

॥ श्रीरामायम् ॥

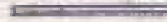
॥ श्रीमद्द्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

Subrahmanya Vadhyar & Sons

BOOKSELLERS & PUBLISHERS

KALPATRI PALGHAT

॥ श्रीरामजयम् ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

धर्मालयसंस्करणम् ।

The Dharmalaya Edition.

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

By

The Late Rao Sahib P. S. KRISHNASWAMI IYER,
Dharmalaya, Mylapore.

Published with the aid of

Sri. M. N. RAMASWAMI IYER,
Banker, Palghat.

BY

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,
BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
KALPATHI—PALGHAT

PRINTED AT
THE SCHOLAR PRESS,
PALGHAT

॥ श्रीः ॥
॥ विषयानुक्रमिका ॥

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
71.	अतिकायवधः	115	1
72.	रावणोद्वेगः	20	24
73.	ब्रह्मास्त्रबन्धः	74	28
74.	ब्रह्मास्त्रबन्धविमुक्तिः	80	44
75.	रात्रौ लङ्कादाहः	73	62
76.	कुम्भादिवधः	98	76
77.	निकुम्भवधः	25	95
78.	मकराक्षनिर्गमः	21	100
79.	मकराक्षवधः	43	104
80.	इन्द्रजित्निर्गमः	44	113
81.	मायासीतावधः	38	121
82.	इन्द्रजिता निकुम्भलायां होमारम्भः	29	129
83.	मायासीतावधमूर्च्छितरामसान्त्वनम्	44	135
84.	इन्द्रजिद्वधोपायदर्शनम्	23	145
85.	इन्द्रजिद्वधाय लक्ष्मणनिर्गमनम्	39	150
86.	इन्द्रजियुद्धारंभः	36	157
87.	इन्द्रजिद्विभीषणसंवादः	35	164
88.	इन्द्रजिलक्ष्मणयुद्धम्	41	172
89.	इन्द्रजिलक्ष्मणयोः सुमहान् संप्रहारः	44	180
90.	इन्द्रजितो रथभङ्गः	56	189
तयोर्विशतितमेऽङ्के गीताः श्लोकाः			978
91.	इन्द्रजिद्वधः	101	199
92.	लक्ष्मणश्लाघनम्	32	219
93.	रावणविलापः	70	225
94.	मूलबलयुद्धम्	39	239
95.	राक्षसीनां प्रलापः	44	247
96.	रावणनिर्याणम्	52	255
97.	चिरूपाक्षवधः	35	265
98.	महोदरवधः	46	272
99.	महापार्श्ववधः	26	281
100.	रामरावणयुद्धारंभः	50	286

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
101.	शक्त्या लक्ष्मणस्य पतनम्	65	296
102.	लक्ष्मणसञ्जीवनम्	54	309
103.	इन्द्ररथमारुह्य संग्रामः	36	319
104.	रावणशूलोद्धरणम्	37	326
105.	युद्धाद्रावणरथापवाहनम्	33	332
106.	रावणरथप्रत्यानयनम्	29	339
107.	आदित्यहृदयोपदेशः	32	344
108.	रावणदुर्निमित्तानि	39	352
109.	रामरावणयोः समसमरः	31	359
110.	रावणशिरश्च्छेदः	40	365
111.	रावणवधः	34	373
चतुर्विंशतितमेऽङ्के गीताः श्लोकाः			925
112.	विभीषणविलापः	26	381
113.	रावणान्तःपुरस्त्रीविलापः	28	387
114.	मण्डोदरीविलापः रावणसंस्कारश्च	127	393
115.	विभीषणामिषेकः	25	418
116.	हनुमत्सीतासंवादः	56	423
117.	सीतानयनम्	37	433
118.	श्रीरामपरुषोक्तिः	26	441
119.	सीताग्निप्रवेशः	35	447
120.	श्रीरामस्तवः	36	454
121.	सीतास्वीकारः	23	463
122.	दशरथानुशासनम्	37	467
123.	वानरोज्जीवनम्	25	475
124.	श्रीरामस्य विभीषणसत्कारः	29	479
125.	वानरसेनासंमाननम्	28	485
126.	सीतायै तत्तद्देशप्रदर्शनम्	58	491
127.	भरद्वाजाध्रमप्राप्तिः	24	503
128.	भरतं प्रति हनुमत्प्रेषणम्	46	508
129.	हनुमता श्रीरामवृत्तान्तनिवेदनम्	57	517
130.	श्रीरामभरतसमागमः	62	528
131.	श्रीरामपट्टाभिषेकः	121	542

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसीतालक्ष्मणभारतशुद्धहनुमत्समेतश्रीरामकृदस्वामिने नमः ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वात्रिंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे त्रयोविंशतितमेऽङ्के युद्धकाण्डे एकसप्ततितमसर्गमारभ्य नवतितमसर्गपर्यन्तं (17917—18894 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 978]

ஆதிரையில் குசன் வலன் இவர்களைப் பூராமஸந்திதியில் அச்வமேதயாகசாலையில் முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட பூரிமத் ராமாயணத்தில் இருபத்துமூன்றாவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 11-வது ஸர்க்கம் முதல் 90-வது ஸர்க்கம் வரை (17917—18894) காணம் செய்யப்பட்டது. அன்று காணம் செய்யப்பட்ட சலோகசங்கியை 978]

एकसप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் ॥ 97 ॥

अतिकायवधः—அதிகாயனின் வதம்.

स्वबलं व्यथितं दृष्ट्वा तुमुलं रोमहर्षणम् । भ्रातृश्च निहतान्दृष्ट्वा शक्रतुल्यपराक्रमान् ॥
पितृव्यौ चापि संदृश्य समरे संनिपृदितौ । युद्धोन्मत्तं च मत्तं च भ्रातरौ राक्षसर्षभौ ॥
चुकोप च महातेजा ब्रह्मदत्तवरो युधि । अतिकायोऽद्रिसङ्काशो देवदानवदर्षहा ॥ ३ ॥

युधि	போரில்	शक्रतुल्यपराक्रमान्	இந்திரனுக்குச்சமான ஆற்றல்கொண்ட
महातेजाः	மஹாபிரதாபசாலியும்	भ्रातृन्	சகோதரர்களை
अद्रिसंकाशः	மலையைகிசர் த்தவணும்	निहतान्	கொல்லப்பட்டவர்க
देवदानवदर्षहा	{ தேவர்களுடையவும் அசுரர்களுடையவும் செருக்கைக்குகைத்த வணும்	दृष्ट्वा च	கண்டும் [ளாக
ब्रह्मदत्तवरः च	பிரம்மதேவரிடமி	भ्रातरौ	சகோதரர்களும்
अतिकायः	ரூந்து வரம்பெற்றவ	राक्षसोत्तमौ अपि	ராஷ்டிரோத்தமர்களு மகிய
रोमहर्षणं	ஆதிகாயன் [ணுமகிய	पितृव्यौ	சிறிய தந்தைகளான
तुमुलं	மயிர்க்கூச்செறியும்	युद्धोन्मत्तं च	யுத்தோன்மத்தனை
स्वबलं	மிக ஆதிகமான [படி	मत्तं च	மத்தனையும் [யும்
व्यथितं	தனது சேனையை	समरे	போரில்
दृष्ट्वा	கலங்கியதாய்	सन्निपृदितौ	கொல்லப்பட்டவர்
	கண்டும்	संदृश्य च	கண்டும் [களாய்
		चुकोप	சினம் மிகுந்தான்.

स भास्करसहस्रस्य सङ्घातमिव भास्वरम् । रथमास्थाय शक्रारिभिर्दुद्राव वानरान् ॥४॥

शक्रारिः	இந்திரசத்ருவான	भास्वरं	மிக ஒளிகொண்ட
सः	அவன்	रथं	ரதத்தில்
भास्करसहस्रस्य	அநேகம் சூரியர்களின்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
सङ्घातं	சமூகம்	वानरान्	வானரர்களை
इव	போல்	भनिर्दुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.

स विस्फार्य महचापं किरीटी मृष्टकुण्डलः । नाम विश्रावयामास ननाद् च महास्वनम् ॥

किरीटी	மகுடம் புனைந்தவனுள்	विस्फार्य	நானேற்றி ஒலியிட்டு,
मृष्टकुण्डलः	ஜுவலிக்கும் சூண்டலங் களை புண்டயவனுமான	नाम	பெயரை
सः	அவன்	विश्रावयामास	கூலி அறிவித்தான்.
महचापं	பெரும் கில்லை	महास्वनं च	பேரொலிகொண்டும்
		ननाद्	கர்ஜித்தான்.

तेन सिंहप्रणादेन नामविश्रावणेन च । ज्याशब्देन च भीमेन त्रासयामास वानरान् ॥६॥

तेन	அந்த	भीमेन	பயங்கரமான
सिंहप्रणादेन	சிங்கநாதம்கொண்டும்	ज्याशब्देन च	நானொலியாலும்
नामविश्रावणेन च	பெயரைச்சொல்லிக் கத்துவதாலும்	वानरान्	வானரர்களை
		त्रासयामास	பயமுறச்செய்தான்.

ते दृष्ट्वा देहमाहात्म्यं कुम्भकर्णोऽयमुत्थितः । भयार्ता वानराः सर्वे संश्रयन्ते परस्परम् ॥

ते	அந்த	भयं	இதோ
वानराः	வானரர்கள்	उत्थितः	எழுந்துவிட்டான் "
सर्वे	எல்லோரும்		என்று
देहमाहात्म्यं	உடலின் பேருருவத் தை	भयार्ताः	தினிலுற்றவர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து	परस्परं	ஒருவனையொருவன்
कुम्भकर्णः	" சும்பகர்ணன்	संश्रयन्ते	பிணந்துகொண் டார்கள்.

ते तस्य रूपमालोक्य यथा विष्णोस्त्रिविक्रमे । भयाद्वा नरयूथास्ते विद्रवन्ति ततस्ततः ॥

ते	அந்த	रूपं	உருவத்தை
वानरयूथाः	வானரகணங்கள்	आलोक्य	பார்த்து,
त्रिविक्रमे	திரிவிக்கரமாவதாரத் தில்	ते	அவர்கள்
विष्णोः	விஷ்ணுவின்னுடையது	भयान्	பயத்தால்
यथा	போன்ற	ततः ततः	ஒவ்வொரிடத்திற்கு
तस्य	அவனுடைய	विद्रवन्ति	ஓடினார்கள்.

तेऽतिकायं समासाद्य वानरा मूढचेतसः । शरण्यं शरणं जग्मुर्लक्ष्मणाग्रजमाह्वये ॥ ९ ॥

ते वानराः	அந்த வானரர்கள்	आह्वये	போரில்,
अतिकायं	அதிகாயனை	शरण्यं	சரணமடைய வல்
समासाद्य	நினைத்து		லவராகிய
मूढचेतसः	உள்ளம் கலங்கியவர்	लक्ष्मणाग्रजं	ஸ்ரீராமரிடம்
	களாய்	शरणं जग्मुः	சரண் புகுந்தார்கள்.

ततोऽतिकायं काकुत्स्थो रथस्थं पर्वतोपमम् । ददर्श धन्विनं दूराद्गर्जन्तं कालमेघवत् ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	कालमेघवत्	காலமேகம்போல்
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	गर्जन्तं	கர்ஜித்துக்கொண்
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனும்		டிருப்பவனுமான
पर्वतोपमं	பர்வதத்தை நிகர்த்தவனும்	अतिकायं	அதிகாயனை
		दूराद्	தூரத்தில்
धन्विनं	வில்லுடனிருப்பவனும்	दर्शं	பார்த்தார்.

स तं दृष्ट्वा महात्मानं राघवस्तु विसिम्भिये । वानरान् सान्त्वयित्वाऽथ विभीषणमुवाच ह ॥

सः	அந்த	अथ	அப்பொழுது
राघवः तु	ஸ்ரீராமரும்	वानरान्	வானரர்களை
महात्मानं	பெருமூடலுற்ற	सान्त्वयित्वा	தேற்றரவுபடுத்தி
तं	அவனை	विभीषणं	விபிஷணரைப்
दृष्ट्वा	பார்த்து		பார்த்து
विसिम्भिये	ஆச்சரியம்	उवाच ह	பின்வருமாறு
	கொண்டார்.		கேட்டார்.

कोऽसौ पर्वतसङ्काशो धनुष्मान् हरिलोचनः । युक्ते ह्यसहस्रेण विशाले खन्दने स्थितः ॥

पर्वतसङ्काशः	“மலைக்கொப்பானவனும்	युक्ते	பூட்டப்பட்ட
धनुष्मान्	விற்பிடித்தவனும்	विशाले	விசாலமான
हरिलोचनः	பிக்களநிறக்கண்ணனும்	खन्दने	ரதத்தில்
		स्थितः	இருப்பவனுமாகிய
ह्यसहस्रेण	பல சூதிரைகளால்	असौ	இவன்
		कः	யார்?

य एष निशितैः शूलैः सुतीक्ष्णैः प्रासतोमरैः । अर्चिष्मद्भिर्वृतो भाति भूतैरिव महेश्वरः ॥

यः	“எந்த, அந்த	प्रासतोमरैः	சட்டிகளாலும் தேர
एषः	இவன்		மரங்களாலும்
अर्चिष्मद्भिः	ஜ்வாலைகளுடன் கூடியவைகளான	वृतः	குழப்பட்டவனும்
		भूतैः	பிரமதகணங்களால்
निशितैः	கூரிய	महेश्वरः	ருத்திரன்
शूलैः	குணமுதங்களாலும்	इव	எவ்விதமோ அவ்வித
सुतीक्ष्णैः	நிகர்ப்பாயக்கரமான	भाति	விளங்குகிறான். [மே

कालजिह्वाप्रकाशाभिर्य एषोऽतिविराजते । आहृतो रथशक्तीभिर्वियुद्धिरिव तोयदः ॥१४॥

यः	“எந்த, அந்த	तोयदः	மேகம்
एषः	இவன்	विद्युज्जिः	மின்னல்களால்
कालजिह्वा-}	மிருத்யுவின் காலி	इव	எவ்வண்ணமோ
प्रकाशाभिः }	எது ஒளிகொண்ட		அவ்வண்ணமே
रथशक्तीभिः	ரதசக்திகளால்	अतिविराजते	மிக விளங்குகிறான்.
आहृतः	சூழப்பட்டவனார்		

धनूंषि चास्य सज्यानि हेमपृष्ठानि सर्वशः । शोभयन्ति रथश्रेष्ठं शक्रचाप इवाम्बरम् ॥१५॥

अस्य	“இவனது	शक्रचापः	இந்திரதனுசு
सज्यानि	நானேற்றப்பட்டவை	अम्बरं	வானத்தை
	களும்	इव	எவ்விதமோ அவ்வித
हेमपृष्ठानि च	பொற்புறங்கொண்ட	सर्वशः	எக்கும் [மே
	வைகளுமான	शोभयन्ति	அழகுறச்
धनूंषि	விர்கள்		செய்கின்றன.
रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதத்தை		

क एष रक्षःशार्दूलो रणभूमिं विराजयन् । अभ्येति रथिनां श्रेष्ठो रथेनादित्यतेजसा ॥

रणभूमिं	“போர்க்களத்தை	अभ्येति	எதிர்த்துவருகிறான்.
विराजयन्	விளங்கச்செய்து	रक्षःशार्दूलः	ராக்ஷஸப்புலியும்
	கொண்டு	रथिनां	தேராளிகளில்
आदित्यतेजसा	சூரியனொளிகொண்ட	श्रेष्ठः	உத்தமனுமாய
रथेन	ரதத்துடன்	एषः	இவன்
		कः	யாவன் P

ध्वजशृङ्गप्रतिष्ठेन राहुणाऽभिविराजते । सूर्यरश्मिनिभैर्वाणैर्दिशो दश विराजयन् ॥ १७ ॥

सूर्यरश्मिभैः	“சூரியன் சுடர்களை	विराजयन्	விளங்கச்செய்யும்
	நிகர்த்த		இவன்
वाणैः	பாணங்களால்	ध्वजशृङ्गप्रतिष्ठेन	கொடியின் சிகரத்தி
दश	பத்து		லிருக்கும்
दिशः	திக்குகளையும்	राहुणा	ராகுவினால்
		अभिविराजते	பிரகாசிக்கிறான்.

त्रिणतं मेघनिर्द्वादं हेमपृष्ठमलंकृतम् । शतक्रतुधनुःप्रख्यं धनुश्चास्य विराजते ॥ १८ ॥

अस्य	“இவனது	हेमपृष्ठं	பொற்புறமுற்றும்
धनुः च	வில்லும்	अलंकृतं	அலங்கரிக்கப்பெற்றும்
त्रिणतं	முவ்விடங்களில்	शतधनुःप्रख्यं	இந்திரதனுசு நிகர்த்த
	வளைந்ததும்		ததுமாய்
मेघनिर्द्वादं	மேகவொளிகொண்டும்	विराजते	விளங்குகிறது.

सध्वजः सपताकश्च सानुकर्पो महारथः । चतुःसादिसमायुक्तो मेघस्तनितनिखनः ॥१९॥

महारथः च	"சிறந்த தேரும்	सानुकर्पः	துகத்துடன் கூடியது;
सध्वजः	கொடி கட்டப்பெற் றது;	चतुःसादिसमायुक्तः	நான்குசாரதிகளுடன் கூடியது;
सपताकः	நிசான்கள் கட்டப் பெற்றது;	मेघस्तनितनिखनः	மேகவொரையை நிகர் த்த ஒலியுடையது.

विंशतिर्दश चाष्टौ च तूष्णोऽस्य रथमास्थिताः । कार्मुकानि च भीमानि ज्याश्च काञ्चनपिङ्गलाः॥

अष्टौ	"எட்டும்	काञ्चनपिङ्गलाः	பொன்னிறமும் பிங்களநிறமுமான
दश	பத்தும்	ज्याः च	நான்களும்
विंशतिः च	இருபதுமான	अस्य	இவனுடைய
तूष्णः च	அம்புராத்தூணிக	रथं	ரத்தத்தில்
भीमानि	பயங்கரமான [ளும்	आस्थिताः	இருக்கின்றன.
कार्मुकानि च	விற்களும்		

द्वौ च खड्गौ रथगतौ पार्श्वस्थौ पार्श्वशोभितौ । चतुर्हस्तत्सरुयुतौ व्यक्तहस्तदशायतौ ॥२१॥

पार्श्वशोभितौ	"இருபுறக்களை அழகுபடுத்துவதாய் பக்கங்களிலிருப் பவைகளும்	व्यक्तहस्तदशायतौ	பத்துமுழும் நீண் டவைகளுமான
पार्श्वस्थौ		द्वौ	இரண்டு
चतुर्हस्तत्सरुयुतौ	நான்குமுழப்பிடி கொண்டவைகளும்	खड्गौ च	கத்திகளும்
		रथगतौ	ரத்திலிருக்கின்றன.

रक्तकण्ठगुणो धीरो महापर्वतसन्निभः । कालः कालमहावक्रो मेघस्थ इव भास्करः ॥२२॥

काञ्चनाङ्गदनद्वाभ्यां भुजाभ्यामेष शोभते । शृङ्गाभ्यामिव तुङ्गाभ्यां हिमवान् पर्वतोत्तमः ॥

रक्तकण्ठगुणः	"செவ்விய மலை அணிர்தவனும்	इव	போன்றிருப்பவனு
धीरः	கம்பீரனும்	एषः	இவன் [பான
महापर्वतसन्निभः	பெரும் மலைக்கொப் பானவனும்	काञ्चनाङ्गदनद्वाभ्यां	பொந்தோள்களை கள் புனைந்த
कालः	"கரியவனும்	भुजाभ्यां	கைகளால்,
कालमहावक्रः	{ மிருக்யுவினதுபோ ன்ற பெரும் வாயு டையவனும்	पर्वतोत्तमः	உத்தமபர்வதமாகிய
मेघस्थः	மேகத்தின் நடுவில் ருக்கும்	हिमवान्	இமவான்
भास्करः	சூரியன்	शृङ्गाभ्यां	உன்னதமான
		तुङ्गाभ्यां	இரு சிகரங்களால்
		इव	எவ்வண்ணமோ
		शोभते	அவ்வண்ணமே பிரகாசிக்கின்றான்.

कुण्डलाभ्यां तु यस्यैतद्भ्राति वषट् शुभेक्षणम् । पुनर्वस्वन्तरगतं पूर्णं विम्बमिवैन्दवम् ॥

यस्य	"எந்த அவனது	पुनर्वस्वन्तरगतं	புனர்வஸுந் திர
एतन्	இந்த		ங்களின் நடுவிலிருக்
शुभेक्षणं	அழகிய கண்களுற்ற	एन्दवं	சந்திரனது [கும்
वषट् तु	முடிமும்	पूर्णं	பூர்ண
कुण्डलाभ्यां	இரு குண்டலங்களால்	विम्बं इव	மண்டலம் என
		भाति	பிரகாசிக்கின்றது.

आचक्ष्व मे महाबाहो त्वमेनं राक्षसोत्तमम् । यं दृष्ट्वा वानराः सर्वे भयातां विद्रुता दिशः ॥

वानराः	"வானர்கள்	एनं	இந்த
सर्वे	எல்லோரும்	राक्षसोत्तमं	அரக்கோத்தமனை,
यं दृष्ट्वा	எவர்க்க்கண்டு	महाबाहो	மகாபாகுவே!
भयातां:	பயபீடிதர்களால்	एव	நீ
दिशः	திக்குகளில்	मे	எனக்கு
विद्रुताः	ஒடிட்டார்கள்,	आचक्ष्व	விளக்க விளம்பு

स पृष्टो राजपुत्रेण रामेणापिततेजसा । आचक्ष्वे महातेजा राघवाय विभीषणः ॥ २६ ॥

राजपुत्रेण	சக்கிரவர்த்தி திருக்	सः	அந்த
	குமாரரும்	महातेजाः	மகாதேஜஸ்வரூபிய
अपिततेजसा	அனவுகடந்த ஆற்றலு	विभीषणः	விபீஷணர்
	ற்றவனுமான	राघवाय	ராமருக்கு
रामेण	ராமரால்	आचक्ष्वे	பின்வருமாறு புகள்
पृष्टः	கிணுவுப்பட்ட		ஸ்ரீ :

दशग्रीवो महातेजा राजा वैश्रवणानुजः । भीमकर्मा महोत्साहो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २७ ॥

वैश्रवणानुजः	"குமாரர் தப்பியாகிய	महातेजाः	மிக்க ஆற்றலுடைய
राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னனும்		வன்.
दशग्रीवः	தசகண்டனுமாகிய	भीमकर्मा	அரிய செயல் முடிப்ப
रावणः	ராவண		வன்.
राजा	மன்னன்	महोत्साहः	மிக்க ஊக்கம்படைத்
			தவன்.

तस्यासीर्द्वीर्यवान् पुत्रो रावणप्रतिमो रणे । वृद्धसेवी श्रुतिधरः सर्वास्त्रविदुषां वरः ॥ ५८ ॥

तस्य	"அவனுக்கு	वृद्धसेवी	பெரியோர்களிடம்
पुत्रः	இப்புதல்வன்		பழகியவன்.
आसीत्	பிறந்தான்.	श्रुतिधरः	வேதமோதியவன்.
वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய இவன்	सर्वास्त्रविदुषां	அஸ்திரமறிந்தவர்கள்
रणे	போரில்		யாவரினும்
रावणप्रतिमः	ராவணனுக்கொப்பா	वरः	மேம்பட்டவன்.
	வவன்.		

अश्वपुष्टे रथे नागे खड्गे धनुषि कर्षणे । भेदे सान्त्वे च दाने च नये मन्त्रे च सम्मतः ॥

अश्वपुष्टे	"குதிரையின் கைதூவாதி லும்	सान्त्वे	சாந்திராபாயத்திலும்
रथे	ரதமேறுவாதினும்	दाने	தானோபாயத்திலும்
नागे	யானையேறுவாதினும்	भेदे च	பேதிராபாயத்திலும்
खड्गे	கந்திரியநயத்திலும்	नये	நாயுயர்த்தியிலும்
धनुषि	கிணியநயத்திலும்	मन्त्रे च	மந்திராலோசனையி னும்
कर्षणे च	காரணேற்றுவாதினும்	सम्मतः	ம்க்கவண்.

यस्य वाहु समाश्रित्य लङ्का वसति निर्भया । तनयं धान्यमाशिन्या अतिकार्यमिदं विदुः ॥

यस्य	"எவனது	वसति	வாழ்கின்றதேச;
वाहु	புதுக்களை	इदं	இவ்வீன
समाश्रित्य	ஆசிரயபாயக்கொண்டு	धान्यमाशिन्याः	தானியமாளிணியின்
लङ्का	இலங்கை	तनयं	புதல்வனான
निर्भया	ஆபத்தற்றதாய்	अतिकार्यं	அதிகாயனாக
		विदुः	யான்கூறும்நீவர்கள்.

एतेनाराधितो ब्रह्मा तपसा भावितात्मना । अस्त्राणि चाप्यवाप्तानि रिपवश्च पराजिताः ॥

भाविताःमना	"பரமாத்மத்தியானந்த இவனால் [திரிபுபட்ட பிரம்மதேவர்	अस्त्राणि अपि च	அஸ்திரக்களும்
एतेन	இவனால் [திரிபுபட்ட	अवाप्तानि	அடைவப்பட்டன.
ब्रह्मा	பிரம்மதேவர்	रिपवः च	சந்திருக்களும்
तपसा	தபக்கொண்டு	पराजिताः	முறிபடிக்கப்பட்ட டர்கள்.
आराधितः	ஆராதிக்கப்பட்டனர்.		

सुरासुरैरवध्यत्वं दत्तमस्मै स्वयंभुवा । एतच्च कवचं दिव्यं रथश्चैषोऽर्कभास्वरः ॥ ३२ ॥

स्वयंभुवा	"பிரம்மதேவனால்	दिव्यं कवचं	சிறந்த கவசமும்
अस्मै	இவனுக்கு	अर्कभास्वरः	சூர்ய ஒளிக்கொண்ட
सुरासुरैः	தேவர்களால்	एषः	இந்த
अवध्यत्वं	மரணமின்மை	रथः च	ரதமும்
दत्तं	அளிக்கப்பட்டது.	च	அப்படியே அளிக்கப் பட்டது.
एतच्च	இந்த		

एतेन शतयो देवा दानवाश्च पराजिताः । रक्षितानि च रक्षांसि यक्षाश्चापि निषूदिताः ॥

एतेन	"இவனால்	रक्षांसि च	அரக்கர்களும்
शतयोः	நூற்றுக்கணக்கான	रक्षितानि	ரகிக்கப்பட்டார்கள்.
देवाः	தேவர்களும்	अपि च	இன்னும்
दानवाः च	அசுரர்களும்	यक्षाः	யக்தர்களும்
पराजिताः	கொந்திக்கொள்ளப்பட்ட டர்கள்.	निषूदिताः	முறிபடிக்கப்பட்ட டர்கள்.

வஜ்ரம் விஷ்டம்பிதம் யேந வானேரிந்ரஸ்ய ஧ீமத: | பாச: சலிலராஜஸ்ய ரணே ப்ரதிஹதஸ்தயா || 34 ||

யேந	"எந்த ஆவாணம்	விஷ்டம்பிதம்	தடைக்கப்பட்டது.
யாஜி:	பாணக்களைக்	தயா	ஆவ்வண்ணமே
	கொண்டு	ரணே	போசில்
஧ீமத:	திமாளகிய	சலிலராஜஸ்ய	வாருணனது
இந்ரஸ்ய	இந்திரனது	பாச:	பாசமும்
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதம்	ப்ரதிஹத:	தடைக்கப்பட்டது.

ஏஷோ஽திகாயோ வலவாந் ராக்ஷஸாநாமதர்ப்பஃ | ராவணஸ்ய சுதோ ஧ீமானு டேவடானவடர்ப்பஹா || 35 ||

ஏஷ:	"இந்த	அத	மேலும்
ராவணஸ்ய	ராவணனது	ராக்ஷஸாநா	அரக்கர்களின்
சுதோ:	புதல்வனுடைய	அரபஃ	உத்தமன்;
அதிகாய:	அதிகாயன்	஧ீமானு	புத்திமான்.
வலவாந்	பலவாஸி;	டேவடானவடர்ப்பஹா	தேவாசுரர்களின் செருக்கைக்குடிகைத்தவன்.

தடஸ்மிந் க்ரியதாந் யத: ஶிப்ரே பூரூபபூஶ்வ | பூரா வானரசேந்யாநி ஶயநயதி சாயகே: || 36 ||

பூரூபபூஶ்வ	"புருஷோத்தமரே	வானரசேந்யாநி	வானரசேனைகளை
யத:	ஆகையால்	சாயகே:	பாணக்களால்
அஸிமந்	இவன் விஷயத்தில்	பூரா	கண்மூன்
ஷிப்ரே	வினையில்	அயநயதி	நாசப்படுத்திக்கொண்
யத:	உத்தமம்		டிருக்கிறான்."
க்ரியதாந்	மேற்கொள்ளப்		
	பட்டும்.		

ஸதோ஽திகாயோ வலவாந் ப்ரவிஷ்ய ஹரிவாஹினீஸு | விஸ்காரயாமாஸ ஧நுந்நாட ச பூந: பூந: ||

ஸத:	அப்பொழுது	ப்ரவிஷ்ய	புருஷ
வலவாந்	பலவாஸியாகிய	அநு:	வில்லை
அதிகாய:	அதிகாயன்	விஸ்காரயாமாஸ	நாடுணுவி செய்தான்.
ஹரிவாஹினீ	வானரசேனைக்குள்	பூந: பூந:	மேன்மேலும்
		நாட ச	கர்ஜனை யுபிட்டான்.

ஸே ஧ீமவபூஷே டூஶ்டா ரயஸ்ய ரயிநாந் வரம் | அபிபேதுமஹாஸுமானோ யே ப்ர஧ானா வநோகஸ: || 37 ||

யே	எவர்கள்	ரயிநாந்	ரதணீரர்களுக்குள்
ப்ர஧ானா:	தலைமை	வரம்	உத்தமமும்
வநோகஸ:	வானரசர்களோடும்	஧ீமவபூஷே	பலவாஸமரண உடல
மஹாஸுமான:	பேராற்றல் கொண்ட		மைத்தவனுமரண
	வர்கள்	ஸீ	ஆவண
ரயஸ்ய	ரதத்தில் விற்றிருப்ப	டூஶ்டா	பார்த்து
	வமும்	அபிபேது:	எதிர்த்தார்கள்.

कुमुदो द्विविदो मैन्द्रो नीलः शरभ एव च । पाद्वैगिरिशृङ्गश्च युगपत्सप्तभिद्रवन् ॥ ३९ ॥

कुमुदः	குமுதனும்	शरभः एव	சரபனும்
द्विविदः	ந்விவிதனும்	युगपत्	ஏககாலத்தில்
मैन्द्रः	மைந்தனும்	पाद्वै:	மடங்கடையனும்
नीलः च	நீலனும்	गिरिशृङ्गः च	மகிளமுடிக்கடையனும்
		सप्तभिद्रवन्	எதிர்த்தாரர்கள்.

तेषां वृक्षांश्च शैलांश्च शरैः काञ्चनभूपयैः । अतिकाया महातेजाश्चिच्छेदाम्बुविदां वरः ॥

महातेजाः	மிகக் கூற்றலாஸியும்	शरैः	பாணங்களால்
अम्बुविदां	அம்புகிரமிபுணர்களில்	तेषां	அவர்களின்
वरः	உத்தமனுமான	वृक्षान् च	விலுக்களையும்
अतिकायः	அதிகாயன்	शैलान् च	நிலைகளையும்
काञ्चनभूपयैः	கொண்ணாஸியற்றை	चिच्छेद्	அண்டித் தீர்த்தான்.

तांश्चैव सर्वान्स हरीन्च्छरैः सर्वायसैर्वली । विव्याधाभिमुखः संख्ये भामकायां निशाचरः॥

वली	பலகாஸியும்	शरैः	பாணங்களால்
भीमकायः च	பயக்கரமான உட லுற்றவனுமான	तान्	அந்த
सः निशाचरः	அந்த அரசர்கள்	हरीन्	வாணர்கள்
संख्ये	பொசில்	सर्वान् एव	பாவகையும்
सर्वायसैः	முழு இரும்பாலான	अभिमुखः	எதிர்த்து
		विव्याध	தாக்கினான்.

तेऽर्दिता बाणवर्षेण भगवावाः पुवङ्गमाः । न शेकुरतिकायस्य पतिकर्तु पहारणे ॥ ४२ ॥

ते	அந்த	भगवावाः	உடல்சீனக்கப்பட்ட வர்களாய்
पुवङ्गमाः	வாணவர்கள்	अतिकायस्य	அதிகாயனுக்கு
महारणे	பெரும்பொசில்	पतिकर्तु	பிரதீமாதசெய்ய
बाणवर्षेण	பாண வர்த்தத்தால்	शेकुः न	அசுத்தர்களானார்.
अर्दिताः	தரக்கப்பட்ட		

तत्सैन्यं हरिवीराणां त्रासयामास राक्षसः । मृगपूथविव कुदो हरियैवनदर्पितः ॥ ४३ ॥

कुदः	கொடங்கொண்ட	यौवनदर्पितः	பெணவரைக் கொளுத் தும் சிம்மம். [குற்ற
राक्षसः	அரசர்கள்	हरिः	மாண்குட்டத்தை
हरिवीराणां	வாணவ வீரர்களின்	मृगपूथ	எக்வண்ணமே
वत्	அந்த	इव	அவ்வண்ணமே
सैन्यं	வாணயத்தை	त्रासयामास	கொளுட்டினான்.

स राक्षसेन्द्रो हरिसैन्यमध्ये नायुध्यमानं निजघान कञ्चित् ।
उपेत्य रामं सधनुः कलापी सर्गवितं वाक्यमिदं वभाषे

॥ ४४ ॥

सः	அந்த	कलापी	அம்புலுத்துணியேய் திய அவன்
राक्षसेन्द्रः	அரக்கக் கோஷ்டன்	रामं उपेत्य	ஸ்ரீராமரைக் கிட்டி
हरिसैन्यमध्ये	காரண ஹசன்யத்தின் மத்தியில்	सर्गवितं	கர்வத்தை நன்கு கினக்கக் காட்டுகிற
अयुध्यमानं	போசிடாத	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
कञ्चित्	எவனையும்	इदं	பின்வருமாறு
निजघान न	தாக்கவில்லை.	वभाषे	புகன்றான்:
सधनुः	விந் கொண்டும்		

रथे स्थितोऽहं शरचापपाणिर्न प्राकृतं कञ्चन योधयामि ।

यश्चास्ति कश्चिद्वधवसाययुक्तो ददातु मे क्षिप्रमिहाद्य युद्धम्

॥ ४५ ॥

शरचापपाणिः	“கண்களையும் கில்லை யும் ஹகக்கொண்டு	यः	எவன்
रथे	ரத்தத்தில்	कञ्चित्	ஒருவன்
स्थितः	கிற்றிருக்கும்	व्यवसाययुक्तः	ஊக்கத்துடன் கூடிய வனாய்
अहं	நான்	अस्ति	இருக்கிறானே, அவன்
प्राकृतं	சாதாரணமான	इह च	இவ்விடத்திலேயே
कञ्चन	எவனையும்	मे	என்னிடம்
योधयामि न	எதிர்த்தவில்லை.	क्षिप्रं	கிரைவில்
अद्य	இப்பொழுது	युद्धं ददातु	போரிடட்டும்.

तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य चुकोप सौमित्रिरमित्रहन्ता ।

अमृष्यमाणश्च समुत्पாத जग्राह चापं च ततः सयित्वा

॥ ४६ ॥

अमित्रहन्ता	சத்ருசம்ஹாரகாரன்	चुकोप	கினந்தார்.
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்,	अमृष्यमाणः	பொறுதவராய்
ब्रुवतः	மொழியும்	समुत्पாத च	துள்ளியமெழுந்தார்.
तस्य	அவனது	ततः	மேலும்
तत्	அந்த	सयित्वा	புன்னகை புரிந்து
वाक्यं	சொல்லை	चापं च	கில்லையும்
निशम्य	கேட்டு	जग्राह	ஹகக்கொண்டார்.

क्रुद्धः सौमित्रिरुत्पत्य तूणादाक्षिप्य सायकम् । पुरस्तादतिकायस्य विचकर्ष महद्दनुः ॥

क्रुद्धः	கோபக்கொண்ட	सायकं	கணைய
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	तूणात्	துணீரத்தினின்றும்
उत्पत्य	எழுந்து	आक्षिप्य	எடுத்தி,
अतिकायस्य	அதிகாயனது	महद् दनुः	பெரும் கோதண்
पुरस्तात्	கண்முன்	विचकर्ष	வளைத்தார். [டத்தை

पूरयन्स महीं शैलानाकाशं सागरं दिशः । ज्याशब्दो लक्ष्मणस्योयस्त्रासयन् रजनीचरान् ॥

लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	आकाशं	ஆகாசத்தையும்
सः	அந்த	सागरं	கடலையும்
उग्रः	பயங்கரமான	दिशः	திக்குகளையும்
ज्याशब्दः	நானோசை	पूरयन्	நிரப்புவதாய்
महीं	பூமிமையையும்	रजनीचरान्	அரக்கர்களை
शैलान्	மலைகளையும்	त्रासयन्	பயமுறச்செய்தது.

सौमित्रेश्चापनिर्घोषं श्रुत्वा प्रतिभयं तदा । विसिम्पिये महातेजा राक्षसेन्द्रात्मजो बली ॥

महातेजाः	ஆண்மை மிக்கவனும்	प्रतिभयं	பயங்கரமான
बली	ஆற்றலுள்ளவனுமான	चापनिर्घोषं	வில்லோசையை
राक्षसेन्द्रात्मजः	அரக்கமன்னன் புதல்வன் (அதிகாயன்)	श्रुत्वा	கேட்டு,
सौमित्रेः	லக்ஷ்மணருடைய	तदा	அப்பொழுது
		विसिम्पिये	ஆச்சர்யமடைந்தான்.

अथातिक्रयः कुपितो दृष्ट्वा लक्ष्मणमुत्थितम् । आदाय निशितं बाणमिदं वचनमब्रवीत् ॥

अथ	அப்பொழுது	निशितं	கூசிய
अतिक्रयः	அதிகாயன்	बाणं	பாணத்தை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	आदाय	எடுத்த
उत्थितं	கிளம்பியவராய்	वचनं	ஒரு சொல்லை
दृष्ट्वा	கண்டு	इदं	பின்வருமாறு
कुपितः	கொபக்கொண்டு	अब्रवीत्	புகன்றான்:

बालस्त्वमसि सौमित्रे विक्रमेष्वविचक्षणः । गच्छ किं कालसदृशं मां योधयितुमिच्छसि ॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மண !	गच्छ	போய்க்கிடு.
त्वं	நீ	कालसदृशं	எமனை சீகர்த்த
बालः असि	குழந்தை.	मां	என்னை
विक्रमेषु	பராக்ரமவிஷயத்தில்	योधयितुं	எதிர்க்க
अविचक्षणः	நன்ற குதேளுதவன்.	इच्छसि किम्	துணிகின்றனையா ?

न हि मद्राहुसृष्टानामस्त्राणां हिमवानपि । सोऽहुमुत्सहते वेगमन्तरिक्षमथो मही ॥ ५२ ॥

मद्राहुसृष्टानां	“ எனது கரங்களால் விடப்பெற்ற	सोऽहुं	பொறுக்க
अस्त्राणां	கரங்களின்	उत्सहते न	வல்லவனாகான்.
वेगे हि	வேகத்தையோலெனில்	अन्तरिक्षं	ஆகாசமும்
हिमवान् अपि	ஹிமவர லுள்	मही	பூமியும்
		अथो	ஆப்படியே பொறுக்க வல்லவையாகா.

सुखप्रसुप्तं कालाग्निं निबोधयितुमिच्छसि । न्यस्य चापं निर्वर्तस्व मा प्राणाञ्जहि महतः ॥

सुखप्रसुप्तं	"கவசாய்த் தூக்கும்	निर्वर्तस्व	திரும்பியிப் போய்க்கிடு.
कालाग्निं	யிரள யகா ளாக்ளியை	महतः	என்னிடம் திக்கியவ
निबोधयितुं	எழுப்ப		னாய் நீ
इच्छसि	காணிக் தனை.	प्राणान्	உயிரை
चापं न्यस्य	விஸ்சை எறித்தாவிட்டு	जहि मा	தாற்க் தாவிடாதே.

अथवा त्वं प्रतिशृण्वो न निवर्तितुमिच्छसि । तिष्ठ प्राणान्परित्यज्य गमिष्यसि यमक्षयम् ॥

अथवा	" இவ்வாறியில்	तिष्ठ	கொஞ்சம் பொறு.
प्रतिशृण्वोः	மமனைகொண்ட	प्राणान्	உயிரை
त्वं	நீ	परित्यज्य	தாறத் து
निवर्तितुं	திரும்ப	यमक्षयं	யமகசயத்திற்கு
इच्छसि न	விரும்பாய்.	गमिष्यसि	செல்வாய்.

पश्य मे निशितान्बाणानरिदर्पनिषूदनान् । ईश्वरायुधसङ्काशांस्तप्तकाञ्चनभूषणान् ॥५५॥

पश्य	" எனது	ईश्वरायुध-	சர்வரணின் ஆயுதக்க ளை நிகர் த்தவைகளும் கத்தப்பொன்னுபா ணம் பூண்டவைகளு பாணக்களை [மரண பார்.
मे		सङ्काशान्	
निशितान्	கூர்யவைகளும்	स्तप्तकाञ्चन-	
अरिदर्प-	சுத்தருக்களின் செருக்	भूषणान्	
निषूदनान्	கைச் சிதைக்க வல்ல வைகளும்	बाणान्	
		पश्य	

एष ते सर्पसंकाशो बाणः पास्यति शोणितम् । मृगराज इव क्रुद्धो नागराजस्य शोणितम् ॥

एषः	" இந்த	मृगराजः	சிம்மமர னது
सर्पसंकाशः	சர்ப்பத்தை நிகர் த்த	नागराजस्य	திறந்த யாணியின்
बाणः	பாண னது	शोणितं	ரத்தத்தை
ते	ஊது	इव	எவ்வண்ணமோ
शोणितं	ரத்தத்தை,		அவ்வண்ணமே
क्रुद्धः	கொத்த	पास्यति	குடிக்கப்படுபா திற து".

इत्येवमुक्त्वा संक्रुद्धः शरं धनुषि संदधे ॥ ५७ ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	धनुषि	விஸ்சில்
उक्तं च	கொல்லிவிட்டு	शरं	பாணத்தை
संक्रुद्धः	மிகர் சனைக்கொண்டு	संदधे	தொடுத்தான்.

श्रुत्वाऽतिकायस्य वचः सरोपं सर्गवितं संयति राजपुत्रः ।

स संचुकोपातिवल्गो बृहच्छ्रीरुवाच वाक्यं च ततो महार्यम् ॥ ५८ ॥

श्रुत्वाऽतिकायस्य	மிக்கபலகாணியாய்	राजपुत्रः	சங்கிரகர் த்தி திருக்
वचः			குமா ரருமான
स संचुकोपातिवल्गो	பெரும்புகழ்கொண்ட	सा	அவர் (வசந்தமணர்)
बृहच्छ्रीरुवाच	வரும்		

संयति	மேலில்	संयुकोप	மிகக் கிணர்தார்.
भक्तिकायस्य	ஆதிகாயனுண்டய	ततः	ஆய்பொழுது
सरोपं	கோபத்தை விளக்கக் காட்டுகிறதும்	महाथे	பெரும் பொரு எனமந்த
सगर्वितं	கர்வத்தை விளக்கக் காட்டுகிறதாமான	वावथ च	ஒரு சொல்லையும்
वचः श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு	उवाच	பின்வருமாறு சொன் னார் :

न वाक्यमात्रेण भवान्प्रधानो न कथनात्सत्पुरुषा भवन्ति ।

मयि स्थिते धन्विनि वाणपाणौ निदर्शय स्वात्मवचं दुरात्मन ॥ ५९ ॥

वाक्यमात्रेण	“வெறும் வார்த்தை	धन्विनि	விற்பிடித்தவனும்
भवान्	நீ [களால் மட்டும்	वाणपाणौ	பாணங்களைக் கைக் கொண்டவனும்
प्रधानः न	மிக்கவனாகாய்,	स्थिते	நிற்கும்
कथनात्	தற்புகழ்ச்சியால்	मयि	என்னிடம்
सत्पुरुषाः	சிறந்த புருடர்கள்	स्वत्मवचं	உனது பலத்தை
भवन्ति न	ஆகார்கள்.	निदर्शय	காட்டுவாய்க.
दुरात्मन्	துஷ்டப்பயலே!		

कर्मणा सूचयात्मानं न विकथितुमर्हसि । पौरुषेण तु यो युक्तः स तु शूर इति स्मृतः ॥

कर्मणा	“காரியத்தால்	पौरुषेण तु	ஆண்மை யாவே
आत्मानं	உன்னை	युक्तः	விளக்குகின்றானே
सूचय	காட்டிக்கொள்.	सः तु	அவனே
विकथितुं	தற்புகழ்ச்சிசெய்து	शूरः इति	‘சூர்’ என்று
अर्हसि न	வேண்டாம். [கொள்ள	स्मृतः	கொள்ளப்படு கின்றான்.
यः	எவன்		

सर्वायुधसमायुक्तो धन्वी त्वं रथमास्थितः । शरैर्वा यदि वाऽप्यस्त्रैर्दर्शयस्व पराक्रमम् ॥ ६१ ॥

सर्वायुधसमायुक्तः	“எல்லா ஆயுதங்க ளும் தரித்தவனும்	शरैः वा	கிணகளாலோ
धन्वी	விற்பிடித்தவனும்	अस्त्रैः अपि	அஸ்திரங்களாலோ
रथं	தேரில்	यदि वा	எப்படியாவது
आस्थितः	விற்பிடித்தவனானவன்	पराक्रमं	பொருத்தத்தை
त्वं	நீ	दर्शय	காட்டுவாய்க.

ततः शिरस्ते निशितैः पातयिष्याम्यहं शरैः । मारुतः कालसंपकं वृन्तात्तालफलं यथा ॥

ततः	“அதன் பின்னர்	मारुतः	உரிய காலத்தில்
अहं	நான்	कालसंपकं	பழுத்த
निशितैः	உரிய	तालफलं	பனம்பழத்தை
शरैः	பாணங்களால்	वृन्तात्	காம்பினின்று
ते शिरः	எனது தலைமேல்	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
मारुतः	காற்று	पातयिष्यामि	வீழ்த்திவிடுகின்றேன்.

अद्य ते मामका बाणास्तप्तकाञ्चनभूषणाः । पास्यन्ति रुधिरं गात्राद्बाणशल्यान्तरोत्थितम् ॥

अद्य	" இப்பொழுது	गात्रात्	} சீர்த்திரிசுந்து களைக்கடறகனாறுண் டாகிய விவரக்களி
मामकाः	எனது	बाणशल्यान्त- रोत्थि ।	
तप्तकाञ्चनभूषणाः	சுத்தப்பொன்னணி	रुधिः	} னின்று வெளிவரும் ரத்தத்தை பருகப்போகின்றன.
बाणाः	பாணங்கள் [சூண்ட	पास्यन्ति	
ते	உனது		

वालोज्यमिति विज्ञाय न माञ्जज्ञातुमर्हसि ॥ ६४ ॥

अथ	" இவன்	विज्ञाय	தீர்மானித்து
वालः	சிறுவன்	मा	என்னை
इति	என்று	अज्ञातुं	அவமதிக்க
		अर्हसि न	வேண்டாம்.

वालो वा यदि वा वृद्धो मृत्युं जानीहि संयुगे । बालेन विष्णुना लोकास्त्रयः क्रान्तास्त्रिभिः क्रमैः ॥

वालः वा	" சிறுவனாகவாவது இருக்கட்டும்;	बालेन	சிறு குழந்தையாகிய
वृद्धः यदि वा	சிறுவனாகவாவது இருக்கட்டும்;	विष्णुना	விஷ்ணுபகவானால் (வாமனரால்)
संयुगे	போரில்	त्रयः लोकाः	மூன்று உலகங்களும்
मृत्युं	எய்யான்	त्रिभिः	மூன்று
जानीहि	தீ அறிவாராக.	क्रमैः	அடிவைப்புகளால்
		क्रान्ताः	தாண்டப்பட்டன.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा हेतुमत्परमार्थवत् । अतिकायः प्रचुक्रोध बाणं चोत्तममाददे ॥ ६६ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	श्रुत्वा	கேட்டு
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	प्रचुक्रोध	மிகச்சினங்கொண் டான்.
हेतुमत्	பொருத்தமுற்றதும்	उत्तमं	சிறந்த
परमार्थवत्	உண்மைப்பொருள் கைந்ததுமான	बाणं च	பாணமொன்றையும்
वचः	கொல்லை	आददे	தொடுத்தான்.

ततो विद्याधरा भूता देवा दैत्या महर्षयः । गुरुकाश्च महात्मानस्तयुद्धं द्रष्टुमागमन् ॥ ६७ ॥

ततः	அப்பொழுது	महात्मानः	மகாத்மாக்களாகிய
विद्याधराः	வித்யாதாரர்களும்	गुरुकाः च	குருநாயகர்களும்
भूताः	பூதங்களும்	सत्	அந்த
देवाः	தேவர்களும்	युद्धं	யுத்தத்தை
दैत्याः	அசுரர்களும்	दष्टुं	பார்க்க
महर्षयः	மகரிஷிகளும்	आगमन्	வந்திருந்தார்கள்.

ततोऽतिकायः कुपितश्चापमारोप्य सायकम् । लक्ष्मणाय प्रचिक्षेप संक्षिपन्निव चाम्बरम् ॥

ततः	அப்பொழுது	चाम्बरं च	ஆகாயத்தைதேய
कुपितः	கேடபங்கொண்டிருந்த	इव	முற்றும்
अतिकायः	அதிகாயன்	संक्षिपन्	மறைக்கின்றவனுய்
चापं	வில்லில்	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணரின்மீது
सायकं	பாணத்தை	प्रचिक्षेप	விடுத்தான்.
आरोप्य	தொடுத்து		

तमापतन्तं निशितं शरमाशांविषोषमम् । अर्धचन्द्रेण चिच्छेद लक्ष्मणः परवीरहा ॥ ६९ ॥

परवीरहा	சத்ருசம்ஹாரகாரகரிய	आपतन्तं	மேல் விழு வருவது
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	तं	அந்த [மரண
निशितं	கூரியதும்	शरं	பாணத்தை
आशीविषोषमं	சர்ப்பத்தை நிகர்த்த	अर्धचन्द्रेण	அர்த்தசந்திரபாணத்
	தும்	चिच्छेद	முறித்துவிட்டார்.

तं निकृत्तं शरं दृष्ट्वा कुत्तभोगमिवोरगम् । अतिकायो भृशं क्रुद्धः पञ्च बाणान् समाददे ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
निकृत्तं	முறிக்கப்பட்டு,	भृशं	மிக
कुत्तभोगं	உடல் வேறபட்டு	क्रुद्धः	கேடபங்கொண்டு
शरं इव	பாம்பைப்போன்ற	पञ्च	ஐந்து
तं	அந்த	बाणान्	பாணங்களை
शरं	பாணத்தை	समाददे	தொடுத்தான்.

ताञ्छरान् संप्रचिक्षेप लक्ष्मणाय निशाचरः ॥ ७१ ॥

निशाचरः	அரக்கன்	शरान्	பாணங்களை
तान्	அந்த	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணர்மீது
		संप्रचिक्षेप	விடுத்தான்.

तान्प्राज्ञाञ्छरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद् भरतानुजः ॥ ७२ ॥

भरतानुजः	பரதர் தம்பி (லக்ஷ்	तान्	அவர்களை
तीक्ष्णैः	கூரிய [மணர்]	अप्राज्ञान्	கிட்டெருங்காதவை
शरैः	பாணங்களால்	चिच्छेद्	முண்டித்துவிட்டார்.

स तांश्छन्वा शरैस्तीक्ष्णैर्लक्ष्मणः परवीरहा । आददे निशितं बाणं ज्वलन्तमिव तेजसा ॥

परवीरहा	சத்துருசம்ஹாரகார	निशितं	கூரியதும்
सः	அந்த [கிய	तेजसा	ஒளியால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	इव	முற்றும்
तीक्ष्णैः शरैः	கூரிய கரியைகளால்	ज्वलन्तं	ஆவலிக்கின்றதுமரண
तान्	அவர்களை	बाणं	பாணமொன்றை
छिवा	துண்டித்துவிட்டு,	आददे	விடுத்தார்.

तमादाय धनुःश्रेष्ठे योजयामास लक्ष्मणः । विचर्ष च वेगेन विससर्ज च वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	वीर्यவாணுகிய	योजयामास	தொடுத்தார்.
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	वेगेन	வினரந்து
श्रेष्ठे	ஆசை	विचर्ष	இழுத்தார்.
आदाय	எடுத்து	च च	தஷணமே
धनुःश्रेणे	கிறந்த வில்லில்	विससर्जे	விடுத்தார்.

पूर्णावतविमृष्टेन शरेण नतपर्वणा । ललाटे राक्षसश्रेष्ठमाजघान स वीर्यवान् ॥ ७५ ॥

वीर्यवान्	वीर्यவாணுகிய	शरेण	பாணத்தால்
सः	அவர்	राक्षसश्रेष्ठे	ராஷ்டிரேஸரத்தயின
पूर्णावतविमृष्टेन	மிக்க இழுத்துவிடப் பெற்ற	ललाटे	நெற்றியில்
नतपर्वणा	வளைந்தகணுக்களுற்ற	आजघान	எய்தார்.

स ललाटे शरो मग्नस्तस्य भीमस्य रक्षसः । ददृशे शोणितेनाक्तः पद्मोन्द्र इवाचले ॥ ७६ ॥

सः	அந்த	शोणितेन	சத்தத்தால்
शरः	பாணமானது	आक्तः	பூச்சண்டதாய்
तस्य	அந்த	अचले	பர்வதத்தில்
भीमस्य	பயங்கரான	पद्मोन्द्रः	சர்ப்ப அரசு
रक्षसः	அரக்கனது	इव	என
ललाटे	நெற்றியில்	दृशे	காணப்பட்டது.
मग्नः	தைத்து		

राक्षसः प्रचक्रम्ये च लक्ष्मणेषुमपीडितः । रुद्रवाणाहतं घोरं यथा त्रिपुरगोपुरम् ॥ ७७ ॥

राक्षसः च	அரக்கனும்	घोरं	பயங்கரமான
लक्ष्मणेषु- } मपीडितः }	லக்ஷ்மணரின் பாணத் தால் தாக்கப்பட்டவ ளும்,	त्रिपुरगोपुरं	திரிபுரகாணின் கேட்டடைவாயில்
रुद्रवाणाहतं	சிவபிரானது பாணத் தால் தாக்கப்பட்ட	यथा	எவ்வண்ணமோ அல் வண்ணமே
		प्रचक्रम्ये	மிக்க நடுக்கமுற்றான்.

चिन्तयामास चाश्वास्य विमृश्य च महाबलः । साधु वाणनिपातेन श्लाघनीयोऽसि मे रिपुः ॥

महाबलः च	மகாபலவாண அவனும்	मे	எனக்கு
आश्वास्य	தெளிவுற்று	श्लाघनीयः	புகழத்தக்க
विमृश्य च	ஆனோசித்து	रिपुः	சத்ருவாய்
साधु	‘பேஷ்	असि	இருக்கின்றனை, என்றி
वाणनिपातेन	பாணப்பிரயோகத் தால்	चिन्तयामास	எண்ணிக்கொண் டார்.

विधायैवं विनम्यास्यं नियम्य च भुजावुभौ । स रथोपस्थमास्थाय रथे च प्रचचार ह ॥

सः	ஆவன்	उभौ भुजौ च	இருகாங்கிலையும்
पूर्वं	மேற்கண்டவாறு	नियम्य	உதறிக்கொண்டு
विधाय	தீர்மானித்துக்கொண்டு	रथोपस्थं	ரதத்தின் மத்திரில்
आस्यं	முடிந்ததை	आस्थाय	உட்கார்ந்துகொண்டு
विनम्य	கணித்துக்கொண்டு	रथे च	ரதத்திலேயே
		प्रचचार ह	வழிசரித்தான்.

एकं त्रीन्यश्च सप्तैति सायकान् राक्षसर्षभः । आददे तंदधे चापि विचकर्षोत्ससर्ज च ॥

राक्षसर्षभः	ராஷ்டிரேஸாத்தமன்,	सायकान्	பாணக்களை
एकं	ஒன்றும்	आददे	ஏடுத்தான்.
त्रीन्	மூன்றும்	च च	ஆக்கணமே
पञ्च	ஐந்தும்	संदधे	தொடுத்தான்.
सप्त अपि	ஏழுமும்	विचकर्ष	இழுத்தான்.
इति	ஆக	उत्ससर्ज	விடுத்தான்.

ते बाणाः कालसङ्काशा राक्षसेन्द्रधनुश्च्युताः । हेमपुङ्खा रविप्रक्याश्चकुर्दाम्पिवाम्बरम् ॥

राक्षसेन्द्र- धनुश्च्युताः	ராஷ்டிரேஸாத்தமன உடைய விஸ்விலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய	रविप्रक्याः	சூரியனுக்கொப்பான
कालसङ्काशाः	காலகிள நிகர்ந்தவை	ते	அந்த [வைகளுமான்
हेमपुङ्खाः	பொன்பிடியுற்றவை	बाणाः	பாணக்கள்
	களும்	अम्बरं	ஆகாபத்தை
	களும்	इव	முற்றும்
		दीप्तं	இளங்கிளந்தாய்
		चक्रुः	செய்தன.

ततस्तान् राक्षसोत्सृष्टाञ्छरौघान् राघवानुजः । असंभ्रान्तः प्रविच्छेद निशितैर्वहुभिः शरैः ॥

राघवानुजः	ராமனனுஜர் (ஸஷ்டமனர்)	बहुभिः	பல
सतः	அப்பொழுது	निशितैः	கூரிய
राक्षसोत्सृष्टान्	ராஷ்டிரேஸா வெளிக்கிளப்ப	शरैः	கிளைகளால்
तान्	அந்த [பட்ட	असंभ्रान्तः	சீறிதும் கலவரமடை யாது
शरौघान्	பாணசமூகங்களை	प्रविच्छेद	தண்டித்துவிட்டார்.

ताञ्छरान्युधि संभक्ष्य निकृत्तान् रावणात्मजः । चुकोप विदशेन्द्रारिर्जग्राह निशितं शरम् ॥

विदशेन्द्रारिः	விதேவன் திரசக்ருவா கிய	निकृत्तान्	தண்டிக்கப்பட்டன
रावणात्मजः	ராவணனின் புதல்வன்	संभक्ष्य	கண்டு [வாய்
उधि	பொயில்	चुकोप	கிணங்கொண்டான்.
तान्	அந்த	निशितं	கூரிய
शरान्	பாணக்களை	शरं	பாணமெதன்னை
		जग्राह	கைக்கொண்டான்.

स सन्धाय महातेजास्तं बाणं सहसोत्सृजत् । ततः सौमित्रिमायान्तमाजघान स्तनान्तरे ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய
सः	அவன்
ततः	அப்பொழுது
तं	அந்த
बाणं	பாணத்தை
सन्धाय	பூட்டி

सहस्रा	வலுக்கொண்டு
उत्सृजत्	விடுத்தான்.
आयान्तं	எதிர்த்துவரும்
सौमित्रि	ஸக்திமணரை
स्तनान्तरे	மார்பில்
आजघान	தாக்கினான்.

अतिकायेन सौमित्रिस्ताडितो युधि वक्षसि ।

सौमित्रिः	ஸக்திமணர்
युधि	போலில்
अतिकायेन	அதிகாயனால்
वक्षसि	மார்பில்
ताडितः	அடிபுண்டவராய்
सीधं	அதிகமான
रुधिरं	ரத்தத்தை

सुखाव रुधिरं तीव्रं मदं पक्ष इव द्विपः ॥

मत्तः	மதம்பிடித்த
द्विपः	பாகை
मदं	மதநீரை
इव	எவ்வண்ணமோ
	அவ்வண்ணமே

स चकार तदाऽऽत्मानं विशल्यं सहसा विभुः ।

विभुः	சர்வசக்தராகிய
सः	அவர்
तदा	அப்பொழுது
आत्मानं	தன்னை
सहसा	சுடுதியில்
विशल्यं	பாணக்கறுகின்றவராய்

जग्राह च शरं तीक्ष्णमस्त्रेणापि च सन्दधे ॥

चकार	செய்துகொண்டார்.
तीक्ष्णं	கொடிய
शरं च	ஓர் பாணத்தையும்
जग्राह	கைக்கொண்டார்.
अपि च	மேலும்
अस्त्रेण संधे	அபிடமந்திரித்தார்.

अग्नेयेन तदाऽस्त्रेण योजयामास सायकम् ।

तदा	அப்பொழுது
सायकं	பாணத்தை
अग्नेयेन	அக்னிபகவானது
अस्त्रेण	மந்திரத்தால்
योजयामास	விளக்கச்செய்தார்.
तदा	அப்பொழுது

स जज्वाल तदा बाणो धनुष्यस्य महात्मनः ॥

सः	அந்த
बाणः	பாணமானது
महात्मनः	மகாத்மாவாகிய
अस्य	இவரது
धनुषि	வில்லில்
जज्वाल	ஜ்வலித்தது.

अतिकायोऽपि तेजसी सौरमुखं समादधे ।

तेजसी	பரகாமசாலியாகிய
अतिकायः अपि	அதிகாயனும்
सौरं	சூர்யபகவானது
अस्त्रं	சுரமந்திரத்தை
समादधे	தியானித்தான்.
तेन	அதனால், (மந்திரத்தால்)

तेन बाणं भुजङ्गाभं हेमपुङ्गवयोजयत् ॥८८॥

भुजङ्गाभं	சர்ப்பத்தை நிகர்த்ததும்
हेमपुङ्गवं	பொன்பிடிக்கொண்டதுமான
बाणं	ஓர் பாணத்தை
अयोजयत्	விளக்கச்செய்தான்.

तदस्त्रं ज्वलितं घोरं लक्ष्मणः शरमाहितम् । अतिकायाय चिक्षेप कालदण्डमिवान्तकः ॥

लक्ष्मणः	களத்தமணர்	அதிகாாய	அதிகாயன்மீது
आहितं	அபிமந்திரிக்கப்பட்டு	अन्तकः	எமன்
घोरं	பயங்கரமாய்	कालदण्डं	காலதண்டத்தை
ज्वलितं	ஜ்வலிக்கும்	इव	எவ்வண்ணமோ
शरं	சரமாயிய		அவ்வண்ணமே
तत् अस्त्रं	அந்த அஸ்திரத்தை	चिक्षेप	பிரயோசித்தார்.

आग्नेयेनाभिसंयुक्तं दृष्ट्वा बाणं निशाचरः । उत्ससर्ज तदा बाणं दीप्तं सूर्याख्योजितम् ॥

निशाचरः	அசக்கன்	तदा	அப்பொழுது
बाणं	பாணத்தை	सूर्याख्योजितं	சூர்யமந்திரத்தாலி மந்திரிக்கப்பட்டு
आग्नेयेन	அக்னியந்திரத்தோடு	दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்
अभिसंयुक्तं	கூடிவினக்குவதாய்	बाणं	பாணத்தை
दृष्ट्वा	கண்டு	उत्ससर्ज	பிரயோசித்தார்.

तावुभावम्बरे बाणावन्योन्यमभिजघ्नतुः । तेजसा संपदीप्तौ क्रुद्धाविच भुजङ्गमौ ॥९१॥

तौ उभौ	அந்த இரு	भुजङ्गमौ	இருசர்ப்பங்கள்
बाणौ	பாணங்களும்	इव	எவ்வண்ணமோ
तेजसा	ஒளியால்		அவ்வண்ணமே
संपदीप्तौ	ஜ்வலிக்கும் கூறுகளு டையவைகளாய்	अम्बरं	ஆகாயத்தில்
		अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று
क्रुद्धौ	சினங்கொண்ட	अभिजघ्नतुः	தாக்கிக்கொண்டன.

तावन्योन्यं विनिर्दह्य पेततुः पृथिवीतले । निरर्चिषौ भस्मकृतौ न भ्राजेते शरोत्तमौ ॥९२॥

तौ	அந்த	निरर्चिषौ	ஆகாசிகளற்றவை
शरोत्तमौ	சிறந்த பாணங்களி ரண்டும்		களாய்
		भ्राजेते न	பிரகாசிக்கவில்லை.
अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று	भस्मकृतौ	சாம்பலானவைகளாய்
विनिर्दह्य	எரிந்துகொண்டு	पृथिवीतले	பூமியில்
		पेततुः	விழுந்தன.

तावुभौ दीप्यमानौ स्म न भ्राजेते महाहवे ॥ ९३ ॥

महाहवे	பெரும்பொலிவ்	दीप्यमानौ	பொசுக்கப்படுகின்ற
तौ	அந்த		உவாய்
उभौ	இரண்டும்	भ्राजेते स्म न	பிரகாசியாதிருந்தன.

ततोऽतिकायः संक्रुद्धस्त्वस्त्रपैपीकमुत्सृजत् । तत्रचिच्छेद सौमित्रिरस्त्रैर्नन्द्रेण वीर्यवान् ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அதை
अतिकायः तु	அதிகாயனும்	वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய
संक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்டு	सौमित्रिः	களத்தமணர்
पैपीकं अस्त्रं	இளிவாஸ்திரத்தை	एन्द्रेण अस्त्रेण	இந்திராஸ்திரத்தால்
उत्सृजत्	பிரயோசித்தார்.	प्रचिच्छेद्	துண்டித்தெறித்தார்.

ऐषीकं निहतं दृष्ट्वा रुषितो रावणात्मजः । वाम्येनास्त्रेण संक्रुद्धो योजयामास सायकम् ॥

रुषितः	கோபங்கொண்டிருந்த	संक्रुद्धः	கடுஞ்சினம் மூண்டவ
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	सायकं	ஓர் பாணத்தை [ஊசி
ऐषीकं	இஊகாஸ்திரத்தை	वाम्येन अस्त्रेण	யமாஸ்திரமத்திரத்
निहतं	நசமுற்றதாய்		தரல்
दृष्ट्वा	கண்டு	योजयामास	அப்பித்திரித்தான்.

ततस्तदस्त्रं चिक्षेप लक्ष्मणाय निशाचरः । वायव्येन तदस्त्रेण निजघान स लक्ष्मणः ॥

निशाचरः	அரக்கன்	सः	அந்த
ततः	அப்பொழுது	लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்
तत्	அந்த	तत्	அதை
अस्त्रं	அஸ்திரத்தை	वायव्येन अस्त्रेण	வாயவாஸ்திரத்தால்
लक्ष्मणाय	ஸக்தமணர்மீது	निजघान	நசப்படுத்திவிட்டார்.
चिक्षेप	விடுத்தான்.		

अथैनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदः । अभ्यवर्षत्सुसंक्रुद्धो लक्ष्मणो रावणात्मजम् ॥

अथ	அப்பொழுது	एनं	இவனை
लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்	शरधाराभिः	பாணவர்க்கங்களால்
सुसंक्रुद्धः	மிக்க கோபங்கொண்டவராய்	तोयदः	மேகம்
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனுடைய	धाराभिः	மழைகளால்
	கிய	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		अभ्यवर्षत्	வர்ஷித்தார்.

तेऽतिकायं समासाद्य कवचे वज्रभूषिते । भग्नाग्रशल्याः सहसा पेतुर्वाणा महीतले ॥९८॥

ते	அந்த	समासाद्य	தாக்கி
वाणाः	பாணங்கள்	भग्नाग्रशल्याः	நுணிக்கூறு முறிந்த
अतिकायं	அதிகமான		னவராய்
वज्रभूषिते	வைகங்களால்லக்கரிக்	महीतले	பூமியில்
	கப்பட்ட	सहसा	விரைந்து
कवचे	கவசத்தில்	पेतुः	விழுந்தன.

तान्मोघानभिसंभेक्ष्य लक्ष्मणः परवीरहा । अभ्यवर्षन्महेपुणां सहस्रेण महायशाः ॥९९॥

परवीरहा	சத்ருசம்முதிராகரும்	असिंभेक्ष्य	கவனித்து
महायशाः	மகாயசஸ்வியுடைய	महेपुणां	சிறந்த அஸ்திரக்
लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்		களின்
तान्	அவைகளை	सहस्रेण	அநேகத்தைக்
मोघान्	மீளுணவைகளாய்	अभ्यवर्षत्	கொண்டு
			வர்ஷித்தார்.

स वृष्यमाणो बाणोर्वरनिकायो महाबलः । अवध्यकवचः संख्ये राक्षसो नैव विव्यथे ॥

महाबलः	மகா பலவாளியும்	बाणोर्वः	பாணாசுரநகக்களரல்
राक्षसः	ஆசுரக்கணுமரன்	वृष्यमाणः	வரிகள்கப்படுகிறவனாய்
सः	ஆந்த	अवध्यकवचः	நாசமடைபா கவசங் கொண்டவனாய்
बातिकायः	ஆதிகாயன்	विव्यथे न एव	துன்புறவேயில்லை.
संख्ये	பேரில்		

न शशाक रुजं कर्तुं युधि तस्य शरोत्तमः ॥ १०१ ॥

शरोत्तमः	உத்தமபாணமும்	रुजं	பீரணம்
युधि	பேரில்	कर्तुं	உண்டாக்க
तस्य	அவனுக்கு	शशाक न	முடிபவில்கலை.

अथैनमभ्युपागम्य वायुर्वाक्यमुवाच ह । ब्रह्मदत्तवरो ह्येव अवध्यकवचावृतः ॥ १०२ ॥

अथ	அப்பொழுது	एवः हि	“ இவனே
वायुः	வாயுபகவான்	ब्रह्मदत्तवरोः	பிரம்மத்தவரிடம் வரம் பெற்றவன் ;
एनं	இவரை (வசந்தமண ரை) பார்த்து	अवध्यकवावृतः	{ யாவராவும் சிறைக்க முடிபாத கவசம் புண்டவன்.
अभ्युपागम्य	பக்கலில் வந்து		
वाक्यं	ஒரு சொல்லை		
उवाच ह	பின்வருமாறு சொன்னார் :		

ब्राह्मेणास्त्रेण भिन्ध्येनमेव वध्यो हि नान्यथा । अवध्य एव ह्यन्येषामस्त्राणां कवची बली ॥

एनं	“ இவனை	हि	ஐசொன்ன
ब्राह्मेण अस्त्रेण	பிரம்மன்ஸ்திரத்தால்	कवची	கவசம் புனைத்தவனும்
भिन्धि	செதியும்,	बली	பலவலிபமாகிப்
एवः हि	இவனும்	एवः	இவன்
वध्यः	கொல்லப்படுவான்.	अन्येषां	நிறைவ
अन्यथा	வேறுவிதமால்	अस्त्राणां	அஸ்திரங்களால்
न	கொல்லப்படமாட் டால்.	अवध्यः	கொல்லமுடியாத வன்.”

ततस्तु वायोर्वचनं निशम्य सौमित्रिरिन्द्रपतिमानवीर्यः ।

समाददे बाणमभोषवेगं तद्ब्राह्मसूत्रं सहसा नियोज्य ॥ १०४ ॥

इन्द्रपतिमानवीर्यः	{ இந்திரனுக்குச்சுமான் மான வீரமடைந்த வரான	तत्	அந்த
सौमित्रिः सु	வசந்தமணமும்	अभोषवेगं	அன்பிபாகா சக்தி யுடைய
ततः	அப்பொழுது	तद्ब्राह्मसूत्रं	பிரம்மன்ஸ்திர மன் திரந்ததை
वायोः	வாயுபகவானது	नियोज्य	அடிகள் தரித்து
वचनं निशम्य	கொல்லைக் கேட்டு	सहसा	விரைவால்
बाणं	ஓர் பாணத்தால்	समाददे	வைக்கொண்டார்.

तस्मिन्महास्त्रे तु नियुज्यमाने सौमित्रिणा वाणवरे शिताये ।

दिशश्च चन्द्रार्कमहाघहाथ नभश्च तत्रास चचाल चोर्वी

॥ १०५ ॥

सौमित्रिणा	ஸகந்தமணரால்	चन्द्रार्क-	} சந்திரன் சூரியன்
शि शये	கூரிய மூலையுற்ற	महामहा: च	
वाणवरे	சிறந்த பாணத்தில்		
तस्मिन्	அந்த	नमः च	ஆகாயமும்
महास्त्रे	அஸ்ஸிரமகாமந்திரமானது	च	ஆகிய எல்லா மும்
		तत्रास	திகிலுற்றது.
नियुज्यमाने	அடிகைக்கொடுப்பது	उर्वी च	பூமியும்
दिशः तु	திக்குகளும் [கையில்	चचाल	அதிர்ந்தது.

तं ब्रह्मणोऽश्वेण नियोज्य चापे शरं सुपुङ्खं यमदूतकल्पम् ।

सौमित्रिरिन्द्रारिसुतस्य तस्य ससर्ज वाणं युधि वज्रकल्पम्

॥ १०६ ॥

सौमित्रिः	ஸகந்தமணர்	तं	அந்த
ब्रह्मणः	பிரமதேவரது	वज्रकल्पं	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்
अश्वेण	சரமந்திரத்தால்	वाणं .	பாணத்தை [பாண
यमदूतकल्पं	யமதூதனுக்கொப்	युधि	பேரில்
	பாண	इन्द्रारिसुतस्य	தேவேந்திரசத்ருவின்
सुपुङ्खं	கூரிய அணியுற்ற		புகல்வனாகிய
शरं	பாணத்தை	तस्य	அவன்மீது
चापे नियोज्य	விவரிந்ப்பூட்டி	ससर्ज	விடுத்தார்.

तं लक्ष्मणोऽसृष्टममोधवेगं समापतन्तं ज्वलनप्रकाशम् ।

सुवर्णवज्रोत्तमचित्रपुङ्खं तदाऽतिकायः समरे ददर्श

॥ १०७ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	सुवर्णवज्रोत्तम-	} பொன்னாலும் சிறந்த
समरे	பேரில்	चित्रपुङ्खं	
तदा	அப்பொழுது		பிடியுற்றதுமான
लक्ष्मणोऽसृष्टं	ஸகந்தமணரால் விடப்	तं	அதை (சரத்தை)
	பெற்றதும்	ज्वलनप्रकाशं	அக்னி ஒளிகொண்டு
अमोधवेगं	விண்போகாத சக்தி	समापतन्तं	எதிர்த்துவருவதாய்
	யுற்றதும்	ददर्श	கண்டான்.

तं प्रेक्षमाणः सहस्रातिऽकायो जघान वाणैर्निशितैरनेकैः ।

स सायकस्तस्य सुपर्णवेगस्तदाऽतिकायस्य जगाम पार्श्वम्

॥ १०८ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	तदा	அப்பொழுது
तं	அதை	सुपर्णवेगः	கருடவேகங்கொண்ட
प्रेक्षमाणः	கவனித்து	सः सायकः	அந்த பாணமானது
निशितैः	கூரிய	तस्य	அந்த
अनेकैः वाणैः	பல பாணங்களால்	अतिकायस्य	அதிகாயனது
सहस्रा	வலுக்கொண்டு	पार्श्वं	சமீபத்தில்
जघान	தாக்கினான்.	जगाम	கிட்டியது.

तमागतं मेक्ष्य तदाऽतिकாயो वाणं प्रदीप्तान्तककालकल्पम् ।

जघान शक्तयुष्णिगदाकुटारैः शूलैर्दुलैश्चात्यविपन्नचेताः

॥ १०९ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	मेक्ष्य	கண்டு
तदा	அப்பொழுது	अविपन्नचेताः	மனங்கலங்காதவராய்
तं	அந்த	शक्तयुष्णिगदाकुटारैः	செவல், சுட்டி, கதை, கோடாரி இவைகளா லும்
प्रदीप्तान्त क- कालकल्पं	ஜுவலிக்கும் எரிமையும்த ருந்தூர்ந்திணையும் திகந்த		
वाणं	பரணத்தை	शूलैः	சூலங்களாலும்
आगतं	கிட்டிவந்ததாய்	दुलैः च	ஹட்டையுதங்களாலும்
		अति जघान	மிகத் தாக்கினான்.

तान्यायुधान्यद्भुतविग्रहाणि मोघानि कृत्वा स शरोऽग्निदीप्तः ।

मृष्टश्च तस्यैव किरीटजुष्टं ततोऽतिकायस्य शिरो जहार

॥ ११० ॥

सः	அந்த	मोघानि कृत्वा	வினாக்கி
अग्निदीप्तः	அக்கியாள்	ततः	அப்பொழுது
	ஜுவலிக்கும்	तस्य	அந்த
शरः	பரணமானது	अतिकायस्य	அதிகாயனது
तानि	அந்த	किरीटजुष्टं	கிரீடம் புனைத்த
अद्भुतविग्रहाणि	ஆச்சர்யத்திற்கற்ற	शिरः एव	தலைமையும்
तानि	அந்த [மலைந்த	मृष्टश्च	பிடித்து
आयुधानि	ஆயுதங்களை	जहार	அடித்தது.

तच्छिरः सशिरस्त्राणं लक्ष्मणेषुप्रपीडितम् ।

पपात सहसा भूमौ शृङ्गं हिमवतो यथा ॥

लक्ष्मणेषु- प्रपीडितं	லக்ஷ்மணரது பரணத் தால் தாக்கப்பட்ட	हिमवतः	மலைமீதின்
तत्		शृङ्गं यथा	செகரம்போன்றதாய்
शिरः	அந்த	सहसा	சீவதாய்
सशिरस्त्राणं	தலைபாணது	भूमौ	பூமியில்
	தலைப்பாணையோடுகூட	पपात	எழுந்தது.

तं तु भूमौ निपतितं दृष्ट्वा विक्षिप्तभूषणम् ।

वभूवुर्यथिताः सर्वे हतशेषा निशाचराः ॥

हतशेषाः	கொல்லப்பட்டு	विक्षिप्तभूषणं	பூவணங்கள் இறைந் ததாய்
निशाचराः	அரக்கர்கள் [எஞ்சிய	दृष्ट्वा	கண்டு
सर्वे तु	எல்லோரும்	अथिताः	வருத்தமுற்றவர்
तं	அதை (கிரகை)		களாய்
भूमौ	பூமியில்	वभूवुः	ஆணர்கள்.
निपतितं	விழுந்தது,		

ते विषण्णमुखा दीनाः प्रहारजनितश्रमाः । विनेदुर्ध्वैर्बहवः सहसा विस्वरैः स्वरैः ॥ ११३ ॥

ते	அந்த	दीनाः	பரிதாபநிலையுற்றவர்
बहवः	பலரும்	सहसा	அக்கணமே [கனாய்]
प्रहारजनितश्रमाः	அடியால் களைப்புண்ட வர்களாய்	विस्वरैः	விகாரமான
विषण्णमुखाः	முதம்வளையவர்களாய்	स्वरैः	குரல்களுடன்
ततस्ते त्वरितं याता निरपेक्षा निशाचराः ।		उच्चैः	உச்ச
ते	அந்த	विनेदुः	அஸ்திரனர்கள்.
निशाचराः	அரக்கர்கள்	पुरीमभिसुखा भीता द्रवन्तो नायके हते ॥	
ततः	அப்பொழுது	निरपेक्षाः	இன்னது செய்கிறோ மென்றுதெரியாது
नायके	தலைவர்	द्रवन्तः	ஓடுகின்றவர்களாய்
हते	கொல்லப்பட்டதால்	पुरी	பட்டணத்தை
भीताः	பயந்து	अभिसुखाः	கேரக்கி
		त्वरितं	விரைந்து
		याताः	சென்றார்கள்.

प्रहयुक्ता बहवस्तु वानराः प्रबुद्धपद्मप्रतिमाननास्तदा ।

अपूजयंलक्ष्मणपिष्टभागिनं हते रिपौ भीमवले दुरासदे ॥ ११५ ॥

वानराः	வானர்கள்	दुरासदे	யாவராலும் எதிர்க்க முடியாதவனுமான
बहवः तु	பலரும்	रिपौ	சுற்று
तदा	அப்பொழுது	हते	கொல்லப்பட்டவுடன்
प्रहयुक्ताः	ஆணர்த்தக்கொண்டு	हृष्टभागिनं	கோரிக்கை நிறைவே தப்பட்ட
प्रबुद्धपद्म-	} அலர்ந்த தாமரை மலரணைய முகம் கொண்டவர்களாய்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
प्रतिमाननाः		अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.
भीमवले	பயக்கரமான பலசா லியும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकसप्ततितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 18031

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 3356

द्विसप्ततितमः सर्गः—एमुपत्तिरண்டालवतु ஸர்க்கம். ॥ ७२ ॥

रावणोद्देशः—ராவணனின் தூபம்.

अतिकायं हतं श्रुत्वा लक्ष्मणेन महौजसा । उद्देगमगमद्राजा वचनं चैदमब्रवीत् ॥ १ ॥

राजा	மன்னன் (ராவணன்)	श्रुत्वा	கேட்டு
अतिकायं	அதிகாயனை	उद्देगं	தூபத்தை
महौजसा	மகாபிரதாபமணாளர்	अगमत्	அடைந்தான்.
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	इदं	பின்வரும்
हतं	கொல்லப்பட்டவரால்	वचनं च	மொழியையும்
		अब्रवीत्	புகன்றான்.

பூமாத: பரமாமரீ பன்வீ ஶக்ரஸூதா வர: | ஶக்ரமயன: பஹஸ்த்ர கும்பகர்ணஸ்தயீவ ச || ௨ ||
 எதே மஹாவலா வீரா ராக்ஷஸா யுத்காஷ்ரிக: | ஜேதார: பரஸீந்யானா பரீநில்யாபராஜிதா: || ௩ ||

பரமாமரீ	" மிகக் கீகர பரணாமந்த ஸனும்	புரே ராக்ஷஸா:	இந்த ஆரக்கர்கள்
பன்வீ	வில்லா விரபரண	மஹாவலா:	மகர் பலசாலிகள்.
பூமாத: ச	ஆம்ரா சக்ரனும்	யுத்காஷ்ரிக:	பொரா வல்கொண்ட
ஶக்ரஸூதா வர:	ஆயுதகந்தரித்த விரர் களுள் சிறந்த	வீரா:	சூரர்கள்.
ஶக்ரமயன: ச	ஆகம்பனனும்	பரஸீந்யானா	சிறுசைன்யங்களை
பஹஸ்த: புவ	பிரகஸ்தனும்	ஜேதார:	ஐயிப்பவர்கள்.
கும்பகர்ண: சயா	சூம்பகர்ணனும் ஆயிப	பரீ:	சத்ருக்களால்
		நில்யாபராஜிதா:	எக்காலத்திலும் ஐயிக கப்படாதவர்கள்.

நிஹதாஸ்தே மஹாவீரீயா ராக்ஷஸாக்ரிக்ஷிக்ஷணா | ராக்ஷஸா: சுமஹாகாயா நானாஸக்ஷவிஸாரதா: ||
 அந்யே ச பஹவ: சூரா மஹாத்மானோ நிபாதிதா: || ௪ ||

தே	" அந்த	அக்ஷிக்ஷணா	ஆளுயரசமாய் எனது யுஞ்செய்வல்ல
மஹாவீரீயா:	மகா வீரயசாளிகளுந்	ராமே	ராமனும்
சுமஹாகாயா:	பெரிய கடல்கொண்ட டவர்களும்	நிஹதா:	கொண்டுவிடப்பட்ட
நானாஸக்ஷ- } விஸாரதா: }	பல ஆயுதக்களிலும் பயிற்சிகொண்டவர் களுமரண	அந்யே பஹவ:	வேறு [டர்கள். பல
ராக்ஷஸா:	ஆரக்கர்கள்	மஹாத்மான:	பொராந்தல்கொண்ட
		சூரா: ச	சூரர்களும்
		நிபாதிதா:	கிழித்தப்பட்டார்கள்.

பரத்யாதவலவீரீயேண புத்ரேணேந்நஜிதா மஹ | யீ ஹி தீ ஶ்ராதரீ வீரீ வஹீ டக்ஷரீ: சரீ: ||
 யக்ஷ ஶக்யம் சூரீ: சரீரீசூரீவா மஹாவலீ: | சிஞ்சு தக்ஷந்நவந் திரீ யக்ஷந்நவ்விக்ஷரீ: || ௬ ||
 தந்ந ஜானே ப்ரமாதீவா மாயயா மோஹனேன வா | சரவந்நாஹிஸுக்ரீ தீ ஶ்ராதரீ ராமலக்ஷ்மணீ ||

யீ	" எந்த	ஶ்ந்நஜிதா	இந் சிவஜித்தால்
தீ	ஆந்த	டக்ஷரீ:	வாயம்பெற்ற
ஶ்ராதரீ	சுடுகாதார்கள் / சிய	சரீ:	பாணக்களால்
வீரீ	வீரர்கள்,	வஹீ ஹி	கட்டப்பட்டார்களோ,
மஹ	எனது	யந்	எந்த
புத்ரேண	புதல்வனும்	தந்	அந்த
பரத்யாத- } வலவீரீயேண }	பிரசித்திபெற்ற ஆந் நனும் ஆண்களையும் உண்டவரானவரான	சிஞ்சு	பயங்கரமான
		தக்ஷந்நவந்	கட்டடை
		விக்ஷரீ:	விடுவிக்ஷ
		சரீ: சூரீ:	எல்லா தேவர்களோ

महाबलैः	மகர பலசாலிகளாகிய	भ्रातरौ	சகோதரர்களாகிய
असुरैः	அசுரர்களாலும்	रामलक्ष्मणौ	ராமலக்ஷ்மணர்கள்
यक्षगन्धर्व- किर्वाः वा }	யக்ஷர்களாலும் கந்தர் வர்களாலும் கின்ன ரர்களாலும்	प्रभावेः	மகிமைமகனானோ
शक्यं न	சாத்தியமாகாதே, தா அந்த	मायया वा	மாயா சக்தியானோ
शरणाभात् तौ	சரணத்தின் அந்த	सोदनेन वा	மோகனமந்திரத்தா னோ
		विस्तृतौ	விடுபட்டார்கள் என்ற அதை
		तत्	நான்
		जाने न	அறிவேன்.

- ये योधा निर्मताः शूरा राक्षसा मम शासनात् । ते सर्वे निहता युद्धे वानरैः सुमहाबलैः ॥

घुराः	"சூரர்களான	ते	அவர்கள்
ये	எந்த	सर्वे	எல்லோரும்
राक्षसाः योधाः	ராக்ஷஸபடர்கள்	युद्धे	* போரில்
मम	எனது	सुमहाबलैः	மிகபலவான்களான
शासनात्	கட்டளைமூலம்	वानरैः	வானரர்களால்
निर्मताः	சென்றிருக்கினோ,	निहताः	மாய்க்கப்பட்டார்கள்.

तं न पश्याम्यहं युद्धे योऽद्य रामं सलक्ष्मणम् । शासयेत्सबलं वीरं ससुग्रीवविभीषणम् ॥

दः	"எவன்	ससुग्रीव-)	சசுக்ரீவனோடும்
अद्य	இப்பொழுது	विभीषणं)	விபிஷணனோடும்
युद्धे	போரில்	सबलं	சைவலமாகினோடுகூட
वीरं	வீரனாகிய	शासयेत्	ஆடக்குவனோ [வும்
रामं	ராமனை	तं	அவனை
सलक्ष्मणं	சலக்ஷ்மணனோடு	अहं	நான்
	கூடவும்	पश्यामि न	கண்டிவேன்.

अहो नु बलवान रामो महदस्त्रबलं च वै ॥ १० ॥

अहो नु	"ஐஹ மிக்க	अस्त्रबलं च	அஸ்திரக்களின்
रामः	ராமன் [ஆச்சர்யம்]		வீர்யமும்
बलवान वै	பலசாலியே.	महत्	மிக மகிமைமையந்தது.

यस्य विक्रमसाद्य राक्षसा निधनं गताः । तं मन्ये राघवं वीरं नारायणपनामयम् ॥

यस्य	"எவனது	वीरं	வீரனாகிய
विक्रमं	பிரதாபத்தில்	राघवं	ராமனை
आसाद्य	கிண்கி.	अनामयं	கரணப்பழுதுக்கிட மாக
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	नारायणं	நகர விஷ்ணுவாக
निधनं गताः	மறண்டார்களினால்	मन्ये	நினைக்கின்றேன்.
तं	அந்த		

तद्भयाद्धि पुरी लङ्का पिहितद्वारतोऽरणा

॥ १२ ॥

तद्भयाद् हि "ஆவணிடத்தில்
பயத்தினாலன்றோ
லங்கா பुरி இலங்கைநகர்

பிஹிதத்வார்தோரணா { கொட்டைகாராடீல்கள்
முடப்பட்டிருக்கின்ற
தள.

अप्रमत्तैश्च सर्वत्र गुप्तौ रक्ष्या पुरी त्वियम्

॥ १३ ॥

इयं "இந்த
पुरी तु நகரும்
गुप्तौ ரகசியணியில்

अप्रमत्तैः ஜாக்கிரதையுள்ளவர்கள்
सर्वत्र च எங்குமே [கவரல்
रक्ष्या பாதுகாக்கப்பட
வேண்டியது.

अशोकवनिकायां च यत्र सीताऽभिरक्ष्यते । निष्क्रामो वा प्रवेशो वा ज्ञातव्यः सर्वथैव नः ॥

यत्र "எந்த
अशोकवनिकायां ஆசைகவனத்தில்
सीता வளைத
अभिरक्ष्यते च காவல்புரியப்படுகின்ற
தளமே

निष्क्रामः वा தங்கு வெளிக்கெல்லு
प्रवेशः वा நட்புகுதலோ [கவரல்
नः கம்மால்
सर्वथा एव முற்றிலும்
ज्ञातव्यः கவனிக்கத்தக்கது.

यत्र यत्र भवेद्दुष्पस्तत्र तत्र पुनः पुनः । सर्वतश्चापि तिष्ठन् सर्वैः सर्वैः परिवृता बलैः ॥

यत्र यत्र "எங்கெங்கு
दुष्मः படை வகுப்பு
भवेत् இருக்கிறதோ
तत्र तत्र ஆக்காக்கு
सर्वतः च अपि எங்கும்

सर्वैः सर्वैः ஆவணவனது
बलैः கைவலங்களால்
परिवृताः சூழப்பட்டவர்களால்
पुनः पुनः மேன்மேலும்
तिष्ठन् காதது சிலநேரத்தில்.

द्रष्टव्यं च पदं तेषां वानराणां निशाचराः । प्रदोषे वाऽर्धरात्रे वा प्रत्यूषे वाऽपि सर्वतः ॥

निशाचराः "ஆரக்கர்களே!
प्रदोषे वा மாதிரியிலோ
अर्धरात्रे वा பாதிராத்திரியிலோ
प्रत्यूषे वा காலையிலோ
सर्वतः अपि எங்கும்

तेषां தந்த
वानराणां வானரர்களின்
वर्षं च படவெக்கையெ
द्रष्टव्यम् கவனிக்கத்தக்கது.

नावज्ञा तत्र कर्तव्या वानरेषु कदाचन । द्विषतां बलमुद्युक्तमापत्किं स्थितं सदा ॥ १७ ॥

द्विषतां "சந்ருக்களின்
बलं செலவ
सदा எப்பொழுதும்
उद्युक्तं कि சன்னத்தமாயிருக்கின்றது
स्थितं நின்றிருக்கொண்டிருக்கின்றது

आपत्तु வந்துகொண்டிருக்கிறது
சிறகா? என்ற
तस தவணியத்தின்
वानरेषु 'வானரர்களிடத்தில்
कदाचन எப்பொழுதும்
भवज्ञा அலகத்தவமானது
कर्तव्या न செய்வத்தக்கதன்று."

ततस्ते राक्षसाः सर्वे श्रुत्वा लङ्काधिपस्य तत् । वचनं सर्वपातिष्ठन्यथावत् महाबलाः ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அந்த
ते	அந்த	वचनं	ஆக்ஷேபணை
महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	सर्वे	எல்லாவற்றையும்
सर्वे	எல்லோரும்	यथावत् वु	கட்டளைப்பிசகாரமே
लङ्काधिपस्य	இலங்கைமன்னனின்	पातिष्ठन्	செய்தார்கள்.
स तान्सर्वान् समादिश्य रावणो राक्षसाधिपः । मनुशुल्यं वहन्दीनः प्रविशेश स्वमालयम् ॥			
सः	அந்த	मनुशुल्यं	கோபத்தால் மனவே
राक्षसाधिपः	அரக்கவேந்தனாகிய		தனைய
रावणः	ராவணன்	वहन्	கொண்டவராய்
तान्	அவர்கள்	दीनः	எளியராய்
सर्वान्	யாவளையும்	स्वं	தனது
समादिश्य	கட்டளையிட்டனாற்பி	मालयं	மாலைகக்குள்
	விட்டு	प्रविशेश	போய்ச் சேர்ந்தான்.

ततः स संदीपितकोपवह्निर्निशाचरणामभिषो महाबलः ।

तदेव पुत्रव्यसनं विचिन्तयन्मुहुर्मुहुश्चैव तदा व्यनिश्वसत् ॥ २० ॥

ततः	அப்பொழுது	पुत्रव्यसनं एव	புத்திரமரணத்தையே
निशाचरणां	அரக்கர்களின்	विचिन्तयन्	சந்தித்துக்கொண்டு
अधिपः	மன்னனும்	संदीपितकोपवह्निः	கோபத்தீரூண்டவ
महाबलः च	மகாபலசாலியாகிய	तदा	அப்பொழுது [னும்
सः	அவன்	मुहुः मुहुः एव	அடிக்கடி
तत्	அந்த	व्यनिश्वसत्	பெருமூச்செறிந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥

भाद्रितः श्लोकाः 18051

युद्धकाण्डे भाद्रितः श्लोकाः 3376

त्रिसप्ततितमः सर्गः— எழுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ ७३ ॥

ब्रह्मास्त्रबन्धः—ப்ரம்மாஸ்திரத்தால் பந்திப்பது.

ततो हताब्राक्षसपुङ्खांस्तान्देवान्तकादित्रिशिरोऽलिकायान् ।

रक्षोगणास्तत्र हतावशिष्टास्ते रावणाय त्वरितं शशंसुः ॥ १ ॥

तत्र	அங்கு	देवांतकादि-	தேவாந்தகன், திரிகிர
हतावशिष्टाः	கொல்லப்பட்டு	त्रिशिरोऽलिकायान्	
ते	அந்த		லானவர்களை
रक्षोगणाः	ராக்ஷஸ்கணைகள்	हतान्	மாண்டவர்களாய்
सतः	அப்பொழுது	रावणाय	ராவணனிடம்
तान्	அந்த	त्वरितं	சீக்கிரமாய்
राक्षसपुङ्खान्	ராக்ஷஸேந்தமங்க	शशंसुः	தேரிவித்தார்கள்.
	ளாகிய		

ततो हवांस्तान्सहसा निशम्य राजा सुबोहाश्रुपरिभुताक्षः ।

पुत्रक्षयं भ्रातृवधं च घोरं विचिन्त्य राजा विपुलं प्रदध्यौ

॥ २ ॥

राजा	மன்னன்	घोरं	கொடிய
राजम्	ஆவர்களை	पुत्रक्षयं	புத்தராக சந்தையும்
हवान्	மறண்டவர்களை	भ्रातृवधं च	சகோதரமரணத்
निशम्य	கேட்டு	विचिन्त्य	கிணந்து [கையும்
सहसा	தகவறமீற	अश्रुपरिभुताक्षः	கண்களில் நீர் பெரு வியவனாய்
सुबोह	சுபந்தைகொண்	विपुलं	மிக அதிகமாய்
ततः	பின்னர் [டான்.	प्रदध्यौ	உருகினான்.
राजा	ஆரகன்		

ततस्तु राजानमुदीक्ष्य शीनं शोकार्णवे संपरिपुषुवानम् ।

रथेषु राक्षसराजसूनुस्तमिन्द्रमिद्वाक्यमिदं वभाषे

॥ ३ ॥

ततः	அப்பொழுது	शोकार्णवे	சோகக்கடலில்
राक्षसराजसूनुः	ராட்சஸமன்னன் புதல்வனும்	संपरिपुषुवानं	முழுகித்தத்தளித்து
रथेषु:	கிழந்த ரதலிரனுமா கிய	शीनं	பரிதாபகிலியிலிருப்ப வனாய்
इन्द्रजित्नु	இந்திரஜித்தும்	वदीक्ष्य	கவனித்து
तं	அந்த	वाचनं	ஒரு சொல்லை
राजानं	மன்னனை	इदं	பின்வருமாறு
		वभाषे	சொன்னான்:

न तात पोहं प्रतिगन्तुमर्हसि यत्रेन्द्रमिज्जीवति राक्षसेन्द्र ।

तद्वाणनिभिच्चिकीर्णदेहाः प्राणैर्विमुक्तास्सपरे पतन्ति

॥ ४ ॥

राक्षसेन्द्र	"ஆக்கவேக்தே !	अर्हसि न	தேவரீர் கூடாது
तात	அப்பா !	सपरे	போலில்
यत्र	எங்கு	तद्वाणनिभिच-	} அலனது பாணங்க எால் பிளக்கப்பட்டு சரீரம் சிதறுண்டு
इन्द्रजित्नु	இந்திரஜித்த	चिकीर्णदेहाः	
जीवति	உயிருடனிருக்கின்ற ஒரு அங்கு	प्राणैः विमुक्ताः	உயிர் பிரிந்தவர்களாய்
मोहं	மயக்கத்தை	पतन्ति	(எவரும்) சிழ்ச்சராய் கின்றனர்.
प्रतिगन्तुं	ஆடைப		

नेन्द्रारिवाणाभिहतो हि कश्चित्प्राणान्समर्थः सपरेऽभिपातुम्

॥ ५ ॥

कश्चित् हि	"எவனும்	प्राणान्	உயிரை
समर्थः	போலில்	अभिपातुं	ரகடித்துக்கொள்ள
नेन्द्रारिवाणाभिहतः	இந்திரஜித்தின் பாண ங்களால் தாக்கப்பட்டு	समर्थः न	வல்லனாகான்.

पश्याद्य रामं सह लक्ष्मणेन मद्राणनिभिन्नविकीर्णदेहम् ।

गतायुषं भूमितले शयानं धितैः शरैराचितसर्वगात्रम्

॥ ६ ॥

अथ	"இப்பொழுது	धितैः	கூசிய
लक्षणेन	எகத்தமணாளோடு	शरैः	பாணங்களால்
सह	கூட	आचितसर्वगात्रं	உடலெங்கும் தைக்கப்
रामं	ராமனை	गतायुषं	உயிரிழந்து [பெற்று
मद्राणनिभिन्न-	} எனது பாணங்களால்	भूमितले	மண் தரையில்
विकीर्णदेहं		} பிளவுண்டு மேனி	शयानं
	சூலைவுண்டு	पश्य	பார்ப்பீராக.

इमां प्रतिज्ञां शृणु शक्रशत्रोः सुनिश्चितां पौरुषदैवयुक्ताम् ।

अद्यैव रामं सह लक्ष्मणेन संतर्पयिष्यामि शरैरमोघैः

॥ ७ ॥

शक्रशत्रोः	"இந்திரஜீத்தின்	अथ एव	இக்கணமே
इमां	இந்த	लक्ष्मणेन सह	எகத்தமணாளோடுகூட
सुनिश्चितां	உறுதியான தும்	रामं	ராமனை
पौरुषदैवयुक्तां	பிரபாவமும் தெய்வ	अमोघैः	வீணுகாதவைகளான
	பவமும் பொருத்தி	शरैः	பாணங்களால்
प्रतिज्ञां	சபதத்தை [மதுமான	सन्तर्पयिष्यामि	போதுமென்றவரை
शृणु	கேட்டருள்வீராக :		திரப்பப்போகின்றேன்.

अद्येन्द्रवैवस्वतविष्णुरुद्रसाध्याश्विवैश्वानरचन्द्रसूर्याः ।

द्रक्ष्यन्तु मे विक्रमभ्रमेयं विष्णोरिवोद्यं बलियज्ञवाटे

॥ ८ ॥

अथ	"இப்பொழுது	विष्णोः इव	விஷ்ணுவின்னுடையது
इन्द्रवैवस्वतविष्णु-	} இந்திரன், யமன்,	मे	மே
रुद्रसाध्याशि-		विक्रमं	விக்ரம்
वैश्वानरचन्द्रसूर्याः		द्रक्ष्यन्तु	द्रक्ष्यन्तु
बलियज्ञवाटे	பலியின் யாகசாலைவில்		காண்டிடும்."

स एवमुक्त्वा त्रिदशेन्द्रशत्रुरापृच्छ च राजानमदीनसत्त्वः ।

समारुहोहानिलतुल्यवेगं रथं खरश्रेष्ठसमाधियुक्तम्

॥ ९ ॥

अदीनसत्त्वः	சலிபா ஆற்றல்	अनिलतुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்து
	கொண்ட		வேகங்கொண்டதும்
त्रिदशेन्द्रशत्रुः	தேவந்திர சத்ரு	खरश्रेष्ठसमाधियुक्तं	} கோடுவறுகுமுதைக
सः	அலன் [வாகிய		
एवं	மேற்கண்டவாறு		விளங்குவதுமான
उक्त्वा	சொல்லி	रथं	ரதத்தில்
राजानं	மன்னனிடம்	समारुह	ஏறினான்.
आपृच्छ	விடைபெற்றுக்கொண்டு		

तमास्थाय महातेजा रथं हरिस्थोपमम् । जगाम सहसा तत्र यत्र युद्धं प्रवर्तते ॥ १० ॥

महातेजाः	போராற்றல் கொண்ட காணாமிய ஆவன்	यत्र	எங்கு
तं	அந்த	युद्धं	போர்
हरिस्थोपमं	சூரிய சாதத்திற்	प्रवर्ती	கடங்கின் தடுத்தா
रथं	சாதத்திள் [கொப்பாண	तत्र	அங்கிடத்திற்கு
आस्थाय	எறிக்கொண்டு	महसा	எகிரவாய்
		जगाम	புறப்பட்டான்.

तं प्रस्थितं महात्मानमनुजमुर्महायज्ञाः । संहर्षमाणा बहवो धनुःप्रवरापाणयः ॥ ११ ॥

गजस्कन्धगताः	மகா பகலாஸிகளும்	प्रवराजिभिः	சிறந்தகுதிரகளை
धनुःप्रवरापाणयः	சிறந்த கிணிக் கைகளை கோத்தியவர்களுமாவ	संहर्षमाणाः	உத்தமமான கிணிகண்ட
बहवः	பலரும்,	केचिन्	சிலரும் [வர்களாய்
गजस्कन्धगताः	யானைமீது வீற்றிருப்ப பவர்களாய்	प्रस्थितं	புறப்பட்டும்
केचिन्	சிலரும்,	सहस्रानाम्	மக்க ஆற்றல்
		तं	ஆவனை [கொண்ட
		अनुजमुः	மன்கொடர்க்காரர்கள்.

प्रासमुद्रनिस्त्रिणपरश्वधगदाधरः । भुशुण्डिसुद्ररायष्टिशतश्रीपरिवायुधः ॥ १३ ॥

स शङ्खनिनदैः पूर्णभेरीणां चापि निस्त्रिभैः । जगाम त्रिदशेन्द्रारिमहासैन्येन वीर्यवान् ॥			
वीर्यवान्	வீர்யவானும்	भुशुण्डिसुद्ररायष्टि-	புசுண்டி, முத்தகம்,
त्रिदशेन्द्रारिः	தேவகந்திர சத்திரவு மரண	शतश्रीपरिवायुधः	சுடி, சதக்கை, உழ கைத்த + முத்திய ஆயுதக்களைக் கொ ண்டவரும்
सः	ஆவன் (சூத்திர ஜித்து)	महासैन्येन	பெரும் சேனையுடன்
प्रासमुद्रनिस्त्रिण-	சுட்டி, முத்தகம், சுத்தி, கோட்டி, கதை, இவைகளை தரித்தவரும்,	पूर्णैः	சீரந்த
परश्वधगदाधरः		शङ्खनिनदैः च भेरीणां	சக்க முத்தகங்களை முக்ககளை [இம் கதைகளைமீடும்
		निस्त्रिभैः अपि	கொண்டு.
		जगाम	பென்றான்.

स शङ्खशशिवर्णेन छत्रेण रिपुसूदनः । रराज निशि पूर्णेन नभश्चन्द्रमसा यथा ॥ १५ ॥

रिपुसूदनः	சத்திரசம்மாரகளுள்	नभः	ஆகாயமானது
सः	ஆவன்	निशि	இரவில்
शङ्खशशिवर्णेन	சங்கைகாடும், சத்திரளை வழங்கித்திறல் கொண்ட	पूर्णैः चन्द्रमसा	முழு சத்திரமும்
छत्रेण		सूत्रेण	சுவண்ணமே ஆவண்ணமே
	சூடையால்	रराज	கிரங்கினான்.

अवीज्यत ततो वीरो हैमैहैमविभूषितैः । चारुचापरासुखैश्च मुख्यः सर्वधनुष्यताम् ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	हैमविभूषितैः च	பொன்னாடையக்கரிக்கப்
सर्वधनुष्यतां	விவசாயிகளையாணி		பட்டவைகளுமாவ
मुख्यः	சிறந்த [ஆம்]	चारुचापरासुखैः	அழகிய சிறந்த சரமர
वीरः	சூரான அடவன்		ங்களால்
हैमैः	பொன்னாடையவை	अवीज्यत	விடப்பெற்றான்.

ततस्त्विन्द्रजिता लङ्का सूर्यप्रतिमतेजसा । रराजाप्रतिवीरेण धीरिवार्तेण भास्वता ॥ १७ ॥

ततः	அப்பொழுது	भास्वता	பிரகாசிக்கும்
अप्रतिवीरेण	ஒப்பற்ற வீரனும்	अर्केण	கதிசவனும்
सूर्यप्रतिमतेजसा	சூர்யனுக்கு திகரான	धैः	ஆசாயம்
	பிரதாபசாலியுமாவ	इव	எவ்வண்ணியோ
इन्द्रजिता तु	இந்திரஜித்கால்		அவ்வண்ணியும்
लङ्का	இலங்கைநகர்	रराज	விளங்கிற்று.

स संप्राप्य महातेजा युद्धभूमिमरिन्द्रमः । स्थापयामास रक्षांसि रथं प्रति समन्ततः ॥ १८ ॥

अरिन्द्रमः	சத்ருசம்ஹாரகனும்	संप्राप्य	அடைந்து,
महातेजाः	மகாப்பிரதாபவானும்	रथं प्रति	ரதத்திற்கு
	மரண	समन्ततः	நாற்புறமும்
सः	அவன்	रक्षांसि	அரக்கர்களை
युद्धभूमिं	போர்க்களத்தை	स्थापयामास	நிறுத்தினான்.

ततस्तु हुतभोक्तारं हुतभुक्सदृशप्रभः । जुहाव राक्षसश्रेष्ठो मन्त्रवद्विधिवत्तदा ॥ १९ ॥

ततः	அனந்தரம்	विधिवत्	சான்றிதழிப்படி
हुतभुक्सदृशप्रभः	அக்னியை நிகர்த்த	मन्त्रवत्	மந்திரத்துடன்
	ஒளிகொண்ட	हुतभोक्तारं	அக்னியில்
राक्षसश्रेष्ठः तु	ராக்ஷஸேந்தமனும்	जुहाव	ஜெஹா மந்திரசெய்வான்
तदा	அப்பொழுது		ரான்.

स हविलोजसंस्कारिर्माल्यगन्धपुरस्कृतैः । जुहुवे पावकं तत्र राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ २० ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியான	माल्यगन्धपुरस्कृतैः	புஷ்பங்கள், சந்தனம்
सः	அந்த		நூலைகளைக்கொண்ட
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸேந்தனவன்	हविलोजसंस्कारिः	ஹவீஸ், பொரி ஆகிய
			வாய்க்காரங்களால்
तत्र	அங்கு	पावकं	அக்னியில்
		जुहुवे	ஜெஹா மந்திரசெய்தான்.

शस्त्राणि शरपत्राणि समिधोऽथ विभीतकाः । व्योहितानि च वासांसि भुवं कार्णायसं तथा ॥

स तत्राग्निं समास्तार्य शरपत्रैः सतोपरैः । छागस्य कृष्णवर्णस्य गच्छे जग्राह जीवतः ॥

सः	ஆவன்	सतोमरीः	தேவமரங்களோடு
तस्य	அக்கு		கூடின
शस्त्राणि	சுண்டிரங்களை யும்	शरपलैः	நாணல் இலைகளாலும்
शरपत्राणि	நாணல் இலைகளையும்	अग्नि	அக்னிக்கு
विभीतकाः	தான்றி	समास्तौये	சுத்திப் பரப்பினிட்டு
सन्निधः अथ	சமித்துகளை யும்	जीवितः	உயிரோடிருக்கும்
लौहितानि	கிவந்த	कृष्णवर्णस्य	கருநிறங்கொண்ட
वासांसि च	வஸ்திரங்களை யும்	शुभस्य	ஊர் ஆட்டினது
काष्ठायांसं	கரிய இருப்பாணான	गलं	கழுத்தை
सुवं तथा	சுரண்டியையும்	जग्राह	(அறுத்து) எடுத்துக் கொண்டான்.

सकृदेव सपिद्धस्य विभूषस्य महार्चिवः । वभूवुस्तानि लिङ्गानि विजये यान्यदर्शयन् ॥

विभूषस्य	புகையற்ற	लिङ्गानि	சூதிகள்
महार्चिवः	அக்னியானது	वभूवुः	உண்டாயினவோ
सकृत् एव	ஒரு தடவையே	तानि	அணவகள்
सपिद्धस्य	ஓமஞ்செய்யப்பட்ட	विजये	வெற்றைய
यानि	எந்த [வுடன்]	अदर्शयन्	சூசிப்பித்தன.

प्रदक्षिणार्धे शिखस्तप्तकाश्च नसन्निभः । हविस्तत्प्रतिजग्राह पावकः स्वयमुत्थितः ॥२४॥

पावकः	அக்னிபகவான்	तप्तकाश्चनसन्निभः	சுத்தப்போன்ற
उत्थितः	வெளிவந்தவராய்	तत्	அந்த [நிகர்த்தவராய்]
प्रदक्षिणार्धे शिखः	வலமாய் வரும் ஓவா கைகொண்டு	हविः	ஹவீஸ்னை
		स्वये	சொந்தையே
		प्रतिजग्राह	வாங்கிக்கொண்டார்.

सोऽस्त्रपाहारायामास ब्राह्मणस्रविशारदः । धनुश्चात्परथं चैव सर्वं तत्राभ्यमन्त्रयन् ॥२५॥

ब्रह्मविशारदः	ஆஸ்திரப்பயிற்செய்வ நிபுணனாகிய	तव	அவன்
सः	ஆவன்	धनुः च	கிணியும்
नास्रं अस्त्रं	பிரம்மாஸ்திரத்தை	आभरथं च	தனது தகத்தையும்
आहारयामास	அழைத்தான்;	सर्व एव	எல்லாவற்றையுமே
		अभ्यमन्त्रयन्	உபதேசித்தான்.

तस्मिन्नाहूयमानेऽश्वे हूयमाने च पावके । सार्क्यहेन्दुनक्षत्रं वितत्रास नभःस्थलम् ॥२६॥

तस्मिन् अश्वे	அந்த ஆஸ்திரம்	नभःस्थलं	ஆகாயமானது
आहूयमाने	அழைக்கப்படுகிற பொழுதும்	सार्क्यहेन्दु- नक्षत्रं	சூரியன், கிரஹங்களும், சுத்திரன், நகர்தன்
पावके	அக்னிபகவான்	वितत्रास	திரங்கள் இவை களை எடுக்க கடுக்கிறது.
हूयमाने च	ஆழைக்கப்பட்டு இப்பொழுதும்		

स पावकं पावकदीप्ततेजा हुत्वा महेन्द्रप्रतिमप्रभावः ।

स चापवाणासिरथाश्वसूतः खेऽन्तर्दधे राक्षसराजसूनुः ॥ २७ ॥

पावकदीप्ततेजाः	{ अक्लिप्तोऽसौ ज्वलन्ति सुप्तं चेतुःशतं यवसूतम्	पावकं हुत्वा	अक्लिप्तियில் தீயாமம் செய்த சிறகு,
மஹேந்திர- பிரபாவ:	{ தேவீவந்திரணங்கு நிக ரண பிரபாவசாலி புமரண	சுதாபவாணாசி- ரயா:சூன:	யில், பரணம், கத்தி, ரதம், குதிரைகள், சாரதி இவைகளு டன்கூட
सः	அந்த	सै	ஆகாயத்தில்
राक्षसराजसूनुः	ராட்சஸமன்னன் புதல்வன்	अन्तर्दधे	மறைந் துவிட்டான்.

ततो ह्यरथाकीर्णं पताकाध्वजशोभितम् । निर्ययौ राक्षसबलं नर्दमानं युयुत्सया ॥ २८ ॥

ततः	அப்பொழுது	पताकाध्वज- शोभितं	திரைகள், கொடிகள் இவைகளால் விளங்க சுவதாய்
राक्षसबलं	அரக்கச்சேனை	युयुत्सया नर्दमानं निर्ययौ	யுத்த உதவாறு க்தால் கத்திக்கொண்டு சென்றது.
ह्यरथाकीर्णं	{ குதிரைகள், ரதங்கள் இவைகளால் சினைநர் ததாய்		

अशोभत बलं घोरं किङ्किणीशतनादितम् ॥ २९ ॥

किङ्किणीशतनादितं	பல சதக்கைகளின் ஒசைகொண்ட	घोरं	பயங்கரமாய்
बलं	சேனையானது	अशोभत	விளக்கிற்று.

ते शरैर्वहुभिश्चित्रैस्ताक्ष्यवेगैरलङ्कृतैः । तोमरैरङ्कुशैश्चापि वानराञ्जघ्नुराहवे ॥ ३० ॥

आहवे	போரில்	बहुभिः	பல
ते	அவர்கள்	शरैः	கணைகளாலும்
तीक्ष्णवेगैः	கடும்வேகமுற்றவை களும்	तोमरैः च	தோமரங்களாலும்
अलङ्कृतैः	அலங்கரிக்கப்பட்டு	अङ्कुशैः अपि	அங்குசங்களாலும்
चित्रैः	அழகியவைகளுமான்	वानरान्	வானரர்களை
		जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

रावणिस्तु ततः क्रुद्धस्ताक्षिरीक्ष्य निशाचरान् । हृष्टा भवन्तो युद्धयन्तु वानराणां जिघांसया ॥

ततः	அப்பொழுது	भवन्तः	‘கீக்கள்
क्रुद्धः	கிணக்கொண்ட	हृष्टाः	உதவாறுகொண்ட வர்களாய்
रावणिः तु	ராவணன் புதல்வனும்	वानराणां	குரங்குகளை
तान्	அந்த	जिघांसया	கொல்லத் துணிவுடன்
निशाचरान्	அரக்கர்களை	युध्यन्तु	போர்புரியுங்கள்
निरीक्ष्य	பார்த்து		என்றான்.

ततस्ते राक्षसाः सर्वे नर्दन्तो जयकाक्षिणः । अभ्यर्षस्वतो घोरान्वानराञ्छरवृष्टिभिः॥

ततः	அதனும்	नर्दन्तः	கர்ஜித்தகொண்டு
ते	அந்த	ततः	அப்பொழுது
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	घोगान्	பயங்கரர்களான
सर्वे	பரவரும்	वानरान्	வானரர்களை
जयकाक्षिणः	கொற்றியைக்கொரிய வர்களை	शरवृष्टिभिः	சரவரிகளால்
		अभ्यर्षणम्	பொழிந்தார்கள்.

स तु नालीकनाराचैर्गदाभिर्मुसलैर्बाणैः । रक्षोभिः संवृतः संख्ये वानरान्विचकर्त ह ॥ ३३॥

सः तु	அவனும்	नालीकनाराचैः	{ நாலிகனாரைக்கனார ஆம் நாரகபாணம் களாலும்
संख्ये	போரில்	गदामिः	கடைகனாலும்
रक्षोभिः	ஆரக்கர்களால்	मुसलैः अणि	உடைகைகளாலும்
संवृतः	சூழப்பட்டவனும்	विचकर्त ह	செறித்தான்.
वानरान्	வானரர்களை		

ते वध्यमानाः समरे वानराः पादपायुधाः । अभ्यद्रवन्त सहिता रावणि रणकर्कशम् ॥

ते	அந்த	वध्यमानाः	புணைக்கப்பட்டவர் களாய்
पादपायुधाः	மாதங்களை ஆயுதம் களாய்க்கொண்ட	सहिताः	யாவருமொன்றுடன்
वानराः	வானரர்கள்	रणकर्कशं	போரில் உலகவஞ்சிய
समरे	போரில்	रावणि	ஐந்திரஜிபைக
		अभ्यद्रवन्त	எதிர்த்தார்கள்.

इन्द्रजित्नु ततः क्रुद्धो महानेजा महाबलः । वानराणां शरीराणि व्यभद्रावणात्मजः॥३५॥

ततः	அப்பொழுது	इन्द्रजित्नु	ஐந்திரஜிதன்
महानेजाः	ஆண்மை மிக்கவனும்	क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டு
महाबलः	ஆற்றல் மிகுந்தவனும்	वानराणां	வானரகளை
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வனு யான	शरीराणि	சரிசங்களை
		व्यभद्रम्	கேதவடித்தான்.

शरैर्णकेन च हरीचक्र पञ्च च सप्त च । विभेद समरे क्रुद्धो राक्षसान्संहपेयन् ॥ ३६ ॥

क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டவன்	शरण	பாணத்தினால்
समरे	போரில்	हरीचक्र	வானரர்களை
राक्षसान्	ஆரக்கர்களை	पञ्च	ஐந்தும்
संहपेयन्	உதவையுடையதித்த கொண்டு	सप्त च	எழுதும்
शरैर्णकेन च	ஐதிர	नव च	ஒன்பதுமாக
		विभेद	பிளந்தான்.

स शरैः सूर्यसङ्घाशैः शतकुम्भविभूपितैः । वानरान्समरे वीरः प्रमथाय सुदुर्जयः ॥३७॥

சமர்	போரில்	शतकुम्भविभूपितैः	பொன் னூலைக்காரிக்க பட்டவைகளுமால்
सुदुर्जयः	வெல்லற்கரிய	वीरः	பாணக்களால்
वीरः	சூரனான	वानरान्	வானரர்களை
सः	அவன்	प्रमथाय	தவம்ப்படுத்தினான்.
सूर्यसङ्घाशैः	சூர்யனை நிகர்த்தவை கூறும்		

ते भिन्नगात्राः समरे वानराः शरपीडिताः । पेतुर्मथितसङ्कुल्पाः सुरैरिव महासुराः ॥३८॥

சமரே	போரில்	वानराः	வானரர்கள்
शरपीडिताः	பாணக்களால் தாக்கப்பட்டு	मथितसङ्कुल्पाः	உணர்வற்றவர்களாய்
भिन्नगात्राः	உடல்பிளவுண்டவர் களான	सुरैः	தேவர்களால்
ते	அந்த	महासुराः	அஸுரோத்தமர்கள் எவ்வாறோ அவ்வாறே கிழந்தாவிட்டார்கள்.

तं तपन्तमिवादित्यं घोरैर्बाणगमस्तिभिः । अभ्यधावन्त संकुद्धाः संयुगे वानरर्षभाः ॥३९॥

संयुगे	போரில்	बाणगमस्तिभिः	பாணக்களால் கிரணக்களால்
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	तपन्तं	எரிக்கும்
संकुद्धाः	பிகச்சினந்தவர்களாய்	तं	அவனை
भावित्यं इव	சூரியனைப்போன்று	अभ्यधावन्त	எதிர்த்தார்கள்.
घोरैः	கொடும்		

ततस्तु वानराः सर्वे भिन्नदेहा विचेतसः । व्यथिता विद्रवन्ति स्म रुधिरैण समुक्षिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	समुक्षिताः	நனைத்தவர்களாய்
वानराः	வானரர்கள்	विचेतसः	அறிவு கலக்கியவர் களாய்
सर्वे तु	யாவரும்	व्यथिताः	தயித்துக்கொண்டு
भिन्नदेहाः	சரிசம் பிளவுண்டு	विद्रवन्ति स्म	ஓடினார்கள்.
रुधिरैण	ரத்தத்தால்		

रामस्यार्थे पराक्रम्य वानरास्त्यक्तजीविताः । नर्दन्तस्तेऽभिवृत्तास्तु समरे सशिलायुधाः ॥

ते	அந்த	सशिलायुधाः	{ பாறைகளை ஆயுதங் களாய்க் கொண்டவர் களாய்
वानराः तु	வானரர்களும்	नर्दन्तः	கர்ஜித்துக்கொண்டு
रामस्य अर्थे	சூராமருக்காக	समरे	போரில்
त्यक्तजीविताः	உயிரையுட மதியாத வர்களாய்	पराक्रम्य	ஆந்ரமித்து
		अभिवृत्ताः	எதிர்த்தார்கள்.

ते दुमैः पर्वतायैश्च शिलाभिश्च पुवङ्गपाः । अभ्यवर्षन्त समरे रावणि पर्यवस्थिताः ॥४२॥

ते	அந்த	पर्वतायैः च	மலைச்சிகரங்களாகளா லும்
पुवङ्गपाः	வானரர்கள்	दुमैः	மரங்களா லும்
समरे	பேரில்	शिलाभिः च	பாறைகளா லும்
रावणि	இந்திரஜித்தை	अभ्यवर्षन्त	வர்ஷித்தார்கள்.
पर्यवस्थिताः	விட்டியவர்களாய்		

तद्गणां शिलानां च वर्षे प्राणहरं महत् । व्यपोहत महातेजा रावणिः समितिञ्जयः॥४३॥

महातेजाः	மிகப்பிரதாபவாலியும்	शिलानां च	பாறைகளுடையவும்
समितिञ्जयः	யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுபவனுமான	वत्	அந்த
रावणिः	இந்திரஜித்து	प्राणहरं	உயிரைமாய்க்கவல்ல
दुगणां	மரங்களுடையவும்	महत् वर्षे	பெரும் வர்ஷத்தை
		व्यपोहत	தடுத்தவிட்டான்.

ततः पावकसङ्काशैः शरैराशीविपोषमैः । वानराणामनीकानि विभेद समरे प्रभुः ॥ ४४ ॥

समरे	பேரில்	आशीविपोषमैः	சர்ப்பத்திற்கொய் பாணைகளுமான
प्रभुः	வல்லனாகிய அவன்	शरैः	பாணங்களால்
ततः	அப்பொழுது	वानराणां	வானரர்களின்
पावकसङ्काशैः	அக்ஷியை நிகர்த்த வைகளும்	अनीकानि	செனிகளை
		विभेद	குறித்தான்.

अष्टादशशरैस्तीक्ष्णैः स विध्वा गन्धमादनम् । विव्याध नवभिश्चैव नलं दूरादवस्थितम्॥

सः	அவன்	दूरान्	தூரத்தில்
गन्धमादनं	கந்தமாதவனை	अवस्थितं	திருக்கும்
तीक्ष्णैः	கூரிய	नलं च एव	கனலையும்
अष्टादशशरैः	பதினெட்டு பாணங்க	नवभिः	ஒன்பதுகளால்
विध्वा	குறித்து [வால்]	विश्याथ	எய்தான்.

सप्तभिस्तु महावीर्यो मेन्द्रं मर्मविदारणैः । पञ्चभिर्विशिखैश्चैव गजं विव्याध संयुगे ॥४६॥

महावीर्यः	மகாவீர்பகா வியான அவன்	सप्तभिः	எழு
संयुगे	பேரில்	विशिलैः तु	கனல்களா லும்
मेन्द्रं	மைந்தலை	गजं	கஜனை
मर्मविदारणैः	மர்மத்தை மீளக்கும்	पञ्चभिः च एव	ஐந்துகளா லும்
		विश्याथ	எய்தான்.

जाम्बवन्तं तु दशभिर्नीलं त्रिंशद्भिरेव च । सुधीवहृषभं चैव सोऽङ्गदं द्विविदं तथा ॥

घोरैर्दक्षवरैस्तीक्ष्णैर्निष्प्राणानकरोत्तदा

॥ ४७ ॥

तदा	அப்பொழுது
सः	அவன்
जाम्बवन्तं	ஐம்பவர்களை
दशभिः तु	பத்துகளாலும்
नीलं एव	நீலமும்
सुधीवं च	சுதீவனையும்
हृषभं एव	நிஷபனையும்
अङ्गदं	அங்கதனையும்,
द्विविदं तथा	தவிவிதனையும்

दक्षवरैः	வரமாய் பெற்றவைக
तीक्ष्णैः	நீரியவைகளும் [ஆளும்
घोरैः	பயங்கரமானவைகளு
	மான
त्रिंशद्भिः च	{ முப்பத்துகளாலும் (முப்பது பாணங்க
	ளாலும்)
निष्प्राणान्	இறவாற்றவர்களாய்
अकरोत्	செய்தான்.

अन्यान्पि तदा मुख्यान्वानरान्वहुभिः शरैः । अर्दयामास संक्रुद्धः कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥

संक्रुद्धः	சினங்கொண்ட அவன்
तदा	அப்பொழுது
मूर्च्छितः	மூண்ட
कालाग्निः इव	பிசையகாலத்தி
बहुभिः	பல [போன்றவனாய்

शरैः	பாணங்களால்
अन्यान्	மற்ற
वानरान्	வானர
मुख्यान् अपि	தலைவர்களையும்
अर्दयामास	துன்புறுத்தினான்.

स शरैः सूर्यसङ्काशैः सुमुक्तैः शीघ्रगामिभिः । वानराणामनीकानि निर्ममन्थ महारणे ॥

सः	அவன்
महारणे	பெரும்போரில்
सूर्यसङ्काशैः	சூரியனை திகர்த்தவை
	களும்
सुमुक्तैः	கங்கு விடப்பெற்ற
	வைகளுமே.

शीघ्रगामिभिः	விரைந்து செல்லு
	கின்றவைகளுமான
शरैः	பாணங்களால்
वानराणां	வானரர்களுடைய
अनीकानि	செனைகளை
निर्ममन्थ	நரசப்படுத்தினான்.

आकुलां वानरीं सेनां शरजालेन मांहिताम् । हृष्टः स परया प्रीत्या ददर्श क्षतजोक्षिताम् ॥

सः	அவன்
वानरीं	வானர
सेनां	சேனையை
शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
आकुलां	சிறுண்டு

क्षतजोक्षितां	ரத்தத்தால் நனைந்து
मांहितां	உணர்வற்றதாய்
हृष्टः	களிப்புற்றவனாய்
परया	மிக
प्रीत्या	திருப்தியோடு
ददर्श	பார்த்தான்.

पुनरेव महातेजा राक्षसेन्द्रात्मजो बली । ससर्ज वाणवर्षं च शस्त्रवर्षं च दारुणम् ॥५१॥

महातेजाः	ஆண்மை மிக்கவனும்
बली	பலசாலியுமான
राक्षसेन्द्रात्मजः	ராக்ஷஸமன்னன்
पुनः एव	மீளவும் [புதல்வன்

वाणवर्षं च	சாமானியமும்
दारुणं	இகரடிய
शस्त्रवर्षं च	ஆயுதஜாலத்தையும்
ससर्ज	விடுத்தான்.

மபர்ட் வானரானிகமிந்ரநிசுவரிநி வல்டி

|| 41 ||

வல்டி பலகா ரிபான
 ஹ்ரகிந்ர இந் திர ள்ளி த்ரு
 சுவரிந்ர வேகமுத்தவனாய்

வானரானிக வானரகேசனைப
 மபர்ட் சிவ்ரூபிந்ர ஹ்ரகி
 ள்ரன்.

ஸ்வசீந்யஸூஸ்ரய்ய சமேஸ்ய நூர்ந் மஹாரணே வானரவாஹினிபு |

அஹ்ரயமான: ஶரஜாலமுப்ர வர்பந் நீலாஸ்துபுரோ யதாஸ்து

|| 42 ||

மஹாரணே பெரும் பேரலில்
 சுவசீந்ய தனது சேனைப
 ஸ்ரய்ய கிட்டுகிட்டு
 நூர்ந் கிவர கில்
 சமேஸ்ய அஸ்து கிவர்த்ரு
 அஹ்ரயமான: கட்டபுலனாகா தவனாய்
 வானரவாஹினிபு வானரகேசனை களில்

ஶர்ப பலகாமான
 ஶரஜால பாணகமுத்தனத
 நீலாஸ்துபுர: கரிய மேகம்
 அஸ்து கிவர
 யதா எவ்வண்ணிமே
 அவ்வண்ணிமே
 வர்பந் வர்புத்தரன்.

தே ஶக்ரஜிஹாணவிசீர்ந்ரதேஹா மாயாஹதா விஸ்வரஸூசுந்ரந்ர: |

ரணே நிபேதுஹ்ரயோஶ்டிரிகலபா யதேந்ரவஜாபிஹதா நகேந்ர: |

|| 43 ||

தே அந்ர
 அஶ்டிரிகலபா: ஶரீரகொப்பானகர்
 களான
 ஹ்ரய: வானரர்கள்
 ரணே பேரலில்
 ஶக்ரஜிஹா- } இந் திர ள்ளி த்ரு திவ்ர பாண
 விசீர்ந்ரதேஹா: } க்ரகால சரீரம் திவ்ர
 வுண்டவர்களாய்

மாயாஹதா: மானபயால் தாக்கப்
 விஸ்வர விவராய் [ப்பட்டு
 ஶசுந்ரந்ர: அஹ்ரகிவ்ரவர்களாய்
 ஶந்ரவஜாபிஹதா: இந் திர ள்ளி த்ரு வஜாபு
 தக்கால் தாக்கப்பட்ட
 நகேந்ர: மானகிவ்ர
 யதா எவ்வண்ணி அவ்வண்ணி
 நிபேது: திபுக்காய்த்ரர்கள்.

தே கீவல்த்ர சந்த்ரஸு: ஶிதாஸ்வாணாஶ்ரணே வானரவாஹினிபு |

மாயாநிமூத்ர்து ஶுரேந்ரஸ்துந்ர ந சாஹ்ரத்ர ராஶஸமஶ்யபஸ்யந்ர

|| 44 ||

ரணே பேரலில்
 தே அஶ்வர்கள்
 வானரவாஹினிபு வானரகேசனை களில்
 ஶிதாஸ்வாந் கரிய தானிகனூத்த
 ஶாணாந் பாணகேசனை
 கீவல்த்ர ஶந்த்ரஸு
 சந்த்ரஸு: கண்டாரர்கள்.

மாயாநிமூத்ர மானபயால் மஹ்ரக்க
 ப்பட்டு
 சாஹ்ரத்ர கட்டபுலனாகா திருந்த
 ஶுரேந்ரஸ்துந்ர தேகேசந் திரசத்ரு
 வாகிய
 ராஶஸ்து அரக்கனை பேரலெனில்
 அஶ்யபஸ்யந்ர ந களான கில்லை.

ततः स रक्षोधिपतिर्महात्वा सर्वा दिशो बाणगणैः शितायैः ।

प्रच्छादयामास रविप्रकाशैर्विषादयामास च वानरेन्द्रान्

॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	बाणगणैः	சரணர்கள்களால்
सः	ஆந்த	सर्वाः	எல்லா
महात्वा	ஆத்தம் மிகுந்த	दिशः	திசைகளை யும்
रक्षोधिपतिः	ரக்சுதலைத்தலைவர்	प्रच्छादयामास	மறைத்தான்.
शितायैः	சூரிய தூணிகளுந், தலைவர்களும்	वानरेन्द्रान् च	வானரத்தலைவர் களையும்
रविप्रकाशैः	சூரியஒளிகொண்ட தலைவருமான	विषादयामास	கொடும்புறுத்தினான்.

स शूलनिस्त्रिशपरश्वधानि व्याविध्य दीमानलसन्निभानि ।

सविस्फुल्लिङ्गोज्ज्वलपावकानि वर्षप तीव्रं पूवगेन्द्रसैन्ये

॥ ५७ ॥

सः	அவன்	शूलनिस्त्रिश- परश्वधानि	} குலங்கள், கத்திகள், கோடரிகள் இவைகளை
वीसानक- } सन्निभानि }	ஜ்வல்க்கும் ஆக்கிக் கொப்பாணவைகளும்	व्याविध्य पूवगेन्द्रसैन्ये	
सविस्फुल्लिङ्ग- } उज्ज्वलपावकानि }	பொறிகளைவிடும் ஜ்வலகைகளைவிடும் கூடிய ஆக்கியைக்கொண்டவைகளுமான	तीव्रं वर्षप	கொடுமையாய் வர்ஷித்தான்.

गदाश्च शक्तीः परिधं शतघ्नार्ववर्ष तीव्रं पूवगेन्द्रसैन्ये

॥ ५८ ॥

पूवगेन्द्रसैन्ये	வானமன்னன் சேனையில்	परिधं	உழைத்தடிமையையும்
गदाः	கதைகளையும்	शतघ्नीः च	சதக்கனி ஆயுதங்களை
शक्तीः	வேல்களையும்	तीव्रं वर्षप	கொடுமையாய் [யும்] வர்ஷித்தான்.

ततो ज्वलनसङ्काशैः शरैर्वांनरयूथपाः । ताडिताः शक्रजिह्वाणैः मफुल्ला इव किंशुकाः ॥

ततः	அப்பொழுது	शक्रजिह्वाणैः	இந்திரஜித்தின் பாணங்களால்
वानरयूथपाः	வானரச்சேனைத் தலைவர்கள்	ताडिताः	ஆடிக்கப்பட்டவர் களாய்
ज्वलनसङ्काशैः	ஆக்கியை நிகர்த்த தலைவர்களும்	मफुल्लाः	பூத்த
शरैः	கொடியவைகளுமான	किंशुकाः	பூவரசுமரங்கள்
		इव	பேரலிருந்தனர்.

தே஽ந்யோந்யபபிசர்பீன்தோ நினதந்தத் திவ்யரமு | ராக்ஸேந்ராஸ்த்நிபிந்நா நிபேதுவீநர்பீமா: ||

தே	அந்த	அந்யோந்ய	ஒருவரை யொருவர்
வானர்பீமா:	வானரேர த்தமர்கள்	அபிசர்பீன:	தழுவிக்கொண்டு
ராக்ஸேந்ராஸ-	ரா க்ஸேநத் தலைவன து	விவ்ர	விவராக்ரூர் லுடன்
நிபிந்நா:	பா ணக் களர ல் பிண வுண்டு	நிபேது: ச	சந்தான தவர்களாய்
		நிபேது:	விழுந்தார்கள்.

உதீக்ஷமாணா ககநம் கேசிந்நேரேபு தாஹிதா: | ஶ்ரீவிநிஷுரந்யோந்யே பீதுத் த ஜகதீதலே || 61 ||

ககநம்	கூகாயத்தை	தாஹிதா:	தாக்கப்பட்டவர்க ளாய்
உதீக்ஷமாணா:	பார் த்துக்கொண்ட ருந்த	அந்யோந்ய	ஒருவரை யொருவர்
கேசிந்	கிவர்	விநிஷு:	மோ திக்கொண்டார்
ஷ்ரீ:	பா ணக் களர ல்	ஜகதீதலே ச	பூசலத்திலும் கள்.
நேரேபு	கண் களில்	பீது:	விழுந்தார்கள்.

ஹனுமந்த் ச சூரீபமஹதே கந்நமாஹநமு | ஜாஸ்வந்த் சூரீபேந் ச வேகதீநிமேவ ச || 62 ||
மீந்த் ச த்விவிதே நீலக் கவாஶ் கஜகோமுஷீ | கேஸரீ ஹரிலோமானே விதுஹ்யே ச வானரமு ||
சூரியானே ஜ்யோதிமுஷ் ததா த்விமுஷ் ஹரிமு | பாவகாஶ் நலே சேவ் கும்புதே சேவ் வானரமு ||
பாஸீ: ஶூலீ: சிதீவீணீரீந்ந்ரஜிந்ந்ரஸோஹீ: | விவ்யாஹ ஹரிஷாஹீலாந்ஸவீஸ்தாஶ்ராஶஸோசம: ||

ராக்ஸோசம:	ரா க்ஸேநேர த்தமனுகிய	கஜகோமுஷீ	கஜகோபம் கோமுசு
ஹனுமந்த்	ஹ்ந்நிசுஹித் து	கேஸரீ	கேஸரீகையம் கையம்
மந்ஸசஹீ:	மந் தீச த்தாஸ் அபிமந் நிசிக்கப்பட்ட	ஹரிலோமானே	ஹரி லோமகையம்
சிதீ:	கரிய	வானர	வானர குகிய
பாஸீ:	பா ணக் களர லும்	விதுஹ்யே	வித்யுக்கத்தம்மீந் கையம்
மூலீ:	மூலிகளர லும்	சூரியானே	சூர்யன் லோசந கூகமுண்டய
ஹனுமந்த் ச	ஹனுமந் கையம்	ஜ்யோதிமுஷ் ச	ஜ்யோதிமுசு கையம்
சூரீப	சூரீபகையம்	ஹரி	ஹரி குகிய
அஹதே	அஹதகையம்	த்விமுஷ் ததா	ததிமுசு கையம்
கந்நமாஹந	கந்நமாஹந கையம்	பாவகாஶ் ச	பாவகாஶ் கையம்
ஜாஸ்வந்த் ச	ஜாஸ்வந்த் கையம்	நலே சேவ்	நலையம்
சூரீபேந் ச	சூரீபேந் கையம்	வானர	வானர குகிய
வேகதீநிமேவ	வேகதீநிமேவ கையம்	கும்புதே சேவ்	கும்புதகையம்
மீந்த் ச	மீந்த் கையம்	லாந்	அந்த
த்விவிதே	த்விவிதகையம்	ஹரிஷாஹீலாந்	வானரேர த்தமர்கள்
நீலக்	நீலகையம்	ஸவீஸ்தா	யாவகையம்
கவாஶ்	கவாஶ் கையம்	விவ்யாஹ	தாம்கிணுண்.

स वै गदाभिर्हरिवृथमुख्याग्निभिश्च बाणैस्तपनीयपुङ्खैः ।

ववर्ष राम शरवृष्टिजालैः सलक्ष्मणं भास्कररश्मिकल्पैः

॥ ६६ ॥

सः	ஆஸன் (இந்திரஜித்து)	निभिश्च	கா உப்படுத்திவிட்டு,
गदाभिः	கடாதகனா லும்	सलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரோடுகூட
तपनीयपुङ्खैः	பொன் பிழகளுடைய	रामं	ஸ்ரீராமரை
बाणैः वै	பாணங்களாலும்	भास्कररश्मिकल्पैः	சூரியகிரணங்களாகக் கொப்பாகிய
हरिवृथमुख्यान्	வாணரகேசைத்தலைவர் களை	शरवृष्टिजालैः	சரஜாவமரிகளால்
		ववर्ष	வரவழித்தான்.

स बाणवर्षैरभिवर्ष्यमाणो धरानिपातान्निव तानचिन्त्य ।

समीक्षमाणः परमाद्भुतश्री रामस्तदा लक्ष्मणमित्युवाच

॥ ६७ ॥

परमाद्भुतश्रीः	{ ஆத்யாச்சர்யகரமான ஆமர் லுஷ்யசக்தி படைக்கப்பெற்ற	धरानिपातान्	மறைத்தநாரைகளை
सः	அந்த	इव	லப்படியே அப்படி
रामः	ஸ்ரீராமர்	अचिन्त्य	ஸட்சியம் செய்யாதா,
बाणवर्षैः	பாணாவர்ஷங்களால்	तदा	அப்பொழுது
अभिवर्ष्यमाणः	வரவழிக்கப்படுகின்ற	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
तान्	அவைகளை [வராய்	समीक्षमाणः	தோக்கியவராய்
		इति	பின்வருமாறு
		उवाच	சாற்றியருளினார் :

असौ पुनर्लक्ष्मण राक्षसेन्द्रो ब्रह्मास्त्रमाश्रित्य सुरेन्द्रशत्रुः ।

निपातयित्वा हरिसैन्यमुग्रमस्त्राञ्छरैर्ददयति प्रसक्तः

॥ ६८ ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா !	उग्रं	பயங்கரமான
असौ	இந்த	हरिसैन्यं	வாணரகேசையை
सुरेन्द्रशत्रुः	தேவேந்திரசக்தி சூருவான	निपातयित्वा	நாசப்படுத்தி
राक्षसेन्द्रः पुनः	ஆசக்கத்தலைவரேனா,	अस्त्रान्	கம்மையும்
मस्त्राञ्छं	பிரம்மாஸ்திரத்தை	प्रसक्तः	எதிர்த்தவனாய்
आश्रित्य	கைக்கொண்டு	शरैः	பாணங்களால்
		अददयति	துன்புறுத்துகின்றான்.

स्वयम्भुवा दत्तवरो महात्मा स्वमास्थितोऽन्तर्हितभीमकायः ।

कथं सु शक्यो युधि नष्टदेहो निहन्तुमयेन्द्रजिदुद्यतास्रः

॥ ६९ ॥

उद्यतास्रः	ஆஸ்திரங்களைக்கொ ண்ட	दत्तवरः	வாக்கள் அளிக்கப் பெற்றவன்;
एन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	महात्मा	பேராற்றல்கொண்ட வன்;
स्वयम्भुवा	பிரம்மதேவரால்		

अन्तर्हित- भीमकायः }	விடமுற்றித்தாந்தைந தெ பீயாதா மறைத்தாந் கொண்டு	अथ नरेशः सुषि कथं निहन्तुं शक्यः	இப்பொழுது கட்புலனுதா சீரமு போரில் [டைய அவன் எவ்விதம் கொல்ல சாத்த னுலான் ?
ए आस्थितः सु	ஆகாயத்தில் இருக்கின்றான் ; அப்படியிருப்பதால்		

• मन्ये स्वयम्भूर्भगवानचिन्त्यो यस्यैतदस्त्रं प्रभवश्च योऽस्य ।

वाणावपातांस्त्वमिहाद्य धीमन्यया सहाव्यग्रमनाः सहस्र ॥ ७० ॥

धीमन् एतत् अस्त्रं अस्य यः प्रभवः च यस्य भगवान्	" துண்ணறிவாளர் ! இந்த அஸ்திரமும் இவனுடைய எதுவோ அந்த மகிமைமயம் யாளுடையதோ அந்த வழங்குண்டயாபிபூர்ண ராகிய	इह मन्ये अथ एवं मया सह वाणावपातान् अव्यग्रमनाः सहस्र	இவ்விஷயத்தில் (நான் ஒன்று விளக்க) விளம்புகிறேன். இப்பொழுது நி என்னுடன்கூட பாணவீழ்ச்சிக்கிர மணக்கலக்கமுருதல னுய் பொறுத்துக்கொள் வாயாக.
स्वयम्भुः अचिन्त्यः	பிரம்மதேவர் நினைத்தற்கரியவர்.		

• प्रच्छाद्यत्येष हि राक्षसेन्द्रः सर्वा दिशः सायकवृष्टिजालैः ।

एतच्च सर्वं पतिताय्यशूरं न भ्राजते वानरराजसैन्यम् ॥ ७१ ॥

एषः राक्षसेन्द्रः हि सायकवृष्टिजालैः विशः सर्वाः प्रच्छाद्यति	"இந்த ராக்ஷஸேந்திரே மிசூந்த சரமாரிகளால் கிசைசுகள் யாவற்றையும் மறைக்கின்றான்.	एतच्च वानरराजसैन्यं सर्वे च पतिताय्यशूरं भ्राजते न	இந்த வானரரரசேன்ய எல்லாமும் [சைன்யம் சேறந்த தலைவர்கள் வீழ்ச்சப்பெற்றதாய் கொண்டிருக்கிறது.
--	---	--	---

• आवां तु दृष्ट्वा पतितौ विसंज्ञौ निवृत्तयुद्धौ गतरोपहर्षौ ।

भुवं प्रवेश्यत्यमरारिवासमसौ समादाय रणाघलक्ष्मीम् ॥ ७२ ॥

असौ आवं तु निवृत्तयुद्धौ गतरोपहर्षौ	" இவன் எம்மிருவரையும் போரில் கொசுவிட்டு கொல்லும் கந்தோஷ மொத்த உணர்விழந்து கிழிவிழுந்தவர்களாய்	दृष्ट्वा रणाघलक्ष्मीं समादाय अमरारिवासं प्रवेश्यति भुवम्	பார்க்கு போரில் சேறந்த வீர கண்ப்மையை கைக்கொண்டு தேவசத்ருக்களின் கொல்வான். [கருநகரு இது திண்ணம் "
--	---	---	--

ततस्तु ताविन्द्रजिदस्त्रजालैर्बभूवुस्तत्र तथा विशास्तौ ।

स चापि तौ तत्र विदर्शयित्वा ननाद हर्षाद्युधि राक्षसेन्द्रः ॥ ७३ ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसेन्द्रः च	அரசுந்தலைவனும்
तौ तु	அவ்விருவர்களும்	तत्र	அப்பொழுது
तत्र	அங்கு	युधि	போரில்
इन्द्रजिदस्त्रजालैः	இந்திரஜித்தின் பாண சூழ்க்கணால்	तौ अपि	அவ்விருவர்களையும்
विशास्तौ	பிழக்கப்பட்டவர்	तथा	அவ்வண்ணமாய்
बभूवुः	ஆளுர்கள், [கொடு]	विदर्शयित्वा	கவனித்து
सः	அந்த	हर्षात्	ஆனந்தத்தால்
		ननाद	காழித்தான்.

स तत्तदा वानरसैन्यमेवं रामं च सङ्गृह्ये सह लक्ष्मणेन ।

विषादयित्वा सहसा विवेश पुरीं दशभीवभुजाभिगुप्ताम् ॥ ७४ ॥

सः	அவன்	विषादयित्वा	தன்புறுத்திவிட்டு
तदा	அப்பொழுது	सहसा	நகடினமே
तत्र	அங்கு	दशभीव-	பாலணைது புலங்க
वानरसैन्यं	வானரசேனையையும்	भुजाभिगुप्तां }	எால் பாதுகாக்கப்
लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணசேரருடைய		பட்ட
रामं च	ராமரையும்	पुरीं	நகருக்கு
संख्ये	போரில்		(இலங்கைக்கு)
एवं	மேற்கண்டவாறு	विवेश	சென்றான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18125

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3450

चतुःसप्ततितमः सर्गः— எழுபத்தாண்காவது ஸர்க்கம் ॥ ७४ ॥

ब्रह्मास्त्रबन्धविमुक्तिः— பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுவிப்பது.

तयोस्तदा सादितयो रणाग्ने सुमोह सैन्यं हरिपुङ्गवानाम् ॥ १ ॥

तदा	அப்பொழுது	हरिपुङ्गवानां	வானபோத்தலைகளின்
रणग्ने	போர்முகத்தில்	सैन्यं	சேனையானது
तयोः	அவ்விருவர்களும்	सुमोह	முக்கைகொண்டது.
सादितयोः	விழுந்தப்பட்டவா ளில்		

सुग्रीवनीलाङ्गदजाम्बवन्तो न चापि किञ्चित्प्रतिपेदिरे ते ॥ २ ॥

ते	அந்த	किञ्चि न अपि	இதென்றையும்
सुग्रीवनीलाङ्गद-	} சுகிரீவன், நீலன். அவ் கதன், ஜாம்பவான் ஆவர்களும்	प्रतिपेदिरे नं	என்றவில்லை.
जाम्बवन्तः च			

ततो विषण्णं समवेक्ष्य सैन्यं विभीषणो बुद्धिमतां वरिष्ठः ।

उवाच शाखामृगराजवीरानाश्वासयन्प्रतिर्ष्वचोभिः

॥ ३ ॥

ततः	ஆப்பொழுது	शाखामृग-	} வாலாமன்னைவாது
बुद्धिमतां	புத்திமர்களுள்	राजवीरान्	
वरिष्ठः	பிகழ்ச்சிறந்தவராகிய	अर्षोभिः	ஒப்பற்ற
विभीषणः	விபிஷணர்	वचोभिः	வாந்தலைதகனரால்
सैन्यं	சேனையை	आश्विनयन्	சேற்றரவு படுத்திக் கொண்டு
विषण्णं	மெய்கலங்கியதாய்	उवाच	பின்வருமாறு சொன் னார்:
समवेक्ष्य	கவனித்து		

मा भैष्ट नास्स्यत्र विषादकालो यदासंपुत्रो ह्यवसौ विषण्णो ।

स्वयंभुवो वाक्यमथोद्ब्रहन्तो यत्सादिताभिन्द्रजिदस्त्रजातैः

॥ ४ ॥

मा भैष्ट	“பயமுறுதீர்கள்.	उद्ब्रहन्तो अथ	பெருமைப்படுத்தகிற வர்களாகத்தான்
अथ	இப்பொழுது	इन्द्रजिदस्त्रजातैः	இந்திரஜத்தின் ஆஸ் திரசூகங்களால்
विषादकालः	சோகத்திற்குகற்ற	सादितो	தாக்கப்பட்டு
अस्ति न	இல்லை. [காலம்	विषण्णो	பிடிதர்களால்
यत्	ஏனெனில்	अवसौ	உணர்வுத்திருக்கின் றுர்கள்.
आसंपुत्रो	எம்பிரான்கள் இரு வர்களும்	दि	இது சிச்சமம்”
स्वयंभुवः	பிரம்மதேவரது		
यत् वाक्यं	அத் திருமொழியை		

• विभीषणस्तत्र वराधिधातुरसादितोऽस्त्रेण निरीक्षमाणः ।

सेनां हरीणां द्रुहिणास्त्रदूनां स्वस्थे हनूमन्तमुवाच दृष्ट्वा

॥ ५ ॥

सत्र	ஆப்பொழுது	हरीणां	காளை
विनीयसः	விபிஷணர்	सेनां	சேனையை
विधातुः	பிரம்மதேவரது	निरीक्षमाणः	உற்றதொக்கியவராய்
वसन्	எய்துதான்	हनूमन्तं	ஹனுமனரை
अस्त्रेण	ஆஸ்திரத்தால்	सत्रं	வாய்பாவநிலைமையிலி ருப்பவராக
असादितः	துன்பமடைவாதவ ராய்	दृष्ट्वा	பார்த்து
द्रुहिणास्त्रदूनां	பிரம்மதேவர்திரத்தால் பிடிவைப்பார்,	उवाच	பின்வருமாறு சொன்னார்:

तस्मै तु दत्तं परमास्त्रमेतस्त्रयम्भुवा ब्राह्मणोपवेगम् ।

तन्मानयन्तो युधि राजपुत्रौ निपातितौ कोऽत्र विपादकालः

॥ ६ ॥

एतत्	" இந்த	तत्	அதை
अमोघवेगं	வின்போகா சக்தி கொண்ட	राजपुत्रौ	சக்கிரவர்த்திக் திருக் குமரர்கள்
ब्राह्मं	பிரம்ம	युधि	போரில்
परमारत्रं	அஸ் திரோ த்தம் மானது	मानयन्तौ	பெருமைப்படுத்து கின்றவர்களாய்
तस्मै	அவனுக்கு (இந்திர ஜித்துக்கு)	निपातितौ	விழ்த்தப்பட்டார்கள்.
स्वयंभुवा तु	பிரம்மதேவராலேயே	अत्र	இவ்விஷயத்தில்
दत्तं	அளிக்கப்பட்டது	विपादकालः	துக்கத்திற்குரிய
		कः	ஏது? " [காலம்]

ब्राह्ममस्त्रं ततो धीमान्मानयित्वा तु माहतिः । विभीषणवचः श्रुत्वा हनुमांस्तथாब्रवीत् ॥

धीमान्	புத்திமானாகும்	ब्राह्मं	பிரம்ம
माहतिः	வாய்ப்புகல்வராகிய	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
हनुमान्	ஹனுமார்	मानयित्वा	கொளவித்துவிட்டு
ततः	அப்பொழுது	तु	அப்பொழுது
विभीषणवचः	விபிஷணரதுசொல்லை	ते	அவரைப்பார்த்து
श्रुत्वा	கேட்டு	अथ	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	மொழிந்தார் :

एतस्मिन्निहतैः सैन्यैः वानराणां तरस्विनां । यो यो धारयते प्राणांस्तं तमाश्वासयावहै ॥

निहतैः	" தாக்கப்பட்ட	यः यः	எவனெவன்
एतस्मिन्	இந்த	प्राणान् धारयते	பிழைத்திருக்கின்றார்
तरस्विनां	பலசாலிகளாகிய	ते तं	அவ்வவனை [இன]
वानराणां	வானரர்களின்	आश्वासयावहै	தேற்றரவுபடுத்து வோம் "
सैन्यैः	சேனையில்		

तायुभौ युगपद्दीरौ हनुमद्राक्षसोत्तमौ । उल्काहस्तौ तदा रात्रौ रणशीर्षे विचरतुः ॥ ९ ॥

तौ	அந்த	तदा	அப்பொழுது
उभौ	இரு	रात्रौ	இரவில்
वीरौ	வீரர்களான	उल्काहस्तौ	கொள்ளிகளை கைக் கொண்டவர்களாய்
हनुमद्राक्षसोत्तमौ	ஹனுமாரும், ராக்ஷ சோத்தமாரும்	रणशीर्षे	போர் முகத்தில்
युगपत्	சொர்க்கு	विचरतुः	திரிந்தார்கள்.

भिन्नलाङ्गलहस्तोरुपादांगुलिशिरोधरैः । स्रवाद्भिः क्षतजं गार्त्रैः प्रस्रवाद्भिस्समन्ततः ॥ १० ॥

पतितैः पर्वताकारैर्वा नरेरभिसङ्कुलाम् । शस्त्रैश्च पतितैर्दीर्घदृशाते वसुन्धराम् ॥ ११ ॥

मिथिलाङ्गल- दुरतोर्हसर्दामुक्ति शिरोधरैः	} वाङ्मयந்த, கைமுத்திந் து, தொடை கொரு கிளி, கரலொடிந்துனி யல் ககங்கி, கழுத்து முறிந்து இருப்பவர் யத்தத்தை [கனரும் பெருக்குகிறவர்களும் இறந்துகிடப்பவர் கனரும்	वानरः	வானரர்களாலும்
क्षसवं सचन्द्रिः पतिवैः		समुन्धरा ददृशाते	சமந்தர: புரளும் காலி: பதிவீ: வீசி: சசீ: அமிங்குலா வசுந் வதூசாதி
पवताकरीः	மலைக்கொப்பானவர் கருமரன்		

सुर्घावमङ्गदं नीलं शरभं गन्धमादनम् । जाम्बवन्तं सुपेणं च वेगदर्शिनवाहुकम् ॥ १२ ॥
मैन्दं नलं ज्योतिमुखं द्विविदं पनसं तथा । विभीषणाहनुमन्तो ददृशाते हताश्रये ॥ १३ ॥

विभीषणाहनुमन्तो	விபீஷணரும் ஹனுமாரும்	आहुकं	ஆஹுகையும்
सुघ्रीवं	சுகிரீவனையும்	मैन्दं	மைந்தனையும்
अङ्गदं	அங்கதனையும்	नलं	நலனையும்
नीलं	நீலனையும்	ज्योतिमुखं	ஜ்யோதிமுகனையும்
शरभं	சரபனையும்	पनसं	பனசனையும்
गन्धमादनं	கந்தமா தனனையும்	द्विविदं तथा	தவிவிதனையும்
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவானையும்	रणे	போரில்
सुपेणं च	சுபேணனையும்	हताश्रु	தாக்கப்பட்டுசாய்ந்து கிடப்பவர்களாய்
वेगदर्शिनं	வேகதர்சினனையும்	ददृशाते	கவனித்தனர்.

सप्तपट्टिहताः कौटयो वानराणां तरस्विनाम् । अहः पञ्चमशेषेण बहुभेन स्वयम्भुवः ॥

तरस्विनां	தரஸ்வினா	पञ्चमशेषेण	ஐந்தாவது பாகத்தில் (ஸாட்க்காலத்தில்)
वानराणां	வானரர்களின்	स्वयम्भुवः	சுயம்புசுவாது
सप्तपट्टिः	சப்தபட்டி	बहुभेन	இம்மூன்று (இந்திரஜி த்தால்)
कौटयः	கோடிகள்	हताः	ஹிழ்த்தப்பட்டார்கள்.
अहः	பகலின்		

सागरौघनिभं भीमं दृष्ट्वा बाणार्दितं बलम् । मार्गते जाम्बवन्तं स हनुमान् सविभीषणः ॥

सः	அந்த	बलं	பேரணைய
हनुमान्	ஹனுமாள்	बाणार्दिं	பாணத்தால் கின்னா பின்னப்படுத்தப்பட்ட
सविभीषणः	விபீஷணருடன்கூட	दृष्ट्वा	கவனித்து [உதாய
सागरौघनिभं	கடல்வெள்ளைத்திற்கு நிகரானதும்	जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தரை
भीमं	பயங்கரமானதுமாக	मार्गते	தேடினார்.

स्वभावजरया युक्तं वृद्धं शरशतैश्चितम् । प्रजापतिसुतं वीरं शाम्यन्तश्चि वाकम् ॥ १६ ॥
 दृष्ट्वा तमुपसङ्गम्य पौलस्त्यो वाक्यमब्रवीत् । कश्चिदार्य शरैस्तीक्ष्णैः प्राणा न ध्वंसितास्तव ॥

பौலஸ்த்ய:	புலஸ்தியவாய்க்காம்ப (கிரிஷ்ணன்)	शाम्यन्तं	ஆளையும்
स्वभावजरया	ஸ்வபாவலத்தரவ் கிழித் தடைத்தேட்டு	वाकं इव	கெரும்புப்போன் திரு பார்த்து [ப்பவராய்
युक्तं	கூடியவரும்	दृष्ट्वा	ஒரு சொல்லை
वृद्धं	பெரியவரும்	वाक्ये	பின்வருமாறு
प्रजापतिसुतं	பிரம்மதேவரது புதல்வரும்	अब्रवीत्	மொழிந்தார்:
वीरं	குரமுமாகிய	आर्यं	"ஆர்யரே!
तं	அவரை	तीक्ष्णैः	கரிய
उपसङ्गम्य	கிட்டி	शरैः	பாணக்களரல்
शरशतैः	ஆணைகபாணக்களரல்	एव	தெவிர்து
चितं	பாயப்பெற்று	प्राणाः	உயிருக்கு
		ध्वंसिताः न	பழுது வரவில்லை என
		कश्चित्	தான் நினைக்கிறேன்."

विभीषणवचः श्रुत्वा जाम्बवानृषपुङ्गवः । कुच्छाद्भ्युद्भिरन् वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥

வகஸ்புங் :	நிசேதரத்தமராகிய	वाक्यं	வாய்க்காம்ப
जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	अभ्युद्भिरन्	வெளித்தன் ஒருகின்ற
विभीषणवचः	கிரிஷ்ணரது சொல்லை	वचनं	ஒரு சொல்லை [வராய்
श्रुत्वा	கேட்டு	इदं	பின்வருமாறு
कुच्छाद्	மிக்க கஷ்டத்துடன்	अब्रवीत्	புகன்றார்:

नैर्ऋतेन्द्र महावीर्यं स्वरेण त्वाभिलक्ष्ये । पीड्यमानः शितैर्वाणैर्न त्वां पश्यामि चक्षुषा ॥

மகாवीரீய	" மகாபராக்கிரமசாலி பாகிய	शितैः	கரிய
नैर्ऋतेन्द्र	நாகூதஸந்திரேஷ்ட!	वाणैः	பாணக்களரல்
स्वरेण	உன்னை	पीड्यमानः	பிடிக்கப்படுகின்ற நான்
अभिलक्ष्ये	குரவால்	त्वां	உன்னை
	தெரிந்துகொண்டேன்.	चक्षुषा	கண்ணால்
		पश्यामि न	காணவில்லை.

अञ्जना सुप्रजा येन मातरिश्वा च नैर्ऋत । हनुमान वानरश्रेष्ठः प्राणान् धारयते कश्चित् ॥

நைர்ஹீத	" ஆர்க்கரே!	मातरिश्वा च	{ வாய்ப்புகவரணும் அப்ப டியே கன்மக்கட்பே துற்றவரே, அந்த வானரே தத்தமராகிய }
येन	எவரால்	वानरश्रेष्ठः	
अञ्जना	அஞ்ஞனதேவி	हनुमान्	ஹனுமான்
सुप्रजा:	கன்மக்கட்பேறுற்ற வனோ	प्राणान् धारयते	{ உயிர் பிழைத்திருக்க கின்றனரா? }
		कश्चित्	

श्रुत्वा जाम्बवतो वायव्यमुवाचेद् विभीषणः । आर्यपुत्रावतिक्रम्य कस्मात्पृच्छसि मारुतिम् ॥

विभीषणः	விபிஷணன்	आर्यपुत्रौ	"எம்பிரான் கணை
जाम्बवतः	ஜம்பவன் னு கட்டா	अतिक्रम्य	விடுத்தான்
वाक्यं	கொல்லை	मारुतिं	நறுநறுமரணாப்பற்றி
श्रुत्वा	கேட்டு	कस्मान्	என்
इत्	பின்வருமாறு	पृच्छसि	வினாவுகின் தீர் ?
उवाच	கொன்னார்:		

नैव राजनि सुग्रीवे नाङ्गदे नापि राववे । आर्य गन्दिशितः क्षेद्यो यथा वायुसुते परः ॥२२॥

आर्य	" பூங்குடிரே !	राजनि	மன்னரான
वायुसुते	வாயுசுவாமிடம்	सुग्रीवे एव	சுகிரீவரிடத்திலும்
परः	அகியசய	न	இல்லை;
क्षेद्यः	அன்பானது	अङ्गदे न	அங்கத்தரிடத்திலும் இல்லை;
यथा	எவ்வண்ணம்	राववे अपि	பூதிராமரிடத்திலும்
सन्दिशितः	காட்டப்பட்டதோ அவ்விதம்	न	இல்லை." [உட

विभीषणवचः श्रुत्वा जाम्बवान्वाक्यमब्रवीत् । शृणु नैर्हंतशार्दूल यस्मात्पृच्छामि मारुतिम् ॥

जाम्बवान्	ஜம்பவான்	नैर्हंतशार्दूल	"உரக்கத்தோண்டிரே]
विभीषणवचः	விபிஷணனது கொல்லை	यस्मान्	என்
श्रुत्वा	கேட்டு	मारुतिं	வாயுபுத்தவணாப்பற்றி
वाक्यं	ஒரு கொல்லை	पृच्छामि	வினாவுகின் திறனைன் பணை
अमवत्	சாத்தினார்:	शृणु	கேள்பிராக.

तस्मिन् जीवति वीरे तु हतमप्यहतं बलम् । हनुमन्पु ज्ञानप्राणे जीवन्तोऽपि वयं हताः ॥

तस्मिन्	" அதது	अहतं	மாண்டதாகாதது.
वीरे	வீரர்	हनुमत्	ஹனுமார்
जीवति तु	உயிருடனிருக்கின் ஐம் எனில்	उविज्ञानप्राणे	உவிஞானபுணிகின்
बलं	கேளை	जीवन्तः	உயிருடனிருக்கும்
हतं अपि	மாண்டதாகினும்	वयं अपि	எனும்
		हताः	மாண்டவர்களை.

धरते मारुतिस्तात मारुतमतिमो यदि । वैश्वानरस्मो वीर्ये जीविताशा ततो भवेत् ॥२५॥

तात	" அப்பா !	धरते	உயிரோடிருக்கின்றார்
मारुतमतिमः	வாயுபுத்தவணாது கிணை மன்னாது	यदि	எனின்
वीर्ये	வீரயற்கில்	ततः	அப்பொழுதுதான்
वैश्वानरसमः	அக்னிகின் காப்பாணை	जीविताशा	யிணைத்துவிடுவேன் என்ற ஆகை
मारुतिः	வாயுதி [வாயுவை	भवेत्	உண்டாகும் "

ततो वृद्धमुपागम्य नियमेनाभ्यवादयत् । गृह्य जाम्बवतः पादौ हनुमान्मारुतात्मजः ॥ २६ ॥

ततः	அப்பொழுது	जाम्बवतः	ஐரம்பவத், தருண்டாய
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தல்வரன்	पादौ	இரு பா, தங்களை யும்
हनुमान्	ஹனுமார்	गृह्य	பற்றிக்கொண்டு
वृद्धं	பெரியவரை	नियमेन	விதிப்படி.
उपागम्य	அணுகி,	अभ्यवादयत्	தண்டலிட்டார்.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं तथाऽपि व्यथितेन्द्रियः । पुनर्जातमिवात्मानं मन्यते स्पर्शपुङ्खवः ॥

अक्षपुङ्खवः	கிசேஷாத்தமர்	श्रुत्वा	கேட்டு,
व्यथितेन्द्रियः	புலன்கள் சிவையுற்ற வராலினும்	आत्मानं	தன்னை
तथा अपि		पुनर्जातं इव	புத்துயிர் பெற்றவ ராகவே
हनुमतः	ஹனுமாரின்	मन्यते स	எண்ணிக்கொண்டார்.
वाक्यं	சொல்லை		

ततोऽब्रवीन्महातेजा हनुमन्तं स जाम्बवान् । आगच्छ हरिशद्वील वानरांस्त्रातुमर्हसि ॥

ततः	அப்பொழுது	अब्रवीत्	பின்வருமாறு உரைத்தார் :
महातेजाः	பறா பிரதாபசாலி பாகிய	हरिशद्वील	"வானரோத்தம!
सः	அந்த	आगच्छ	பக்கத்தில் வா.
जाम्बवान्	ஐரம்பவான்	वानरान्	வானரர்களை
हनुमन्तं	ஹனுமாவைப் பார்த்து	सातु	சுபிக்க
		अर्हसि	கீ கடவாய்.

नान्यो विक्रमपर्याप्तस्त्वमेपां परमः सखा । त्वत्पराक्रमकालोऽयं नान्यं पश्यामि कश्चन ॥

अन्यः	" வெடுருவன்	सखा	தணைவன்.
विक्रमपर्याप्तः न	போதுமான வீர்யம் படைக்கப்பெற்றவ எல்லாம்.	अयं	இது
स्वै		நீ	त्वत्पराक्रमकालः
एषां	இவர்களுக்கும்	अन्यं	மற்ற
परमः	உற்ற	कश्चन	எவடுருவனை யும்
		पश्यामि न	நான் காணவில்லை.

ऋक्षवानरवीराणामनीकानि प्रहर्षय । विशल्यो कुरु चाप्येतौ सादितौ रामलक्ष्मणौ ॥

ऋक्षवानरवीराणां	" கரடிவானரவீரர்க ளின்	सादितौ	விழுத்தப்பட்ட
अनीकानि	சேனைகளை	रामलक्ष्मणौ अपि च	சூரமணரையும் லக்ஷ்மணனாரையும்
प्रहर्षय	நீ களிப்புறச் செய்வாய்.	विशल्यो	வேதனை யற்றவர்க ளாய்
एतौ	இந்த	कुरु	செய்வாய்.

गत्वा परममध्वानमुपर्युपरि सागरम् । हिमवन्तं नगश्रेष्ठं हनुमन्गन्तुमर्हसि ॥ ३१ ॥

हनुमन्	“ஹனுமாதே !	गत्वा	கடந்து
सागरं	ஸாகரத்திற்கு	नगश्रेष्ठं	பர்வதோத்தமமாகிய
उपर्युपरि	மென்றேறலும்	हिमवन्तं	இமயமலைக்கு
परमं	பெரு	गन्तुं	செல்ல
अध्वानं	வழி	अर्हसि	கடவாய்.

ततः काञ्चनमत्युच्चमृषभं पर्वतोत्तमम् । कैलासशिखरं चापि द्रक्ष्यस्यरिनिषुद्धम् ॥ ३२ ॥

अरिनिषुद्धम्	“சந்ருணம்றுராக !	अरुभं	நீலநெய்நெல்
ततः	அவ்விடத்தில்	पर्वतोत्तमं च	உத்தமபர்வதத்
अत्युच्चं	மிக உயர்ந்ததும்		சாத்யும்
काञ्चनं	பொன்மயமானது	कैलासशिखरं अपि	கைலாசசிவரத்தையும்
	மான்	द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

तयोः शिखरयोर्मध्ये प्रदीप्तमतुलप्रभम् । सर्वोपधियुतं वीर द्रक्ष्यस्योपधिपर्वतम् ॥ ३३ ॥

वीर	“வீர !	अतुलप्रभं	ஒப்பற்ற ஒளிபொண்
तयोः	அந்த		டதும்
शिखरयोः	கிரகங்களின்	सर्वोपधियुतं	எல்லா ஓடிதிகளும்
मध्ये	பத்தியில்		சிறந்ததுமான
प्रदीप्तं	ஒலிக்கின்றதும்	ओपधिपर्वतं	ஓடிதிபர்வதத்தை
		द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

तस्य वानरशार्दूल चतस्रो मूर्ध्नि संभवाः । द्रक्ष्यस्योपधयो दीप्ता दीपयन्त्यो दिशो दश ॥ मृतसङ्घीवनीं चैव विशल्यकरणीमपि । सावर्ण्यकरणीं चैव सन्धानकरणीं तथा ॥ ३५ ॥

वानरशार्दूल	“வானரோத்தமர் !	तथा	அந்த
तस्य	அதனுடைய	मृतसङ्घीवनीं	மீறாதவழிகளையையும்
मूर्ध्नि	கிரகத்தில்	च एव	(தூரக்களையும்
संभवाः	முனைத்தவைகளும்		உச்சம்படுத்தும் பச்சினை)
दीप्ताः	ஒலிக்கின்றவை	विशल्यकरणीं	விசல்வகாணியையும்
दश	பத்து [களும்	अपि	(காயங்களை ஆற்றும்
दिशः	திக்குகளை		பச்சினை)
दीपयन्त्यः	ஒளிபொறச்செய்கின்றவைகளையுமாய்	सावर्ण्यकरणीं च	சாடர்ணயகாணியையும்
चतस्रः	நான்கு		யும்
ओपधयोः	ஓடிதிகள் திரிக்கின்றவை	सन्धानकरणीं एव	சந்தானகாணியையும்
	நான்	द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

ताः सर्वा हनुमन्पृह्य क्षिप्रमागन्तुमर्हसि । आश्वासय हरीन्वाणैर्योज्य गन्धवहात्मज ॥६६॥

हनुमन्	"ஹனுமாளே !	भागन्तु	வர
ताः	அந்த	अर्हसि	கடவரய்.
सर्वाः	யாவற்றையும்	गन्धवहात्मज	வாய்ப்புதல்களே !
पृह्य	பறித்துக்கொண்டு	हरीन्	வானரர்களை
क्षिप्रं	விரைவாய்	पाणैः योत्र	உயிர்ப்பித்தூ
		आश्वासय	தெனிகிப்பாயாக."

श्रुत्वा जाम्बवतो वाक्यं हनुमान्हरिपुङ्गवः । आपूर्यत वलोद्धर्षैस्तोयवेगैरिवार्णवः ॥ ३७ ॥

हरिपुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	भर्णवः	கடல்
हनुमान्	ஹனுமார்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
जाम्बवतः	ஜாம்பவந்தரின்		வண்ணமே
वाक्यं श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு	वलोद्धर्षैः	விர்ப்பயிருதிகளால்
तोयवेगैः	நீர்பெருக்குகளால்	आपूर्यत	நிறைந்திருந்தார்.

स पर्वततटाग्रस्थः पीडयन्पर्वतोत्तमम् । हनुमान्दृश्यते वीरो द्वितीय इव पर्वतः ॥ ३८ ॥

पर्वततटाग्रस्थः	மலைத்தளத்திலுக்கிடமி	पीडयन्	அழிநுக்துபவராய்
	விருக்கும்	द्वितीयः	மற்றொரு
वीरः	விரான	पर्वतः	மலை
सः हनुमान्	அந்த ஹனுமார்	इव	என
पर्वतोत्तमं	கிறந்த மலையை	दृश्यते	தோன்றினார்.

हरिपादविनिर्भ्रयो निपसाद स पर्वतः । न शशाक तदाऽऽत्मानं सोढुं भृशनिपीडितः ॥

हरिपादविनिर्भ्रयः	வானரரின் சரணந்	तदा	அப்பொழுது
	தால் அழுக்குண்ட	भृशनिपीडितः	மிகத்தாக்குண்டஅது
सः	அந்த	आत्मानं	தன்னையும்
पर्वतः	மலைவானது	सोढुं	தாக்கிக்கொள்ள
निपसाद	கீழ்ப்படுத்தது.	शशाक न	முடியாதிருந்தது.

तस्य पेतुर्नगा भूमौ हरिवेगाच्च ज्वलुः । भृङ्गाणि च व्यशीर्यन्त पीडितस्य हनुमता ॥

हनुमता	ஹனுமாரால்	च	ஆன்றியும்
पीडितस्य	பிடைபுண்ட	हरिवेगात्	வானரரின்வேகத்தால்
तस्य	அதனது (மலைபினைது)	भृङ्गाणि च	கிரகங்களும்
नगाः	மரங்கள்	व्यशीर्यन्त	தெறித்து விழுந்தன.
भूमौ पेतुः	பூமியிலே சாய்ந்தன.	ज्वलुः	தீப்பறந்தன.

तस्मिन्संपीड्यमाने तु भद्रहृमशिलातले । न शेकुर्वानराः स्थातुं घूर्णमाने नगोत्तमे ॥४१॥

तस्मिन्	அந்த	घूर्णमाने	அதிர்ந்து ஆடும்
नगोत्तमे	பர்வதம்		பொழுது
संपीड्यमाने	அழுத்தப்பட்டு	वानराः	வானரர்கள்
भद्रहृमशिलातले तु	மரங்களும் பாறை	स्थातुं	ஒரிடத்திலிருக்க
	களும் முறித்ததால்	शकुः न	முடியாதிருந்தார்கள்.

சா சூர்ணிதமஹாஹாரா ப்ரஹ்மபுஹுஹுரா | லக்ஷா த்ராசாகுலா ராசீ ப்ரவூத்வாஹவத்ததா || 42 ||

ததா	அப்பொழுது	ப்ரஹ்மபுஹுஹுரா	ப்ரஹ்மபுஹுஹுரா { இயற்கையிலுள்ள மானி கைகளையும் கோபுரக் களை யமுடையதாய்
ராசீ	இரண்டில்	லக்ஷா	
சா	அந்த	ஹவ	முற்றும் [நந்தாய்
லக்ஷா	இலக்கை	ப்ரவூத்வா	அதிர்ந்தாடுவதாய்
சூர்ணிதமஹாஹாரா	{ சலிக்கும் பெரும் கோ ட்டடைவாயில்களை யு டையதாய்	அஹவ	ஆனது.

பூதீவீதரஸஹுஹுரா நிர்வஹ்ய தரணீதரஸ | பூதீவீ த்ரஹ்யாமாஸ சாரீவா மாஸ்தாஹவ: ||

பூதீவீதரஸஹுஹுரா:	மலைக்கொப்பான வரணிய	நிர்வஹ்ய	சுருதி
மாஸ்தாஹவ:	மாருதி	பூதீவீ	பூய்கைய
தரணீதர	பர்வதத்தை	சாரீவா	கடல்களை விசுட
		த்ரஹ்யாமாஸ	ஆடச்செய்தார்.

ஆஸூஹ ததா ச்ரீமான ஹரிமலயபர்வதம் | மேஹ்ந்ரஸஹுஹுராந் நானாஸ்த்ரஹுஹுராந் || 43 ||

நானாஹுஹுராந் திகாஸிகமலஹுஹுராந் | சேவீதே த்ரஹ்மந்வே: பஹ்யாஜநமூஹுஹுராந் ||

வித்யாஹ்ரேமூநிஹுஹுராந் ப்ரஹ்மபுஹுராந் வஹுஹுராந் || 44 ||

ததா	அப்பொழுது	சேவீதே	வசிக்கப்பெற்றதம்
ச்ரீமான ஹரி:	ஸ்ரீமானாகிய வரணார்	பஹ்யாஜநே	அத்யதுகிபாதுகி தாரம்
மேஹ்ந்ரஸஹுஹுராந்	{ மேருபர்வதத்தையும் மந்தரபர்வதத்தையும் திகர்த்ததும்	ஹுஹுராந்	உயர்ந்ததம்
நானாஸ்த்ரஹுஹுராந்	பல ஆறுகளின் திஹுஹுராந்	வித்யாஹ்ரே:	வித்யாஹ்ரேகளும்
நானாஹுஹுராந்	பலவகை மரங்களும் கொடிகளும் திஹுஹுராந்	மூநிஹுஹுராந்	நீய்களைக்கொண்டும்
ஹுஹுராந்		பஹ்யாஜநே	அப்பொழுது களைக்கொண்டதும்
திகாஸிகமலஹுஹுராந்	பூக்கும் தாமரைகளை யும் நெய்தல்களை யுங்கொண்டதும்	வஹுஹுராந்	பலவகை மரங்களும்
சேவீதே		மலயபர்வதம்	வித்யாஹ்ரேகளும்
பஹ்யாஜநே:	தேவர்களையும் உத்தர வர்களையும்	ஆஸூஹ	வித்யாஹ்ரேகளும்

சர்வானாகுலயஸ்த்ர யஜந்ரஹ்மபுஹுராந் | ஹுஹுராந் ப்ரஹ்மபுஹுராந் || 45 ||

மாஸ்தாஹவ:	கையுடையவரும்	யஜந்ரஹ்மபுஹுராந்	கைகள்கள் கத்தர்வர்கள், கிண்ணர்கள்
ப்ரஹ்மபுஹுராந்:	கோகத்திற்கொப்பான வமுஹுராந்	சர்வாந்	பலவகையும்
ஹுஹுராந்	ஹுஹுராந்	ஆகூலயந்	பிராணிக்கச்செய்து
ததா	அங்கு	ப்ரஹ்மபுஹுராந்	வளர்ந்தார். [கொண்ட

पद्भ्यां तु शैलमापीक्ष्य बडवामुखवन्मुखम् । विवृत्योद्यं ननादोच्चैस्त्रासयन्निव राक्षसान् ॥

पद्भ्यां	கால்களால்	विवृत्य	விரித்து
शैलं	மலைபை	राक्षसान्	அரக்கர்களை
आपीक्ष्य	ஆசூத்தி	इव	முற்றும்
मुखं तु	வாயையும்	सासयन्	மருளச்செய்து
बडवामुखवत्	வடவாக்கியியின்		கொண்டு
	முகத்தை நிகர்த்து	उच्चैः	உரக்க
उद्यं	பயங்கரமாய்	ननाद	கிசிரார்.

तस्य नानद्यमानस्य श्रुत्वा निनदमद्भुतम् । लङ्कास्था राक्षसाः सर्वे न शोकुः स्पन्दितुं भयात् ॥

लङ्कास्थाः	இலங்கையிலிருக்கும்	अद्भुतं	இதுவரை கேட்கப்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	निनदं	சத்தத்தை [படாத
सर्वे	யாவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
नानद्यमानस्य	கேடும்	भयात्	பயத்தால்
तस्य	அவருடைய	स्पन्दितुं	அசையவும்
		शोकुः न	முடியவில்லை.

नमस्कृत्वाऽथ रामाय मारुतिर्भीमविक्रमः । राघवाथे परं कर्म समीहत परन्तपः ॥ ५० ॥

परन्तपः	சத்ருசம்ஹாராகரும்	रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு
भीमविक्रमः	பயங்கரப் பீரதரபீர லியுமான	नमस्कृत्वा	கமண்கரித்துவிட்டு
मारुतिः	ஆளுனையர்	राघवाथे	ஸ்ரீராமருக்காக
अथ	அப்பொழுது	परं	அரிய
		कर्म	செயலுக்கும்
		समीहत	துணிந்தார்.

स पुच्छमुद्यम्य भुजङ्गकल्पं विनम्य पृष्ठं श्रवणे निकुञ्ज्य ।

विवृत्य वक्त्रं बडवामुखाभमापुषुवे व्योमनि चण्डवेगः

॥ ५१ ॥

सः	அவர்	निकुञ्ज्य	மடக்கி
भुजङ्गकल्पं	சாப்பத்திற்கொப்	बडवामुखाभं	வடவையின் வாயை
पृष्ठं	வாலை [பாண	वक्त्रं	வாயை [நிகர்த்த
उद्यम्य	உயர்ந்தி	विवृत्य	விரித்து
पृष्ठं	முதுகை	व्योमनि	ஆகாயத்தில்
विनम्य	வணக்கி	चण्डवेगः	கடும் வேகங்கொண்டு
श्रवणे	காதுகளை	आपुषुवे	பாய்த்தார்.

स हृक्षपण्डांस्तरसाऽऽजहार शैल्यञ्छिलाः प्राकृतवानरांश्च ।

बाहूरुवेगोद्धतसंभ्रण्नास्ते क्षीणवेगाः सलिले निपेतुः

॥ ५२ ॥

ச:	அவர்	बाहूस्वेगोदता)	கைகள் வேகத்தாலும்
तरसा	வேகத்தால்	संयुताः	தொடைகள் வேகத்
वृक्षपण्डान्	மரக்கட்டங்களையும்		தாலும் பிடுங்கப்பட்ட
शैलान्	மலைகளையும்		டவைகளும் எகிறப்
शिलाः	பாறைகளையும்		பட்டவைகளுமான்
प्राकृतवानरान् च	சாதாரணக்குரங்கு	ते	அவைகள்
	களையும்	धीमवेगाः	வேகங்குறைத்து
आजहार	கூட இழுத்தார்.	सहिले	ஐந்தில்
		निवेतुः	விழுந்தன.

स तौ प्रसायोरमभोगकल्पौ भुजौ भुजङ्गारिनिकाशवीर्यः ।

जगाम मेरुं नगराजपथं दिशः प्रकर्षन्निव वायुसूनुः

॥ ५३ ॥

ச:	அந்த	तौ	அந்த
भुजङ्गारि-	கருடபகலா னுன்கொப்	भुजौ	இருகைகளையும்
निकाशवीर्यः		प्रसायं	விடத்துக்கொண்டு
वायुसूनुः	மரூதி	मेरुं	மேருபர்வதத்தையும்
दिशः	திசைகளையும்	अपथं	சிறந்த
प्रकर्षन् इव	இழுத்துச் செங்கின்ற	नगराजं	இடையகையை
	வர்போல		கோக்கி
उरामभोगकल्पौ	சர்ப்படல்களை	जगाम	சென்றார்.
	நிகர்ந்த		

स सागरं धूर्णितवीचिमालं तदा भृशं भ्रामितसर्वसच्चम् ।

सर्वाक्षमाणः सहसा जगाम चक्रं यथा विष्णुकरायमुक्तम्

॥ ५४ ॥

ச:	அவர்	तदा	அப்பொழுது
भृशं	மிகவும்	सर्वाक्षमाणः	பார்ந்துக்கொண்ட
धूर्णितवीचिमालं	அலைவரிசையடைகின்ற	विष्णुकरायमुक्तम्	விண்ணின் காந்த
	றதும்	चक्रं	ளால் பிடுக்கப்பெற்ற
भ्रामितसर्वसच्चं	பிராணிகள் பாவும்	यथा	சகாயுதம்
		அங்குமிக்கும் அல்	सहसा
सागरं	லாடுகின்ற துமான	जगाम	விடைவாட[வண்ணமே
	கடலை		சென்றார்.

स पर्वतान्वृक्षगणान्सरांसि नदीस्तदाकानि पुगेत्तमानि ।

स्फीताञ्जनान्तानपि संपवीक्ष्य जगाम वेगात्पितृसुख्यवेगः

॥ ५५ ॥

पितृसुख्यवेगः	தந்தைக்கொப்பான	तदाकानि	குரங்களை
	வேகக்கொண்ட	पुरोत्तमानि	சிறந்த பட்டணங்
सः	அவர்	स्फीतान्	பெரிய [களையும்
पर्वतान्	மலைகளையும்	जनान्तान् अपि	தேசங்களையும்
वृक्षगणान्	மரக்கட்டங்களையும்	संपवीक्ष्य	பார்ந்துக்கொண்டு
सरांसि	பொய்கைகளையும்	वेगात्	தரிதமாய்
नदीः	நதிகளையும்	जगाम	சென்றார்.

आदित्यपथमाश्रित्य जगाम स गतकृपः । हनुमांस्त्वरितो वीरः पितृतुल्यपरक्रमः ॥

पितृतुल्यपरक्रमः	தந்தைதக்கொப்பான பரக்கிரமவானுகிரி	आदित्यपथं	சூர்யமார்க்கத்ததை (ஆகாயத்தை)
वीरः	சூரான	आश्रित्य	ஆடைந்து
सः	அந்த	गतकृपः	கிரமமின்றி
हनुमान्	ஹனுமான்	त्वरितः जगाम	தாரிதராய்ச்சென்றார்.

जवेन महता युक्तो मारुतिर्मारुतो यथा । जगाम हरिशार्दूलो दिशः शब्देन पूरयन् ॥४७॥

हरिशार्दूलः	வானிரைத்தமராகிய	युक्तः	கூடியவராய்
मारुतिः	ஆளுசனையர்	शब्देन	சுற்றத்தால்
मारुतः	வாயுபகவான	दिशः	திசைகளை
यथा	போலவே	पूरयन्	நிரப்பிக்கொண்டு
महता	பெரும்	जगाम	சென்றார்.
जवेन	வேகத்துடன்		

स्मरञ्जाम्भवतो वाक्यं मारुतिर्वातरंहसा । ददर्श सहसा चापि हिमवन्तं महाकपिः ॥५८॥

महाकपिः	வானிரைத்தமராகிய	हिमवन्तं	ஹிமவானை
मारुतिः	ஆளுசனையர்	सहसा	வினாந்து
जाम्भवतः	ஜம்பவந்தான	वातरंहसा अपि	வாயுவேகத்தோடே
वाक्यं	கொல்லை		வே
स्मरन् च	நினைத்துக்கொண்டே	ददर्श	பார்த்தார்.

नानाप्रसन्नवणोपेतं बहुकन्दरनिर्झरम् । श्वेताभ्रचयसङ्काशैः शिखरैश्चारुदर्शनैः ॥

शोभितं विविधैर्वृक्षैरगमत्पर्वतोत्तमम् ॥ ५९ ॥

नानाप्रसन्नवणोपेतं	பல அருவிகள் நிறைந்த தும்	शिखरैः	சிகரங்களாலும்
बहुकन्दरनिर्झरम्	பல குகைகளும் உயர்ந்து களும் உள்ளதும்	विविधैः	பல
श्वेताभ्रचयसङ्काशैः	வெண்டிமகக்கூட்டத் தை நிகர்த்த	वृक्षैः	மரங்களாலும்
शिखरैः	அழகிய	शोभितं	அழகுற்றுவின்னங்கு கிறகுமாயிய
		पर्वतोत्तमं	மாதலையை
		आगतम्	ஆடைந்தார்.

स तं समासाद्य महानगेन्द्रप्रतिप्रवृद्धोत्तमघोरशृङ्गम् ।

ददर्श पुण्यानि महाश्रमाणि सुरर्षिसङ्घोत्तमसेवितानि

॥ ६० ॥

सः	அவர்	सुरर्षिसङ्घोत्तम-	} கிறந்த தேவர்களா } ளும் சிஷிகணங்க } ளாலும் வணிகம் பெற்ற
तं	அந்த	सेवितानि	
अतिप्रवृद्धोत्तम-	} மிக உயர்ந்து கிறந்த } பயங்கரமான கொடி } முடிகளைக்கொண்ட	पुण्यानि	பரவனான
घोरशृङ्गम्		महानगेन्द्रं	महाश्रमाणि
समासाद्य	வந்துசேர்ந்து	ददर्श	கண்டார்.

स ब्रह्मकोशं रजतालयं च शक्रालयं रुद्रशरप्रमोक्षम् ।
ह्याननं ब्रह्मशिरश्च दीप्तं ददर्श वैश्वस्यतकिङ्करांश्च

॥ ६१ ॥

सः	ஆவர்	ह्याननं	ஹயானனமென்ற ஆச்ரமத்தையும்
ब्रह्मकोशं	பிரம்மகோசமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	दीप्तं	ஜீவனிக்ஞம்
रजतालयं च	ரஜதாலயமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	ब्रह्मशिरः च	பிரம்மசிரஸ் என்ற ஆச்ரமத்தையும்
शक्रालयं	சக்ராலயமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	वैश्वस्यतकिङ्करान् च	வயசிக்ஞகரர்கினையும்
रुद्रशरप्रमोक्षं	ருத்ரசரப்ரமோக்ஷமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	ददर्श	கண்டார்.

वज्रालयं वैश्रवणालयं च सूर्यप्रभं सूर्यनिवन्धनं च ।

ब्रह्मासनं शङ्करकामुकं च ददर्श नाभिं च वसुन्धरायाः

॥ ६२ ॥

वज्रालयं	வஜ்ராலயமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	ब्रह्मासनं	பிரம்மாஸனமென்ற ஆச்ரமத்தையும்
वैश्रवणालयं च	வைச்ரவணாலயமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	शङ्करकामुकं च	சக்ரகார்முகம் என்ற ஆச்ரமத்தையும்
सूर्यप्रभं	சூர்யப்ரபமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	वसुन्धरायाः	வசுந்ஞன்
सूर्यनिवन्धनं च	சூர்யநிபந்தனமென்ற ஆச்ரமத்தையும்	नाभिं च	முக்ஷமான இடத் தையும்
		ददर्श	கண்டார்

कैलासमध्यं हिमवच्छिन्नां च तथर्षभं काञ्चनशीलमध्यम् ।

सन्दीपसर्वोपधिसंप्रदीप्तं ददर्श सर्वोपधिपर्वतेन्द्रम्

॥ ६३ ॥

अद्यं	உத்தமமொன	काञ्चनशीलं	கொன்மனையையும்
कैलासं	கைலையங்கிரையையும்	सन्दीपसर्वोपधि-)	ஐவனிக்ஞம் பல ஓடி
हिमवच्छिन्नां च	ஹிமவச்சினை என்ற சிகரத்தையும்	संप्रदीप्तं)	சிகரம் கிளங்கும்
तथा	அப்படியே	सर्वोपधि-)	எல்லா ஓடிசெஞ்சு
अद्यं	சிறந்த	पर्वतेन्द्रं)	கும் துருப்பிடமாகிய சிறந்த ஓடிதெய்வத்
ऋषभं	ரிஷபமென்ற	ददर्श	கண்டார். [த்தையும்

स तं समीक्ष्यानन्तरश्मिदीप्तं विसिधिमये वासवदूतसूनुः

॥ ६४ ॥

वासवदूतसूनुः	வாயுபுத்தல்வராகிய	अनन्तरश्मिदीप्तं	அந்நிஹைகைக்கொப் பாய் ஜீவனிக்கின்ற
सः	ஆவர்	समीक्ष्य	பார்ந்து [தாய்
सं	அதை (ஓடி, சிபர்வத் த்தையும்)	विसिधिमये	ஆச்சர்யங்கொண்டார்.

आवृत्य तं चौषधिपर्वतेन्द्रे तत्रौषधीनां विचर्य चकार

॥ ६५ ॥

तं	அந்த	तत्र	அங்கு
ओषधिपर्वतेन्द्रे च	சிறந்த ஓஷதிகளை	ओषधीनां	ஓஷதிகளை
आवृत्य	சுற்றித்திரிந்து	विचर्य चकार	தேடினார்.
स योजनसहस्राणि समतीत्य महाकपिः । दिव्यौषधिधरं शैलं व्यचरन्मारुतात्मजः ॥६६॥			
महाकपिः	வானரோக்கமான	समतीत्य	நாண்டிவந்து
सः	அந்த	दिव्यौषधिधरं	சிறந்த ஓஷதிகளைக் கொண்டிருக்கும்
मारुतात्मजः	மாருதி	शैलं	மலைநில்
योजनसहस्राणि	ஆசிரம் யோகனை	व्यचरत्	சுற்றித்திரிந்தார்.

महौषध्यस्ततः सर्वास्तस्मिन्पर्वतसत्तमे । विज्ञापार्थिनमायान्तं ततो जग्धुरदर्शनम् ॥ ६७ ॥

ततः	அப்பொழுது	अर्थिनं	தங்களை விரும்பி
महौषध्यः	சிறந்த ஓஷதிகள்	आयान्तं	ஒருவனை
सर्वाः	எல்லாமும்	विज्ञाय	வந்திருப்பவனாய்
तस्मिन्	அந்த	ततः	அவ்விடத்தினின்றும்
पर्वतसत्तमे	சிறந்த மலைநில்	अदर्शनं जग्धुः	மறைந்ததுவிட்டன.

स ता महात्मा हनुमानपश्यंश्चुकोप कोषाच्च भृशं ननाद ।

अमृष्यमाणोऽग्निनिकाशचक्षुर्महीधरेन्द्रं तमुवाच वाक्यम्

॥ ६८ ॥

सः	அந்த	अमृष्यमाणः	அதைப்பொழுது
महात्मा	மகாத்மாவாகிய	अग्निनिकाश-	அக்னியை நிகர்த்த
हनुमान् च	ஆனுமாரும்	चक्षुः	கண்களைக்கொண்ட
ताः	அவைகளை		வனாய்
अपश्यन्	காணாதவராய்	तं	அந்த
चुकोप	செங்கொண்டார்.	महीधरेन्द्रं	சிறந்த பர்வதத்தை
कोषात्	கொபத்தால்		கொக்கி
भृशं	உரக்க	वाचं उवाच	ஒரு சொல்லை முன்வரு
ननाद	புரலிட்டார்.		மாறு சொன்னார்.

किमेतदेवं सुविनिश्चितं ते यद्राश्वे नासि कृतानुकम्पः ।

पश्याद्य मद्राहुवल्गामिभूतो विकीर्णमात्मानपथां नगेन्द्र

॥ ६९ ॥

राश्वे	“ ஸ்ரீராஷ்டத்தில்	नगेन्द्र	மலைபாளே !
कृतानुकम्पः	தயவுபுரிவனாய்	अद्य	இப்பொழுது
असि न	நீ இல்லை.	मद्राहुवल्गामिभूतः	என்று பாறும்பாவத்
ते	உனக்கு		தால் தாக்கப்பட்ட நீ
एवं	இப்படியாய்	आमानं	உன்னை
यत्	எந்த	विकीर्णं	சிறந்ததுவிட்டவனாய்
एतत् अथो	இதுதான்	पश्य	பார்ப்பாய். ”
सुविनिश्चितं किं	தீர்மானமா என்ன ?		

स तस्य गृहं सनागं सनागं सकाञ्चनं धातुसहस्रजुष्टम् ।
विकीर्णकूटज्वलिताग्रसानुं प्रगृह्य वेगात्सहस्रोन्मपाथ ॥ ७० ॥

ச:	அவர்	விகீர்ணகூட்- வ்ரிதாஸநானு)	முடிக்கள் சிதறி தீபறக் கும் உச்சத்தவத்தை புடைபயதரய்
तस्य	அதன் அது		
धातुसहस्रजुष्टं	பலவகை தர தாக்கள்	वेगात्	விசைத்து
गृहं	சிகரத்தை [நிலைந்த	प्रगृह्य	பற்றி
सनागं	மரங்களைக் கொடுகூடவும்	सहस्रा	வலுக்கொண்டு
सनागं	யானைகளைக் கொடுகூடவும்	उन्मपाथ	பெயர்ந்து விட்டார்.
सकाञ्चनं	வளர்ணங்களைக் கொடுகூடவும்		

स ते समुत्पाद्य स्वमुत्पथात् विवास्य लोकान्ससुरामुरेन्द्रान् ।
संस्तूयमानः स्वचरैरनेकैर्जगाम वेगाद्ब्रह्मोऽप्रवेगः ॥ ७१ ॥

स:	அவர்	उत्पथात्	பாய்ந்தார்.
ते	அதை	गर्होऽप्रवेगः	கருடனை சிகர்ந்து பய ங்கரமான வேகங்கொ பல [ண்ட அவர்
समुत्पाद्य	பெயர்ந்தெடுத்து	अनेकैः	வானவர்களை
ससुरामुरेन्द्रान्	தேவர்கள், அகாரர்கள் இந்திரன் இவர்களு	स्वचरैः	தூதிகப்பிபெயராய்
लोकान्	உலகங்களை [ள்ளிப்ட	संस्तूयमानः	விசைவாய்
विवास्य	நடுக்கச்செய்து	वेगात्	சென்றார்.
सं	ஆகாயத்தில்	जगाम	

स भास्कराध्वानमनुप्रपन्नस्तं भास्कराभं शिखरं प्रगृह्य ।
बभौ तदा भास्करसन्निकाशो रवेः सर्पीपे प्रतिभास्कराभः ॥ ७२ ॥

तदा	அப்பொழுது	भास्कराध्वानं	சூரியமர்ந்தத்தை
भास्करसन्निकाशः	சூரியனை சிகர்ந்த	अनुप्रपन्नः	உடைர்வராய்
स:	அவர்	रवेः	சூரியனது
सं	அந்த	सर्पीपे	சர்ப்பித்தி
भास्कराभं	சூரியனொளிகொண்ட	प्रतिभास्कराभः	பற்றினது சூரியைப் பொன்றவராய்
शिखरं	சிகரத்தை	बभौ	கிழந்தார்.
प्रगृह्य	வகங்கொண்டு		

स तेन शैलेन भृशं रराज शैलोपगो गन्धवाहात्मजस्तु ।
सहस्रधारेण सपावकेन चक्रेण खे विष्णुरिवापितेन ॥ ७६ ॥

शैलोपगो:	மலைக்கொப்பாணன	अपितेन	தீக்கப்பட்டதும்
स:	அந்த [ரர	सहस्रधारेण	சூரியம் கூறுகளுள்ள தும்
गन्धवाहात्मजः तु	மாருதியும்	सपावकेन	உக்கிரியாடுகூடியது
तेन	அந்த	चक्रेण	சக்கரபுத்தால் [மாண
शैलेन	பர்வதத்தால்	इव	எவ்வண்ணமோ
विष्णुः	விஷ்ணு அவன்		ஆவ்வண்ணமே
सं	ஆகாயத்தில்	भृशं रराज	மிகவும் கிழந்தார்.

तं वानराः प्रेक्ष्य विनेदुरुच्चैः स तानपि प्रेक्ष्य मुदा ननाद ।
तेषां समुद्घुष्टरवं निशम्य लङ्कालया भीमतरं विनेदुः

॥ ७४ ॥

तं	அவரை	मुदा	சந்தேதரவுத்தூடன்
वानराः	வானரர்கள்	ननाद	கத்தினார்.
प्रेक्ष्य	கண்டு	लङ्कालयाः	இலங்கைவாசிகள்
उच्चैः	உரக்க	तेषां	அவர்களுடைய
विनेदुः	கத்தினார்கள்.	समुद्घुष्टरवं	பெரொரணியை
सः अपि	அவரும்	निशम्य	கேட்டு
तान्	அவர்களை	भीमतरं	பயக்கரமாய்
प्रेक्ष्य	பார்த்து	विनेदुः	கச்சலிட்டார்கள்.

ततो महात्मा निपपात तस्मिञ्छैलोत्तमे वानरसैन्यमध्ये ।
हयुत्तमेभ्यः शिरसाऽभिवाद्य विभीषणं तत्र स सस्वजे च

॥ ७५ ॥

ततः	அப்பொழுது	सः	அவர்
महात्मा	மகாத்மாவான அவர்	तत्र	அவ்விடத்தில்
तरिमन्	அந்த	हयुत्तमेभ्यः	வானரோத்தமர் களுக்கு
शैलोत्तमे	சிறந்த பர்வதத்தில்	शिरसा	தலைவணங்கி
वानरसैन्यमध्ये	வானரச்சேனைகளுக்கிடையில்	अभिवाद्य	மணங்கரித்துவிட்டு
निपपात	இறக்கினார்.	विभीषणं च	விபீகணரையும்
		सस्वजे	கட்டிக்கொண்டார்.

तावप्युभौ पानुपराजपुत्रौ तं गन्धमाघ्राय महौषधीनाम् ।
बभूवतुस्तत्र तदा विशल्यावुत्तस्थुरन्ये च हरिप्रवीराः

॥ ७६ ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	आघ्राय	முகர்ந்து
तौ	அந்த	तदा	அப்பொழுது
पानुपराजपुत्रौ	சக்கிரவர்த்தி திருக் குமரர்களான	विशल्या	வேதலையற்றவர்களாய்
उभौ अपि	இருவர்களும்	बभूवतुः	ஆனார்கள்;
महौषधीनां	ம. த. ம. ஔஷதிகளின்	अन्ये	மற்ற
तं गन्धं	அந்த மணத்தை	हरिप्रवीराः च	வானர வீரர்களும்
		उत्सस्युः	எழுந்தனர்.

सर्वे विशल्या विरुजः क्षणेन हरिप्रवीरा निहताश्च ये स्युः ।
गन्धेन तासां प्रवरोषधीनां सुप्ता निशान्तेष्विव सम्बुद्धाः

॥ ७७ ॥

ये	எவர்கள்	हरिप्रवीराः	வானர வீரர்கள்
निहताः स्युः	மாண்டு கிடந்தார் களை அந்த	सर्वे च	யாவரும்
		तासां	அந்த

प्रसौपथीनां	சிறந்த ஓடி, சிகரலின்	संपुत्राः	விழித்த துக்கெரண்ட வர்களாய்
गन्धेन	மணத்தால்	ध्वनि	அக்கணத்திலேயே
सुप्ताः	ஆங்கியவர்கள்	विशल्याः	புண்கள் ஆறினவர், களாய்
निशान्तेषु	விடியற்காலங்களில்	विह्वलः	வேதனையற்றவர் களாய் ஆளுர்கள்
इव	எவ்வண்ணாரோ அங் வண்ணமே		

यदाप्रभृति लङ्कायां युध्यन्ते कपिराक्षसाः । तदाप्रभृति मानार्थमाज्ञया रावणस्य च॥७८॥
ये हन्यन्ते रणे तत्र राक्षसाः कपिकुञ्जरैः । हताहतास्तु क्षिप्यन्ते पर्व एव तु पागरे ॥

लङ्कायां	இலங்கையில்	हताहताः तु	மாண்டவர்களும் குந் றுதியைக் கிடப்பவர் களும்
कपिराक्षसाः	வான இரக்கதர்கள்	सर्वे एव	
यदाप्रभृति	எப்பொழுதுமுதல்	मानार्थ	மானத்தைக் காத்துக் கொள்ள
युध्यन्ते	போரிடுகின்றனரகளை	रावणस्य	ராவணனுட
तदाप्रभृति च	அதுமுதல்	आज्ञया	கட்டளைபால்
तत्र	அந்த	सागरे	கடலில்
रणे	போரில்	क्षिप्यन्ते	தள்ளப்பட்டிவந்தார் கள்.
कपिकुञ्जरैः	வானரோத்தமர் களால்		
ये	எந்த		
राक्षसाः	அரக்கர்கள்		
हन्यन्ते	விழ்த்தப்பட்டார் களோ அந்த		

ततो हरिर्गन्धवात्मजस्तु तमोपथीशैलमुदयवीर्यः ।

निनाय वेगाद्धिमवन्तमेव पुनश्च रामेण समाजगाम

॥ ८० ॥

ततः	அப்பொழுது	हिमवन्त एव	தரிமவாசிடமே
उदयवीर्यः	உதயம் திக்க	वेगात्	சிகரவாய்
हरिः	வானரரன்	निनाय	கொண்டுசெல்படுத்
गन्धवात्मजः तु	ஆன்மனையருள்	पुनः च	மீளவும் [தர]
सं	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரோடு
ओपथीशैलं	ஓடி, சிகரல்தத்தை	समाजगाम	காத்துசெல்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥

पञ्चसप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ७५ ॥

रात्रौ लङ्कादाहः—இரவில் இலங்கையைக் கொளுத்துவது.

ततोऽब्रवीन्महातेजाः सुमीवो वानराधिपः । अर्घ्यं विज्ञापयंश्चापि हनुमन्तमिदं वचः॥ १ ॥

महातेजाः	மகாப் பிரதாபசாலி யும்	विज्ञापयन्	கேட்டுக்கொண்டவ னாய்
वानराधिपः	வானரமன்னனுமாதிய	हनुमन्त	ஹனுமாரைப்பார்த்து
सुमीवः च	சுமீவனும்	वचः	ஒருசொல்லை
ततः	அப்பொழுது	इदं	பின்வருமாறு
अर्घ्यं अपि	அனுமதிபறவேண்டி, யனதயும்	अववीत्	புகன்றான் :

यतो हतः कुम्भकर्णः कुमाराश्च निषूद्रिताः । नेदानीमुपनिर्हारं रावणो दातुमर्हति ॥ २ ॥

कुम्भकर्णः	"கும்பகர்ணன்	यतः	அக்காரணத்தால்
हतः	மாண்டுவிட்டான்.	रावणः	ராவணன்
कुमाराः च	புதல்வர்களும்	इदानीं	இப்பொழுது
निषूद्रिताः	மாய்க்கப்பட்டார்கள்.	उपनिर्हारं दातुं	பொருக்குவரமாட் டான்.
		अर्हति न	

ये ये महाबलाः सन्ति लघवश्च प्लवङ्गमाः । लङ्कामभ्युत्पतन्त्वाशु गृध्रोलकाः पुवगर्षभाः ॥

महाबलाः	"மகாபலசாலிகளும்	प्लवगर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்
लघवः च	வேகசாலிகளுமான	उल्काः	கொள்ளிகளை
प्लवङ्गमाः	வானர்கள்	गृध्र	கைக்கொண்டு
ये ये	எவரெவர்கள்	लङ्कां	இலங்கைக்கு
सन्ति	இருக்கின்றார்களோ, அந்த	आशु	துரிதமாய்
		अभ्युत्पतन्तु	பாய்ந்துசெல்லக்கட வார்கள்".

ततोऽस्तं गत आदित्ये रौद्रे तस्मिन्निशामुखे । लङ्कामभिमुखाः सोल्का जग्मुस्ते पुवगर्षभाः ॥

ततः	அப்பொழுது	रौद्रे	பயங்கரமான
ते	அந்த	निशामुखे	முன்னிரவில்
पुवगर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	सौल्काः	கொள்ளிகளோடு கடியவர்களாய்
आदित्ये	சூரியன்		
अस्तंगते	அஸ்தமித்தவுடன்	लङ्कां अभिमुखाः	இலங்கையை நோக்கி
तस्मिन्	அந்த	जग्मुः	சென்றார்கள்.

उल्काहस्तैर्हरिगणैः सर्वतः समभिद्रुताः । आरक्षस्या विरुपाक्षाः सहसा विप्रदुद्रुवुः ॥

विरुपाक्षाः	விகாரக்கண்களுற்ற காவற்காரர்கள்	हरिगणैः	வானரகணக்களால்
आरक्षस्याः	எப்புறங்களிலும்	समभिद्रुताः	வெருட்டப்பட்டவர் களாய்
सर्वतः	கொள்ளிகளைக்கைக் கொண்ட	सहसा	வலுக்கொண்டு
उल्काहस्तैः		विप्रदुद्रुवुः	ஓடினார்கள்.

गोपुरादृप्तोलीषु चर्यासु विविधासु च । प्रासादेषु च संहृष्टाः सम्यजुस्ते हुताशनम् ॥ ६ ॥

ते	அவர்கள் (வாணர்கள்)	विविधासु	பல
संहृष्टाः	உதவாறுகும் கொண்ட வர்களால்	चर्यासु च	கால்கண்டு திகளிலும்
गोपुरादृ- प्तोलीषु }	கொட்டகங்களிலும் கடைவீ திகளிலும் ராஜவீ திகளிலும்	प्रासादेषु च	அரண்மனைகளிலும்
		हुताशनं	நிகைய
		सम्यजुः	இட்டார்கள்.

तेषां गृहसदस्याणि ददाह हुतभुक्तदा ॥ ७ ॥

तदा	அப்பொழுது	गृहसदस्याणि	பல வீடுகளை
हुतभुक्	அக்ளி	ददाह	எரித்தது.
तेषां	அவர்களுடைய		

प्रासादाः पर्वताकाराः पतन्ति धरणीतले । अमरुर्दहते तत्र वरं च हरिचन्दनम् ॥ ८ ॥

पर्वताकाराः	பர்வதங்களை சிகரத்த	अमरुः	அகிலும்
प्रासादाः	மாணிக்கங்கள்	दहते	எரிக்கப்பட்டது.
धरणीतले	பூதலத்தில்	वरं	சிறந்த
पतन्ति	விழுந்தன.	हरिचन्दनं	செஞ்சந்தனமும்
तत्र	அங்கு(மாணிக்கங்களில்)	च	அப்படியே எரிக்கப் பட்டது.

मौक्तिका मणयः स्निग्धा वज्रं चापि प्रवालकम् । क्षौमं च दहते तत्र कौशेयं चापि शोभनम् ॥
आविकं विविधं चूर्णं काञ्चनं भाण्डमायुधम् । नानाविकृतसंस्थाने वाजिभाण्डपरिच्छदम् ॥
गजश्रेवैयकक्षयाश्च रथभाण्डाश्च संस्कृताः । तनुत्राणि च योधानां हस्त्यन्वानां च वर्म च ॥
खड्गा धनुषि ज्या बाणास्तोमराङ्कुशशक्तयः । रोमजं बालजं चर्म व्याघ्रजं चाण्डजं बहु ॥

तत्र	அங்கு (மாணிக்க	क्षौमं च	கம்பளமும்
मौक्तिकाः	முத்தக்களும் [களில்)	काञ्चनं	பொன்
स्निग्धाः	நீரோட்டமுள்ள	भाण्डं	பாத்திரமும்
मणयः च	நூத்தினங்களும்	आयुधं	ஆயுதமும்
प्रवालकं अपि	பவழமும்	नानाविकृतसंस्थानं	பலவிதமாய் அழகாய் அடுக்கப்பெற்ற
वज्रं च	வைரமும்	वाजिभाण्डपरिच्छदं	குதிரை அணிவகையும்
क्षौमं च	நூலாடையும்	गजश्रेवैयकक्षयाः च	யானைக்கழுத்தணிக ளும் அம்பாசிகளும்
शोभनं	அழகிய	संस्कृताः	அழகிய
कौशेयं च	பட்டாடையும்	रथभाण्डाः	ரதவணிகளும்
आविकं	ஆட்டிக்கம்பளமும்		
विविधं	பலவகை		

योधानां	படர்கலின்	तोमरांकुशशकयः	தோமாங்களுந் அக்கு சக்களுந் வேல்களுந்
तनुवाणि	கவசக்களுந்	रोमज्ञं	பறவைரோமக்கம்பள
हस्त्यथानां	யானைகளுடையவும் குதிரைகளுடையவும்	वालयं	சாமரமும் [மும்
वर्म च	கவசமும்	चर्म च	கேடயமும்
खड्गाः	கத்திகளுந்	व्याघ्रज्ञं	புலி, தீ, தர ளும்
धनुषि	விந்களுந்	अण्डज्ञं च	புணுகுகள் தூரியும்
ज्याः	நாண்களுந்	च	ஆகிய
बाणाः	பாணக்களுந்	बहु अपि	பலவும்
		दहति	எரிக்கப்பட்டன.

मुक्तामणिविचित्रांश्च प्रासादांश्च सपन्ततः । विविधानस्त्रसंयोगानभिर्दहति तत्र वै ॥ १३ ॥

अग्निः	கெருப்பு	प्रासादान् च	அரண்மனைகளை யும்
तत्र	அக்கு	विविधान्	பல
समन्ततः वै	எக்குமே	३.स्त्रसंयोगान् च	அஸ்திரஜாலக்களை யும்
मुक्तामणि- विचित्रान् }	முத்துக்களா ளும் ரத்தினக்களா ளும் இழைக்கப்பட்ட	दहति	எரித்தது.

नानाविधान्यृहच्छन्दान्ददाह हुतभुक्तदा । आवासान् राक्षसानां च सर्वेषां गृहगर्धिनाम् ॥

तदा	அப்பொழுது	गृहगर्धिनां	விடுகளில் வசிக்கும்
हुतमुक्	அக்னி	राक्षसानां	அரக்கர்கள்
नानाविधान्	பலவித	सर्वेषां	எல்லோருடைய
गृहच्छन्दान्	விட்டுப்பொருள்களை யும்	आवासान् च	விடுதிகளையும்
		ददाह	எரித்தது.

हेमचित्रतनुवाणां स्रग्दामाम्बरधारिणाम् । शीघ्रुपानचलाक्षणां मद्विह्वलगायिनाम् ॥ १५ ॥
कान्तालम्बितवस्त्राणां शत्रुसञ्जातमन्युनाम् । गदाशूलासिहस्तानां खादतां पिवतामपि ॥
शयनेषु महाहेषु प्रसुप्तानां पियैः सह । व्रस्तानां गच्छतां तूर्णं पुत्रानादाय सर्वतः ॥ १६ ॥
तेषां शतसहस्राणि तदा लङ्कानिवासिनाम् । अदहत्यावकस्तत्र जज्वाल च पुनः पुनः ॥

हेमचित्रितनुवाणां	பொன்னுலழகிய கவ சம் பூண்டவர்களும், சுட்பமாமலைகளை யும், ஆடைகளை யும், அணிகின் தவர்களும்	मद्विह्वलगायिनां	வெறிபால் தளர்ந்து நடப்பவர்களும்
स्रग्दामाम्बर- धारिणां }	கட்டுடி யால் சுழ ளும் கண்களுடையவர் களும்	कान्तालम्बित- वस्त्राणां }	நாயகிகளால் இழுக் கப்படும் வஸ்திரங் களை யுடையவர்களும்
शीघ्रुपान- चलाक्षणां }		शत्रुसञ्जातमन्युनां	சத்ருக்களிடம் கோ பக்கொண்டு

गदाशुलाग्नि- हस्तानां	} கடைசு, சூலம், சுத்தி இலைகளைக் கைக் கொண்டவர்களும், மென்று தின்பவர் களும்	तूष्णीं	நிரைவாய்
खादतां		गच्छतां भवि तेषां सङ्गानिवासिनां	செல்லுகின்றவர்களு அந்த [மான் இலைகைகரகரவாசி களின்
पिवतां महाहैषु नायनेषु प्रियैः सह प्रसुप्तानां सस्तानां पुषान् आदाय सर्वतः	குடிப்பவர்களூர், மிகவுயர்ந்த படுக்கைகளில் காதலர்களோடுகூட சூங்குபவர்களும், பயந்து சூழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு காற்புறமும்	शनसहस्राणि पावकः नदा तप अदहत् च पुनः पुनः जम्बाल	பல ஆயிரத்தவர்களை அக்னி அப்பொழுது எக்கும் எரித்துவிட்டது; இன்னும் மேன்மேலும் இவ்வித்துக்கொண்டி ருந்தது.

सारवन्ति महाहाणि गम्भीरगुणवन्ति च । हेमचन्द्रार्धचन्द्राणि चन्द्रशालोन्नतानि च ॥
रत्नचित्रगवाक्षाणि साधिष्ठानानि सर्वशः । पणिचिद्रुपचित्राणि स्पृशन्तीव दिवाकरम् ॥
कौश्वर्हिणधीणानां भूषणानां च निस्वनैः । नादितान्यचलाभानि वेश्मान्यभिर्ददाह सः ॥

सः	அந்த	सर्वशः	எக்கும்
अग्निः	தீயானது	मणिविभुम- चित्राणि	} எத்தனைக்கனாலும் ப வழக்கனாலும் அழ கியவைகளும்
सारवन्ति महाहाणि गम्भीर- गुणवन्ति च	} உறுதியானவைகளும் மிகச்சிறந்தவைகளும் கண்களுக்குப் புலப் படாத ஆரிய குணக் கள் கொண்டவை களும்	दिवाकरं स्पृशन्ति इव	
हेमचन्द्रार्ध- चन्द्राणि		மொன்றானான சந்திர சிம்பங்களையும் அர்த் தசந்திரசிம்பங்களை அமுதையவைகளும்	कौश्वर्हिण- धीणानां भूषणानां
चन्द्रशालोन्नतानि च	மேன்மடக்கனால் உ யர்ந்திருக்கின்றனவும்	निस्वनैः नादितानि	நுசைகனால் ஒலிக்கப்பெற்றவை களும்
रत्नचित्र- गवाक्षाणि	} இரத்தினங்களால் இ ழைக்கப்பெற்ற பல- கணிகல் கொண்ட வைகளும்	अचलाभानि च	மலைக்கொப்பானவை களுமான
साधिष्ठानानि		மேடைகளுற்றனவும்	वेश्मानि ददाह

ज्वलनेन परीतानि तोरणानि चकाशिरे । विद्युद्भिरिव नद्धानि मेघजालानि धर्मगे ॥२२॥

ज्वलनेन	அக்னிபால்	नद्धानि	குழப்பெற்ற
परीतानि	குழப்பெற்ற	मेघजालानि	மேகாண்டலங்கள்
तोरणानि	தேரணவாய்க்கள்	इव	எவ்வண்ணமோ
धर्मगे	வர்த்தகரலத்தில்		அவ்வண்ணமே
विद्युद्भिः	பின்னல்களால்	चकाशिरे	விளங்கின.

ज्वलनेन परीतानि निपेतुर्भवनान्यथ । वज्रिवज्रहतानीव शिखराणि महागिरेः ॥ २३ ॥

अप	அப்பொழுது	शिखराणि	சிகரங்கள்
भवनानि	மாளிகைகள்	वज्रिवज्रहतानि	{ இத்திரனின் வஜ்ராயு தந்தால் தரக்குண்ட வைகளாய்
ज्वलनेन	அக்னிபால்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
परीतानि	பற்றப்பட்டவை	निपेतुः	சிழ்ச்சாய்ந்தன.
महागिरेः	பெரும்பர்வதத்தினது		

विमानेषु प्रसुप्ताश्च दह्यमाना वराङ्गनाः । त्यक्ताभरणसर्वाङ्गा हा हेत्युच्चैर्विचुकुशुः ॥ २४ ॥

विमानेषु	விமானங்களில்	त्यक्ताभरण-	} எல்லா அலபவங்க ளின் ஆபரணங்களை
प्रसुप्ताः	தூங்குபவர்களான	सर्वाङ्गाः	
वराङ्गनाः	பெண்மணிகள்	हा हा इति	யும் எந்நீர், தவர்களாய்
दह्यमानाः	பொசுக்கப்பட்டு	उच्चैः	'ஆ ஆ' என்று
च	அதனால்	विचुकुशुः	உரக்க கதறினார்கள்.

तानि निर्दह्यमानानि दूरतः प्रचकाशिरे । हिमवच्छिखराणां च दीप्तौषधिवनानि च ॥२५॥

दूरतः	தூரத்தில்	दीप्तौषधिवनानि च	இவலிக்கும் ஒலத்திக் காடுகளைக்கொண்ட
निर्दह्यमानानि	எரிக்கப்படும்	हिमवच्छिखराणि	இமபமலைச்சிகரங்கள்
तानि	அவைகள்	इव	என
		प्रचकाशिरे	விளங்கின.

हर्म्याशैर्दह्यमानैश्च उवाडाप्रज्वलितैरपि । रात्रौ सा दश्यते लङ्का पुष्पितैरिव किशुकैः ॥

सा	அந்த	हर्म्याः	அரண்மனைச்சிகரங்க
लङ्का अपि	இலங்கையும்	पुष्पितैः	பூத்த [எால்
रात्रौ	இரவில்	किशुकैः	பூவரசமரங்களால்
उवाडाप्रज्वलितैः	இவ்வாலைகளால் பற்றிப் பட்டு	इव	எவ்வண்ணமோ அங் வண்ணமே
दह्यमानैः च	எரிக்கப்படும்	दृश्यते	விளங்கியது.

हस्त्यध्यक्षैर्गजैर्मुक्तैर्मुक्तैश्च तुरगैरपि । बभूव लङ्का लोकान्ते भ्रान्तघ्राह इवार्णवः ॥ २७ ॥

हस्त्यध्यक्षैः	யாண்ப்பரகர்களால்	लङ्का	இலங்கைநகர்
मुक्तैः	விடப்பட்ட	लोकान्ते	பிரளயகாலத்தில்
गजैः	யான்களாலும்	भ्रान्तघ्राहः	அகிலமும் துறக்கனைக்
च	அப்படியே	अर्णवः	சமுத்திரம் [கொண்ட
मुक्तैः	விடப்பட்ட	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
तुरगैः अपि	குதிரைகளாலும்	बभूव	இருந்தது.

अश्वं मुक्तं गजो दृष्ट्वा क्वचिद्गीतोऽपसर्पति । भीतो भीतं गजं दृष्ट्वा क्वचिदश्वो निवर्तते ॥

अश्वं	விடப்பட்ட	भीतं	வெருண்ட
गजो	குதிரையை	गजं	யானையை
दृष्ट्वा	பார்த்து	दृष्ट्वा	பார்த்து
अपसर्पति	யாண	अश्वः	குதிரை
भीतो	வெருண்டு	भीतः	யிரண்டு
क्वचिद्	எங்கேயோ	क्वचिद्	எங்கேயோ
अपसर्पति	ஓடிற்று.	निवर्तते	திரும்பி ஓடிற்று.

लङ्कायां दह्यमानायां शुशुभे स महार्णवः । छायासंसक्तसलिलो लोहितोद् इवार्णवः ॥

लङ्कायां	இலங்கை	सः महार्णवः	அந்தம் பெரும் சமுத்
दह्यमानायां	எரிக்கப்படும்பொழுது	लोहितोद्:	தீரமானது
छायासंसक्तसलिलः	அய்வொலிகலந்த ஜலம்	अर्णवः इव	செய்வஜலமமைந்த கடல்
	கொண்ட	शुशुभे	கிளக்கியது.

सा बभूव मुहूर्तेन हरिभिर्दीपिता पुरी । लोकस्थास्य क्षये घोरं प्रदीप्तैव वसुन्धरा ॥ ३० ॥

मुहूर्तेन	கணப்பொழுதிலேயே	लोकस्य	உலகத்தில்
हरिभिः	வானர்களால்	घोरं	பயங்கரமான
दीपिता	கொளுத்தப்பட்ட	क्षये	பிரளயகாலத்தில்
सा	அந்த	प्रदीप्ता	தகிக்கப்படும்
पुरी	நகர்	वसुन्धरा इव	பூம்பொல்
अस्य	இந்த	बभूव	இருந்தது.

नारीजनस्य धूमेन व्याप्तस्योच्चैर्विनेदुषः । स्वनो ज्वलनतप्तस्य शुश्रुवे दशयोजनम् ॥ ३१ ॥

ज्वलनतप्तस्य	நீயால் தகிக்கப்பட்டு	विनेदुषः	உக்தூரலிடும்
धूमेन	புகையால்	नारीजनस्य	ஸ்திரீக்கூட்டத்தில்
व्याप्तस्य	ஓடுண்டு	स्वनः	ஒசையானது
उचैः	உரக்க	दशयोजनं	பத்துயோனை தூரம்
		शुश्रुवे	கேட்டது.

प्रदग्धकायानपरान् राक्षसान् निर्गतान्वदिः । सहसाऽभ्युत्पतन्ति स्म हरयोऽथ युयुत्सवः ॥

युयुत्सवः	போழுதவாறுதல் கொண்ட	निर्गतान्	வந்தவர்களான
हरयः	வானரர்கள்	अपरान्	சின
अथ	அப்பொழுது	राक्षसान्	அரக்கர்களை
प्रदग्धकायान्	உடல்பொகக்கப்பட்டு	सहसा	வலுக்கொண்டு
वदिः	வெளியில்	अभ्युत्पतन्ति स्म	மேல்விழுந்து தாக்கி னார்கள்.

उद्दुष्टं वानराणां च राक्षसानां च निस्वनः । दिशो दश समुद्रं च पृथिवीं चान्वनादयत् ॥

वानराणां	வானரர்களின்	दश	பத்து
उद्दुष्टं	ஒலியும்	दिशः	திசைகளையும்
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	समुद्रं च	கடலையும்
निस्वनः च	சத்தமும்	पृथिवीं च	பூமியையும்
च	ஆகிய இது	अन्वनादयत्	எதிரொலிக்கச் செய்தது.

विशल्यौ तु महात्मानौ तावुभौ रामलक्ष्मणौ । असंभ्रान्तौ जगृहतुस्तदोभे धनुषी वरे ॥

तदा	அப்பொழுது	विशल्यौ	வேதனையற்றவர்
तौ	அந்த	असंभ्रान्तौ	கலவரமின்றி [களாய்
महात्मानौ	மகாத்மாக்களாகிய	उभे	இரு
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்	वरे	சிறந்த
उभौ तु	இருவரும்	धनुषी	கோதண்டங்களையும்
		जगृहतुः	ஊக்கக்கொண்டனர்.

ततो विस्फारयानस्य रामस्य धनुरुत्तमम् । वभूव तुमुलः शब्दो राक्षसानां भयावहः ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	भयावहः	பயத்தை விளைவிக்கும்
उत्तमं	சிறந்த	तुमुलः	மிகப்பெரிய
धनुः	வில்லை	शब्दः	ஒசை
विस्फारयानस्य	டக்காரம்செய்யும் பொழுது	वभूव	உண்டானது.

अशोभत तदा रामो धनुर्विस्फारयन्महत । भगवानिव संक्रुद्धो भवो वेदमयं धनुः ॥३६॥

तदा	அப்பொழுது	भवः	சங்கரபிரான்
रामः	ஸ்ரீராமர்	संक्रुद्धः	சினக்கொண்டு
महत्	மகிமைவாய்ந்த	वेदमयं	வேதமயமான
धनुः	வில்லை	धनुः	வில்லை டக்காரம் செய்தது
विस्फारयन्	டக்காரம்செய்கின்ற வராய்	इव	எவ்வண்ணமோ
भगवान्	வாட்குண்பரிபூர்ண ராகிய	अशोभत	அவ்வண்ணமே விளங்கினார்.

उद्धृष्टं वानराणां च राक्षसानां च निस्वनम् । ज्याशब्दस्तावुभौ शब्दावति रामस्य शुश्रुषे ॥

வானராणा்	வானரர்களின்	उभौ	இரு
उद्धृष्टं च	கர்ஜனையும்	शब्दौ	சத்தங்களுக்கும்
राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய	अति	மேம்பட்டு
निस्वनं च	கட்குரணுமடைய	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
तौ	அந்த	ज्याशब्दः	காணொசை
		शुश्रुषे	கேட்டது.

वानरोद्धृष्टयोषश्च राक्षसानां च निस्वनः । ज्याशब्दश्चापि रामस्य त्रयं व्याप दिशो दश ॥

வானரோத்திரஸ்தோஷசு	வானரர்களின் கர்ஜனை முழக்கமும்	ज्याशब्दः च	காணொசையும் ஆகிய
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	त्रयं अपि	மூன்றும்
निस्वनः च	கட்குரணும்	दश दिशः	பத்துத் திக்குகளிலும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	व्याप	பரவியது.

तस्य कार्मुकमुक्तैश्च शरैस्तत्पुरगोपुरम् । कैलासशृङ्गप्रतिमं विकीर्णमपतद्भुवि ॥ ३९ ॥

तस्य	அவருடைய	तत्	அந்த
कार्मुकमुक्तैः	கொத்தண்டத்திலிருந்து விடுக்கப்பட்ட	पुरगोपुरं च	ககரகோபுரமும்
शरैः	கணைகளால்	विकीर्णं	இடிந்ததாய்
कैलासशृङ्गप्रतिमं	கயிலைமலைக் கிசரத்திற் கொப்பான	भुवि	தரைமீள்
		अपतत्	சாய்ந்தது.

ततो रामशरान्दृष्ट्वा विमानेषु गृहेषु च । सन्नाहो राक्षसेन्द्राणां तुमुलः समपद्यत ॥ ४० ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसेन्द्राणां	இராக்கசைவேந்தமர்
विमानेषु	அரண்மனைகளிலும்		களுக்கு
गृहेषु च	விடுகளிலும்	तुमुलः	மிகக் கடுமையான
रामशरान्	ஸ்ரீராமரது	सन्नाहः	பொராயத்தமானது
दृष्ट्वा	பார்த்து [பாணங்களை	समपद्यत	உண்டானது.

तेषां सन्नद्यमानानां सिंहनादं च कुर्वताम् । शर्वरी राक्षसेन्द्राणां रौद्रीव समपद्यत ॥ ४१ ॥

तेषां	அந்த	कुर्वतां	இடும்பொழுது
राक्षसेन्द्राणां	நிறந்த அரக்கர்கள்	शर्वरी	அவ்விரவு
सन्नद्यमानानां	பொருக்காயத்தமாத்	हव	முற்றும்
सिंहनादं च	டுக்களத்தத்தையும்	रौद्री	பயக்கரமாய்
		समपद्यत	ஆனது.

आदिष्टा वानरेन्द्रास्तु सुग्रीवेण महात्मना । आसन्नद्वारमासाद्य युध्यध्वं पुवर्गर्षभाः ॥
यश्च वो वितथं कुर्यात्तत्र तत्र ह्युपस्थितः । स हन्तव्यो हि संपुल्य राजशासनदूपकः ॥

पुवर्गर्षभाः	" वानरர்களே !	राजशासनदूपकः	அரசனது கட்டளைக்
आसन्नद्वारं	நகரவாயிலின்		குக் கீழ்ப்படிவாத
	சமீபத்தை	सः	அவன்
भासाद्य	அணுகி	हन्तव्यः	கொல்லப்படுவான்.
युध्यध्वं	போரிடுங்கள்.	हि हि	இது முற்றும் தீண்
वः	உங்களால்		ணம் " என்று
यः च	எவன்	महात्मना	மகாத்மாவாகிய
तत्र तत्र	ஆங்காங்கு	सुग्रीवेण	சுகரீவனால்
संपुल्य	பாய்ந்து	त	அப்பொழுது
उपस्थितः	தோன்றி	वानरेन्द्राः	வானரேந்திரமர்கள்
वितथं	வினாளை	आदिष्टाः	உத்திரவிடப்பட்டார்
कुर्यात्	செய்வானே		கள்.

तेषु वानरमुख्येषु दीप्तोल्कोज्ज्वलपाणिषु । स्थितेषु द्वारमासाद्य रावणं मन्थुराविशत् ॥

तेषु	அந்த	द्वारं	கோட்டைவாயிலை
वानरमुख्येषु	வானரச் சேவர்கள்	आसाद्य	அணுகி
दीप्तोल्कोज्ज्वल- पाणिषु	} ஜ்வலிக்கும் கொள்ளி கனால் விளக்கும் கைகளுடையவர் களாய்	स्थितेषु	எந்நிற்கும்பொழுது
		मन्थुः	கோபமானது
		रावणं	ராவணனிடம்
		आविशत्	முண்டது.

तस्य जृम्भितविक्षेपाद्व्यापिथा वै दिशो दश । रूपवानिव रुद्रस्य मन्थुर्गात्रेष्वदृश्यत ॥४५॥

तस्य	அவனுடைய	रुद्रस्य	சிவபிரானது
जृम्भितविक्षेपात्	கொட்டாளி விடுகை	रूपवान्	உருவெடுத்துவந்த
दश	பத்து [பால்]	मन्थुः	கோபம்
दिशः वै	திசைகளும்	इव	என
व्यापिथाः	கலக்கமடைந்தன.	रावेषु	அவையவர்களில்
		अदृश्यत	தோன்றிற்று.

स निकुम्भं च कुम्भं च कुम्भकर्णात्मजावृषौ । प्रेषयामास संक्रुद्धो राक्षसैर्वहुभिः सह ॥

संक्रुद्धः	கிணக்கொண்ட	कुम्भकर्णात्मजा	கும்பர்ணன் புதல்வர்
सः	அவன்	वृषौ च	இருவர்களையும் [கன்
निकुम्भं	கிசும்பனும்	बहुभिः	பல
कुम्भं च	கும்பனும் ஆகிய	राक्षसैः सह	அசுரர்களோடுகூட
		प्रेषयामास	அனுப்புவற்றான்.

यूपाक्षः शोणिताक्षश्च प्रजङ्घुः कम्पनस्तथा । निर्ययुः कौम्भकर्णिभ्यां सह रावणशासनात् ॥

रावणशासनात्	ரா வண ண னு கட்டளை யால்	तथा	அல்வண்ணனோடு
यूपाक्षः	ஆபாக்கண்ணும்	कम्पनः	கம்பனணும்
शोणिताक्षः च	சோணிகாக்கண்ணும்	कौम्भकर्णिभ्यां सह	கும்பகர்ணன் புதல் வர்களுடன்கூட
प्रजङ्घुः	பிரஜங்கணும்	निर्ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

शशास चैव तान्सर्वान्ராक्षसान्सुமहाबलान् । राक्षसा गच्छताथैव सिंहनादं च नादयन् ॥

राक्षसाः	“அரக்கர்களை!	सवान् एव	எல்லோரையும்
अथ एव	இப்பொழுதே	सिंहनादं च	சிக்கரத்தக்கதையும்
गच्छन्	செல்லுங்கள்” என்று	नादयन्	இட்டுக்கொண்டே
तान्	அந்த	शशास	அவன் (ராவணன்) கட்டளையிட்டான்.
सुमहाबलान् च	மிக்கபலசாலிகளான		
राक्षसान्	அரக்கர்கள்		

ततस्तु चोदितास्तेन राक्षसा ज्वलितायुधाः । लङ्काया निर्ययुर्वाराः प्रणदन्तः पुनः पुनः ॥

ततः	அப்பொழுது	पुनः पुनः	மீண்டும்மீண்டும்
तेन	அவனால்	प्रणदन्तः	கர்ஜிக்கின்றவர்களால்
चोदिताः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	लङ्कायाः	இலங்கையினின்ற
राक्षसाः वीराः तु	அரக்க வீரர்களும்	निर्ययुः	வெளிப்புறப்பட்டார் கள்.
ज्वलितायुधाः	{ இவளிக்கும் ஆயுதங்களைக்கொண்டவர்களால்		

रक्षसां भूषणस्थाभिर्भाभिः स्वाभिश्च सर्वशः । चक्रुस्ते सप्रभं व्योम हरयथाग्निभिः सह ॥

ते	அந்த	भाभिः च	ஔகிளாலும்
हरयः	வானர்கள்	स्वाभिः च	தம்முடையவைகளாலும்
अग्निभिः	அக்னிகளோடு	व्योम	ஆகாசத்தை
सह	கூட	सर्वशः	எக்கும்
रक्षसां	அரக்கர்களின்	सप्रभं	ஒன்புடன்கடியதாய்
भूषणस्थाभिः	ஆபரணங்களிலிருக்கும்	चक्रुः	செய்தார்கள்.

तत्र ताराधिपस्याभा ताराणां च तथैव च । तयोराभरणस्था च बलयोर्धामभासयन् ॥

तत्र	அப்பொழுது	तथा एव	அப்படியே
ताराधिपस्य	சந்திரனுடைய	तयोः बलयोः	அந்தச் சேனைகளின்
आभा च	ஒளியும்	आभरणस्था च	ஆபரணங்களிலிருக்கும்
ताराणां च	நகரத்திரங்களுடைய	यां	வாளை [கின்றதும்
	ஆம்	अभासयन्	பிரகாசிக்கச்செய்தன.

चन्द्राभा भूषणाभा च गृहाणां ज्वलतां च भा । हरिराक्षससैन्यानि भ्राजयामास सर्वतः॥

चन्द्राभा	சந்திரகாந்தியும்	भा च	ஒளியும்
भूषणाभा च	பூஷணவெளியும்	हरिराक्षससैन्यानि	வானர இராக்கடவு
ज्वलतां	எரியும்	सर्वतः	எங்கும் [சேனைகளை
गृहाणां	ஈடுகளின்	भ्राजयामास	விளக்குவிர்த்தது.

तत्र चोर्ध्वं प्रदीप्तानां गृहाणां सागरः पुनः । भाभिः संसक्तपातालधलोर्मिः शुशुभेऽधिकम्॥

तत्र	அப்பொழுது	गृहाणां	ஈடுகளின்
चलोर्मिः	அலைகள் அலையும்	भाभिः	ஒளிநளரல்
सागरः पुनः	கடலை வெனில்	संसक्तपातालः च	அடிதலம்வரை ஊடுரு
उर्ध्वं	மேலே	अधिकं	பிப்பரவப்பெற்றதாய்
प्रदीप्तानां	பற்றி எரியும்	शुशुभे	பிக்க
			விளக்கிற்று.

पताकाध्वजसंसक्तसुत्तमासिपरश्वधम् । भीमाश्वरथमातङ्गं नानापत्तिसमाकुलम् ॥ ५४ ॥
 दीप्तशुलगदाखड्गप्रासतोमरकार्मुकम् । तद्राक्षसवलं घोरं भीमविक्रमपौरुषम् ॥ ५५ ॥
 ददृशे ज्वलितप्रासं किङ्किणीशतनादितम् । हेमजालाचितभुजं व्यामिश्रितपरश्वधम् ॥ ५६ ॥
 व्याघूर्णितमहाशस्त्रं बाणसंसक्तकार्मुकम् । गन्धमाल्यमधूत्सैकसंमोदितमहानिलम् ॥ ५७ ॥
 घोरं शूरजनाकीर्णं महाम्बुधरनिस्वनम् ॥ ५८ ॥

तत्	அந்த	दीप्तशुलगदाखड्ग- प्रासतोमरकार्मुकं	இவலிக்கும் சூலங்கள் கதைகள், கத்திகள், சட்டிகள், தோமரங் கள், சிற்கள் இவை களைக்கொண்டதாய்
घोरं	கொடிய		
भीमविक्रमपौरुषं	பலங்கரமான ஆண்மை யும் ஆற்றலுமுடைய	ज्वलितप्रासं	இவலிக்கும் எறிவேல் களையுடையதாய்
राक्षसवलं	ஆரக்கசேனையானது	किङ्किणीशतनादितं	பல சதங்கை ஒலிக்கப் பெற்றதாய்
पताकाध्वजसंसक्ते	நிசான்களையும் கொடி களையும் கொண்டதாய்	हेमजालाचितभुजं	பொன்சாக்கள் பூண் ட புஜங்களுற்றதாய்
उत्तमासिपरश्वधं	சிறந்த கத்திகளையும் கோடாரிகளையும் கொண்டதாய்	व्यामिश्रितपरश्वधं	சுழற்றிய கோடாரி களையுடையதாய்
भीमाश्वर- थमातङ्गं		பலங்கரக் குதிரை ளும் ரதங்களும் யா னைகளுமுடையதாய்	व्याघूर्णितमहाशस्त्रं
नानापत्तिसमाकुलं	பல காலாட்படைகள் கிளைந்ததுமாய்		

वाणसंसक्तकामुकं गन्धमारुपमभूत्मेक- संमोदित-हानिलं	{ களைகள் தொடர்த விந்களைக்கொண் டதாய் சந்தனம், புகழ்ப்பம், சிறந்த கள் இவைவக ளின் வாசனைகளால் காந்தைக்கமழ்விக்க கின்றதான }	महासुवरनिम्बनं दूरवनाकीर्णं घोरे दग्धे	பெரிய மேகவோசை கொண்டதாய் சூரக்கூட்டங்களால் திணறந்து பயங்கரமானதாய் காணப்பட்டது.
---	--	---	--

तद्दृष्ट्वा बलवायान्तं राक्षसानां सुदारुणम् । सञ्चवाल पुत्रज्ञानां बन्धमुच्चैर्ननाद च ॥ ५९ ॥

पुत्रज्ञानां बन्धं राक्षसानां सुदारुणं तत् बलं	வானரர்களின் சேனைபாணது ஆரக்கர்களின் மிகக் கொடிய அந்த சேனைபய	आयान्तं दृष्ट्वा सञ्चवाल उच्चैः च ननाद	எதிர்த்துவருகின்ற தாய் கண்டு துடிந்தது. உரக்கவும் கர்ஜித்தது.
---	---	--	--

जवेनापुत्र्य च पुनस्तादृशलं रक्षसां महत् । अभ्ययात्प्रत्यग्विलं पतङ्गा इव पावकम् ॥ ६० ॥

रक्षसां तत् महत् बलं पुनः च जवेन आपुत्र्य	ஆரக்கர்களின் அந்த பெரும் சேனை அதி வேகமாய் பாய்ந்து	अरिवल प्रति पतङ्गाः पावकं इव अभ्ययात्	சத்ருசேனைபய தோக்கி விட்டில்கள் அக்ளிபைய தோக்கி எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே எதிர்த்தது.
---	--	---	--

तेषां भुजपरामर्शव्यामृष्टपरिवाशनि । राक्षसानां बलं श्रेष्ठं भूयस्तरमशोभत ॥ ६१ ॥

तेषां राक्षसानां श्रेष्ठं बलं	அந்த ஆரக்கர்களின் சிறந்த சேனை	भुजपरामर्श- व्यामृष्टपरिवाशनि भूयस्तरं शोभत	{ கரக்கள் உடாய்த்து பளபளப்பான ஆயு தக்கதோத்தி மிக அதிகமாய் விளங்கிற்று. }
-------------------------------------	-------------------------------------	--	---

तत्रोन्मत्ता इवोत्पेतुर्हरयोऽथ युयुत्सवः । तरुशैलैरभिघ्नन्तो मुष्टिभिश्च निशाचरान् ॥ ६२ ॥

अथ युयुत्सवः हरयः तस्य निशाचरान् तरुशैलैः	அப்பொழுது போருக்களாதலம் கொ வானரர்கள் [ஊட அவ்விடத்தில் ஆரக்கர்களை மரக்களாலும் மலை	मुष्टिभिः च अभिघ्नन्तः उन्मत्ताः इव उन्मत्तः	முக்திகளாலும் புடைப்பவர்களாய் பைத்தியம் பிடித்தவர் கள்போல் துள்ளிக்குதித்தார் கள்.
--	---	---	---

तथैवापततां तेषां कपीनामसिभिः शितैः । शिरांसि सहसा जहू राक्षसा भीमदर्शनाः ॥

भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற முடைய	आपततां	எதிர்த்துத் தாக்கும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்,	तेषां	அந்த
शितैः	கூரிய	कपीनां	வானரர்களின்
असिभिः	கத்திகளால்	शिरांसि	தலைகளை
तथा एव	அவ்வந்தமாய்	सहसा	வினாந்து
		जहूः	கொய்தார்கள்.

दशनैर्हतकर्णाश्च मुष्टिनिष्कीर्णमस्तकाः । शिलापहारभग्नाङ्ग विचेरुस्तत्र राक्षसाः ॥६४॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	शिलापहार-	} பாறைகளின் அடி களால் அவயவங்கள்
दशनैः	பற்கடி களால்	भग्नाङ्गः	
हतकर्णाः च	காதிழந்தவர்களால்	तत्र	அங்கு
मुष्टिनिष्कीर्ण-	} முக்கடியால் மண்ட	विचेरुः	திரிந்தார்கள்.
मस्तकाः		யுடைந்தவர்களால்	

तथैवाप्यपरे तेषां कपीनामभिलक्षिताः । प्रवीरानभितो जघ्नू राक्षसानां तरस्विनाम् ॥६५॥

तेषां	அந்த	राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்
कपीनां	வானரர்களின்	प्रवीरान्	வீரர்களை
अपरे	சில	अभितः	நாற்புறமும்
अभिलक्षिताः अपि	பிரசுத்தவீரர்களும்	तथा एव	அவ்வண்ணமே
तरस्विनां	பலசாலிகளான	जघ्नूः	புடைத்தார்கள்.

अभिपेतुर्पहाकायाः प्रतिशुक्ता महाबलाः । राक्षसा वानराब्रोषादसिवाणगदाधराः ॥६६॥

महाकायाः	பேருடலமைந்தவர் களுடம்	असिवाण-	} கத்தி, பாணம், கதை இவைகளைக் கைக் கொண்டு
महाबलाः	பேராற்றலுடையவர் களுமான	गदाधराः	
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	रोषात्	ஆடுவாத்துடன்
		वानरान्	வானரர்களை
		प्रतिशुक्ताः	எதிர்த்து
		अभिपेतुः	தாக்கினார்கள்.

तथैवाप्यपरे तेषां कपीनामसिभिः शितैः । हरिवीरान्विजघ्नूश्च घोररूपा निशाचराः ॥६७॥

घोररूपाः	பயங்கரத்தோற்றக் கொண்ட	शितैः	கூரிய
निशाचराः	ஆரக்கர்கள்	असिभिः	கத்திகளால்
अपरे च	சிலரும்	तेषां	அந்த
तथा एव	அவ்வண்ணமே	कपीनां	வானரர்களுள்
		हरिवीरान् अपि	சிறக, தவானரர்களைப்ப
		विजघ्नूः	குத்தினார்கள்.

घ्नन्तामन्यं जघानान्यः पातयन्तमपातयत् । गर्हमाणं जगर्हेऽन्यो दशन्तमपरोऽदशन् ॥६८॥

घ्नन्तं	புடைக்கும்	गर्हमाणं	கவையும் ஒருவனை
अन्यं	ஒருவனை	अन्यः	மற்றொருவன்
अन्यः	மற்றொருவன்	जगर्हे	கவதான்.
जघान	புடைத்தான்.	दशन्ते	கடிக்குமொருவனை
पातयन्तं	தள்ளுவதில் ற ஒருவனை	अपरः	மற்றொருவன்
अपातयन्	ஒருவன் தள்ளினான்.	अदशन्	கடித்தான்.

देहीत्यन्यो ददात्यन्यो ददामीत्यपरः पुनः । किं क्लेशयसि तिष्ठेति तत्रान्योन्यं वभाषिरे ॥

अन्यः	ஒருவன்	किं	"ஏன்"
देहि इति	"கொடு" என்று சொல்லி	क्लेशयसि	உபத்திரவப்படுத்து
अन्यः	மற்றொருவன்	तिष्ठ इति	சற்று சில" என்றும்
ददाति	கொடுத்தான்.	तत्र	அப்பொழுது
अपरः पुनः	மற்றொருவனே	अन्योन्यं	ஒருவரோடொருவர்
ददामि	"கொடுக்கிறேன்"	वभाषिरे	பேசிக்கொண்டார்கள்.
इति	என்றும்		

विमलम्बितवह्निं च विमुक्तकवचायुधम् । समुद्यतमहाप्रासं यष्टिशूल्यासिसङ्कुचम् ॥

भावतेत महारौद्रं युद्धं वानररक्षसाम्

॥ ७० ॥

वानररक्षसां	வானரர்களுக்கும் ராக்ஷசர்களுக்கும்	समुद्यतमहाप्रासं	பெருக்கதிசை ஒக்கையும்
युद्धं	போர்	यष्टिशूल्यासि- सङ्कुचं च	பக்கள், தூவர்கள், கத்திகள் சிகரத்த தும்
विमलम्बितवह्निं	ஆடை அளிழந்து தொங்கவும்	महारौद्रं	மிக்க பயங்கரமாய்
विमुक्तकवचायुधं	{ கவசங்களையும் ஆயுத ங்களையும் தா எறித்தும்	भावतेत	நிகழ்த்தது.

वानरान्दश सप्तेति राक्षसा जघ्नुराहवे

॥ ७१ ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	दश	பத்தும்
आहवे	பொலில்	इति	ஆக
वानरान्	வானரர்களை	जघ्नुः	கொன்றார்கள்.
सप्त	ஏழும்		

राक्षसान्दश सप्तेति वानराश्चाभ्यपातयन्

॥ ७२ ॥

वानराः च	வானரர்களும்	दश	பத்தும்
राक्षसान्	ஆரக்கர்களை	इति	ஆக
सप्त	ஏழும்	अभ्यपातयन्	ஹிழ்த்தினார்கள்.

विश्वस्तकेशवसनं विध्वस्तकवचध्वजम् । बलं राक्षसमलम्ब्य वानराः पर्यवारयन् ॥७३॥

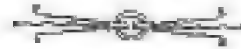
वानराः	வானரர்கள்	राक्षसं	அரக்க
विश्वस्तकेशवसनं	தலைமயிரும் ஆண்டய மலிழந்து தொங்கப் பெற்றதும்	बलं	சேலையை
विध्वस्तकवचध्वजं	கவசங்களும் கொடி களும் தவம்சம் செய் யப்பெற்றதுமான	आलम्ब्य	கிப்ப
		पर्यवारयन्	சூழ்ந்துகொண்டார் கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18278

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3603

पट्सप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தாறாவது ஸர்க்கம். ॥ ७६ ॥

कुम्भादिवधः—கும்பன் முதலியவர்களுடைய வதம்.

प्रवृत्ते सङ्कुले तस्मिन्धोरे वीरजनक्षये । अद्भुदं कम्पनो वीरमाससाद् रणोत्सुकः ॥ १ ॥

प्रवृत्ते	அந்த	प्रवृत्ते	கிழந்துதொழுது
धोरे	பயங்கரமான தும்	रणोत्सुकः	போருத்தொறும்
वीरजनक्षये	சூரர்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பதுமான	कम्पनः	கம்பனன் [கொண்ட
सङ्कुले	போர்க்குழப்பம்	वीरं	வீரனுடைய
		अद्भुदं	அக்கதனை
		आससाद्	எதிர்த்தான்.

आहूय सोऽद्भुदं कोपात्ताडयामास वेगितः । गदया कम्पनः पूर्वं स चचाल भृशाहतः ॥

सः	அந்த	अद्भुदं	அக்கதனை
कम्पनः	கம்பனன்	गदया	கடையால்
वेगितः	வேகங்கொண்டு	ताडयामास	அறைந்தான்.
कोपात्	கொபத்துடன்	सः	அவன் (அங்கதன்)
आहूय	அழைக்கவி	भृशाहतः	மிகத் தாக்குண்ட
पूर्वं	முதலில்	चचाल	சுடித்தான். [வளைய]

स संज्ञां प्राप्य तेजस्वी चिक्षेप शिखरं गिरेः । अर्दितश्च महारेण कम्पनः पतितो भुवि ॥

तेजस्वी	பிரதாபசுவிபான	चिक्षेप	வீசியெறிந்தான்.
सः	அவன்	कम्पनः च	கம்பனனும்
संज्ञां	உணர்வை	महारेण	அவ்வறையால்
प्राप्य	ஆடைந்து	अर्दितः	மாண்டவனாய்
गिरेः	மலையின்	भुवि	பூமியில்
शिखरं	கிரமொன்றை	पतितः	சாய்ந்தான்.

ततस्तु कम्पनं दृष्ट्वा शोणिताक्षो हतं रणे । रथेनाभ्यपतक्षिप्रं तत्राङ्गदमभीतवत् ॥ ४ ॥

ततः	அப்பொழுது
शोणिताक्षः तु	சோணிதாக்களே
कम्पनं	கம்பனை
रणे	போரில்
हतं	மாண்டவனாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து

तत्र	அங்கு
अङ्गदं	அங்கதனை
अभीतवत्	சிறிது பயமின்றி
क्षिप्रं	விரைவாய்
रथेन	ரதத்துடன்
अभ्यपतन्	எதிர்த்தான்.

सोऽङ्गदं निशितैर्वाणैस्तदा विव्याध वेमितः । शरीरदारणैस्तीक्ष्णैः कालाशिसमविग्रहैः ॥

तदा	அப்பொழுது
सः	அவன்
अङ्गदं	அங்கதனை
वेमितः	ஆத்திரங்கொண்டு
निशितैः	கூரியவைகளும்
तीक्ष्णैः	கொடியவைகளும்

शरीरदारणैः	சரீரத்தைப் பிளக்க வல்லவைகளும்
कालाशिसम- विग्रहैः	பிரளயாக்களியை நிகர்த்த உருவம் கொண்டவைகளு
वाणैः	பாணங்களால் [மான எய்தான்.
विव्याध	

धुरधुरप्रैर्नाराचैर्वत्सदन्तैः शिलीमुखैः । कर्णशल्यविपाटैश्च बहुभिर्निशितैः शरैः ॥ ६ ॥

अङ्गदः प्रतिविद्धाङ्गो बालिपुत्रः प्रतापवान् । धनुस्त्रयं रथं बाणान्ममर्द तरसा बली ॥ ७ ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்
बली	பலவானும்
बालिपुत्रः	வாலிபுதல்வனுமாகிய
अङ्गदः	அங்கதன்
धुरधुरप्रैः	சூரூரம் சூரூரம் என்றவைகளும்
नाराचैः	நாராசமென்றவை களும்
वत्सदन्तैः	வத்சுதந்தமென்ற வைகளும்
शिलीमुखैः	சிலிமுகமென்றவை களும்

कर्णशल्यविपाटैः च	கர்ணிசல்யங்கள், கிபாடங்கள் என்ற வைகளுமான
निशितैः	கூரிய
बहुभिः शरैः	பல பாணங்களால்
प्रतिविद्धाङ्गः	அவயவங்களில் தாக்க சுப்பட்டவனாய்
तरसा	பலங்கொண்டு
उग्रं	பயக்கரமான
धनुः	வில்லையும்
रथं	தேரையும்
बाणान्	பாணங்களையும்
ममर्द	உடைத்தெறிந்தான்.

शोणिताक्षस्ततः क्षिप्रसिचर्म समाद्दे । उत्प्रात रथात् कुद्धो वेगवानविचारयन् ॥ ८ ॥

ततः	அப்பொழுது
शोणिताक्षः	சோணிதாக்கள்
रथात्	ரதத்திலின்றி
वेगवान्	வேகங்கொண்டு
अविचारयन्	சிறிதும் கவங்காமல்

उत्प्रात	கிழக்குதித்தான்.
कुद्धः	கொண்ட அகவன்
असिचर्म	கத்தியையும் கேடயத்
क्षिप्रं	விரைவாய் [தையும்
समाद्दे	கைக்கொண்டான்.

तं क्षिप्रतरमाद्युत्य परामृश्याद्भदो वर्त्ता । करेण तस्य तं खड्गं समाच्छिद्य ननाद च ॥१९॥

வலி	பலகா லியாகிய	கரேண	கர னையால்
अद्भुदः च	அ ங்க க ளும்	तस्य	அ யனது
क्षिप्रतरं	மிக லி கார து	तं	அ த் த
आद्युत्य	ப ற ய் த் து	खड्गं	க த் தியை
तं	அ யனை	समाच्छिद्य	பிடு க் கி க் கொ ண்டு
परामृश्य	ப த் தி	ननाद	க ண் டி த் தர ன்.

तस्यांसफलके खड्गं निजघान ततोऽद्भुदः । यज्ञोपसीतवस्त्रैर्न चिच्छेद कपिकुञ्जरः ॥ १० ॥

ततः	அ ப் பொ ழு து	खड्गं	க த் தியை
कपिकुञ्जरः	கா ண ர ச் சே ரு க் க ட னு கிய	निजघान	ந ஶ் டி ட னு ண்.
अद्भुदः च	அ ங்க க ளும்	एतं	இ யனை
तस्य	அ யனது	यज्ञोपसीतवस्त्र	யு ழ னு ஶ் ட ம ஶ் சே ரு க் க ட
अंसफलके	மா ண் டில்	चिच्छेद	வெ ட் ட னு ண். [சரியாய்

तं प्रवृद्ध महाखड्गं निनद्य च पुनः पुनः । वालिपुत्रोऽभिवृद्धाव रणशीर्षेऽपरानरीन् ॥ ११ ॥

वालिपुत्रः	வா லி யை ம த் தன்	निनद्य	க ண் டி த் து
तं	அ த் த	रणशीर्षे	மு ளை மு க த் தில்
महाखड्गं	பெ ரு க் க த் தியை	अपरान्	ப ஶ் த
पुनः	பீ ண் டும்	अरीन् च	ப ளை க வ ர் க ளையும்
प्रवृद्ध	வ டி த் து க் கொ ண்டு	अभिवृद्धाव	வ தி ர் த் தர ன்.
पुनः	பி க் க		

आयसी तु गदां वीरः प्रवृद्ध कनकाद्भुदः । शोणिताक्षः समाश्वस्य तमेवानुपपात ह ॥

कनकाद्भुदः	பொ ண் தொ ஶ் வளை க ண் பு ளை ம த் த	आयसी	இ ரு ப் பா ள ன
वीरः	வீ ர னு கிய	गदां	க ளை யை
शोणिताक्षः	சே ண் ஶ் த ர க ளன்	प्रवृद्ध	வெ க க் கொ ண்டு
समाश्वस्य	களை தெ ளி ர் து	तं एवं	அ யனையே (அ ங்க த் த கையே)
तु	அ ப் பொ ழு து	अनुपात ह	வ தி ர் த் தர ன்.

प्रजङ्घसहितो वीरो युवाक्षस्तु ततोऽवर्त्ता रथेनाभिययो कुडो वालिपुत्रं पद्मावलम् ॥१३॥

ततः	அ ப் பொ ழு து	प्रजङ्घसहितः	பிர ங்க க ளே டி க ட
वर्त्ता	ப ளை க லியும்	रथेन	ர த் து ட ன்
वीरः तु	வீ ர னு மாகிய	महावलं	மா ளை பா ளை லியாகிய
युवाक्षः	யு வா க் க ளன்	वालिपुत्र	வா லி க ளை
कुडोः	கோ ப க் கொ ண்டு	अभिययो	வ தி ர் த் தர ன்.

तयोर्मध्ये कपिश्रेष्ठः शोणिताक्षपञ्चयोः । विशाखयोर्विद्यगतः पूर्णचन्द्र इवामवन् ॥ १४ ॥

कपिश्रेष्ठः	கபிஷ்டிரேசுத்தமர் (அங்கதன்)	विशाखाः	விசாகாசுத்திரகம் லிண்
तयोः	அந்த	मन्वगतः	மடுவிலிருக்கும்
शोणिताक्ष-	சோணிகாசுத்தமர்	पूर्णचन्द्रः	முழுமதியம்
पञ्चयोः	ஐங்கன் ஐவர்களின்	इव	போலவே
मध्ये	மடுவில்	अमवन्	விளங்கினான்.

अङ्गदं परिरक्षन्तो मैन्दो द्विविद् एव च । तस्य तस्थनुरभ्याशे परस्पद्विदक्षया ॥ १५ ॥

मैन्दः च	மைந்தனும்	परिरक्षन्तो	பாதுகாப்பவர்களாய்
द्विविद्: एव	தீவிரமும்	तस्य	அவனது
परस्पद्विदक्षया	தரன் தரன் என்ற	अभ्याशे	ஆசையில்
अङ्गदं	அங்கதகீள் [ஆவனாக	तस्थतुः	காத்து நின்றனர்.

अभिपेतुर्षहाकायाः प्रतियत्ता महाबलाः । राक्षसा वानराजोपाटमिचर्षगादाधराः ॥ १६ ॥

महाकायाः	மிகுந்த அழகினர் களும்	मिचर्षगादाधराः	கச்சி, மீட்டம், கதை தீவனகளை மீட்டி டவர்களாய்
महाबलाः	மகா பலகாலிகளும் மகா		
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	प्रतियत्ताः	எதிர்ப்புனைத்து
शेषान्	ஆடுவா துடனார்	वानरान्	வானரர்களை
		अभिपेतुः	காக்கி நிற்கல்.

त्रयाणां वानरेन्द्राणां त्रिभिः राक्षसपुङ्गवैः । संसक्तानां महबुद्धमभवदोमहर्षणम् ॥ १७ ॥

राक्षसपुङ्गवैः	ராக்கிரேசுத்தமர்கள்	ननु	நனும்
त्रिभिः	மூவர்களாகாகும்	तुष्टं	தேவர்களது
संसक्तानां	சேருகுவிய	रोमहर्षणं	மயிர்க்கச்சுதலிய பதாய்
वानरेन्द्राणां	வானிரேசுத்தமர்களை	अभवत्	இருக்கது.
सयाणां	மூவர்களின்		

ते तु वृक्षान्समादाय संप्रचिक्षिपुराह्वे ॥ १८ ॥

ते तु	அவர்களுக்கும்	आह्वे	அழைப்பு
वृक्षान्	மரங்களை	संप्रचिक्षिपुः	கீட்டி மீட்டவர்களை.
समादाय	கூட்டி கொண்டு		

खड्गेन प्रतिचिच्छेद् तान्वजङ्घो महाबलः ॥ १९ ॥

महाबलः	மகா பலகாலிகளாகிய	खड्गेन	கத்தியால்
वजङ्घो	விடநூல் களை	प्रतिचिच्छेद्	சேட்டி மீட்டுக்தினான்.
वान्	அவையகளை		

रथान्वान्द्रुमैः शैलैस्ते प्रचिक्षिपुराह्वे

॥ २० ॥

ते अवारकன் (வானர்கள்)
 आह्वे போரில்
 रथान् ரதங்களையும்

अश्वान् குதிரைகளையும்
 द्रुमैः மரங்களாலும் [கோக்கி
 शैलैः மலைகளாலும்
 प्रचिक्षिपुः எதிர்த்தார்கள்.

शरौघैः प्रतिचिच्छेद् यूपाक्षस्तामिशाचरः

॥ २१ ॥

निशाचरः அரக்கனாகிய
 यूपाक्षः யூபாட்சன்
 तान् அவைகளை

शरौघैः பாணசமுதங்கனால்
 प्रतिचिच्छेद् துண்டித்துவிட்டான்.

सृष्टान्द्विविदमैन्दाभ्यां द्रुमासुत्पाख्य वीर्यवान् । वभञ्ज गद्या मध्ये शोणिताक्षः प्रतापवान्॥

वीर्यवान् ஆண்கமையான
 प्रतापवान् பிரதாபசாலியுமான
 शोणिताक्षः கோணிதர்
 द्विविदमैन्दाभ्यां க்விவிதமையந்தர்
 सृष्टान् விடுக்கப்பட்ட [கனால்]

द्रुमान् விருகங்களை
 गद्या களையால்
 मध्ये மத்தியில்
 उत्पाख्य தரக்கி
 वभञ्ज முறித்துவிட்டான்.

उद्यम्य विपुलं खड्गं परमर्मविदारणम् । प्रजङ्घो वालिपुत्राय अभिदुद्राव वेगितः ॥ २२ ॥

प्रजङ्घः பிரக்கள்
 वेगितः ஆத்திரக்கொண்டு
 विपुलं பெரியதும்
 परमर्मविदारणं { சத்திருக்களின் மர்
 மக்களைப் பிளக்க
 வல்லதுமான

खड्गं கத்திரென்றை
 उद्यम्य உயர்த்திக்கொண்டு
 वालिपुत्राय வாலிமகந்தன்மீது
 अभिदुद्राव எதிர்த்துப் பாய்ந்
 தான்.

तमभ्याशगतं दृष्ट्वा वानरेन्द्रो महाबलः । आजघानाश्वकर्णेन द्रुमेणातिवलस्तदा ॥ २४ ॥

तदा அப்பொழுது
 महाबलः மகா பலசாலியாகிய
 वानरेन्द्रः வானரத்தலைவனாகிய
 स அவனை [அவன்
 अभ्याशगतं அருகில் கிட்டியவனாய்

दृष्ट्वा கண்டு
 अश्वकर्णेन ஆசுவகர்ண
 द्रुमेण விருமடித்தால்
 अतिबलः அதிக பலங்கொண்டு
 आजघान புடைத்தான்.

बाहुं चास्य सनिस्त्रिशमाजघान स मुष्टिना । वालिपुत्रस्य घातेन स पथात क्षितावसिः ॥

सः அவன் (அந்தன்)
 अस्य இவனது
 सनिस्त्रिशं கத்திரெடுக்கடிய
 बाहुं च கையையும்
 मुष्टिना முத்தியால்
 आजघान புடைத்தான்.

वालिपुत्रस्य வாலிபுதல்களின்
 घातेन குத்தால்
 सः அந்த
 असिः கத்திரெனது
 क्षितौ பூமியில்
 पथात விழுந்துவிட்டது.

தே தூஷா பதிலம் மூஷி சுவீகம் சூசலசநிபம் | சூஷி சவரீயாமாச வஜகலயம் மஹாவல: || 26 ||

மஹாவல:	மகா பஸகாலியான அவன் (பிராணிகளில்)	சூஷி	தகராசில்
தே	அந்த	பதி தூஷா	விழுந்ததாய்க் கண்டு
சூசலசநிபம்	உலகங்கையை கிரீசர்ந்த	வஜகலயம்	வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமீபமான
சுவீகம்	கத்தியை	சூஷி	முஷ்டியை
		சவரீயாமாச	கழற்றினான்.

லலாடே ச மஹாரீயமஜ்ஜுஃ வானர்ப்பம் | அஜவான மஹாதேஜா: ச சூஹீந் சவால ட || 27 ||

ச:	அவன்	அஜவான	குத்தினான்.
மஹாரீயம்	வீரமம் மிக்கவனுள்	மஹாதேஜா:	மகா பிரதாயசாலி
வானர்ப்பம்	வானரோத்தமனு மாகிய	ச: ட	அவனும்
அஜ்ஜுஃ	அக்கதனை	சூஹீந்	கூணப்பொழுது
லலாடே	கெற்றியில்	சவால	துத்தான்.

ச சஜா மாய தேஜஸீ வாலிபுல: பதாபவான | பஜஜ்ஜுமய சிர: காயாபாபயாமாச வீரியவான் || 28 ||

தேஜஸீ	ஆண்மை மிகுந்த வனும்	சஜா	உணர்வை
பதாபவான்	பிரதாபசாலியும்	மாய	அடைந்து
வீரியவான்	பலசாலியுமான	பஜஜ்ஜுமய	பிராணிகளுடைய
ச:	அந்த	சிர:	தலையை
வாலிபுல:	வாலிபுதல்வன்	காயா	உடலினின்று
		பாபயாமாச	கிழ்ச்சி துத்தினான்.

ச யூபாக்ஷோ: பூபூர்ணாக்ஷ: பிநூவ்யே நிஹதே ரஜே | அகரூவா ரயாநிஷமே ஶீரீயே: சவூபாஹ்வே || 29 ||

ச: யூபாக்ஷ:	அந்த யூபாக்ஷன்	ஶீரீயே:	பாணங்கள் தீர்த்த வனாகி
ரஜே	கொளில்	அகரூவா	கத்தினின்று
பிநூவ்யே	கிறியதத்தை	நிஷமே	கிண்காய்
நிஹதே	கொண்டப்பட்ட வளையில்	அகரூவா	கிழ்ச்சி
பூபூர்ணாக்ஷ:	கண்களில் கீர்ந்தாய்பி யவனுள்	சவூபாஹ்வே	கத்தியை கைக்கொண்டான்.

தமாபதனம் சமேஷ்ய யூபாக்ஷம் திவிதஸ்வரந் | அஜவானோரசி க்ஷுடோ ஜயாஹ ச வலாஹ்லீ || 30 ||

வலி	பலசாலியாகிய	சவரந்	கெட்டுகொண்டு
திவித:	தனித்தன்	அரசி	வாயில்
தம் யூபாக்ஷம்	அந்த யூபாக்ஷனை	அஜவான	அகறந்தான்.
தமாபதனம்	தமதீர்ப்பவனுள்	வலாஹ்	வலுவாய்
சமேஷ்ய	கவலிக்கது	ஜயாஹ ச	பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டான்.
க்ஷுடோ:	கொண்டொண்டு		

गृहीतं भ्रातरं दृष्ट्वा शोणिताक्षो महाबलः । आजघान गदाग्रेण वक्षसि द्विविदं ततः ॥

महाबलः	மகா பலசாலியாகிய	ततः	அப்பொழுது
शोणिताक्षः	சோணிதாக்கூன்	द्विविदं	தவிவிதனை
भ्रातरं	சகோதரனை	वक्षसि	மார்பில்
गृहीतं	பிடிக்கப்பட்டவனாய்	गदाग्रेण	கதைமுனைமால்
दृष्ट्वा	கவனித்து	आजघान	இடித்தான்.

स गदाभिहतस्तेन चचाल च महाबलः । उद्यतां च पुनस्तस्य जहार द्विविदो गदाम् ॥

तेन	அவனால்	द्विविदः च	தவிவிதனும்
गदाभिहतः	கதைமாலிடியுண்ட	उद्यतां	உயர்ந்தித்துக்கப்ப
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய		பட்ட
सः	அவன்	तस्य	அவனது
चचाल	துடித்தான்.	गदां	கதைமைய
पुनः च	பின்னர்	जहार	பிடுக்கிக்கொண்டான்.

एतस्मिन्नन्तरे वीरो मैन्दो वानरयूथपः । यूपाक्षं ताडयामास तलेनोरसि वीर्यवान् ॥३३॥

एतस्मिन् अन्तरे	இந்த சமயத்தில்	मैन्दः	மைந்தன்
वीरः	வீரனும்	तलेन	உள்ளகைகமால்
वानरयूथपः	வானரசேனைத்தலைவ	यूपाक्षं	யூபாக்கூனை
	னும்	उरसि	மார்பில்
वीर्यवान्	பீரதரபசாலியுமான	ताडयामास	அதைத்தான்.

तौ शोणिताक्षयूपाक्षौ पुवङ्गाभ्यां तरस्विनौ । चक्रतुः समरे तीव्रपाकपोत्पादनं भृशम् ॥

समरे	போரில்	पुवङ्गाभ्यां	வானரரிருவரோடு
तौ	அந்த	भृशं तीव्रं	மிகக் கடுமையாக
तरस्विनौ	பலசாலிகளான	आकपोत्पादनं	இழுத்துத்தள்ளி
शोणिताक्षयूपाक्षौ	சோணிதாக்கூனும்	चक्रतुः	அவைத்துக்கொண்டார்கள்.
	யூபாக்கூனும்		

द्विविदः शोणिताक्षं तु विददार नखैर्मुखे । निष्पिपेच च वेगेन क्षितावाविध्य वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீரபசாலியாகிய	नखैः	நகங்களால்
द्विविदः	தவிவிதன்	विददार	பிரண்டினான்.
वेगेन	ஆத்திரத்துடன்	क्षितौ	பூமியில்
शोणिताक्षं	சோணிதாக்கூனை	आविध्य तु	தள்ளியும்
मुखे च	முகத்தினும்	निष्पिपेच	தேய்த்தான்.

यूपाक्षमपि संक्रुद्धो मैन्दो वानरयूथपः । पीडयामास बाहुभ्यां स पपात हतः क्षितौ ॥

वानरयूथपः	வானரசேனைத்தலைவ	पीडयामास	பிணைத்துவிட்டான்.
मैन्दः	மைந்தன் [இவிய	सः	அவன், (யூபாக்கூன்)
संक्रुद्धः	சினம்முண்டு	हतः	மாண்டு
यूपाक्षं अपि	யூபாக்கூனையும்	क्षितौ	பூமியில்
बाहुभ्यां	இருகைகளால்	पपात	சாய்த்தான்.

हतप्रवीरा व्यथिता राक्षसेन्द्रचमूस्तदा । जगामाभिमुखी सा तु कुम्भकर्णसुतो यतः ॥

ததா	அப்பொழுது	யத:	எங்கு
சா	அந்த	कुम्भकर्णसुत:	கும்பகர்ணப்புதல்வ
राक्षसेन्द्रचमू: तु	அரக்கமன்னனது சேனையும்		விருந்தரணை அங்கு
हतप्रवीरा	வீரர்கள் மாய்க்கப் பட்டு	अभिमुखी	கோக்கியதாய்
व्यथिता	சோகமுற்றதாய்	जगाम	ஓடிற்று.

आपतन्ती च वेगेन कुम्भस्तां सान्त्वयच्चमू ॥ ३८ ॥

कुम्भ: च	கும்பனும்	तां	அந்த
वेगेन	வினாந்து	चमू	சேனையை
आपतन्ती	ஓடிவரும்	सान्त्वयत्	தேற்றாவுபடுத்தினான்

अथोत्कृष्टं महावीर्यैर्लब्धलक्षैः प्रवङ्गमैः । निपातितपहावीरां दृष्ट्वा रक्षश्चमू ततः ॥

उत्कृष्टं	சிறந்த	प्रवङ्गमै:	வானரர்களால்
रक्ष:	அரக்கனும்	निपातित- } महावीरां }	சிறந்த வீரர்கள் மாய் க்கப்பட்டதாய்
तेजस्वी	பிரதாபசாலியுமான	चमू	சேனையை
कुम्भ:	கும்பன்	दृष्ट्वा	கவனித்து
अथ	அப்பொழுது	ततः	அதனால்
महावीर्यै:	மகா பராக்கிரம சாலிகளும்	रणे	போரில்
लब्धलक्षै:	கொண்டனத முடிய பலர்களும்மாகிய	सुदुष्करं कर्म	செயற்கரிய செயலை
		प्रचक्रे	புரியலுற்றான்.

स धनुर्धन्विनां श्रेष्ठः प्रगृह्य सुसमाहितः । सुमोचाशीविषप्रख्याञ्छरान्देहविदारणान् ॥

धन्विनां	வில்லாளிகளான்	आशीविषप्रख्यान्	சர்ப்பங்களை திகர்த தலைவர்களும்
श्रेष्ठः	சிறந்தவனும்	देहविदारणान्	உடலைப் பிளக்க வல்லவைகளும்மான்
सुसमाहितः	மிக்க ஊக்கக்கொண் டவனுமான்	शरान्	பாணங்களை
सः	அவன் (கும்பன்)	सुमोच	விடுத்தான்.
धनुः प्रगृह्य	ஈல்லை கைக்கொண்டு		

तस्य तच्छुभे भूयः सशरं धनुस्तपम् । विद्युदेरावताचिम्पद्द्वितीयेन्द्रधनुर्यथा ॥ ४१ ॥

तस्य	அவனது	विद्युदेरावताचिम्पद्	மின்னல், ஐராவதம், இவைகளின் ஒளியு டன் கூடிய
तत्	அந்த	द्वितीयेन्द्रधनुः	இரண்டாவதாகிய இந்திரதனுசு
सशरं	கணையுடன் கூடிய	यथा	போன்றதாய்
उत्तमं	சிறந்த	भूयः शुभे	மிகக் திகழ்ந்தது.
धनुः	தனுமான்		

आकर्णाकृष्टमुक्तेन जघान द्विविदं तदा । तेन हाटकपुङ्गेन पत्त्रिणा पत्रवाससा ॥ ४२ ॥

तदा	அப்பொழுது	पत्रवाससा	சிறகுதன் கட்டப் பெற்றதுமான்
आर्णाकृष्टमुक्तेन	{ காதுவரை நன்றி இழுத்துவிடப்பெற் றதும்	तेन	அந்த
हाटकपुङ्गेन	பொன்முனை கொண் டதும்	पत्त्रिणा	பாணத்தால்
		द्विविदं	தனிவிதனை
		जघान	அடித்தான்.

सहसाऽभिहतस्तेन विप्रमुक्तपदः स्फुरन् । निपपातादिकूटामो विह्वलः प्लवगोचमः ॥ ४३ ॥

प्लवगोचमः	வாலகோ, த்தமனாகும் அவன்	स्फुरन्	அல்லாடிக்கொண்டு
तेन	அதனால் (பாணத் வாலகொண்டு, தால்)	विह्वलः	மேனி துவண்டவ னாய்
सहसा	தாக்கப்பட்டவனாய்	अदिकूटामः	மலைச்சிகரங்களை சிகர்த்து
अभिहतः	பாதத்தடுமாறி	निपपात	தீழ்ச்சாய்த்தான்.
विप्रमुक्तपदः			

मैन्दस्तु भ्रातरं दृष्ट्वा भयं तत्र महाहवे । अभिदुद्राव वेगेन प्रपृष्ट महतीं शिलाम् ॥ ४४ ॥

मैन्दः तु	மைந்தனும்	दृष्ट्वा	கவலித்து
तत्र	அப்பொழுது	वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
महाहवे	கடும்பொரில்	महतीं	பெரிய
भ्रातरं	சகோதரனை	शिलां	பாறையொன்றை
भयं	தொல்லியற்றவனாய்	प्रपृष्ट	கைக்கொண்டு
		अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

तां शिलां तु प्रचिक्षेप राक्षसाय महाबलः ॥ ४५ ॥

तु	அப்பொழுது	तां	அந்த
महाबलः	மகாபலசீலியான அவன்	शिलां	பாறையை
		राक्षसाय	ராக்ஷஸன் மீது
		प्रचिक्षेप	விசினான்.

विभेद तां शिलां कुम्भः प्रसन्नैः पञ्चभिः शरैः ॥ ४६ ॥

कुम्भः	கும்பன்	पञ्चभिः	ஐந்து
तां शिलां	அந்தச் சிலையை	शरैः	கணைகளால்
प्रसन्नैः	பவளப்பாண	विभेद	பிளந்துவிட்டான்.

सन्धाय चान्यं सुमुखं शरमार्शाविषोपम् । आजघान महातेजा वक्षसि द्विविदायजम् ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய	सन्धाय	தொடுத்து
अन्यं	மற்றொரு [அவன்	द्विविदायजं	தனிவிதன் தமயனை (மைந்தனை)
सुमुखं	முனைகூரிய	वक्षसि	மார்பில்
शरमार्शाविषोपम्	சர்ப்பத்தை சிகர்த்த கணையையும்	आजघान	அடித்தான்.

स तु तेन प्रहारेण मैन्दो वानस्यूथपः । पर्षण्यभिहतस्तेन पपात भुवि मूर्च्छितः ॥ ४८ ॥

சு:	அந்த	மர்மளி	மர்மஸ்தானத்தில்
வானச்யூதப:	வானசர்கிரை நத்தலைவ	அபிஹத:	தாக்கப்பட்டு
		தேன	அதனால்
மேயு: சு	மாமந்தனோடுவெளிவ	மூர்ச்சித:	மூர்ச்சையுற்றவனாய்
தேன	அந்த	புவி	பூமியில்
பஹாரேண	அடியால்	பபாத	சாய்க்கப்பட்டான்.

अद्भुतो मातुल्यो दृष्ट्वा पतितो तु महाबली । अभिदुद्राव वेगेन कुम्भमुद्यतकामुकम् ॥ ४९ ॥

அஹு:	அக்கதன்	வேன	ஆத்திரத்தூடன்
மஹாவலீ	மகாபலசாலிகளாகிய	உதயகாமுக்	வித்தைத்தயாராய்க்
மாதூலு து	மாமணிசுவர்களையும்		கொண்ட
பதிலு	விழ்ந்தவர்களாய்	கும்பம்	கும்பம்
தூ	பார்த்து	அபிதுதாவ	எதிர்த்தான்.

तमापतन्तं विव्याध कुम्भः पञ्चभिरायसैः । त्रिभिश्चान्यैः शितैर्वाणैर्मातङ्गमिव तोमरैः ॥

கும்ப:	கும்பன்	அயை:	மற்றும்
அபதந்த்	எதிர்த்துவரும்	திரிபி: ச	மூன்றுகளாலும்
த்	அவனை	மாதங்கு	தூயானையை
அயாசை:	இரும்பாணை	தோமர:	தொமரக்கலால்
பஞ்சபி:	ஐந்து	ஹ	எவ்வண்ணமோ அவ்
சாணி:	பாணக்களாலும்		வண்ணமே
சிதை:	கூரிய	வியாதி	எய்தான்.

सोऽद्भुद विविधैर्वाणैः कुम्भो विव्याध वीर्यवान् । अकुण्ठधारेर्निशितैर्स्ताक्ष्णैः कनकभूषणैः ॥

வீரயவான்	வீரியவானாகிய	கனகபூஷை:	பொன்னணிசொண்ட
சு:	அந்த		வகைகளும்கூட
கும்ப:	கும்பன்	வியித:	பல
அகூண்தாரை:	முனை மழுக்காத	வாணி:	பாணக்களால்
நிசிதை:	கூரியவைகளும்	அஹு:	அக்கதனை
தீக்ஷை:	கொடியவைகளும்	வியாதி	அடித்தான்.

अद्भुदः प्रतिविद्धाङ्गो बालिपुत्रो न कम्पते । शिलापादपवर्षाणि तस्य मूर्ध्नि वर्षे ह ॥

வாலிபுத்:	வாலிமைந்தனாகிய	தசு	அவனது (அரக்க
அஹு:	அக்கதன்	மூர்ச்சி	சிரசில்) எனது)
பதிவித்தா:	தாக்கப்பட்ட அவை	சிலாபாடப-	மலைகள் மரங்கள் .
	வகைகளுற்றவனாய்	வர்பாணி	இவைகளின் வர்ஷம்
காஸை ந	கலங்கமுறையில்லை.	வர்ப் ஹ	வர்ஷித்தான். [கலை

स प्रचिच्छेद तान्सर्वांन्विभेद च पुनः शिलाः । कुम्भकर्णात्मजः श्रीमान्वालिपुत्रसमीरितान् ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமாணகிய	तान्	அவைகள் (மரங்கள்)
सः	அந்த	सर्वान् च	எல்லாவற்றையும்
कुम्भकर्णात्मजः	கும்பகர்ணன் புதல்வன்	प्रचिच्छेद	துண்டித் துண்டினான்.
वालिपुत्रसमीरितान्	வாலிபைந்தனுவ் விடுக்கப்பட்ட	शिलाः पुनः	பாறைகளையும்
		विभेद	பிளந்து விட்டான்.

आपतन्तं च संप्रेक्ष्य कुम्भो वानरयूथपम् । भ्रुवोर्विव्याध वाणाभ्यामुल्काभ्यामिव कुञ्जरम् ॥

कुम्भः	கும்பன்	भ्रुवोः	புருவங்களில்
वानरयूथपं	வானரசேனைத்தலைவனை	उल्काभ्यां	இருகொள் ளிகளால்
आपतन्तं	எதிர்த்துவருபவனாய்	कुञ्जरं	ஓர் யானையை
संप्रेक्ष्य च	பார்ந்து இன்னும்	इव	எவ்வண்ணமோ
वाणाभ्यां	இருபாணங்களால்	विश्याद्य	அவ்வண்ணமே எய்தனன்.

तस्य सुखाव रुधिरं पिहिते चास्य लोचने

॥ ५५ ॥

तस्य	அவனுக்கு	अस्य	இவனது
रुधिरं	ரத்தம்	लोचने च	இரு கண்களும்
सुखाव	பெருகியது.	पिहिते	மூடுண்டன.

अङ्गदः पाणिना नेत्रे पिषाय रुधरोक्षिते । सालमासन्नमेकेन परिजयाह पाणिना ॥५६॥

अङ्गदः	அக்கதன்	एकेन	மற்றொரு
पाणिना	ஒருகையால்	पाणिना	கையால்
रुधरोक्षिते	ரத்தம் தேரய்ந்த	आपन्न	அருகிலிருக்கும்
नेत्रे	இருகண்களை	सालं	ஆச்சாமரமொன்றை
पिषाय	மூடிக்கொண்டு	परिजयाह	பற்றினான்.

संपीड्य चोरसि स्कन्धं करेणाभिनिवेश्य च । किञ्चिद्भ्यवनम्यैनमुन्मथाथ यथा गजः ॥

स्कन्धं	அடிமாத்கை	अभिनिवेश्य च	நன்கு பற்றி
चोरसि	மார்பில்	एनं	இதை (விருகடிக்கை)
संपीड्य	அணைத்து,	गजः	ஓர் யானை
किञ्चित्	சிறிது	यथा च	எவ்வண்ணமோ
अभ्यवनम्य	குளிந்து,		அவ்வண்ணமே
करेण	கையால்	उन्मथाथ	பிடுக்கிக்கொண்டான்.

तमिन्द्रकेतुप्रतिपं वृक्षं मन्दरसन्निभम् । समुत्सृजन्तं वेगेन पश्यतां सर्वरक्षसाम् ॥ ५८ ॥

स विभेद शितैर्वाणैः सप्तभिः कायभेदनैः ॥ ५८ ॥

ஹ்நுகேதுமதிம்	ஹிந்தூக்கை சிகர்த்தகாண
वृक्षं	மரத்தை
वेगेन	வேகமாக
समुत्थन्तं	விரி எறியும்
मन्द्रसन्निभं	மந்தரமலைக்கொப்பா கிய
तं	அவனை (அக்கதனை)

अद्भुतो विव्यथेऽभीक्ष्णं ससाद् च मुमोह च

अद्भुतः	அக்கதன்
अभीक्ष्णं	அடிக்கடி
विव्यथे	கலக்கமுற்றான்.

अद्भुतं व्यथितं दृष्ट्वा सीदन्तपिब सागरे ।

अन्ये	மற்றவர்கள்
दुरासदं	தகைக்கவெண்ணு
हरिषेष्ठं	வானரோத்தமனாகிய
अद्भुतं	அக்கதனை
सागरे	சமுத்திரத்தில்
सीदन्ते	தத்தளிப்பவன்

रामस्तु व्यथितं श्रुत्वा वालिपुत्रं रणाजिरे ।

रामः तु	ஸ்ரீராமரும்
रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
वालिपुत्रं	அக்கதனை
व्यथितं	துன்புற்றவனுய்
श्रुत्वा	கேட்டு,

ते तु वानरशार्दूलाः श्रुत्वा रामस्य शासनम् ।

ते	அந்த
वानरशार्दूलाः तु	வானரோத்தமர்களும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
शासनं	கட்டளையை
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு

ततो द्रुमशिलाहस्ताः कोपसंरक्तलोचनाः ।

ततः	அப்பொழுது
अद्भुतं	அக்கதனை
रिरक्षिपन्तः	ரகலிக்க உத்தராமும் கொண்ட
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்

सर्वरक्षसां	எல்லா ஆர்க்கர்களும்
परयतां	புர்த்துகொண்ட குக்கையில்

सः	அவன் (கும்பன்)
शितैः	கரியவைகளும்
कावभेदनेः	சரிந்ததைக்கிதைக்க வல்லவைகளுமான
सप्तभिः बाणैः	ஏழு பானங்களால்
विभेद्	பிளந்தான்.

॥ ५९ ॥

ससाद् च	சொந்தான்.
मुमोह च	மூச்செய்கொண்ட பான்.

दुरासदं हरिषेष्ठं रामायान्ये न्यवेदयन् ॥६०॥

द्व	போன்று
व्यथितं	துன்பமுற்றிருப்பவ
दृष्ट्वा	கண்டு [னாய்
रामाय	ஸ்ரீராமரிடம்
न्यवेदयन्	தெரியப்படுத்தினார் கள்.

व्यादिदेश हरिषेष्टाञ्जाम्बवत्प्रमुखांस्ततः ॥

ततः	அப்பொழுது
जाम्बवत्प्रमुखान्	ஜம்பவத்தரைத் தலை உராகக்கொண்ட
हरिषेष्टान्	வானரோத்தமர்களை
व्यादिदेश	கட்டளைவிட்டார்.

अभिपेतुः सुसंकुद्धाः कुम्भपुच्यतकार्मुकम् ॥

उद्यतकार्मुकं	விக்கைத்தயாராய்க்
कुम्भं	கும்பனை [கொண்ட
सुसंकुद्धाः	மிகச்சினத்தவர்களாய்
अभिपेतुः	எதிர்த்துத் சென்றார்கள்.

रिरक्षिपन्तोऽभ्यपतदद्भुतं वानरर्षभाः ॥६३॥

द्रुमशिलाहस्ताः	மரக்களையும் பாறைக ளையும் கைக்கொண்டு
कोपसंरक्त- लोचनाः	கொபத்தால் கண்கள் செவந்தவர்களாய்
अभ्यपतन्	எதிர்த்து வந்தார்கள்.

जाम्बवान् सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । कुम्भकर्णात्मजं वीरं क्रुद्धाः समभिदुद्रुवुः॥६४॥

जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	क्रुद्धाः	கிளந்தவர்களாய்
सुषेणः च	ஸுஷேணனும்	वीरं	ஔரணிகிய
वानरः	வானரனாகிய	कुम्भकर्णात्मजं	கும்பகர்ணன்
वेगदर्शी च	வேகதர்சியும்	समभिदुद्रुवुः	புதல்வனை எதிர்த்தார்கள்.

समीक्ष्यापततस्तांस्तु वानरेन्द्रान्महाबलान् । आववार शरीवेग नगेनेव जलाशयम् ॥६५॥

तान्	அந்த	तु	அப்பொழுது
महाबलान्	மஹா பலகாலிகளாகிய	शौषेण	பாணசூரத்தால்
वानरेन्द्रान्	வானரோத்தமர்களை	नगेन	மரக்கட்டத்தால்
आपततः	எதிர்த்து வருகின்ற வர்களாய்	जलाशयं	நீர்மடுவை
समीक्ष्य	கவனித்து	इव	எகவனமே அகவனமே
		आववार	மறைந்தான்.

तस्य वाणरयं प्राप्य न शेकुरतिवर्तितुम् । वानरेन्द्रा महात्मानो वेलापिव महोदधिः॥६६॥

महात्मानः	பேராற்றல் படைக்கப் பெற்ற	अतिवर्तितुं	கடந்து தாக்க
वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	महोदधिः	சமுத்திரம்
तस्य	அவனுடைய	वेलां	கரைகைய
वाणरयं	பாணவேகத்தில்	इव	எவ்வாறு கடக்கமுடிய யாதேதர் அல்லாறு
प्राप्य	சிக்கி	न शेकुः	சக்தியற்றவர் களானார்கள்.

तांस्तु दृष्ट्वा हरिगणाञ्छरदृष्टिभिरर्दितान् । अद्भुदं पृष्ठतः कृत्वा भ्रातृजं प्लवगेश्वरः ॥
अभिदुद्राव वेगेन सुर्यावः कुम्भमाहवे । शैलसानुचरं नागं वेगवानिव केसरी ॥ ६८ ॥

प्लवगेश्वरः	வானரமன்னனாகிய	अद्भुदं	அங்கதனை
सुर्यावः	சூர்வன்	पृष्ठतः कृत्वा	பின்னிடுக்கச்செய்து
आहवे	பேரில்	वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
तान्	அந்த	कुम्भं	கும்பனை
हरिगणान् तु	வானரகணங்களை யும்	वगवान्	ஆத்திரங்கொண்ட
शरदृष्टिभिः	சரவரவதங்களால்	केसरी	ஓர் சிம்மம்
अर्दितान्	துன்புறுத்தப்பட்ட வர்களாய்	शैलसानुचरं	மலைத்தாழ்வனாரில் சந்துசரிக்கும்
दृष्ट्वा	கவனித்து	नागं इव	யானையை எவ்வண்ண மேர் அல்லண்ணமே
भ्रातृजं	தமயன் புதல்வனாகிய	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

उत्पाद्य च महाशैलान्भक्षणांश्चान्वहन् । अन्यांश्च विविधान्ब्रह्मांश्चिक्षेप च महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலகாரணியான அவன்	धनान् च	தனமான்களையும்
महाशैलान् च	பெரும்பாலைகளையும்	अन्यान्	மற்றும்
बहून्	பல	विविधान्	பல
भक्षणांश्च	ஆசுவகர்ணபாகக் களையும்	बृक्षान् च	விரிசூதவர்க்களையும்
		उत्पाद्य	பெயர் த்தெடுத்த விசினான்.
		चिक्षेप	

तां छादयन्तीमाकाशं वृक्षवृष्टिं दुरासदाम् । कुम्भकर्णान्पजः शीघ्रं चिच्छेद निशितैः शरैः ॥

कुम्भकर्णान्पजः	கும்பகர்ணன் புதல் வன் (கும்பன்)	दुरासदां	தடுக்கமுடியாத
तां	அந்த	वृक्षवृष्टिं	விரிசூதவர்க்கை
आकाशं	ஆகாயத்தை	निशितैः	கூரிய
छादयन्तीं	மறைத்துக்கொண்டு கும்பும்	शरैः	பாணங்களால்
		शीघ्रं	சுடுதியில்
		चिच्छेद	முறித்தெறித்தான்.

अभिलक्षेण तीव्रेण कुम्भेन निशितैः शरैः । आचितास्ते द्रुमा रेहुयथा घोराः शतश्रयः ॥

तीव्रेण	கொடிய	ते	அந்த
कुम्भेन	கும்பனும்	द्रुमाः	மரக்கள்
निशितैः	கூரிய	घोराः	பயங்கரமான
शरैः	பாணங்களால்	शतश्रयः	சதக்களி எனும் முள்ளையுதங்கள்
अभिलक्षेण	குறிவைத்து	यथा	போலவே
आचिताः	எங்கும் பாய்க்கப் பெற்ற	रेहुः	விளக்கின.

द्रुमवर्षे तु तच्छिब्रं दृष्ट्वा कुम्भेन वीर्यवान् । वानराधिपतिः श्रीमान्महासत्त्वो न विव्यथे ॥

वीर्यवान्	ஆண்பலமுற்றவனும்	द्रुमवर्षे	விரிசூதவர்க்கை
महासत्त्वः	ஆற்றல் மிக்கவனும்	कुम्भेन	கும்பனும்
श्रीमान्	சீர்த்திரானனுமான	दृष्ट्वा	முறிக்கப்பட்டு, தாய் கண்டும்
वानराधिपतिः	வானரமன்னன்	विव्यथे न	மனக்கலக்கமுற வில்லை.
तत्	அந்த		

निभिद्यमानः सहसा सहमानश्च ताञ्छरान् । कुम्भस्य धनुराक्षिप्य वभञ्जेन्द्रधनुष्पथम् ॥

सहसा	வனவகையுடன்	कुम्भस्य	கும்பனது
निभिद्यमानः	பிளக்கப்படிம் அவன்	धनुराक्षिप्य	துறித்தனுவை
तान्	அந்த		சிகர்ந்த
शरान् च	பாணங்க்களையும்	धनुः	வில்லை
सहमानः	பொறுத்துக்கொண்ட பே	आक्षिप्य	பிடுக்கிக்கொண்டு
		वभञ्ज	முறித்தவிட்டான்.

अवप्लुत्य ततः शीघ्रं कृत्वा कर्षे सुदुष्करम् । अब्रवीत्कुपितः कुम्भं भग्नशृङ्गमिव द्विपम् ॥

सुदुष्करं	செயற்கரிய	कुपितः	கோபங்கொண்ட
कर्षे	செயலை	भग्नशृङ्गं	அவன் தக்கம் முறிபட்ட
कृत्वा	புரிந்து	द्विपं इव	யானைபோன்றிருக்க
ततः	அவ்விடத்தினின்று	कुम्भं	கும்
शीघ्रं	விரைவாய்	अब्रवीत्	கும்பனைப்பார்த்து பின்வருமாறு
अवप्लुत्य	கீழேகுதித்து		புகன்றான்:

निकुम्भाग्रज वीर्यं ते बाणवेगवद्भ्रुतम् । सन्नतिश्च प्रभावश्च तव वा रावणस्य वा ॥७५॥

निकुम्भाग्रज	“நிகும்பனுக்கு முன்	तव वा	உன்னுடையவும்
ते	உனது [பிறந்தாய்!]	रावणस्य वा	ராவணனுடையவும்
वीर्यं	வீர்யம்	सन्नतिः	செருக்கின்மையும்
बाणवेगवत्	பாணங்களின் சக்தி	प्रभावः च	மகிமையும்
	யைப்போல்	च	அப்படியே ஆச்சர்ய
अभ्रुतं	ஆச்சர்யகரமானது.		கரமானது.

महादबलिवृत्रप्रकुवेरवरुणोपम । एकस्त्वमनुजातोऽसि पितरं बलवृत्ततः ॥ ७६ ॥

महादबलिवृत्र- कुवेरवरुणोपम	“மீரலுலா தன், பனி, இந்திரன், குபேரன், வருணன் இவர்களுக்க கொப்பானவனை!	एकः	ஒருவனை
एवं	ஈ	बलवृत्ततः	பலத்தாலும், சிலத்தா
		पितरं	தந்தையை [ஆம்]
		अनुजातः असि	ஒத்துப்பிறந்திருக்க கின்றனை.

त्वामेवैकं महाबाहुं चापहस्तपरिन्दमम् । त्रिदशा नातिवर्तन्ते जितेन्द्रियमिवाधयः ॥७७॥

त्रिदशाः	“தேவர்கள்	जितेन्द्रियं	புலன்களடக்கியவனை
महाबाहुं	சூரனும்	आधयः	மனக்கலவாடுகள்
अरिन्दमं	சத்ருசம்ஹாரகனும்	इव	எவ்வண்ணமே
चापहस्तं	வில்லைக்கையிலேந்தி		அவ்வண்ணமே
त्वां	உன்னை [யலனுபரண	अतिवर्तन्ते न	எதிர்த்துநிற்கா திருக்க கின்றனர்.
एकं एव	ஒருவனையே		

विक्रमस्य महायुद्धे कर्माणि मम पश्य च ॥ ७८ ॥

महायुद्धे	“கடும்போரில்	विक्रमस्य	பராக்ரமத்தின்
मम	எனது	कर्माणि च	செயல்களையும்
		पश्य	ஈ காண்பாய்.

वरदानात्पितृव्यस्ते सहते देवदानवान् । कुम्भकर्णस्तु वीर्येण सहते च सुरासुरान् ॥

ते पित्र्यः	“உனது பெரியதந்தை	वीर्येण	வீர்யத்தால்
वरदानात्	வரம்பெற்றிருப்பதால்	सुरासुरान् च	தேவர்களையும்
देवदानवान्	தேவர்களளை		அசுரர்களையும்
सहते	பொருதவல்லனாகிருள்.	सहते	பொருதவல்லனாகிருந் தரன்.
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனெனினில்		

धनुपीन्द्रजितस्तुल्यः प्रतापे रावणस्य च । त्वमद्य रक्षसां लोके श्रेष्ठोऽसि बलवीर्यतः ॥

अद्य	" இப்பொழுது	रक्षसां	அரக்கர்களின்
त्वं च	கீரோ	लोके	சமூகத்தில்
धनुषि	வில்லிவாயுத்தில்	व श्वीर्यतः	ஆற்றலா ஊர் ஆண்
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்திற்கும்		காலா ஊர்
प्रतापे	பிரதாபவீரமாதலில்	श्रेष्ठः असि	மேரியட்டு விளக்கு
रावणस्य च	ராவண ஊர்கும்		கிரிய.
तुल्यः	சமமான ஊர்		

महाविमर्दं समरे मया सह त्वान्द्रुतम् । अद्य भूतानि पश्यन्तु शक्रशम्बरयोरिव ॥ ८१ ॥

शक्रशम्बरयोः	" இந்திர ஊக்கும் சம் பர ஊக்கும்	अद्भुतं	ஆச்சர்யகரமான
हव	போல்	महाविमर्दं	பெருங்கைக்கலப்பை
मया सह	என்னுடன்கூட	अद्य	இப்பொழுது
त्व	உனக்கு	भूतानि	பிரானிகள்
समरे	போரில்	पश्यन्तु	கண்டாய் காணட் டும்.

कृतप्रपतिमं कर्म दर्शितं चास्त्रकौशलम् । पातिता हरिवीराश्च त्वया वै भीमविक्रमाः ॥

खया वै	"உன்னாலே	दर्शितं	காட்டப்பட்டது ;
अप्रतिमं	ஒப்பற்ற	भीमविक्रमाः	பயங்கரமான பிரதா பங்கொண்ட
कर्म	செயல்	हरिवीराः च	காவிரிகளும்
कृतं	புரியப்பட்டது ;	पातिताः	விழுத்தப்பட்டார்கள்.
अस्त्रकौशलं च	அஸ்திரகைபுண்யமும்		

उपालम्भभयाच्चापि नासि वीर मया इतः । कृतकर्मा परिश्रान्तो विश्रान्तः पश्य मे बलम् ॥

वीर	"குர் !	परिश्रान्तः	களைப்படைந்த கீ
उपालम्भभयात्	} விந்தைமவருமே என்ற பயத்தாலேயே	विश्रान्तः	துளைப்பாறி
अपि		च	பின்னர்
मया	என்னால்	मे बलं	எனது பலத்தை
इतः न असि	கீ கொல்லப்படவில்லை.	पश्य	பார்ப்பாயாக."
कृतकर्मा	காரியங்களைச் செய்து		

तेन सुग्रीववाचयेन सावमानेन मानितः । अश्रेराज्याहुतस्येव तेजस्तस्याभ्यवर्धत ॥ ८४ ॥

तेन	ஆந்த	तेजः	அவமானத்தைப்பொ ருத்தன்னும
सावमानेन	அவமதிப்பை நன்கு விளக்கக்காட்டுகிற	आज्याहुतस्य	நெய்யால் ஆற்றுகிற செய்யப்பட்ட
सुग्रीववाचयेन	சுகிரீவனது சொல்லால்	अग्नेः हव	அக்னிலினுடையது
मानितः	கொள்கப்பட்டான்.	अभ्यवर्धत	முண்டது. [போல
तस्य	அவனுக்கு		

ततः कुम्भस्तु सूर्यावं बाहुभ्यां जगृहे तदा ॥ ८५ ॥

ततः	அணந்தரம்	सूर्यावं	சுக்ரீவணை
कुम्भः तु	சும்பணும்	जगृहे	பிடித்துக்கொண்டு
तदा	அப்பொழுது		
बाहुभ्यां	இருவகைகளால்		டான்.

गजाविवाहितमदौ निश्वसन्तौ मुहुर्मुहुः । अन्योन्यागात्रघथितौ कर्षन्तावितरेतरम् ॥

सधूर्मां मुखतो ज्वालां विसृजन्तौ परिश्रमात् ॥ ८६ ॥

आहितमदौ	மதம்முண்ட	इतरेतरं	ஒருவரையொருவர்
गजौ इव	இருயானைகள் போன்ற ஆவர்கள்	कर्षन्तौ	துழுத்துக்கொண்டும்
मुहुः मुहुः	அடிக்கடி	परिश्रमात्	களைப்பால்
निश्वसन्तौ	பெருமூச்சுகிடுகின்றவர்களாய்	सुखतः	வாயினின்றும்
अन्योन्यागात्र- घथितौ	ஒருவரோடொருவர் உடலால் பிணைத்துக்கொண்டு	सधूर्मां	புகையுடன்கூடிய
		ज्वालां	ஜ்வாலையை
		विसृजन्तौ	கக்கிக்கொண்டுமிருந்தார்கள்.

तयोः पादाभिघाताच्च निमग्ना चाभवन्मही । व्याघूर्णिततरङ्गश्च चुक्षुभे वरुणालयः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களின்	अभवत्	ஆனது.
पादाभिघातात्	கால்களின் உதைதயால்	वरुणालयः च	சமுத்திரமும்
मही	பூமியானது	व्याघूर्णिततरङ्गः	அலைகள் தாறுமாறாய்
च च	தகடிண்ணமே		சுழன்றதாய்
निमग्ना	அழுக்கியதாய்	चुक्षुभे	கலக்கமுற்றது.

ततः कुम्भं समुत्क्षिप्य सूर्यावो लवणाम्भसि । पातयामास वेगेन दर्शयन्नुद्घेस्तलम् ॥

ततः	அப்பொழுது	उद्घे:	கடலின்
सूर्यावः	சுக்ரீவன்	तलं	அடித்தலத்தை
कुम्भं	சும்பணை	दर्शयन्	காட்டுகின்றவனாய்
समुत्क्षिप्य	கட்டித்துக்கி	वेगेन	விசரவாய்
लवणाम्भसि	சமுத்திரத்தின்	पातयामास	வீழ்த்தினான்.

ततः कुम्भनिपातेन जलराशिः समुत्थितः । विन्ध्यमन्दरसङ्काशो विससर्प समन्ततः ॥

ततः	அப்பொழுது	विन्ध्यमन्दर- सङ्काशः	விந்தியமலை, மந்தரமலை இவைகளை நிகர்த்து
जलराशिः	கடலானது		
कुम्भनिपातेन	சும்பணின்	समुत्थितः	உயர்ச்சிவாய்தாய்
	வீழ்ச்சியால்	समन्ततः	நாற்புறமும்
		विससर्प	செறிவது.

ततः कुम्भः समुत्पत्य सूर्यावमभिपत्य च । आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रवेगेन मुष्टिना ॥

ततः	அப்பொழுது	वज्रवेगेन	வஜ்ராயுதத்தின்
कुम्भः	கும்பன்		சக்திகொண்ட
समुत्पत्य	மேலெழும்புவந்து	मुष्टिना	முஷ்டியால்
सुधीर्व च	சுதீர்வனை பின்னும்	वरसि	மார்பில்
अभिपत्य	கிட்டி	आजघान	சுத்தினான்.
क्रुद्धः	கொடுங்கொண்டு		

तस्य धर्म च पुस्फोट सज्जज्ञे चास्य शोणितम् । स च मुष्टिर्महावेगः प्रतिजघ्नेऽस्थिमण्डले ॥

तस्य	அவனுடைய (சுதீர்வ னுடைய)	सज्जज्ञे	வந்தது.
धर्म च	வெளித்தோளும்	सः	அந்த
पुस्फोट	வெடிப்புண்டது.	महावेगः	சக்திமிக்கதான
अस्य	இவனுக்கு	मुष्टिः	முஷ்டியானது
शोणितं च	சத்தமும்	अस्थिमण्डले च	எனும்பக்கட்டினும்
		प्रतिजघ्ने	தாக்கியது.

तदा वेगेन तत्रासीत्तेजः प्रज्वलितं मुहुः । वज्रनिष्पेषसञ्जाता ज्वाला मेरौ यथा गिरौ ॥

तदा	அப்பொழுது	वज्रनिष्पेषसञ्जाता	வஜ்ராயுதம் தாக்கிய தாலுண்டான
वेगेन	வேகத்தால் (முஷ்டி வேகத்தால்)	ज्वाला	ஐவாகை
तत्र	அவனிடத்தில் (சுதீர் வனிடத்தில்)	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
मेरौ	மேரு	तेजः	அனால் [வண்ணமே
गिरौ	மலைகள்	मुहुः	அதிகமாய்
		प्रज्वलितं आसीत्	விசியது.

स तत्राभिहतस्तेन सूर्यावो वानरर्षभः । मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं महाबलः ॥ ९३ ॥

स	அப்பொழுது	सः	அந்த
तेन	அவனால்	सुधीवः	சுதீர்வன்
अभिहतः	சுத்தப்பாட்டவனும்	वज्रकल्पं	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்
महाबलः	மகாபலசாலியும்	मुष्टिं	முஷ்டியை [பான
वानरर्षभः	வானரசமன்னனுமாய்க்கிய	संवर्तयामास	திரட்டினான்.

अर्चिःसहस्रविकचं रविमण्डलसप्रभम् । स मुष्टिं पातयामास कुम्भस्योरसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்யசாலியான	मुष्टिं	முஷ்டியை
सः	அவன்	कुम्भस्य	கும்பனுடைய
अर्चिःसहस्रविकचं	ஒளிகள் அதிகமாய் விசுவதாம்	वरसि	மார்பில்
रविमण्डलसप्रभम्	சூர்யமண்டலத்தை நிகர்த்ததுமான	पातयामास	விழுத்தினான்.

स तु तेन महारेण विह्वलो भृशताडितः । निपपात तदा कुम्भो गतार्चिरिव पावकः ॥

तदा	அப்பொழுது	भृशताडितः	மிகத்தாக்குண்டவ
सः	அந்த	विह्वलः	அக்கந்தளர்ந்து [ஊய்]
कुम्भः तु	கும்பனும்	गतार्चिः	ஐவாசையற்ற
तेन	அந்த	पावकः इव	அக்ளிபோன்றவனாய்
महारेण	அடியால்	निपपात	சாய்ந்தான்.

मुष्टिनाभिहतस्तेन निपपाताशु राक्षसः । लोहिताङ्ग इवाकाशादीप्तरीभिर्यदृच्छया ॥ ९६ ॥

तेन	அந்த	दीप्तरीभिः	ஐவலிக்கும் ஒளி கொண்ட
मुष्टिना	முடிபயால்	लोहिताङ्गः इव	{ அக்காரகன் கிழந் நால் எவ்வண்ண மோ அவ்வண்ணமே
अभिहतः	தாக்குண்ட	आशु	சடக்கென
राक्षसः	அரக்கன்	निपपात	கீழ்ந்துவிட்டான்.
आकाशात्	ஆகாசத்திலிருந்து		
यदृच्छया	தெய்வவசமாய்		

कुम्भस्य पततो रूपं भग्नस्योरसि मुष्टिना । बभौ ह्याभिपन्नस्य यथा रूपं गवांपतेः ॥

मुष्टिना	முடிபயால்	ह्याभिपन्नस्य	குத்திரதேவரால் தாக்
उरसि	மார்பில்	गवां पतेः	சூரியனது [கப்பட்ட
भग्नस्य	தாக்கப்பட்டு	रूपं	தொற்றம்
पततः	கீழ்கிழும்	यथा	எவ்வாறோ அவ் வாறே *
कुम्भस्य	கும்பனுடைய	बभौ	விளங்கிற்று.
रूपे	தொற்றம்		

* [“ முன்னொருகால் கயிலைரதாது வரபலத்தால் ஒரு தேவன் கிமானத்தி லேறிக்கொண்டு சூர்யமண்டலத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் அதைப் பொறுத சூர்யனும் அவன் கீழே தள்ளப்படவே, கோபம்முண்ட சக்கரனார் சூர்யனைக் கீழ்கிழுத்திருர் ” என்று புராணக்கதை].

तस्मिन्हते भीमपराक्रमेण पुबद्धमानामृषभेण युद्धे ।

मही सशैला सवना चचाल भयं च रक्षांस्यधिकं विवेश ॥ ९८ ॥

तरिभु	அவன் (கும்பன்)	मही	பூமியானது
युद्धे	போரில்	सशैला	மலைகளோடுகூடவும்
भीमपराक्रमेण	பயங்கரமான பிரதாப மறைமந்த	सवना	வனங்களோடுகூடவும்
पुबद्धमानां	வானரர்களின்	चचाल	அசைந்தது
अपभेण	மன்னனும்	रक्षांसि	அரக்கர்களிடம்
हते	மாய்க்கப்பட்டவன் வில்	भयं च	பயமும்
		अधिकं	அதிகமாய்
		विवेश	குடிக்கொண்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥

சனசமநிதம: சரீ: — எழுபத்தேழாவது வர்க்கம். || 33 ||

நிகும்பவ: — நிகும்ப வதம்.

நிகும்போ ஶ்ராதரம் டுஷ்டா சுரீயவேண நிபாதிதம் | ஶ்ரஹ்நிவ கோபென வானரெந்ரமவேஷத || 1 ||

நிகும்ப:	நிகும்பன்	கோபென	கோபந்தால்
ஶ்ராதரம்	தமயனை	ஶ்ரஹ்நிவ	எரிப்பவன் போலாய்
சுரீயவேண	சுரீயவனம்	வானரெந்ரம்	வானரமன்னை
நிபாதிதம்	விழுந்தப்பட்டவனாய்	அவேஷத	பார்த்தான்.

தத: ச்ரஶ்டாமசந்ரஶ்டம் டததபஷ்ரஶ்டாஶ்டம் ஶுபம் | ஶ்ரஶ்டே ஶ்ரீயம் வீரோ நகெந்ரஶிவரோபமம் || 2 ||

ஶேமஶ்ரஶ்டஶ்ரீயம் ஶ்ரஶ்டிவ்ரமஶுபிதம் | யமஶ்ரஶ்டோபம் ஶீயம் ரக்ஷஸா ஶயநாஷனம் || 3 ||

சன:	அப்பொழுது	ஶ்ரஶ்டிவ்ரமஶுபிதம்	வைரக்களாலும், பல முக்களாலும் அவன் கரிக்கப்பட்டதும், யமசண்டத்தை சிகர்த்து
வீர:	வீரனாகும் அவன்	யமஶ்ரஶ்டோபம்	
சுரீயவேண	புறக்கள் சூட்டப் பெற்றதும்	ஶீயம்	பயக்கரமானதும்
நிபாதிதம்	ஶ்ரீயர்கள் பதியப் பெற்றதும்	ரக்ஷஸா	அரக்கர்களின்
ஶுபம்	அழகியதும்	ஶயநாஷனம்	மனவக்கத்தை ஒழிக்க வல்லதுமான
நகெந்ரஶிவரோபம்	மாமலையின் சிகரத் தை நிகர்த்ததும்	ஶ்ரீயம்	ஶ்ரீயத்தைய
ஶேமஶ்ரஶ்டஶ்ரீயம்	பொன்பட்டம் பிரிக்கப்பட்டதும்	ஶ்ரஶ்டே	கைக்கொண்டான்.

தமாவிஷ்ய மஶாதேஜா: ஶக்ரஶ்வஜசமம் ததா | விநநாத விஷ்ரூதாஸ்யோ நிகும்போ ஶீயமவிஷ்ரம: ||

ததா	அப்பொழுது	ஶக்ரஶ்வஜசமம்	ஶுக்ரீரானது தவஜத் திக்கொப்பான
மஶாதேஜா:	மகாதேஜஸ்தீயம்	ஶீயம்	அதை (பரிசுத்தை)
ஶீயமவிஷ்ரம:	பயக்கரமான ஶ்ரீயதா பம் பெற்றவனுமான	விஷ்ரூதாஸ்ய:	கூழந்தி
நிகும்ப:	நிகும்பன்	விநநாத	கூழை விரித்துக்கொ கச்சலிட்டான். [ண்டு

ஶரோமதேன நிஷ்வேண ஶுஜஸ்தீரஶ்டுரீயம் | குஷ்டலாஶ்யா ச சிவ்ரஶ்யா மாலயா ச சிவ்ரஶ்யா ||

நிகும்போ ஶுபணீர்மாதி தேன ச ஶ்ரீயவேண ச | யதேந்ரஶ்ரூபா மேய: சவிஷ்ரூஸ்தநயிஷ்ரூமான ||

நிகும்ப:	நிகும்பன்	தேன	அந்த
ஶரோமதேன	மார்பினிகுக்கும்	ஶ்ரீயவேண ச	உழைத்தடியால்
நிஷ்வேண	பதக்கக்கரனும்	ஶ்ரூபா	ஶுக்ரீரத்தலால்
ஶுஜஸ்தீ:	ஶைக்கரிக்குக்கும்	சவிஷ்ரூஸ்தநயிஷ்ரூமான	மின்னல்களுடனும் இயக்குடனுக்கடிய
ஶ்ரூபா:	தேவன் வளைகளை	மேய:	மேகமானது
மாலயா ச	அழகிய சூண்டலம் களாலும்	யதா	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணவே
சிவ்ரஶ்யா	அழகிய	மாதி ச	விளங்கினான்.
ஶுபணீ:	மாலையால்		
	ஶுபணீயர்களால்		

परिघात्रेण पुस्फोट वातग्रन्थिर्महात्मनः । मज्ज्वाल सघोषश्च विभूम इव पावकः ॥ ७ ॥

महात्मनः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய இவனது	सघोषः	ஒலியோடுகூடிய அது (உழைத்தடியானது)
परिघात्रेण	உழைமுனையால்	विभूमः	புகையற்ற
वातग्रन्थिः च	வாயுமண்டலம்	पावकः	அக்னி
पुस्फोट	பிளவுண்டது.	इव	போன்றதாய்
		मज्ज्वाल	இவலித்தது.

नगर्यां विटपावत्या गन्धर्वभवनोत्तमैः । सह चैवाभरावत्या सर्वैश्च भवनैः सह ॥ ८ ॥

सताराग्रहनक्षत्रं सचन्द्रं समहाग्रहम् । निकुम्भपरिवाधूर्णं भ्रमतीव नभःस्थलम् ॥ ९ ॥

गन्धर्वभवनोत्तमैः	கந்தர்வர்களின் திறந்த இரகசிகளோடு	सताराग्रह- नक्षत्रं	அச்சினி முதலிய திறந்த நகரத்திரக்களுடனும் வாரண நகரத்திரக்களுடனும் கிரகங்களுடனும் கூடவும்
विटपावत्या	விடபாவதி (அளகாபுரி)	सचन्द्रं समहाग्रहं च	சந்திரனுடன்கூடவும் மகர கிரகங்களுடன் கூடவும்
नगर्यां सह च	நகருடன் கூடவும்	नभस्थलं	ஆகாயமானது
भवनैः	கிருஹங்கள்	निकुम्भपरिवाधूर्णं	நிகும்பனது உழைத்தடியால் சுழலுண்டதாய்
सर्वैः	யாவற்றோடு	भ्रमती इव	இன்றும் சுற்றுகிறது போலிருக்கிறது.
भमरावत्या	அமராவதியுடன்		
सह एव	கூடவும்		

दुरासदश्च सञ्ज्ञे परिघाभरणप्रभः । कपीनां स निकुम्भाग्निर्द्युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥ १० ॥

परिघाभरणप्रभः	{ பரிசுத்தினாலும் ஆபரணங்களாலும் கிணக்கும்	उत्थितः	கிளம்பிய
सः	அந்த	द्युगान्ताग्निः	பிரளயர்களி
निकुम्भाग्निः च	நிகும்பனாகிற அக்னியும்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		कपीनां	வானரர்களால்
		दुरासदः	அணுகமுடியாததாய்
		सञ्ज्ञे	இருந்தது.

राक्षसा वानराश्चापि न शोकः स्पन्दितुं भयात् । हनुमांस्तु विवृत्योरस्तस्थौ प्रमुखतो वली ॥

राक्षसाः	ராஷ்டிரஸர்களும்	वली	பலகாரியான
वानराः च	வானரர்களும்	हनुमान् तु	ஹனுமாரோ
भयात्	பயத்தால்	उरः	மார்பை
स्पन्दितुं अपि	அசையவும்	विवृत्य	காட்டிக்கொண்டு
न शोकः	முடியாதிருந்தனர்.	प्रमुखतः	முன்னிலையில்
		स्थौ	நின்றார்.

परिधोपमवाहुस्तु परिधं भास्करमभम् । वली बलवतस्तस्य पातयामास वक्षसि ॥ १२ ॥

परिधोपमवाहुः	உழுலைத்தடிவை நிக ர்த்த கைகளையமந்த	बलवतः	பலவரலியாகிய
वली तु	பலவரலியாகுமவன்	तस्य	அவனுடைய
भास्करमभं	சூர்ய ஒளிகொண்ட	वक्षसि	மார்பில்
परिधं	உழுலைத்தடிவை	पातयामास	விழுத்தினான்.

स्थिरे तस्थारसि व्यूढे परिधः शतधा कृतः । विशार्यमाणः सहसा उल्काशतमिवाम्बरे ॥

स्थिरे	அஸ்த	सहसा	தகிதனாம்
तस्थारसि	உறுதியானதும்	शतधा कृतः	பல கக்கல்களாகி
व्यूढे	அகன்றதுமான்	अम्बरे	ஆகாசத்தில்
परिधः	மார்பில்	उल्काशतं	அநேகம் கொள்கிகள்
स्थिरे	பரிசாயதம்	इव	போன்றவாறாய்
		विशार्यमाणः	சிதறவிட்டது.

स तु तेन प्रहारेण विचचाल महाकपिः । परिधेण समाधूतो यथा भूमिचलेऽचलः ॥ १४ ॥

सः	அந்த	प्रहारेण	அடிவால்
महाकपिः तु	வானரோத்தமரும்	भूमिचले	பூகம்பத்தில்
परिधेण	பரிசாயுத்தால்	अचलः	மலை
समाधूतो	தரக்கப்பட்டு	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
तेन	அந்த	विचचाल	அடித்தார்.

स तदाऽभिहतस्तेन हनुमान् पुवगोत्तमः । मुष्टिं संवर्धयामास बलेनातिपहावलः ॥ १५ ॥

सत्वा	அப்பொழுது	तेन	அவனால்
पुवगोत्तमः	வானரோத்தமரும்	अभिहतः	காக்கப்பட்டவராய்
अतिपहावलः	மிகச்சிறந்த ஆற்றல மைந்தவருமான	बलेन	வலுக்கொண்டு
सः हनुमान्	அந்த ஹனுமான்	मुष्टिं	முட்டையை
		संवर्धयामास	கிட்டினார்.

तमुद्यम्य महातेजा निकुम्भोरसि शीर्यवान् । अभिचक्षेप वेगेन वेगवान् वायुविक्रमः ॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்கியும்	तं	உதை (முட்டையை)
शीर्यवान्	விசியசாரியும்	उद्यम्य	உயர்த்தி
वेगवान्	சக்திமையான	वेगेन	கிதாவாய்
वायुविक्रमः	{ வாயுபகவானினதொத்த பராமகிதமம் கொண்டு உருகாவன அவர்	निकुम्भोरसि	நிகும்பானை மார்பில்
		अभिचक्षेप	குத்தினார்.

ततः पुस्फोट चर्मास्य प्रसुस्त्राव च शोणितम् । मुष्टिना तेन सञ्जज्ञे ज्वाला विद्युदिवोत्थिता ॥

ततः	அதனால்	तेन	அந்த
अस्य	இவனது	मुष्टिना	முட்டியால்
चर्म	தசை	ज्वाला	அனல்
पुस्फोट	சினதந்தது.	उथिता	மின்னும்
शोणितं च	ரத்தமும்	विद्युत् इव	மின்னல்போல
प्रसुस्त्राव	பெருகியது.	सञ्ज्ञे	தொன்றியது.

स तु तेन महारेण निकुम्भो विचचाल ह । स्वस्थश्चापि निजग्राह हनुमन्तं महाबलम् ॥

सः	அந்த	स्वस्थः	நன்றிக் கை பெறுபவ
निकुम्भः तु	நிகும்பனும்	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
तेन महारेण	அந்த அடியால்	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
विचचाल ह	தடித்தான்.	निजग्राह	கட்டிப்பிடித்தான்.
अपि च	மின்னர்		

विचुकुशुस्तदा संख्ये भीमं लङ्कानिवासिनः । निकुम्भेनोद्यतं दृष्ट्वा हनुमन्तं महाबलम् ॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
लङ्कानिवासिनः	லங்கா நகரவாசிகள் (அரக்கர்கள்)	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
संख्ये	போரில்	उद्यतं	பிடிக்கப்பட்டவராய்
निकुम्भेन	நிகும்பனால்	दृष्ट्वा	கண்டு
		भीमं	பயங்கரமாய்
		विचुकुशुः	கத்தினர்கள்.

स तदा हियमाणोऽपि कुम्भकर्णात्मजेन ह । आजघानानिलसुतो वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥

सः	அந்த	हियमाणः अपि	பிடித்து தாக்கப்படு கிறவராகினும்
अनिलसुतः	மாருதி	वज्रकल्पेन	வஜ்ராயுதத்தை
तदा	அப்பொழுது	मुष्टिना	முட்டியால் [நிகர்த்த
कुम्भकर्णात्मजेन	கும்பகர்ணன் புதல்வ னும்	आजघान ह	குத்தினர்.

आत्मानं मोचयित्वाऽथ क्षितावभ्यवपद्यत । हनुमानुन्ममायाशु निकुम्भं मारुतात्मजः ॥२१॥

मारुतात्मजः	வாயுமைந்தரான	अभ्यवपद्यत	குதித்து விட்டார்.
हनुमान्	ஹனுமார்	आशु	சடக்கை
अथ	அப்பொழுது	निकुम्भं	நிகும்பனை
आत्मानं	தன்னை	उन्ममाथ	பெயர்ந்து தாக்கி
मोचयित्वा	விடுத்துக்கொண்டு.		
क्षितौ	சூழியில்		

निक्षिप्य परमायत्तो निकुम्भं निक्षिपेथ ह । उत्पत्य चास्य वेगेन पपातो रसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்ப்பவானுகுமபர்	अस्य	இவனது
परमायत्तः	மிக வளக்கங்கொண்ட	उत्पति च	மரம்பிறும்
निकुम्भं	கிகும்பனை [வராய்	वेगेन	விசைவாய்
निक्षिप्य	கிழேபோட்டு	उत्पत्य	தாவி
निक्षिपेथ ह	துகைதந்தார்.	पपात	உட்கார்ந்தார்.

परिवृह्य च बाहुभ्यां परिवृत्य शिरोधराम् । उत्पाटयामास शिरो भैरवं नदतो महत् ॥२३॥

बाहुभ्यां च	இரு கைகளாலும்	महत्	பெரிதாய்
शिरोधरां	சமுத்தரை	भैरवं	பயக்கரமாய்
परिवृत्य	இறுக்கி	नदतः	ஓசமிடும் இவனது
परिवृह्य	பிடித்து	शिरः	தலையை
		उत्पाटयामास	துண்டித்துவிட்டார்.

अथ विनदति सादिते निकुम्भे पवनसुतेन रणे वभूव युद्धम् ।

दशरथसुतराक्षसेन्द्रसून्वोर्भृशतरमागतरोषयोः सुभीमम् ॥ २४ ॥

रणे	போரில்	आगतरोषयोः	கொபம் மூண்ட
पवनसुतेन	மாருதியால்	दशरथसुत-	} தாசா திக்கும் } அரக்கத்தலைவன் } புதல்வனுக்கும்
विनदति	காஜித்திருந்த	राक्षसेन्द्रसून्वोः	
निकुम्भे	கிகும்பன்	सुभीमं	மிக்க பயக்கரமான
सादिते	மாய்க்கப்பட்ட	युद्धं	யுத்தம்
अथ	பின்னர்	वभूव	பின்னண்டபடி நிகழ
युद्धतरं	மிக அகிகமாய்		நாயிற்று.

व्यपेते तु जीवे निकुम्भस्य हृष्टा विनेदुः पुवङ्गा दिशः सखनुश्च ।

चचालेव चोर्वी पफालेव च द्यौर्भयं राक्षसानां बलं चाविवेश ॥ २५ ॥

निकुम्भस्य	கிகும்பனது	उर्वी च	பூமிமயம்
जीवे	உயிர்	चचाल इव	மிக அசைந்தது
व्यपेते तु	நீக்கியதும்	सौः च	ஆகாயமும்
पुवङ्गाः	வானர்கள்	पफाल इव	மிக உதிர்ந்தது.
हृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்டு	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
विनेदुः	ஆரவாரித்தனர்.	बलं	செனைபிடம்
दिशः च	திசைகளும்	भयं च	திசையும்
सखनुः	முழக்கின.	आविवेश	குடி கொண்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

पुद्गकाण्डे सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥

अशुभप्रतितमः सर्गः—எழுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் || 92 ||

मकराक्षनिर्गमः—மகராக்கினது புறப்பாடு.

निकुम्भं च हतं श्रुत्वा कुम्भं च विनिपातितम् । रावणः परमामर्षी मज्ज्वालानलो यथा ॥

रावणः	ராவணன்	श्रुत्वा	கேட்டு.
निकुम्भं च	நிகும்பணையும்	परमामर्षी	மிகச்சினக்கொண்டவனாய்
हतं	மாண்டவனாகவும்,	अनलः	ஆக்னி
कुम्भं च	கும்பணையும்	यथा	போல
विनिपातितं	விழ்த்தப்பட்டவனாகவும்	मज्ज्वाल	ஜ்வலித்தான்.

नैर्ऋतः क्रोधशोकाभ्यां द्वाभ्यां तु परिमूर्च्छितः । खरपुत्रं विशालाक्षं मकराक्षमचोदयत् ॥

नैर्ऋतः	உரக்கன் (ராவணன்)	खरपुत्रं	கான் புதல்வனும்
क्रोधशोकाभ्यां	கோபம், துக்கம் ஆகிய	विशालाक्षं	அகன்ற கண்களுடை யவனுமான
द्वाभ्यां	இவ்விரண்டால்	मकराक्षं	மகராக்கினைப்பார்ந்து
परिमूर्च्छितः	மதிமயக்கியவனாய்	अचोदयत्	பின்வருமாறு ஆக்குந் தித்தான்.
तु	அப்பொழுது		

गच्छ पुत्र मयाऽऽज्ञप्तो बलेनाभिसमन्वितः । राघवं लक्ष्मणं चैव जहि तांश्च वनौकसः ॥

गच्छ	“குழந்தாய்!	गच्छ	சென்றுவா.
पुत्र	என்றால்	राघवं च	ராமணையும்
मया	விடை யளிக்கப்பட்ட நீ	लक्ष्मणं पुत्र	லக்ஷ்மணனையும்
आज्ञप्तः	சேனை யான்	तांश्च वनौकसः च	அந்த வானரர்களை யும்
बलेन	சூழப்பட்டவனாய்	जहि	வெற்றிக்கொள்வாய்.”
अभिसमन्वितः			

रावणस्य वचः श्रुत्वा शूरमानी खरात्मजः । बाहमित्यब्रवीद्दृष्टो मकराक्षो निशाचरः ॥४॥

शूरमानी	{ தன்னை சூரனாய் நினை த்து அகந்தையுற்ற வனும்	वचः	சொல்லை
खरात्मजः	கான் புதல்வனும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
निशाचरः	அரக்கனுமான	दृष्टः	ஆனந்தம் கொண்டவனாய்
मकराक्षः	மகராக்கன்	बाहं	‘உத்திரவுப்படி’
रावणस्य	ராவணனது	इति	என்று
		अब्रवीत्	வெளிவித்தான்.

सोऽभिवाद्य दशमीं कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् । निर्जगाम गृहाच्छुभ्राद्रावणस्वाज्ञया बली ॥

बली	பலகாலியான	रावणस्य	ராவணனது
सः	அவன்	आज्ञया	உத்திரவால்
दशमीं	தசகண்டினை	गृहात्	அழகிய
प्रदक्षिणं कृत्वा च	வலம் வந்ததும்	गृहात्	அரண்மனையினின்றும்
अभिवाद्य अवि	நமஸ்கரித்தவிட்டு	निर्जगाम	வெளிவந்தான்.

समीपस्थं बलाध्यक्षं खरपुत्रोऽब्रवीदिदम् । रथस्थानीयतां शीघ्रं सैन्यं चाहूयतां त्वरात् ॥

खरपुत्रः	கரன் புத்தல்வன்	रथः च	"ரதமும்
समीपस्थं	பக்கலில் காத்து நிற்கும்	शीघ्रं	விரைவாய்
बलाध्यक्षं	சேனை த்தலைவனை கொக்கி	आनीयतां	கொண்டு வரப்பட்ட
इदं	பின் வருமாறு	• सैन्यं च	சேனையும் [இம்.
अब्रवीत्	உத்திரவிட்டான்.	त्वरात्	தூரிதமாய்
		आहूयताम्	கொண்டு வரப்பட்ட இம்."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षो निशाचरः । स्पन्दनं च वलं चैव समीपं प्रत्यपादयत् ॥

बलाध्यक्षः	சேனை த்தலைவனாகிய	च च	தக்தனமே
निशाचरः	அரக்கன்	स्पर्दनं	ரதத்தையும்
तस्य	அவனது	वलं एव	படைவையும்
तत्	அந்த	समीपं	பக்கலில்
वचनं	ஆக்களுயை	प्रत्यपादयत्	கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு		

प्रदक्षिणं रथं कृत्वा आरुरोह निशाचरः । सूतं सञ्चोदयामास शीघ्रं मे रथमावह ॥ ८ ॥

निशाचरः	அரக்கன் (மகராசுதன்)	मे	"எனது
रथं	ரதத்தை	रथं	ரதத்தை
प्रदक्षिणं कृत्वा	வலம்வந்து	शीघ्रे	விரைவாய்
आरुरोह	ஏறினான்.	भावह	செலுத்து" என்று
सूतं	சாரதியைப்பார்த்து	सञ्चोदयामास	கட்டளைவிட்டான்.

अथ तान् राक्षसान् सर्वान् मकराक्षोऽब्रवीदिदम् । यूयं सर्वे प्रयुध्यध्वं पुरस्तान्मम राक्षसाः ॥

मकराक्षः	மகராசுதன்	राक्षसाः	"அரக்கர்களை!
अथ	அப்பொழுது	यूयं	நீங்கள்
तान्	அந்த	सर्वे	யாவரும்
राक्षसान्	அரக்கர்கள்	मेन	எனக்கு
सर्वान्	யாவரையும்பார்த்து	पुरस्तात्	முன்னே
इदं	பின் வருமாறு	प्रयुध्यध्वम्	போர்ப்பிடிக்கள்.
अब्रवीत्	புகன்றான்:		

अहं राक्षसराजेन रावणेन महात्मना । आज्ञप्तः समरे हन्तुं तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥ १० ॥

अहं	"நான்	ता	அத
तन	அந்த	रामलक्ष्मणौ	ராமன் லக்ஷ்மணன்
महात्मना	மகா ஆற்றல் படைக் கப்பெற்றவரும்	उभौ	இருவர்களையும்
राक्षसराजेन	அரக்கமன் வருமானாகிய	हन्तुं	கொல்ல
रावणेन	ராவணனால்	आज्ञप्तः	ஆக்குமிக்கப்பட்ட ருக்கிறேன்.
समरे	போரில்		

अद्य रामं वधिष्यामि लक्ष्मणं च निशाचराः । शाखासृगं च सुग्रीवं वानरांश्च शरोत्तमैः ॥

निशाचराः	“ अरக்கர்களே !	शाखासृगं	வானரனுசிய
अद्य	இப்பொழுது	सुग्रीवं च	சுக்ரீவனையும்
रामं	ராமனையும்	वानरान् च	குரகங்களையும்
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்	शरोत्तमैः	சிறந்த பாணக்களால்
		वधिष्यामि	மாய்க்கின்றேன்.

अद्य शूलनिपातैश्च वानराणां महाचमूम् । प्रदधिष्यामि संप्राप्तः शुकेन्धनमिवानलः ॥१२॥

अद्य	“ இப்பொழுது	अनलः	ஐ
वानराणां	வானரர்களின்	शुकेन्धनं	காய்க்க விறகை
महाचमूम्	பெரும் சேனையை	इव	எவ்வண்ணமோ
संप्राप्तः	கிட்டியவனாய்		அவ்வண்ணமே
शूलनिपातैः च	குலப்பாய்ச்சல்	प्रदधिष्यामि	எரித்துவிடப்
	கனா லேபோ		போகின்றேன்.

मकराक्षस्य तच्छ्रुत्वा वचनं ते निशाचराः । सर्वे नानायुधोपेता बलवन्तः समागताः ॥

ते	அந்த	तत्	அந்த
बलवन्तः	பலவான்களாகிய	वचनं श्रुत्वा	சொல்லிக் கேட்டு,
निशाचराः	அரக்கர்கள்	नानायुधोपेताः	பல ஆயுதங்களைத்
सर्वे	யாவரும்		கொண்டவர்களாய்
मकराक्षस्य	மகநாக்ஷனது	समागताः	திரண்டார்கள்.

ते कामरूपिणः सर्वे दंष्ट्रिणः पिङ्गलेक्षणाः । मातङ्गा इव नर्दन्तो ध्वस्तकेशा भयानकाः ॥

ते	அவர்கள்	ध्वस्तकेशाः	{ தலைமயிரை மொட் டையடித்துக்கொண் டவர்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்	मातङ्गाः	
कामरूपिणः	நினைத்த உருவம் எடுக்க வல்லவர்கள்.	इव	போல
दंष्ट्रिणः	கோரைப் பற்கள் கொண்டவர்கள்.	नर्दन्तः	வீதிட்டுக்கொண்டு
पिङ्गलेक्षणाः	கபிலநிறக் கண்களுந் றவர்கள்.	भयानकाः	பயங்கரமானவர்கள்.

परिवार्य महाकाया महाकायं खरात्मजम् । अभिजग्मुस्ततो हृष्टाश्चालयन्तो वसुन्धराम् ॥

ततः	அப்பொழுது	खरात्मजं	கரன் புதல்வனை
महाकायाः	பெருந்தடல்கொண் ட அவர்கள்	परिवार्य	குழந்தைகொண்டு
हृष्टाः	உதலா துறங்கொண்டு	वसुन्धरां	பூமியை
महाकायं	பெருமேனி படைக்க ப்பெற்ற	चालयन्तः	அதிரச்செய்கின்றவர்
		अभिजग्मुः	களாய் சென்றார்கள்.

शङ्खभेरीसहस्राणामाहतानां समन्ततः । श्वेतितास्फोटितानां च ताः शब्दो महानभूत् ॥

ततः	அப்பொழுது	श्वेतिता-	} குதியல்களுடையவும்
समन्ततः	நாற்புறமும்	स्फोटितानां च	
आहतानां	ஒலிக்கப்பெற்ற	शब्दः	சத்தமானது [யவும்
शङ्खभेरीसहस्राणां	சங்கபோரிகைகளின் உரையுடையவும்	महान्	பெரிதாய்
		अभूत्	எழுந்தது.

मध्रष्टोऽथ करात्तस्य प्रतोदः सारथेस्तदा । पपात सहसा चैव ध्वजस्तस्य च रक्षसः ॥

तदा	அப்பொழுது	च च	அக்கணமே
सस्य	அவனது	तस्य	அந்த
सारथेः	சாரதியின்	रक्षसः	அரக்கனது
करात्	கையிலிருந்து	ध्वजः एव	கொடியும்
प्रतोदः अथ	சவுக்கும்	सहसा	விரைவாய்
प्रमथः	சழுவிவிழுந்தது.	पपात	கீழ் விழுந்தது.

तस्य ते रथयुक्ताश्च हया विक्रमवर्जिताः । चरणैराकुलैर्गत्वा दीनाः सास्रमुखा ययुः ॥

तस्य	அவனுடைய	सास्रमुखाः	} கண்ணீர் கிழைந்த முகம் கொண்டவை களாய்
रथयुक्ताः	ரதத்தில் ஸூட்டப்பட்ட	आकुलैः	
ते	அந்த [டவைகளான	चरणैः	கால்களுடன்
हयाः च	குதிரைகளும்	गावा	எந்து
विक्रमवर्जिताः	வன்மைவிழந்தவை களாய்	ययुः	சென்றன.
दीनाः	ஏங்கியவைகளாய்		

प्रवाति पवनस्तस्मिन्सपांसुः खरदारुणः । निर्याणे तस्य रौद्रस्य मकराक्षस्य दुर्वेतेः ॥

रौद्रस्य	பயக்கூலும்	निर्याणे	பிரயாணத்தில்
दुर्वेतेः	தர்புத்தியமைந்தவ	पवनः	காற்றானது
तस्य	அந்த [னுமான	सपांसुः	புழுதிபடிந்ததாய்
मकराक्षस्य	மகராக்களுடைய	खरदारुणः	மிகக்கொடுமையாய்
तस्मिन्	அந்த	प्रवाति	வீசிற்று.

तानि दृष्ट्वा निमित्तानि राक्षसा वीर्यवत्तमाः । अचिन्त्य निर्गताः सर्वे यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥

वीर्यवत्तमाः	சிறந்த வீரயுடைய களான	दृष्ट्वा	பார்த்து
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अचिन्त्य	யொருட்படுத்தாது
सर्वे	யாவரும்	सौ	அந்த
तानि	அந்த	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண
निमित्तानि	அபரகூலங்களே	यस्य	எங்கே அங்கு [ரும்
		निर्गताः	சென்றார்கள்.

घनगजमहिषाङ्ग-तुल्यवर्णाः समरमुखेष्वसकृद्ददासिभिन्नाः ।

अहमहमिति युद्धकौशल्यास्ते रजनिचराः परिवभ्रमुर्नदन्तः

॥ २१ ॥

घनगजमहिषाङ्ग- तुल्यवर्णाः	} மேலும் யானை எருமை இவைகளின் உடல்களுக்கு நிகரான நிறம் கொண்டவர்களும்	युद्धकौशलाः	மேலர் தீபுணர்களு
समरमुखेषु असकृद्ददासि- भिन्नाः		முனை முகங்களில் பலதடவை கதைகளாகவும் சத்திகளாகவும் தாக்கப்பட்டவர் களும்	ते रजनिचराः अहं अहं इति नदन्तः परिवभ्रमुः

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18422

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3747

एकोनाशीतितमः सर्गः—எழுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ७९ ॥

मकराक्षवधः—மகராஷ்ட வதம்.

निर्गतं मकराक्षं ते दृष्ट्वा वानस्यूयपाः । आप्तुस्य सहसा सर्वे योद्धुकामा व्यवस्थिताः ॥

ते	அந்த	दृष्ट्वा	பார்த்து,
वानस्यूयपाः	வானரசேனை த்தலைவர் கள்	योद्धुकामाः	போரிட உத்ஸாஹம் கொண்டவராய்
सर्वे	எல்லோரும்	सहसा	சடக்கொன
निर्गतं	வந்துசென்றவனாய்	आप्तुस्य	தரவிவந்து
मकराक्षं	மகராஷ்டனை	व्यवस्थिताः	தயாராய் நின்றார்கள்.

ततः प्रवृत्तं सुमहत्तयुद्धं रोमहर्षणम् । निशाचरैः प्लवङ्गानां देवानां दानवैरिव ॥ २ ॥

ततः	அனந்தரம்	युद्धं	போராணது
निशाचरैः	அரக்கர்களுடன்	सुमहत्	மிகக்கடுமையாய்
प्लवङ्गानां	வானரர்களுக்கு,	रोमहर्षणं	மயிர்க்குத்தெறிவிப்ப தாய்
दानवैः	அசுரர்களோடு	तत्	அப்பொழுது
देवानां	தேவர்களுக்கு	प्रवृत्तम्	நிகழ்த்தது.
इव	போன்றதாய்,		

वृक्षशूलनिपातैश्च शिलापरिघपातनैः । अन्योन्यं मर्दयन्ति स्म तदा कपिनिशाचराः ॥३॥

तदा	அப்பொழுது	शिलापरि-	} பாறை உழுகை இவைகளின்
कपिनिशाचराः	வானரர்களும் அரக்கர்களும்	घपातनैः च	
वृक्षशूलनिपातैः	{ மரங்கள் சூலங்கள் இவைகளால் தாக்கு தல்களாகவும்	अन्योन्यं	ஒருவரை யொருவர்
		मर्दयन्ति स्म	புடைத்துக்கொண்டு

शक्तिखड्गदाकुन्तैस्तोमैश्च निशाचराः । पट्टिशैर्भिन्दिपालैश्च बाणापातैः समन्ततः ॥४॥
पाशमुद्गरदण्डैश्च निखातैश्चापरे तदा । कदनं कपिवीराणां चक्रुस्ते रजनोचराः ॥ ५ ॥

तदा	அப்பொழுது	बाणापातैः	காணாபாடுகளும்
ते	அந்த	अपरे	பின்னாலும்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	रजनोचराः	அரக்கர்கள்
शक्तिखड्गदाकुन्तैः	கோல், வாள், கத்தி, குந்தம் இவைகளாலும்	पाशमुद्गरदण्डैः च	{ பாசக்கயிறுகள் முதல் கரக்கள் தடிய்கள் இவைகளாலும்
तोमैः च	தோமர்க்களாலும்	निखातैः च	நாணுவெட்டிகளாலும்
पट्टिशैः	பட்டாக்கத்திகளாலும்	कपिवीराणां	காணாவிர்களுக்கே
भिन्दिपालैः च	பிந்திபாலையுடனும் களாலும்	कदनं	கடனத்த
		समन्ततः	எல்லாபுறமும்
		चक्रुः	நிகர்த்தார்கள்.

बाणौघैरदिताश्चापि स्वरपुत्रेण वानराः । संभ्रान्तमनसः सर्वे दुद्रुवुर्भयपीडिताः ॥ ६ ॥

वानराः	வானரர்கள்	अदिताः	அன்புறுத்தப்பட்ட வர்களால்
सर्वे च	எல்லாவரும்	भयपीडिताः	திருந்தொண்டி
स्वरपुत्रेण अपि	கரன் புதல்வனுடைய	संभ्रान्तमनसः	சீத்தம்பிர்வன்கொண்டவர்களால்
बाणौघैः	காணாவிர்க்களால்	दुद्रुवुः	ஓடினார்கள்.

तान्दृष्ट्वा राक्षसाः सर्वे द्रवमाणान्वलीमुखान् । नेदुस्ते मिहवदुष्टा राक्षसा जितकाशिनः ॥

राक्षसाः	கந்தரவையாவாழை யவர்களுக்கும்	तान्	அவர்களை
जितकाशिनः	ஐயந்தாடலை விளக்கு விழவர்களுடைய	वलीमुखान्	வலிமுககளை
ते	அந்த	द्रवमाणान्	ஓடுகின்றவர்களையும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	दुष्टा	புரிக்
सर्वे	எல்லாவரும்	हृषाः	அவர்களைக்கொண்டவர்
		सिंहवत्	சிங்கம் போல் [களாய்
		नेदुः	காடித்தார்கள்.

विद्रवत्यु तदा तेषु वानरेषु समन्ततः । रामस्तान्वासयामास शरवपेण राक्षसान् ॥ ८ ॥

तेषु	அந்த	रामः	ராமர்
वानरेषु	வானரர்கள்	तान्	அந்த
तदा	அப்பொழுது	राक्षसान्	அரக்கர்களை
समन्ततः	எல்லாபுறமும்	शरवपेण	சரவபைல்
विद्रवत्यु	ஓடுகையில்	वासयामास	மறைத்தார்.

वारितान् राक्षसान् दृष्ट्वा मकराक्षो निशाचरः । क्रोधानलसमाविष्टो वचनं चेदमब्रवीत् ॥१०॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	दृष्ट्वा	கண்டு
मकराक्षः च	மகராக்கஷனும்	क्रोधानलसमाविष्टः	கொபத்தினிசியவனாய்
राक्षसान्	அரக்கர்களை	वचनं	ஒரு சொல்லை
वारितान्	தகையப்பட்டவர்	इदं	இன்வருமாறு
	களாய்	अब्रवीत्	சொன்னான் :

तिष्ठ राम मया सार्धं हृन्द्युद्धं ददामि ते । त्याजयिष्यामि ते प्राणान्धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः ॥

राम	"ராம!	धनुर्मुक्तैः	வில்லினின்றும்
मया	என்னுடன்		விடப்பட்ட
सार्धं	கூட	शितैः	கூரிய
तिष्ठ	சந்து தில்.	शरैः	பாணங்களால்
ते	உன்றோடு	ते	உனது
हृन्द्युद्धं	தீவந் தீவயுத்தத்தை	प्राणान्	உயிரை
ददामि	புகுகிறேன்.	त्याजयिष्यामि	மாய்ந்துவிடுகிறேன்.

यत्तदा दण्डकारण्ये पितरं हतवान्मम । मद्यतः स्वकर्मस्थं दृष्ट्वा रोषोऽभिवर्धते ॥ ११ ॥

तदा	"முன்பு	मद्यतः	எனது முன்னிலையில்
दण्डकारण्ये	தண்டகாவனத்தில்	स्वकर्मस्थं	உனது தொழிலையே
मम	எனது		புரியும் உன்னை
पितरं	தந்தையை	दृष्ट्वा	கண்டு
हतवान्	கொன்றான்.	रोषः	ஆத்திரம்
यत्	ஆகையால்	अभिवर्धते	பொக்குகிறது.

दहन्ते भृशमङ्गानि दुरात्मन्मम राघव । यन्मयाऽसि न दृष्टस्त्वं तस्मिन्काले महावने ॥

दुरात्मन्	"துஷ்ட!	यत्	ஏனெனில்
राघव	ராம!	तस्मिन् काले	அக்காலத்தில்
मम	எனது	महावने	பெருக்காளில்
अङ्गानि	அங்கங்கள்	मया	என்னால்
भृशं	பிக	त्वं	நீ
दहन्ते	தடிக்கின்றன.	दृष्टः न असि	பார்க்கப்பட்டாயில்லை.

दिष्ट्याऽसि दर्शनं राम मम त्वं प्राप्तवानिह । काङ्क्षितोऽसि धुर्धत्स्य सिहस्येवेतरो मृगः ॥

राम	"ராம!	काङ्क्षितोऽसि	ஓர் சிக்கத்திற்கு
इह	இப்பொழுது	इतरः	ஏதோ ஒரு
त्वं	நீ	मृगः	பிராணி
मम	எனக்கு	इव	போல்
दर्शनं	கட்புலனாகுதலை	धुर्धत्स्य	படியால் காரைதப்படும்
प्राप्तवानि	அடைந்துவிட்டாய்.		எனக்கு
दिष्ट्या	{ ரொம்ப பத்திரம் எதிர்பார்த்ததே உடன்துவிட்டது.	काङ्क्षितः असि	ஆவலுக்குரியனாகினை.

अद्य मद्भाणवेगेन पेत्राद्विषयं गतः । ये त्वया निहता वीराः सह तैश्च समेष्यसि ॥

अद्य	" இப்பொழுது	त्वया	உன்னால்
मद्भाणवेगेन	எனது பரணசக்தி	निहताः	கொல்லப்பட்டார்
पेत्राद्विषयं	எமனுலகை [யால்		களை
गतः	அடைந்த நீ	तैः	அவர்களுடன்
ये	எந்த	सह च	கூடவே
वीराः	வீரர்கள்	समेष्यसि	சேர்ந்துவிடுவாய்.

बहुनाऽत्र किमुक्तेन शृणु राम वचो मम । पश्यन्तु सकला लोकास्त्वां मां चैव रणानिरे ॥

अत्र	" இப்பொழுது	शृणु	காதிற்போட்டுக்
बहुना	பல	सकलाः	எல்லா [கொள்.
उक्तेन	பேச்சால்	लोकाः	உலகங்களும்
कि	யாது பயன் ?	रणानि	போர்க்களத்தில்
राम	ராம!	त्वां	உன்னையும்
मम	எனது	मां च	என்னையும்
वचः एव	ஒரு சொல்லை மட்டும்	पश्यन्तु	கண்கூடாய்க் காணட்டும்.

अस्त्रैर्वा गदया वापि बाहुभ्यां वा महाहवे । अभ्यस्तं येन वा राम तेनैव युधि वर्तताम् ॥

राम	" ராம!	येन वा	எவ்விதமாய்
महाहवे	பெரும்பொசில்	अभ्यस्तं	பழக்கமோ
अस्त्रैः वा	அஸ்திரங்களினாலோ	तेन एव	அவ்விதமாக
गदया वा	கடையாலோ	युधि	போரில்
बाहुभ्यां अपि वा	இரு கைகளாலோ	वर्तताम्	நடக்கலாம்.

मकराक्षवचः श्रुत्वा रामो दशस्थात्मजः । अब्रवीत्प्रहसन्वाक्यमुत्तरोचरवादिनम् ॥ १७ ॥

दशस्थात्मजः	தசாதசக்கிரவர் த்தி திருக்குமா ரனாகிய	उत्तरोचरवादिने	{ ஓயாது பேசிக்கொண் டிருக் குமவனைப் பார்த்த
रामः	சீராமர்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
मकराक्षवचः	மகராட்சவனது	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	கேட்டு [சொல்லை		
प्रहसन् *	நகைப்பவராய்		புலன்சூர்:

कथसे कि वृथा रक्षो बहून्यसदृशानि तु । न रणे शक्यमे जेतुं विना युद्धेन वाग्बलात् ॥

रक्षः	" அரசர்களே !	कथसे	பிதற்றகின்றனை ?
असदृशानि	பொருத்தமில்லாத	रणे	போரில்
बहूनि	பலவற்றை	युद्धेन विना	சமரின்றி
कि	என்	वाग्बलात्	வாக்வன்மைபால்
वृथा	வயர் ததமாய்	जेतुं	ஐயிக்க
तु	இப்பொழுது	शक्यमे न	ஒண்ணாது.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां त्वत्पिता च यः । विशिरा दूषणश्चैव दण्डके निहता मया ॥

दण्डके " தண்டகரவனத்தில்
 रक्षसां "அரசர்க்களின்
 चतुर्दश सहस्राणि "பதின்னாபதிரத்தவர்
 यः "எவனோ அந்த [கனும்
 त्वत्पिता च "உனது தந்தையம்

विशिरा च "திரிகிரஸும்
 दूषणः एव "தூஷணனும்
 मया "என்னால்
 निहताः "கொல்லப்பட்டிருக்க
 "கின்றார்கள்.

स्वाशितास्तव मांसेन गृध्रगोमायुवायसाः । भविष्यन्त्यथ वै पाप तीक्ष्णतुण्डनखाङ्कुराः ॥

पाप "பாபியே!
 अथ वै "இப்பொழுது
 तीक्ष्णतुण्ड- } "கூரிய மூக்குகளையும்
 नखाङ्कुराः } "கசமுனைகளையும்
 "கொண்ட

गृध्रगोमायुवायसाः "கழுக்குகளும் மரிகளும்
 तव "உனது [காகங்களும்
 मांसेन "மாமிசத்தால்
 स्वाशिताः "எல்லுணவு
 "பெற்றவைகளால்
 भविष्यन्ति "ஆகப்போகின்றன.

रुधिरार्द्रमुखा हृष्टा रक्तपक्षाण्डजाश्च ये । खे गता वसुधायां च भ्रमिष्यन्ति समन्ततः ॥

रक्तपक्षाण्डजाः " சிவந்த சிறகுகளு
 "உடைய பறவைகள்
 ये च "எவைகளோ
 "அவைகள்
 रुधिरार्द्रमुखाः "ரத்தம் தோய்ந்த மூக்
 "குடையவைகளால்
 खे "ஆகாசத்திலும்

वसुधायां च "பூமியிலும்
 गताः "சென்ற
 हृष्टाः "களிப்புற்று
 समन्ततः "எங்கும்
 भ्रमिष्यन्ति "வட்டமிடப்
 "போகின்றன.

राघवेणैवमुक्तस्तु खरपुत्रो निशाचरः । वाणोद्यानमुचत्तस्मै राघवाय रणाजिरे ॥ २२ ॥

राघवेण "அப்பொழுது
 एव "ஸ்ரீராமரால்
 मुक्तः "மேற்கண்டவாறு
 खरपुत्रः "கொல்லப்பட்ட
 निशाचरः "கரன் புதல்வனுடைய
 "அரசர்கள்

रणाजिरे "போர்க்களத்தில்
 तस्मै "அந்த
 राघवाय "ஸ்ரீராமர் மீது
 वाणोद्यान् "சாஜரலங்களை
 अमुचत् "விடுத்தான்.

ताञ्छराञ्छरवपेण रामश्छिन्दै नैकधा । निपेतुर्भुवि ते छिन्ना रुक्मपुङ्खाः सहस्रशः ॥

रामः "ஸ்ரீராமர்
 तान् "அந்த
 शरान् "களைகளை
 नारवपेण "பாணவர்வத்தால்
 नैकधा "பலவாறும்
 छिन्दै "துண்டித்தார்.

छिन्नाः "முறிவுண்ட
 रुक्मपुङ्खाः "பொன் முனைபுற்ற
 ते "அவைகள்
 सहस्रशः "ஆயிரக்கணக்காய்
 भुवि "பூமியில்
 निपेतुः "விழுந்தன.

तद्युद्धमभवत्तत्र समेत्यान्योन्यभोजसा । रक्षसः स्वरपुत्रस्य सुनोर्दशरथस्य च ॥ २४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	सुनोः च	திருமைந்தருக்கும்
तत्र	அவ்விடத்தில்	अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்
स्वरपुत्रस्य	சுவன் புதல்வனுடைய	ओशया	பிரதரபக்கொண்டு
रक्षसः	அரக்கனுக்கும்	समेत्य	எதிர்த்து
दशरथस्य	தசரதரின்	युद्धं	போர்
		अभवत्	நிகழ்ந்தது.

जीमूतयोरिवाकाशे शब्दो ज्यातल्योस्तदा । धनुमुक्तः स्वनोत्कृष्टः ध्रुयते च रणाजिरे ॥

तदा	அப்பொழுது	स्वनो'कृष्टः	பெரும் ஓசையும்
रणाजिरे	போர்க்களத்தில்	च	ஆகிய எல்லாம்
ज्यातल्योः	நாணிலுடையவும் ஓசை த்தலத்திலுடையவும்	आकाशे	ஆகாயத்தில்
शब्दः	ஓசையும்	जीमूतयोः	மேகக்களுடையது
धनुमुक्तः	வில்லால் விரிையும்	इव	போன்றவைவாய்
		ध्रुयते	கேட்கப்பட்டது.

देवदानवगन्धर्वाः किन्नराश्च महोरगाः । अन्तरिक्षगताः सर्वे द्रष्टुकामास्तदद्भुतम् ॥ २६ ॥

देवदानवगन्धर्वाः	தேவர்கள் அஸுரர் கள் கந்தர்வர்கள்	अद्भुती	ஆச்சரியகரமான
किन्नराः	கின்னரர்கள்	तत्	அவது
महोरगाः च	மகோரகர்கள் ஆகிய	द्रष्टुकामाः	பார்க்க ஆவலுற்றவர் களாய்
सर्वे	யாவரும்	अन्तरिक्षगताः	ஆகாயத்திற்கு வந் தார்கள்.

विद्धमन्योन्यगात्रेषु द्विगुणं वर्धते परम् । कुतप्रतिकृतान्योन्यं कुरुतां तो रणाजिरे ॥२७॥

अन्योन्यगात्रेषु	ஒருவர் க்கொருவர் சீரங்களில்	तो	அவர்களுடையதும்
विद्धं	எய்தல்	रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
परं	மென்மேல்	कुतप्रति- कृतान्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர் செய்ததற்கு மாறு
द्विगुणं	இரட்டிப்பாக		பெறும்வண்ணமாய்
वर्धते	விரித்தியடைந்தது.	कुरुताम्	புரிந்தார்கள்.

राममुक्तास्तु बाणौघान् राक्षसस्त्वच्छिनद्वणे ॥ २८ ॥

राक्षसः तु	அரக்கனும்	बाणौघान् तु	கணைக்கட்டக்களை யும்
रणे	போரில்	अच्छिनत्	கிடைத்து கிட்டான்.
राममुक्तान्	சீராமரால் விடப் பட்ட		

रक्षोमुक्तास्तु रामो वै नैकधा प्राच्छिनच्छरैः ॥ २९ ॥

रामः वै	சீராமரும்	शरैः	பாணங்களால்
रक्षोमुक्तान् तु	ராக்ஷஸ்களை விடப் பட்டவைகளையும்	नैकधा	பலபடியாய்
		प्राच्छिनत्	தண்டித்தெறிந்தார்.

वाणोर्वैषितताः सर्वा दिशश्च प्रदिशस्तथा । संच्छन्ना वसुधा चैव समन्ताश्च प्रकाशते ॥

दिशः च	திக்குகளும்	वसुधा च	பூமியும்
प्रदिशः तथा	விதிக்குகளும்	संछन्ना	முடிண்டாதாய்
सर्वाः	யாவும்	समन्ताश्च	காற்புறமும்
वाणोर्वैः	சரமர்சிகளால்	प्रकाशते च	விளங்குகவில்லை.
वितताः	திறந்தன.		

ततः क्रुद्धो महाबाहुर्धनुश्छिन्देद रक्षसः । अष्टाभिरथ नाराचैः सूतं विव्याध राघवः ॥

ततः	அப்பொழுது	छिन्देद	முறித்துவிட்டார்.
क्रुद्धः	கொபங்கொண்ட	अथ	பிறகு
महाबाहुः	மகாவிசராகும்	अष्टाभिः	எட்டு
राघवः	ஸ்ரீராமர்	नाराचैः	காராசபாணங்களால்
रक्षसः	அரக்கனுடைய	सूतं	சாரதியை
धनुः	வில்லை	विव्याध	எய்தார்.

भित्वा शरै रथं रामो रथाश्वान्समपातयत् । विरयो वसुधां तिष्ठन्मकराक्षो निशाचरः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	विशाचरः	அரக்கனாகிய
शरैः	பாணங்களால்	मकराक्षः	மகராசுரன்
रथं	ரதத்தையும்	विरयः	தேரிழந்தவனாய்
रथाश्वान्	ரதத்தின் குதிரை	वसुधां	பூமியில்
भित्वा	பிளந்து [களைபும்	तिष्ठन्	நின்றான்.
समपातयत्	கீழ் விழுத்திறார்.		

अतिष्ठद्वसुधां रक्षः शूलं जग्राह पाणिना । त्रासनं सर्वभूतानां युगान्ताद्रिसमप्रभम् ॥३३॥

रक्षः	அரக்கன்	त्रासनं	பயத்தைக் கொடுப்ப
वसुधां	பூமியில்		தும்
अतिष्ठन्	எத்தம் பித்துவின்றான்.	युगान्ता-	} பிரளயாக்களியை நிகர்
पाणिना	ஓர் கையால்	समप्रभं	
सर्वभूतानां	பிராணிகள் எல்லா	शूलं	சூலாயுதத்தை [மான்
	காந்நிற்கும்	जग्राह	பத்தி எடுத்தான்.

दुरावापं महच्छूलं रुद्रदत्तं भयङ्करम् । जाज्वल्यमानमाकाशे संहाराख्विवापरम् ॥

यं दृष्ट्वा देवताः सर्वा भयातां विद्रुता दिशः ॥ ३४ ॥

यं दृष्ट्वा	எதைப்பார்ந்து	भयङ्करं	பயங்கரமான தும்
देवताः सर्वाः	தேவர்கள் எல்லோரும்	अतः	எதிர்நோகு
भयातां:	திசில்கொண்டு	संहाराखं	மைதூராரஸ்திரம்
दिशः	திசைகளில்	इव	போன்றதுமான்
विद्रुताः	ஒடினார்களேன அந்த	शूलं	சூலாயுதமானது
दुरावापं	அணுகமுடியாததும்	आकाशे	ஆகாயத்தில்
महत्	பெரியதும்	जाज्वल्यमानम्	ஜ்வலித்துக்கொண்டி.
रुद्रदत्तं	சிவபெருமானால் அளி		ஞ்சீதது.
	க்கப்பட்டதும்		

विभ्राम्य तु महच्छूलं प्रवृत्तविशाचरः । स कोधात्माहिणोत्तस्मै राघवाय महाहवे ॥

சு:	அந்த	विभ्राम्य	சுழற்றி
निशाचरः	அரக்கன்	कोधात्	கொபத்துடன்
तु	அப்பொழுது	महाहवे	பெரும்பொலியில்
प्रवृत्त	இவளிக் குறு	तस्मै	அந்த
तत्	அந்த	राघवाय	ஸ்ரீராமரின்மீது
महत्	பெரும்	माहिणोत्	எதிர்த்தான்.
शूलं	குலாயு, கத்தை		

तमापतन्तं ज्वलितं खरपुत्रकराच्युतम् । वाणैस्तु विभिराकाशे शूलं चिच्छेद् राघवः ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	आकाशे	ஆகாயத்தில்
तु	அப்பொழுது	ज्वलितं	இவளிக்கின்றதுமான
खरपुत्रकराव	கரன்புதல்வன் கரத்தி னின்று	तं	அந்த
शुलं	குலத்தை	शूलं	குலத்தை
विभिराकाशे	விடுக்கப்பெற்று	विभिराकाशे	முன்று பாணங்களால்
आपतन्तं	எதிர்த்து வருகிறது	चिच्छेद्	துண்டித்து விட்டார்.

स छिन्नो नैकधा शूला दिव्यहाटकमण्डितः । व्यशीर्यत महोत्केव रामवाणादितो भुवि ॥

सः	அந்த	नैकधा	துகளாய்
दिव्यहाटकमण्डितः	சிறந்த பொன்னுலகம் கரிக்கப்பட்ட	छिन्नः	சிறுத்து
शूलः	குலமானது	महोत्केव	பெருக்கொன்றி பொன்றவராய்
रामवाणादितः	ராமபாணத்தால் காக்கப்பட்டு	भुवि	பூமியில்
		व्यशीर्यत	சிதறிவிழுந்தது.

तच्छूलं निहतं दृष्ट्वा रामेभ्यः क्लिष्टकर्मणा । साधु साध्विति भूतानि व्याहरन्ति नभोगता ॥

नभोगता	ஆகாயத்திலிருக்கின்ற	रामेभ्य	ஸ்ரீராமரால்
भूतानि	பிராணிகள்	निहतं	துவம்சம் செய்யப்
तत्	அந்த	दृष्ट्वा	கண்டு [பட்டதாய்
शूलं	குலத்தை	साधु साधु	பெண் பேடி
अक्लिष्टकर्मणा	அனாயாசமாய் எனது யும் செய்யவில்லை	इति	என்று
		व्याहरन्ति	சொன்னார்கள்.

तं दृष्ट्वा निहतं शूलं मकराक्षो निशाचरः । मुष्टिमुद्यम्य काकुत्स्थं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥

निशाचरः	அரக்கனுடைய	मुष्टि	முட்டையை
मकराक्षः	மகராட்சன்	उद्यम्य	உயர்ந்திக்கொண்டு
तं	அந்த	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
शूलं	குலத்தை	तिष्ठ तिष्ठ	சுற்றுநிலை சுற்றுநிலை
निहतं	துவம்சம் பண்ணப்	इति च	என்றும்
दृष्ट्वा	பார்த்து [பட்டதாய்	अब्रवीत्	புகன்றான்.

स तं दृष्ट्वा पतन्तं वै महस्य रघुनन्दनः । पावकास्त्रं ततो रामः सन्दधे तु शरासने ॥ ४० ॥

रघुनन्दनः	ரகுநுந்நன், கணபதி	दृष्ट्वा	பார்த்து
सः	அந்த	महस्य	கணகத்து
रामः तु	ஸ்ரீராமரும்	ततः	அப்பொழுது
तं	அவனை	शरासने	கில்லில்
पतन्तं वै	பறந்துவருபவனுய்	पावकास्त्रं	ஆக்ஷேபாஸ்திரத்தை
		सन्दधे	கொடுத்தார்.

तेनास्त्रेण हतं रक्षः काकुत्स्थेन तदा रणे । संछिन्नहृदयं तत्र पपात च ममार च ॥ ४१ ॥

तदा	அப்பொழுது	हतं	அடிக்கப்பட்டவனுய்
रणे	போரில்	संछिन्नहृदयं	நிலிருதயம் பிளவு ண்டவனுய்
रक्षः	அரக்கன்	तत्र	அங்கிடத்தில்
तेन	அந்த	पपात	கீழ்க்கீழந்தான்.
काकुत्स्थेन	ஸ்ரீராமரால்	च च	கசுடிணமே
अस्त्रेण	அஸ்திரத்தால்	ममार	உயிர் துறந்தான்.

दृष्ट्वा ते राक्षसाः सर्वे मकराक्षस्य पातनम् । लङ्कामेवाभ्यधावन्त रामवाणार्दितास्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	सर्वे	யாவரும்
रामवाणार्दिताः	ஸ்ரீராமரது பாணத் தால் தாக்கப்பட்ட	मकराक्षस्य	மகராஷ்டனது
ते	அந்த	पातनम्	கீழ்ச்செய்ய
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	दृष्ट्वा	பார்த்து
		लङ्काम् एव	இலங்கைக்கடிக
		अभ्यधावन्त	ஒடிவிட்டார்கள்.

दशरथपुत्रवाणवेगै रजनिचरं निहतं खरात्मजं तम् ।

ददशुरथ सुरा भृशं महृष्टा गिरिमिव वज्रहतं यथा विकीर्णम् ॥ ४३ ॥

अथ	அப்பொழுது	रजनिचरं	அரக்கனை
सुराः	தேவர்கள்	दशरथपुत्र- वाणवेगैः	தசரதசக்கிரவர்த்தி யாரின் திருப்புதல்வ ரது பாணகீழ்ச்சி களால்
वज्रहतं	வஜ்ராயுதத்தால் தாக்குண்ட	निहतं	மாய்க்கப்பட்டவனுய்
विकीर्णं	கிதறுண்ட	सू- रं	மித
गिरिं	பர்வதத்தை	महृष्टाः	ஆணத்தக்கொண்டு
इव यथा	போலவே	वहृष्टाः	பார்த்தார்கள்.
खरात्मजं	கரன் புதல்வனுய்		
तं	அந்த		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनशीतितमः सर्गः ॥

अशीतितमः सर्गः - எண்ணப்பதாவது ஸர்க்கம். || 10 ||

इन्द्रजिचिर्गमः—இந்திரஜித்தின் புறப்பாடு.

मकराक्षं हतं श्रुत्वा रावणः समितिञ्जयः । क्रोधेन महताऽऽविष्टो दन्तान्कटकटापयन् ॥ १ ॥

समितिञ्जयः	போரில் வெற்றிகொண்ட	दन्तान्	பற்களை
रावणः	ராவணன் [பாவணன்]	कटकटापयन्	நெருநெறுகொண்க
मकराक्षं	மகராட்சனை	महता	பெரும் [கடித்து]
हतं	மாண்டவனாய்	ोवेन	கொபத்தால்
श्रुत्वा	கேட்டு,	आविष्टः	முண்டவனானான்.

कुपितश्च तदा तत्र किं कार्यमिति चिन्तयन् । आदिदेशाथ संक्रुद्धो रणायेन्द्रजितं सुतम् ॥

कुपितः च	கொபங்கொண்டிருந்த ஆவனும்	चिन्तयन्	சிந்தித்து
तदा	அப்பொழுது	संक्रुद्धः	சினம் மிகுந்தவனாய்
तत्र	அவ்விகழத்தலில்	सुतं	புகல்வனான
किं कार्यं	என்னகொ: யவேண்டும்	इन्द्रजितं	இந்திரஜித்தை
इति	என்று [பயன்]	रणाय	போருக்கு
		अथ	பின்வாறுமாறு
		आदिदेश	கட்டிகொடுத்தான் :

जहि वीर महावीर्यौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । अदृश्यो दृश्यमानो वा सर्वथा त्वं वर्याधिकः॥

वीर	" வீர !	भ्रातरौ	சகோதரர்
त्वं	நீ	रामलक्ष्मणौ	ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும்
अदृश्यः	கண்டகருக்குப்புகல் படாதவனாகவோ	जहि	வெற்றிகொண்டவாக,
दृश्यमानः वा	புகல்பட்டவனாகவோ	सर्वथा	எப்படியும்
महावीर्यौ	மகாவீரயகரணி கனரண	वर्याधिकः	நீ பலத்தால் மிக்க வனே.

त्वमप्रतिमकर्माणपिन्द्रं जयसि संयुगे । किं पुनर्मानुषौ दृष्ट्वा न वधिष्यसि संयुगे ॥ ४ ॥

त्वं	" நீ	मानुषौ	மானிடர்கனாகிய
संयुगे	போரில்		இவர்களை
अप्रतिमकर्माणं	ஒப்பற்ற செயல் கொண்ட	दृष्ट्वा पुनः	கண்டமாதிரித்தி
इन्द्रं	இந்திரனை	संयुगे	போரில் [வேலே]
जयसि	வென்றனை ;	वधिष्यसि न किम्	கொண்டபாட்டரவா என்ன ? "

तथोक्तो राक्षसेन्द्रेण प्रतिगृह्य पितुर्वचः । यज्ञभूमौ स विधिवत्पावकं जुहवेन्द्रजित् ॥ ५ ॥

राक्षसेन्द्रेण	ராட்சஸமன் னானால்	प्रतिगृह्य	சீரமேற்கொண்டு
तथा	மேற்கண்டவாறு	यज्ञभूमौ	யாசுத்தலத்தில்
उक्तः	ஆகவேயின் எப்படி	विधिवत्	முறைப்படி
सः इन्द्रजित्	ஆகவே இந்திரஜித்து	पावकं	ஆக்னியில்
पितुः	தந்தையாரினிடையே	जुहवे	தேயுமய்கொடுத்தான்.
वचः	கட்டினவாய்		

जुहुतथापि तत्राग्निं रक्तोष्णीषधराः स्त्रियः । आजग्मुस्तत्र संभ्रान्ता राक्षस्यो यत्र रावणिः॥

तस्य	அப்பொழுது	राक्षसः अपि	அரக்கிகளும்
अग्निं	அக்னியில்	रावणिः	ராவணன் புதல்வன்
जुहुतः च	ஆவன் தோறமம் செய்யும்பொழுது	यस्य	எய்திருந்தானோ
रक्तोष्णीषधराः	சிவப்புத்தலைப்பாகை யணிந்த	तस्य	அக்கு
स्त्रियः	பெண்கள்	संभ्रान्ताः	பரபரப்புற்றவர் களாய்
		आजग्मुः	வந்தார்கள்.

शस्त्राणि शरपत्राणि समिधोऽथ विभीतकाः । लोहितानि च वासांसि सूवं काष्णायसं तथा ॥
सर्वतोऽग्निं समास्तीर्य शरपत्रैः सतोमरैः । छागस्य कृष्णवर्णस्य गलं जग्राह जीवतः ॥

शस्त्राणि	சஸ்திரக்களையும்	शरपत्रैः	நாணல் இலைகளாலும்
शरपत्राणि	நாணல் இலைகளையும்	अग्निं	அக்னிக்கு
विभीतकाः	தூன்றி	सर्वतः	நாற்புறமும்
समिधः अथ	சமித்துகளையும்	समास्तीर्य	பரப்பிவிட்டு
लोहितानि	சிவந்த	जीवतः	உயிரோடிருக்கும்
वासांसि च	வஸ்திரக்களையும்	कृष्णवर्णस्य	கருநிறங்கொண்ட
काष्णायसं	கரிய இரும்பாலான	छागस्य	ஓர் ஆட்டினது
सूवं तथा	கரண்டியையும்	गलं	கழுத்தை
सतोमरैः	தோமரக்களோடு கடின	जग्राह	அறுத்து எடுத்துக் கொண்டான்.

शरहोमसमिद्धस्य विधूमस्य महाचिषः । बभूवुस्तानि लिङ्गानि विजयं दर्शयन्ति च ॥

विधूमस्य	புகையற்ற	लिङ्गानि	குறிகள்
महाचिषः	அக்னியானது	बभूवुः	உண்டான.
शरहोमसमिद्धस्य	{ சரதோறமத்தால் ஆதானஞ்செய்யப் பட்டவுடன்	तानि	அவைகள்
		विजयं च	வெற்றியையும்
		दर्शयन्ति	குறிப்பித்தன.

प्रदक्षिणावर्तशिखस्तप्तहाटकसन्निभः । हविस्तत्प्रतिजग्राह पावकः स्वयमुत्थितः ॥ १० ॥

पावकः	அக்னிபகவான்	तप्तहाटकसन्निभः	சுத்தப்பொண்ணை
उत्थितः	வெளிவந்தவராய்	तत्	அந்த [றிகர்த்தவராய்
प्रदक्षिणावर्तशिखः	வலமாய் வரும் ஓவா லைகொண்டு	हविः	ஹவிஸை
		स्वयं	நேரிடுவோ
		प्रतिजग्राह	வாக்கிக்கொண்டார்.

हुत्वाऽग्निं तर्पयित्वा च देवदानवराक्षसान् । आरुहो ह रथश्रेष्ठमन्तर्धानगतं शुभम् ॥ ११ ॥

அग्னி	அக்னியில்	தர்பயிதா	திருப்தியுறச்செய்து
हुत्वा	தேறாமஞ்செய்து	अन्तर्धानगतं	கட்புலனாகா திருக்கிற
देवदानव- राक्षसान् च	தேவர்களை யும் தான வர்களை யும் அரக்கர் களை யும்	शुभं	அழகிய துமான [தும்
		रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதத்தில்
		आरुहो ह	ஏறினான்.

स वाजिभिश्चतुर्भिश्च वाणैश्च निशितैर्धृतः । आरोपितमहाचापः शुशुभे स्यन्दनोत्तमः ॥

ச:	அந்த	वाणैः च	பாணங்களோடும்
स्यन्दनोत्तमः	சிறந்த ரதமானது	युतः	கூடியதாயும்
चतुर्भिः	நான்கு	आरोपितमहाचापः	நானேற்றப்பட்ட பெ ரும்வில்லுடையதாயும்
वाजिभिः च	குதிரைகளோடும்	शुशुभे	பிரகாசித்தது.
निशितैः	கூரிய		

जाज्वल्यमानो वपुषा तपनीयपरिच्छदः । सृगैश्चन्द्रार्थचन्द्रैश्च सरथः समलङ्कृतः ॥ १३ ॥

वपुषा	ஜனியால்	सृगैः	மிருகபிம்பங்களாலும்
जाज्वल्यमानः	ஜ்வலிக்கின்ற தும்	चन्द्रार्थचन्द्रैः च	சந்திர அர்த்தசந்திர பிம்பங்களாலும்
तपनीयपरिच्छदः	பொன்னுலாவி மேல் கொப்புடைய துமான	समलङ्कृतः	அலங்கரிக்கப்பட்ட குந்தது.
स: रथः	அந்த ரதமானது		

आम्बूनदमहाकम्बुर्द्वीपपावकसन्निभः । बभूवेन्द्रजितः केतुर्वैदूर्यसमलङ्कृतः ॥ १४ ॥

हन्द्रजितः	இந்திரஜித்தினுடைய	केतुः	தவஜமானது
आम्बूनदमहाकम्बुः	பொன்னுலாவிய சிறந்த அக்ரமுடையதும்	द्वीपपावकसन्निभः	ஜ்வலிக்கும் அக்னியை விசுத்ததாய்
वैदूर्यसमलङ्कृतः	வைடுர்யக்கற்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட துமான	बभूव	விளங்கிற்று.

तेन चादित्यकल्पेन ब्रह्मास्त्रेण च पालितः । स बभूव दुराधर्षो रावणिः सुमहाबलः ॥

सुमहाबलः	மிக பலசாலியான	ब्रह्मास्त्रेण च	பிரம்மாஸ்திரத்தாலும்
स: रावणिः	அந்த இந்திரஜித்து	पालितः	பாதுகாக்கப்பட்ட டவனும்
तेन च	அதனாலும் (ரதத்தி னாலும்)	दुराधर्षः	தகைக்க முடியாதவ
आदित्यकल्पेन	சூரியனை நிகர்த்த	बभूव	விளங்கினான். [னும்

सोऽभिनिर्वाय नगरादिन्द्रजित्समितिजयः । हुत्वाऽग्निं राक्षसैर्मन्त्रैरन्तर्धानगतोऽब्रवीत् ॥

समितिजयः	போசில் வெற்றிபெறு பவனாகிய	हुत्वा	தேறாமம் செய்து
स: इन्द्रजित्	அந்த இந்திரஜித்து	नगरात्	நகரிலின்று [விட்டு
अग्निं	அக்னியில்	अभिनिर्वाय	வெளிப்புறப்பட்டு
राक्षसैः	ராக்ஷஸ	अन्तर्धानगतः	கட்புலனாகாதவனாகி
मन्त्रैः	மந்திரங்களால்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொல் லிக்கொண்டான்:

अद्य हत्वा रणे यौ तौ मिथ्या प्रवाजितौ वने । जवं पित्रे प्रदास्यामि रावणाय रणार्जितम् ॥

யौ	"எவர்கள்	हत्वा	கொன்று
वने	காட்டில்	पित्रे	தந்தை
मिथ्याप्रवाजितौ	பொய்த்தவகிலேடம் புனைந்தவர்களை	रावणाय	ராவணனுக்கு
तौ	அவர்களை	रणार्जितं	போரில் கொள்ளப் பட்ட
अद्य	இப்பொழுது	जवं	வெற்றியை
रणे	போரில்	प्रदास्यामि	சமர்ப்பிப்பேன்.

कृत्वा निर्वाणरामुन्नीं हत्वा रामं सलक्ष्मणम् । करिष्ये परमर्षातिमित्युक्त्वाऽन्तरवीयत ॥

उन्नीं	"பூமியை	परमर्षाति	பேராந்தத்தை
निर्वाणरां	வாணரர்களை நற்தரக	करिष्ये	விளைகிப்பேன் "
कृत्वा	செய்தும்	इति	என்று
रामं	ராமனை	उक्त्या	கொல்லிக்கொண்டு
सलक्ष्मणं	சலக்ஷ்மணனுடன் கூட	अन्तरवीयत	மறைந்தவனுமே
हत्वा	கொன்றும்		இருந்தான்.

आपपाताय संक्रुद्धो दशग्रीवेण चोदितः । तीक्ष्णकामुकनाराचैर्स्ताक्ष्णस्त्विन्द्ररिपू रणे ॥

दशग्रीवेण	தசகண்டனால்	तीक्ष्णकामुक-	} பயங்கரமான கிள்கள், நாசாசம், பாணங்கள் இவைகளால்
चोदितः	ஆக்குமாபிக்கப்பட்ட	नाराचैः	
इन्द्ररिपुः	இந்திரஜித்து	तीक्ष्णः तु	பயங்கரனாய்
अय	அப்பொழுது	रणे	போரில்
संक्रुद्धः	கோபம் மூண்டவனாய்	आपपात	எதிர்த்துவந்தான்.

स ददर्श महावीर्यौ नागौ त्रिशिरसाविव । सृजन्ताविपुजाळानि वीरौ वानरमध्यगौ ॥

सः	அவன் (இந்திரஜித்து)	नागौ	ஊர்ப்பங்கள்
वानरमध्यगौ	வாணரர்களின் மத்தியி நிறுப்பவர்களும்	इव	போன்றவர்களும்
महावीर्यौ	சிற்றந்தவீர்யம் படைக் கப்பெற்றவர்களும்	इपुजाळानि	சரஜூலக்களை
त्रिशिरसौ	மூத்தலை	सृजन्तौ	வர்க்கிள்களின் தவர்களும்
		वीरौ	இரு வீரர்களை [மூன கண்டான்.
		इदशं	

इमौ ताविति सञ्चिन्त्य सञ्च्यं कृत्वा च कामुकम् । सन्ततानेषुधाराभिः पर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥

इमौ	இவர்கள்	सञ्च्यं कृत्वा	நானேற்றி
तौ	அவர்கள் (ராமசலக்ஷ்ம ணர்கள்)	इपुधाराभिः	சரமுகிகளால்,
		वृष्टिमान्	வர்க்கிள்களும்
इति	என்று	पर्जन्यः	மேகம்
सञ्चिन्त्य	நிர்மானித்து	इव	போன்றவாதே,
कामुकं च	விஷ்ணுவும்	सन्ततान	வர்க்கித்தான்.

स तु वैहायसं प्राप्य सरथो रामलक्ष्मणौ । अचक्षुर्विषये तिष्ठन्विष्याथ निशितैः शरैः ॥

सः	அவன்	तिष्ठन्	இருந்துகொண்டு
तु	அப்பொழுது	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷணயும்
वैहायसं	ஆகாயத்தை		லக்தமணலாயும்
प्राप्य	அடைந்து	निशितैः	கூரிய
सरथः	சுதந்திரிசூப்பவனாய்	शरैः	பாணங்களால்
अचक्षुर्विषये	அப்பாத்தியக்ஷத்தின்	विष्याथ	எய்தான்.

तौ तस्य शरवेगेन परीतौ रामलक्ष्मणौ । धनुषी सशरे कृत्वा दिव्यमस्त्रं प्रचक्रतुः ॥२३॥

तौ	அந்த	धनुषी	விடுகளில்
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷணர்கள்	सशरे	பாணத்தை
तस्य	அவனது	कृत्वा	தொடுத்து
शरवेगेन	பாணவிழ்ச்சியால்	दिव्यं अस्त्रं	சிறந்த அஸ்திரத்தை
परीतौ	எய்யப்பெற்றவர்களாய்	प्रचक्रतुः	விட்டார்கள்.

प्रच्छादयन्तौ गगनं शरजालैर्महाबलौ । तप्तैः सूर्यसङ्काशैर्नैव पस्पृशतुः शरैः ॥ २४ ॥

महाबलौ	மகா பலசாலிகளாகிய	तं	அவனை
	அவர்கள்	सूर्यसङ्काशैः	சூர்யசங்காசத்த
शरजालैः	பாணசூழகங்களால்	अस्त्रैः	அஸ்திரங்களாலும்
गगनं	ஆகாயத்தை	शरैः एव	சரண்களாலும்
प्रच्छादयन्तौ	மறைக்கின்றவர்கள்	पस्पृशतुः न	தொடவில்லை.

स हि धूम्रान्धकारं च चक्रे प्रच्छादयन्नभः । दिशश्चान्तर्दधे श्रीमान्नीहारतमसा वृताः ॥

श्रीमान्	கிர்த்திமாளிகைய	चक्रे	செட்டான்.
सः हि	அவனும்	नीहारतमसा	பனியாலும் இருளாலும்
प्रच्छादयन्	மறைத்திருக்கின்ற		வரும்
	வனாய்	वृताः	முடுண்ட
नभः	ஆகாயத்தை	दिशः	திசைகளையும்
धूम्रान्धकारं	புகையால் இருள	च च	இன்னும்
	டர்ந்ததாய்	अन्तर्दधे	மறைத்தான்.

नैव ज्यातलनिर्घोषो न च नेमिसुरस्वनः । शुश्रुषे चरतस्तस्य न च रूपं प्रकाशते ॥२६॥

चरतः	சஞ்சரிக்கும்	शुश्रुषे न	கேட்கவில்லை.
तस्य रूपं च	அவனது உருவமும்	ज्यातलनिर्घोषः	காணொலியும்
प्रकाशते न	கேட்கவில்லை		
नेमिसुरस्वनः एव	சக்கிரங்கள் குறம்பு	च न	அப்படியே கேட்கப்
	படிகள்		படவில்லை.
	கண் இவைகளின்		
	ஒலியும்		

घनान्धकारे तिमिरे शिलावर्षमिवाद्भुतम् । स वर्षं महाबाहुर्नाराचशरवृष्टिभिः ॥ २७ ॥

ச:	அந்த	नाराचशरवृष्टिभिः	நாராசபாணவீஷம் களால்
महाबाहुः	வீரன் (இந்திரஜித்கு)	शिलावर्ष	பாறைகள் வீர்ஷத்தை
घनान्धकारे	கண்களுக்கு ஒன்றும் தெரன்றுது அடர்ந்த	इव	போலவே
तिमिरे	இருளில்	अद्भुतं	இதுவரையுமில்லாத படிபாத
		वर्षं	வர்ஷித்தான்.

स रामं सूर्यसङ्काशैः शरैर्दत्तवरो भृशम् । विव्याध समरे क्रुद्धः सर्वगात्रेषु रावणिः ॥ २८ ॥

समरे	போரில்	सूर्य-सङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்த
दत्तवरो	காம்பெற்ற	शरैः	பாணங்களால்
सः	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
रावणिः	இந்திரஜித்கு	सर्वगात्रेषु	எல்லா அங்கங்களிலும்
क्रुद्धः	கேடும் கொண்டவ னாய்	भृशं	மிக்க
		विव्याध	தாக்கினான்.

तौ हन्यमानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतौ । हेमपुङ्गवान्व्याघ्रौ तिम्मान्मुमुचतुः शरान् ॥

तौ	அந்த	हन्यमानौ	அடிக்கப்படுகின்றவர் களாய்
नरव्याघ्रौ	புருஷோத்தமர்களிடம் ருவர்களும்	हेमपुङ्गवान्	பெண் ஊனியற்றவை களும்
धाराभिः	மழைத்தாரைகளால்	तिम्मान्	கொடிய பணைகளுமாய்
पर्वतौ	இருபடிகள்	शरान्	பாணங்களை
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	मुमुचतुः	விடுத்தார்கள்.
नाराचैः	நாராசபாணங்களால்		

अन्तरिक्षे समासाद्य रावणिं कङ्कपत्रिणः । निकृत्य पतगा भूमौ पेतुस्ते शोणितासुताः ॥

ते	அந்த	रावणिं	இந்திரஜித்கு
कङ्कपत्रिणः	உழுதுச்சிறகுகள் கட்டப்பெற்ற	निकृत्य	காயப்படுத்தி
पतगाः	பாணங்கள்	शोणितासुताः	ரத்தம் தேய்த்தவை களாய்
अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்	भूमौ	பூமியில்
समासाद्य	சென்று	पेतुः	விழுந்தன.

अतिमात्रं शरौघेण पीड्यमानौ नरोत्तमौ । तानिष्पृण्यततो भह्यैरनेकैर्निचकुन्ततुः ॥ ३१ ॥

नरोत्तमौ	புருஷோத்தமர்கள் இருவர்களும்	पततः	போல்கிழும்
शरौघेण	களைவெள்ளத்தால்	तान्	அந்த
अतिमात्रं	மிக்க அதிகமாய்	इषुन्	பாணங்களை
पीड्यमानौ	ஊன்புறுத்தப்படுகின் றவர்களாய்	अनेकैः	பல
		भह्यैः	பல்லபாணங்களால்
		निचकुन्ततुः	ஊண்டித்தெழிந்தனர்.

यतो हि ददृशाते तौ शरान्निभततः शितान् । ततस्तु तौ दाशरथी ससृजातेऽस्त्रभुत्तमम् ॥

तौ	ஆந்த	दृशाते	பார்த்ததரர்களோர
दाशरथी हि	ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்கள்	ततः तु	அவ்வியத்திற்கெ
यतः	எவ்விடத்திலிருந்து	उत्तमं	சிறந்த
शितान्	கடாரை	अस्त्रं	ஆஸ்திரத்தை
शरान्	கணைகளை	ससृजाते	விடுத்தார்கள்.
निपततः	விழுசின் தலைவகைய		

रावणिस्तु दिशः सर्वा रथेनातिरथः पतन् । विव्याध तौ दाशरथी सख्खो निशितैः शरैः ॥

अतिरथः	அதிரதவீரனும்	रथेन	ரதங்கொண்டு
सखः	{	दाशरथी	தென்பவனும்
		कणैकं	உள்
		माणा	பாணங்களால்
रावणिः	இந்திரஜித்கு	तौ	ஆந்த
तु	அப்பொழுது	दाशरथी	ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்
दिशः	திசைகள்		களை
सर्वाः	பாவற்றிலும்	विव्याध	எய்தான்.

तेनातिविद्धौ तौ वीरौ रुमपुङ्खैः सुसंहितैः । वभूवतुर्दाशरथी पुष्पिताविव किशुकी ॥

तौ वीरौ	ஆந்த வீரர்களைய	अतिविद्धौ	மிகத்தாக்கப்பட்டவர்
दाशरथी	ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்கள்		களாய்
तेन	அவனால்	पुष्पितौ	பூத்த
सुसंहितैः	மிக உறுதியான	किशुकी इव	பலசமாதிகள் போ
रुमपुङ्खैः	{		ன் தவர்களாய்
		पुष्पिता	களால்
		वभूवतुः	இருந்தார்கள்.

नास्य वेद गति कश्चिन्न च रूपं धनुः शरान् । न चान्यद्विदितं किंचित्सूर्यस्येवाभ्रसंघवे ॥

अस्य	இவனது (இந்திரஜித	शरान् च	பாணங்களையும்
	தினது)	न	அறியவில்லை.
गति	சஞ்சாரத்தை	अन्यत् किञ्चित् च	வேறு எதுவுமே
कश्चित्	ஒருவரும்	अभ्रसंघवे	மேகத்திரளில்
वेद न	அறியவில்லை.	सूर्यस्य	சூர்யனுடையது
रूपं	உருவத்தையும்	इव	எவ்வாறே அவ்வாறே
धनुः	வில்லையும்.	विदितं न	புளப்படவில்லை.

तेन विद्धाश्च हरयो निहताश्च गतासवः । वभूवुः शतशस्तत्र पतिता धरणीतले ॥ ३६ ॥

तस्य	அங்கு	निहताः च	தாக்கப்பட்டும்
शतशः	நூற்றுக்கணக்கான	गतासवः	உயிரிழந்தவர்களாய்
हरयः	வானர்கள்	धरणीतले	பூமியில்
तेन	அவனால்	पतिताः वभूवुः	சாய்ந்து விட்டார்கள்.
विद्धाः च	பிளக்கப்பட்டும்		

लक्ष्मणस्तु सुसंकुद्धो भ्रातरं वाक्यपत्रवात् । ब्राह्मणं प्रयोक्ष्यामि वधार्थं सर्वरक्षसाम् ॥

लक्ष्मणः तु
सुसंकुद्धः
भ्रातरं
वाक्यं
अमवीत्

லக்ஷ்மணனோடு
மிகச்சினம்முண்டவ
ராப்
தமயணரைப் பார்த்து
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு சொ
ழிக்தார் :

सर्वरक्षसं
वधार्थं
वाक्यं
अम्वीत्
प्रयोक्ष्यामि

“அரக்கர்கள் யாவரும்
டைவவும்
வதைக்காக
பிரம்ம
ஆஸ்திரத்தை
பிரயோகிக்கப்போகி
ன்றேன்.”

तमुवाच ततो रामो लक्ष्मणं शुभलक्षणम्

ततः
रामः
शुभलक्षणं
तं
नैकस्य हेतो रक्षांसि पृथिव्यां हन्तुमर्हसि

एकस्य हेतोः
पृथिव्यां
अयुध्यमानं प्रच्छन्नं प्राञ्जलिं शरणागतम् ।

इह
अयुध्यमानं
प्रच्छन्नं
प्राञ्जलिं

अस्यैव तु वधे यत्नं करिष्यावो महाबल ।

महाबल
अस्य
वधे एव
तु
यत्नं
करिष्यावः

तमेनं मायिनं क्षुद्रमन्तर्हितरथं बलान् ।

बलान्
तं
पुनं
मायिनं
क्षुद्रं

राक्षसं निहनिष्यन्ति दृष्ट्वा बानरयूथपाः ॥ ४२ ॥

अन्तर्हितरथं
राक्षसं
दृष्ट्वा
बलान्
निहनिष्यन्ति

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“உருவன் காரணமாக
உலகிலேயே
அயுதமான
பிராஜலி
இவ்விடத்தில்
போரில்
போரிடாதவனையும்
மறைந்துகொண்டவ
னையும்
கைகாப்பியவனும்

“மகாபலகாரரீதியே!
இவனுடைய
வதைவியத்திலேயே
இப்பொழுது
முயற்சியை
மேற்கொள்கோம்.”

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

॥ ३८ ॥

लक्ष्मणं
उवाच

पृथिव्यां
नैकस्य हेतो रक्षांसि पृथिव्यां हन्तुमर्हसि

एकस्य हेतोः
पृथिव्यां
अयुध्यमानं प्रच्छन्नं प्राञ्जलिं शरणागतम् ।

इह
अयुध्यमानं
प्रच्छन्नं
प्राञ्जलिं

अस्यैव तु वधे यत्नं करिष्यावो महाबल ।

महाबल
अस्य
वधे एव
तु
यत्नं
करिष्यावः

तमेनं मायिनं क्षुद्रमन्तर्हितरथं बलान् ।

बलान्
तं
पुनं
मायिनं
क्षुद्रं

राक्षसं निहनिष्यन्ति दृष्ट्वा बानरयूथपाः ॥ ४२ ॥

अन्तर्हितरथं
राक्षसं
दृष्ट्वा
बलान्
निहनिष्यन्ति

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

“காணரசோடு தந்தனை
வர்கள்
ஆந்த
இந்த
மரபாடையும்
ஆற்பணும்

यद्येष भूमिं विशते दिवं वा रसातलं वाऽपि नभःस्थलं वा ।

एवं निगूहोऽपि समासूदम्यः पतिष्यते भूमितले गतासुः

॥ ४३ ॥

एषः	இவன்	निगूहः अपि	மகறந்துகொண்ட
भूमिं	பூமிநிலை	सम	என்று [அவனும்]
दिवं वा	வானுகத்திலை	असूदम्यः	அஸ்திரத்தால் கொ
रसातलं अपि वा	பரதாளத்திலை		ளுத்தப்பட்டு
नभःस्थलं वा	ஆகாயத்திலை	गतासुः	உயிரிழந்து
विशते यदि	புகுண்டுடன் எனினும்	भूमितले	புதலத்தில்
एवं	இப்படியாய்	पतिष्यते	விழுந்துகிடுவான்."

इत्येवमुक्त्वा वचनं महात्मा रघुपवीरः पुत्रगर्षभेर्वृतः ।

वधाय रौद्रस्य नृशंसकर्मणस्तदा महात्मा त्वरितं निरीक्षते

॥ ४४ ॥

महात्मा	மகாபரிசுத்தமூர்த்தியும்	वृतः	குழப்பட்டவராய்
महात्मा	போற்றல் மிக்கவரு	तदा	அப்பொழுது
रघुपवीरः	ரூராகவர் [மகிய	नृशंसकर्मणः	நீக்கி, தழுவாய்த
इति एवं	மேற்கண்டவாறு		வனும்
वचनं	திருமொழியை	रौद्रस्य	பயங்கரனுமான
उक्त्वा	சாற்றிவிட்டு	त्वरितं	கிரைவாய் [அவனை
पुत्रगर्षभैः	வானரோத்தமர்கனால்	वधाय	வதைக்க
		निरीक्षते	யோசித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18509

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3834

एकाशीतितमः सर्गः—எண்பத்தேனாவது ஸர்க்கம் ॥ ८१ ॥

मायासीतावधः—மாயாஸீதாவதம்.

विज्ञाय तु मनस्तस्य राघवस्य महात्मनः । संनिवृत्त्याह्वात्तस्मात्संविशेऽपुं ततः ॥१॥

ततः	அப்பொழுது	तस्मात्	தந்த
महात्मनः	மகாத்மாவரைய	आह्वात्	போர்சீன்று
तस्य	அந்த	संनिवृत्त्य	திரும்பி
राघवस्य	ரூராமரின்	पुं	பட்டணத்திற்கு
मनः	திரு உள்ளத்தைய	संविशे	அவன் (இந்திரஜித்து)
विज्ञाय तु	அறிந்தகொண்ட		போவ்சீரெய்தான்.

ஆபடுவ

போவ்சீரெய்தான்.

सोऽनुरमृत्य वधं तेषां राक्षसानां तरस्विनाम् । क्रोधताम्रेक्षणः शूरो निर्जगाम महाद्युतिः॥

शूरः	சூரனும்	वधं	வணதையை
महाद्युतिः	ஹரிடிக் கவனுமான்	अनुरमृत्य	நினைந்து நினைந்து
सः	அவன்	क्रोधताम्रेक्षणः	கொபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனும்
तरस्विनां	பலசாஸிகளான	निर्जगाम	வெளிக்கிளம்ப அற்றான்.
तेषां	அந்த		
राक्षसानां	அரக்கர்களின்		

स पश्चिमेन द्वारेण निर्ययौ राक्षसैर्दृतः । इन्द्रजित्तु महावीर्यः पौलस्त्यो देवकण्टकः ॥३॥

महावीर्यः	ஹீர்யம் மிகுந்தவனும்	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
देवकण्टकः	தேவசந்ருகும்	वृतः	சூழப்பட்டவனும்
पौलस्त्यः	புலஸ்தியவம் + த்தவ	पश्चिमेन	மேற்கு
सः	அந்த [னுமான்	द्वारेण	வாயிலாய்
इन्द्रजित्तु	இந்திரஜித்து	निर्ययौ	புறப்பட்டிச் சென்றான்.
तु	அப்பொழுது		

इन्द्रजित्तु ततो दृष्ट्वा भ्रातॄौ रामलक्ष्मणौ । रणायाभ्युचतौ वीरौ मायां प्रादुष्करोत्तदा ॥

इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	रणाय	போருக்கு
ततः	அவ்விடத்தில்	अभ्युचतौ	ஆயத்தமாயிருப்பவர்
वीरौ	ஹீரர்களும்	दृष्ट्वा	கவனித்து [களாய்
भ्रातॄौ	சகோதரர்களுமாகிய	तदा	அப்பொழுது
रामलक्ष्मणौ तु	ராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்	मायां	மாயையை
		प्रादुष्करोत्	மேற்கொண்டான்.

इन्द्रजित्तु रथे स्थाप्य सीतां मायामयीं ततः । बलेन महताऽऽवृत्य तस्या वधमरोचयत् ॥

तु	அப்பொழுது	महता	பெரும்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	बलेन	சைன்யத்தால்
ततः	அவ்விடத்தில்	आवृत्य	சூழ்வித்து
मायामयीं	மாயாருபமான	तस्याः	அவளுடைய
सीतां	ஸீதையை	वधं	வணதையில்
रथे	ரதத்தில்	अरोचयत्	தீர்மானம் கொண் டான்.
स्थाप्य	நிறுத்தி		

मोहनार्थं तु सर्वेषां बुद्धिं कृत्वा सुदुर्मतिः । हन्तुं सीतां व्यवसितो वानराभिमुखो ययौ ॥

सुदुर्मतिः	திய எண்ணம் படைத்த அவன்	सीतां हन्तुं	ஸீதையை (மாயா ஸீதையை)க்கொல்ல
सर्वेषां तु	பாவசையுமே	व्यवसितः	யத்தனித்தவனும்
मोहनार्थं	மோஹமுறச்செய்ய	वानराभिमुखः	வானரர்களுக்கெதி
बुद्धिं कृत्वा	கருதி	ययौ	சென்றான். [ராய்

तं दृष्ट्वा त्वभिनिर्वान्तं नगर्याः काननौकसः । उत्पेतुरभिसंकुद्धाः शिलाहस्ता युयुत्सवः ॥

கானனூகஸ:	காணனூகஸர்	அபிஸங்குத்தா:	அபிஸங்குத்தா
तु	அப்பொழுது	युयुत्सवः	யூயுத்ஸவ
स	அவளை	शिलाहस्ता:	சிலாஹஸ்தா
नगर्याः	நகரீயினர்	अपेतुः	அபேது
अभिनिर्वान्तं	அபிநிர்வாந்தம்		
दृष्ट्वा	பார்த்து		

हनुमान्पुरतस्तेषां जगाम कपिकुञ्जरः । प्रगृह्य सुमहच्छृङ्गं पर्वतस्य दुरासदम् ॥ ८ ॥

कपिकुञ्जरः	கபிகுஞ்சர	सुमहत्	சுமஹத்
हनुमान्	ஹனுமான்	दुरासदं	துராஸதம்
तेषां	அவர்களுக்கு	शृङ्गं	சூங்கம்
पुरतः	முன்பே	प्रगृह्य	பிரகூர்த்து
पर्वतस्य	பர்வதத்தினுடைய	जगाम	ஜகாம்

स ददर्श हतानन्दां सीतापिन्द्रजितो रथे । एकवेणीधरां दीनामुपवासकृशाननाम् ॥ ९ ॥

परिक्षिष्टैकवसनाममृजां राघवप्रियाम् । रजोमलाभ्यामालिप्तैः सर्वगात्रैर्वरस्त्रियम् ॥ १० ॥

सः	அந்த	हतानन्दां	ஹதானந்தா
हनुमान्	ஹனுமான்	दीनां	தீனா
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தினுடைய	एकवेणीधरां	ஏகவேணிதரா
रथे	ரதத்தில்	उपवासकृशाननां	உபவாஸகூசானனா
राघवप्रियां	ராகவபிரியானது		
	விபும்		
रजोमलाभ्यां	பழுதியும் அழுக்கும்	परिक्षिष्टैकवसनां	பரிஷிஷ்டைகவஸனா
आलिप्तैः		படைத்த	
सर्वगात्रैः	எல்லா அறுபுவங்க	अमृजां	அமூஜா
	எரணும்	सीतां	சீதா
वरस्त्रियं	எழில்மங்கையம்	दर्शं	தர்சம்

तां निरीक्ष्य मुहूर्तं तु मैथिलीत्वध्यवस्य तु । बभूवाचिरदृष्टा हि तेन सा जनकात्मजा ॥

तां दीनां मलदिग्धाङ्गीं रथस्थां दृश्य मैथिलीम् । बाष्पपर्याकुलमुखो हनुमान्व्यथितोऽभवत् ॥

तेन	அவனால்	हि	ஹி
सा	அந்த	हनुमान्	ஹனுமான்
जनकात्मजा	ஜனகிதேவி	तां	அவளை
	சிறிதுநாளுக்கு முன்	तु	அப்பொழுது
अचिरदृष्टा बभूव		புதான் காணப்பட்டான்.	मुहूर्तं
		निरीक्ष्य	கூர்ந்து கவனித்து

मैथिली	ஊனகிதேவியை
इति	என
अध्वस्य	தீர்மானித்து
तु	பின்வரும்
तां	அந்த
दीनां	ஏக்கித் தனிப்பவனும்
मलदिग्धानीं	அழுக்கடைந்த மேனி கொண்டவனும்

स्थानां	ரதத்திலிருப்பவளு மான
मैथिलीं	ஊனகிதேவியை
रूप	பார்ந்து
वापयपाकुलमुखः	கண்ணிர்கிறைந்த முக்கொண்டவராய்
व्यथितः	துயாம் மேலிட்டவ
अभवत्	ஆனார். [ராய்]

अब्रवीत्तां तु शोकातीं निरानन्दां तपस्विनीम् । सीतां स्थस्थितां दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रसुताथिताम् ॥

किं समास्थितमस्येति चिन्तयन् स महाकपिः ॥ १३ ॥

सह तैर्वानरश्रेष्ठैरभ्यधावत् रावणिम् ॥ १४ ॥

महाकपिः वाणरोत्तम
(ஆளுசனேயர்)

तां सीतां अन्त वीतादेवियै
राक्षसेन्द्रसुताथितां रावணனது புதல்வ
ளிடத்தில் சிக்கி

स्थितां रतத்திலிருப்பவளாய்

शोकातीं சோகத்தால் தனிப்
வளாயும்

निरानन्दां உவகையொழிந்தவ
ளாயும்

तपस्विनीं பரிதாபநிலையுற்றவ

दृष्ट्वा பார்ந்து [ளாயும்
अभवीत् பின்வருமாறு சொல்
ளிக்கொண்டார்.

अस्य இவனது

समास्थितं கொள்ளை

तु இப்பொழுது

किं எதுவோ ?

इति இப்படி.

चिन्तयन् யோசிப்பவராய்

सः அவர்

तैः அந்த

वानरश्रेष्ठैः வானரோத்தமர்
களோடு

सह கூட

रावणिं இந் திராஜித்தை

अभ्यधावत् எதிர்த்தார்.

तद्वानरबलं दृष्ट्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । कृत्वा विकारां निस्त्रिंशं मूर्ध्नि सीतां प्रकर्षयत् ॥

रावणिः இந் திராஜித்து

तत् अन्त

वानरबलं வானரசேனையை

दृष्ट्वा பார்ந்து

क्रोधमूर्च्छितः கோபம் மேலிட்டவ
னாய்

निस्त्रिंशं சத்தியை

विकारां कृत्वा உறையினின்றானுவி

सीतां வீதாதேவியை
(மாயாருபத்தை)

मूर्ध्नि சிரசில்

प्रकर्षयत् பற்றியிழுத்தான்.

तां स्त्रियं पश्यतां तेषां ताडयामास रावणिः । क्रोशन्तीं राम रामेति मायया योजितां रथे ॥

रावणिः இந் திராஜித்து

रथे ரதத்தில்

मायया மாயையால்

योजितां ஆக்கப்பெற்றவனும்

राम राम 'ராம ராம'

इति என்று

क्रोशन्तीं கதறுபவளுமான

तां स्त्रियं அந்த மக்கையை

तेषां அவர்கள்

पश्यतां பார்ந்துக்கொண்டிரு
க்கையில்

ताडयामास வெட்டினார்.

गृहीतमूर्धजां दृष्ट्वा हनुमान् दैन्यमागतः । शोकजं वारि नेत्राभ्यामसृजन्मारुतात्मजः ॥

மாஹாத்மஜ:	வாயுபுத்தல்வரசகிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
हनुमान्	ஹனுமான்	दैन्यं भागतः	ஏக்கம் பிடித்தவராய்
गृहीतमूर्धजां	கேசத்தில் பற்றப்பட்ட டவளாய்	नेत्राभ्यां	இரு கண்களினின்றும்
		शोकजं वारि	சூயாசீரை
		असृजन्	பெருக்கினார்.

तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीं रामस्य महिषीं प्रियाम् । अवतीत् परुषं वाक्यं क्रोधाद्रभोधिपात्मजम् ॥

रामस्य	ஸ்ரீராமரது	कोचान्	கோபத்தால்
प्रियां	பிரிய	रभोधिपात्मजं	ராவணனது புத்தல்வ ளை நோக்கி
महिषीं	மஹிசியும்	परुषं	கடிய
चारुसर्वाङ्गीं	அழகிய திருமேனியா ளுமாள	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
तां	அவளை	अवतीत्	பின்வருமாறு அரைந் தார் :
दृष्ट्वा	கவனித்து		

दुरात्मज्ञात्मनाशाय केशपक्षे परामृशः । ब्रह्मर्षीणां कुले जातो राक्षसीं योनिमाश्रितः ॥

दुरात्मन्	“பாபியே!	आश्रितः	அடைந்தீ
ब्रह्मर्षीणां	பிரும்மரிஷிகளின்	आत्मनाशाय	உன்னை அழித்துக் கொள்ளவே
कुले	குலத்தில்	केशपक्षे	கேசபாகத்தில்
जातः	உதித்து	परामृशः	பற்றினே.
राक्षसीं	ராக்ஷஸை		
योनिं	பிறகியை		

धिक् त्वां पापसमाचारं यस्य ते मतिरीदृशी । नृशंसानार्यं दुष्टं क्षुद्रं पापपराक्रम ॥
अनार्यस्येदृशं कर्म घृणा ते नास्ति निर्वृण ॥ २० ॥

यस्य	“எந்த	दुष्टं	பாபி!
ते	உனது	क्षुद्रं	அற்பனே!
मतिः	புத்தி	पापपराक्रम	பாபங்களின்பிரதாபம் செலுத்துபவனே!
ईदृशं	இப்படிப்பட்டதோ (அந்த)	अनार्यस्य	அநந்தையேயறியாத தீயனின்
पापसमाचारं	பாபத்தையே நித்ய கர்மாவாகக்கொண்ட	कर्म	காரியம்
त्वां	உன்னை	ईदृशं	இப்படிப்பட்டது.
धिक्	என்னவேண்டுமானால் லும் செய்யலாம்.	निर्वृण	கண்ணெஞ்சனே!
नृशंसानार्यं	கஞ்சானே!	ते	உனக்கு
अनार्यं	தீயனே!	घृणा	இரக்கமென்பது
		अस्ति न	இல்லை.

च्युता गृहाच्च राज्याच्च रामहस्ताच्च मैथिली । किं तथैपाऽपराद्धा हि यदेनां हन्तुमिच्छसि॥

गृहात् च "असंमतेन यिनं
च चित्तं [युद्धम्
राज्यात् राज्यं चित्तं
च चित्तं
रामहस्तात् च श्रीराम्यिनं कवयिणी
ननुक्कड
मैथिली ज्ञानसिद्धेयवार्
च्युता पोय्यिद्धाणे.

यत् एनां एதற்காக இவளை
हन्तु கொல்ல
इच्छसि துணிக் தணியோ ?
एषा இவள்
तव உனக்கு
किं हि என்னதான்
अपराद्धा குற்றம்புரிந்ததான்?

सीतां च हत्वा न चिरं जीविष्यसि कथञ्चन ॥ २२ ॥

सीतां "சீதாதேவியை
हत्वा च கொன்றபின்
कथञ्चन எப்படி இயட்டாலும்

चिरं நீண்டு
जीविष्यसि न உயிர்தரிக்கமாட்டாய்.

वधार्हकर्मणाऽनेन मम हस्तगतो ह्यसि ॥ २३ ॥

अनेन "இந்த
वधार्हकर्मणा கொலைக்குற்றத்தால்
मम எனது

हस्तगतः हि கைகளில் சிக்கியவனா
कवे
असि ஆகின்றனை.

ये च स्त्रीघातिनां लोका लोकवध्येषु कुत्सिताः । इह जीवितमृतसृज्य मेत्य तान्प्रतिपत्स्यसे॥

लोकवध्येषु च "உலகில் கொலைக்குப்
பாத்திரமானவர்
कुत्सिताः இழிவான [கருக்கும்
ये எந்த
लोकाः லோகங்கள்
स्त्रीघातिनां பெண்கொலை புரிந்த
வர்களுக்கோ

तान् அவைகளை
इह இப்பொழுது
जीवितं உயிரை
उत्सृज्य துறந்து
मेत्य மாண்டபின்
प्रतिपत्स्यसे அடைவாய்."

इति ब्रुवाणो हनुमान्सायुधैर्हरिभिवृतः । अभ्यधावत संकुडो राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ॥ २५ ॥

हनुमान् தூனுமார்
इति மேற்கண்டவாறு
ब्रुवाणः சொல்லிக்கொண்ட
संकुडः சினமெழுந்தவராய்

सायुधैः போகர்களுகளுடன்
हरिभिः வானரர்களால் [கடிய
वृतः சூழப்பட்டவராய்
राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ராவுணன் புதல்வனை
நோக்கி
अभ्यधावत எதிர்த்தோடினார்.

आपतन्तं महावीर्यं तदनीकं वनौकसाम् । रक्षसां भीमवेगानामनीकं तु न्यवारयत् ॥ २६ ॥

भीमवेगानं பயங்கரசத்திகொண்ட
रक्षसां அரக்கர்களில்
अनीकं சேணையானது
तु அப்பொழுது
आपतन्तं எதிர்த்துவருகின்ற
தும்

महावीर्यं மகாவிரியங்கொண்ட
तत् அந்த [துமான
वनौकसां வானரர்களின்
अनीकं சேணைய
न्यवारयत् எதிர்த்துத்தனைத்
தது.

स तां बाणसहस्रेण विभोभ्य हरिवाहिनीम् । हरिश्रेष्ठं हनुमन्तपिन्द्रजित्पत्युवाच ह ॥

सः	அந்த	विभोभ्य	கலக்கி
हनुविन्	இந்திரஜித்து	हरिश्रेष्ठं	வானரோத்தமராகிய
बाणसहस्रेण	பாணங்களின் பல	हनुमन्तं ह	ஹனுமன்காப்பார்த்து
तां	அந்த	प्रपत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலு
हरिवाहिनीं	வானரசேனையை		வாந்தரன் :

सुग्रीवस्त्वं च रामश्च यन्निमित्तमिहागताः । तां हनिष्यामि वैदेहीमथैव तव पश्यतः ॥२८॥

सुग्रीवः	“சுகிரீவனும்	वैदेही	வீதைதைய
त्वं च	நீயும்	अथ एव	இக்கணமே
रामः च	ராமனும்	तव	நீ
यन्निमित्तं	ஏவன் காரணமாக	पश्यतः	கிழித்துக்கொண்டி
इह	இவ்விடம்		ருக்கையிலேயே
आगताः	வந்திருக்கின்ற	हरिष्यामि	கொல்லப்போகின்
तां	அந்த		தேன்.

इमां हत्वा ततो रामं लक्ष्मणं स्वां च वानर । सुग्रीवं च वधिष्यामि ते चानार्य विभीषणम् ॥

इमां	“இவளை	ते	அந்த
हत्वा	கொண்டவிட்டு	अनार्यं विभीषणं च	நீசனாகிய விபிஷண
ततः	பின்னர்	वानर	குரங்கே, [னையும்
रामं	ராமனையும்	स्वां च	உன்னையுக்கூட
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனையும்	वधिष्यामि	கொல்லப்போகின்
सुग्रीवं च	சுகிரீவனையும்		தேன்.

न हन्तव्याः स्त्रियश्चेति यद्दुर्वीपि पुवङ्गम् । पीडाकरमपिवाणां यत्स्यात्कान्वयमेव तत् ॥

पुवङ्गम्	“குரங்கே!	अभिलाषां	சத்ருக்களுக்கு
स्त्रियः	ஸ்திரீகள்	यत्	எது
हन्तव्याः न	கொல்லத்தக்காதவர்	पीडाकरं स्यात्	உபத்திரவத்தைத்
इति	என்று [கல்	तत्	அது [தருமோ
यत् च	எதுவோ ஒன்றை	कतस्य एव	அவச்யம் செய்யத்
ववीपि	எடுத்துகாத்தனையே.		தக்கதே.”

तमेवमुक्त्वा रुदतीं सीतां मायामयीं तदा । शितधारेण खड्गेन निजवानेन्द्रजित्स्वयम् ॥

हनुविन्	இந்திரஜித்து	खड्गेन	கத்தியால்
तं	அவரிடம்	रुदतीं	அழுதுகொண்டிருக்
एव	மேற்கண்டவாறு	मायामयीं	மாயாருபமான [கும்
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	सीतां	வீதைதைய
तदा	அப்பொழுது	स्वयं	தானே
शितधारेण	கரியதாரையுடன	निजवानेन्द्रजित्स्वयम्	வெட்டினான்.

यज्ञोपवीतमार्गेण भिक्षा तेन तपस्विनी । सा पृथिव्यां पृथुश्रोणी पपात् भियदर्शना ॥

भियदर्शना	இனிய தோற்றம் கொண்டவளும்	सा	அவள்
पृथुश्रोणी	{ நல்லொழுக்கத்தை யே சர்வமுடையக் கொண்டவளும்	तेन	அவளால்
तपस्विनी		यज्ञोपवीतमार्गेण	பூணூல் மாலைக்குக் சரியாய்
	பரிதாபநிலையிலிருப்ப வளுமான்	भिक्षा	பிளவுண்டவளாய்
		पृथिव्यां	பூமியில்
		पपात्	சாய்ந்தாள்.

तामिन्द्रजित्स्वयं हत्वा हनूपन्तमुवाच ह

॥ ३३ ॥

हन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
तां	அவளை	हनूमन्तं	ஹனுமனாரப்பார்த்து
स्वयं	தானே	उवाच ह	பின்வருமாறு சொ ழிந்தான் :

मया रामस्य पश्येमां भियां कोपेन सूदिताम्

॥ ३४ ॥

मया	"என்னால்	इमां	இந்த
कोपेन	கோபத்துடன்	रामस्य	ராமனது
सूदितां	கொல்லப்பட்ட	भियां	மனையைய
		पश्य	பார்.

एषा विशस्ता वैदेही विफलो वः परिश्रमः

॥ ३५ ॥

एषा	"இந்த	वः	உக்களது
वैदेही	வீதை	परिश्रमः	பிரயாசை
विशस्ता	கொல்லப்பட்டாள்.	विफलः	விவர்த்தமே."

ततः खड्गेन महता हत्वा तामिन्द्रजित्स्वयम् । हृष्टः स रथमास्थाय विननाद महास्वनम् ॥

ततः	அந்த	ततः	அதனால்
हन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	हृष्टः	களிப்புற்றவனாய்
स्वयं	தானே	रथं	ரதத்தில்
तां	அவளை	भास्थाय	இருந்துகொண்டே
महता खड्गेन	பெருங்கத்தியால்	महास्वनं	பேரொலியாய்
हत्वा	வெட்டி	विननाद	கர்ஜித்தான்.

वानराः शुश्रुवुः शब्दमदूरे प्रत्यवस्थिताः ।

व्यादितास्यस्य नदतस्तदूर्गं संश्रितस्य च ॥

वत्	அந்த	नदः च	கர்ஜிக்கும் அவனு
दूर्गं	கோட்டையை	शब्दं	சத்தத்தை [டைய
संश्रितस्य	அடைத்து	मदूरे	சமீபத்தில்
व्यादितास्यस्य	வாயை விரித்துக் கொண்டு	प्रत्यवस्थिताः	இருந்த
		वानराः	வானர்கள்
		शुश्रुवुः	கேட்டார்கள்.

तथा तु सीतां विनिहत्य दुर्मतिः महृचेताः स बभूव रावणिः ।

तं हृष्टरूपं समुदीक्ष्य वानरा विषण्णरूपाः समभिप्रदुःखुः ॥ ३८ ॥

दुर्मतिः	நீய எண்ணமுற்ற	बभूव	ஆளும்.
सः	அந்த	हृष्टरूपं	மிகக்களிப்புற்றிருந்த
रावणिः	இந்திரஜித்து	तं	அவனை
तथा तु	அப்படியே (தீர்மானி த்தபடியே)	समुदीक्ष्य	பார்த்து
सीतां	வீணையை	वानराः	வானரர்கள்
विनिहत्य	கொன்று	विषण्णरूपाः	முற்றுப் போகத்தவர் கனரல்
महृचेताः	மனத்திருப்திகொண்டவனாய்	समभिप्रदुःखुः	முத்தகிப்பிட்டார் கள்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाण्डे
युद्धकाण्डे एकाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 18547

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 3872

इक्षतीतितमः सर्गः—என்பத்தீரண்டாவது எரிக்கம். ॥ ८२ ॥

इन्द्रजिता निकुम्भिलायां होमारम्भः—இந்திரஜித்து சிதம்பிகையில் இராஜமம்
செய்யத் துவக்குவது.

श्रुत्वा तु भीमनिर्द्वादं शक्राशनिसमस्वनम् । वीक्षमाणा दिशः सर्वा दुद्रुवुवानरर्षभाः ॥

वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	दिशः	திசைகள்
शक्राशनिसमस्वनं	வஜ்ஜாயுதத்திருந்து சுரண ஒலிகொண்ட	सर्वाः	பாசத்திலும்
भीमनिर्द्वादं	பயங்கரகர்ஜனையை	वीक्षमाणाः	சுற்றிப்பார்க்கின்ற வர்களாய்
श्रुत्वा तु	கேட்டதும்	दुद्रुवुः	துடினார்கள்.

तानुवाच ततः सर्वान्हनुमान्मास्तात्पजः । विषण्णवदनान्दीनांस्वस्ताभिवद्रवतः पृथक् ॥२॥

मास्तात्पजः	வாய்புகல்வராகிய	विद्रवतः	தடுத்தவர்களைய
हनुमान्	ஹனுமார்	तान्	அவர்கள்
विषण्णवदनान्	முகல்வராய். பவர்களும்	सर्वान्	பாசமாயும் பார்த்து
दीनान्	ஏக்கமுற்றவர்களும்	ततः	அப்பொழுது
स्वस्तान्	பயந்து	उवाच	பின்வருமாறு
पृथक्	நிமித்து		கொள்ளுள்:

कस्माद्विषण्णवदना विद्रवध्वे पृथङ्गमाः । त्यक्तयुद्धसमुत्साहाः शूरत्वं कनु वो गतम् ॥३॥

पृथङ्गमाः	“வானரர்களே!	विद्रवध्वे	தடுத்தவர்கள் ?
त्यक्तयुद्धसमुत्साहाः	கொளுக்கைய நாகத்தைய விட்டிடாநித்து	वः	உத்தமது
विषण्णवदनाः	முகல்வரோத்தமர்கள்	कनु	ஈரக்கனையை
कस्मान्	எதற்காக [கனாய்	गतम्	எங்கே சென்றது ?

पृष्ठतोऽनुव्रजध्वं पापयतो यान्तमाहवे । शूरैरभिजनोपैरयुक्तं हि निवर्तितुम् ॥ ४ ॥

आहवे	“போசில்	अनुव्रजध्वं	வாசுதிகள்.
अमतः	முன்னே	अभिजनोपैः	கற்கு வமகைமந்த
यान्तं	செல்லும்	शूरैः	சூரர்களால்
मां	என்னை	निवर्तितुं	புறங்காட்டிச்செல்ல
पृष्ठतः	பின்னொடர்ந்து	अयुक्तं हि	தகாததன்றோ?

एवमुक्त्वाः सुसंहृष्टा वायुपुत्रेण वानराः । शैलशृङ्गाण्यगांश्चैव जगृहुर्हृष्टमानसाः ॥ ५ ॥

वायुपुत्रेण	வாயுபுத்திரால்	हृष्टमानसाः	உதம்ப ஹமனத்தி ளர்களால்
पूर्वं	முற்கண்டவாறு	शैलशृङ्गाणि च	மலைச்சிகரக்களையும்
उक्त्वाः	சொல்லப்பட்ட	अगान् एवं	மறக்களையும்
वानराः	வானரர்கள்	जगृहुः	கைக்கொண்டார்கள்.
सुसंहृष्टाः	மிகக்களிப்புற்று		

अभिपेतुश्च गर्जनतो राक्षसान्वानरर्षभाः । पस्विर्वा हनुमन्तपन्वयुश्च महाहवे ॥ ६ ॥

महाहवे	கடும்போசில்	अन्वयुः	பின்னென்றார்கள்.
वानरर्षभाः च	வானரோத்தமர்களுக்கும்	राक्षसान् च	அரக்கர்களையும்
हनुमन्तं	ஹனுமனரை	गजन्तः	கர்ஜித்துக்கொண்டு
परवाये	முற்கூ	अभिपेतुः	எதிர்த்தார்கள்.

स तैर्वानरमुख्यैश्च हनुमान्सर्वतो वृतः । हुताशन इवाचिष्मानद्दहच्छत्रुवाहिनीम् ॥ ७ ॥

सः	அந்த	वृतः	சூழப்பட்டவரால்
हनुमान्	ஹனுமார்	अचिष्मान्	அவர்களைகொண்டவரால்
सैः	அந்த	हुताशनः	அக்ளி
वानरमुख्यैः	வானரோத்தமர் களால்	इव	போன்றவரால்
सर्वतो च	நாற்புறமும்	शत्रुवाहिनीं	சற்குசேனையை
		अदहत्	அதமர்க்கினார்.

स राक्षसानां कदने चकार सुमहाकपिः । वृतो वानरसैन्येन कालान्तकयमोपमः ॥ ८ ॥

सुमहाकपिः	வானரோத்தமராகும்	कालान्तकयमोपमः	பிரளயகரவ மமனுக் கொப்பாசி
सः	அவர்	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
वानरसैन्येन	வானரசேனையால்	कदने	நாசத்தை
वृतः	சூழப்பட்டவரால்	चकार	செய்தார்.

स तु कोपेन चाविष्टः शोकेन च महाकपिः । हनुमान् रावणिरथेऽपातयन्महतीं शिलाम् ॥ ९ ॥

सः	அந்த	आविष्टः	மேலிட்டவரால்
महाकपिः	வானரோத்தமராகிய	रावणिरथे	இரவணரீத்தின்
हनुमान् तु	ஹனுமாரும்	महतीं	பெரும் [சதத்தில்
कोपेन च	கோபத்தாலும்	शिलां	பாறைமொன்றை
शोकेन च	சோகத்தாலும்	अपातयन्	எறிந்தார்.

தாமாபதந்தீர் டூவ ரய: சாரயினா ததா । விவேயாஷவசமாயுக்த: சுதூரமபவாஹித: ॥ 10 ॥

ததா	அப்பொழுது	ரய:	ரதமரணது
தா	அதை	சாரயினா	ஸாரதியால்
தாமாபதந்தீர்	மெல்லிழைந்துவதாய்	சுதூர்	வெகுதூரம்
டூவ ரு	பரந்ததும்	அவாஹித:	செலுத்தப்பட்டது.
விவேயாஷ- சமாயுக்த:	இவைந்தபடி ஏதும் கு திரைகள் பூட்டிப் பெற்ற		

தமிந்நிதமபாப்ய ரயஸ்ய் சஹஸாரயிம் । விவேஷ ஷரணீர் மிவ்வா மா சிலயா வ்யய்ஸுயதா ॥

ஸா	அந்த	அபாப்ய	அபாபாது
சிலயா	பாறையானது	வ்யய் வயதா	விவ்யய்யோயோஜனமரண
மஹஸாரயி	ஸாரதியாகுகூட	ஷரணீர்	பூட்டிய [தாய்
ரயஸ்ய்	ரதத்திசீருக்கும்	மிவ்வா	மிவ்வாது
தீ	அந்த	விவேஷ	புஞ்சுத்தது.
இந்நித	இந்திரஜிந்ஸை		

பாதிதாயா சிலயாயா து ரக்ஷஸா வ்யயிதா சமூ: । நிபதந்யா ச சிலயா ராஷமா மயிதா ஷுயம் ॥

சிலயாயா	பாறை	நிபதந்யா	வந்துவிழும்
பாதிதாயா து	எறியப்படுகையினால்	சிலயா ச	அப்பாறையால்
ரக்ஷஸா	அரக்கர்களின் [யி	ராஷமா:	அரக்கர்கள்
சமூ:	சேனை	ஷுயம்	மிக
வ்யயிதா	காக்கமுற்றது.	மயிதா:	நகக்குண்டார்கள்.

தமப்யபாவஹ்லதஸோ நதந்ந: கானநௌகச: ॥ 11 ॥

ஸதந:	தூற்றக்கணக்காக	தீ	அவளை (இந்திரஜிந் ஸை)
கானநௌகச:	வானர்கள்	அப்யபாவந்	எதிர்த்தேகாபுலர்கள்.
நதந்ந:	கர்த்திகின் நவர்களாய்		

தீ டுமாஷ் மஹாவிர்யா கிரிஸ்யுஜ்ஜாணி சோயதா: । க்ஷிபந்தீந்நித: சங்க்யே வானரா ஹிமவிக்ரமா: ॥

தீ	அந்த	சங்க்யே	பெரிய
மஹாவிர்யா:	ஹீரயம் மிக்கவர்களுடும்	டுமாஷ் ச	பாசினையும்
ஹிமவிக்ரமா:	{ பவங்காமரண பிரதா பங்கொண்டவர்களு மரண	கிரிஸ்யுஜ்ஜாணி ச	மலைச்சிகரங்களுடும்
வானரா:	வானர்கள்	சோயதா:	உத்தேசவர்களாய்
		இந்நித:	இந்திரஜிந்நிடம்
		க்ஷிபந்தி	எதிர்த்தார்கள்.

வூக்ஷஸீலமஹாவுர்ப் விஸுஜந்த: ஸுவஜ்ஜமா: । ஷூலா கதநே சகருநேதுஷ் விவிபே: ஸ்வே: ॥ 12 ॥

ஸுவஜ்ஜமா:	வானர்கள்	ஷூலா	சகருக்களுக்கூ
வூக்ஷஸீலமஹாவுர்ப்	{ மரக்களுடையவும் மலைகளுடையவும் பெரும்வருவத்ததை	கதநே	நாசத்தை
விஸுஜந்த:	விடுப்பவர்களாய்	சக:	விளவித்தவர்.
		விவிபே:	பல
		ஸ்வே: ச	சூல்கொண்டும்
		நேது:	ஆசுவாரித்தனர்.

वानरैस्तेमहावायீधोररूपा निशाचराः । वीर्यादभिहता वृक्षैर्व्यवेष्टन्त रणाजिरे ॥ १६ ॥

घोररूपाः	பயங்கர மான உருவங்களை கொண்ட	वीर्यान्	வீரத்தினை
निशाचराः	அரக்கர்கள்	वृक्षैः	மரக்களைக் கொண்டு
वैः	அந்த	अभिहताः	தாக்கப்பட்டவர் களால்
महावीर्यैः	மகாவீரப்புகளினால்	रणाजिरे	போர்களைத்தினை
वानरैः	வானரர்களால்	व्यवेष्टन्त	புரண்டார்கள்.

स्वसैन्यमभिवीक्ष्याथ वानरादितमिन्द्रजित् । मृहीतायुधः क्रुद्धः परानभिमुखो ययौ ॥

अथ	அப்பொழுது	क्रुद्धः	கொடுமெழுக்து
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	मृहीतायुधः	ஆயுதங்களைக்கைக் கொண்டவனாய்
स्वसैन्यं	தனது சைன்யத்தை	परान्	சத்ருக்களை
वानरादितं	வானரர்களால் தான் புறத்தப்பட்டதாய்	अभिमुखः	எதிர்த்து
अभिवीक्ष्य	கவனித்து	ययौ	வந்தான்.

स शरौघानवसृजन्स्वसैन्येनाभिसंवृतः । जघान कपिशार्दूलान्स बहून्ष्टविक्रमः ॥ १८ ॥

दृष्टविक्रमः	விரயத்தில் தேர்ந்த	अवसृजन्	விடுக்துக்கொண்டு
सः	அவன்	सः	அவன்
स्वसैन्येन	தனது சேனையால்	बहून्	பல
अभिसंवृतः	சூழப்பட்டவனாய்	कपिशार्दूलान्	வானரோசந்தமர்களை
शरौघान्	சரஜுவங்களை	जघान	தாக்கினான்.

शूलैरशनिभिः सङ्घैः पट्टिशैः कूटमुद्गरैः । ते चाप्यनुचरास्तस्य वानराञ्जघ्नुरोजसा ॥ १९ ॥

तस्य	அவனது	पट्टिशैः	பட்டாக்கத்திகளால்
ते	அந்த		ஊம்
अनुचराः अपि	படர்களும்	कूटमुद्गरैः च	கூடாயுதங்களால் ஊம்
शूलैः	சூலாயுதங்களால் ஊம்		முத்தராயுதங்களால்
सङ्घैः	கத்திகளால் ஊம்	वानरान्	வானர்களை [ஊம்
अशनिभिः	அகனி ஆயுதங்களால் ஊம்	आजसा	விரயம் கொண்டு
		जघ्नुः	கொக்கினார்கள்.

सस्कन्धवितपैः सालैः शिलाभिश्च महाबलः । हनुमान् चक्रे रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥

महाबलः	மகாபலவானாகிய	भीमकर्मणां	பயங்கரச்செயல் கருத்த
हनुमान्	ஹனுமார்	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கும்
सस्कन्धवितपैः	தூர்களுடனும் கிளை களுடனும் கூடிய	चक्रे	நாசத்தை
सालैः	ஆச்சாமர்களை ஊம்		விளைவித்தவர்.
शिलाभिः च	பாறைகளால் ஊம்		

स निवार्य परानीकपत्रवीचान्वनीकसः । हनुमान्निर्वर्तयं न नः साध्यमिदं बलम् ॥

सः	அந்த	अनीक	பின்வருமாறு
हनुमान्	ஹனுமான்	सत्रिवत्सवं	புதன்சூர்.
परानीकं	சற்றுச்சேலையை	नः	"திரும்பிக்கொடுக்கள்.
निवार्य	தடைத்து	इदं बल	இந்த பலமானது
तान्	அந்த	साध्यं न	உபயோகிக்க அசாத்த
धनीकसः	வானரர்களைப்		பயன்படுத்த முடியாது.

त्यक्त्वा प्राणान्विवेष्टन्तो रामप्रियचिकीर्षवः । यन्निमित्तं हि युध्यामो इवा सा जनकात्मजा ॥

त्यक्त्वा	"எவன் தியித்தமாய்	यन्निमित्तं	பொருட்டிற்காது
प्राणान्	ஸ்ரீராமபிரானுக்கு நிமி	विवेष्टन्तः	சூழ்ந்துகொண்டு (நாம்)
विवेष्टन्तो	உத்தமையே செய்ய	युध्यामः	போரிடுகின்றோமோ ;
रामप्रिय-	ஆனால் கொண்டவர்	सा	அந்த
चिकीर्षवः	களாய்	जनकात्मजा हि	தானகேசலியர்
		इति	பாண்டவர்.

इममर्थं हि विज्ञाप्य रामं सुधीवमेव च । तौ यत्प्रतिविधास्येते तत्कल्पिष्यामहे वयम् ॥२३॥

इममर्थं	"ஆகையால்	विज्ञाप्य	தெரிவித்து
हि	நாம்	तौ	அவர்களுக்கும்
वयम्	இந்த	यन्	எனது
इमं	சமஸ்காரத்தை	प्रतिविधास्येते	எதிர்த்தென்றாகலாம் ;
अर्थं	ஸ்ரீராமரிடமும்	तत्	அதை
रामं च	ஸூகீவரிடமும்	कल्पिष्यामहे	செய்கோம்."

इत्युक्त्वा वानरश्रेष्ठो वारयन्सर्ववानरान् । शनैः शनैरसंत्रस्तः सबलः संन्यवर्तत ॥ २४ ॥

इत्युक्त्वा	கிறித்தும் அச்சமில்லாத	वारयन्	திரும்பிக்கொண்டு
वानरश्रेष्ठः	வானரோத்தமர்	सबलः	தொடியுடன்கூட
इति	மேற்கண்டவாறு	शनैः शनैः	மெல்லமெல்ல
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு [யும்	संन्यवर्तत	திரும்பிக்கொண்டு.
सर्ववानरान्	வானரர்கள் யாவரை-		

ततः प्रेक्ष्य हनुमन्तं व्रजन्तं यत्र राघवः । स होतुकामो दृष्ट्वा मत्सैत्यन्किन्भिलाम् ॥

ततः	தியச்செயல்கொண்ட	प्रेक्ष्य	பார்சது
प्रेक्ष्य	அவன் (இந்திராஜித்து)	ततः	அப்பொழுது
हनुमन्तं	அனுமனரை	होतुकामः	தேறாமல் செய்ய
राघवः	ஸ்ரீராமர்		திரும்பியவனாய்
यत्र	எங்கேன அங்கு	चैत्यन्किन्भिलां	திரும்பிக்கொண்ட
व्रजन्तं	கொண்டவரை	गतः	யாக்கொடுக்கு

निकुम्भिलामधिष्ठाय पावकं सुहुवेन्द्रजित्

॥ २६ ॥

ஹ்ருஜித
நிகுமிலா
அधिஸ்தாய

இந்திரஜிதனது
நிகும்பிலைக்கு
அங்குகேள்வனது

पावकं
सुहुके
தேறாமம் செய்தான்.
ஜெயலித்தது.

यज्ञभूम्यां तु विधिवत्पावकसो न रक्षसा । ह्यमानः वनञ्चाल मांसशोणितभुक्ता ॥ २७ ॥

तथा
यज्ञभूम्यां
तं न
रक्षसा
विधिवत्

அப்பொழுது
யாகத்தில்
அந்த
அரக்கனும்
சாஸ்திரமுறைப்படி

ह्यमानः
मांसशोणितभुक्
पावकः तु
व्रजञ्चाल
தேறாமம் செய்யப்
பட்டு
மீன்சாத்தையும் சத்த
தையும் புகியதாய்
அகலியும்
ஜவலித்தது.

सोऽग्निःपिनद्धो दृशे होमशोणिततर्पितः । सन्ध्यागत इवादित्यः सुतीव्रोऽग्निः समुत्थितः॥

ச
அग्னி:
ஹோம
அग्னி:
பினட்து
தேறாமத்தில் சத்தத்
தால் ஆறுசெய்
யப்பட்டு
அக்னியானது
தேறாமத்தில் மூண்டு

सुतीवः
समुत्थितः
सन्ध्यागतः
आदित्यः
इव
दृशे
மிகத் தீவிரமாய்
எழுந்ததாய்
மாலைக்காலத்திய
ருகியன்
போன்றவாறும்
காணப்பட்டது.

अथेन्द्रजिद्राक्षसभूतये तु जुहाव हव्यं विधिना विधानवित् ।

दृष्ट्वा व्यतिष्ठन्त च राक्षसास्ते महासमूहेषु नयानयज्ञाः

॥ २९ ॥

विधानवित्
इन्द्रजित्
अथ
राक्षसभूतये
विधिना
दृष्ट्वा

செய்தவைகளை கண்டு
ணர்ந்த
இந்திரஜிதனது
அப்பொழுது
அரக்கப்பணவனின்
தேறாமத்தையும் சத்த
சித்தது
முறைப்படி
நோக்கினார்

जुहाव
महासमूहेषु
नयानयज्ञाः
ते
राक्षसाः च
दृष्ट्वा तु
व्यतिष्ठन्त
தேறாமம் செய்தான்.
போர்களில்
செய்யத்தக்கவைகளை
யும் செய்யத்தக்க
வைகளை யும் தெரிந்த
அந்த
அரக்கர்களும்
பார்ந்துக்கொண்டே
காண்பட்டார்கள்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दृश्यतीतिवमः सर्गः ॥

அய்ஜீவிதர: சரீ:—சாஸ்பத்ருமகண்டுகா: சரீகம். || 13 ||

மாயாஸீதாவம்சூர்ஜிதராமபாந்வநம்—மாயாஸீதா ராதத்தால், முன்சையடைந்த
புரீராமனைத் தேற்றுவது.

राववशापि विपुत्रे तं राक्षसपतीकृषाम् । श्रुत्वा सद्भयानिर्घोषं जाम्बवन्तमुवाच ह ॥

रावव: अपि	புரீராமனிடையுள்ள	संघानविर्घोषे	பேய்முழக்கத்தை
राक्षसपतीकृषां च	காஸ்பதருமகண்டுகா: சரீகம் சாஸ்பதருமகண்டுகா: சரீகம்	श्रुत्वा	செட்டு.
तं	அந்த	जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தைப்பாக்த்
विपुत्रं	பெரும்	उवाच ह	பின்வருமாறு [அ புனைஞர்:]

सौम्य नूनं हनुमता क्रियते कर्म दुष्करम् । श्रूयते हि यथा भीमः सुमहानापुथस्थनः ॥

सौम्य	" புன்மய, தமசுவை]	हि	ஹிசைலில்
नूनं	இய்யொழுது	यथा	அநாஸாணசெய்
हनुमता	அனுமாரால்	सुमहान्	சுமஹானை
दुष्करं	பிறசால் செயற்கரிய	भीमः	பேய்க்கண்டால்
कर्म	செயலானது	आशुवस्यतः	ஆபுதவசய்தல் சத்தம்
क्रियते	பரியப்படுகிறது.	श्रूयत	செய்யப்படுகிறது.

तद्दृच्छ कुरु साहाय्यं स्ववलेनाभिसंवृतः । शिषमृक्षपते तप्य कपिथेष्टस्य युध्यतः ॥ 3 ॥

तद्दृच्छ ।	" காடிமன்னரை !	तस्य	அத
तत्	ஆகையால்	कपिथेष्टस्य	காபிதேஸ்துக்கு
स्ववलेन	சைவலையால்	शिष	சிஷயில்
अभिसंवृतः	சூழப்பட்டவரால்	साहाय्यं	சாஹாய்யம்
गच्छ	செல்லும்,	कुरु	கூருகிரை.
युध्यतः	போர் புரியும்.		

अक्षराजस्तथोक्तस्तु स्येनानीकेन संवृतः । आगच्छत्पश्चिमं द्वारं हनुमान यत्र वानरः ॥ 4 ॥

तथा	பேற்கண்டவாறு	वानरः	வானரர்களை
उक्तः	ஆகிறது பிதம்பிபற்ற	हनुमान्	அனுமான்
अक्षराजः तु	காடிமன்னரும்	यत्र	அங்கே அந்த
स्वेन	தனது	पश्चिमं	பேய்க்கு
अनीकेन	சேனையால்	द्वारं	காடிமன்னரைக்கு
संवृतः	சூழப்பட்டவரால்	आगच्छतु	அந்தார்.

अथायान्तं हनुमन्तं ददर्शपतिः पतिः । वानरैः कृतसद्भ्यापैः श्वसिद्वरभिसंवृतम् ॥ 5 ॥

अक्षरपतिः	காடிமன்னரை	श्वसि:	செய்யுக்ககிடுபவர்
अथ	அப்பொழுது	वानरैः	வானரர்களால்
पति	காடிமன்னரை	अभिसंवृतं	சூழப்பட்ட
हनुमन्तं	அனுமான்	अमानं	வந்துகொண்டிருப்ப
ददर्शपतिः	பொருந்தாருக்ககிடுபவர்	दृशे	கண்டார். [வரால்]

दृष्ट्वा पथि हनुमांश्च तदक्षबलमुद्यतम् । नीलमेघनिभं भीमं संनिवार्य न्यवर्तत ॥ ६ ॥

हनुमान् च	தனுமானாரும்	उद्यतं	வருவதராய்
पथि	மார்க்கத்தில்	दृष्ट्वा	பார்த்து
नीलमेघनिभं	கரியமேகத்தை நிகர்	तत्	அதை
भीमं	பயங்கரமான [த]து	सन्निवार्यं	தடுத்தது
कक्षबलं	காடிப்படைபை	न्यवर्तत	திரும்பச்செய்தார்.

स तेन हरिसैन्येन संनिकर्षं महायशाः । शीघ्रमागम्य रामाय दुःखितो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥

महायशाः	பெரும் புசழ் படைத்த	आगम्य	வந்து
सः	அவர்	दुःखितः	துயரிலா முந்தவராய்
तेन	அந்த	रामाय	புரீராமரிடம்
हरिसैन्येन	வானரச்சேனையுடன்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
शीघ्रं	விரைவாய்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
सन्निकर्षं	சமீபத்திற்கு		சொன்னார் :

समरे युद्धयमानानामस्माकं भेक्षतां पुरः । जघान रुदतीं सीतामिन्द्रजिद्रावणात्मजः ॥ ८ ॥

रावणात्मजः	"ராவணன் புதல்வனு கி	भेक्षतां	பார்த்துக்கொண்ட
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	अस्माकं	எங்களுடைய [ருக்கும்
समरे	போரில்	पुरतः	முன்னிலையில்
युध्यमानानां	போர் புரிந்துகொ ண்டு	रुदतीं	அழுதுகொண்டிருந்த
		सीतां	ஸீதாப்பிராட்டியை
		जघान	கொன்றுவிட்டான்.

उद्भ्रान्तचित्तस्तां दृष्ट्वा विषण्णोऽहमरिन्दम । तदहं भवतो वृत्तं विज्ञापयितुमागतः ॥ ९ ॥

अरिन्दम	"சத்ருசம்நராசகரோ!	उद्भ्रान्तचित्तः	கித்திரமையகொண்டேன்.
तां	அவளை (ஸீதாபிராட் டியாரை)	तत्	அந்த
दृष्ट्वा	பார்த்து	वृत्तं	உடந்த விஷயத்தை
अहं	நான்	भवतः	தேவரீருக்கு
विषण्णः	கொகத்திலா முந்தவ னாய்	विज्ञापयितुं	தெரிவிக்க
		अहं	நான்
		आगतः	வந்தேன்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवः शोकमूर्च्छितः । निपपात तदा भूमौ छिन्नमूल इव द्रुपः ॥

राघवः	ரகுநாதரிகைர்	छिन्नमूलः	வெறுக்கப்பட்ட
तस्य	அவரது	द्रुपः	மரம்
तत्	அந்த	इव	போன்றவாதே
वचनं	சொல்லை	तदा	அப்பொழுது
श्रुत्वा	கேட்டு,	भूमौ	பூமியில்
शोकमूर्च्छितः	துவரத்தால் உணர் வற்றவராய்	निपपात	விழுந்துவிட்டார்.

तं भूमौ देवसङ्काशं पतिं प्रेक्ष्य रावणम् । अभिपेतुः समुत्पत्य सर्वतः कपिसत्तमाः ॥

कपिसत्तमाः	வானரோடந்தரர்கள்	पतिं	கிழந்துகிடப்பவராய்
देवसङ्काशं	தேவசங்காசம் நிகர்ந்த	प्रेक्ष्य	ஆறிந்து
तं	அந்த	सर्वतः	நாற்புறந்திணின்றும்
रावणं	ஸ்ரீராமபிரானை	समुत्पत्य	பாய்ந்து
भूमौ	பூதலத்தில்	अभिपेतुः	வந்தரர்கள்.

असिञ्चन् सलिलैश्चैनं पद्मोत्पलसुगन्धिभिः । प्रदहन्तपनासाद्यं सहसाऽग्निमिवोच्छ्वसम् ॥

असिञ्चन्	ஆவரணிகள் எழுந்தன	पद्मो-पल-	கமலம், வெய்தல் இ
अनासाद्यं	யாவரும் அணுகமுடியாததாய்	सुगन्धिभिः)	வைகளின் மணம் கமழும்
प्रदहन्तं च	தகிக்கும்	सलिलैः	ஆலக்களரல்
अग्निं ह्य	அக்னியைப் போன்றவ	सहसा	கிரைந்து
एनं	இவரை [ராமிய	अभिञ्चन्	தெளிக்கார்கள்.

तं लक्ष्मणोऽथ बाहुभ्यां परिषज्य सुदुःखितः । उवाच रामस्य स्थं वावचं हेत्वर्थमयुतम् ॥

अथ	அப்பொழுது	बाहुभ्यां	இருகரங்களால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	परिवृत्य	ஆளைக் தூக்கொண்டு
सुदुःखितः	துயரம் மேலிட்டவராய்	हेत्वर्थमयुतं	ஏற்ற நம்பொருள் கையேத
अस्वस्थं	மெய்மறந்திருக்கும்	वावचं	ஒரு திருமொழியை
तं	அந்த	उवाच	பின்வருமாறு
रामं	ஸ்ரீராமரை		சாந்தினர் :

शुभे वर्त्मनि तिष्ठन्तं स्वामार्यं विजितेन्द्रियम् । अनर्थंभ्यो न शक्नोति व्रातुं धर्मो निरर्थकः ॥

आर्यं	"அண்ணா!	निरर्थकः	{ பிரயோகவிரகைத யும் எதிர்பாராது செட்டப்பெற்ற தர்பமானது
शुभे	அற	धर्मः	தீக்குகளின்றி
वर्त्मनि	நெறியில்	अनर्थंभ्यः	காக்க
तिष्ठन्तं	நிலைத்தாநிற்பவரும்	शक्नोति न	வாஸ்பயற்றகாக்கிறது.
विजितेन्द्रियं	புலன்களை வென்றவருமான		
त्वं	நேவரீரை		

भूतानां स्थावराणां च जङ्गमानां च दर्शनम् । यथाऽस्ति न तथा धर्मस्तेन नास्तीति मे मतिः ॥

धर्मः	"தர்மமென்பது	जङ्गमानां	சாப்பொருள்களுக்கும்
अस्ति इति मे	இருக்கிறது என்று எனது	दर्शनं	புலனாகுதல்
मतिः	நிர்மாணம்.	यथा	எவ்வண்ணம்
तेन च	ஆளுகிற	अस्ति	உண்டே
भूतानां	பிராணிகளுக்கும்		
स्थावराणां	அசர்ப்பி: (பருவ) களுக்கும்	तथा च न न	{ அவ்வண்ணம் புலனாகுதல் இதற்கில்லவே இல்லை.

यथैव स्थावरं व्यक्तं जङ्गमं च तथाविधम् । नायमर्थस्तथा युक्तस्त्वद्विधो न विपद्यते ॥

यथा	"எவ்வண்ணம்	अयं	இந்த
स्थावरं	அசரப்பொருள்	अर्थः	தர்மமானது
व्यक्तं	புலனாகின்றதோ	न	இல்லை.
तथाविधं	அப்படியே	युक्तः	அதோடுகூடிய (தர்மத் தோடுகூடிய)
जङ्गमं	சரப்பொருளும்	विधिः	தேவரீர் போன்றவர்
च	புலனாகின்றதோ	न विपद्यते	எதற்கும் சலியார்.
तथा	அவ்வண்ணம்		

अधर्मो भवेद्भूतो रावणो नरकं व्रजेत् । भवांश्च धर्मयुक्तो वै नैवं व्यसनमाप्नुयात् ॥ १७ ॥

अधर्मः	"அதர்மமானது	धर्मयुक्तः	தர்மத்தோடுகூடிய
भूतः	பலனளிப்பதாய்	भवान् वै	தேவரீரோ
भवेत् यदि	ஏற்படுமெயானால்	एवं	இப்படிப்பட்ட
रावणः	ராவணன்	व्यसनं च	கஷ்டத்தையே
नरकं	நரகத்தை	आप्नुयात् न	அடையமாட்டார்.
व्रजेत्	அடைவான்.		

तस्य च व्यसनाभावाद् व्यसनं च गते त्वयि । धर्मो भवत्यधर्मश्च परस्परविरोधिनी ॥ १८ ॥

तस्य	"அதற்கு (தர்மத் திற்கு)	गते च	அடைந்திருக்கின்றதீர்
व्यसनाभावात्	இக்கட்டென்பதே	धर्मः	தர்மமும் [எனில்
	இல்லாமையால்	अधर्मः च	அதர்மமும்
त्वयि च	தேவரீரோ	परस्परविरोधिनी	ஒன்றுக்கொன்று தலை தீழாய் மாறியதாய்
व्यसनं	துன்பத்தை	भवति	ஆகிறது.

धर्मोऽपलभेद्धर्मधर्मं चाप्यधर्मतः । यद्यधर्मेण युज्येयुर्ध्वधर्मः प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥

धर्मेण	"தர்மத்தால்	येषु	எவர்களிடத்தில்
धर्मं च	தர்மத்தையே,	अधर्मः	அதர்மம்
अधर्मतः	அதர்மத்தால்	प्रतिष्ठितः	குடிக்கொண்டிருக்கிற
अपलभे यदि	அதர்மத்தை,		தோ அவர்கள் தான்
उपलभेत्	பெறலாம்.	अधर्मेण युज्येयुः	நிப்பயனைப்பெறுவார்
यदि	இப்படியிருக்கையில்		கள்.

यदि धर्मेण युज्येरन्नधर्मरुचयो जनाः । धर्मेण चरतां धर्मस्तथा चैषां फलं भवेत् ॥ २० ॥

जनाः	"ஜனங்கள்	चरतां	ஒழுக்கும்
धर्मेण युज्येरन् यदि	தர்மத்துடனே ஒழு	एषां	இவர்களுக்கு
	குவர்களையானால்	तथा	அவ்வண்ணமே
अधर्मरुचयः न	அதர்மத்தில் பற்று	धर्मः	தர்மரூப
	டையவராகார்கள்.	फलं च	பலனென
धर्मेण	தர்மத்துடனே	भवेत्	உண்டாகும்.

यस्माद्धर्मा विवर्धन्ते येष्वधर्मः प्रतिष्ठितः । क्रिदयन्ते धर्मशीलाश्च तस्मादेतौ निरर्थकौ ॥

यस्मात्	"அதனும்	क्रिदयन्ते	இக்கட்டி நகரங்களின்
धर्माः	பேராவசகள்		குர்கள்.
विवर्धन्ते	பெருகுதிகள் தனவே	तस्मात्	ஆகையால்
अधर्मः	அதர்மம் [அந்த	एतौ च	{ இவ்விரண்டுகளும்
येषु	எவர்களிடம்		{ (அதர்மமும் பேரா
प्रतिष्ठितः	குடி கொண்டிருக்க	निरर्थकौ	சையும்)
	கிறதேவ அந்த		நற்பயன்களை
अधर्मशीलाः	தியச்சொய னுற்றவர்கள்		தராதவை.

बध्यन्ते पापकर्माणो यद्यधर्मेण राघव । वधकर्महतोऽधर्मः स हतः कं वधिष्यति ॥ २२ ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	वधकर्महतः	காசப்பய னுக்கப்புறப்
पापकर्माणः	பாபத்தொழிலுற்ற		பட்டதும்
	வர்கள்	हतः	வரம்பி ந்குட்பட்
अधर्मेण	அதர்மத்தால்	सः	அந்த [டதுமரண
बध्यन्ते	வதைக்கப்படு	धर्मः	தர்மமரண து
	கின்றார்கள்.	कं	எவளை
यदि	அப்படி யிருக்கையில்	वधिष्यति	பா திக்கும்?

अथ वा विहितेनायं हन्यते हन्ति वा परम् । विधिरालिप्यते तेन न स पापेन कर्मणा ॥

अयं	"இது மேற்கண்ட	हन्ति वा	நிச்சயமழிக்கின்ற து.
	அதம்.	सः विधिः	அந்த அதன்
विहितेन	தெய்வா தீனமாய்	तेन	அந்த
हन्यते अथवा	குறைவுற்றாலும்	पापेन कर्मणा	திய பயனுடன்
परं	மற்றதை (நினைக)	आलिप्यते न	கிறதும் சொக்த சினை.

अदृष्टप्रतिकारेण त्वय्यत्केनासता सता । कथं शक्यं परं प्राप्तुं धर्मेणारिविकर्षण ॥ २४ ॥

अरिविकर्षण	"சத்ருளாய் ஹாரக!	अथकेन तु	நின்னதென்று நிர்
धर्मेण	தர்மத்துடன் கூடிய		சரிக்கப்படாதது
सता	ஓர் ஸந்ப்புருஷனும்	असता	கொடுமையால் [மான
अदृष्टप्रतिकारेण	இதுவரைவில் கண்ட	परं प्राप्तुं	நீக்கை அடைய
	ராத கஷ்டமாதிரிதும்	कथं	எவ்வாறு
		शक्यम्	சாத்தியமாகும்?

यदि सत्स्यात्सतां मुख्य नासत्स्यात्तव किञ्चन । त्वया यदीहं प्राप्तं तस्मात्सन्नोपपद्यते ॥

सतां	"புண்பா த்மாக்களில்	त्वया	தேவரீரால்
मुख्य	உந்தமரே!	ईहं	இப்படியாய்
सत्	நன்கை	प्राप्तं	அடையப்பட்டது
उपपद्यते न	அதன் பயனை அளிக்க	यत्	எதுவோ அது
	கா திருக்கிற தில்லை.	तव	தேவரீருக்கு
तस्मात्	ஆனதுபற்றி	किञ्चन	கிறிதும்
सत् यदि स्यात्	தர்மம் எண்டிடவில்	असत् स्यात् न	நீக்காய் ஏற்படாது.

अथवा दुर्बलः क्लीबो बलं धर्मोऽनुवर्तते । दुर्बलो हतमयादो न सेव्य इति मे मतिः ॥

अथवा	" இ சில் சந்தேகம் என்ன ?	கூலி:	அச்சஞ்சலப்பற்றற்ற தரபுமான இது
धर्मः	தர்மமானது	बलं	பலத்திற்கு
दुर्बलः	அற்பமாகவும்	अनुवर्तते	அடங்கிவிடுகிறது.
हतमयादः	சாஸ்திரவிதிகளுக்கு நீறியதாகவும்	इति	என்பது
सेव्यः न	அணுகக்கூடாத	मे	எனது
दुर्बलः	அற்பமாயும் [சென்று]	मतिः	கொள்கை.

बलस्य यदि चेद्धर्मो गुणभूतः पराक्रमे । धर्ममुत्सृज्य वर्तस्व यथा धर्मे तथा बले ॥२७॥

पराक्रमे	"மேற்கொண்ட காரிய முயற்சியில்	धर्म	தர்மத்தை
धर्मः	தர்மமானது	उत्सृज्य	விட்டுவிட்டு
बलस्य	பலத்திற்கு	धर्मे	தர்மத்தில்
गुणभूतः	அடங்கியிருப்பதாக	यथा	எப்படியோ
यदि चेत्	தேவீருக்கு தோன்று மாகில்	तथा	அப்படியே
		बले	பலத்தில்
		वर्तस्व	ஈடுபட்டுவரும்.

अथ चेत्सत्यवचने धर्मः किल परन्तप । अनृतस्त्वय्यकरणः किं न बद्धस्त्वया पिता ॥

परन्तप	" சத்ருஸம்ஹாரக, மேற்கண்டதுதான் என்றால்	त्वयि	தேவிரிடத்தில்
अथ चेत्		अकरणः	கருணை காட்டாத வரும்
सत्यवचनं	{ ஸத்தியேரபதேசம் (நாமனுஷ்டிப்பதை உபதேசிக்கல்)	अनृतः	சொல் தவறியவரு
धर्मः किल	தர்மம் வள்கிற கார ணத்தால்	पिता	தந்தை [மரண தேவிரால்
		अथा	தேவிரால்
		किं न बद्धः	ஏன் அடக்கப்பட வில்லை ?

यदि धर्मो भवेद्भूतो अधर्मो वा परन्तप । न स हत्वा सुनि बन्नी कुर्यादिज्यां शतक्रतुः ॥

परन्तप	" சத்ருக்களை தீர்த்த அடிப்பவரே !	शतक्रतुः	நூறுயாகம்செய்த
अधर्मः	அதர்மமானது	बन्नी	இந்திரன்
भूतः	யாவரா ஹானுஷ்டிக் கத்தக்க	सुनि	முனிவை (விருத்திரா காரனை)
धर्मः	கடமை	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
भवेत्	ஆகிறது	इष्यां	யாகத்தை
यदि वा	என்கிற பகுத்தில்	कुर्यात् स न	செய்திருக்கமாட் டான்.

अधर्ममंत्रितो धर्मो विनाशयति राघव । सर्वमेतद्यथाकामं काकुत्स्थ कुरुते नरः ॥ ३० ॥

राघव	“ ஸ்ரீ ராம !	काकुत्स्थ	ஸ்ரீ ராம !
नरः	ஹர் மணி, நன்	अधर्म (धितः)	அதர்ம, கீதிகாடுதலண்ட
यथाकामं	மனோசா தப்படியே	धर्मः	தர்மமானது
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	एतन्	ஆக
कुरुते	செய்கிறான்	विनाशयति	அழிக்கிறது.

धम चेदं मतं तात धर्मोऽयमिति राघव । धर्मसूत्रं स्वया छिन्नं राज्यमुन्मज्जना तदा ॥ ३१ ॥

तात	“ உண்ணா !	तदा	அப்படி விழுந்து தான்
राघव	ஸ்ரீ ராம !	उन्मज्जता	உறங்கி
अयं	இந்த	त्वया	உமையிடமிருந்து
धर्मः	தர்மம்	धर्मसूत्रं	தர்மத்தின் பயனும்
इति	என்பது தான்	राज्यं	ராஜ்யமானது
सम	எனக்கு	छिन्नम्	அறுக்கப்பட்டது.
इदं च	இப்போதும்		
मतं	எங்கிலை விளைவிக் கும் கோட்பாடு.		

अर्थेभ्यो हि विवृद्धेभ्यः संवृत्तेभ्यस्ततस्ततः । क्रियाः सर्वाः प्रवर्तन्ते पर्वनेभ्य इवापगाः ॥

पर्वनेभ्यः	“ மலைகளினின்றும்	अर्थेभ्यः हि	செய்கைகளினின்றும்
आपगाः	அருவிகள்		தான்
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	ततस्ततः	அதே துறையில்
संवृत्तेभ्यः	{ அப்போதைக்கப் போது சம்பவிக் கின்ற நகைகளும்	क्रियाः	அதன்மேல் செய்கைகள்
विवृद्धेभ्यः	{ பரவலடைந்தவை களுமாவன	सर्वाः	எல்லாமும்
		प्रवर्तन्ते	எழிபடுகின்றன.

अर्थेन हि वियुक्तस्य पुरुषस्याल्पतेजसः । व्युच्छिन्नते क्रियाः सर्वा एवमे कुसरितो यथा ॥

अल्पतेजसः	“ அற்பபக்திகொண்ட வனும்	क्रियाः	செய்கையில் செய்த காரியங்கள்
अर्थेन हि	எடுகில் சம்பவிக் ஒரு காரியத்தையே	सर्वाः	எல்லாமும்
वियुक्तस्य	{ மேற்கொண்ட காரி யத்தை கழுவாவிட் டவதுமாவன	एवमे	போலத்தான்
पुरुषस्य	ஹர் மணி, நன்	कुसरितो	அழிய அருவிகள்
		यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
		व्युच्छिन्नते	அழிகின்றன.

सोऽयमर्थं परित्यज्य सुखकामः सुखैधितः । पापमारभते कर्तुं ततो दोषः प्रवर्तते ॥३४॥

सः	“அந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம்	अर्थ	உத்தேசத்தை
सुखकामः	{ ஒன்றையே மீறாத மாய்க்கொண்டவனும்	परित्यज्य	மறத் துவிட்டு
सुखैधितः	{ மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம் ஒன்றையே வளர்த்து வந்தவனுமாகிய	पापं	தீக்கூட வினைவிக்கும்
अर्थ	இவன்	कर्तुं	செய்ய [ஓர் செயலை
		आरभते	தலைப்படுகிறான்.
		ततः	அப்படியாகில்
		दोषः	குறை
		प्रवर्तते	ஏற்படுகிறது.

यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।

यस्यार्थाः स पुमांल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः

॥ ३५ ॥

यस्य	“எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு
अर्थाः	{ (புருஷர்த்தங்களில் இரண்டாவதாகிய) பூவுலகபாக்யங்கள் இருக்கின்றனவே	अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்க ளிடுக்கின்றனவே
तस्य	அவனுக்கு	सः	அவன்
मित्राणि	நண்பர்களுண்டு.	ल्लोके	உலகில்
यस्य	எவனுக்கு	पुमान्	மனிதனுவான்.
अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்க ளிடுக்கின்றனவே	यस्य	எவனுக்கு
तस्य	அவனுக்கு	अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்களி டுக்கின்றனவே
बान्धवाः	பந்துக்களுண்டு.	सः च	அவன் தான்
		पण्डितः	பண்டிதன்.

यस्यार्थाः स च विक्रान्ते यस्यार्थाः स च बुद्धिमान् ।

यस्यार्थाः स महाभागो यस्यार्थाः स महागुणः

॥ ३६ ॥

यस्य	“எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு
अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்களி டுக்கின்றனவே	अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்களி டுக்கின்றனவே
सः च	அவன் தான்	सः	அவன்
विक्रान्तः	ஐயசாலி.	महाभागः	கொடுத்தவைத்
यस्य	எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு [தவன்.
अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்களி டுக்கின்றனவே	अर्थाः	பூவுலகபாக்யங்களி
सः च	அவன் தான்	तः	அவன் [ன்றனவே
बुद्धिमान्	புத்திசாலி.	महागुणः	பெருக்குணங்களமை ந்தவனுகின்றான்.

अर्थस्यैते परित्यागे दोषाः प्रव्याहृता मया । राज्यमुत्सृजता वीर येन बुद्धिस्त्वया कृता ॥

वीर	“குரோ!	त्वया	தேவீரால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	बुद्धिः	மனக்கொள்கை
उत्सृजता	வேண்டாமெனத் துறந்த	कृता	காட்டினப்பட்டது.

येन
 अर्थस्य
 परित्यागे

அக்காரணத்தால்
 தான்
 (புருஷர்த் தங்களில்
 ஶ்ரீரண்டாவதான)
 அர் த்தத்தாத
 முற்றிலும் துறந்துவி
 டும் சிவதயத்தில்

एते
 दोगाः
 मया
 प्रव्याहताः

மேற்கண்ட
 சூதறிகள்
 ஆரியரால்
 எடுத்தவகாக்கப்
 பட்டன.

यस्यार्था धर्मकामार्थास्तस्य सर्वे प्रदक्षिणम् । अधनेनार्थकामेन नाथेः शक्यो विचिन्वता ॥

यस्य
 अर्थाः
 तस्य
 धर्मकामार्थाः
 सर्वे
 प्रदक्षिणम्
 अधिकासेन

“ எவனுக்கு
 பூவுலகமாய்க்கால்களி
 ருக்கின் தனவோ
 அவனுக்கு
 தர்மங்களும் மனோத
 க்களும் சித்திக்கின்
 எல்லாமும் [தன.
 அணுகலாகிறது.
 ஒரு காரியவித்தியை
 மனோதாய்க்கொ
 ண்டவரும்

अधनेन
 विचिन्वता
 नाथेः
 शक्यः न

{
 பெயர்வெற்றியால்
 வினையும் பாக்கியம்
 பெருகிருக்கிறவரும்
 கவனம் செலவழிவிருக்
 கிறவருமான தேவரீ
 ரால்
 திருவுண்ணத்தில் கொ
 ண்டெள்ள காரியசுத்தி
 காத்தியமாகமாட்
 பகு.

हर्षः कामश्च दर्पश्च धर्मः क्रोधः शमो दमः । अथादेतानि सर्वाणि प्रवर्तन्ते नराधिप ॥ ३९ ॥

नराधिप
 हर्षः
 कामः च
 दर्पः

“ சக்கிரவர்த்தியாரே,
 உதவாதமும்
 (எதற்கும் மேம்பட்ட
 தாய்க்கொள்ளப்
 பட்ட) மனோதமும்
 வெடுவெடுப்புக்காட்டு
 தலும்

धर्मः
 क्रोधः
 शमः
 दमः च
 अथानि सर्वाणि
 अर्थात्
 प्रवर्तन्ते

தர்மமும்
 சினமும்
 மனவொடுக்கமும்
 புறடைக்கமும் ஆகிய
 இவைகள் காலும்
 உலககல்வாழ்வால்
 ஏற்படுகின்றன.

येषां नश्यत्ययं लोकश्चरतां धर्मचारिणाम् । तेषांस्त्वयि न दृश्यन्ते दुर्दिनेषु यथा ग्रहाः ॥

धर्मचारिणां
 चरतां
 येषां
 अयं
 लोकः
 नश्यति
 तै

“ தர்மரணுஷ்டான
 முண்டயவர்களும்
 ஆதொன்னதமட்டுமே
 கவனிப்பவர்களும்
 எவர்களேனா அவர்
 இந்த [களுக்கு
 உலகம்
 நிஷ்டையியரணுஷ்டாயி
 ருக்கிறதா.
 அந்த

अथाः
 दुर्दिनेषु
 ग्रहाः
 यथा
 त्वयि
 दृश्यन्ते न

அவசியமிருக்கவேண்
 டயதாகிய சூண்கள்
 மேகமழைய தான்
 களில்
 (சூரியன் முதலிய) கிர
 கங்கள்
 எவ்வண்ணமோ அவ்
 வண்ணமே
 தேவரிடத்தில்
 இப்பொழுது விளக்
 காதிருக்கின்றன.

त्वयि प्रवाजिते वीर शुशोश्च वचने स्थिते । रक्षसाऽपहृता भार्या प्राणैः मियतरा तव ॥

वीர	“கர்மவீர,	तव	தேவரீரனு
गुरोः	திருக்கக்கனையாமின்	प्राणैः मियतरा	உயிரினும் மேலான
वचने	ஆக்கிரணியில்	भार्या	பரிணவி
स्थिते	சுரீயா தூதில் று	रक्षसा	அரக்கனும்
प्रवाजिते	வளவர சாண்டீக	अपहृता	அகரீக்கப்பட்டாள்.
त्वयि च	தேவரீர் விவயத்தின்		

तद्य विपुलं वीर दुःखमिन्द्रजिता कृतम् । कर्मणा व्यपनेष्यामि तस्मादुत्तिष्ठ राघव ॥

वीर	“கர்மவீர சாகிய	विपुलं	அசத்துயமாக யிருக்கின்ற
राघव	ரீராம,	दुःखं	கஷ்டத்தை
तद्य	துகஷ்டமாயிப்படிசி	कर्मणा	என்னு தொழினால்
अस	துச்சமயம் [ருப்பதால்	व्यपनेष्यामि	அகற்றுவேன்.
इन्द्रजिता	துக்கிரஜித்தினால்	तस्मात्	ஆகையால்
कृतम्	விளைவிக்கப்பட்ட	उत्तिष्ठ	எழுந்திரும்.

उत्तिष्ठ नरशार्दूल दीर्घबाहो दृढव्रत । किमात्मानं महात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥४३॥

दीर्घबाहो	“கெடுகிறதாளாய்,	महात्मानं	மஹாத்மாவாகிய
दृढव्रत	சங்கற்படறுதிகொண்ட	आन्मानं	பிறகிக்குணமுடைய வராய்
नशार्दूल	புதுவீலாத்தம,	किं	என்னு
उत्तिष्ठ	எழுந்திரும்.	अवबुध्यसे न	ஸ்மரீக்கா திருக்கின் றீர்?
आन्मानं	தேவரீரை		

अयमनय तवादितः पितार्यं जनकमुत्तानिधनं निरीक्ष्य रुष्टः ।
सहयगजराथां सराक्षसेन्द्रां भृशमिषुभिर्विनिपातयामि लङ्काम् ॥ ४४ ॥

अनय	“தொன்றாறீ, தரே,	रुष्टः	சினங்கொண்டவனும்
तव	தேவரீருக்கு	इषुभिः	பரணங்கனரால்
पितार्यं	துஷ்டமானதைச் செய்வதற்காக	लङ्कां	இலங்கையை
उदितः	ஐயனமெடுத்த	सहयगजराथां	குதிரைகள் யானைகள் சதங்களை இடையும்
असं	இந்த அடியினால்	सराक्षसेन्द्रां	சாண்டீகரைத்தமர் களை இடையும்
जनकमुत्तानिधनं	கூலகிடுதலினால் நாசத்தை	सुशं	வினாவில்
निरीक्ष्य	தினக்கு	विनिपातयामि	இதேதர அழிக்கிறேன்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्र्यंशोत्तमः सर्गः ॥

चतुस्त्रीनिमः सर्गः—எண்பத்துகாண்காவது ஸர்க்கம். ॥ ௧௪ ॥

इन्द्रजिह्वोपायदर्शनम् - இந்திரஜிஹ்வைக்கொல்ல உபாயம் காண்பது.

राममाश्रासयाने तु लक्ष्मणे भ्रातृवत्सले । निक्षिप्य गुल्मान्स्वस्थाने तत्रागच्छद्विभीषणः॥
 नानाप्रहरणैर्वीरैश्चतुर्भिः सचिवैश्चतः । नीलाञ्जनचयाकारिर्पातङ्करिव यूथपः ॥ २ ॥

तु अप்பொழுது
 भ्रातृवत्सले தமயனரிடத்தில் அ
 சஞ்சலப்பந்துடைய
 लक्ष्मणे லக்ஷ்மணர்
 राम ஸ்ரீராமரை
 आश्रासयाने தேற்றாவு படுக்கை
 विभीषणः விவிஷணர் [ஸரயில்
 गुल्मान् சேகையனிகளை
 स्वस्थाने தம் தம் இடத்தில்
 निक्षिप्य நிலைத்திருக்கச்செய்து
 नानाप्रहरणैः பல ஆயுதக்களைக்
 கொண்டவர்களுடன்

वीरैः ருரர்களும்
 नीलाञ्जनचयाकारिः கரியணைமலைமையடிகர், த
 தவர்களுடைய
 चतुर्भिः நான்கு
 सचिवैः உத்திரிகளால்
 मातङ्गैः யானைகளால்
 यूथपः கூட்டத்தலைமையான
 इव எல்லாண்டவரோடும்
 वृतः சூழப்பட்டவராய்
 तल அவன்மடத்திற்கு
 आगच्छत इव து சென்றார்.

सोऽभिगम्य महात्मानं राघवं शोकलालसम् । वानराश्चैव ददृशे वाष्पपर्याकुलेक्षणान् ॥

सः அவர்
 अभिगम्य ஸமீபத்தில் வந்து
 महात्मानं மகாத்மாவாகிய
 राघवं ஸ்ரீராமரை

शोकलालसं च கோலக்கால் கலிப்ப
 वानरान् வானரர்களை [வானரம்
 वाष्पपर्याकुले- } கண்ணீரால் கலக்கிய
 क्षणान् इव } கண்களுக்கடையவராய்
 दृशे கண்டார். [சையும்

राघवं च महात्मानमिक्ष्वाकुकुलनन्दनम् । ददर्श मोहमापन्नं लक्ष्मणस्याङ्गमासितम् ॥४॥

महात्मानं மகாத்மாவும்
 इक्ष्वाकुकुलनन्दनं இக்ஷ்வாகுகுலநந்தன்
 திருச்சேயர்கும்
 राघवं ஸ்ரீராமரை
 च இன்னும்

मोहं மூர்க்கொண்ட
 भाषणं தகடம் தவரங்கி
 लक्ष्मणस्य லக்ஷ்மணரது
 अङ्गं आसितं மடியில் இழுப்பவராய்
 ददर्श பார்த்தார்.

व्रीडितं शोकसन्तप्तं दृष्ट्वा रामे विभीषणः । अन्तर्दुःखेन दीनात्मा किमेतदिति सोऽब्रवीत्॥

सः विभीषणः அந்த விவிஷணர்
 व्रीडितं அவமானப்படுக்கைப்
 पट्टि
 शोकसन्तप्तं ிகலக்கால் தகடம்
 रामे ஸ்ரீராமரை [ஸரயில்
 दृष्ट्वा கவனித்து

अन्तर्दुःखेन உள்ளதகடயிருக்கும்
 தயரத்தால்
 दीनात्मा ஏங்கிய மனத்தராகி
 एतत् இதுஹோசாரம்
 किं என்ன
 इति भवती इति என்று வினாவினார்.

विभीषणमुखं दृष्ट्वा सुग्रीवं तांश्च वानरान् । लक्ष्मणोवाच मन्दार्थमिदं बाष्पपरिप्लुतः ॥

லக்ஷ்மணர்
விभीஷணமுகம்
சுமீவ்
தான்
வானரன்
தீட்டா

வசந்தமணர்
விபீஷணரது முகத்
தையும்
சுக்ரீவனையும்
அந்த
வானரர்களுையும்
நோக்கி

बाष्पपरिप्लुतः
मन्दार्थं
इदं
उवाच

கண்ணீர் பெருகியவ
ராஜி
உதவா ஹமின்மை
யை காட்டுவதாய்
பின்வருமாறு
மொழிந்தார் :

हतामिन्द्रजिता सीतामिह श्रुत्वैव राघवः । हनुमद्वचनात्सौम्य ततो मोहमुपागतः ॥ ७ ॥

சௌம்ய
ரா஘வ:
ஹனுமதவநாவு
ஹ
சீதா

"புண்டா தமாவே!
ஸ்ரீராமர்
ஹனுமாரின் செய்தி
யால்
இப்பொழுது
வீதாதேவியை

हन्द्रजिता
इतां
श्रुत्वा
ततः एव
मोहं
उपागतः

இந்திரஜித்தால்
கொல்லப்பட்டவளாய்
அறிந்து
அக்கணமே
மூர்க்கையை
அடைந்துவிட்டார்".

कथयन्तं तु सौमित्रिं सन्निवार्य विभीषणः । पुष्कलार्थमिदं वाक्यं विसंज्ञं राममब्रवीत् ॥

விभीஷண:
கதயயந்த்
சௌமித்ரி
து
சந்நிவார்ய

விபீஷணர்
சொல்லிக்கொண்ட
குக்கும்
வசந்தமணரை
அப்பொழுது
தடுத்து

विसंज्ञं
रामं
पुष्कलार्थं
वाक्यं
इदं
अब्रवीत्

பிரக்கலார்த்தத்திற்குக்கும்
ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
நற்பொருள் நிறைந்த
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு
புகன்றார் :

मनुजेन्द्रार्तरूपेण यदुक्तं च हनुमता । तद्युक्तमहं मन्ये सागरस्यैव शोषणम् ॥ ९ ॥

மனுஜேந்
ஆதர்ரூபேண
ஹனுமதா
யத்
வக்
தத்
மனுஜேந்

"மனிடசக்கிரவர்த்
தியாரே!
மிகத்துயருற்ற
அனுமரால்
எது
தெரிவிக்கப்பட்டதோ
அதைமே

अहं
सागरस्य
शोषणं
इव
अयुक्तं
मन्ये

நான்
சமுத்திரத்தை
வற்ற அடித்தலை
எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
ஏற்காததாய்
நிலைக்கின்றேன்.

अभिप्रायं तु जानामि रावणस्य दुरात्मनः । सीतां प्रति महाबाहो न च घातं करिष्यति॥

மஹாபாஹோ
தூராத்தமாவாகிய
ராவுணனது
சீதாப்ரதி

"மகாபாருவே!
தூராத்தமாவாகிய
ராவுணனது
வீரத்தைப்பற்றிய

अभिप्रायं तु
जानामि
घातं
करिष्यति न च

உள்ள ததையும்
நான் அறிந்திருக்கி
வதையை [நேன்.
புரியவேமாட்டான்.

याच्यमानस्तु बहुशो मया हितचिकीर्षुणा । वैदेहीमुत्सृजस्वेति न च तत्कृतवान्वचः ॥

हितचिकीर्षुणा	"கன்மைகையப்புரியக் கொரிய	हति	என்று
मया	என்னால்	याच्यमानः तु	மன்றடி வேண்டப் படும் அவன்
बहुशः	பலதடவை	तत्	அந்த
वैदेहीं	சீதாதேவியை	वचः च	வார்த்தையையே
उत्सृजस्व	விட்டுவிடு	कृतवान् न	கொள்ளவில்லை.

नैव साज्ञा न दानेन न भेदेन कुतो युथा । सा द्रष्टुमपि शक्येत नैव चान्येन केनचित् ॥

सा	"அவள் (தேவியார்)	न	சாத்தியம் ஆகாள்.
साज्ञा	பாண்டியநாயத்தாலும்	युथा	தண்டிடாநாயத்தால்
द्रष्टुं अपि	காணாதற்கும்	कुतः एव	எங்கலாம் சாத்திய
शक्येत न	சாத்தியமாகாள்.	अभ्येन	வேறு [மாவான்.
दानेन	தானத்தாலும்	केनचित्	எவனொருவனாலும்
न	சாத்தியம் ஆகாள்.		கூட
भेदेन	பேதத்தாலும்	न एव	சாத்தியமாகாள்.

वानरान्मोहयित्वा तु प्रतियातः स राक्षसः । चैत्यं निकुम्भिलां नाम यत्र होमं करिष्यति॥

सः	"அந்த	नाम	என்ற
राक्षसः	அரக்கன் (இந்திர சிந்தா)	चैत्यं	யாகசாலைக்கு
वानरान्	வானரர்களை	प्रतियातः	சென்றுவிட்டான்.
मोहयित्वा तु	வஞ்சித்துவிட்டிட	यत्र	எங்கோ அங்கு
निकुम्भिलां	நிகும்பிலை	होमं	தேறாமத்தை
		करिष्यति	செய்வான்.

हुतवानुपयातो हि देवैरपि सवासवैः । दुराधर्षो भवत्येव सद्ग्रामे रावणात्मजः ॥ १४ ॥

रावणरामजः	"ராவணன் பிதல்வன்	सवासवैः	இந்திரனுள்ளிட்ட
हुतवान्	தேறாமம் செய்து விட்டு	देवैः अपि	தேவர்களாலும்
उपयातः हि	வந்தானாகில்	दुराधर्षः	தகைய முடியாதவ னாய்
सद्ग्रामे	பொலிம்	भवति एव	உச்சமம் ஆகிறது.

तेन मोहयता नृनमेषा पाया प्रयोजिता । विघ्नमन्विच्छता तत्र वानराणां पराक्रमे ॥१५॥

तस्य	"அவ்விடத்தில்	तेन	அவனால்
वानराणां	வானரர்களின்	एषा	இந்த
पराक्रमे	பரம்கரணியத்தால்	माया	மாயை
विघ्नं	தடையை	प्रयोजिता	செய்யக்கூடப்பட்டிரு க்கிறது.
अन्विच्छता	விளம்பி	नृनम्	இது திண்ணம்.
मोहयता	வஞ்சிக்கும்		

ससैन्यास्तत्र गच्छामो यावत्तत्र समाप्यते । त्यजेवं नरशार्दूल मिथ्या सन्तापमागतम् ॥

नरशार्दूल	" புருஷோத்தமர் !	त्यज	அகற்றிவிடுவிராக.
इमं	இந்த	तत्र	அது (தேறாமம்)
मिथ्या	பொய்யாயல்	समाप्यते न यावत्	முடிவடைவதற்குள்
आगतं	வந்தபட்ட	तत्र	அங்கு (நிகும்பிலைக்கு)
सन्तापं	மனக்கலேசத்தை	ससैन्याः	சேனைகளுடன் கூட
		राक्षसः	நாம் செல்வோம்.

सीदते हि बलं सर्वं दृष्ट्वा त्वां शोककशितम् ॥ १७ ॥

बलं	" சேனை	शोककशितं	தயரத்தால் வதை யுற்றவராய்
सर्वं हि	எல்லா முறும்	दृष्ट्वा	கவனித்து
त्वां	தேவாரீரை	सीदते	தன்புறுகிறது.

इह त्वं स्वस्थहृदयस्तिष्ठ सर्वसमुच्छ्रितः । लक्ष्मणं प्रेषयास्माभिः सह सैन्यानुकर्षिभिः ॥

त्वं	" தேவாரீர்	सैन्यानुकर्षिभिः	சேனைகளை நடத்திச் செல்லும்
स्वस्थहृदयः	மனகிம்மதிபெற்ற	अस्माभिः	எங்களுடன்
सर्वसमुच्छ्रितः	ஆண்மைக்குமெழுந்த வராய்	सह	கூட
इह	இங்கு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
तिष्ठ	இருக்கிருள்விராக.	प्रेषय	அனுப்புவிதாக.

एष तं नरशार्दूलो रावणिं निशितैः शरैः । त्याजयिष्यति तत्कर्म ततो बध्यो भविष्यति ॥

एषः	" இந்த	कर्म	கிரியையை (தேறாமத் தை)
नरशार्दूलः	புருஷோத்தமர்	त्याजयिष्यति	விட்டோடச்செய்வார்.
निशितैः	கூசிய	ततः	அதனால் (தேறாமம் முடிவுறுமையால்)
शरैः	களைகளால்	बध्यः	வதைக்கமுடிந்தவனாய்
तै	அந்த	भविष्यति	அவன் ஆவான்.
रावणिं	இந்திரஜித்தை		
तत्र	அந்த		

तस्यैते निशितास्तीक्ष्णाः पत्रिपत्राङ्गवाजिनः ।

पत्रत्रिण इवासौम्याः शराः पास्यन्ति शोणितम्

॥ २० ॥

तस्य	" அவரது	पत्रिपत्राङ्ग-	} பகிச்சிறகுகள் கட்
एते	இந்த	वाजिनः	
निशिताः	கூசியவைகளுள்	असौम्याः	செல்கின்றவைகளுள்
तीक्ष्णाः	கொடியவைகளுள்	शराः	பயங்கரானவைகளுள்
पत्रत्रिणः	பறவைகள்	शोणितं	பாணங்கள் [மரண
इत	போன்று	पास्यन्ति	தந்தத்தை பளுகப்போகின்றன.

तं सन्दिश महाबाहो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् । राक्षसस्य विनाशाय वज्रं वज्रधरो यथा ॥

महाबाहो	" महाபாபாருவே !	लक्ष्मणं	கல்க்ஷணனை
राक्षसस्य	அரக்களது (இந்திர வித்திரைது)	वज्रधरोः	இந்திரன்
विनाशाय	வதைக்கும்	वज्रं	வஜ்ஜராயுதத்தை
शुभलक्षणं	நற்பித்தல்குணங்கள்	यथा	எவ்வண்ணமுமே
तं	அந்த [ஸபத்த	सन्दिश	அனுப்பினதற்குள் வீராக.

मनुजवर न कालविप्रकर्षो रिपुनिधनं प्रति यत्क्षमोऽद्य कर्तुम् ।

त्वमतिस्त्रज रिपोर्वधाय वार्णाभमररिपोर्वधने यथा मरुतः ॥ २२ ॥

मनुजवर	" புருஷோத்தமரே !	मरुतः	தேவேந்திரன்
रिपुनिधनं प्रति	சத்ருவின் வதைவிவ யத்தில்	अमररिपोः	தேவர்களுள் சத்ருவின்
कालविप्रकर्षः	காலவிளம்பம்	मथने	வதைவில்
अद्य	இப்பொழுது	यथा	எவ்வண்ணமுமே
कर्तुं	செய்ய	रिपोः	சத்ருவின்
क्षमः न	தகாது.	वधाय	வதைக்கும்
यत्	ஆகையால்	वार्णा	கட்டளைகைய
त्वं	தேவரீர்	अतिस्त्रज	இப்பருள் வீராக.

समाप्तकर्मा हि स राक्षसाधिपो भवत्वद्दृश्यः समरे सुरासुरैः ।

युयुत्सता तेन समाप्तकर्मणा भवेत्सुराणामपि संशयो महान् ॥ २३ ॥

सः	" அந்த	समाप्तकर्मणा	கீழியடிய முடிபு
राक्षसाधिपः	அரக்கத்தலைவன்	युयुत्सता	இந்த
समाप्तकर्मा हि	தேறாமத்தை முடிபு துணிபுடன் எனில்	तेन	அவனால்
समरे	போரில்	सुराणा अपि	தேவர்களுக்கும் கூட
सुरासुरैः	தேவர்களாலும் அகரர்களாலும்	महान्	பெரிய
अदृश्यः	பார்க்கமுடியாத கண்ணில்	संशयः	ஆயத்த
भवति	ஆகிறது.	भवेत्	வருமே.

इत्थाम् श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुरशीतितमः सर्गः ॥

तान्यनीकानि सर्वाणि विभक्तानि समन्ततः । विन्यस्ता यूथपाथैव यथान्यायं विभागशः॥

तानि	"அந்த	विभक्तानि	வகுக்கப்பட்டன.
भनीकानि	சேனைகள்	यूथपाः एव	சேனை தலைவர்களுக்கும்
सर्वाणि च	எல்லா மும்	यथान्यायं	தக்கபடி
समन्ततः	எந்திரமும்	विभागशः	ஆணிப்படி
		विन्यस्ताः	குறுத்தப்பட்டார்கள்.

भूयस्तु मम विज्ञाप्यं तच्छृणुष्व महायशः

॥ ७ ॥

महायशः	"புகழ்பெரிக்கவரே!	विज्ञाप्यं तु	தெரிவிக்கவேண்டிய
भूयः	பீளவும்	तन्	அதைத் தான் துண்டி.
मम	எனக்கு	शृणुष्व	தேவரீர் கேட்டருள் வீரக.

त्वद्यकारणसन्तप्ते सन्तप्तहृदया वयम् । त्यज राजन्निमं शोकं मिथ्या सन्नापमागतम् ॥

त्वयि	"தேவரீர்	राजन्	சக்கிரவர் தீயிரே,
अकारणसंतप्ते	அகாரணமாய் சோகி த்திருந்தவளவில்	इमं	இந்த
वयं	நாங்கள்	शोकं	சோகத்தையும்
सन्तप्तहृदयाः	மனக்கலவர மடைத் தோம்.	मिथ्या भागं	பொய்யால் ஏற்பட்ட
		सन्तापं	மனக்கிளைத்தையும்
		त्यज	விட்டுடொழிப்பீரக.

तदियं त्यज्यतां चिन्ता शत्रुहर्षविवर्धनी । उद्यमः क्रियतां वीर हर्षः समुपसेव्यताम् ॥९॥

वीर	"வீரரே,	चिन्ता	கவலைபானத
तन्	ஆசையால்	त्यजतां	விடப்படட்டும்.
इयं	இந்த	हर्षः	உத்தரமும்
शत्रुहर्षविवर्धनी	சுற்றுக்களுக்கு உத் ரமூறுத்தை ஊட்டும்	समुपसेव्यतां	சொன்னப்படட்டும்.
		उद्यमः	முயற்சி
		क्रियताम्	செய்யப்படட்டும்.

प्राप्तव्या यदि ते सीता हन्तव्याश्च निशाचराः । रघुनन्दन वक्ष्यामि श्रूयतां मे हितं वचः॥

सीता	"வந்திரத்தனியார்	रघुनन्दन	சீராகவரே,
प्राप्तव्या यदि	பீட்கப்பட்டவேண்டிய ருப்பதால்	हितं	என்னை பயக்கும்
ते	தேவரீரால்	वचः	ஒரு விண்ணப்பத்தை
निशाचराः	அரக்கர்கள்	वक्ष्यामि	தெரிவிக்கிறேன்.
हन्तव्याः च	வதைக்கப்பட்டவேண்டிய யவர்களே.	मे	எனக்கு
		श्रूयताम्	செவிகாக்கப் பட்டும்.

साध्वयं यातु सौमित्रिर्वलेन महता वृतः । निकुम्भिलायां संप्राप्य हन्तुं रावणिमाहवे ॥
धनुर्मण्डलनिमुक्तैराशीविषविषोपमैः । शरैर्हन्तुं महेष्वसो रावणिं समितिञ्जयः ॥ १२ ॥

மஹேஸ்வர: " சிறந்த வில்லாளியார்
சமितिஞ்ஜய: போரில் வெற்றிகொண்ட
பவருமாகிய
அய் இத்த
சௌமத்ரி: லக்ஷ்மணர்
ஆஹவே போரில்
ராவணி இத்திரஜித்தை
ஹ்நு கொல்ல
மஹ || பெரும்
வலேன ஸசன்யத்தால்
வூத: சூழப்பட்டவராய்

யாது செல்லட்டும்.
நிகும்கிலாயா் திரும்பிலையில்
சம்பாப்ய சென்று
ராவணி இத்திரஜித்தை
தனுர்மண्डலநிமுக்கை: வில்லினின்றும் விடுக்
கப்பட்டவைகளும்
ஆசீவிவவிஷோபமै: சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
வைகளுள்ள
சரீ: பாணங்களால்
ஹ்நு வதைக்க
சாது ஏற்றதாயிருக்கும்.

तेन वीर्येण तपसा वरदानात्स्वयंभुवः । अखं ब्रह्मशिरः प्राप्तं कामगाश्च तुरङ्गमाः ॥ १३ ॥

தேன " அவனால்
வீரேண கரும்
தபஸா தவத்தைக்கொண்டு
ஸ்வயம்புவ: பிரம்மதேவரின்
வரதானாந் வரதானத்தினால்
வஹ்சிர: பிரம்மசிரஸ் என்ற

அஃ அஸ்திரம்
பாஸ்த் அடையப்பட்டது;
காமகா: நினைத்தவிடம்
செல்லும்.
தூரங்கமா: சூதிரைகளும்
அ அப்படியே அடையப்
பட்டன.

स एष सह सैन्येन प्राप्तः किल निकुम्भिलाम् । यच्चुत्तिष्ठेत्कृतं कर्म हतान्सर्वाश्च विद्धि नः ॥

ச: " அந்த
ஏஷ: இவன்
சென்யேன சஹ இசன்யத்தோடுகூட
நிகும்கிலா் திரும்பிலையை
பாஸ்த் அடைந்து
கர்ம கில சிரியையும் (தேறாம
(மும்

கூத் முடிந்து
யச்சுத்திஸ்தே க்ரமே வ
ந: கம்
சர்வாந் ச யாவசையும்
ஹ்தாந் மாய்க்கப்பட்டவர்
கனாய்
வித்தி அறிவிக்க.

निकुम्भिलामसंप्राप्तमहुताग्निं च यो रिवुः । त्वामाततायिनं हन्यादिन्द्रशत्रोः स ते वधः ॥
वरो दत्तो महाबाहो सर्वलोकेश्वरेण वै ॥ १६ ॥

மஹாபாஹு " மகாபாகுவே!
நிகும்கிலா் திரும்பிலையில்
அஹ்தாஸ்த் செல்லாதவராய்
அஹ்தாஸ்தி ச தேறாமத்தை முடிக்க
காதவராய்

ஆததாயினம் போரிடும்
வா உன்னை
ய: வந்த
ரீபு: சத்தூ
ஹ்நாந் தாக்குவானோ

सः वै	ஆகாள் தான்	पर्वलोकेश्वरेण	ஸ்ரீவஜ்ஜதீசுவரால் (பிரம்மதேவரால்)
इन्द्रशयोः	இந்திரசக்ருவாகிய	वरः	வரமரணது
ते	உண்டீன	दत्तः	அளிக்கப்பட்டிருக்க கிறது.
वधः	வதைப்பவன் என்று		

इत्येवं विहितो राजन्वधस्तस्वैष धीमतः । वधायेन्द्रजितो राम संदिशस्व महाबल ॥१७॥

राजन्	"சக்திரவர், க்தியாரே!	विहितः	விதிக்கப்பட்டிருக்க கிறது.
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	महाबल	மகாபலகாஸியாகிய
धीमतः	புத்தியானாகிய	राम	ஸ்ரீராம!
तव्य	அவனுக்கு	इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தின்
एषः	இவ்வீத	वधाय	வதைக்கு
वधः	மரணமரணது	सन्दिशस्व	கட்டினாபட்டிருக்கும்.

इते तस्मिन्हतं विद्धि रावणं समुहजनम् ॥ १८ ॥

तस्मिन्	"அவன்	समुहजनं	சுற்றத்தார்களுடன்
हते	கொல்லப்பட்டவன்	इते	மாண்டவனாய் [கூட
	வில்	विद्धि	மனதில் கொள்ளி ராக "
रावणं	ராவணனை		

विभीषणवचः श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ १९ ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
विभीषणवचः	விபீஷணரது சொல்லை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	சேட்டு,		புகன்றன! :

जानामि तस्य रौद्रस्य मायां सत्यपराक्रम ॥ २० ॥

सत्यपराक्रम	"விண்மீன்காப்பிரதா பம் படைத்தவனே!	रौद्रस्य	கொடிய இடைய
तस्य	அந்த	मायां	மாயையை
		जानामि	நான் அறிவேன்.

स हि ब्रह्मास्त्रवित्पाज्ञो महामायो महाबलः । करोत्यसंज्ञान्सङ्ग्रामे देवान्सवरुणानपि ॥

सः हि	"அவனே	महाबलः	மகாபலகாஸி.
ब्रह्मास्त्रविज्ञः	பிரம்மாஸ்திரமந்திரத் தைபுணர்ந்தவன்.	संज्ञाने	பெயர்
प्राज्ञः	அறிவாளர்.	अवरुणान्	வருணனுள்ளிட்ட
महामायः	பெரும் மாயை	देवन् अपि	தேவர்களைபும்
	கொண்டவன்.	असंज्ञान्	பிரக்ஞையற்றவர்
		करोति	செய்வான். [கொடிய

तस्यान्तरिक्षे चरतो रथस्थस्य महायशः । न गतिर्ज्ञायते तस्य सूर्यस्येवाभ्रसंघ्रवे ॥२२॥

महायशः	“புகழ்மிக்கவனே!	तस्य	அவனது
तस्य	அவன்	गतिः	நடவடிக்கைப்போக்கு
अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தின்	• भ्रसंघ्रवे	மேகத்திரளில்
रथस्थस्य	ரத்தத்திலிருந்து	सूर्यस्य इव	சூரியனுடையதுபோ
	கொண்டு		ன்றவாதே
चरतः	சஞ்சரிக்கையில்	ज्ञायते न	புலப்படுகிறதில்லை.

राघवस्तु रिपोज्ञात्वा मायावीर्यं दुरात्मनः । लक्ष्मणं कीर्तिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥२३॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तु	அப்பொழுது
दुरात्मनः	துஷ்டனாகிய	कीर्तिसंपन्नं	புகழ் திறைந்தவராகிய
रिपोः	சத்ருவின் (இந்திர	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்
	ஜீந்தின்)	इदं	பின்வரும் [பார்த்து
मायावीर्यं	மாயாசக்தியை	वचनं	கட்டினையை
ज्ञात्वा	அறிந்து	अब्रवीत्	இட்டருளினார்:

यद्दानरेन्द्रस्य बलं तेन सर्वेण संवृतः । हनुमत्प्रमुखैश्चैव यूथपैः सह लक्ष्मण ॥ २४ ॥

जाम्बवेनर्क्षपतिना सह सैन्येन संवृतः । जहि तं राक्षससुतं मायाबलविशारदम् ॥ २५ ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மணன்,	संवृतः	சூழப்பட்டவராய்
दानरेन्द्रस्य	வானரமன்னனின்	सहसैन्येन	சேனைகளுடன் கூடிய
बलं	சேனை	ऋक्षपतिना	காடிமன்னனாகிய
यत्	எதுபோ	जाम्बवेन	ஜாம்பவந்தரால்
तेन	அது	संवृतः	கூடவிசூக்கப்பெற்றவ
सर्वेण च	பாவற்றாலும்		ராய்
हनुमत्प्रमुखैः	ஹனுமாரைத்தலைமை	तं	அந்த
	பாக்ககொண்ட	मायाबलविशारदं	மாயாபலத்தில்தேர்ந்த
यूथपैः एव	சேனைத்தலைவர்களர	राक्षससुतं	அரக்கமன்னன் புதல்
	ராய்		வனை
सह	கூட	जहि	வேன்றவருவாயாக.

अयं त्वां सचिवैः सार्धं महात्मा रजनीचरः । अभिज्ञस्तस्य देशस्य पृथतोऽनुगमिष्यति ॥

तस्य	“இந்த	रजनीचरः	அரக்கன் (கிரேஷ
देशस्य	இடத்தை (கிராம		ணன்)
	கையை)	सचिवैः	மந்திரிகளுடன்
अभिज्ञः	நண்கறிந்த	सार्धं	கூட
अयं	இந்த	त्वां	உன்னை
महात्मा	புண்டரீகமாவாகிய	पृथतः	பின்பாக
		अनुगमिष्यति	தொடர்ந்துவருவான்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः सविभीषणः । जग्राह कार्मुकश्रेष्ठमत्यद्भुतपराक्रमः ॥२७॥

अत्यद्भुतपराक्रमः	{ மிக ஆச்சரியகரமான பிரதாபம் படைக்கப் பெற்ற எகத்தமணர்	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
लक्ष्मणः	எகத்தமணர்	वचः	ஆக்களுகைய
सविभीषणः	விபிஷணபிராடுகடிய வராய்	श्रुत्वा	கிறமேற்கொண்டு
		कार्मुकश्रेष्ठ	கிறந்த கோதண்டத் கை
		जग्राह	கைக்கொண்டார்.

सन्नुद्धः कवची खड्गी सशरो ह्येवापहृत । रामपादाबुपसृज्य हृष्टः सौमित्रिरववीत् ॥२८॥

सौमित्रिः	எகத்தமணர்	ह्येवापहृत	கொண்டவரான
हृष्टः	உதவாதுகொண்டு	रामपादी	கோதண்டமேத்தி
सन्नुद्धः	ஆயத்தராய்	उपसृज्य	ஸ்ரீராமரது பாதங்க ளில்
कवची	கவசம் தரித்தவராய்	अववीत्	தண்டளிட்டு
खड्गी	கத்தியைக்கொண்டவ ராய்		பின்வருமாறு புகன் சூர் :
सशरः	பாணங்களைக்கொண் டவராய்		

अथ मत्कार्मुकोन्मुक्ताः शरा निर्भिद्य रावणिम् । लङ्कामभिवतिष्यन्ति हंसाः पुष्करिणीमिव ॥

अथ	" இப்பொழுது	हंसाः	ஊய்ச்க்கள்
मत्कार्मुकोन्मुक्ताः	எனது கோதண்டத் திரின்று விடப்பட்ட	पुष्करिणी	தாமரைப்பொய் கைக்கு
शराः	பாணங்கள்	इव	எவ்வாதே அவ்வாதே
रावणिम्	இந்திரஜித்தை	लङ्कां	ஊய்க்கைக்கு
निर्भिद्य	பிளந்து விட்டு	अभिवतिष्यन्ति	கொல்லப்போகின்றன.

अथैव तस्य रौद्रस्य शरीरं मामकाः शराः । विधमिष्यन्ति भित्वा ते पदाचापगुणच्युताः ॥

महाचापगुणच्युताः	"பெரும் வில்லினி ன்று கிளம்பிய	ते	அந்த
सामकाः	எனது	शरीरे	சரித்த
शराः	பாணங்கள்	अथ एव	இப்பொழுது
रौद्रस्य	கொடியனான	भित्वा	சுதைத்து
तस्य	அவனுடைய	विधमिष्यन्ति	கழித்துவிடப்போ கின்றன."

स एवमुक्त्वा युतिमान् वचनं भ्रातुरयतः । स रावणिवधाकाङ्क्षी लक्ष्मणस्वरितो ययौ ॥

युतिमान्	தேஜஸ்வரியாகிய	उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு
सः लक्ष्मणः	அந்த எகத்தமணர்	रावणिवधाकाङ्क्षी	இந்திரஜித்தை வதை க்க ஆவல்கொண்ட
भ्रातुः	தமையனாரது	सः	அவர்
अयतः	சென்றிதிரையில்	स्वरितः	வேகமுற்றவராய்
एव	மேற்கண்ட	ययौ	புறப்படனார்.
वचनं	கொல்லை		

सोऽभिवाद्य गुरोः पादौ कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् । निकुम्भलापभिययौ चैत्यं रावणपालितम् ॥

ச:	அவர்	ரவணபாலிதம்	ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
गुरोः	தமையனாரின்	निकुम्भिला	நிகும்பிலை என்ற
पादौ	சரணங்களில்	चैत्यं	யாகசாலைக்கு
अभिवाद्य	நமஸ்கரித்து	अभिययौ	புறப்பட்டார்.
प्रदक्षिणं च कृत्वा अपि	வலம் வந்தும்		

विभीषणेन सहितो राजपुत्रः प्रतापवान् । कृतस्वस्त्ययनो भ्रात्रा लक्ष्मणस्त्वरितो ययौ ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	कृतस्वस्त्ययनः	ஆகிமொழி கூறப்பட்டவராய்
राजपुत्रः	சக்கிரவர்த்தித் திருக் குமாரராவ	विभीषणेन	விபிஷணரோடு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	सहितः	கூட
भ्रात्रा	தமையனாரால்	स्वरितः	வேகமுற்று
		ययौ	சென்றார்.

वानराणां सहस्रैस्तु हनुमान् बहुभिर्भृतः । विभीषणश्च सामात्यस्तदा लक्ष्मणमन्वगात् ॥

वानराणां	வானரர்களின்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
बहुभिः	பல	अन्वगात्	தொடர்ந்துசென்றார்.
सहस्रैः	ஆயிரத்தவர்களால்	सामात्यः	மந்திரிகளுடன் கூட
भृतः	குழப்பட்டு	विभीषणः	விபிஷணரும்
हनुमान् तु	அனுமாரும்	च	அப்படியே கூடச்
तदा	அப்பொழுது		சென்றார்.

महता हरिसैन्येन सवेगमभिसंवृतः । ऋक्षराजबलं चैव ददर्श पथि विष्टितम् ॥ ३५ ॥

महता	பெரும்	पथि	வழியில்
हरिसैन्येन	வானரசைவந்தால்	विष्टितं	தங்கியிருக்கும்
सवेगं	மிக வேகமாய்	ऋक्षराजबलं च एव	஋க்ஷமன்னனது
अभिसंवृतः	தொடரப்பெற்றஅவர்		சேனைவையும்
		दर्श	கண்ணுற்றார்.

स गत्वा दूरमध्वानं सौमित्रिभिर्वनन्दनः । राक्षसेन्द्रबलं दूरादपश्यद्बृहमास्थितम् ॥ ३६ ॥

मित्रानन्दनः	அன்பரை யாதரித்துக்	दूरान्	தூரத்தில்
सः	அந்த [கனிப்பிக்கும்]	अपश्यद्	அணியாய்
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	आस्थितं	நிற்கும்
दूरं	நீண்ட	राक्षसेन्द्रबलं	அரக்கமன்னன்
अध्वानं	மார்க்கத்தை		சேனைவைய
गत्वा	கடந்து	अपश्यत्	பார்த்தார்.

-स तं प्राप्य धनुष्पाणिर्मायायोगमरेदपः । तस्थौ ब्रह्मविधानेन विजेतुं रघुनन्दनः ॥३७॥
 विभीषणेन सहितो राजपुत्रः प्रतापवान् । अङ्गदेन = वीरेण तथाऽनिलसुतेन च ॥३८॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்	ब्रह्मविधानेन	பிரம்மவிதிப்படி
अग्निमः	சத்ருவைத்தொடக்கமும்	विजेतुं	வெற்றிக்கொள்ள
रघुनन्दनः	ரகுநான்பிள்ளையும்	धनुष्पाणिः	விடக்கை வைப்பினைத்தி யவராய்
राजपुत्रः	சக்கிரவர்த்தித்திருக் குமாரகுமாரிய	विभीषणेन	விபிஷணரோடும்
सः	அவர்	वीरेण	வீரனுடைய
मायायोगं	மாயா யோகம் கொண்ட	अङ्गदेन च	அங்கதேனும்
तं	அவனை (இத்திரஜிந் தை)	तथा	அவ்வண்ணியே
प्राप्य	கிட்டி	अनिलसुतेन च	மனலசுதியோடும்
		सहितः	கூடியவராய்
		तस्थौ	ஆயத்தமாய் நின்றார்.

- विविधममलशस्त्रभास्वरं तदध्वजगहनं विपुलं महारथैश्च ।

प्रतिभयतममप्रमेयवेगं तिमिरमिव द्विपतां बलं विवेश

॥ ३९ ॥

अमलशस्त्रभास्वरं	மலர்ந்த ஆயுதக்கலா ல் பிரகாசிப்பதும்	तिमिरं इव च	தீருள் போன்றது மான்
ध्वजगहनं	கொடிகளால் நிறைந் ததும்	तत्	அந்த
महारथैः	மகாரதவீரர்களால்	विविधं	பலவகையான
प्रिभयतमं	மிக்க பயக்கரமாயிருத் திறதும்	विपुलं	பெரிய
अप्रमेयवेगं	எண்ணற்கரிய சக்தி கொண்டதும்	द्विपतां	அரக்கர்களின்
		बलं	படைபை
		विवेश	கிட்டினார்.

इत्याषे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोका. 18682

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3907

पञ्चीतितमः सर्गः—எண்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் ॥ ௮௬ ॥

रन्द्रजियुद्धारंभः—இத்திரஜித் யுத்தாரம்பம்.

अथ तस्याभवस्थायां लक्ष्मणं रावणानुजः । परेषामहितं वाक्यमर्थसाधकमब्रवीत् ॥ १ ॥

अथ	அநாதரம்	अहितं	அழிவை விளக்கக் காட்டுகிறதும்
तस्यां	அந்த		
अवस्थायां	நிலைமையில்	अर्थसाधकं	கீழ்க்கண்ட காரிய செத்தியை விளக்கு வதுமான
रावणानुजः	ராவணன் தம்பி (விபிஷணர்)	वाक्य	ஒரு சொல்லை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
परेषां	சத்ருக்களுக்கு		புகன்றார்:

यदेतद्राक्षसानीकं मेवश्यायं विलोचयते । एतदायोध्यतां शीघ्रं कविभिः पादपायुधैः ॥

मेवश्यायं	“மேகத்தைப் போன்று கரிய	एतत्	இது
यत्	எந்த	पादपायुधैः	மாங்களை ஆயுதமாய்க் கொண்ட
एतत्	அந்த	कविभिः	வானரர்களைக்
राक्षसानीकं	ஆரக்கசனை	शीघ्रं	விரைவில் [கொண்டு
विलोचयते	காணப்படுகிறது,	आयोध्यताम्	போர்புரியப்பட்டும்.

अस्थानीकस्य महती भेदने यत् लक्ष्मण । राक्षसेन्द्रसुतोऽप्यत्र भिन्नो दृश्यो भविष्यति ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணர் !	अत्	இதில்
महतः	பெரும்	राक्षसेन्द्रसुतः अपि	ராக்ஷசன் புதல்வனும்
अस्य	இந்த	भिन्नः	வேறு
अनीकस्य	சேனையை	दृश्यः	தோன்றுபவனும்
भेदने	சதைப்பதில்	भविष्यति	இருப்பான்.
यत्	முயற்சிகொள்ளும்.		

स त्वमिन्द्राशनिप्रख्यैः शरैरवकिरन्परान् । अभिद्रवाशु वाचद्वै नैतत्कर्ष समाप्यते ॥ ४ ॥

सः	“ அந்த	इन्द्राशनिप्रख्यैः	இந்திரனது வஜ்ராயு தத்தை நிகர்க்கு
त्वं	நீர்	शरैः	பாணங்களால்
एतत्	இந்த	अवकिरन्	வர்க்கிப்பவரால்
कर्म	கிரியை (தேறாமம்)	परान्	சத்ருக்களை
समाप्यते न थात्	முடிவதற்குள்	अभिद्रव	தாக்குவீராக.
आशु	விரைந்து [எரகுவ		

जहि वीर दुरात्मानं मायापरमर्थात्मिकम् । रावणि क्रूरकर्माणं सर्वलोकभयावहम् ॥ ५ ॥

वीर	“ சூரர் !	सर्वलोकभयावह	{ எல்லா உலகங்களுக் கும் பயத்தை விளை விப்பவனுமான
दुरात्मानं	நீயனும்	रावणि	இந்திரனிடத்தை
मायापरं	மாயா நியுணனும்	जहि	வெற்றிகொள்வீராக.”
अर्थात्मिकं	அதர்மிஷ்டனும்		
क्रूरकर्माणं	கொடிய செயலுற்ற வனும்.		

विभीषणवचः श्रुत्वा लक्ष्मणः शुभलक्षणः । वरप शरवर्षाणि राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ॥ ६ ॥

शुभलक्षणः	நற்பிறன்க்குணங்க ளமையப்பெற்ற	श्रुत्वा	கேட்டு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	राक्षसेन्द्रसुतं प्रति	ஆரக்கமணன் புதல் வனைக்குறித்து
विभीषणवचः	விபிஷணரது கொல்லை	शरवर्षाणि	சரமாரிகளை
		वरप	கொழிந்தார்.

வக்ஷா: ஶாக்ஷாமுரூதாபி டுபாடினவயோபின: | அந்யதாவன்த சஹிதாஸ்ததநீகமவஸ்திதம் ||

முகாடினவ- யோபின:	} மரகதகல் ஶாக்ஷாமுரூதாபி கல் ஶுக்ஷாமுரூதாபி கொண்டி ஶோத்யுரி	வக்ஷா:	ஆல் ஶுக்ஷாமுரூதா
வக்ஷா: ச		கரீயகருமம் [யம்	:வஸிதம்
ஶாக்ஷாமுரூ: அபி	வாணரகருமம்	தவ	ஆந்த
		அநீக	செய்யுறைய
		அந்யதாவன	ஶுக்ஷாமுரூதா

ராக்ஷஸாஷ் ஶிவீர்பீரஸிமி: ஶக்திதோமரீ: | உயநீ: சமவநந் கரீமீந்யநிர்யாஸவ: || ௫ ||

ராக்ஷஸ:	ஆரககர்கருமம்	அஸிமி:	கத்திககொடும்
கரீமீந்ய-)	வாணரகருமம்	ஶக்திதோமரீ:	செய்யுறைய
நிர்யாஸவ:)	கொண்டி ஶுக்ஷாமுரூதா	ஶிவீ:	கரீய [மரகதகருமம்
	ண்டவர்கருமம்	வாண:	வாணகருமம்
உயநீ:	உயநீத்திய	சமவநந	ஶுக்ஷாமுரூதா

ச சம்பஹாரஸ்துமூல: சக்ஷஜீ கபிரக்ஷமாம் | ஶவ்நேன மஹதா வக்ஷா நாடயந் சமநந: || ௬ ||

கபிரக்ஷா	வாணர ஶுக்ஷாமுரூதா	சக்ஷஜீ	இலககருமம்
	கரீய	சமநந: சீ	ஶுக்ஷாமுரூதா
ச:	ஆந்த	நாடயந்	ஶுக்ஷாமுரூதா
சம்பஹார:	யுத்தமரகருமம்		செய்யுறைய
மஹதா	பெருமம்	ஸ்துமூல:	மிகககருமம்
ஶவ்நேன	ஶுக்ஷாமுரூதா	சக்ஷஜீ	ஶுக்ஷாமுரூதா

ஶக்ஷீஷ் வஹுபாகரீ: ஶிவீர்பீரஸிமி: | உயநீ: கரீமீந்யநிர்யாஸவ: || ௭ ||

வஹுபாகரீ:	பலவருக்கருமம்	பார்பீ:	மரகதகருமம்
ஶிவீ: ச	ஆயுதகருமம்	ஶிரீ:	மரகதகருமம்
ஶிவீ:	கரீய	கிரிஸுக்ஷீ: ச	மரகதகருமம்
வாணீ: ச	வாணகருமம்	ஶாக்ஷ	ஶுக்ஷாமுரூதா
உயநீ:	ஶுக்ஷாமுரூதா	ஶாவநம்	மகதகருமம்

தே ராக்ஷஸா வானரேபு விக்ருதானவஹவ: | நிவீரயந்: ஶக்ஷாணி வகுகுஸீ ஶுமஹரூயம் || ௮ ||

தே	ஆந்த	ஶக்ஷாணி	ஶுக்ஷாமுரூதா
விக்ருதான- வஹவ:	} பலவருக்கருமம் ஶுக்ஷாமுரூதா	நிவீரயந்:	ஶுக்ஷாமுரூதா
		ஶுக்ஷாமுரூதா	தே
ராக்ஷஸா:	ஆரககர்கருமம்	ஶுமஹ	பெருமம்
வானரேபு	வாணரகருமம்	வகுகுஸீ	ஶுக்ஷாமுரூதா

तथैव सकलैर्दृष्टैर्गिरिशृङ्गैश्च वानराः । अभिजघ्नुर्निजघ्नुश्च समरे राक्षसर्षभान् ॥ १२ ॥

तथा	एवमेवैवमेव एवमेवैव	वृक्षैः	एवमेवैवैव एवमेव
वानराः एव	वानरा एव एवैवैवैवैव	गिरिशृङ्गैः च	गिरिशृङ्गैः चैवमेवैवैव
समरे	समरे	अभिजघ्नुः	अभिजघ्नुः चैवमेवैवैव
राक्षसर्षभान्	राक्षसर्षभान्	निजघ्नुः च	निजघ्नुः चैवमेवैवैव
सकलैः	सकलैः		सकलैः

कक्षवानरमुख्यैश्च महाकायैर्बहावैः । रक्षसां बध्यमानानां महद्भयमजायत ॥ १३ ॥

महाकायैः	महाकायैः	बध्यमानां	बध्यमानां
महावैः	महावैः	रक्षसां च	रक्षसां च
कक्षवानरमुख्यैः	कक्षवानरमुख्यैः	महद्	महद्
		भयं	भयं
		अजायत	अजायत

स्वपर्णाके विपण्णे तु श्रुत्वा शत्रुभिरर्दितम् । उदतिष्ठत दुर्भर्षस्तत्कर्मण्यननुष्ठिते ॥ १४ ॥

दुर्भर्षैः	{ स्वपर्णाके विपण्णे तु श्रुत्वा शत्रुभिरर्दितम् (श्रुत्वा शत्रुभिरर्दितम्)	विपण्णे	विपण्णे
स्व	स्व	श्रुत्वा	श्रुत्वा
शत्रुभिरर्दितम्	शत्रुभिरर्दितम्	स्तत्कर्मणि	स्तत्कर्मणि
उदतिष्ठते तु	उदतिष्ठते तु	अननुष्ठिते	अननुष्ठिते

वृक्षान्धकाराश्रित्य जातक्रोधः स रावणिः । आरूढो ह्यस्य सज्जं पूर्वयुक्तं स राक्षसः ॥

सः	सः	सः	सः
राक्षसः	राक्षसः	पूर्वयुक्तं	पूर्वयुक्तं
जातक्रोधः	जातक्रोधः	सज्जं	सज्जं
वृक्षान्धकाराश्रित्य	वृक्षान्धकाराश्रित्य	ह्यस्य	ह्यस्य
जातक्रोधः	जातक्रोधः	आरूढो	आरूढो

स भीमकायुकथः कृष्णाञ्जनचर्षापमः । रक्ताम्पनयनः क्रुद्धो यमो मृत्युरिवान्तकः ॥

भीमकायुकथः	भीमकायुकथः	रक्ताम्पनयनः	रक्ताम्पनयनः
क्रुद्धो	क्रुद्धो	यमो	यमो
मृत्युरिवान्तकः	मृत्युरिवान्तकः		

दृष्ट्वैव तु रथस्थं तं पर्यवर्तत तद्दलम् । रक्षसां भीमवेगानां लक्ष्मणेन युक्तसताम् ॥ १७ ॥

तु	एव संज्ञां कर्त्तव्यं	रक्षसां	एव संज्ञां कर्त्तव्यं
लक्ष्मणेन	लक्ष्मणस्यैव	तव दलं	एव संज्ञां कर्त्तव्यं
युक्तसतां	सिद्धं सती - युक्तसतस्यैव संज्ञा १. सतस्यैव संज्ञा	रथस्थं	सिद्धं सती संज्ञा
भीमवेगानां	१. भीमवेगानां संज्ञा २. भीमवेगानां संज्ञा	तं	एव संज्ञां (सुप्तं) संज्ञा
	३. भीमवेगानां संज्ञा	बुद्धा एव	१. सुप्तं संज्ञा संज्ञा [संज्ञा]
	४. भीमवेगानां संज्ञा	पर्यवर्तत	सुप्तं संज्ञा संज्ञा

तस्मिन्काले तु हनुमानुचम्य सुदुरासदम् । धरणीधरसङ्क्राशां महावृक्षपरिदमः ॥ १८ ॥
स राक्षसानां तस्मिन् कालांशश्च निदेहन् । चकार बहुभिर्दृष्टैर्निःसांशं युधि वानरः ॥

धरणीधरसङ्क्राशाः	१. धरणीधरसङ्क्राशां संज्ञा २. धरणीधरसङ्क्राशां संज्ञा	राक्षसानां	एव संज्ञां कर्त्तव्यं
परिदमः	१. संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	तव	एव संज्ञा
वानरः	१. वानरस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. वानरस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	सैन्ये	सैन्ये संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
सः	एव संज्ञा	कालांशः	१. कालांशस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. कालांशस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
हनुमान् तु	एव संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	एव	सिद्धं सती संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
तस्मिन्	एव संज्ञा	निदेहन्	१. निदेहन् संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. निदेहन् संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
काले	१. काले संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. काले संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	युधि	सिद्धं सती संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
सुदुरासदं	१. सुदुरासदस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. सुदुरासदस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	बहुभिः	१. बहुभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. बहुभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
महावृक्षं	१. महावृक्षस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. महावृक्षस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	निःसांशं	१. निःसांशस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. निःसांशस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
जघाम	१. जघाम संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. जघाम संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	चकार	१. चकार संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. चकार संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा

विध्वंसयन्तं तरसा दृष्ट्वैव पवनात्मजम् । राक्षसानां सहस्राणि हनुमन्तमवाकिरन् ॥ २० ॥

राक्षसानां	एव संज्ञां कर्त्तव्यं	तरसा	१. तरसा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. तरसा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
सहस्राणि	१. सहस्राण्यं संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. सहस्राण्यं संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	विध्वंसयन्तं	१. विध्वंसयन्तं संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. विध्वंसयन्तं संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
पवनात्मजं	१. पवनात्मजस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. पवनात्मजस्य संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	बुद्धा एव	१. बुद्धा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. बुद्धा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
हनुमन्तं	एव संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	अवाकिरन्	१. अवाकिरन् संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. अवाकिरन् संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा

शितशुल्भराः श्रुत्वा रमापथार्थसाधनयः । शक्तिभिः शक्तिहस्ताश्च परिशेषैः परिशायुधाः ॥
परिशील्य मदाभिश्च चक्रैश्च शुभदशनैः । शतशश्च शतश्रीभिरायसैरपि सुदरैः ॥ २२ ॥
घोरैः परशुधैश्चैव गिन्दपात्रैश्च राक्षसाः । मुष्टिभिर्बलवन्धैश्च तत्रैरशनिसाधुभिः ॥

अभिजन्तुः समागत्य समन्तात्पथे तोषणम् ॥ २३ ॥

शितशुल्भराः	१. शितशुल्भरा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. शितशुल्भरा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	भासभिः च	१. भासभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. भासभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
राक्षसाः	एव संज्ञां कर्त्तव्यं	शक्तिहस्ताः	१. शक्तिहस्ता संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. शक्तिहस्ता संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
दृष्टिः	१. दृष्टि संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. दृष्टि संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	शक्तिभिः च	१. शक्तिभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. शक्तिभिः संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा
अभिप्राणयः	१. अभिप्राणय संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. अभिप्राणय संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा	परिशायुधाः	१. परिशायुधा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा २. परिशायुधा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा संज्ञा

पट्टिषु: பட்டிசுக்களா லும்
 परिवै: च உழுகைத்தடிக்களா லும்
 गदाभि: च கதைக்களா லும்
 शुभदर्शिनै: ஆழுகிய
 चक्रै: च சக்கிரரயுதங்களா லும்
 शतश: சூற்றும்கணக்களா
 शतशोभि: च சதக்களி ஆயுதங்களா
 आयसै: இரும்பாலான [லும்
 सुह्रै: अपि முத்திரரயுதங்களா
 धोरै: பயங்கரமான [லும்
 परशधै: एव கோடாரிகளா லும்

भिन्दिपालै: च பிந்திபாலரயுதங்களா லும்
 वज्रकल्पै: வஜ்ரரயுதத்தை
 सुष्टिभि: च சூட்டிகளா லும்
 अशतिसत्रिभि: வஜ்ரரயுதத்தை
 तलै: च உள்ளியவைகளா லும்
 पर्वतोपमं பர்வதத்திற்கும் சமமான
 समासाद्य கிட்டி
 समन्तात् தாற்புறமும்
 अशितानु: தாங்கினார்கள்.

तेषामपि च संक्रुद्धश्चकार कदनं महत्

संक्रुद्ध: च சினம்மேலிட்ட ஆவ
 ரும் (ஹனுமானும்)

॥ 24 ॥

महत् பெரும்
 कदनं நாசத்தை
 चकार விரிவைவித்தார்.

तेषां अपि

ஆவர்களுக்கும்

सै ददर्श कपिश्रेष्ठमचलोपममिन्द्रजित् । सूदयन्तर्माषिवश्रमामित्रान्पवनात्मजम् ॥ 25 ॥

स: அந்த
 इन्द्रजित् இந்திரஜித்து
 कपिश्रेष्ठ வரணிரேத்தமரும்
 अचलोपमं மலைவய நிகர்த்தவரும்

अमित्रश्रेष्ठ சந்ருசம்ஹாரகரு
 पवनात्मजं மருதுவை [மான
 अमिषान् சந்ருக்களை
 सूदयन्त ஆழிப்பவராய்
 ददर्श கவனித்தான்.

स सारथिमुवाचेदं याहि यत्रैष वानरः । क्षयमेष हि नः कुर्याद्राक्षसानामुपेक्षितः ॥ 26 ॥

स: ஆவன்
 सारथि சாரதிகையப்பார்த்து
 इदं பின்வருமாறு
 उवाच கொன்னான்
 एष: ५ இந்த
 वानर: வானான் (ஹனு
 மான்)

याहि செல்லு.
 एष: இவன்
 उपेक्षित: हि அலக்ஷ்யமாய் விடப்
 படுவானாகில்
 न: நமது
 राक्षसानां அரக்கர்களுக்கு
 क्षयं நாசத்தை
 कुर्यात् கொடுக்கார்.

यत्र

எங்கேனா அங்கு

इत्युक्तः सारथिस्तेन ययौ यत्र स मारुतिः । वहनपरमदुर्धर्षे स्थितमिन्द्रजितं रथे ॥ 27 ॥

तेन ஆவனால்
 इति மேற்கண்டவாறு
 उक्तः கொல்லப்பட்ட
 सारथि: தேர்ப்பாக்கள்
 परमदुर्धर्षे எவராலும் தகைக்க
 इन्द्रजितं இந்திரஜித்தை [அரிய

रथे ரதத்தில்
 स्थितं வீற்றிருப்பவனாய்
 वहन இட்டுக்கொண்டு
 स: मारुति: அந்த ஆற்றாளேயார்
 यत्र எங்கேனா அங்கு
 ययौ சென்றான்.

अभ्युपेत्य शरान्वहान्पट्टिनास्त्रपरश्वधान । अभ्यवर्षत दुर्धपः कषिमूर्ध्नि स राक्षसः ॥

ச:	அந்த	शरान्	பாணங்களையும்
दुर्धपः	தலவலக்களையிட்டு	अहान्	கத்திகளையும்
राक्षसः	ஆரக்கன்	पट्टिनास्त्र-)	மட்டாக்கத்திகளையும்
अभ्युपेत्य	அயுபித்தினிட்டு	परश्वधान्)	வலக்களையும் கோ
कषिमूर्ध्नि	கசினிமூர்த்திமீது	अभ्यवर्षत	ட்டிக்களையும்
			மர்ஷித்தான்.

तानि शस्त्राणि वीरानि प्रतिगृह्य स मारुतिः । रोपेण महताऽऽविष्टो वाचयं चेदमुवाच ह ॥

ச:	அந்த	महता	பெருந்
मारुतिः	ஆளுநகனையர்	रोपेण	கோபத்தால்
तानि	அந்த	आविष्टः	மேலிட்டவராகி
वीरानि	பீரங்கரமான	वाचयं	ஒரு சொல்லையும்
शस्त्राणि च	ஆயுதங்களையும்	इहं	பின்வருமாறு
प्रतिगृह्य	தரங்கிக்கொண்டு	उवाच ह	மொழிக்கான்.

सुध्यस्व यदि शूरोऽसि रावणात्मज दुर्मते ॥ ३० ॥

दुर्मते	“ அந்பயுத்திகொண்ட	शूरो	சூரனாய்
रावणात्मज	ராவணன் புதல்வனை!	असि यदि	இருக்கிறாய் எனில்
		सुध्यस्व	பொரிடுவாய்.

वायुपुत्रं समासाद्य जीवन् प्रतियास्यसि ॥ ३१ ॥

वासुपुत्रं	“ வாயுபுதல்வனை	जीवन्	உயிரோடுமுடியவனாய்
समासाद्य	கிட்டு.	प्रतियास्यसि च	நீ திரும்பிச்செல்ல
			மாட்டாய்.

बाहुभ्यां प्रतिशुध्यस्व यदि मे इन्द्रमाहवे । वेगं सहस्रं दुर्बुद्धे तसस्त्वं रक्षसां वरः ॥ ३२ ॥

आहवे	“ பேராரில்	वेगं	சக்தியை
इन्द्रं	தலந்தவயுத்தம்	सहस्रं	சகத்தூக்கொள்.
यदि	வேண்டுமெனில்	वतः	உதன் பேல்
बाहुभ्यां	இரு கைகளாலும்	इवं	ஈ
प्रतिशुध्यस्व	பொரிடுவாய்.	रक्षसां	காக்கர்களில்
दुर्बुद्धे	தூண்டுகியனே!	वरः	மெய்ப்பட்டவன்
मे	எனது		ஆவாய்.”

हनुमन्तं निर्घासन्तं समुद्यतशरासनम् । रावणात्मजमाचष्टे लक्ष्मणाय विभीषणः ॥ ३३ ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனைப்
हनुमन्तं	அனுமனை	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணரிடம் [பற்றி
निर्घासन्तं	கொல்லுகிறும்பி	आचष्टे	பின்வருமாறு
समुद्यतशरासनं	வில்லைக்கொண்ட		புகண்டு :

* यः स वासवनिजेता रावणस्यात्मसंभवः । स एष रथमास्थाय हनुमन्तं जिघांसति ॥

यः	“எந்த	सः	அந்த
सः	அந்த	एषः	இவன்
रावणस्य	ராவணனது	रथं	ரதத்தில்
आत्मसंभवः	புதல்வன்	आस्थाय	இருந்துகொண்டு
वासवनिजेता	இந்திரனையும் வெற்றி கொண்டவனே	हनुमन्तं	அனுமாரை
		जिघांसति	கொல்லவிரும்புகிறான்.

* तमप्रतिपसंस्थानैः शरैः शत्रुविदारणैः । जीवितान्तकरैर्घोरैः सौमित्रे रावणिं जहि ॥३५॥

सौमित्रे	“சக்த்மணரே!	जीवितान्तकरैः	உயிரைப் போக்க வல்லவைகளும்
तं	அந்த	घोरैः	பயங்கரமானவை
रावणिं	இந்திரனிடத்தை	शरैः	புணர்வுகளால்
अप्रतिपसंस्थानैः	ஒப்பற்ற உறுதிகொ ண்டவைகளும்	जहि	வெற்றிகொண்டீராக”.
शत्रुविदारणैः	சத்ருக்களைப்பிளந்து		

* इत्येवमुक्तस्तु तदा महात्मा विभीषणेनारिविभीषणेन ।

ददर्श तं पर्वतसन्निकाशं रणे स्थितं भीमवलं नदन्तम् ॥ ३६ ॥

तथा	அப்பொழுது	रणे	போரில்
अरिविभीषणेन	சத்ருக்களைத் திரிவூற ச்செய்யும்	स्थितं	எதிர்த்துநிற்கவாலும்
विभीषणेन	விபிஷணரால்	पर्वतसन्निकाशं	மலைமேலேகர்த்தவாலும்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	भीमवलं	பயங்கரமான பலம்
उक्तः	கொல்லப்பெற்ற	नदन्तं	படைத்தவாலும்
महात्मा	மகாத்மாவாகிய அவர்	तं	அவனை
तु	அப்பொழுது	ददर्श	கண்ணுற்றார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षडशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18718

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4043

सप्तशीतितमः सर्गः—எண்பத்தேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ௮௭ ॥

इन्द्रजिह्विभीषणसंवादः—இந்திரஜீத்விபிஷண ஸம்வாதம்.

एवमुक्त्वा तु सौमित्रिं जातहर्षो विभीषणः । धनुष्पाणिनमादाय त्वरमाणो जगाम ह ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	तु	அப்பொழுது
जातहर्षः	உதனாறுக்கொண்டு	त्वरमाणः	தரிதப்பட்டவராய்
सौमित्रिं	சக்த்மணரைப் பார்த்து	धनुष्पाणिनं	கோதண்டபாணி யான அவரை
एवं	மேற்கண்டவாறு	आदाय	இட்டுக்கொண்டு
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	जगाम ह	சென்றார்.

- अविदूरं ततो गत्वा प्रविश्य च महद्वनम् । दर्शयामास तत्कर्म लक्ष्मणाय विभीषणः ॥२॥

ततः	அக்சிருந்து	तत्कर्म च	அவனது காரியக்கண்
अविदूरं	சிறிதுதூரம்		முழுமைபுயம்
गत्वा	சென்று	विभीषणः	விபிஷணர்
महत् वनं	பெரிய காட்டி. நஞ்சு	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணருக்கு
प्रविश्य	புகுந்து	दर्शयामास	காட்டினார்.

- नीलवीमूतसङ्काशं न्ययोधं भीमदर्शनम् । तेजस्वी रावणभ्राता लक्ष्मणाय न्यवेदयत् ॥

तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகும்	भीमदर्शनं	பயங்கரத்தோற்ற
रावणभ्राता	ராவணன் தம்பி (விபிஷணர்)		முடையதுமான
लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணருக்கு	न्ययोधं	ஆயாசமொன்றை
नीलवीमूतसङ्काशं	கரிய இமைந்ததை நிகர்த்ததும்	न्यवेदयत्	காட்டிப் பின்வரு மாறு தெரிவித்தார்:

- इहोपहारं भूतानां बलवाघ्रावणात्मजः । उपहृत्य ततः पश्चात्सद्ग्रापमभिवर्तते ॥ ४ ॥

बलवान्	“ பலசாலியாகும்	उपहारं	பலிகைய
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன் (இந்திரஜித்து)	उपहृत्य	கொடுத்தது
इह	இங்கிடத்தில்	ततः पश्चात्	அதன் பின்
भूतानां	பிராணிகளுக்கு	संग्रामं	போரை
		अभिवर्तते	ஆரம்பிக்கின்றான்.

- अदृश्यः सर्वभूतानां ततो भवति राक्षसः । निहन्ति समरे शत्रून्वभ्राति च शरोत्तमैः ॥

ततः	“ அனந்தரம்	समरे	போரில்
राक्षसः	ஆரக்கன். (இந்திர ஜித்து)	शत्रून्	சத்ருக்களை
सर्वभूतानां	எல்லா பிராணிகளுக்கும்	शरोत्तमैः	சிறந்த பாணிகளால்
अदृश्यः	கட்புலனாகாதவனாய்	वभ्राति	எட்டுகின்றான்.
भवति	ஆகின்றான்.	निहन्ति च	கொல்லவும் கொல்லு கின்றான்.

- तमप्रविष्टन्ययोधं बलिनं रावणात्मजम् । विध्वंसय शरैस्तीक्ष्णैः सरथे साश्वसारथिम् ॥

तं	“ அந்த	शरैः	பாணிகளால்
बलिनं	பலசாலியாகிய	सरथे	ரதத்தோடுகூடவும்
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனை	साश्वसारथि	குதிரைகளோடும் ஊர் ரதிகளோடுகூடவும்
अप्रविष्टन्ययोधं	அவ்வளந்தையுக்குள்	विध्वंसय	வதைப்பிராகாரம்.
तीक्ष्णैः	அரிய [கொல்லாதவனுக்கு]		

- तथेत्युक्त्वा महातेजाः सौमित्रिवित्रनन्दनः । बभूवावस्थितस्तत्र विधं विस्फारयन्धनुः ॥

महातेजाः	மஹாதேஜன்ஸ்சியா	उक्त्वा	கொண்டிலிட்டு,
मित्रनन्दनः	மித்ரநாண்டனன் கனிப்பிப்பவருமான்	तत्र	அங்கு
सौमित्रिः	சௌத்ரிமணர்,	विधं धनुः	அழகிய கிண்கி
तथा	ஆல்வண்ணதேம்	विस्फारयन्	கொண்டிலிசெய்கின்
इति	செய்கின்றோன் என்று	अवस्थितः	ஆயத்தாராக [நவராய]
		बभूव	இருந்தார்.

- स रथेनाश्रिवर्णेन बभूवाव्रणात्मजः । इन्द्रजित्कवची धन्वी सध्वजः प्रत्यदृश्यत ॥ ८ ॥

बभूवान्	பஹானாம்	धन्वी	கிண்கிண்தியவனாய்
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வனு மரகிய	सध्वजः	கவஜம் கொண்டு வனாய்
सः	அந்த	अश्रिवर्णेन	அக்னி ஓலிகொண்ட
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	रथेन	ரதத்தில்
कवची	கவசம் பூண்டவனாய்	प्रत्यदृश्यत	எதிரில் தெரன் தினான்.

- तमुवाच महातेजाः पौलस्त्यमपराजितम् । समाह्वये त्वां समरे सम्यग्युद्धं प्रयच्छ मे ॥ ९ ॥

महातेजाः	மஹாதேஜன்ஸ்சியா கும் சௌத்ரிமணர்	समरे	* போரில்
अपराजितं	இதுவரையில் தோல் வியாத கவனான	त्वां	உன்னை
पौलस्त्यं	புலஸ்தியவம்சத் தவனான	समाह्वये	அறை கூவுகின்றோன்.
तं	உவனைப் பார்த்து	मे	எனக்கு
उवाच	பின்வருமாறு புகன்றார்:	सम्यक्	சிறந்த
		युद्धं	போரை
		प्रयच्छ	தருவாயாக.

- एवमुक्तो महातेजा मनस्वी रावणात्मजः । अश्र्वान्तरुपं वाक्यं तत्र दृष्ट्वा विभीषणम् ॥

एवमुक्तो	மேற்கண்டவண்ணம்	तत्र	அங்கு
महातेजाः	மஹாதேஜன்ஸ்சியா சாஸ்திரம்	विभीषणं	கிரியைநணரை
मनस्वी	மிக பிடிவாதம் கொண்டவனுமான்	दृष्ट्वा	பார்த்து
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	पश्यं	கடுமையான
		वाक्यं	கொல்லொன்றை
		अश्वीन्	பின்வருமாறு கொண்டான்:

- इह त्वं जातमृद्धः साक्षाद्भ्राता पितृमम । कथं द्रुपदि पुत्रस्य पितृव्यो मम राक्षस ॥

इह	* இ	राक्षस	அரக்க!
जातमृद्धः	இங்கு (கண்ணையில்) பிறந்தவனாகித்தான்.	पितृव्यः	கிண்கி தந்தையாய்கிய கி
मम	எனது	पुत्रस्य मम	புதலகைய எனக்கு
पितुः	தந்தையின்	कथं	எவ்வளம்
साक्षात् भ्राता	ஸாக்ஷாத் தம்பி.	द्रुपदि	கடுமைய புரியலார் காய் ?

• न जातित्थं न सौहार्दं न जातिस्तथ दुर्पते ।

धर्मदूषण " தர்மத்தகைதக் கொதித்
தகவிலை!
दुर्पते துன்பத்தியாய்!
तव உணக்கு
जातिव் உரிய உறவு
न கிடைப்பாது.
सौहार्दं தன்ப்பிணங்கொணர்

प्रमाणं न च सौंदर्यं न धर्मो धर्मदूषण ॥

न கிடைப்பாது.
जाति: இலமுறை
न கிடைப்பாது.
धर्म: ந தர்மம் கிடைப்பாது.
रीदर्यं च சகொதரப்பாண்மை
யும்கூட
प्रमाणं न கார்பிக்கைவற்றது.

• शौच्यस्त्वयसि दुर्बुद्धे निन्दनीयश्च साधुभिः ।

दुर्बुद्धे " மறிநிகட்டவர்களை!
श: சந்த
त्व: தி
स्वजनं தன் இனத்தோரை
वन्मुख्य சிட்டு,
परभुत्वन् சக்குவிற்குக்குற்றோவ
ல்புரியும் தன்மைணை

यसुवे स्वजनमुन्मुख्य परभुत्वन्वपामतः ॥

आमत: பிரண்டகையோ
त्व: ஆந்தரி
शौच्य: அழுதார்ப்பாடத
தக்கவனுய்ய
साधुभि: சரளதீரர்களால்
निन्दनीय: च பழிக்கக்கவனுயும்
अपि ஆகின்றன.

• नैतच्छिथिलया बुद्ध्या त्वं वेत्सि महदन्तरम् ।

स्वजनसंवास: " தன்னினத்தவர்களை
क च எக்கு? [டிருத்தல்
नीचपराश्रय: ஆற்ப மாற்றுகாரிட மாடி
மைப்பூண்டிருத்தல்
क च எக்கு?
एतव இத்த

क च स्वजनसंवासः क च नीचपराश्रयः ॥

महत् ௧. ௧௫
अन्तरं கீத்கியாக்கைச
च ௧
शिथिलया தடுமாறிய
बुद्ध्या பத்தெயாக
वेत्सि न ஆர்த்தினை.

• गुणवान्वा परजनः स्वजनो निर्गुणोऽपि वा ।

परजनः " சக்கு இனம்
गुणवान् वा நற்குணம் பெற்றதா
स्वजनः தன்னினம் [கிறும்
निर्गुणः वा நற்குணமற்றதாதி
निर्गुणः குணமற்ற [ஊம்
स्वजनः अपि தன்னினமே

निर्गुणः स्वजनः श्रेयान्यः परः पर एव सः ॥

श्रेयान् சிறியதாக.
स: சாத
पर: மற்றாதே
स: சாத
पर: एव மற்றாதே (சிறப்பற்ற
தே.)

• यः स्वपक्षं परित्यज्य परपक्षं निषेधते ।

य: " எவனொருவன்
स्वपक्षं தன்னினத்தவரை
परित्यज्य கிட்டுகிட்டு
परपक्षं சக்கவனினத்தை
निषेधते ஆகவிரிவிட்டான்
स: ஆயல்

स स्वपक्षे अये प्राप्ते पक्षाक्षरेव हन्यते ॥ १६ ॥

स्वपक्षे தன்னினத்தவர்
अये प्राप्ते ஆர்க்கவனகில்
पक्षात् பின்னர்
तै: एव { உயர்களாகையே
(சக்குகினத்தோ
ரையே)
हन्यते வதைக்கப்படுகிறான்.

- तस्मान्छृणुष्व दुर्बुद्धे राक्षसानां कुलाधम । त्वां गृह्य बन्धुरूपेण रामो बुद्धिमतां वरः ॥
 ज्ञात्वोपायं त्वया पूर्वं जेतुमस्मान्त राघवः ॥ १७ ॥
 जित्वाऽस्मान्युधि शक्तश्चेत्पश्चात्त्वां च वधिष्यति ॥ १८ ॥

दुर्बुद्धे	“ தான்மதியே !	त्वां	உன்னை
राक्षसानां	ஆரக்கர து	बन्धुरूपेण	பந்துபோன்றவனாய்
कुलाधम	குலப்பதிரே !	पूर्वं	முதலில்
तस्मात्	ஆகையால்	गृह्य	கொண்டு
शृणुष्व	பின்வருவதற்குச் செளிக்கொடு.	बन्धुः	உன்னைம்கொண்டு
बुद्धिमतां	ஆறிவாளிகளுள்	उपायं	உபாயத்தை
वरः	சிறந்த	ज्ञात्वा	ஆறிந்துகொண்டு
राघवः	ரகுலத்தவனுடைய	युधि	போரில்
सः	ஆந்த	शक्तः चेत्	திறமைமிகுப்பதில்,
रामः	ராமன்	अस्मान् जित्वा	எம்மை ஜிதித்து
अस्मान्	எம்மை	पश्चात्	பின்னர்
जेतुं	ஜெதிக்க	त्वां च	உன்னையும்
		वधिष्यति	கொல்லுவான்.

- शबुस्त्वमसि रामस्य रावणस्यानुजोऽसि यत् ॥ १९ ॥

त्वं	“ நீ	यत्	என்ற காரணத்தால்
रावणस्य	ராவணனது	रामस्य	ராமனுக்கு
अनुजः	தம்பியாய்	शबुः	சத்ருவாய்
असि	இருக்கின்றாய்	असि	ஆகின்றனை.

- निरनुकोशता चेयं यादृशी ते निशाचर । स्वजनेन त्वया शक्यं परुषं रावणानुज ॥ २० ॥

निशाचर	“ ஆரக்க !	यादृशी	எப்படிப்பட்டதோ ஆப்படிப்பட்ட
रावणानुज	ராவணன் தம்பி !	परुषं	கொடுமைபானது
ते	உனது	स्वजनेन	தன்னினத்தவனான
इयं	இந்த	त्वया च	உன்னைருவானாலேயே
निरनुकोशता	கண்ணென்க	शक्यम्	சாத்தியமாகும்.”

- इत्युक्तो भ्रातृपुत्रेण मृत्युवाच विभीषणः ॥ २१ ॥

भ्रातृपुत्रेण	தம்பன் புதல்வனாய்	विभीषणः	விபிஷணன்
इति	மேற்கண்டவண்ணம்	मृत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலு
उक्तः	அறையப்பெற்ற		காத்தான் :

• अजागन्धिव मच्छीरं किं राक्षस विकल्पसे । राक्षसेन्द्रमुतासायो पारुष्यं त्यज गौरवान् ॥

அவாழி	" தீயானவிய	गौरवान्	தானே பெரியவனைன்
राक्षसेन्द्रमुन	அரசுக்கமன்னைன்		ற அகந்தையால்
राक्षस	அரக்க! [ரகனான	किं	யாது
मच्छीरं	எனதொழுக்கத்தை	विकल्पसे	நீ பிரதந்துகின் தனை ?
इव	சிறிதும்	पारुष्यं	முந் தக்கத்தன்மை
अजागन्	அறியாதவனாய்	त्यज	விட்டுடொழி.

• कुले यद्यप्यहं जातो रक्षसां कुरकषिणाम् । गुणोऽयं प्रथमो नृणां तन्मे शीळमराक्षसम् ॥

அஹ்	" நான்	शीलं	குழுக்கமானது,
कुरकषिणाम्	கொடுஞ்செயல் கொ	अराक्षसं	இராக்கணத்தன்மை
रक्षसां	அரக்கர்களின் [ண்ட		யந்தது.
कुले	வம்சத்தில்	नृणां	மரணிடர்களின்
जातः अपि यदि	பிறங்கொண்டேனா	गुणः	குணமாயிய
मे	எனது [பிணை	अयं	இது
सत्	அந்த	प्रथमः	சிறந்தது.

• न रमे दारुणेनाहं न चाधर्मेण वै रमे । भ्रात्रा विषमशीलेन कथे भ्राता निरस्यते ॥२४॥

அஹ்	" நான்	विषमशीलेन	முறை தவறிய ஒழுக்கம் கொண்ட
दारुणेन	கொடுஞ்செயலால்	भ्रात्रा	தமயனரால்
रमे न	சந்தேகவுமுதேன்.	भ्राता	தம்பி (கிபிஷணர்)
अधर्मेण वै	அதர்மச்செயலானது	कथे	எதற்காக
रमे न	சந்தேகவுமுதேன்.	निरस्यते	தரத்தப்பட்டான் ?
च	மேலும்		

• धर्मात्मच्युतशीलं हि पुरुषं पापनिश्चयम् । त्यक्त्वा सुखमवाप्नोति हस्तादाशीविषं यथा ॥

धर्मान्	" தெனியினின்று	हस्तात्	கையினின்று
प्रच्युतशीलं	குழுக்கக்குள் நியவ	आशीविषं	தர்சுப்பத்தை
	னும்	यथा	எய்வண்ணதொடும்
पापनिश्चयं	தீயநினைவு படைத்த	त्यक्त्वा	தந்தது [வண்ணமே
	வனுவான	सुखं हि	சன்மைமையே
पुरुषं	ஓர் புருஷனை	अवाप्नोति	ஒருவன் பெறுகிறான்.

• हिंसापरस्वहरणे परदाराभिभर्शनम् । त्याज्यमाहुर्दुराचारं वेश्म प्रज्वलितं यथा ॥ २६ ॥

हिंसापरस्वहरणे	" தீயநினைவு, பிறர் கொ	वेश्म	விட்டை
	டுளை அபஹரித்தல்	यथा	போன்றவாறாய்
परदाराभिभर्शनं	பிறர் மனைவியை	त्याज्यं	கிடைக்கத்தக்கதாய்
	விருந்தால் ஆகிய	आहुः	பெரி யோர்கள் கூறு
दुराचारं	தீயநினைவு முக்கத்தை		சின்ருக்கள்.
प्रज्वलितं	தீப்பற்றிய		

परस्वानां च हरणं परदाराभिर्षनम् । सुहृदामतिशङ्का च त्रयो दोषाः क्षयावहाः ॥२७॥

परस्वानां	" சிறர் பொருள்களை	अतिशङ्का च	மிகச்செம்சயமும்
हरणं	கொள்ளாவிடுதலும்	त्रयः	மூன்று [ஆகிய]
परदाराभिर्षनम्	சிறர் மனைவிகளை விழைதலும்	दोषाः च	கொடிக்களும்
सुहृदां	உரித்தரணவர்களிடம்	क्षयावहाः	காசத்தை விளைவிப் பண.

महर्षीणां वधो घोरः सर्वदैश्व विग्रहः । अभिमानश्च कोपश्च वैशित्वं प्रतिकूलता ॥ २८ ॥
एते दोषा मम भ्रातुर्जीवितैश्वर्यनाशनाः । गुणान्प्रच्छादयामासुः पर्वतानिव तोयदाः ॥

महर्षीणां	"மஹ முனிவர்களின்	मम	என்
वधोः	கொடும்	भ्रातुः	தமயனது
वधः	கொடையும்	दोषाः	கொடிக்கள்
सर्वदैवैः	தேவர்கள் யாவருட னும்	जीवितैश्वर्य- नाशनाः	உரிசையும் ஸம்பத் தையும் அழிக்க வல்லவைகள்;
विग्रहः च	கைகமும்	तोयदाः	மேகங்கள்
अभिमानः च	அகக்காரமும்	पर्वतान्	படுகளை
कोपः च	கிணமும்	इव	எவ்வண்ணமோ அல் வண்ணமே
वैशित्वं	விசேஷமும்	गुणान्	குணங்களை
प्रतिकूलता	முறைதவறியிருத்த லும் ஆகிய	प्रच्छादयामासुः	மறைத்துவிட்டன.
एते	இந்த		

दोषैरेतैः परित्यक्तो मया भ्राता पिता तव । नैयमस्ति पुरी लङ्का न च त्वं न च ते पिता ॥

भ्राता	"தமயனும்	लङ्का	தூவகங்கை
तव	உனது	पुरी	நகர்
पिता	தந்தையுமான அவர்	न अस्ति	இராது;
एतैः	இந்த	त्वं च	நீயும்
दोषैः	கொடிக்களால்	न	இராய்.
मया	என்னால்	ते	உனது
परित्यक्तः	தறக்கப்பட்டார்;	पिता च	தந்தையும்
इयं	இந்த	न	இரார்.

अतिमानी च बालश्च दुर्विनीतश्च राक्षस । बद्धस्त्वं कालपाशेन ब्रूहि मां यद्यदिच्छसि ॥

राक्षस	"அரக்க!	बद्धः	இறுக்குண்டவனு மாகிய
अतिमानी च	மிக்க அகந்தை கொண்டவனும்	स्वं	நீ
बालः च	சிறுவனும்	मां	என்னைப்பார்ந்து
दुर्विनीतः च	நற்பயிற்சி பெறாதவ னும்	यत् यत्	எதை எதை
कालपाशेन	யம்பாசத்தால்	इच्छसि	விரும்புகின்றனையோ
		ब्रूहि	கொல். [அதை]

अथ ते व्यसनं प्राप्तं किं मां त्वमिह वक्ष्यसि । प्रवेष्टुं न त्वया शक्यो न्यग्रोधो राक्षसाधमः॥

राक्षसाधम	"ராஷஸாப்பாதமோ !	इह	இப்பொழுது
ते	உனக்கு	किं	எதைத்தான்
अथ	இப்பொழுது	वक्ष्यसि	பிகந்துவாய் ?
व्यसनं	ஆபத்த	त्वया	உன்னால்
प्राप्तं	கிட்டியிருக்கிறது.	न्यग्रोधः	ஆலமரமரணது
त्वं	நீ	प्रवेष्टुं	அடைவதற்கு
मां	என்னைப்பார்ந்து	शक्यः न	சாத்தியமாகாது.

॥ धर्षयित्वा च काकुत्स्थो न शक्यं जीवितुं त्वया । युद्धयस्व नरदेवेन लक्ष्मणेन रणे सह॥

काकुत्स्थो च	"காகுத்தஸ்தவம்சத்த வரிசூதாவராயம்	शक्यं न	சாத்தியமாகாது.
धर्षयित्वा	எதிர்த்து	रुं	போலில்
जीवितुं	உயிர் தப்ப	नरदेवेन	புருஷோத்தமராகிய
त्वया	உன்னால்	लक्ष्मणेन	எசுத்தமணிரோடு
		रह	கூட
		युद्धयस्व	போர்புரி.

॥ इतस्त्वं देवताकार्यं करिष्यसि यमक्षये

॥ ३४ ॥

त्वं	"நீ	देवताकार्यं	தேவர்களுக்காகிய
इतः	மாய்க்கப்பட்டவனாய்		கர்மாவை
यमक्षये	நாணுகில்	करिष्यसि	செய்வாய்.

॥ निदर्शय स्वात्मबलं समुच्चरं कुरुष्व सर्वायुधसायकव्ययम् ।

न लक्ष्मणस्यैत्य हि वाणगोचरं त्वमव्य जीवन्सबलो गमिष्यसि ॥ ३५ ॥

समुच्चरं	"ஸர்வமுமாய்க் கொண்ட	अथ	இப்பொழுது
स्वात्मबलं	சிறந்த நனது பலத்தை	लक्ष्मणस्य	எசுத்தமணியுடைய
निदर्शय	காண்பி.	वाणगोचरं	பாணத்தின் இலக்கை
सर्वायुध- सायकव्ययं	எல்லா ஆயுதங்களு டையவும் பாணங்களு டையவும் நாசத்தை	एत्य हि	உடைத்ததும்
कुरुष्व	செய்துபார்.	सबलः	செனையுடன்கூட
		जीवन्	உயிர் தரிப்பவனாய்
		रुं	ஈ
		गमिष्यसि न	நினைப்பப்போவ தில்லை."

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे समाशीतमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 18753

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 4078

अष्टाशीतितमः सर्गः— எண்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ८८ ||

इन्द्रजिह्वमणयुद्धम्— இந்திரஜித்தவங்கமண யுத்தம்

विभीषणवचः श्रुत्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । इब्रवीत्परुषं वाक्यं वेगेनाभ्युत्पपात् ह ॥

रावणिः	இந்திரஜித்த	परुषं	கொடும்
विभीषणवचः	விபிஷணவகு சொல்லை	वाक्यं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :
क्रोधमूर्च्छितः	கிரம் மூண்டவனாய்	वेगेन	ஆக்திரகொண்டு
		अभ्युत्पपात् ह	தான் னியுமொழந்தான் .

उद्यतायुधनिस्त्रिशो रथे सुसमलङ्कृते । कालाश्वयुक्ते महति स्थितः कालान्तकोपमः ॥२॥
महाप्रमाणमुद्यम्य विपुलं वेगवद्दम् । धनुर्भीमं परामुश्य शरांश्चापित्रशातनान् ॥ ३ ॥

उद्यतायुध- निस्त्रिशः)	ஆயுதங்களையும் கத்தி களையும் தயாராகக் கொண்டவனாய்	शरान् च	பாணங்களை
महाप्रमाणं	மிகப்பெருத்ததும்	परामुश्य	எகக்கொண்டு
विपुलं	நீண்டதும் [ததும்	सुसमलङ्कृते	மிக அலங்கரிக்கப் பட்டதும்
वेगवद्	மிகக் ஆற்றல் படைத்-	कालाश्वयुक्ते	கரிய பரிகள் பூட்டப் பெற்றதும்
दम्	உறுதியானதும்	महति	கிறந்த துமான
भीमं	பயங்கரமான துமையை	रथे	ரதத்தில்
धनुः	வினை	कालान्तकोपमः	ஊழியானுக்கொர் பாய்
उद्यम्य	உயர்த்தி	स्थितः	வீற்றிருந்தான்.
अपित्रशातनान्	சத்ருக்களை கிதைக்க வல்ல		

तं ददर्श महेश्वासो रथे सुसमलङ्कृतः । अलङ्कृतमपित्रघ्नं राघवस्यानुजं वली ॥
हनुमत्पृष्ठमासीनमुद्यस्थरविप्रभम् ॥ ४ ॥

महेश्वासः	கிறந்த விற்றிடித்த வனாக	तं	அந்த
सुसमलङ्कृतः	அழகிய அணிகளணி ந்தவனாய்	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
वली	பலசாலியுமான அவன் (இந்திரஜித்த)	अनुजं	தம்பியை (உய்யபண்ணரை)
अलङ्कृतं	அலங்கரிக்கப் பட்டவரும்	हनुमत्पृष्ठं	துறனுமாரது முதுகில்
अपित्रघ्नं	சத்ருஸம்ஹாரகரு மாகிர	आसीनं	வீற்றிருப்பவராய்
		उद्यस्थरविप्रभं	உதயஸ்தத்திய கு ரிகளை நிகர்த்தவராய்
		रथे	ரதத்திலிருந்தவன்
		ददर्श	பார்த்தான். [ஊடே

उवाचैनं समारब्धः सौमित्रिं सविभीषणम् । तांश्च वानरशार्दूलान्पश्यध्वं मे पराक्रमम् ॥

समारब्धः	ஆரம்பிக்கொண்டதுவன்	वानरशार्दूलान्	வானரர்களை யும் பார்த்து
सविभीषणं	விபிஷணனோடுகூட விருக்கும்	उवाच	பின்வருமாறு
एवं	இந்த	मे	"எனது [புகன்றான்:
सौमित्रिं	கந்தாரணனையும்	पराक्रमं	பீர்தாபத்தை
तांश्च	ஆந்த	पश्यध्वम्	கண்டதாகக் காணுங்கள்.

अथ मत्कामुकोत्सृष्टं शरवर्षं दुरासदम् । मुक्तं वर्षमिवाकाशे वारयिष्यथ संयुगे ॥ ६ ॥

अथ	"இப்பொழுது	मुक्तं	பொழியப்பெற்ற
मत्कामुकोत्सृष्टं	எனது கில்லினின்றும் விடுக்கப்பெற்றதும்	वर्षं इव	மழைபோன்றதுமான
दुरासदं	தகையவொன்றாகும்	शरवर्षं	சரவரிசைய
आकाशे	ஆகாயத்தில்	संयुगे	போரில்
		वारयिष्यथ	தகையுங்கள்.

अथ वो मामका बाणा महाकामुकनिःसृताः । विधमिष्यन्ति गात्राणि तुजराशिपिवानलः॥

अथ	"இப்பொழுது	गात्राणि	சரிசங்களை
महाकामुक- निःसृताः	சிறந்த கில்லினின்றும் வெளியார்த்த	तुजराशि	பருத்திக்குகியகை
मामकाः	எனது	अनलः	கொடுப்பு
बाणाः	பாணங்கள்	इव	எவ்வண்ணமோ அங்கண்ணமே
विः	உங்களது	विधमिष्यन्ति	அழிக்கப்போகின்றன.

तीक्ष्णसायकनिर्भिन्नाञ्छूलशक्यष्टितोमरैः । अथ वो ममविष्यामि मवानेव यमक्षयम् ॥

तीक्ष्णसायक- निर्भिन्नान्	"கூரிய பாணங்களால் பிரிவுண்ட	शूलशक्य- ष्टितोमरैः	சூலங்களும் வேல் களும் நீங்கிய ஊழையங்களும் தோமரங்களும்
विः	உங்கள்	यमक्षयं	யமதுவீர்த்து
*सर्वान् एव	எல்லையையுமே	अथ	இப்பொழுது
		ममविष्यामि	அழிப்பப்போகிறேன்.

क्षिपतः शरवर्षाणि क्षिपदस्तस्य मे युधि । जीमूतस्येव नदतः कः स्थास्यति मयायतः ॥

युधि	"போரில்	जीमूतस्य इव	பேகம் போன்றவாறு
क्षिपदस्तस्य	கைவேகம் படைக்கப் பெற்ற	नदतः	சீர்த்திகையிலும்
मे	நான்	मम	எனது
शरवर्षाणि	சரவரிசை	अनलः	முன்னிகையில்
क्षिपतः	விடுக்கையுமே	कः	எவன்
		स्थास्यति	நிற்கான் P

• रात्रियुद्धे मया पूर्वं वज्राशनिघ्नैः शरैः । शायितौ स्थो मया भूमौ विसंज्ञौ सपुरःसरौ ॥

पूर्वं	முன்பு	सपुरःसरो	பரிவாரக்களுடன் கூட
मया	என்னால்	विसंज्ञौ	உணர்வற்றவர்களால்
रात्रियुद्धे	இராப்போரில்	भूमौ	தரையில்
वज्राशनिघ्नैः	வஜ்ராயுதத்தையும் இடிமையும்கொண்ட	मया	என்னால்
शरैः	பாணங்களால்	शायितौ स्थः	சாய்க்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

• स्मृतिर्न तेऽस्ति वा मन्ये व्यक्तं वा यमसादनम् । आशीविषमिव क्रुद्धं यन्मां योजुं व्यवस्थितः ॥

ते	“உனக்கு	योजुं	பேரிட
स्मृतिः	ஒதுபுகம்	व्यवस्थितः	முயற்சியை
अस्ति न वा	இல்லைபோலும்.	यत्	என்ற அக்காரணத்
आशीविषं हव	சர்ப்பத்தை நிகர்த்து	यमसादनं	யமனுலகுக்கு [தால்
क्रुद्धं	கோபங்கொண்டிருக்க	व्यक्तं वा	திண்ணமென
मां	என்னிடம் [சும்	मन्ये	கான் எண்ணுகிறேன்.”

तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्य गर्जितं लक्ष्मणस्तदा । अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिं वाक्यमब्रवीत् ॥

तदा	அப்பொழுது	अभीतवदनः	கலவரமடைவார் முகத்தினரால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸத்தலைவனது	रावणिं	இந்திரஜித்தைப் பார்த்து
तत्	அந்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
गर्जितं	விரவார்த்தையை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:
श्रुत्वा	கேட்டு		

उक्तश्च दुर्गमः पारः कार्याणां राक्षस त्वया । कार्याणां कर्मणा पारं यो गच्छति स बुद्धिमान् ॥

राक्षस	“அசக்க!	यः	எவன்
त्वया	உன்னால்	कार्याणां	காரியங்களின்
कार्याणां	ஆகவேண்டிய காரியங் களின்	पारं	முடிவை
दुर्गमः	செயற்கரிய	कर्मणा	செயல்கொண்டு
पारः	முடிவானது	गच्छति	முடிக்கின்றானே
उक्तः	சொல்லிவிட்டபட்டது.	सः च	அவன் தான்
		बुद्धिमान्	அறிவாளி.

• स त्वमर्थस्य हीनार्थो दुरवापस्य केनचित् । वचा व्याहृत्य जानीपे कृतार्थोऽस्मीति दुर्मते ॥

दुर्मते	“துன்மதியே!	वचः	உததிமொழியை
हीनार्थः	ஒருகாரியம் முடிவு	व्याहृत्य	கூறிவிட்டு
सः	அந்த [பெருகு	कृतार्थः अस्मि	‘காரியங்கள் முடிக்கப் பெற்றவனாகின்றேன்’
त्वं	நீ	इति	என்று
केनचित्	எவனாலும்	जानीपे	நினைத்துக்கொண் டனே.
दुरवापस्य	செயற்கரிய		
अर्थस्य	ஓர் காரியத்தின்		

स शरीरतिविद्वाङ्गो रुधिरैः समुक्षितः । शुशुभे लक्ष्मणः श्रीमान्विभूम इव पावकः ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமான்ருகிய	रुधिरैः	ரத்தநீரால்
सः	அந்த	समुक्षितः	களைந்தவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	विभूमः	புகையற்ற
शरीः	களைகளரால்	पावकः	அக்ளி
अतिविद्वाङ्गः	மேணி பிளவுண்டவ ராய்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		शुशुभे	கிளங்கினார்.

इन्द्रजिह्वात्मनः कर्म प्रसमीक्ष्याधिगम्य च । विनय सुमहानादमिदं वचनमब्रवीत् ॥२१॥

इन्द्रजिह्वा तु	இந்திரஜிஹ்வை	विनय	கர்ஜனைபிட்டு
आत्मनः	தனது	सुमहानादं	பேரேரணைகொண்டு
कर्म	செயலை	इदं	பின்வரும்
प्रसमीक्ष्य	கவனித்து	वचनं	சொல்லை
च	பின்னும்	अब्रवीत्	புகன்றான்:
अधिगम्य	கவனித்து,		

पवित्रः शितधारास्ते शरा मत्कार्षुंकच्युताः । आदास्यन्तेऽथ सौमित्रे जीवितं जीवितान्तगाः॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணா !	जीवितान्तगाः	உயிரை மாய்க்க வல்ல வைகளுமான
मत्कार्षुंकच्युताः	எனது கில்லினின்று வெளிவந்தவைகளும்	शराः	பாணங்கள்
शितधाराः	கூரிய முனைகளுற்ற வைகளும்	अथ	இப்பொழுது
		ते	உனது
पवित्रः	சிறகுகள் கட்டப்பட்ட டவைகளும்	जीवितं	உயிரை
		आदास्यन्ते	வாங்கப்போகின்றன.

अथ गोमायुसङ्घाथ श्येनसङ्घाथ लक्षण । गृध्राथ निपतन्तु त्वां गतासुं निहतं मया ॥

सङ्घम	“ லக்ஷ்மணா !	त्वां	உன்மீது
अथ	இப்பொழுது	गोमायुसङ्घाः च	நரிக்கட்டங்களும்
मया	என்னால்	श्येनसङ्घाः च	பருந்துக்கட்டங்க
निहतं	கொல்லப்பட்டி	गृध्राः च	கழுத்களும் [னும்
गतासुं	உயிர் தறந்த	निपतन्तु	வந்து உட்காரட்டும்.

क्षत्रवन्धुं सदाऽनार्यं रामः परमदुर्मतिः । भक्तं भ्रातरमथैव त्वां द्रक्ष्यति मया हतम् ॥
विशस्तकवचं भूमौ व्यपदिद्धरासनम् । हनोत्तमाङ्गं सौमित्रे त्वामद्य निहतं मया ॥२५॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணா !	भक्तं	துரநடத்தைபுற்ற வனும்
परमदुर्मतिः	மிகத்தர்ப்புத்தி கொண்ட	भक्तं	அருஞ்சலாபத்திமை கொண்ட
रामः	ராமன்,	भ्रातरं	தம்பியுமான
क्षत्रवन्धुं	சுதந்திரியப்பதரும்	त्वां	உன்னை
सदा	எப்பொழுதும்		

அஃ புவ	" இப்பொழுது	ஸர்	உன்னை
மயா	என்னால்	அஃ	இப்பொழுது
ஹர்	நாக்கப்பட்டு	மயா	என்னால்
விசாலகவச்	கவசம் முறித்து	மூமீ	தளரவில்
ஹவவிதசாசன	கில்லழிந்து	நிவச	கொன்று விழுத்தப் பட்டவனாய்
ஹதோச்சமாஜ்	தலைபறுந்து	ஹ்ஷதி	காண்பான்."

इति ब्रुवाणं संरब्धं परुषं रावणात्मजम् । हेतुपद्मावयपत्यर्थं लक्षणाः प्रभ्युवाच ह ॥ २६ ॥

செரஹ்	ஆவேசம் கொண்டு	ஹ்ஷமண:	எக்த்படணர்
ஹி	மெற்கண்டவாறு	அஸ்ய	மிக
முவாண	மொழியும்	ஹேதுபவ்	ஊற்றதாசிய
பரஹ்	கொடியனான	வாய்	ஒரு கொல்லை
ராவணாஹ்ஜ	ராவணன் புதல்வனைப் பார்த்து	ப்ரஹ்யுவாஃ ஹ	பின்வருமாறு பதி நாகரத்தார்:

वाग्बलं त्यज दुर्बुद्धे क्रूरकर्मांसि राक्षस । अथ कस्माद्दृश्येतत्संपादय सुकर्मणा ॥२७॥

ஹுர்ஹ்	" துள்மதியே,	அஃ	அப்படிநுகுகையில்
வாஹ்	வாக்ப்பாதபந்தை	கஸ்மாஹ்	என்
ஸஹ்	விட்டொழி.	வஹ்	பேசிக்கொண்டிருக்
ரஹ்	அரக்க,	ஏஹ்	இதை [கின்றாய்?
கூர்கர்மா	கொடும் தெரழில் உடையவனாய்	சுகர்மணா	பெருஞ்செயல்கொ ண்டு
அஃ	இறக்கின்றனை.	ஸஹ்	முடிப்பாயாக்.

अकृत्वा कथसे कर्म किमर्थमिह राक्षस ॥ २८ ॥

ரஹ்	" அரக்க,	கிமர்	என்
கர்ம	காரியத்தை	கஹ்	வின்படிக்கச்செய்து
அஹ்	முடிக்காது		கொள்ளுகின்றனை?
ஹ்	இப்பொழுது		

कुरु तत्कर्म येनार्ह श्रद्दध्यां तव कथनम् ॥ २९ ॥

ரஹ்	" எனதைக்கொண்டு	அஹ்யா	கம்புவேடு
அஹ்	நான்	தவ்	அந்த
தவ்	உளது	கர்ம	செய்தை
கஹ்	புகழ்ச்சியை	கூர்	செய்தமுடிப்பாயாக்.

अनुत्वा परुषं वाचये किञ्चिदप्यनवक्षिषन् । अविकथन्वधिष्यामि त्वां पश्य पुरुषाधम ॥

புருஷாஹ்	" புருஷப்பதவி,	அவிஹ்	தர்புகழ்ச்சிசெய்து
பரஹ்	கொடிய சொல்		கொள்ளாது நான்
கிஹ்	ஒன்றையும்	ஸர்	உன்னை
அஹ்	மொழியாதா,	பஹ்	வகைப்பென்.
அஹ்	அவனாறுகொண்டாறு,	பஹ்	பார்."

इन्द्रुवा पञ्च नारायणाकर्णापुरिताञ्छितान् । निजवान महावेगांल्लक्ष्मणो राक्षसोपरि ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	महावेगान्	சக்தி மிக்கவைகளுந்
इन्द्रि	மேற்கண்டவாறு		மாண
उत्तवा	கொல்லிவிட்டு	पञ्च	ஐந்து
आकर्णापुरितान्	கரணைகளை இழுத்து விடப்பட்டவைகளும்	नारायान्	நாராயணர்களை
शितान्	கரிமவைகளும்	राक्षसोपरि	அரக்கன்மீது
		निजवान	எய்தார்.

सुपन्नवाजिता वाणा ज्वलिता इव पद्मगाः । नैत्रसोरस्यभासन्त सवितू रश्मवां यथा ॥

सुपन्नवाजिताः	{ அழகிய திறகுதன் சட் டப்பற்று வேகம் கொண்டவைகளும்	वाणाः	பாணங்கள்
ज्वलिताः	ஐவலிக்கும்	नैत्रसोरभि	அரக்கனது மார்பில்
पद्मगाः इव	பரம்புபோன்றவை களும்மாண	सवितुः	சூரியனின்
		रश्मयः	கிரணங்கள்
		यथा	போலவே
		अभासन्त	பிரகாசித்தன.

स शरैराहतस्तेन सरोषो रावणात्मजः । सुप्रयुक्तैस्त्रिभिर्वाणैः प्रतिविष्याथ लक्ष्मणम् ॥

तेन	அவனால் (லக்ஷ்மண ரால்)	सरोषः	கேரபம்மிகொண்டவ னும்,
शरैः	பாணங்களைக் கொ ண்டு	सुप्रयुक्तैः	நன்குவிடப்பட்ட
आहतः	தாக்கப்பட்ட	त्रिभिः	மூன்று
सः	அந்த	वाणैः	பாணங்களால்
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
		प्रतिविष्याथ	எய்தான்.

स बभूव तदा भीमो नरराक्षससिंहयोः । विमर्दस्तुमुद्यो युद्धे परस्परजयैषिणोः ॥ ३४ ॥

सः	அப்பொழுது	सः	அந்த
युद्धे	போரில்	विमर्दः	போர்
परस्परजयैषिणोः	ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல விரும்பிய	भीमः	பயங்கரமாயும்
नरराक्षससिंहयोः	{ புருஷோத்தமருக்கும் இராக்ஷசைத் தம னக்கும்	मुमुक्षुः	மிகக்குழப்பமாயும்
		बभूव	இருந்தது.

उभौ हि बलपञ्चायुभौ विक्रमशालिनौ । उभावपि सुविक्रान्तौ सर्वशस्त्रासूकोविदौ ॥

उभौ हि	இருவர்களும்	सुविक्रान्तौ	திறந்த போர் வீரர் கள்.
बलपञ्चा	ஆற்றல் திறமந்தவர்	सर्वशस्त्र- कोविदौ	{ எல்லா ஆயுதங்களி லும் அஸ்திரங்களி லும் பாரின்று தேய்ந் தவர்கள்.
उभौ	இருவர்களும் [கள்.		
विक्रमशालिनौ	ஆண்மைகொண்டு விளங்குபவர்கள்.		
उभौ अपि	இருவர்களும்		

उभौ परमदुर्जेवावतुल्यबलतेजसौ

॥ ३६ ॥

उभौ
प(म)दुर्जेवी
இருவரின் கருதும்
எவ்வாறு திருமூலம் கொண்
ளற்கரியர்கள்.

अतुल्यबलतेजसौ
ஒப்பற்ற ஆண்மைபும்
மிக்கவர்கள்.

युयुधाते तदा वीरौ ग्रहाविष नभोगतौ

॥ ३७ ॥

तदा
वीरौ
नभोगतौ
அப்பொழுது
நீரர்களிருவர்களும்
வானத்திலிருக்கின்ற

ग्रही
इव
युयुधाते
இரு சிவநாயக்கள் போ
கிட்டால்
எவ்வண்ணமோ அங்
வண்ணமே
போகிட்டார்கள்.

बलवृत्राविवाभीतौ युधि तौ दुष्प्रवर्णौ । युयुधाते महात्मानौ तदा केसरिणाविष ॥३८॥

युधि
दुष्प्रवर्णौ
सकृद्वौ
इव
अभीतौ
போகினால்
தனக்க அரியர்களும்
பலவகரணமும் விருக்
திரகரணமும்
போன்றது
கிந்தும் அச்சமில்லா
தவர்களும்,

महात्मानौ
तौ
वरा
केसरिणौ
इव
युयुधाते
போற்றவ அனாத
வர்களும்
அவ்வீரவர்களும்
ஒப்பொழுது
இரு சிம்மங்கள்
எவ்வாறோ அங்வாறே
போர்புரிந்தார்கள்.

बहूनवसृजन्तौ हि मार्गणोद्यानवस्थितौ । नरराक्षसिहौ तौ महृष्टावभ्ययुध्यताम् ॥३९॥

तौ
नरराक्षसिहौ हि
अवस्थितौ
बहून्
அந்த
புருஷோத்தமரும்
இராக்ஷஸோத்தமனும்
எதிர்த்துக்கொண்ட
பல [வர்களால்]

मार्गणोद्यान
अवसृजन्तौ
महृष्टौ
अभ्ययुध्यताम्
பாணசூழ்ச்சிகள்
வாழ்ச்சிக்கொள்
கொள்
உத்தராதற்கொண்டு
போரிட்டார்கள்.

सुसंमहृष्टौ नरराक्षसोत्तमौ जयैषिणौ मार्गणचापधारिणौ ।

परस्परं तौ प्रववर्षतुर्भुशं शरौघवर्षेण बलाहकाविव

॥ ४० ॥

मार्गणचाप-
धारिणौ
सुसंमहृष्टौ
जयैषिणौ
तौ
नरराक्षसोत्तमौ
பாணக்கொையும் வீற்
கொண்டும் வகக்கொண்
டவர்களும்
மிக உத்தராதறும் கொ
ண்டவர்களும்
வெற்றியைக் கோரிய
அந்த [வர்களும்பாண
புருஷோத்தமரும்
ராக்ஷஸோத்தமனும்

बलाहकी
इव
शरौघवर्षेण
परस्परं
भुशं
प्रववर्षतुः
இரு சிமங்கள்
எவ்வாறே அங்வாறே
பாண பாணக்களில்
வாழ்க்களில்
ஒருவர்மீதொருவர்
மிக
வந்தித்துக்கொண்
டார்கள்.

अभिप्रवृद्धौ युधि युद्धकोविदौ शरासिचण्डौ शितशस्त्रधारिणौ ।

अभीक्ष्णमाविव्यधतुर्मुहाबलौ महाहवे शम्भवासवाविव

॥ ४१ ॥

युधि	போரில்	महाबलौ	மிக்க பலசாலிகளது
अभिप्रवृद्धौ	மிக ஆவேசம் கொண் டவர்களும்	महाहवे	மான அவிர்நுவரும்
युद्धकोविदौ	சமர்நிபுணர்களும்	शम्भवासवौ	பெரும்போரில்
शरासिचण्डौ	பாணங்களாலும் சுந் திகளாலும் பயங்கர மானவர்களும்	इव	சம்பராகரணும் இந் தரணும்
शितशस्त्रधारिणौ	கூரிய ஆயுதங்களை - தரித்தவர்களும்	अभीक्ष्ण आविव्यधतुः	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
			மீண்டும்மீண்டும் தாக்கிக்கொண்டனர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18794

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4119

एकोनवन्तितमः सर्गः—எண்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ 4१ ॥

इन्द्रजिह्वक्ष्मणयोः सुमहान् संप्रहारः—இந்திரஜித்திற்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் நடந்த கடும்போர்.

ततः शरं दाशरथिः संधायामित्रकर्शनः । ससर्ज राक्षसेन्द्राय क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥१॥

अमित्रकर्शनः	சத்ருஸம்ஹாரகரண	ततः	அப்பொழுது
दाशरथिः	லக்ஷ்மணர்	शरं	பாணமொன்றை
क्रुद्धः	கிணமுற்ற	सन्वाय	தொடுத்து,
सर्पः	ஓர் நாகம்	राक्षसेन्द्राय	அரக்கத்தலைவன்மீது
इव	போன்றவாதே	ससर्ज	விடுத்தார்.
श्वसन्	சிறிக்கொண்டு		

तस्य ज्यातलनिर्घोषं स श्रुत्वा रावणात्मजः । विवर्णवदनो भूत्वा लक्ष्मणं समुदैक्षत ॥

सः	ஆந்த	विवर्णवदनः	களை சூன்றிய முகத் தனும்
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	भूत्वा	ஆகி,
तस्य	அவரது	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
ज्यातलनिर्घोषं	நாண்கலவைகளைய	समुदैक्षत	கூர்ந்து நோக்கினான்.
श्रुत्वा	கேட்டு,		

तं विवर्णमुखं दृष्ट्वा राक्षसं रावणात्मजम् ।

विभीषणः	விபிஷணர்,		
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வ		
तं	ஆந்த	[ஸூரிய]	
राक्षसं	அரக்களை		
विवर्णमुखं	களையிழந்த முகத்த னும்		

सौमित्रिं युद्धसंयुक्तं प्रत्युवाच विभीषणः ॥

दृष्ट्वा	கண்டு,		
युद्धसंयुक्तं	போர்புரியும்		
सौमित्रिं	லக்ஷ்மணரைநோக்கி		
प्रत्युवाच	பின் வருமாறு		
			உரைத்தார் :

• निमित्तान्यनुपश्यामि यान्यस्मिन्नावणात्मजे । त्वर तेन महावाहो भग्न एष न संशयः ॥

பசிமந்
ராவணம்ஜெ
யானி
நிமித்தானி
அநுபச்யாமி

இந்த
ராவணன் ணயந்தனிட
த்தில்
எவ்விதமான
தூர் க்குறிமனை
காண்கிறேனே

तेन
एषः
भग्नः
संशयः न
महावाहो
त्वर

அதனால் (தூர்க்குறி
மனைக் காண்பதால்)
இவன்
ஒழிக்கவனின்.
இதிலையபிஸ்சி,
மகாபாகுவே!
தூரிதப்படும்.

ततः संधाय सौमित्रिर्वाणानग्निशिखोपमान् । मुमोच निशितांस्तस्मिन्सर्पानिव महाविषान् ॥

ततः
सौमित्रिः
अग्निशिखोपमान्
निशितान्
महाविषान्

அப்பொழுது
ஸௌமீதிரன்
அக்னிஜ்வலகைக்கொப்
பானவைகளும்
கூரியவைகளும்,
கடும் விஷங்கொண்ட

सर्प इव
वाणान्
स राय
तरिमन्
मुमोच

பாம்புகள்போன்ற
எவையான
சனைகளை
தொடுத்தது,
அவன்மீது
விடுத்தார்.

• शक्राशनिसमस्यैशैलक्ष्मणेनाहतः शरैः । मुहुर्तमभवन्मूढः सर्वसंश्रुभितेन्द्रियः ॥ ६ ॥

लक्ष्मणेन
शक्राशनि-
समस्यैः }
शरैः
आहतः

லக்ஷ்மணரால்
இக்கிரானது வஜ்ராயு
சத்திற்கொப்பவறு
திகொண்ட
பானங்கொல்
தாக்குண்ட அவன்

सर्वसंश्रुभितेन्द्रियः
मुहुर्तं
मूढः
अभवत्

புலன்னை யாவும்
சிறிதுநேரம்
உணர்வற்றவனாய்
தீருந்தான்.

• उपलभ्य मुहुर्तेन संज्ञां प्रत्यागतेन्द्रियः । ददर्शवस्थितं वीरं वीरो दशरथात्मजम् ॥ ७ ॥

वीरः
मुहुर्तेन
संज्ञां
उपलभ्य
प्रत्यागतेन्द्रियः
वीरं

வீரனாகுமவன்
சற்றுநேரத்தில்
உணர்வை
எய்தி,
புலனுணர்வுபெற்று
வீரரும்

अवस्थितं
दशरथत्मजं
दर्शं

எதிர் த்துந் தப்பவரு
மான
{
தசரதசக்கிரவர்த்தி
யார்ஈ திருக்குமார
ரை (லக்ஷ்மணரை)
கூர்ந்தகொக்கினான்.

सोऽभिचक्राम सौमित्रि रोषात्संरक्तलोचनः

सः
रोषात्
संरक्तलोचनः

அவன்
சினந்தால்
கண்கள் சிவக்க

॥ ८ ॥

सौमित्रि
अभिचक्राम

லக்ஷ்மணரை
எதிர் த்துச்சென்றான்.

अब्रवीचैनमासाद्य पुनः स परुषं वचः

सः
एनं
आसाद्य च
पुनः

அவன்
இவரை
அடைந்ததும்
மீண்டும்

॥ ९ ॥

परुषं वचः
अब्रवीत्

கொடும் கொல்லை
பின்வருமாறு
அரைந்தான் :

• किं न स्मरसि तद्युद्धे प्रथमे मत्पराक्रमम् । निवृद्धस्त्वं सह भ्रात्रा यदा भुवि विवेष्टसे ॥

त्वं	“நீ	முதல்	முதல்வந்தராகிய
भ्रात्रा सह	தமையனுடன் கூட	तद्युद्धे	அப்போதில்
निवृष्टः	கட்டுண்டவனாய்	मत्पराक्रमम्	எனது பரக்கீரம்
भुवि	பூமியில்	किं	என் [மந்தை
यदा	எப்பொழுது	न स्मरसि	நொட்கப்படுத்திக்கொள்ளா திருக்கின்றனை?
विवेष्टसे	புரண்டனையோ		

• युवां खलु महायुद्धे शक्राशनिसभैः सहैः । शायितो प्रथमं भूमौ विस्त्रौ सपुरःसरौ ॥११॥

महायुद्धे	“கடுமையானில்	सपुरःसरौ	பரிவாரக்களுடன் கூட
युवां	நீங்கள்	विस्त्रौ	உணர்வற்றவர்களாய்
शक्राशनिभैः	இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த	भूमौ	தரையில்
सहैः	தணிகளால்	प्रथमं	முன்பு
		शायितौ	விழுந்தப்பட்டார்கள்.
		खलु	அந்தோ! பரிதாபம்!!

• स्मृतिर्वा नास्ति ते मन्ये व्यक्तं वा यमसादनम् । गन्तुमिच्छसि यस्मात्त्वं मां धर्षयितुमिच्छसि ॥

ते	“உனக்கு	यस्मात्	என்ற அக்காரணத்தால்
स्मृतिः	நினைவு	यमसादनम्	யமனுட்கிற்கு
अस्ति न वा	இல்லை போலும்.	गन्तुं	செல்ல
त्वं	நீ	इच्छसि वा	விருப்பற்றினையென்று
मां	என்னை	व्यक्तं	திச்சயமாய்
धर्षयितुं	எதிர்த்த	मन्ये	நான் என்னை நம்புகிறேன்.
इच्छसि	துணிக் தனை.		

• यदि ते प्रथमे युद्धे न दृष्टो मत्पराक्रमः । अद्य ते दर्शयिष्यामि तिष्ठेद्दानीं व्यवस्थितः ॥

प्रथमे	“முதல்	अद्य	இப்பொழுது
युद्धे	போதில்	ते	உனக்கு
मत्पराक्रमः	எனது பரக்கீரம்	दर्शयिष्यामि	நிகர்சனையாகக் காட்டுவேன்.
	மரணது		
ते	உன்னால்	दृष्टो	இப்பொழுது
न दृष्टः यदि	காணப்படவில்லை எனில்	अवस्थितः	ஆயத்தனாய்
		तिष्ठे	நின்றபார்.”

इत्युक्त्वा सप्तभिर्वाणैरभिविव्याध लक्ष्मणम् । दशभिस्तु हनुमन्तं तीक्ष्णधारैः शरोत्तमैः ॥

इति	மேற்கண்டவாறு	तीक्ष्णधारैः	கரிய முனைகளுற்ற
उक्त्वा	சொல்லிக்கிட்டு	दशभिः	பத்து
सप्तभिः	எழு	शरोत्तमैः	சிறந்த பரணக்களால்
वाणैः	பரணக்களால்	हनुमन्तं तु	ஹனுமனாரையும்
लक्ष्मणम्	லக்ஷ்மணனாரையும்	अभिविव्याध	எய்தான்.

ततः शरशोनेनैव सुप्रयुक्तैर्न वीर्यवान् । कोपाद्द्विगुणसंख्यो निर्विभेद विभीषणम् ॥ १५ ॥

वीर्यवान्	வீரயவாண் குறுமவாண்	ततः	அப்பொழுது
कोपात्	கோபத்தால்	सुप्रयुक्तैः	கன்கு பிரயோகிக்கப் பட்ட
द्विगुणसंख्यः	இரட்டித்த ஆகையால்	शरशोने	பாணங்களின் பலவற்
	கொண்டு	निर्विभेदं	பிரிந்தான். [குறல்
विभीषणं एव	விபிஷணவரையும்		

तद्भृशेन्द्रजिता कर्म कृतं रामानुजस्तदा । अचिन्तयित्वा प्रदसन्नतर्कचिदिति ब्रुवन् ॥

सुमोच स शरान्वोरान्संगृह्य नरपुङ्गवः

॥ १६ ॥

तदा	அப்பொழுது	अचिन्तयित्वा	பொருட்படுத்தாது
सः	அந்த	प्रहरन्	நகைத்து
नरपुङ्गवः	புருஷோத்தமராகிய	एव	"ஆக"
रामानुजः	ஸ்ரீராமரின் தம்பி	किञ्चित् न	ஒன்றாவில்லை "
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தான	इति	என்று
कृतं	புரியப்பட்ட	ब्रुवन्	கொல்லிக்கொண்டு
तत् कर्म	அந்தக் செயலை	वोगदु शान्	கொடிய பாணங்களை
इष्ट्वा	பார்த்து	संगृह्य	எடுத்து
		सुमोच	விடுத்தார்

अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिं लक्ष्मणो युधि । नैवं रणगताः शूराः प्रहरन्ते निशाचर् ॥

लघवश्चाल्पवीर्याश्च सुखा हीमे शरास्तव । नैवं शरास्तु युध्यन्ते समरं जयकाङ्क्षिणः ॥

इत्येवं तं भुवाणस्तु शरवैरवाकिरत्

॥ १९ ॥

अभीतवदनः	கவலமடைந்த	लघवः च	கேசவனைவரும்
	குறந்தவரால்	अल्पवीर्याः	அற்ப சகலீகரண்ட
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		வைக்கும்
युधि	போரில்	सुखाः च	சுகத்தைத்தருவனவர
क्रुद्धः	கொபங்கொண்டு		சையும் திருக்கின்றன.
रावणिं	அந்த	समरं	போரில்
निशाचर	இந்திரஜித்தை	जयकाङ्क्षिणः	கெந்தவையக்கொளும்
रणगताः	"ஆக்க"	शूराः तु	வீரர்களோடுவனில்
शूराः	கொடுக்கு வந்த	एवं	தீர்வாரும்
एवं	குறர்கள்	युध्यन्ते न	போர் புரியமாட்டார்
प्रहरन्ते न	இப்படியாய்		கண் "
तव	எய்வமாட்டார்கள்.	इति एवं	என்ப்படி
हिमे	பலவது	भुवाणः	கெழ்வவராய்
शराः हि	இந்த	तु	அப்பொழுது
	பாணங்களோட,	शरवैः	பாணங்களால்
		अवाकिरत्	தகைத்தார்.

• तस्य बाणैः सुविध्वस्तं कवचं हेमभूषितम् । व्यशीर्यत रथोपस्थे ताराजालमिवाभ्वरात् ॥

तस्य अथवाது
बाणैः பாணங்களால்
सुविध्वस्तं பொடியாக்கப்பட்ட
हेमभूषितं பொன்னாலலங்கரிக்க
कवचं கவசம் [ப்பட்டதான

रथोपस्थे ரதத்தின் மத்தியில்
अभ्वरात् ஆகாயத்தினின்று
ताराजालं நகத்தீரகணம்
इव எவ்வாறோ ஆவ்வாறே
व्यशीर्यत சிதறியிழுந்தது.

विभूतवर्मा नाराचैर्बभूव स कृतव्रणः । इन्द्रजित्समरे वीरः प्ररूढ इव सानुमान् ॥ २१ ॥

वीरः வீரனும்
प्ररूढः பருத்த
सानुमान् इव மலைபோன்றவனு
सः அந்த [மான
इन्द्रजित् இத்திரஜித்த
समरे போரில்

नाराचैः நாராசபாணங்களால்
विभूतवर्मा கவசம் சிதைக்கப் பெற்று
कृतव्रणः புண்படுத்தப்பட்ட
वभूव வளும்.
समरे போரில்

ततः शरसहस्रेण संकुद्धो रावणात्मजः । विभेद समरे वीरं लक्ष्मणं भीमविक्रमः ॥ २२ ॥

ततः அப்பொழுது
भीमविक्रमः பயங்கரமான பிரதா
பங்கொண்ட
रावणात्मजः ராவணன் மைந்தன்
संकुद्धः சினமுண்டு

समरे போரில்
शरसहस्रेण புகழிகளின் பலவற்
वीरं சூரராகிய [ரூல்
लक्ष्मणं லக்ஷ்மணரை
विभेद தாக்கினான்.

• व्यशीर्यत महादिव्यं कवचं लक्ष्मणस्य च

॥ २३ ॥

लक्ष्मणस्य लக்ஷ்மணருடைய
महादिव्यं { சிறந்ததும் தெய்வத்
தன்மை வாய்ந்தது
[மான

कवचं च கவசமும்
व्यशीर्यत சிதறியிழுந்தது.

कृतप्रतिकृतान्योन्यं वभूवतुरभिद्रुतौ

॥ २४ ॥

कृतप्रति- } ஒருவர் செய்ததற்கு
कृतान्योन्यं } ஒருவர் மறுசெய்த
வண்ணமாய்

अभिद्रुतौ தாக்கிக்கொண்டவர்
कनारय
वभूवतु: இருந்தனர்.

• अभीक्ष्णं निश्वसन्तौ तौ युद्धवेतां तुमुलं युधि । शरसंकुत्तसर्वाङ्गौ सर्वतो रुधिरोक्षितौ ॥

तौ அன்னிருவர்களும்
शरसंकुत्तसर्वाङ्गौ { அக்கங்கள் யாவும் பா
ணங்களால் பிரஷு
ண்டவைகளாய்
सर्वतः எங்கும்
रुधिरोक्षितौ ரத்தம் தேரய்த்தவர்
கனாய்

अभीक्ष्णं அடிக்கடி
निश्वसन्तौ பெருமூச்செறிகின்ற
வர்களாய்
युधि போரில்
तुमुलं நிகக்கலவரமாய்
युद्धवेताम् பொருதிக்
கொண்டனர்.

सुदीर्घकालं तौ वीरावन्योन्थं निशितैः शरैः । तत्रशतुर्महात्मानौ रणकर्मविशादौ ॥२६॥

वीरी
महात्मानौ
रणकर्मविशादौ
तौ

குரர்களும்
மேலாந்தல் படைக்கப்
பெற்றவர்களும்
மேலாந்தொழிலில்
மேலந்தவர்களுமான்
அவ்விருவர்கள்

अयोन्थं
निशितैः
शरैः
सुदीर्घकालं
तत्रशतुः

ஒருவரையொருவர்
கடைய
பாணங்களால்
நெடுங்காலம்
சினதத்துக்கொண்
டவர்.

बभूवतुश्चात्मजये यत्तौ भीमपराक्रमौ । तौ शरौघैस्तदा कीर्णौ निवृत्तकवचध्वजौ ॥

स्रवन्तौ रुधिरं चोष्णं जलं प्रसवणाविव

भामजये
यत्तौ

தமது வெற்றியில்
முயற்சிபுற்றவர்

॥ २७ ॥

प्रसवणी
जलं
इव
रजं
रुधिरं
स्रवन्तौ
निवृत्तकवचध्वजौ च
यभूवतुः

இரு அருவிகள்
குளத்தை
எவ்வாறோ அவ்வாறே
வெப்பமான
குருதியை
பெருக்குபவர்களைப்
சவசங்களும் கொடுக
குமிழ்த்தவர்களாயும்
ஆளர்கள்.

भीमपराक्रमौ च {

तौ
तदा
शरौघैः
कीर्णौ

பயங்கர வன்மை
படைக்கப்பெற்றவர்
களுமான
அவ்விருவர்கள்
அப்பொழுது
சரஜரலங்களால்
கிறுண்டவர்களால்

शरवर्षे ततो घोरं मुञ्चतोर्भीमनिस्त्रयम् । सासारयोरिवाकाशे नीलयोः कालमेवयोः ॥

तथोरथ महान्कालो व्यत्ययाद्युव्यमानयोः । न च तौ युद्धैर्मुख्यं श्रेयं वाऽप्युपजग्मतुः ॥

ततः
सयोः
आकाशे
सासारयोः
नीलयोः
कालमेवयोः

அப்பொழுது
அவ்விருவர்கள்
ஆகாயத்தில்
மழைத்தாரைகளைக்
கடைய [கொண்ட
இருநீருண்ட

घोरं
शरवर्षं
मुञ्चतोः
व्यत्ययान्
युवमानयोः
महान्
कालः नच
तौ च
युद्धैर्मुख्यं वा
श्रेयं अपि
उपजग्मतुः न

பயங்கரமான
கணமழையை
பொழிந்தகொண்டு
மாத்மநி
பொரிடுகையில்
கீண்ட
காலமும் கடத்தது.
அவ்விருவர்களும்
பொரிவெறுப்பையான
கணப்பையாவது[வது
கொண்டார்கள்மீலை.

इव
भीमनिस्त्रयं

எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
பயங்கரமான இரைந்
சண்டனமடைய

अस्त्राण्यस्त्रविदां श्रेष्ठौ दर्शयन्तौ पुनः पुनः । शरानुच्चावचाकारानन्तरिक्षे बबन्धतुः ॥

अस्त्रविदां
श्रेष्ठौ
पुनः पुनः
अस्त्राणि

அஸ்திரமறிந்தவர்
களுள்
உத்தமர்களான
அவர்கள்,
மீண்டும் மீண்டும்
அஸ்திரங்களின்

दर्शयन्तौ
उच्चावचाकारान्
शरान् च
अन्तरिक्षे
बबन्धतुः

காட்டுகின்றவர்களைப்
கித்தத்தம் தாழ்த்தது
பாணங்களையும் [மான
ஆகாயத்தில்
விடுத்தார்கள்.

• व्यपेतदोषावस्यन्तौ लघु चित्रं च सुष्ठु च। उभौ तौ तुमुलं घोरं चक्रतुर्नरराक्षसौ ॥३१॥

சை	அந்த	चित्रं च	ஆச்சரியமாகவும்
नरराक्षसौ	மாணிடனும் அரசு ஊபாகிய	सुष्ठु च अस्यन्तौ	சாமர் தீயமாகவும் விடுப்பவர்களாய்
उभौ	இருவரும்	घोरं	பயங்கரமான
व्यपेतदोषौ	சிறிதும் குறைவின்றி	तुमुलं	கலவரப்போரை
लघु	துரிதமாகவும்,	चक्रतुः	இட்டனர்.

• तयो पृथक् पृथग्भीमः शुश्रुवे तलनिस्वनः । स कर्म्यं जनयामास निर्घात इव दारुणः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களின்	शुश्रुवे	கேட்டது.
भीमः	பயங்கரமான	सः	அது
त तनिस्वनः	{ கைத்தல் ஓசை (நா ணைச்சுண்டும் கை யோசை)	दारुणः	கொடிய
पृथक् पृथक्	தனித்தனியே	निर्घातः इव	இடிபோன்றவாறாய்
		कर्म्यं	அதிக்ச்சியை
		जनयामास	உண்டாக்கியது.

स तयोभ्राजते शब्दस्तदा समरसक्तयोः । सुघोरयोर्निस्वनतोर्गगने मेघयोर्वथा ॥ ३३ ॥

समरसक्तयोः	போரினுற்சாகமுற்று	गगने	ஆகாயத்தில்
सुघोरयोः	பிகப்பயங்கரமாய்	मेघयोः	இருமேகங்களினுடையது
निस्वनतोः	கற்றிக்கும்	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறாய்
तयोः	அவ்விருவர்களின்	भ्राजते	விளங்கியது.
सः शब्दः	அந்த ஓசையானது		
तदा	அப்பொழுது		

सुवर्णपुङ्खैर्नाराचैर्वलवन्तौ कुतवणौ । प्रसुस्रुवाते रुधिरं कीर्तिमन्तौ जये धृतौ ॥ ३४ ॥

वलवन्तौ	பலசாலிகளும்	सुवर्णपुङ्खैः	பொன்முனைகொண்ட
कीर्तिमन्तौ	கீர்த்திமிக்கவர்களும்	नाराचैः	நாராசபாணங்களால்
जये	வெற்றியில்	कुतवणौ	புண்படுத்தப்பட்ட
धृतौ	ஊக்கப்பெண்டவரு மான அவர்கள்	रुधिरं	ரத்தத்தை [வர்களாய் பெருக்கினார்கள்.
		प्रसुस्रुवाते	

ते गात्रयोर्निपतिता स्वमपुङ्खाः शरा युधि । असृग्दिग्धा विनिष्पेतुर्विविशुर्धरणीतलम् ॥

युधि	போரில்	असृग्दिग्धाः	ரத்தம் தேய்ந்தவை களாய்
गात्रयोः	இரு சரீரங்களினும்	विनिष्पेतुः	வெளிவந்தன.
निपतिताः	தைத்த	धरणीतलं	பூதளத்தில்
स्वमपुङ्खाः	பொன்முனைகொண்ட	विविशुः	புழுந்தன.
ते शराः	அந்தக்கணைகள்		

अन्ये मुनिशितैः शस्त्रैराकाशे संजयद्विरे । बभञ्जुश्चिच्छिदुश्चान्ये तयोर्वाणाः सहस्रशः ॥

तयोः	அவ்விலிருவர்களுடைய	सञ्जय द्विरे	உராய்ந்தன.
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான	अन्ये च	கிலவற்றைற
वाणाः	பகழிகள்	बभञ्जुः	முறித்தெறித்தன.
भाकाशे	ஆகாசத்தில்	अन्ये	வேறுகில
मुनिशितैः	கூரிய	चिच्छिदुः	பிணத்தெறித்தன.
शस्त्रैः	ஆயுதக்கருடன்		

• स बभूव रणो घोरस्तयोर्वाणमयश्वयः । अग्निभ्यामिव दीप्ताभ्यां सत्रे कुशमयश्वयः ॥

सः रणः	அந்தப் போரானது	सत्रे	யாகத்தில்
घोरः	பயங்கரமாய்	दीप्ताभ्यां	ஐவளிக்கும்
बभूव	இருந்தது.	अग्निभ्यां	இரு அக்னிகளுடன்
तयोः	அவ்விலிருவர்களின்	कुशमयः	தர்ப்பகைய
वाणमयः	சாமயமான	श्वयः	குலியல்
श्वयः	குலியல்	इव	போலிருந்தது.

तयोः कृतवर्णो देहौ शुश्रुभाते महात्मनोः । सपुष्पाविव निष्पत्रौ वने शाल्मलिक्किशुकौ ॥

महात्मनोः	பேரற்றலமைந்த	निष्पत्रौ	இலைகளுகிந்த
तयोः	அவ்விலிருவர்களின்	सपुष्पौ	புஷ்பக்கனோடுகூடிய
देहौ	உடல்கள்	शाल्मलिक्किशुकौ	இலவமரமும்
कृतवर्णौ	காயப்படுத்தப்பட்ட டணவகளாய்	इव	போன்றவாய்
वने	காட்டில்	शुश्रुभाते	விளங்கின.

चक्रतुस्तुमुलं घोरं सन्निपातं मुहुर्मुहुः । इन्द्रजिह्वक्ष्मणौ वीरौ परस्परजयैपिणौ ॥ ३९ ॥

परस्पर- जयैपिणौ	ஒருவரைபொருவர் வெற்றிக்கொள்ள ஆவறுற்றவர்களும்	घोरं	கொடியதம்
वीरौ		सन्निपातं	மாய்க்க வல்லதுமான
इन्द्रजिह्वक्ष्मणौ	சூரர்களுமான இந்திரஜித்தம் ஐந்திரமணமும்	तुमुलं	போர்க்குழப்பத்தை
		मुहुर्मुहुः	பீண்டும் பீண்டும்
		चक्रतुः	யிர்த்தனர்.

लक्ष्मणो रावणि युद्धे रावणिश्चापि लक्ष्मणम् । अन्योन्यं तावभिघ्नन्तो न श्रमं प्रत्यपद्यताम् ॥

युद्धे	போரில்	अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	अभिघ्नन्तो	தாக்கிக்கொள்பவர்
रावणि च	இந்திரஜித்தையும்	तौ	அவ்விலிருவரும் [களாய்
रावणिः	இந்திரஜித்த	श्रमं	களைப்பை
लक्ष्मणं अपि	லக்ஷ்மணனையும்	प्रत्यपद्यतां न	பெருதிருந்தனர்.

वाणजालैः शरीरस्थैरवगाढैस्तरस्विनौ । शुशुभाते महावीर्यौ प्ररुढाविव पर्वतौ ॥ ४१ ॥

तरस्विनौ
महावीर्यौ
अवगाढैः
शरीरस्थैः

ஆற்றல் மிக்கவர்களும்
ஆண்மைமிக்கவர்களு
மான ஆவர்கள்
பாய்ந்து
சரீரத்திலிருப்
பவைகளான

वाणजालैः
प्ररुढौ
पर्वतौ इव
शुशुभाते

சரணாலங்களால்
மரங்கள் முளைக்கப்
பெற்ற
இருமலைகள் பேரல
வே
விளங்கினார்கள்.

• तयो रुधिरसिक्तानि संवृतानि शरैर्भृशम् । वभ्राजुः सर्वमात्राणि ज्वलन्त इव पावकाः ॥

शरैः
भृशं
संवृतानि
रुधिरसिक्तानि
तयोः

பாணங்களால்
முற்றும்
தகையப்பெற்று
ரத்தம்தேகாய்ந்த
அவ்விருவரது

सर्वमात्राणि
ज्वलन्तः
पावकाः इव
वभ्राजुः

எல்லா அடியவங்க
ஜ்வலிக்கும் [ளும்
அனல்களென
திகழ்ந்தனர்.

तयोरथ महान्कालो व्यत्याशुध्यमानयोः । न च तौ युद्धवैमुख्यं श्रमं वाऽप्युपजग्मतुः ॥

अथ
तयोः
व्यत्यात्
शुध्यमानयोः
महान्

அப்பொழுது
அவ்விருவர்கள்
மாறிமாறி
போரிடுகையில்
நீண்ட

कालः
तौ च
युद्धवैमुख्यं वा
श्रमं अपि
उपजग्मतुः न

காலம் கடந்தது.
அவ்விருவரும்
போரில் வெறுப்பை
யாவது
களைப்பையாவது
கொண்டார்களில்லை.

• अथ सपरिश्रमं निहन्तुं समरमुखेष्वजितस्य लक्ष्मणस्य ।

प्रियहितसुपपाद्यन्महौजाः सपरसुपेत्य विभीषणोऽवतस्थे

॥ ४४ ॥

अथ
महौजाः
विभीषणः
समरसुपेत्य
अजितस्य
लक्ष्मणस्य
सपरिश्रमं

அப்பொழுது
கிறந்த ஆற்றலமைந்த
விபிஷணர்
முனை முகங்களில்
ஐயிக்கப்படாத
லக்ஷ்மணரது
போரின் களைப்பை

निहन्तुं
समरं
उपेत्य
प्रियहितं
उपपाद्यन्
अवतस्थे

போக்க
போரை
அடைந்து
தன்புருக்கு நன்மை
யை
புரிபவராய்
எதிர்த்துநின்றார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोननवतितमः सर्गः ॥

नवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றுவது ஸர்க்கம் || ௨௦ ||

इन्द्रजिनो रथभङ्गः—இந்திரஜித்தின் தேரையடைப்பது.

• युध्यमानौ तु तौ द्रष्टु प्रसक्तौ नरराक्षसौ । प्रभिन्नाविव मातङ्गौ परस्परजयैषिणौ ॥१॥
 तौ द्रष्टुकामः सङ्ग्रामे परस्परगतौ वली । शूरः स रावणभ्राता तस्यौ सङ्ग्राममूर्धनि ॥

தौ அவர்களை
 சங்கிராமே போரில்
 ட்ருஸ்துகாம: பார்த்தவிரும்பியவரும்
 ஶூர: சூரரும்
 ராவணபிராతா ராவணன் தம்பியுமா
 சிய

பரஸ்பரஜயைஷிணௌ ஒருவரைபொருவர்
 வெல்லக்கருதி
 பரஸ்பரகௌ { ஒருவரைபொருவர்
 தாக்குகின்றவர்களு
 மாள
 தௌ அவ்விரு
 நரராக்ஷஸௌ து மாணிடசையும் அரக்க
 னையும்

ச: அவர் (விபீஷணர்)
 ப்ரமிசௌ மதமிக்க
 மாதங்கௌ இருயாணைகள்
 ட்வ என
 ப்ரஸக்தௌ பொருதி
 யுடியமானௌ போரிடுபவர்களும்

தூடா பார்த்து
 சங்கிராமமூர்ஷனி போர்முனையில்
 வலி பலம் மிக்கவராய்
 தஸ்யௌ தின்சூர்.

ततो विस्फारयामास महद्दनुर्वस्थितः । उत्ससर्ज च तीक्ष्णाग्रान्नाक्षसेषु महाशरान् ॥

தத: அப்பொழுது
 அவஸ்தித: ஆயத்தமாய் தின்ற
 மஹத் திறந்த [அவர்
 த்ரு: வில்லை
 விஸ்தாரயாமாஸ டக்காரம் செய்தார்.

தீக்ஷ்ணாமாந் கூர்வமுனைகளுற்ற
 மஹாசரான்திறந்த பாணங்களை
 ராக்ஷஸேஷு ச அரக்கர்களிடத்தும்
 தஸ சீ விடுத்தார்.

ते शराः शिखिसङ्काशा निपतन्तः समाहिताः । राक्षसान्दारयामासुर्वज्राणीव महागिरीना ।

தி ஶிஸங்காசா: அக்னிக்கொப்பான
 வைகலும்
 சமாஹிதா: ஒன்றுசேர்ந்த
 நிபதந்த: பாய்ப்பணவகளுமா
 தை அந்த
 சரா: பாணங்கள்

ராக்ஷசான்து அரக்கர்களை
 வஜ்ராணி வஜ்ராயுதங்கள்
 மஹாஶிரீந் மரபலைகளை
 ட்வ எவ்வண்ணமே
 தாரயாமாஸு: பினத்தன.

विभीषणस्यानुचरास्तेऽपि शूलासिपट्टिशैः । चिच्छिदुः समरे वीराव्राक्षसाव्राक्षसोत्तमाः ॥

விஶீஷணஸ்ய விபீஷணரது
 அநுசரா: துணைவர்களான
 தை அந்த
 ராக்ஷஸோத்தமா: அபி ராக்ஷஸைந்தமர்
 களும்
 சமரே போரில்

வூலாசிபட்டிசை: { சூலங்களும், வாட்
 களும், பட்டயக்
 கத்திகளாலும்
 ராக்ஷசான்து ராக்ஷஸ
 வீரான்து வீரர்களை
 சிச்சிது: திதைத்தனர்.

राक्षसैस्तैः परिवृतः स तदा तु विभीषणः । वभौ मध्ये प्रहृष्टानां कलभानामिव द्विपः ॥

சு: அந்த
விभीஷண: து விபிஷணரும்
तदा அப்பொழுது
तै: அந்த
राक्षसै: அரக்கர்களால்
परिवृत: சூழப்பட்டவராய்

प्रहृष्टानां உத்ஸாஹம் கொண்ட
कलभानां யானைக்கள் துகளின்
मध्ये இடையில்
द्विपः ஓர் யானை
इव போன்றவாறாய்
वभौ திகழ்த்தார்.

ततः संचोदयानो वै हरीन्नक्षोवधप्रियान् । उवाच वचनं काले कालज्ञो रक्षसां वरः ॥

रक्षसां அரக்கர்களின்
वरः சிறந்தவராகிய அவர்
ततः அப்பொழுது
रक्षोवधप्रियान् அரக்கரை வதைக்க
அவர்க்கொண்ட

संचोदयानः वै துண்டிபவராய்
काले ஏற்றகாலத்தில்
वचनं சொல்லொன்றை
कालज्ञः காலமுணர்ந்து
उवाच பின்வருமாறு

हरीन् वरानरர்களை

சொல்லுற்றார் :

एकोऽयं राक्षसेन्द्रस्य परायणमिव स्थितः । एतच्छेषं बलं तस्य किं तिष्ठत हरीश्वराः ॥

अयं "இவன்
एकः इव ஒருவன் மட்டுமே
राक्षसेन्द्रस्य அரக்கமன்னனுக்கு
परायणं புகலிடமாய்
स्थितः இருப்பவன்.

तस्य அவனது
बलं சேனையும்
एतच्छेषं இவனொருவனை யீத
மாகக்கொண்டது.
हरीश्वराः வானரர்கள்!
किं तिष्ठत ஏன் நிற்கின்றீர்கள்?

तस्मिन्निहिते पापे राक्षसे रणमूर्धनि । रावणं वर्जयित्वा तु शेषमस्य हतं बलम् ॥ ९ ॥

तु "இப்பொழுது
रणमूर्धनि போர்முகத்தில்
तरिमन् இந்த
पापे பாபியான
राक्षसे அரக்கன்
विनिहिते மாய்க்கப்படிஸ்

रावणं ராவணனை
वर्जयित्वा தவிர்த்து,
अस्य இவனது
शेषं எஞ்சிய
बलं சேனையும்
हतम् மாண்டதாகும்.

प्रहस्तो निहतो वीरो निकुम्भश्च महाबलः । कुम्भकर्णश्च कुम्भश्च भूमाक्षश्च निशाचरः ॥

जम्बुमाली महामाली तीक्ष्णवेगोऽज्ञनिमभः । सुप्तज्ञो यज्ञकोपश्च वज्रदंष्ट्रश्च राक्षसः ॥ ११ ॥

संहृदी विकटो निम्नस्तपनो मन्द एव च । प्रघास प्रघसश्चैव प्रजङ्घो जङ्घ एव च ॥ १२ ॥

अशिकेतुश्च दूर्ध्वो रश्मिकेतुश्च शीर्यवान् । विद्युज्जिह्वो द्विजिह्वश्च सूर्यशत्रुश्च राक्षसः ॥ १३ ॥

अकम्पनः सुपार्श्वश्च चक्रमाली च राक्षसः । कम्पनः सत्त्वन्तो तौ देवान्तकनरान्तकौ ॥

वीरः "ஊரணிய
प्रहस्तः பிரஹஸ்தன்
निहतः கொல்லப்பட்டான்.
महाबलः மிக்க பலசாலியான

निकुम्भः च நிகும்பனும்
कुम्भकर्णः च சும்பகர்ணனும்
कुम्भः च சும்பனும்
भूमाक्षः च தூமராக்ஷனென்ற

निशाचरः	அசுரர்களும்
जम्बुमाली	இம்பும்புமலியும்
महामाली	மஹாமாலியும்
दीक्षवेगः	தீக்ஷணவேகனும்
अशनिप्रभः	அசனிப்ரபனும்
सुसप्तः	ஸுஃப்தக்ஷணும்
यज्ञकोपः च	யக்ஷுகோபனும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனென்ற
राक्षसः च	அசுரர்களும்
संहास्री	ஸம்ஹாசரீதியும்
विकटः	விகடனும்
निघ्नः	நிக்ஷணும்
तपनः एव	தபனனும்
मन्थः च	மந்தனும்
प्रवासः एव	ப்ரவாஸனனும்
प्रधसः च	ப்ரதஹனனும்
प्रजङ्घः एव	ப்ரஜங்க்ஷணும்
जङ्घः च	ஜங்க்ஷணும்
दुर्धर्षः	டுவல்வதற்கரிய

अभिकेतुः च	அம்னிகேதுவும்
धीयवान्	தீயவாஸரியாகிய
रश्मिकेतुः च	ரஷ்மிகேதுவும்
विद्युज्जिह्वः	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனும்
द्विजिह्वः	த்கிஹிஹ்வனும்
राक्षसः	அசுரர்களாகிய
सूर्यशत्रुः च	சூர்யசத்ருவும்
अकम्पनः	அகம்பனனும்
सुपाथीः च	ஸுபாதிச்சுவனும்
चकमाली	சக்ரமாலீயென்ற
राक्षसः	அசுரர்களும்
करपनः	கம்பனனும்
सुधवन्ती	பஸுவனிகளான
तौ	ஆந்த
देवान्तकनरान्तकौ	தேவாந்தகனும் நராத் தகனும்
च	அப்படியே கொல்லப் பட்டுவிட்டார்கள்.

एताग्निहत्यातिबलान्वहूत्राक्षससत्तमान् । बाहुभ्यां सागरं तीर्त्वा लङ्घयतां गोष्पदं लघु॥

एतान्	“இந்த
अतिबलान्	அதிபலசாலிகளான
बहून् राक्षससत्तमान्	பலராக்ஷணைந்தமர் களையும்
निहत्य	கொன்றுவிட்டு

बाहुभ्यां	இருகைகளால்
सागरं	சமுத்திரத்தை
तीर्त्वा	தாண்டி, பின்
लघु गोष्पदं	லேசான குளம்படியும்
लङ्घयताम्	தாண்டப்பட்டும்.

एतावदेव शेषं वो जेतव्यमिह वानराः । हताः सर्वे समागम्य राक्षसा बलदपिताः॥१६॥

वानराः	“வானரர்களே!
इह	இப்பொழுது
वः	உங்களால்
जेतव्यं	ஜெதிகப்படவேண்டிய
शेषं	மிஞ்சியது [தாய்
एतावत् एव	இவ்வளவுதான்.

समागम्य	எதிர்த்துவந்து
बलदपिताः	பலச்செருக்குக் கொண்ட
राक्षसाः	அசுரர்கள்
सर्वे	எல்லோரும்
हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.

* अयुक्तं निधनं कर्तुं पुत्रस्य जनितुर्मम । घृणामपास्य रामार्थे निहन्यां भ्रातुरात्मजम् ॥

जनितुः	“தந்தையாகிய
मम	என்னால்
पुत्रस्य निधनं कर्तुं	புத்திரனை வதைப்பரிய
अयुक्तं	நியாயமன்று,
रामार्थं	ஸ்ரீராமருக்காக

घृणां	கருணையை
अपास्य	விட்டொழித்து
भ्रातुः	தம்பனின்
आत्मजं	புதல்வனை
निहन्याम्	கொல்வேன்.

हन्तुकामस्य मे वाण्यं चक्षुश्चैव निरुद्धयति । तमेवैष महाबाहुर्लक्ष्मणः शमयिष्यति ॥ १८ ॥

हन्तुकामस्य	" கொல்லவிரும்பும்	सं	அவனை (இந்திரஜித்
मे	எனது [கொண்ட		தை)
चक्षुः च	கண்ணையும்	एष	இந்த
वाण्यं	கண்ணீர்	महाबाहुः	வீரராகிய
निरुद्धयति एव	முற்றும் மறைக்கின்	लक्ष्मणः एव	லக்ஷ்மணனோ
	றது.	शमयिष्यति	வதைப்பார்.

वानरा घ्नत संभूय भृत्यानस्य समीपगान्

वानराः	" வானரர்களை !	भृत्यान्	படர்களை
भस्य	இவனது	संभूय	ஒன்றுசேர்த்து
समीपगान्	சமீபத்திலிருக்கின்ற	घ्नत	வதையுங்கள். "

॥ १९ ॥

इति तेनातियशसा राक्षसेनाभिचोदिताः ।

वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	अभिचोदिताः	தூண்டப்பட்டவர்
अतियशसा	புகழ்மிக்கவராகிய		களாய்
तेन	அந்த	जहपिरे	உதவாறும்கொண்ட
राक्षसेन	அரக்கரால் (விபீஷ	सांगूलानि च	வால்களையும் [னர்,
	ணரால்)	विष्वधुः	சமுற்றி அடித்துக்

इति

ततस्ते कपिशार्दूलाः स्वेलन्तश्च सुहृसुहृः ।

ततः	அப்பொழுது	इव	எவ்வண்ணமோ
ते	அந்த		அவ்வண்ணமே
कपिशार्दूलाः च	வானரோத்தமர்களும்	सुहृसुहृः	மேன்மேலும்
मेघान्	மேகங்களை	स्वेलन्तः	சூதிக்கின்ற நவர்களாய்
वृष्टा	பார்த்து	विविधान्	பலவகையான
बर्हिणः	மயில்கள்	नादान्	சத்தங்களை

वातरेन्द्रा जहपिरे लाङ्गलानि च विष्वधुः ॥

वातरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	जहपिरे	உதவாறும்கொண்ட
अतियशसा	புகழ்மிக்கவராகிய	सांगूलानि च	வால்களையும் [னர்,
तेन	அந்த	विष्वधुः	சமுற்றி அடித்துக்
राक्षसेन	அரக்கரால் (விபீஷ		கொண்டார்கள்.
इति	மேற்கண்டவாறு		

जाम्बवानपि तैः सर्वैः स्वयूयैरपि संवृतः ।

जाम्बवान् अपि	ஜாம்பவானும்	अश्मभिस्ताडयामास	பாறைகளாலும்
तैः	அந்த	नखैः	நகல்களாலும்
स्वयूयैः	அவரது சேனைகள்	दन्तैः च	பற்களாலும்
सर्वैः अपि	யாவற்றாலும்	राक्षसान्	அரக்கர்களை
संवृतः	சூழப்பட்டவராய்	ताडयामास	புடைத்தார்.

सुसुचुर्विविधानादान्मेघान्दृष्ट्वेव बर्हिणः ॥ २१ ॥

इव	எவ்வண்ணமோ	अश्मभिस्ताडयामास	பாறைகளாலும்
	அவ்வண்ணமே	नखैः	நகல்களாலும்
सुहृसुहृः	மேன்மேலும்	दन्तैः च	பற்களாலும்
स्वेलन्तः	சூதிக்கின்ற நவர்களாய்	राक्षसान्	அரக்கர்களை
विविधान्	பலவகையான	ताडयामास	புடைத்தார்.
नादान्	சத்தங்களை		
सुसुचुः	இட்டார்கள்.		

निघ्नन्तमृक्षाधिपतिं राक्षसास्ते महाबलाः ।

ते	அந்த	परिवर्धयं त्यक्त्वा	விட்டொழித்து
महाबलाः	மகா பலராலிகளான	निघ्नन्तं	புடைக்கும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	सं मृक्षाधिपतिं	அந்த மரடிமன்னனை
अनेकविधायुधाः	பலவித ஆயுதங்களைக்	परिवर्धः	சூழ்ந்துகொண்டவர்
भयं	கொண்டவர்களாய்		கள்.
	பயத்தை		

अश्मभिस्ताडयामास नखैर्दन्तैश्च राक्षसान् ॥

अश्मभिस्ताडयामास	பாறைகளாலும்	त्यक्त्वा	விட்டொழித்து
नखैः	நகல்களாலும்	निघ्नन्तं	புடைக்கும்
दन्तैः च	பற்களாலும்	सं मृक्षाधिपतिं	அந்த மரடிமன்னனை
राक्षसान्	அரக்கர்களை	परिवर्धः	சூழ்ந்துகொண்டவர்
ताडयामास	புடைத்தார்.		

परिवर्धयं त्यक्त्वा तमनेकविधायुधाः ॥ २३ ॥

त्यक्त्वा	விட்டொழித்து		
निघ्नन्तं	புடைக்கும்		
सं मृक्षाधिपतिं	அந்த மரடிமன்னனை		
परिवर्धः	சூழ்ந்துகொண்டவர்		
	கள்.		

शैः परशुभिस्तीक्ष्णैः पट्टिशैर्यष्टिभिरैः । जाम्बवन्तं मृधे जघ्रुर्निघ्नन्तं राक्षसीं चमूम् ॥

शैः	பாணக்களாலும்	मृधे	போரில்
परशुभिः	கொடிகளாலும்	राक्षसीं	அரக்க
पीडणैः पट्टिशैः	கூரிய பட்டயக்கத்தி களாலும்	चमूम्	சேனையை
यष्टिभिरैः	கழிகளாலும் தேரமர க்களாலும்,	निघ्नन्तं	புடைக்கும்
		जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தரை
		जघ्रुः	தாக்கினார்கள்.

स संवहारस्तुमुलः संजज्ञे कपिरक्षसाम् । देवासुराणां क्रुद्धानां यथा भीमो महास्वनः ॥

कपिरक्षसं	காணாராசனரை	यथा	எவ்வாறே அவ்வாறே
सः	அந்த [களின்	स्तुमुलः	மிசக்குழப்பமாயும்
संवहारः	புத்தபாவனா	भीमः	பயக்கரமாயும்
क्रुद्धानां	சினம்கொண்ட	महास्वनः	பேசொலியுற்றதாயும்
देवासुराणां	தேவாசுரர்களுடை யது	संज्ञे	கிசுழந்தது.

हनुमानपि संकुदः सानुमुस्तास्य वीर्यवान् । रक्षसां कदने चक्रं समासाद्य सहस्रशः ॥

वीर्यवान्	வீரவலானவிய	समासाद्य	எதிர்த்தது
हनुमान् भवि	அனுமாரும்	सहस्रशः	நூற்றுக்கணக்கான
संकुदः	சினம் மேலிட்டவராய்	रक्षसां	அரக்கர்களை
सानुं	ஓர் குண்டை	कदने	நாததை
उपसाद्य	பெயர்ந்துக்கொண்டு	चक्रं	கிளைவித்தார்.

• स दत्त्वा तुमुलं युद्धं पितृव्यस्येन्द्रजिषुधि । लक्ष्मणं परवीरघ्नं पुनरवाभ्यधावत ॥ २७ ॥

सः	அந்த	दत्त्वा	கொடுத்தவிட்டு
इन्द्रजिषु	இந்திரஜித்த	परवीरघ्नं	சத்தவிரர்களை
युधि	போரில்		கொடுப்பவராகிய
पितृव्यस्य	சிறிய தந்தைக்கு	लक्ष्मणं एव	லக்ஷ்மணரை
तुमुलं	மிசக்குழப்பமாய	पुनः	மீண்டும்
युद्धं	போரை	अभ्यधावत	எதிர்த்தான்.

तौ प्रयुद्धौ तदा वीरौ मृधे लक्ष्मणराक्षसौ । शरीरानभिवर्धन्तौ जघ्रुस्तौ परस्परम् ॥

तौ	அந்த	शरीरान्	பாணாஜாலங்களை
वीरौ	வீரர்களாகிய	अभिवर्धन्तौ	வளிக்கின்றவர
लक्ष्मणराक्षसौ	லக்ஷ்மணனும் அரக்க னும் (இந்திரஜித்தும்)		களாய்
तदा	அப்பொழுது	तौ	அவர்கள்
मृधे	போரில்	परस्परं	ஒருவரைப்பொருவர்
जघ्रु	பொருகியவர்களாய்	जघ्रुः	தாக்கிக்கொண் டார்கள்.

अभीक्ष्णमन्तर्दधतुः शरजालैर्बिहावली । चन्द्रादित्याविवोष्णान्ते यथा भेवैस्तरस्विनी ॥

तरस्विनी	வேகலா களும்	चन्द्रादित्यौ	சந்திர சூர்யர்கள்
महावली	மகா பலசாலிகளு மரண ஆவர்கள்	यथा	எவ்வாறே
उष्णान्ते	கேரடைமுடிவில்	इव	அவ்வாறே
भेषैः	மேகங்களால்	शरजालैः	பாணவருஷங்களால்
		अभीक्ष्णं	அடிக்கடி
		अन्तर्दधतुः	முடிண்டார்கள்.

• न ह्यादानं न सन्धानं धनुषो वा परिग्रहः । न विप्रमोक्षो वाणानां न विकर्षो न विग्रहः ॥
न मुष्टिप्रतिसन्धानं न लक्ष्यप्रतिपादनम् । अदृश्यत तयोस्तत्र युध्यतोः पाणिनाघवात् ॥

तस्य	அப்பொழுது	न	புலப்படவில்லை.
युध्यतोः	போர் புரியும்	विकर्षः	இழுத்தலும் (நாணி முத்தலும்)
तयोः	அவ்விருவர்களின்	न	புலப்படவில்லை.
पाणिनाघवात्	கைவேகத்தால்	विग्रहः	பிரித்தலும் (பாணங் களை பிரித்தலும்)
धनुषः	வில்லை	न	புலப்படவில்லை.
परिग्रहः	எடுத்தலும்	मुष्टिप्रतिसन्धानं	{ முட்டியால் பிடித்த லும் (வில்லைப் பிடித் தலும்)
अदृश्यत न	புலப்படவில்லை.	न	புலப்படவில்லை.
वाणानां	பாணங்களை	लक्ष्यप्रतिपादनं	சுறிவைத்தலும்
आदानं वा	எடுத்தலும்	न	புலப்படவில்லை.
सन्धानं हि	தொடுத்தலும்		
न	புலப்படவில்லை.		
विप्रमोक्षः	விடுத்தலும்		

• चापवेगविनिर्मुक्तवाणजालैः समन्ततः । अन्तरिक्षे हि सञ्छन्ने न रूपाणि चकाशिरे ॥

चापवेगविनिर्मुक्त- वाणजालैः	{ விந்.கவினின்று வேக மாய் விடுக்கப்பெற்ற சரஜாலங்களால்	समन्ततः	நாற்புறமும்
		सञ्छन्ने	மறைக்கப்பட்டு
		रूपाणि हि	உருவங்கள் எதுவும்
		चकाशिरे न	புலப்படவில்லை.
अन्तरिक्षे	ஆகாயமானது		

• लक्ष्मणो रावणिं प्राप्य रावणिश्चापि लक्ष्मणम् । अव्यवस्था भवत्युग्रा ताभ्यामन्योन्यविग्रहे ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	ताभ्यां	அவ்விருவர்களால்
रावणिं च	இந்திரஜித்தையும்	अन्योन्यविग्रहे	ஒருவரைபொருவர் பொருதுவதில்
रावणिः	இந்திரஜித்து	अव्यवस्था	அமைதியின்மையான
लक्ष्मणं अपि	லக்ஷ்மணரையும்	उग्रा	பயங்கரமானதாய் [து]
प्राप्य	பொருதி	भवति	இருக்கிறது.

• ताभ्यामुभाभ्यां तरसा विसृष्टैर्विशिखैः शितैः । निरन्तरमिवाकाशं बभूव तमसाऽऽवृतम् ॥

ताभ्यां	அந்த	आकाशं	ஆகாசமானது
उभाभ्यां	இருவர்களால்	इव	முற்றும்
तरसा	வலுக்கொண்டு	निरन्तरं	மறைக்கப்பட்டு
विसृष्टैः	விடுக்கப்பெற்ற	तमसा	இருளால்
शितैः विशिखैः	கூரிய பாணங்களால்	आवृतं	முடிண்டதாய்
		बभूव	ஆனது.

नैः पतद्भिश्च बहुभिस्तयोः शरशतैः शितैः । दिशश्च पदिशश्चैव बभूवुः शरसंकुलाः ॥३५॥

तयोः	ஆவ்விருவர்களின்	शरशतैः	சூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால்
शितैः	கொல்லுகளும்	दिशः च	திக்குகளும்
पतद्भिः च	பாவந்து செல்வன” எனவருபாண	प्रदिशः एव च	விதிக்குகளும்
नैः	ஆந்த	शरसंकुलाः	பாணக்குவியல்களுந் தலைதலைய
बहुभिः	பல	बभूवुः	இருந்தன.

तमसा संवृतं सर्वमःसिद्धीमतरं महत् । अस्तं गते सहस्रांशौ मंष्टने तपसेव हि ॥ ३६ ॥

सर्वं हि	எல்லாமும்	तमसा	இருளால்
तमसा	இருளால்.	संवृतं	முடிண்டது
महत्	பிக	इव	போன்றவாறும்
संवृतं	மறைக்கப்பட்டதாய்	भीमतरं	பிக்க பயக்கரமாக
सहस्रांशौ	கதிரவன்.	आसीत्	இருந்தது.
असङ्गते	அஸ்தமித்தவளவில்		

रुधिरौघमहानद्यः प्रावर्तन्त सहस्रशः । क्रव्यादा दारुणा वाग्भिश्चिशिपुर्भीमनिस्वनम् ॥

सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான	क्रव्यादाः	இறச்சியண்ணும்
रुधिरौघमहानद्यः	சத்தப்பிரவாகம்கொ ண்ட பெருகதிகள்	भीमनिस्वनं	பெரும் ஒசைகொண்டு
प्रावर्तन्त	பெருகலரவின.	वाग्भिः चिशिपुः	சத்தமிட்டன.
दारुणाः	பயக்கரமான		

न सदानीं वैवौ वायुर्न च ज्वाल पावका ॥ ३८ ॥

सदानीं	ஆச்சாமயம்	ववौ न	விவவில்லை.
वायुः	காற்று	पावकः च	உழதும்
		ज्वाल न	எழவில்லை.

स्वस्त्वस्तु लोकेभ्य इति जजल्पुश्च महर्षयः ॥ ३९ ॥

महर्षयः च	மகரிஷிகளும்	अस्तु	உண்டாகட்டும்
लोकेभ्यः	“உலகங்களுக்கு	इति	என்று
स्वस्ति	செந்தாய்	जजल्पुः	வாழ்த்தலாளுர்கள்.

संपेतुश्चात्र संप्राप्ता गन्धर्वाः सह चारणैः ॥ ४० ॥

अस	இக்கு	सह	கூட
गन्धर्वाः च	கந்தர்வர்களும்	संप्राप्ताः	ஒன்றுகொடுத்தவர் களாய்
चारणैः	சாணைக்கொண்டு	संपेतुः	வந்தார்கள்.

अथ राक्षससिंहस्य कृष्णान्कनकभूषणान् । शरैश्चतुर्भिः सौमित्रिविद्व्याथ चतुरो हयान्॥

अथ	அப்பொழுது	कृष्णान्	கரியவைகளும்
सौमित्रिः	வசந்தமணர்	कनक भूषणान्	பொன்னணி கொண்
चतुर्भिः	நான்கு	.	டவைகளும்
शरैः	பகழிகளால்	चतुरः	நான்கு
राक्षससिंहस्य	இராக்ஷஸிங்கத்தம்	हयान्	குதிரைகளையும்
	ஊட்டய	दिव्याथ	எய்தார்

ततोऽपरेण भङ्गेन पीतेन निशितेन च । संपूर्णायतसुकतेन सुपत्रेण सुवर्चसा ॥ ४२ ॥

महेन्द्राशनिकल्पेन मृतस्य विचरिष्यतः । स तेन बाणाशनिना तलशब्दानुनादिना ॥

लाघवाद्वाघवः श्रीमान्छिरः कायादपाहरत् ॥ ४३ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	तलशब्दानुनादिना	விசுத்தலகொணை
सः राघवः	அந்த வசந்தமணர்	.	யால் ஒலிப்பதும்
ततः	அப்பொழுது	बाणाशनिना च	பாணங்களான இடி
निशितेन	கரியதும்		போன்றதுமான,
पीतेन	மஞ்சள்நிறமுற்றதும்	अपरेण	மற்றொரு
संपूर्णायतसुकतेन	நன்கிழுத்துவிட்டப்	भङ्गेन	பல்லபாணமென்ற
	பெற்றதும்	तेन	அதனால்,
सुपत्रेण	சிறகுகள் கட்டப்பெற்	विचरिष्यतः	சஞ்சரித்துக்கொண்
	றதும்		டிருக்கும்
सुवर्चसा	மிகவெளிகொண்ட	मृतस्य	தேர்ப்பாகனுடைய
	தும்,	छिरः	தலையை
महेन्द्राशनि-	தேவேந்திரனது வஜ்	कायात्	உடலினின்று
कल्पेन		ராயுதத்திற்கு நிகரா	लाघवात्
	னதும்	अपाहरत्	அறுத்துவிழ்த்தினார்.

स यन्तरि महातेजा हते मन्द्रोदरीसुतः । स्वयं सारथ्यमकरोत्पुनश्च धनुस्सृशत् ॥ ४४ ॥

यन्तरि	தேர்ப்பாகன்	स्वयं	தானே
हते	மாண்டவாயில்	सारथ्यं	தேரோட்டுதலை
महातेजाः	மஹாதேவஜஸ்விபாகிய	ःकरोत्	புரிந்தான்.
सः	அந்த	पुनः च	மீளவும்
मन्द्रोदरीसुतः	மந்திரேதரீபுதல்வன்	धनुः	வில்லை
	(இந்திரஜித்து)	असृशत्	வைக்கொண்டான்.

तद्भूतमभूत्तत्र सामर्थ्यं पश्यतां युधि ॥ ४५ ॥

तस्य	அப்பொழுது	तत्	அந்த
युधि	போரில்	सामर्थ्यं	சாமர்ந்தியமானது
पश्यतां	பார்த்துக்கொண்டிரு	अद्भुतं	ஆச்சரியமாய்
	ப்பவர்களுக்கு,	अद्भुत	இருந்தது

• हयेषु व्यग्रहस्तं तं विव्याध निशितैः शरैः । धनुष्यथ पुनर्व्यग्रे हयेषु मुमुचे शरान् ॥

हयेषु	குதிரைகள் விவ்யத் தில்	पुनः	பின்னர்
व्यग्रहस्तं	கைகளை யுடையே தீர்த்த	धनुषि व्यग्रे अप	வில்லாந்து கொள்ள
तं	ஆவளை		ப்பட்டபொழுது
विशितैः	கூரிய	हयेषु	குதிரைகளில் மீது
शरैः	பாணங்களால்	शरान्	பாணங்களை
विव्याध	வந்தார்.	मुमुचे	விடுத்தார்.

• छिद्रेषु तेषु वाणेषु सौमित्रिः शंघकृत्तमः । अर्दयामास समरे विचरन्तपर्धीतवन् ॥ ४७ ॥

वाणेषु	பாணங்கள் விவ்யத் தில்	अर्दयामास	அச்சமின்றி
सौमित्रिः	மிக விரைவுகொண்ட	विचरन्त	சஞ்சரிக்கும் ஆவளை
शंघकृत्तमः	கொத்தமணர்; [வராகிய	तेषु	அந்த
समरे	போரில்	छिद्रेषु	இக்கட்டிலையில்
		अर्दयामास	அவற்றைத் தீர்த்தார்.

• निहतं सारथिं दृष्ट्वा समरे रावणात्मजः । प्रजहौ समोद्धर्पं विषण्णः स बभूव ह ॥ ४८ ॥

सः	அந்த	समोद्धर्पं	பொருத்தலாகத்ததை
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்,	प्रजहौ	இழந்தான்.
समरे	போரில்	विषण्णः	அயனத்தவனாய்
सारथिं	சாரதியை	बभूव	ஆயினான்.
निहतं	மாய்க்கப்பட்டவனாய்	ह	கான்!
दृष्ट्वा	நினைத்து		

विषण्णवदनं दृष्ट्वा राक्षसं हरियूथपाः । ततः परमसंहृष्टा लक्ष्मणं चाभ्यपूजयन् ॥ ४९ ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்	दृष्ट्वा	கவனித்து
ततः	அப்பொழுது கள்	परमसंहृष्टाः	மிகவானாதம் கொண்
राक्षसं	ஆரக்களை		டலர்களாய்
विषण्णवदनं	அயர்கொண்ட முகத்	लक्ष्मणं च	கொத்தமணரை
	தனாய்	अभ्यपूजयन्	புகழ்த்துகொண்டாய்.
			னார்கள்.

ततः प्रमाथी शरभो रभसो गन्धमादनः । असृष्यमाणाश्चत्वारश्चक्रुवंगं हरीश्वराः ॥ ५० ॥

ततः	அப்பொழுது	हरीश्वराः	வானரசுத்தலைகள்
प्रमाथी	பிரமதி	चत्वारः	நால்வரும்
शरभः	சரபன்	असृष्यमाणाः	கிணத்தவர்களாய்
रभसः	ரமசன்	वंगं चक्रुः	பாடித்தார்கள்.
गन्धमादनः	கந்தமாதனன், ஆசிய		

ते चास्य ह्यमुख्येषु तूर्णमुत्प्लुत्य वानराः । चतुर्षु सुमहावीर्या निपेतुर्भीमविक्रमाः ॥ ५१ ॥

सुमहावीर्याः	பேரணமகொண்ட	अस्य	இவனது,
	வர்களும்	ह्यमुख्येषु	நீதந்த குதிரைகள்
भीमविक्रमाः	{ பயங்கரமான பிரதா	चतुर्षु च	நான்குகளிலும்
	{ ளும் கொண்டவர்களு	तूर्णं उप्लुत्य	கிரைவாய்ப் பாய்ந்து
	{ ளான	निपेतुः	உட்கார்ந்தார்கள்.
ते वानराः	அந்த வானர்கள்		

तेषामधिष्ठितानां तैर्वानरैः परितोषमैः । मुखेभ्यो रुधिरं व्यक्तं हयानां समवर्तत ॥ ५२ ॥

पर्वतोपमैः	பர்வதத்தை நிகர்ந்த	हयानां	குதிரைகளின்
तैः वानरैः	ஆந்த வானரர்களால்	मुखेभ्यः	வாய்களிலிருந்து
अधिष्ठितानां	உட்காசப்பெற்ற	रुधिरं	ரத்தம்
तेषां	ஆந்த	व्यक्तं समवर्तत	வெளிப்பட்டது.

ते हया मथिता भग्ना व्यसवो धरणीं गताः ॥ ५३ ॥

ते हयाः	ஆந்த குதிரைகள்	व्यसवः	உயிர் துறந்தவை
मथिताः	தேய்க்கப்பட்டு		களாய்
भग्नाः	முறிக்கப்பட்டு	धरणीं गताः	பூமியில் விழுந்தவை.

ते निहत्य हयांस्तस्य प्रमथ्य च महारथम् । पुनरुत्पत्य वेगेन तस्थुर्लक्ष्मणपार्श्वतः ॥ ५४ ॥

ते	அவர்கள் (வானரர்)	प्रमथ्य च	முறித்துவிட்டும்
तस्य	அவனது கள்)	पुनः	மீண்டும்
हयान्	குதிரைகளை	वेगेन उपत्य	விசைவாய்க் தரவி
निहत्य	கொன்றும்	लक्ष्मणपार्श्वतः	என்பாணருக்குப்பக்க
महारथं	சிறந்ததேரை	तस्थुः	கின்றார்கள். [எில்

स हताश्वादवपुत्य स्थान्मथितसारथेः । शरवर्षेण सौमित्रिमभ्यथावत रावणिः ॥ ५५ ॥

सः रावणिः	ஆந்த இத்திரஜித்து	स्थान्	ரத்தத்தினின்று
हताश्वात्	குதிரைகள் கொல்லப் பட்டதும்	अवपुत्य	சிழக்குறித்து
मथितसारथेः	சாரதிமாய்க்கப்பெற்ற துமான	सौमित्रि	என்பமணரை
		शरवर्षेण	சரமாரியால்
		अभ्यथावत	தாக்கினான்.

ततो महेन्द्रप्रतिमः स लक्ष्मणः पदातिनं तं निहतैर्हयोत्तमैः ।

सृजन्तमानौ निशिताञ्छरोत्तमान्भृशं तदा वाणगणैर्न्यवारयत् ॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	आनौ	போரில்
महेन्द्रप्रतिमः	தேவேந்திரனை	निशितान्	கூரிய
सः	ஆந்த [நிகர்த்த	शरोत्तमान्	சிறந்த பாணங்களை
लक्ष्मणः	என்பமணர்	सृजन्तं	விடுப்பவனுமான
हयोत्तमैः	சிறந்த குதிரைகள்	त	அவனை
निहतैः	கொல்லப்பட்டு	तदा	அப்பொழுது
पदातिनं	பதாதிபாயிருப்பவ னும்	वाणगणिः	சாஜா வய்களால்
		भृशं न्यवारयत्	பிகத்தகைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे नवतितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 18894

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 4219

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे त्रयोविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இல்லீதம் ஆதியில் குசன் வவன் இவர்களால் பூரீராமர் ஸநீதியில் அக்ஷமேத பாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட பூரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்திமூன்றாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वाविंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
चतुर्विंशतितमेऽह्नि युद्धकाण्डे एकनवतितमसर्गमारभ्य एकादशोत्तरशततमसर्गपर्यन्तं
(18895—19819 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 925]

ஆகிரியில் குசல் லவன் தீவர்கணரல் ஸ்ரீராமஸகதிநிலிம் அக்ஷயமேதயாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபத்துநான்காவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 91-வதுஸர்க்கம்
முதல் 111 வது ஸர்க்கம் வரை (18895—19819) காணம்
செய்யப்பட்டது. அன்று காணம் செய்யப்பட்ட
சுலோக சங்கியை 925]

एकनवतितमः सर्गः—தாண்ணூற்றியொன்றாவது ஸர்க்கம். || ௨௨ ||

इन्द्रजिह्वः—இந்திரஜித் வதம்.

स हताश्वो महातेजा भूमौ तिष्ठन्निशाचरः । इन्द्रजित्परमक्रुद्धः संप्रजज्वाल तेजसा ॥ १ ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய	भूमौ	தளையில்
सः	அந்த	तिष्ठन्	நித்பவனாய்
निशाचरः	அரக்கனாக	तेजसा	அவாதிப்பைப்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து		பொருத்தண்பையால்
हताश्वः	குதிரைகள் கொல்லப் பட்டு	परमक्रुद्धः	சினம் மேலிட்டவனாய்
		संप्रजज्वाल	இவளித்தான்.

तौ धन्विनौ जिघांसन्तावन्योन्यमिषुभिर्भृशम् । विजयेनाभिनिष्क्रान्तौ वने गजवृषाविव ॥

धन्विनौ	வில்லாளிகளான	गजवृषी	சேந்த தீருயானைகள்
तौ	அவ்விருவர்கள்	इव	பேசுந்தவராய்
अन्योन्ये	ஒருவரை ஒருவர்	इषुभिः	பாணங்களால்
विजयेन	வெற்றிகொண்டு	सुशं	மிக
जिघांसन्तौ	கொல்ல விரும்பியவர்	अभिनिष्क्रान्तौ	பொருதிக்கொண்
वने	காட்டில் [களாய்		டார்கள்.

निवर्हयन्तश्चान्योन्यं ते राक्षसवनौकसः । भर्तारं न जहुर्युद्धे संपतन्तस्ततस्ततः ॥ ३ ॥

ते	அந்த	ततस्ततः	ஆக்காங்கு
राक्षसवनौकसः च	அரக்கர்களும் வானரசர்களும்	संपतन्तः	பாய்ந்து செல்பவர் களாய்
अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்	युद्धे	போரில்
निवर्हयन्तः	தாக்கிக்கொண்டவர் களாய்	भर्तारं	தலைவரை
		जहुः न	பிரியா திருத்தவர்கள்.

तदस्तात्राक्षसान्सर्वान्हर्षयन्नावणात्मजः । स्तुत्वानो हर्षमाणश्च इदं वचनमवधीत् ॥ ४ ॥

रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன் (இந்திரஜித்கு)	हर्षयन्	உதவாகப்படுத்தி
स्तुतः	ஆப்பொழுது	स्तुत्वानः	புகழ்ந்து
तान्	அந்த	हर्षमाणः च	மகிழ்ச்சிக்கொண்டு
राक्षसान्	அரக்கர்கள்	वचनं	ஒரு மொழியை
सवान्	யாவரையும்	इदं	பின் வருமாறு
		अवधीत्	உணர்த்தான்:

तपसा बहुलेनेमाः संयक्ताः सर्वतो दिशः । नेह विज्ञायते स्यो वा परो वा राक्षसोत्तमाः ॥

राक्षसोत्तमाः	“அரக்கச்சேஷ்டர் களை !	तपसा	இருளால்
इमाः	இந்த	संयक्ताः	ஆழ்ந்திருக்கின்றன.
दिशः	திசைகள்	इह	இப்பொழுது
सर्वतो	எங்கும்	स्यः वा	தன தினத்தானே
बहुलेन	ஆடர்ந்த	पः वा	சத்ருவே
		विज्ञायते न	தெரியப்படவில்லை.

हृष्टा भवन्तो युध्यन्तु हरीणां मोहनाय वै

हरीणां	“வானரர்களை	॥ ६ ॥
मोहनाय	வந்திப்பதின் பொருட்டு	

भवन्तः	நீங்கள்
हृष्टाः वै	உதவாகம் கொண்ட வர்களாகவே
युध्यन्तु	போரிடுங்கள்.

अहं तु रथमास्थाय आगमिष्यामि संयुगे

अहं तु	“நானும்	॥ ७ ॥
रथे	ரதமொன்றில்	
आस्थाय	எறிக்கொண்டு	

संयुगे	போரில்
आगमिष्यामि	வந்துசேருகிறேன்.

तथा भवन्तः कुर्वन्तु यथेमे काननौकसः । न बुद्धयेयुर्दुरात्मानः प्रविष्टे नगरं मयि ॥८॥

इमे	“இந்த	यथा	எப்படியானால்
दुरात्मानः	துஷ்டர்களாகிய	बुध्यन्तु न	உணரா திருப்பாச் களை
काननौकसः	வானரர்கள்	तथा	ஆவ்வண்ணமாய்
मयि	நான்	भवन्तः	நீங்கள்
नगरं	பட்டணத்திற்கு	कुर्वन्तु	செய்வீர்களாக.”
प्रविष्टे	சென்றவளவில்		

इत्युक्त्वा रावणमुतो वञ्चयित्वा वनौकसः । प्रविवेश पुरीं लङ्कां रथहेतो रमित्रहा ॥ ९ ॥

वञ्चयित्वा	சத்ருஸம்ஹாரகருகிய	वञ्चयित्वा	ஏமாற்றி
रावणमुतः	ராவணன் புதல்வன்	रथहेतोः	ரதத்திற்காக
इति	மேற்கண்டவாறு	लङ्कां	இலங்கை
वञ्चयित्वा	சொல்லிவிட்டு	पुरीं	நகருக்கு
वनौकसः	வானரர்களை	प्रविवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.

• स रथं भूपयित्वा तु रुचिरं हेमभूषितम् । प्रासासिञ्जत्संपूर्णं युक्तं परमवाग्निभिः ॥ १० ॥
 अधिष्ठितं हयज्ञेन सूतेनासोपदेशिना । आहरोह महानेजा रावणिः समितिञ्जयः ॥ ११ ॥

महानेजा:	ஆற்றல் மிக்கவனும்	परमवाग्निभिः	சிறந்த சூதிரைகளால்
समितिञ्जयः	போரில் வெற்றிபெறு பவனுமரன்	युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்
सः रावणिः	அந்த இரத்திரஜித்து	हयज्ञेन	சூதிரைகளில் கண்டு பழகியவனும்
तु	அப்பொழுது	आसोपदेशिना	கண்ணையடிவாரிந்த உல்லவனுமான
भूपयित्वा	அலங்கரித்துக்கொ ண்ட	सूतेन	சாரதியால்
हेमभूषितं	பொன்னுலகங்கரிக்க	अधिष्ठितं	கீற்றிருக்கப்பெற் றதுமான
रुचिरं	ஆழகியதும் [கப்பட்டு துந்துக்கணக்கான கட்டிகளாலும் வேல் களாலும் நிறைந்ததும்	रथं	ரதமொன்றில்
प्रासासिञ्जत्संपूर्णं		आहरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

• स राक्षसगणैर्मुख्यैर्वृतो मन्दोदरीसुतः । निर्वयी नगराचूर्णं कृतान्तवल्बोदितः ॥ १२ ॥

मन्दोदरीसुतः	மண்டோதரீபுதல்வ	कृतान्तवल्बोदितः	புணது சக்தியால் துண்டப்பெற்றவனும்
सः	அவன் [சூகிய	नगराचूर्णं	நகரில்சீன்று
मुख्यैः	சிறந்த	चूर्णं	விசைவாய்
राक्षसगणैः	அரக்ககணங்களை	निर्वयी	வெளிக்கிளம்பினான்.
वृतः	சூழப்பெற்றவனும்		

सोऽभिनिष्क्रम्य नगरादिन्द्रजित्परवीरहा । अभ्ययाज्जवनैस्वैर्लक्ष्मणं सविभीषणम् ॥

परवीरहा	சத்ருவீரர்களை கம் றுரிப்பவனான	जवने:	வெகமணாக
सः	அந்த	अश्वः	சூதிரைகளாக
इन्द्रजित्	இத்திரஜித்து	सविभीषणं	கிபிக்ஷணசூடனிருக் கும்
नगराच्	நகரில்சீன்று	लक्ष्मणं	கம்மணக
अभिनिष्क्रम्य	வெளிக்கொண்ட	अभ्ययात्	கிட்டான்.

• ततो रथस्थमालोक्य सौमित्री रावणात्पुत्रम् । वानराश्च महावीर्या राक्षसश्च विभीषणः ॥ १४ ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसः	அரக்கராகிய
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனை	विभीषणः च	கிபிக்ஷணரும்
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனும்	घोमतः	புத்திரானாகிய
आलोक्य	பார்த்து,	अस्य	அவனது
सौमित्रिः	மகந்திரணசூரி	एववात्	சாமத்தியத்தால்
महावीर्याः	மகாவீரயசாதிரை	परन्ते	மிருந்த
वानराः च	வானரர்களும்	विस्मयं	ஆச்சர்யத்தை
		जम्बुः	கொண்டார்கள்.

रावणिश्चापि संक्रुद्धो रणे वानरयूथवान् । पातयामास बाणौघैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥

अथ	அப்பொழுதும்	बाणौघैः	பாணசமூகங்களால்
रावणिः अवि	இந்திரஜித்தும்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
संक्रुद्धः	சினம்மிசூந்தவனாய்	सहस्रशः च	ஆயிரக்கணக்காகவும்
रणे	போரில்	पातयामास	விழுத்தினான்.
वानरयूथवान्	வானரசேனைத்தனை வர்களை		

स मण्डलीकृतधनु रावणिः समितिञ्जयः । हरीनभ्यहनत्क्रुद्धः परं लाघवमास्थितः ॥१६॥

समितिञ्जयः	போரில் வெற்றி கொள்பவனான	मण्डलीकृतधनुः	வில்லை வளைத்துக் கொண்டவனாய்
सः	அந்த	परं लाघवं	பெரும் வேகத்தை
रावणिः	இந்திரஜித்த	आस्थितः	வைக்கொண்டு
क्रुद्धः	கொபங்கொண்டு	हरीन्	வானரர்களை
		अभ्यहनत्	தாக்கினான்.

ते वध्यमाना हरयो नाराचैर्भीमविक्रमाः । सौमित्रिं शरणं प्राप्ताः प्रजापतिमिव प्रजाः ॥

ते	அந்த	प्रजाः	பிரஜைகள்
भीमविक्रमाः	பலங்கரப்பிரதாப	प्रजापति	பிரம்மதேவரிடம்
हरयः	வானரர்கள் [முற்ற	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறோ
नाराचैः	நாரரசடையாண்களால்	सौमित्रि	வசந்தமணரிடம்
वध्यमानाः	தாக்கப்படுபவர் களாய்	शरणं प्राप्ताः	சரணம் புகுந்தார்கள்.

ततः समरकोपेन ज्वलितो रघुनन्दनः । विच्छेद कार्मुकं तस्य दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥

ततः	அப்பொழுது	दर्शयन्	காட்டி
रघुनन्दनः	ஸகந்தமணர்	तस्य	அவனது
समरकोपेन	போர்ச்சினத்தால்	कार्मुकं	வில்லை
ज्वलितः	ஜ்வலிப்பவராய்	विच्छेद	துண்டித்தெறிந்தார்.
पाणिलाघवं	வைவன்மைவை		

सोऽन्यत्कार्मुकमादाय सज्यं चक्रे त्वरन्निव । तदप्यस्य त्रिभिर्बाणैर्लक्ष्मणो निरकुन्तत ॥

सः	அவன் (இந்திரஜித்த)	अस्य	இவனது
अन्यत्	வேறு	तत् अवि	அதைதயும் (வில்லையும்)
कार्मुकं	வில்லைவன்மை	लक्ष्मणः	ஸகந்தமணர்
आदाय	வைக்கொண்டு	त्रिभिः	மூன்று
इव	முற்றும்	बाणैः	பாணங்களால்
त्वरन्	தாரிதமுற்று	निरकुन्तत	முறித்துவிட்டார்.
सज्यं चक्रे	நானேற்றினான்.		

अथैनं छिन्नधन्वानमाशीविषविषोषमैः । विव्याधोरसि सौमिवी रावणि पञ्चभिः शरैः ॥

சௌமிவி:	ஸக்திமணர்	ஓரசி	மார்பில்
अथ	பிற்பாடு	மாசிவிஷவிஷமே:	சர்ப்பங்களின் விஷத்
छिन्नधन्वानं	விலிவெர.பு.ந.தவனுசிய		திற்கொப்பாண
एनं	இந்த	पञ्चभिः शरैः	ஐந்து பாணங்களால்
रावणि	இந்திரஜித்தை	विव्याध	எய்தார்.

ते तस्य कार्यं निर्भिद्य महाकार्मुकनिःसृताः । निपेतुर्धरणीं वाणा रक्ता इव महोर्गाः ॥

महाकार्मुक- निःसृताः	} சிறந்த கோதண்டத் தில் தின்று வெளிப் புறப்பட்டவைகளான	निर्भिद्य	எதிரி,
		रक्ताः	சிவந்த
ते	அந்த	महोर्गाः	பெரும்பாம்புகள்
वाणाः	பாணங்கள்	इव	போன்றவைகளாய்
तस्य	அவனது	धरणीं	பூமியில்
कार्यं	உடலை	निपेतुः	விழுந்தன.

स भिन्नवर्मा रुधिरं वमन्वक्त्रेण रावणिः । जग्राह कार्मुकश्रेष्ठं दृढय्यं बलवत्तरम् ॥ २२ ॥

सः	அந்த	वमन्	கக்குபவனாய்
रावणिः	இந்திரஜித்த	बलवत्तरं	மித உறுதியானதம்
भिन्नवर्मा	கவசம் பிரசிக்கப் பட்டவனாகி	दृढय्यं	உறுதியானவான் கொண்டதுமான
वक्त्रेण	வாயால்	कार्मुकश्रेष्ठं	சிறந்த விலிவெண்ணை
रुधिरं	ரத்தத்தை	जग्राह	வைக்கொண்டான்.

स लक्ष्मणं समुद्दिश्य परं लाघवमास्थितः । वर्षष शरवर्षाणि वर्षाणीव पुरन्दरः ॥ २३ ॥

सः	அவன்	शरवर्षाणि	பாணவீரவங்களை
परं	பெரும்	पुरन्दरः	இந்திரன்
लाघवं	வேகத்தை	वर्षाणि	அழிவுகளை
आस्थितः	கொண்டவனாய்	इव	எவ்வண்ணிரை அவ்வண்ணிரை
लक्ष्मणं	ஸக்திமணரை	वर्षं	வீரவீரத்தான்.
समुद्दिश्य	குறித்து		

मुक्तमिन्द्रजिता तत्तु शरवर्षमरिन्दमः । आवारयदसंभ्रान्तो लक्ष्मणः सुदुरासदम् ॥२४॥

अरिन्दमः	சத்ருஸாந்தராக ராகிய	मुक्तं	விடப்பட்டதும்
लक्ष्मणः	ஸக்திமணர்	सुदुरासदं	தடைக்கவெண்ணு ததுபாண
असंभ्रान्तः	கலவரங்கொண்ட வராய்	तत्	அந்த
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்	शरवर्षं तु	பாணவீரவீரத்தையும்
		आवारयन्	தடைத்துவிட்டார்.

दर्शयामास च तदा रावणिं रघुनन्दनः । असंभ्रान्तो महातेजास्तद्द्रुतमिवाभवत् ॥ २५ ॥
ततस्तान्नाक्षसान्सर्वांस्त्रिभिरेकैकमाहवे । अविध्यत्परमकुब्जः शीघ्रास्त्रं संपदर्शयन् ॥ २६ ॥

महातेजाः महात्मा தேஜஸ்வியும்
असंभ्रान्तः சிந்திதும், கலங்காதவ
रघुनन्दनः ஸசந்தமணர் [நாமன
परमकुब्जः மிகச்சினர் தவராய்
तदा அப்பொழுது
शीघ्रास्त्रं சீக்கிரா ஸ்திரைத் தை
रावणिं இந்திரஜித்திக்கும்
सर्वांஸ் ஸர்வா
राक्षसान् च அரக்கர்களுக்கும்
संपदर्शयन् நன்குப்படுத்திக்
கூற

दर्शयामास காண்பித்தார்.
तत् அத
इव முற்றும்
अद्रुतं ஆச்சர்யகரமாய்
अभवत् இருந்தது.
ततः அப்பொழுது
आहवे போரில்
तान् அவர்களை
एकैकं ஒவ்வொருவரையும்
त्रिभिः மும்முன்று பாணக்
अविध्यत् எய்தார். [கனரல்]

राक्षसेन्द्रसुतं चापि बाणोद्यैः समताडयत्

राक्षसेन्द्रसुतं अपि च इन्द्रास्त्रैश्चैतद्युम्

॥ २७ ॥

बाणोद्यैः பாணசமூகத்தனரால்
समताडयत् தாக்கினார்.

सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुघातिना । असक्तं प्रेषयामास लक्ष्मणाय बहुञ्छरान् ॥

शत्रुघातिना சத்ருசம்ஹாரகரும்
बलवता பலசாலியமான
शत्रुणा சத்ருவால்
अतिविद्धः அடிக்கப்பட்ட
तः அவன் (இந்திரஜித்தன்)

लक्ष्मणाय ஸசந்தமணரின்மீது
बहुञ्छरान् பல பாணக்களை
असक्तं வினாவாய்
प्रेषयामास விடுத்தான்.

तानमाप्ताञ्छितैर्बाणैश्चिच्छेद् रघुनन्दनः

॥ २९ ॥

रघुनन्दनः ஸசந்தமணர்
बाणैः கூரிய
चाणैः பாணங்களால்

तान् அவர்களை
अप्राप्तान् கிட்டிவராதவைகளாய்
चिच्छेद् அண்டித்தெறித்தார்.

सारथेरस्य च रणे रघिनो रथसत्तपः । शिरो जहार धर्मात्मा भृष्टेनानतर्पवणा ॥ ३० ॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவும்
रथसत्तपः च சதவிரருடாகிய அவர்
रणे போரில்
भानतर्पवणा வளைந்தகணுக்களுத்த
भृष्टेन இப் பல்லபாணத்தால்

रघिनः சதவிரானு
अस्य இவனுடைய
सारथेः சாரதியின்
शिरः தலையை
जहार அறுத்துவிட்டார்.

अमृतास्ते ह्यास्तत्र रथमूहुरविक्रवाः । मण्डलान्यभिधावन्तस्तद्द्रुतमिवाभवत् ॥ ३१ ॥

तत्र அப்பொழுது
ते அத்
ह्याः குதிரைகள்

अमृताः சாரதியையழித்தும்
अविक्रवाः குழப்பமுளுதவை

கனரல்

मण्डलानि	மண்டல மாதிரியாய்	तत्र	அங்கு
अभिधावन्तः	கற்றி ஒடுபவைகளாய்	इव	முற்றும்தம்
रथे	தேவர	अनुत्	ஆச்சர்யகரமாய்
कहुः	வகித்தனர்.	अभवत्	இருந்தது.

अमर्षवशमापन्नः सौमित्रिर्दृष्टविक्रमः । प्रत्यविद्धयद्दयांस्तस्य शरैर्विश्रासयन्नणे ॥ ३२ ॥

दृष्टविक्रमः	வலிந்த வன்மை கொண்ட	तस्य	அவனது
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	हयान्	குதிரைகளை
अमर्षवशं भावयः	கொடும் மேலிட்ட	शरैः	பாணங்களால்
रणे	பேரளில் [வராய்	विश्रासयन्	மருளச்செய்பவராய்
		प्रत्यविषयत्	எய்தார்.

अमृष्यमाणस्तत्कर्म रावणस्य सुतो बली । विव्याध दशभिर्वाणैः सौमित्रि तममर्षणम् ॥

बली	பலகா வலியான	सं	அந்த
रावणस्य	ராவணனது	अमर्षणे	கொடும்பொண்டிருந்த
सुतः	புதல்வன் (இந்திர ஜித்து)	सौमित्रि	ஸக்திமணரை
तत्कर्म	அவரது செயலை	दशभिः	பத்து
अमृष्यमाणः	பொருதவனாய்	वाणैः	பாணங்களால்
		विव्याध	எய்தார்.

ते तस्य वज्रप्रतिमाः शराः सर्पविषोपमाः । विलयं जग्मुराहत्य कवचं काञ्चनप्रभम् ॥

वज्रप्रतिमाः	வஜ்ரசபுதத்தை நிகர் தகணவகளும்தம்	तस्य	அவரது (ஸக்திமண ரது)
शरैर्विषोपमाः	பாம்புவிஷத்திற்கொடும் பாணவகளுமான	काञ्चनप्रभं	பொன்னொளி
ते	அந்த	कवचं	கவசத்தை [கொண்ட
शराः	பாணங்கள்	आहत्य	தாக்கி
		विरसं जग्मुः	உருவழிந்தனர்.

अभेष्यकवचं मत्वा लक्ष्मणं रावणात्मजः । ललाटे राघवं वाणैः सुपुङ्खैस्त्रिभिरिन्द्रजित् ॥

अविध्यत्परमकुट्टः सीघ्रास्त्रं च प्रदर्शयन्

॥ ३५ ॥

रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வனான	सीघ्रास्त्रं	சீக்கிர ஸ்திரத்தை
इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்	प्रदर्शयन्	நுடும்படுத்திப்பவ
लक्ष्मणे	ஸக்திமணரை	राघवं	ஸக்திமணரை [ஶ்யம்
अभेष्यकवचं	பிணக்கமுடியா கவச மணிர்த்தவராய்	ललाटे	கெற்றியில்
मत्वा	அயிந்து	सुपुङ्खैः	கூரியமுனைகொண்ட
परमकुट्टः	பிகச்சிணங்கொண்டவ னாய்	त्रिभिः	மூன்று
		वाणैः	பாணங்களால்
		अविध्यत्	எய்தார்.

तैः पृषत्कैर्ललाटस्यैः शुशुभे रघुनन्दनः । रणाग्रे समरश्लाघी त्रिशुङ्ग इव पर्वतः ॥ ३६ ॥

समरश्लाघी	போரில் புகழ்ப்பிக்க	त्रिशुङ्गः	மூன்று கொடி முடி
रघुनन्दनः	ஸசுந்தமணர்		களைக்கொண்ட
ललाटस्यैः	நெற்றியிலிருக்கின்ற	पर्वतः	பர்வதம்
तैः	அந்த	इव	என
पृषत्कैः	பாணங்களுடன்	शुशुभे	விளக்கினார்.
रणाग्रे	முனை முகத்தில்		

स तथा ह्यर्दितो वाणै राक्षसेन महामूधे । तमाशु प्रतिविश्याथ लक्ष्मणः पञ्चभिः शरैः ॥
विक्रुष्येन्द्रजितो युद्धे वदने शुभकुण्डले ॥ ३७ ॥

सः	அந்த	विक्रुष्य	குறிவைத்து
लक्ष्मणः हि	ஸசுந்தமணரும்	पञ्चभिः	ஐந்து
महामूधे	பெரும்போரில்	शरैः	பாணங்களைக்
राक्षसेन	அரக்கனால்		கொண்டு
वाणैः	பாணங்களைக்கொண்டு	इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தினுடைய
तथा	அவ்வண்ணம்	शुभकुण्डले	அழகிய குண்டலங்க
ह्यर्दितः	துன்புறுத்தப்பட்ட	वदने	முகத்தில்
युद्धे	போரில் [வராய]	आशु	விசைந்து
तं	அவனை	प्रतिविश्याथ	பதிவிறத்தார்.

लक्ष्मणेन्द्रजितौ वीरौ महाबलशरासनौ । अन्योन्यं जघ्नतुर्वाणैर्विशिखैर्भीमविक्रमौ ॥३८॥

महाबलशरासनौ	மிக உறுதியற்ற விற் கொண்டவர்களும்	लक्ष्मणेन्द्रजितौ	ஸசுந்தமணனும் இந்திர
भीमविक्रमौ	அஞ்சத்தக்க ஆற்ற ஆற்ற	वाणैः	அஸ்திரங்களாலும்
वीरौ	சூரர்களான	विशिखैः	அம்புகளாலும்
		अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்
		जघ्नतुः	தாக்கிக்கொண்டனர்.

ततः शोणितदिग्धाङ्गौ लक्ष्मणेन्द्रजितावुभौ । रणे तौ रेजतुर्वीरौ पुष्पिताविव किशुकौ ॥

ततः	அப்பொழுது	शोणितदिग्धाङ्गौ	சத்தம்தொய்த உட
वीरौ	வீரர்களாகிய	पुष्पितौ	பூத்த[ஊற்றவர்களாய்
तौ	அந்த	किशुकौ	இரு பலாசமரங்கள்
लक्ष्मणेन्द्रजितौ	{ ஸசுந்தமணரும் இந்திர	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
	{ ஜித்துமாகிய இருவ	रणे	போரில் [வண்ணமோ
	ரும்	रेजतुः	விளக்கினார்கள்.

तौ परस्परमभ्येत्य सर्वगात्रेषु धन्विनौ । योरैर्विव्यधतुर्वाणैः कृतभावाद्युभौ जये ॥ ४० ॥

धन्विनौ	வில்லா விகளாகிய	अभ्येत्य	எதிர்த்து
तौ उभौ	அந்த இருவர்களும்	सर्वगात्रेषु	எல்லா அடியங்களை
जये	வெற்றியில்	यो रैः	கொடிய [லும்
कृतभावौ	கனக்கள்தொண்டவர் களாய்	वाणैः	பாணங்களால்
परस्परं	ஒருவரை யொருவர்	विव्यधतुः	தாக்கிக்கொண்டார் கள்.

ततः समरकोपेन संयुक्तो रावणात्मजः । विभीषणं त्रिभिर्वाणैर्विव्याध वदने शुभे ॥ ४१ ॥

ततः	அப்பொழுது	शुभे	அழகிய
रावणात्मजः	இந்திரஜித்து	वदने	முகத்தில்
समरकोपेन	போர்க்கொத்தால்	सिभिः	மூன்று
संयुक्तः	மூண்டவனாய்	वाणैः	கண்களால்
विभीषणं	விபிஷணரை	विश्याव	எய்தான்.

अयोमुखैस्त्रिभिर्विध्वा राक्षसेन्द्रं विभीषणम् । एकैकेनाभिविव्याध तान्सर्वान्हरियुथपान् ॥

अयोमुखैः	இருப்புமுனைகொ ண்ட	एकैकेन	ஒவ்வொன்றால்
विभिः	மூன்றுகளால்	तात्	அந்த
राक्षसेन्द्रं	அரக்கரிஜத்தமரர்	हरियुथपान्	வானரசுகளைத்தலை வர்கள்
विभीषणं	விபிஷணரை [கிய	सर्वान्	யாவனையும்
विध्वा	அடித்துவிட்டு	अभिविव्याध	தாக்கினார்.

तस्मै दृढतरं क्रुद्धो जघान गदया हयान् । विभीषणो महातेजा रावणेः स दुरात्मनः ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவராகிய	दुरात्मनः	தீயனாகிய
सः	அந்த	रावणेः	இந்திரஜித்தின்
विभीषणः	விபிஷணர்	हयान्	குதிரகளை
तस्मै	அவன்மீது	गदया	கனத்தொண்டு
दृढतरं क्रुद्धः	மிகவும் சினக்கொண்டு	जघान	படைத்தார்.

स हताम्बाद्वपुस्त्य रथान्निर्हतसारथेः । अथ शक्ति महातेजाः पितृव्याय मुमोच ह ॥ ४४ ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனான	रथात्	ரதத்தினின்று
सः	அவன் (இந்திரஜித்து)	अवपुस्त्य	கீழ்க்குதித்து
अथ	அப்பொழுது	पितृव्याय	கிறிய தந்தையின் மீது
हताम्बान्	குதிரைகள் மாண் டதும்	शक्ति	வேல் ஒன்றை
निहतसारथेः	ஸாரதி மரக்கப் பட்டதொன்றை	मुमोच ह	எறிந்தான்.

तामापतन्तीं संप्रेक्ष्य सुमित्रामन्दवर्धनः । चिच्छेद् निशितैर्वाणैर्दशधा साऽपतद्भुवि ॥ ४५ ॥

सुमित्तामन्दवर्धनः	ஸக்தமணர்	चिच्छेद्	தூண்டித் தெறிந்தார்.
तां	அதை (வேலை)	सा	அது
आपतन्तीं	எதிர்த்துவருவதாய்	सुनि	சூழியில்
संप्रेक्ष्य	கவனித்து	दशधा	பத்துத் தூண்டிக்கு
निशितैः	கூரிய		களாய்
बाणैः	கணைகளால்	अपतत्	கீழ்விழுந்தது.

तस्मै दृढधनुः क्रुद्धो हताश्वाय विभीषणः । वज्रस्पर्शसमानश्च ससर्गोरसि मार्गणान् ॥

दृढधनुः	கிஸ்ஸதம் வாய்க்கப்	वसि	யார்சில்
विभीषणः	விபீஷணர் [பெற்ற	वज्रस्पर्शसमान्	வஜ்ராயுதவீழ்ச்சிக்கு
हताश्व	குதிரைகளைவிழுத்த		பிகரான
तस्मै	அவன்மீது	पञ्च मार्गणान्	ஐந்து பாணங்களை
क्रुद्धः	கினந்து	सर्ग	விடுத்தார்.

ते तस्य कार्यं निर्भयं रुक्मपुङ्खा निमित्तगाः । बभूवुर्लोहितादिग्धा रक्ता इव महोरगाः ॥

निमित्तगाः	இலக்குகளில் பாயும்	लोहितादिग्धाः	இரத்தம் தேரய்ந்த
रुक्मपुङ्खाः	பொன் முனைகொண்ட		வைகளாய்
ते	அவைகள்	रक्ताः	சிவந்த
तस्या	அவனது	महोरगाः	பெரும் சர்ப்பங்கள்
कार्यं	உடலை	इव	போன்றவாறாய்
निर्भयं	பிளந்து	बभूवुः	விளங்கின.

स पितृव्याय संक्रुद्ध इन्द्रजिच्छरमाददे । उत्तमं रक्षसां मध्ये यमदत्तं महाबलः ॥ ४८ ॥

रक्षसां मध्ये	அரக்கர்களுள்	संक्रुद्धः	கினம் மேலிட்டு
महाबलः	மிக்க பலசாலியான	यमदत्तं	யமனூலனிக்கப்பட்ட
सः	அந்த	उत्तमं शरं	கிறந்த பாணத்தை
इन्द्रजिष्	இந்திரஜித்து	मध्ये	(அரக்கர்கள்)
विश्राय	சிறிய தந்தையின்		மத்தியில்
	பேரில்	आददे	கைக்கொண்டான்.

तं समीक्ष्य महातेजा महेषुं तेन संहितम् । लक्ष्मणोऽप्याददे बाणमन्यं भीमपराक्रमः ॥ ४९ ॥

कुवेरेण स्वयं स्वप्ने यदत्तमपितात्मना । दुर्जयं दुर्विषहं च सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ ५० ॥

महातेजाः	மஹாதேஜன்வியும்	तं	அந்த
भीमपराक्रमः	பெரும் பிரதாபசாலி	महेषुं	கிறந்த அஸ்திரத்தை
	யுமான	समीक्ष्य	பார்த்து
लक्ष्मणः अपि	ஸக்தமணரும்	अपितात्मना	அளவற்ற மகிமை
तेन	அவனால்		வாய்ந்த
संहितं	தொடுக்கப்பெற்ற	कुवेरेण	குபேரனால்

स्वमे	ஸ்வயம் தன் தில்	दुर्विषयं च	சுகிக்கொள் ள்ளது
स्वयं	தேவிரிவேயே		குபாண
दत्तं	அளிக்கப்பெற்ற தும்	यत्	எதுவோ அந்த
दुर्जयं	தனக்கவரிய தும்	अन्यं	மற்றொரு
सैवैः	இத்திர ளுள்ளிட்ட	वाणं	பாண த்தை
सुरासुरैः अपि	தேவா சுரரா ளும்	आरं	கைக்கொள் ளார்.

तयोस्ते धनुषी श्रेष्ठे बाहुभिः परिघोषमैः । विकृष्यमाणे बलवत्कौश्याविव चुकूजतुः ॥

तयोः	அவ்விருவர் களின்	बलवत्	வலுவ்த் கொண்டு
ते	அந்த	विकृष्यमाणे	இழுக்கப்படுகின்ற தன
श्रेष्ठे	சிறந்த		வாய்
धनुषी	விற்களிர ண்டும்	कौशौ इव	இரு அன்றிவகன்
परिघोषमैः	உழுவை த்தடி களுக்கொ		தொன்றவாய்
बाहुभिः	கைகளால் [புபாண	चुकूजतुः	ஒளித்தன.

ताभ्यां तौ धनुषी श्रेष्ठे संहितौ सायकोचमौ । विकृष्यमाणौ वीराभ्यां भृशं जज्वलतुः श्रिया ॥

ताभ्यां	அந்த	संहितौ	பூட்டப்பெற்ற
वीराभ्यां	இரு வீரர்களால்	विकृष्यमाणौ	தொடுக்கப்படுகின்ற
श्रेष्ठे धनुषी	சிறந்த இரு விற்களில்		வாய்
तौ	அந்த	श्रिया	ஒளியால்
सायकोचमौ	இரு சிறந்த பாணக்	भृशं	மிகவும்
	களும்	जज्वलतुः	தீவிர்தன.

तौ भासयन्तावाकाशं धनुर्भ्यां विशिखौ च्युतौ । मुखेन मुखपाहत्य सन्निपेततुराजता ॥

धनुर्भ्यां	இரு விற்களின் றும்	विशिखौ	பாண க்களும்
आकाशं	வான த்தை	मुखेन	தனிபால்
भासयन्ती	மிளிரச்செய்து	मुखं	தனிய
	கொண்டு	आजता	வலுவ்த் கொண்டு
च्युतौ	வெளிப்பிரிந்த	आहत्य	தாக்கி
तौ	அவ்விரு	सन्निपेततुः	கிழ்ச்சன.

सन्निपातस्तयोरसि च्छरयोर्धोररूपयोः ॥ ५४ ॥

सन्निपातयोः	கொடிய உருக்	सयोः	பாண க்களுக்கும்
	கொண்ட	सन्निपातः	வினாடி அழிவு
तयोः	அவ்விரு	आसीत्	தேர்ந்தது.

सधुमविस्फुलिङ्गश्च तज्जोऽग्निद्वारुणोऽभवत् ॥ ५५ ॥

सधुमविस्फुलिङ्गः	புகைவடி ளும் பொறி	अग्निः च	தீ
	களுட ளும்	द्वारुणः	மிகக்கொடியதாய்
तज्जः	அதிலிருந் துவதம்:ரிய	अभवत्	இருந்தது.

तौ महाग्रहसङ्काशावन्योन्यं सन्निपत्य च । सद्य्यामे शतधा यान्तौ मेदिन्यां विनिपेततुः॥

महाग्रहसङ्काशौ	பெரிய கிரகங்களை	सन्निपत्य च	தாக்கி,
तौ	அவைகள் [கிரகந்த]	शतधा यान्तौ	பல துணுக்குகளாக
संयामे	போரில்	मेदिन्यां	தரையில் [சூழி]
अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று	विनिपेततुः	விழுந்து விட்டனர்.

शरौ प्रतिहतौ दृष्ट्वा तावुभौ रणमूर्धनि । व्रीडितौ जातरोषौ च लक्ष्मणेन्द्रजितौ तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	उभौ	இருவர்களும்
रणमूर्धनि	போர் முகத்தில்	शरौ	பாணங்களை
शौ	அந்த	प्रतिहतौ	அழிக்கப்பட்டனவாய்
लक्ष्मणेन्द्रजितौ	லக்ஷ்மணரும் இந்திர ஜித்தமாவிய	दृष्ट्वा	கவனித்து
		व्रीडितौ	வெட்கமுற்று
		जातरोषौ च	சினமும் எய்தினர்.

सुसंरुधस्तु सौमित्रिरस्त्रं वारुणमाददे

॥ ५८ ॥

सौ मेलिः	லக்ஷ்மணர்	वारुणं अस्त्रं	வாருண ஆஸ்திரத்தை
तु	அப்பொழுது	आददे	தொடுத்தார்.
सुसंरुधः	ஆவேசமுற்று		

रौद्रं महेन्द्रजिद्युद्धे व्यसृजद्युधि निष्ठितः । तेन तद्विहतं त्वस्त्रं वारुणं परमाद्भुतम् ॥ ५९ ॥

महेन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	युधि	போரில்
रौद्रं	குந்திராஸ்திரத்தை	तत्	அந்த
द्युधि	போரில்	वारुणं	வாருண
निष्ठितः	முனைந்தவனாய்	अस्त्रं	ஆஸ்திரமானது
व्यसृजत्	விடுத்தார்.	परमाद्भुतं तु	மிக்க ஆச்சர்யமடைப
तेन	அதனால் (குந்திராஸ்திரத்தால்)	विहतम्	தக்கவண்ணமாய் அழிக்கப்பட்டது.

ततः क्रुद्धो महातेजा इन्द्रजित्समित्तज्ञयः । आप्रेयं सन्ध्ये दीप्तं स लोकं संक्षिपन्निव ॥

ततः	பிறகு	क्रुद्धः	சினமுண்டு
समित्तज्ञयः	போரில் வெற்றி கொள்ளும்	लोकं	உலகையே
महातेजाः	மிக்க ஆற்றல்படைத்த	संक्षिपन् इव	அழிப்பவன் போலாகி
सः	அந்த	दीप्तं	ஒளிமிக்க
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	आप्रेयं	ஆக்கினவாஸ்திரத்
		सन्ध्ये	தொடுத்தான். [எத

सौरणाश्रेण तद्दीरो लक्ष्मणः प्रत्यवारयत्

॥ ६१ ॥

तत्	அதை	सौरण	சூர்ய
दीरो	குரளுன	अश्रेण	அஸ்திரத்தால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	प्रत्यवारयत्	தடுத்தார்.

अस्त्रं निवारितं दृष्ट्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । आसुरं शत्रुनाशाय घोरमस्त्रं समाददे ॥६२॥

रावणिः	இந்திரனிடத்து	शत्रुनाशाय	பகைவனை யழிப்பதற் காக
अस्त्रं	அஸ்திரத்தை	आसुरं	அஸுரஸம்பந்தமான
निवारितं	தடுக்கப்பட்டதாக	घोरं	கொடிய
दृष्ट्वा	உணர்ந்து	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
क्रोधमूर्च्छितः	கிணத்தால் மெய்மறக் தலனாகி	समाददे	தொடுத்தான்.

तस्माच्चापाद्विनिष्येतुर्भास्वराः कूटमुद्गराः । शूलानि च भुशुण्ड्यश्च गदाः खड्गाः परश्वधाः ॥

तस्मात्	அந்த	भुशुण्ड्यः	புகண்டியெனும் ஆயு தக்களும்
आपाव्	கிள்ளினின்றும்	गदाः	கதைகளும்
भास्वराः	ஒளிபிக்க	खड्गाः	கத்திகளும்
कूटमुद्गराः च	கூட்டாயுதக்களும் முக்கராயுதக்களும்	परश्वधाः च	கோடரிகளும்
शूलानि	சூலாயுதக்களும்	विनिष्येतुः	வெளிப்போந்தன.

तद्दृष्ट्वा लक्ष्मणः संख्ये घोरमस्त्रमथासुरम् । अवार्थं सर्वभूतानां सर्वशत्रुविनाशनम् ॥
माहेश्वरेण द्युतिमांस्तदस्त्रं प्रत्यवारयत् ॥ ६४ ॥

अथ	அப்பொழுது	सर्वशत्रुविनाशनं	ஸர்வ சத்ருக்களையும் அழிக்கவல்லதுமான
द्युतिमान्	தேஜோவானாகும்	आसुरं	அஸுர
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
संख्ये	பொசிப்	दृष्ट्वा	கவனித்து
तत्	அந்த	माहेश्वरेण	மஹேசுவரஸ்திரத் தால்
घोरं	பயங்கரமானதும்	तत्	அந்த
सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணி களாலும்	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
अवार्थं	தடுக்கவொண்ணாத தாய்	प्रत्यवारयत्	தடைத்துவிட்டார்.

तयोः सुतमुलं युद्धं संवभूवाद्भुतोपपम् ॥ ६५ ॥

तयोः	அல்லிருவர்களுக்கும்	अद्भुतोपपं	உவமையற்றவாதும்
युद्धं	யுத்தமானது	संवभूव	நிகழ்ந்தது.
सुतमुलं	மிகக்குழப்பமாயும்		

गगनस्थानि भूतानि लक्ष्मणं पर्यवारयन् ॥ ६६ ॥

गगनस्थानि	ஆகாயத்திலிருக்கும்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
भूतानि	ஜீவகோடியகள்	पर्यवारयन्	சூழ்ந்துகொண்டனர்.

भैरवाभिरुते भीमे युद्धे वानररक्षसाम् । भूतैर्बहुभिराकाशं विस्मिदैरावृतं बभौ ॥ ६७ ॥

வானரரக்ஷஸர்	வானரரரக்ஷஸர் களின்	आकाशं	ஆகாசமானது
भीमे	பயங்கரமானதும்	विस्मितैः	ஆச்சர்யங்கொண்ட
भैरवाभिरुते	பயங்கரவோசை கொண்டதுமான	बहुभिः	பல
युद्धे	போரில்	भूतैः	பூதங்களால்
		आरूतं	குழப்பெற்றதாய்
		बभौ	இருந்தது.

ऋषयः पितरो देवा गन्धर्वा गरुडोरगाः । शतक्रतुं पुरस्कृत्य ररक्षुर्लक्ष्मणं रणे ॥ ६८ ॥

ऋषयः	ரீஷிகளும்	शतक्रतुं	இந்திரனை
पितरः	பித்தருக்களும்	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
देवाः	தேவர்களும்	रणे	போரில்
गन्धर्वाः	கந்தர்வர்களும்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
गरुडोरगाः	கருடர்களும், உரகர் களும்	ररक्षुः	ரக்ஷித்தார்கள்.

अथान्यं मार्गणश्रेष्ठं सन्दधे राघवानुजः । हुताशनसपस्पर्शं रावणात्मजदारणम् ॥ ६९ ॥

अथ	அப்பொழுது	रावणात्मजदारणं	இந்திராஜித்தை, சிதைக் கவல்லதுமான
राघवानुजः	லக்ஷ்மணர்	अन्यं	மற்றொரு
हुताशनसपस्पर्शं	அக்னிக்கொப்பாசிய ஸ்பர்சங்கொண்டதும்	मार्गणश्रेष्ठं	சிறந்த பரணமொன் றை
		सन्दधे	தொடுக்கலாயினர்.

सुपत्रपनुवृत्ताङ्गं सुपर्वाणं सुसंस्थितम् । सुवर्णविकृतं वीरः शरीरान्तकरं शरम् ॥ ७० ॥

दुरावारं दुर्विषहं राक्षसानां भयावहम् । आशीविषविषमख्यं देवसङ्घैः समर्चितम् ॥ ७१ ॥

येन शक्रो महातेजा दानवानजयत्पथुः । पुरा देवापुरे युद्धे वीर्यवान्हरिवाहनः ॥ ७२ ॥

तदैन्द्रमखं सौमित्रिः संयुगेष्वपराजितम् । शरश्रेष्ठं धनुःश्रेष्ठे नरश्रेष्ठोऽभिसन्दधे ॥ ७३ ॥

वीरः	வீரரும்	पुरा	முன்னொருகால்
नरश्रेष्ठः	புருஷோத்தமருமா கிய	देवापुरे	தேவாஸூர
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	युद्धे	போரில்
महातेजाः	மஹாதேஜஸ்கிபும்	येन	எதைக்கொண்டு
पथुः	ஸர்வசக்தனும்	दानवान्	அசுரர்களை
हरिवाहनः	{ ஹரியெனும் குதிரை யை வாஹனமாய்க் கொண்டவனும்	अजयत्	வெற்றிகொண்டானோ
वीर्यवान्	வீர்யசாலியுமான	तत्	அதாசிற்தும்
शक्रः	இந்திரன்	सुपर्वा	அழகிய சிறகுகள் கட்டப்பெற்றதும்
		अनुवृत्ताङ्गं	ஓரே பிரான உருக் கொண்டதும்

सुवर्णां	அழகிய கணுக்களுந் றதும்	भवावहं	ஆபத்தை, தந்தர வல்லதும்
सुसंखितं	மிக்க உறுதியானதும்	आशीर्विविषयम्	சர்ப்பத்தின் விஷத் திற்கொப்பானதும்
सुवर्णां विहृतं	பொன்னுலிழைக்கப் பெற்றதும்	देवसङ्घः	தேவகணக்கணால்
शरीरान्तरे	சரிசுத்திற்குநரசத்தொட விலைவிக்குழ்	समचितं	பூஜிக்கப்பெற்றதும்
शरं	பாணமாசிறதும்	संगुणेषु	பேரர்களில்
दुराधारं	தகைக்கவெண்ணு ததும்	भवराजिनं	எவராதும் வெல்லப் பெறுததும்
दुर्विषयं	எகிக்கவெண்ணுத தும்	ऐन्द्रं अस्त्रं	ஐந்திர அஸ்திரமான
राक्षसानां	ஆரக்கர்களுக்கு	शरश्रेष्ठं	சிறந்த பாணத்தை
		धनुःश्रेष्ठं	சிறந்த வில்வால்
		अभिवन्द्ये	புகழ்ந்துரை.

सन्ध्यामित्रदलने विचर्षणं शरासनम् । सज्यमायम्य दुर्धर्षं कालो लोकक्षये यथा॥७४॥

लोकक्षये	பிரளயகாலத்தில்	सर्वं	நானேற்றப்பட்டதும்
का लः	பிருத்தய	दुर्धर्षं	தகைக்கவரியதுமான
यथा	போன்றவராய்	शरासनं	வில்லை
अमित्रदलनं	சத்தாருக்களைச் சுதைக்கவல்லதும்	आयम्य	வளைத்து
		संवाय	தொடுத்து
		विचर्षणं	புகழ்த்தார்.

सन्धाय धनुषि श्रेष्ठे विकर्षणमिदमब्रवीत् । लक्ष्मीवाङ्मूढमणो वाक्यमर्थसाधकमात्मनः ॥

लक्ष्मीवान्	பூஸம்பன்னரான	आत्मनः	தனக்கு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	अर्थसाधकं	சார்பத்தியை விலை விக்கும்
श्रेष्ठे	சிறந்த	वाक्यं	ஒரு திருமொழியை
धनुषि	வில்லில்	इष्टं	பின்வருமாறு
संवाय	தொடுத்து	अब्रवीत्	சாற்றியருளினார்.
विकर्षणम्	இழுப்பவராய்		

धर्मात्मा सत्यसन्धश्च रामो दाशरथिर्यादि । पौरुषे चाप्रतिद्वन्द्वः शरैर्न जहि रावणिम् ॥

पौरुषे	"பிரதாபவிஷயத்தில்	सत्यसन्धः च	ஸத்தியசந்தராகவும்
अप्रतिद्वन्द्वः	ஒப்பற்றவராகிய	यदि	இருக்கினார் எனில்
दाशरथिः	தசரதசக்கிரவர்த்தியா ரின் திருமைந்கராகிய	शः	ஓ பாணமே!
रामः	பூராமர்	एने	இந்த
धर्मात्मा च	தர்மாத்மாவும்	रावणि	இந்திரஜித்தை
		जहि	வதைப்பாயாக, "

इत्युत्वा वाणमाकर्णं विकृष्य तमजिह्वगम् । सौमित्रिः समरे वीरः ससर्जेन्द्रजितं प्रति ॥
ऐन्द्रास्त्रेण समायोज्य लक्ष्मणः परवीरहा ॥ ७७ ॥

परवीरहा சுத்துருசம்ஹார
 வீரம் [சரும்
 சௌமித்ரி: சுமித்திராதேவியின்
 திருடைந்கருமான
 लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்
 समरे போரில்
 हति மேற்கண்டவாறு
 उचवा சாற்றியருளினிட்டு
 अजिह्वगं குறிதப்பாதுபாய
 வல்ல

तं அந்த
 वाणं பாணத்தை
 ऐन्द्रास्त्रेण இத்திராஸ்திரமந்தி
 ரத்தால்
 समायोज्य அபிமந்திரித்து
 आकर्णं காதுவரை
 विकृष्य இழுத்து
 इन्द्रजितं प्रति இத்திரஜித்தைக்
 குறித்து
 ससर्जे - விடுத்தார்.

स शिरः सशिरस्त्राणं श्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् । प्रमध्येन्द्रजितः कायात्पातयामास भूतले ॥

सः அது (பாணமானது)
 इन्द्रजितः இத்திரஜித்தினுடைய
 शिरः தலையை
 सशिरस्त्राणं தலைப்பாகையோடு
 கூடவும்

श्रीमज्ज्वलित- } அழகுக்கொண்டு ஜ்வ
 कुण्डलं } லிக்கும் குண்டலங்க
 ஞடலும்கூட
 प्रमथ्य துண்டித்து
 कायात् கரத்தினின்றி
 भूतले பூதலத்தில்
 पातयामास விழத்தியது.

तद्राक्षसतनुजस्य छिन्नस्कन्धं शिरो महत् । तपनीयनिभं भूमौ ददृशे रुधिरोक्षितम् ॥

राक्षसतनुजस्य அரசகமன்னனின்
 புதல்வனுடைய
 तत् அந்த
 छिन्नस्कन्धं கழுத்தறுபட்ட
 महत् शिरः பெரும் தலை

भूमौ பூமியில்
 रुधिरोक्षितं ரத்தத்தால் நனைந்து
 तपनीयनिभं ஸ்வர்ணத்திற்கொப்
 பானதாய்
 ददृशे காணப்பட்டது.

हतस्तु निपपाताशु धरण्यां रावणात्मजः । कवची सशिरस्त्राणो विध्वस्तः सशरासनः ॥

कवची கவசம் புனைந்திருந்த
 रावणात्मजः இத்திரஜித்து
 सशिरस्त्राणः தலைப்பாகையோடு
 கூடவும்
 सशरासनः तु வில்லோடுகூடவும்

विध्वस्तः அழிக்கப்பெற்று
 हतः உயிரிழந்து
 धरण्यां பூமியில்
 आशु சடக்கொன
 निपात சாய்ந்துவிட்டான்.

चुकुशुस्ते ततः सर्वे वानराः सविभीषणाः । हृष्यन्तो निहते तस्मिन्देवा वृत्रवधे यथा ॥

ततः அப்பொழுது
 ते அந்த
 सविभीषणाः விபிஷணருள்ளிட்ட

वानराः வானர்கள்
 सर्वे யாவரும்
 तस्मिन् அவன் (இத்திரஜித்து)

நிஹே	மூண்டவளவில்	यथा	எவ்வண்ணமோ
वृषवधे	விழுந்திராகரன் வளையமாய்	हृष्यन्ते:	அவ்வண்ணமே உற்சாகம் பூண்டவர் களாய்
देवाः	தேவர்கள்	बुकुशुः	ஆரவாரித்தார்கள்.

अथान्तरिक्षे देवानामूर्षीणां च महात्मनाम् । अभिज्ञे च सन्नादो गन्धर्वाप्सरसामपि ॥

अथ	அப்பொழுது	गन्धर्वाप्सरसं	} கந்தர்வர்களுடைய வும் அப்ஸரஸ்களு டையவும்
अन्तरिक्षे	வானில்	अपि	
देवानां च	தேவர்களுடையவும்	सन्नादः	போரவாரம்
महात्मनां	மஹாத்மர்களாகிய	अभिज्ञे	உண்டாயிற்று.
ऋषीणां च	ரிஷிகளுடையவும்		

पतितं तमभिज्ञाय राक्षसी सा महाचंसुः । वध्यमाना दिशो भेजे हरिभिर्जितकाशिभिः ॥

सा	அந்த	जितकाशिभिः	வெற்றிகொண்டு விளங்கும்
राक्षसी महाचंसुः	அரக்கப்பெரும்படை சீ	हरिभिः	வானரர்களால்
	அவளை (இந்திர ஜிதஹத)	वध्यमानाः	புடைக்கப்படுபவதாய்
पतितं	கீழ்ச்சாய்ந்தவராய்	दिशो:	திக்குகளில்
अभिज्ञाय	கவனித்து	भेजे	ஒடிற்று.

वानरैर्वध्यमानास्ते शस्त्राण्युत्सृज्य राक्षसाः । लङ्कामभिसुखाः सस्युर्नष्टसंज्ञाः प्रधाविताः ॥

ते	அந்த	उत्सृज्य	விட்டெறிந்து
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	मष्टसंज्ञाः	மெய்யற்றது
वानरैः	வானரர்களால்	प्रधाविताः	ஒடியவர்களாய்
वध्यमानाः	மொத்தமண்டு	लङ्कां	இலங்கையை
शस्त्राणि	ஆயுதங்களை	अभिसुखाः सस्युः	கொக்கிச்சென்றார்கள்.

दुदुर्बुहुधा भीता राक्षसाः शतशो दिशः । त्यक्त्वा प्रहरणान्सर्वे पट्टिशासिपरश्वधान् ॥

भीताः	வெருண்ட	प्रहरणान्	ஆயுதங்களை
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	त्यक्त्वा	போட்டுவிட்டு
सर्वे	யாவரும்	शतशो:	நூற்றுக்கணக்காக
पट्टिशासिपरश्वधान्	பட்டயக்கத்தி, வாள்கள், கோடரி ஆகிய	बहुधा	பலவாறாய்
		दिशो:	திசைகளில்
		दुमुवुः	ஒடினார்கள்.

केचिल्लङ्कां परिव्रस्ताः प्रविष्टा वानरार्दिताः

॥ ८६ ॥

वानरार्दिताः	வானரர்களால் புடை க்கப்பட்ட	केचित्	சிலர்
परिव्रस्ताः	வெருண்டோடிய	लङ्कां	இலங்கைக்குள்
		प्रविष्टाः	புகுந்தார்கள்.

समुद्रे पतिताः केचित्केचित्पर्वतमाश्रिताः

॥ ८७ ॥

केचित्	கிலர்
समुद्रे	கடலில்
पतिताः	விழுந்த குவிட்டார்கள்.

केचित्	கிலர்
पर्वतं	மலையிற்
आश्रिताः	நிலிஞர்கள்.

हतमिन्द्रजितं दृष्ट्वा शयानं समरक्षितौ । राक्षसानां सहस्रेषु न कश्चित्प्रदृश्यत ॥ ८८ ॥

हन्द्रजितं	இந்திரஜிதனத
हतं	கொல்லப்பட்டு
समरक्षितौ	போர்க்களத்தில்
शयानं	சாய்ந்துகிடப்பவனாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து

राक्षसानां	அரக்கர்களின்
सहस्रेषु	ஆயிரத்தவர்களில்
कश्चित्	ஒருவனும்
प्रदृश्यत न	முன்தோன்றவில்லை.

यथाऽस्तं गत आदित्ये नावतिष्ठन्ति रश्मयः । तथा तस्मिन्निपतिते राक्षसास्ते गतो दिशः॥

आदित्ये	கடிரவன்
अस्तं गते	அஸ்தமித்தவளையில்
यथा	எவ்வண்ணம்
रश्मयः	கிரணங்கள்
आवतिष्ठन्ति न	இராதின
तथा	அவ்வண்ணமே

तस्मिन्	அவன்
निपतिते	சாய்ந்துவளையில்
ते	அந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்
दिशः	திசைகளில்
गताः	ஓடிவிட்டார்கள்.

शान्तरश्मिर्वादित्यो निर्वाण इव पावकः ।

स बभूव महातेजा व्यपास्तगतनीवितः ॥

महातेजाः	பேராதற்கெண்ட
सः	அவன் (இந்திரஜிதன்)
व्यपास्तगतनीवितः	முற்றும் ஒழிந்துவிட்ட உலிருடையவனாய்

शान्तरश्मिः	கிரணங்களழிந்த
आदित्यः इव	சூரியன்போலவும்
निर्वाणः	அனைந்த
पावकः इव	அன்னிபோலவும்
बभूव	இருந்தான்.

प्रशान्तपीडाबहुलो नष्टारिष्टः प्रतापवान् ।

बभूव लोकः पतिते राक्षसेन्द्रसुते तदा ॥९१॥

प्रतापवान्	பெருந்தாபக்கொண் டிருந்த
लोकः	உலகமானது
तदा	அப்பொழுது
राक्षसेन्द्रसुते	அரக்கமன்னன் புதல்வன்

पतिते	சாய்ந்துவளையில்
प्रशान्तपीडाबहुलः	உபத்திரவங்கள் பல வும் நீங்கப்பெற்றது
नष्टारिष्टः	கஷ்டங்கள் ஒழிந்த தாய்
बभूव	ஆகிற்று.

हर्षं च शक्रो भगवान्सह सर्वैः सुरर्षभैः ।

जगाम निहते तस्मिन्नाक्षसे पापकर्मणि ॥९२॥

हर्षम्	அந்த
पापकर्मणि	பாபகர்த்தவாகிரிய
राक्षसे	அரக்கள்
निहते	மாண்டவுடன்
शक्रः भगवान् च	இந்திராகனாணன்

सुरर्षभैः	தேவோத்தமர்கள்
सर्वैः सह	பாவருடங்கூட
हर्षं	ஆனந்தத்தை
जगाम	கொண்டார்.

आकाशे चापि देवानां शुश्रुवे दुन्दुभिस्वनः । नृत्त्यद्भिरपसरोभिश्च गन्धर्वैश्च महात्मभिः ॥

आकाशे	அகாசத்தில்	गन्धर्वैः च	கந்தர்வர்களோடும்
नृत्यद्भिः	நூத்யத்தினால்	देवानां	தேவர்களுடைய
अपसरोभिः च	அபஸ்ரோஸ்தீர்களோடும்	दुन्दुभिस्वनः अपि	துந்துபிஸ்வநம்
महात्मभिः	மகாத்மர்களோடும்	शुश्रुवे	சேட்கப்பெற்றது.

वहृषुः पुष्पवर्षाणि तद्भ्रतपभूत्तदा । मशरंसुहृते तस्मिन्नाक्षसे कूरकर्मणि ॥

वहृषुः	வஹ்ருஷு	॥ ९४ ॥	
पुष्पवर्षाणि	பூஷ்பவர்பாணி	तस्मिन्	அது
तद्भ्रतपभूत्तदा	தத்ப்ரதபஹூத்ததா	अक्षसे	அக்ஷசேயலகைமந்தவஹு
मशरंसुहृते	மசரன்சுஹ்ரதே	शक्षसे	அக்ஷசே
तस्मिन्	அதில்	इते	இது
कूरकर्मणि	கூர்கர்மணியில்	पुष्पवर्षाणि	பூஷ்பவர்பாணி
शक्षसे	அக்ஷசே	वहृषुः	வஹ்ருஷு
इते	இது	मशरंसुः	மசரன்சு
पुष्पवर्षाणि	பூஷ்பவர்பாணி	तदा	அப்போது
वहृषुः	வஹ்ருஷு		
मशरंसुः	மசரன்சு		

आजग्मुः पतिते तस्मिन्सर्वलोकभयावहे । ऊचुश्च सहिताः सर्वे देवगन्धर्वदानवाः ॥

आजग्मुः	அஜகமு	॥ ९५ ॥	
पतिते	பததிதே	विज्वराः	விஜ்வரா
तस्मिन्	அதில்	शान्तकलुषा	சாந்தகலுஷா
सर्वलोकभयावहे	சர்வலோகபயாவஹே	ब्राह्मणा	ப்ராஹ்மணர்கள்
ऊचुश्च	ஊசுசு	विचरान्त्विति	விசரான்த்வதி
सहिताः	சஹிதர்கள்	आजग्मुः	அஜகமு
सर्वे	சர்வ	ब्राह्मणाः	ப்ராஹ்மணர்கள்
देवगन्धर्वदानवाः	தேவகந்தர்வதானவர்கள்	शान्तकलुषाः	சாந்தகலுஷா
		विज्वराः	விஜ்வரா
		ब्राह्मणाः	ப்ராஹ்மணர்கள்
		विचरान्त्विति	விசரான்த்வதி
		आजग्मुः	அஜகமு
		ब्राह्मणाः	ப்ராஹ்மணர்கள்
		विचरान्त्विति	விசரான்த்வதி
		आजग्मुः	அஜகமு
		ब्राह्मणाः	ப்ராஹ்மணர்கள்
		विचरान्त्विति	விசரான்த்வதி

ततोऽभ्यनन्दनसंहृष्टाः समरे हरिव्यूथपाः । तमपतिवलयं दृष्ट्वा हतं नैर्ऋतपुङ्गवम् ॥ ९६ ॥

ततोऽभ्यनन्दनसंहृष्टाः	ததோஃப்யநந்நசஹ்ரஸ்தா	समरे	சமரே
हरिव्यूथपाः	ஹரிவ்யூதபா	हतं	ஹதம்
ततः	தத	दृष्ट्वा	த்ருஸ்த்வா
अपतिवलयं	அபதிவலயம்	दृष्ट्वा	த்ருஸ்த்வா
तं	தம்	दृष्ट्वा	த்ருஸ்த்வா
नैर्ऋतपुङ्गवं	நைர்ஹிதபுங்ஹவம்	दृष्ट्वा	த்ருஸ்த்வா

विभीषणो हनुमांश्च जाम्बवांश्चैर्युधपः । विजयेनाभिनन्दन्स्तुष्टुवुश्चापि लक्ष्मणम् ॥१७॥

विभीषणः च	விபிஷணனும்	विजयेन	வெற்றியால்
हनुमान् च	ஹனுமாளும்	लक्ष्मणं अपि	லக்ஷ்மணனாரையும்
कश्यपुथपः	காடியேனைத் தலைவர்	अभिनन्दन्तः	கொண்டாடுகின்றவர்
	கூகிய		களாய்
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	स्तुष्टुः	துதித்தார்கள்.

श्वेलन्तश्च नदन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । लब्धलक्ष्णा रघुसुतं परिवार्योपतस्थिरे ॥ १८ ॥

श्वङ्गमाः	வானர்கள்	नदन्तः च	பூசலிடுபவர்களாகவும்
लब्धलक्ष्णाः	பத்தேசம் திறைவேறியவர்களாய்	गर्जन्तः च	கர்ஜிப்பவர்களாகவும்
		रघुसुतं	லக்ஷ்மணரை
		परिवार्य	சூழ்ந்து
श्वेलन्तः च	சூழிப்பவர்களாகவும்	उपतस्थिरे	பக்களில் நின்றார்கள்.

लाङ्गलानि प्रविध्यन्तः स्फोटयन्तश्च वानराः । लक्ष्मणो जयतीत्येवं वाक्यं विश्रावयंस्तदा ॥

वानराः	வானர்கள்	लक्ष्मणः	"லக்ஷ்மணர்
तदा	அப்பொழுது	जयति	வந்தோக்கிருந்தமாதிரி
लाङ्गलानि	கால்களை		கவனக்குகின்றார்,"
प्रविध्यन्तः	சுழற்றி அடிப்பவர்	इति एवं	இப்படியாகிய
	களாய்	वाक्यं	மொழியை
स्फोटयन्तः च	கைகொட்டுகின்றவர்	विश्रावयन्	பதவிரக்கமாய்
	களாய்,		மொழிந்தார்கள்.

अन्योन्यं च समाक्षिप्य कपयो हृष्टमानसाः । चक्रुश्चावचमुणा राघवाश्रयजाः कथाः ॥

कपयः	வானர்கள்	राघवाश्रयजाः	பூராமரது கொண்டு
हृष्टमानसाः	மனஉற்சாகக்கொண்டு		களா லுண்டான
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்	उवाचमुणाः	மேன்மைபொருந்திய
समाक्षिप्य	கட்டிக்கொண்டு	कथाः च	பேச்சுகளை
		चक्रुः	பேசினார்கள்.

तदसुकरमथाभिवीक्ष्य हृष्टाः मियसुहृदो युधि लक्ष्मणस्य कर्म ।

परममुपलभन्मनःप्रहर्षे विनिहतमिन्द्ररिपुं निशम्य देवाः ॥ १०१ ॥

देवाः	தேவர்கள்	कर्म	செயலை
मथ	அப்பொழுது	हृष्टाः	சந்தோஷமுள்ளவராக
युधि	போலில்	अभिवीक्ष्य	கவனித்து,
मियसुहृद्वैः	உற்ற துணைவராகிய	इन्द्ररिपुं	இந்திரஜித்தை
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	विनिहतं निशम्य	மாண்டவஞ்சப்பார்க்கு
तत्	அந்த	परमं	மிகுந்த
अमुकरं	எளிதிற்கேயற்கரிய	मनःप्रहर्षे	மனச்சுந்தோஷையை
		उपलभन्	கொண்டார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥

द्विनवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ १२ ॥

लक्ष्मणश्राघनम्—லக்ஷ்மணரைப் புகழ்வது.

रुधिरक्लिन्नात्रस्तु लक्ष्मणः शुभलक्षणः । बभूव हृष्टस्तं इत्वा शक्येताग्माह्वे ॥ १ ॥

शुभलक्षणः	நற்பிறவிக் குணங்கள் அடையப்பெற்ற	तु	அப்பொழுது
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	ते शक्येतां	அந்த இரத்திரஜித்தை
आह्वे	பேரில்	इत्वा	கொன்று
रुधिरक्लिन्नात्रः	குருதிவழிந்த மேனி கொண்டவராய்	इष्टः	ஆனந்தம் கொண்ட வராய்
		बभूव	ஆரவார்.

ततः स आम्बवन्तं च हनूमन्तं च वीर्यवान् । सन्निहत्य महातेजास्तांश्च सर्वान्वनोकसः ॥
आजगाम ततस्तीव्रं यत्र सुधीवराघवौ । विभीषणमवष्टभ्य हनूमन्तं च लक्ष्मणः ॥ ३ ॥

ततः	அனந்தரம்	सन्निहत्य	கட்டிக்கொண்டு
वीर्यवान्	வீர்யவானியும்	विभीषणं	விபிஷணரையும்
महातेजाः	மகாதேஜஸ்வியமானவிய	हनूमन्तं च	ஹனுமாரையும்
सः	அந்த	अवष्टभ्य	கைலாக்கு கொடுத்து க்கொண்டு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	सुधीवराघवौ	சுதீவராவும் ஸ்ரீராம
आम्बवन्तं च	ஆம்பவந்தரையும்	यत्र	எங்கோ [சீராவும்
हनूमन्तं च	ஹனுமனாரையும்	ततः	அங்கிடத்திற்கு
तान्	அந்த	तीव्रं	வேகமாய்
वनोकसः	வானார்கள்	आजगाम	வந்துசென்றார்.
सर्वान् च	யாவரையும்		

ततो राममभिक्रम्य सौमित्रिरभिवाद्य च । तस्यौ भ्रातृसमीपस्थ इन्द्रस्येव बृहस्पतिः ॥४॥

ततः	அப்பொழுது	इन्द्रस्य	இந்திரனுக்கு
सौमित्रिः	சைத்ரமணர்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
रामं	ஸ்ரீராமரை	भ्रातृसमीपस्थः	சமையனரின் பக்க கல்கெருப்பவராய்
अभिक्रम्य	அணுகி	तस्यौ	தரூ
अभिवाद्य च	நமஸ்கரித்தும்		காத்திரிக்குள்.
बृहस्पतिः	வியாழன்		

निष्टुनत्रिव चामस्य राघवाय महात्मने । आचक्षे तदा वीरो घोरमिन्द्रजितो वधम् ॥

इदा	அப்பொழுது	घोरं	பயங்கரமான
वीरः च	வீரராகிய ஆவர்	वधं	வதைவை
आमस्य	கிட்டி	निष्टुन इव	பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டே
महात्मने	மஹாத்மாவாகிய	आचक्षे	தெரியப்படுத்தினார்.
राघवाय	ஸ்ரீராமருக்கு		
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தின்		

रावणेस्तु शिरश्छिन्नं लक्ष्मणेन महात्मना । न्यवेदयत रामाय तदा हृष्टो विभीषणः ॥६॥

வடா	அப்பொழுது	லக்ஷ்மண	வசந்தமணரால்
ஹ்ர:	ஆனந்தம் கொண்	ராவண:	இந்திரஜித்தின்
விभीषण: तु	விபிஷணரும் [அருந்த	शिर:	தலையை
रामाय	ஸ்ரீராமரிடம்	छिन्नं	அறுக்கப்பட்டதாய்
महात्मना	மஹாத்மாவாகிய	न्यवेदयत	தெரிவித்தார்.

शुत्वैतत्तु महावीर्यो लक्ष्मणेनेन्द्रजिद्वधम् । महर्षमतुलं लेभे रामो वाक्यमुवाच ह ॥ ७ ॥

महा वीर्य:	மஹா பகைராமசாலி யாகிய	अतुलं	அளவற்ற
राम:	ஸ்ரீராமர்	महर्ष	ஆனந்தத்தை
लक्ष्मणेन	வசந்தமணரால்	लेभे	அடைந்தார்.
पुत्र	இந்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
इन्द्रजिद्वधं	இந்திரஜித்தின்	तु	அப்பொழுது
शुवा	கேட்டு, [வதைவைய	उवाच ह	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:

साधु लक्ष्मण तुष्टोऽस्मि कर्मणा सुकृतं कृतम् । रावणेर्हि विनाशेन जितमित्युपधारय ॥

लक्ष्मण	"வசந்தமணு!"	रावणे:	இந்திரஜித்தின்
साधु	சந்து!	विनाशेन हि	அழிவாலேயே
सुकृतं	சற்கருமம்	जितं	யாவும் வெற்றிகொள் ளப்பட்டது
कृतं	புரியப்பெற்றது.	इति	என்று
कर्मणा	அச்செயலால்	उपधारय	நிச்சயம் கொள்வா யாக."
तुष्ट: अस्मि	ஆனந்தக்கொண் டென்.		

स तं शिरस्युपाघ्राय लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् । लज्जमानं बलात्स्नेहादङ्घ्रारोप्य वीर्यवान् ॥
उपवेश्य तमुत्सङ्गे परिष्वज्यावपीडितम् । भ्रातरं लक्ष्मणं स्निग्धं पुनः पुनरुद्दिक्षत ॥१०॥

वीर्यवान्	வீர்யசாலியான்	उपदेशे	மடிவில்
तः	அவர்	उपवेश्य	உட்கார்ந்தி
लक्ष्मिवर्धनं	பேரழகுபெருகி	बलात्	இறக
भ्रातरं	அம்பியாகும் [நிந்தும்	परिष्वज्य	தழுவிக்கொண்டு
तं लक्ष्मणं	அந்த வசந்தமணரை	शिरसि	சிரலில்
अङ्घ्रि	மடிபீது	उपाघ्राय	உச்சிமுக்கந்து
आरोप्य	எற்றிவைத்துக்கொ ண்டு	अवपीडितं	தன்புற்றிருக்கும்
लज्जमानं	வெட்கியிருக்கும்	लक्ष्मणं	வசந்தமணரை
तं	அவனை	स्निग्धं	அன்பாய்
उद्दिक्षत	அன்பால்	पुनः पुनः	பீண்டும்பீண்டும்
		उद्दिक्षत	கடாகழித்தருளினார்.

शर्यसंधीदितं शस्तं निश्वसन्तं तु लक्ष्मणम् । रामस्तु दुःखसन्तप्तस्तदा निश्वसितो भृशम् ॥

तदा	அப்பொழுது	लक्ष्मणं तु	லக்ஷ்மணரை உத்தேசித்து
रामः तु	ராமரும்,	दुःखसन्तप्तः	துக்கத்தால் தடித்தவராய்
शस्तं	தாக்கப்பட்டு	भृशं	யிக
शर्यसंधीदितं	களை முனைகளால் துன்புற்று	निश्वसितः	பெருமூச்செறிந்தார்.
निश्वसन्तं	பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்கும்		

मूर्ध्नि चैनमुपाधाय भूयः संस्पृश्य च त्वरन् । उवाच लक्ष्मणं वाक्यमाश्वस्य पुरुषर्षभः ॥

पुरुषर्षभः	புருஷோத்தமரரசிய	भूयः	மேன்மேலும்
एवं	இவ்வாறு [அவர்]	संस्पृश्य च	தழுவிக்கொண்டும்
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	आश्वस्य	தேற்றாவுபடுத்தி
मूर्ध्नि	கொலையில்	वाक्यं	சொல்லொன்றை
उपाधाय च	உச்சிமுக்கூற்றும்	उवाच	பின்வருமாறு உரைத்தார் :
त्वरन्	பரபரப்புற்று		

कृतं परमकल्याणं कर्म दुष्करकर्मणा

॥ १३ ॥

दुष्करकर्मणा	"அரிய செயலால்	कर्म	கருகருமம்
परमकल्याणं	யிக நலனளிக்கும்	कृतम्	முடிக்கப்பெற்றது.

अद्य मन्ये हते पुत्रे रावणं निहतं युधि

॥ १४ ॥

अद्य	"அப்பொழுது	हते	மாய்க்கப்பட்டவன
युधि	போலில்	रावणं	ராவணனையும் [வில்]
पुत्रे	புத்திரன்	निहतं	மான்டவனுய்
		मन्ये	களைக்கின் தென்.

अद्याहं विजयी शत्रौ हते तस्मिन्दुरात्मनि

॥ १५ ॥

तरिम्	"அந்த	अहं	என்
दुरात्मनि	துஷ்டர் தமாவரசிய	अद्य	இப்பொழுது
शत्रौ	சுத்ரு	विजयी	வெற்றிபெற்றவனாகி
हते	மான்டவன கில்		கைன்.

रावणस्य नृशंसस्य दिष्ट्या वीर त्वया रणे । छिन्नो हि दक्षिणो बाहुः स हि तस्य व्यपाश्रयः॥

वीर	"வீரனே!	छिन्नः	தறுக்கப்பட்டு
त्वया	உன்னால்		கிட்டது.
रणे	போலில்	दिष्ट्या	பெருநலன்கிளைந்தது.
नृशंसस्य	கொடிய யானைய	सः	அவன் (இந்திரஜித்த)
रावणस्य	ராவணனது	तस्य	அவனுக்கு (ராவணனுக்கு)
दक्षिणः	வலது	व्यपाश्रयः हि	நந்துணையன்றோ?
बाहुः हि	புதுமே		

विभीषणहनुमद्भ्यां कृतं कर्म महद्रणे

॥ १७ ॥

रणे } "போரில்
 विभीषण- } விபிஷணராலும்
 हनुमद्भ्यां } அனுமாராலும்

महद् कर्म } महद्
 कृतम् } கீறந்த
 செயல்
 செய்து. க்கப்பட்டது.

अहोरात्रैस्त्रिभिर्वीरः कथञ्चिद्विनिपातितः

॥ १८ ॥

वीरः } "கீரணுகமவன்
 (இந்திரஜித்த)
 त्रिभिः } மூன்று

अहोरात्रैः } இராப்பகல்களாக
 कथञ्चित् } கிரமப்பட்டு
 विनिपातितः } வீழ்த்தப்பட்டான்.

निरमिश्रः कृतोऽस्म्यद्य निर्यास्यति हि रावणः । बलव्यूहेन महता श्रुत्वा पुत्रं निपातितम्॥

अद्य हि } "இப்பொழுதே
 निरमिश्रः } சுத்குக்கனொழிந்த
 कृतः मस्मि } வளைய
 रावणः } ஆக்கப்பட்டேன்.
 रावणम् } ராவணன்

पुत्रं } புதல்வனை
 निपातितं श्रुत्वा } வீழ்த்தப்பட்டவனாய்
 महता } பெரும் [கேட்டு
 बलव्यूहेन } சேனையணியோடு
 निर्यास्यति } புறப்பட்டுவருவான்.

तं पुत्रवधसन्तप्तं निर्यान्तं राक्षसाधिपम् ।

बलेनावृत्य महता निहनिष्यामि दुर्जयम् ॥

दुर्जयं } "வெல்லந்கரியனும்
 पुत्रवधसन्तप्तं } புத்திரனதுவதையால்
 तं } தடித்திருப்பவனும்
 निर्यान्तं } எதிர்த்துவருபவனும்,
 तं } அந்த [மான]

राक्षसाधिपं } அரசுக்கமன்னனை
 महता } பெரும்
 बलेन } சைன்யத்தால்
 आवृत्य } சூழ்ந்து
 निहनिष्यामि } வதைத்துவிடுவேன்.

त्वया लक्ष्मण नाथेन सीता च पृथिवी च मे । न दुष्पापा हते त्वद्य शक्रजेतरि चाहवे ॥

लक्ष्मण } "லக்ஷ்மணா!
 नाथेन } துணைவனான
 त्वया } உன்னால்
 अद्य } இப்பொழுது
 आहवे } போரில்
 शक्रजेतरि च } இந்திரஜித்தே

हते तु } மாய்க்கப்பட்ட
 मे } எனக்கு [வளவில்
 सीता } வீதையும்
 दुष्पापा न } அடையவரியளல்லன்.
 पृथिवी च } பூவுல்குமே
 च } அப்படியே அடைய
 वरियதல்ல, ॥

स तं भ्रातरमाश्वस्य परिष्वज्य च राघवः । रामः सुपेणं मुदितः समाभाष्येद्मब्रवीत् ॥

सः } அந்த
 राघवः } ரகுலத்திலகரான
 रामः } சீராயர்
 मुदितः } களிப்புந்து
 च } அந்த
 आश्वस्य } தம்பிகைய

भाश्वस्य } தேற்றாவுபடுத்தி
 परिष्वज्य च } அணைத்துக் கொ
 सुपेणं } ஸுவேணனை [ண்டும்
 समाभाष्य } அழைத்து
 इत् } பின்வருமாறு
 अब्रवीत् } கட்டளைபிட்டார்.

— சசல்யோ஽ய் மஹாபாஹு சௌமித்ரிமித்ரிவத்ஸல: | யதா ஢வதி ஸுஸ்வஸ்தததா த்வ் ஸமுபா஢ர ||

மஹாபாஹு	“பெரும்துத் திமரணே!	யதா	எப்படியானால்
஢ய்	இந்த	ஸுஸ்வஸ்த:	நல்ல நிலையிலிருப்ப
சசல்ய:	வேதணையேடிருக்கும்	஢வதி	ஆவனே [வனய்
மித்ரிவத்ஸல:	உற்றவர்களிடம் ஆன் புகொண்ட	ததா	ஆப்படியாய்
சௌமித்ரி:	லக்ஷ்மணன்	த்வ்	நீ
		ஸமுபா஢ர	கிவிதலை செய்த.

• விஸல்ய: க்ரியதா த்ரிம சௌமித்ரி: ஸத்ரி஢ிஷண: | ஃஹ்வானரஸௌந்யானா ஶுராணா ட்ருமயோ஢ினா||
யே ஢ா஢்யந்யே஽த்ரு யு஢்யந்நி சசல்யா த்ரிணஸ்ததா | தே஽பி ஸர்வே ஢யத்ரேந க்ரியந்நா ஸுத்ரிநஸ்த்வயா||

ஸத்ரி஢ிஷண:	“விடுவணருடன் கூட	யே ஢ந்யே	வேறெவர்கள்
சௌமித்ரி:	லக்ஷ்மணன்	஢ந	இப்பொழுது
த்ரிம	விஸரலில்	யு஢்யந்நி	போரிட்டார்களே
விஸல்ய:	வேதணையற்றவனாய்	தே	ஆந்த
க்ரியதா	செய்யப்பட்டதும்.	த்ரிண:	புண்பட்டு
ததா	ஆவ்வண்ணமே	சசல்யா:	வேதணையேடிருக்கும்
ட்ருமயோ஢ினா	மரக்களைக்கொண்டு போரிடும்	ஸர்வே ஢பி	யாவரும்
ஶுராணா	ஶூரார்களான	஢யத்ரேந	முயற்சிக்கொண்டு
ஃஹ்வானரஸௌந்யானா	காடிவானரகாண்யக்	த்வயா	உன்னால்
஢பி ஢	இன்னும் [களுடன்	ஸுத்ரிந:	சகமரணவர்களாய்
		க்ரியந்நா஢ு	செய்யப்பட்டதும்.”

• ஸ்வஸுக்ஸ்து ராமேண மஹாத்மா ஹரியூயய: | லக்ஷ்மணாய ட்டௌ நஸ்த: ஸுபேண: ஢ரமௌபதி஢ு ||

ஶு	ஆப்பொழுது	ஹரியூயய:	வானரசேனைத்தலைவ னுமான
ராமேண	ஸ்ரீராமரால்	ஸுபேண:	சுடுவணன்
ஸ்வ	மேற்கண்டவாறு	லக்ஷ்மணாய	லக்ஷ்மணருக்கு
யய:	கட்டணையிடப்பெற்ற வனும்	஢ரமௌபதி	சிற்றந்த பச்சிலையென்
மஹாத்மா	பேராற்றல் கொண்ட வனும்	நஸ்த:	முக்கில் [ஶற
		ட்டௌ	வைத்தான்.

• ஸ தஸ்யா ஢ந்஢மா஢்ராய விஸல்ய: ஸ஢பயத் | ததா நிர்வேதநத்வே ஸ்ஹ்஢்ரண ஸ்வ ஢ || ௨௭ ||

ஸ:	ஆவார்	ததா	ஆவ்வண்ணமே
தஸ்யா:	ஆதனாறு,	நிர்வேதந: ஸ்வ ஢	வேதணையற்றவராயும்
஢ந்஢	மணத்தை	ஸ்ஹ்஢்ரண: ஸ்வ ஢	காயவடுக்களுதிர்த்த வராயும்
஢ா஢்ராய	முகர்ந்து	ஸ஢பயத்	ஆனார்.
விஸல்ய:	கரீணமுனைக்காயக ளற்றவராயும்		

विभीषणमुखानां च सुहृदां राघवाज्ञया । सर्वानरमुख्यानां चिकित्सां स तदाऽकरोत् ॥

ச:	அவன்	சர்வானரமுக்யானாं ச	எல்லா வானரோத்
राघवाज्ञया	ஸ்ரீராமரின் கட்டளை யால்	चिकित्सां	சிகித்சைஸைய
विभीषणमुखानां	விபிஷணர் முதலான	तदा	அப்பொழுது
सुहृदां	நண்பர்களான	अकरोत्	செய்தான்.

ततः प्रकृतिमापन्नो हृतशलयो गतव्यथः । सौमित्रिर्मुदितस्तत्र क्षणेन विगतज्वरः ॥ २९ ॥

ततः	அப்பொழுது	गतव्यथः	வேதனைபொழிந்த
तस्य	அவ்விடத்தில்	विगतज्वरः	வராய்
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	प्रकृति	மனக்கவலை நீங்கியவ
क्षणेन	சிறிது நேரத்தில்	आपन्नः	ராய்
हृतशलयः	பாணப்புண்கள் நீற	मुदितः	என்பபா வநிகைமையை
	வராய்		அடைந்தவராய்
			உக்ஷாணுகொண் டிருந்தார்.

तथैव रामः प्लवगाधिपस्तदा विभीषणश्चक्षपतिश्च जाम्बवान् ।

अवेक्ष्य सौमित्रिपरोगमुत्थितं मुदा ससैन्या रुचिरं जहर्पिरे ॥ ३० ॥

तदा	அப்பொழுது	सौमित्रि	ஸக்திமணனார்
रामः एव	ஸ்ரீராமரும்	भरोग	கொயற்று
प्लवगाधिपः तथा	வானரமன்னனும்	उत्थितं	எழுந்தவராய்
विभीषणः च	விபிஷணரும்	अवेक्ष्य	கவனித்து
अक्षपतिः	காடிமன்னராகிய	मुदा	ஸந்தேசம்தத்தால்
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	सुचिरं	மிக
ससैन्याः	சேனைகளுடன் கூட	जहर्पिरे	மனத்திருப்திகொண் டார்கள்.

अपूजयत्कर्म स लक्ष्मणस्य सुदुष्करं दाशार्थिर्महात्मा ॥ ३१ ॥

सः	அந்த	सुदुष्करं	செயற்கரிய
महात्मा	மகா தீமாவாகிய	कर्म	செயலை
दाशार्थिः	ஸ்ரீராமர்	अपूजयत्	கொண்டாடினார்.
लक्ष्मणस्य	ஸக்திமணரின்		

हृष्टा बभूवुर्पुषि यूधपेन्द्रा निपातितं शक्रजितं निशम्य ॥ ३२ ॥

यूधपेन्द्राः	வானரசேனைத்தலைவர்	निपातितं	விழுத்தப்பட்டுவாய்
शक्रजितं	சூரதேவஜிதனாத [கள்	निशम्य	கேட்டு
पुषि	பேரில்	हृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்ட
		बभूवुः	ஆனர்கள். [வர்களாய்

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे द्विनवतितमः सर्गः ॥

शिनयतितमः सर्गः—**தொண்டுகொண்டவனானவனது ஸர்க்கம்** ॥ १३ ॥

रावणविलापः—**ராவண விலாபம்.**

ततः पौलस्त्यसचिवाः श्रुत्वा चेन्द्रजितं हतम् । आचक्षुर्भिजाय दशमीवाय सन्वथाः ॥

சத:	அப்பொழுது	अभिजाय	சர்வத்தைதயும் விசாரி
• पौलस्त्यसचिवाः	ராவணன் மந்திரிகள்		• தந்திரிக் குகொண்டு
इन्द्रजितं च	இந்திரஜிதனதாயும்	दशमीवाय	10 வணலிடம்
हतं	மாண்டவனாய்	आचक्षुः	பின்வருமாறு தெரிவி
श्रुत्वा	கேட்டு,		த்தார்கள்;
सन्वथाः	தாயாக்கொண்டவர்		

युद्धे हतो महाराज लक्ष्मणेन तवान्वजः । विभीषणसहायेन मिपतां नो महाद्युतिः ॥ २ ॥

महाराज	“மன்னவரே!	धामजः	புதல்வர்
नः	நாம்	युद्धे	போரில்
मिपतां	விழித்தாக்கொண்ட	विभीषणसहायेन	விபிஷணனை துணை
	ருக்கலையில்		யாக்கொண்ட
तव	தேவரீரது	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்
महाद्युतिः	மகா மகிமைகொண்ட	हतः	கொல்லப்பட்டார்.

• शूरः शूरेण संगम्य संयुगेष्वपराजितः । लक्ष्मणेन हतः शूरः पुत्रस्तु विबुधेन्द्रजित् ॥

गतः स परमांल्लोकान्छरैः संताप्य लक्ष्मणम् ॥ ३ ॥

विबुधेन्द्रजित्	“தேவிக் கொசத்தருயும்	हतः	கொல்லப்பட்டார்.
पुत्रः	புதல்வரும்	शूरः	சூர
संयुगेषु	போர்தளில்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
अपराजितः	தோல்விபெறாத	शरैः	பரண்களால்
शूरः सु	சூரருமான	संताप्य	உருத்திவிட்டு
सः	ஆவர்	परमान्	உத்தமபரண
शूरेण	வீரனால்	लोकान्	உலகங்களுக்கு
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	गतः	கொன்றுவிட்டார்.”
संगम्य	உகிர்த்து		

स नं प्रतिभयं श्रुत्वा वधे पुत्रस्य दारुणम् । घोरमिन्द्रजितः संख्ये कश्मलं चाविशन्महतम् ॥

सः	ஆவன் (ராவணன்)	घोरं	கொடியதுபரண
संख्ये	போரில்	तं	அந்த
पुत्रस्य	புதல்வனால்	वधे	வதைசைய
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்கிவாண்டய,	श्रुत्वा	கேட்டு,
प्रतिभयं	பயத்தை விளைவிக்கத்	च	அதனால்
	தக்கார்	महतं	பெரும்
दारुणं	மகாமோதனைவை விளை	कश्मलं	சூர்ச்சையை
	விட்டது	आविशत्	ஆண்டார், உள்.

उपलभ्य चिरात्संज्ञां राजा राक्षसपुङ्गवः । पुत्रशोकादितो दीनो विललापाकुलेन्द्रियः ॥

ராஜா	மன்னனாகிய	புத்தோகாதித:	புத்திரசோகத்தால்
ராட்சசபுங்கவ:	ராட்சசனோத்தமன்	தின:	வக்கமுற்று
சிராந்	வெகுநேரஞ்சென்று	பாகுலேந்திரிய:	பொறிகள் கலக்கிய
சंज्ञां	உணர்வை	விலலாப	பின்வருமாறு புலம்பி
उपलभ्य	அடைந்து		னன் :

हा राक्षसचमूमुख्य मम वत्स महारथ । जित्वेन्द्रं कथमद्य त्वं लक्ष्मणस्य वशं गतः ॥६॥

ஹா	"ஐ!	इन्द्रं	இந்திரனை
ராட்சசவமூமுக்ய	ராட்சசமுகேனைத்	जित्वा	ஜித்தானிட்டு
	தலைவ!	अद्य	இப்பொழுது
मम	எனது	कथं	எவ்வளம்
वत्स	குழந்தாய்!	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனது
महा(रथ)	மகாரதவீர!	वशं	வசத்தில்
त्वं	நீ	गतः	சிக்கிக்கொண்டனை?

ननु त्वमिषुभिः क्रुद्धो भिन्धाः कालान्तकावपि । मन्दरस्यापि शृङ्गाणि किं पुनर्लक्ष्मणं युधि।।

ந்நு	"நீ	शृङ्गाणि अपि	சிகரங்களையும்
क्रुधः ननु	கேடபக்கொண்டனை	भिन्धाः	பிளந்துவிடுவாயே,
	யாகில்	युधि	போரில்
इषुभिः	பாணங்களால்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
कालान्तकौ अपि	சிறுனையும் யமனையும்	किं पुनः	ஏனோ பிளந்தாயில்லை?
मन्दरस्य	மந்தரமலைபின்		

अथ वैवस्वतो राजा भूयो बहुमतो मम । येनाद्य त्वं महाबाहो संयुक्तः कालधर्मणा ॥

மஹாபாஹோ	"மகாபாகுழிவ!	वैवस्वतः	எமதர்ம
अद्य	இப்பொழுது	राजा	ராஜன்
त्वं	நீ	अद्य	இப்பொழுது
येन	எவனால்	मम	எனக்கு
कालधर्मणा	எமனது காலமரணிய	भूयः	மிக
	மாணத்தால்	बहुमतः	வெகுமதிக்கத்தக்க
संयुक्तः	பிணைக்கப்பட்ட		வனனான்.
	னையே அந்த		

एष पन्थाः सुयोधानां सर्वाभरणेषु अपि । यः कृते हन्यते भर्तुः स पुमान्स्वर्गमृच्छति ॥

சர்வாபரணेषு அபி	"எல்லா தேவகணற்	हन्ते	மரணமெய்துகின்
एषः	இது [கமரினுக்கட	सः	அந்த [குனோ
सुयोधानां	வீரர்களின்	पुमान्	புருஷன்
पन्थाः	மார்க்கமாகும்.	स्वर्ग	ஸ்வர்கத்ததை
यः	எவன்	मृच्छति	அணுகிடுவான்.
भर्तुः कृते	எஜமானனுக்காக		

अथ देवगणाः सर्वे लोकपालास्तथर्षयः । इतमिन्द्रजितं श्रुत्वा सुखं स्वप्स्यन्ति निर्भयाः॥

अथ	" இன்று	इन्द्रजितं	இந்திரஜிதனை
देवगणाः	தேவகணங்கள்	इतं	மாண்டவனாக
सर्वे	பாவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
लोकपालाः	லோகபாலர்கள்	निर्भयाः	பயமொழிந்தவர்
अर्षयः तथा	ரிஷிகளும்	सुखं	நிம்மதியாய் [கணாய்
		स्वप्स्यन्ति	துக்குவார்கள்.

अथ लोकास्त्रयः कृत्वा पृथिवी च सकानना । एकेनेन्द्रजिता हीना शून्येव प्रतिभाति मे॥

अथ	" இப்பொழுது	हीना	இருக்கப்பெறாததாய்
मे	எனக்கு	शून्या इव	சூன்யமாகவே
सकानना	யனக்களுள் ிட்ட	प्रतिभाति	தோன்றுகிறது.
पृथिवी	பூமி	अथः	மூன்று
कृत्वा	முழுமையும்	लोकः	லோகங்களும்
इन्द्रजिता	இந்திரஜிதனா	च	ஆப்படியே தோன்று
एकेन	ஒருவனால்		கின்றன.

अथ नैर्ऋतकन्यानां श्रोण्याभ्यन्तःपुरे रवम् । करेषुसङ्घस्य यथा निनादं गिरिगह्वरे ॥

अथ	" இப்பொழுது	करेषुसङ्घस्य	பெண்பாளைக்கட்டத்
अन्तःपुरे	அந்தப்புரத்தில்		தின்
नैर्ऋतकन्यानां	அரக்கமகளிரின்	निनादं यथा	சத்தம்பென்றதாகிய
गिरिगह्वरे	மலைக்குகையில்	रवं	சத்தத்தை
		श्रोण्यासि	கேட்கப்போகிறேன்.

यौवराज्यं च लङ्कां च रक्षांसि च परन्तप । मातरं मां च भार्यां च क्व गतोऽसि विहाय नः॥

परन्तप	" சத்ருக்களைக்கதற	मां च	என்னையும்
	அடிப்பவனே !	भार्यां च	மனைவியையும்
यौवराज्यं च	இளவரசையும்	नः	எக்களையும்
लङ्कां च	இலங்கையையும்	विहाय	துறந்துவிட்டு
रक्षांसि च	அரக்கர்களையும்	क्व गतः असि	எங்குசென்றனை.
मातरं	தாயையும்		

मम नाम त्वया वीर गतस्य यमसादनम् । प्रेतकार्याणि कार्याणि विपरीते हि वर्तसे ॥

वीर	" வீர !	प्रेतकार्याणि	பிரேதகர்மாக்கள்
यमसादनं	எய்யுலகை	कार्याणि	செய்யத்தக்கவை.
गतस्य	அடைந்த	नाम	ஆப்படியிருக்க
मम	எனக்கு	विपरीते हि	மாறுவழியிலன்றோ
त्वया	உன்னால்	वर्तसे	கேட்குகின்றனை.

स त्वं जीवति सुग्रीवे लक्ष्मणे च सराधवे । पयः शल्पमनुद्ध्य क गतोऽसि विहाय नः ॥

सः	“ அந்த	मम	எனது
स्वं	ஈ	सत्यं	மனுவேசுவாயை
सुग्रीवे	சுகிரீவன்	अनुद्ध्य	அகந்துது
जीवति	பிழைத்திருக்கவும்	नः	எங்கள்
सराधवे	சராமனுடன்கூடிய	विहाय	காறத்துவிட்டு
लक्ष्मणे	லக்ஷ்மணன்	क	எக்கு
च	அப்படியே பிழைத் திருக்கவும்	मनः असि	சென்றதை

एवमादिविहायार्तं रावणं राक्षसाधिपम् । आविवेश महान्कोपः पुत्रव्यसनसंभवः ॥ १६ ॥

एवमादि- विहायार्तं	இவர்கண்டது முதலான புலம்பல்	पुत्रव्यसनसंभवः	புத்திரவெகத்தானுண்டான
राक्षसाधिपं	கனரல் பிழைப்புற்ற	महान्	பெரும்
रावणं	ராவணமன்னனுடைய	कोपः	கேரபமானது
	ராவணனிடம்	आविवेश	முண்டது.

प्रकृत्या कोपनं ह्येनं पुत्रस्य पुनराधयः । दीप्तं संदीपयामासुर्वर्मेऽकमिव रश्मयः ॥ १७ ॥

प्रकृत्या हि	உவயாவத்திலேயே	दीप्तं	ஜுவலிக்கும்
कोपनं	கேட்பிவினாகிய	सकं	சூரியனை
एनं	இவனை	रश्मयः	கிரணங்கள்
पुत्रस्य	புத்திரனது	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
आधयः पुनः	சேர்க்கக்ஞரும்	संदीपयामासुः	தவிக்கச்செய்தன.
धर्मे	கொடைகாலத்தில்		

ललाटे भ्रुकुटाभिश्च सङ्गताभिव्यरोचत । युगान्ते सह नक्षैस्तु महोर्मिभिरिवोदधिः ॥

ललाटे	கிடைத்தில்	महोर्मिभिः तु	பெரிய அலைகளோடும்
संगताभिः	செறியுண்ட	सह	கூட
भ्रुकुटीभिः च	புறவெறியல்கனரல்	उदधिः	சமுத்திரம்
युगान्ते	பிரையகாலத்தில்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறு
नक्षैः	முதலைகளோடும்	स्योपत	அவன் விளக்கினான்.

कोपाद्भिर्जृम्भमाणस्य सक्त्राद्व्यक्तमभिञ्जलन् । उत्पपात स भूपोऽश्विनस्य वदनादिव ॥

कोपात्	கொபத்தில்	अभिञ्जलन्	ஜ்வலிப்பதானதாய்
विजृम्भमाणस्य	கொட்டானிடும்	सः	ஆது
	ஆவனது	वृक्षस्य	விருத்திராகரனது
वक्ष्यात्	வாசினின்றது	वदनात्	வாசினின்றது
अग्निः	தீயனது	इव	எவ்வண்ணமோ ஆய்
भूयः	மிக		வண்ணமே
व्यक्तं	பிரகாசமாய்	उत्पपात	ஜ்வலிக்கொம்பியது.

स पुत्रवधपंतसुः शूरः कोधवशं गतः । सर्माक्ष्य रावणो बुद्ध्या वैदेह्या रोचयद्दधम् ॥

शूरः	சூரனாகும்	कोधवशं गतः	கொம்பெயலிட்டவனாகி
सः	இந்த	बुद्ध्या समीक्ष्य	ஆலோசித்து
रावणः	ராவணன்	वैदेह्याः	வெண்கிதேகியின்
पुत्रवधपंतसुः	புத் திராமரணத்தான் உயிரிழக்கொடுத்தான்	वधं	வதைப்ப
		रोचयत्	தீர்மானித்தான்.

तस्य प्रकृत्या रक्ते च रक्ते कोधाग्निनाऽपि च । रावणस्य महाघोरं दीप्ते नेत्रे बभूवतुः ॥

तस्य	அந்த	अपि च	ஆண்டும்
रावणस्य	ராவணனு	कोधाग्निना च	கொபாக்கனியினாலும்
महाघोरं	பிகப்பயங்கரமான வைகறும்	रक्ते	சிவந்தவைகளுமான
		रेले	இருகண்களும்
प्रकृत्या	ஸ்வபாவத்திலேயே	दीप्ते	இவளித்தனவாய்
रक्ते	சிவந்தவைகளுக்கும்	बभूवतुः	இருந்தன.

घोरं प्रकृत्या रूपं तत्तस्य कोधाग्निमूर्च्छितम् । बभूव रूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्येव दुरासदम् ॥

तस्य	அவனு	क्रुद्धस्य	கொபக்கொண்ட
प्रकृत्या	ஸ்வபாவத்திலேயே	रुद्रस्य	உருத்திரமர்த்தியின்
घोरं	பயங்கரமான		னு
तत्	அந்த	दुरासदं	அணுகமுடியாத
कोधाग्निमूर्च्छितं	கொபத்தி பொழிந்த	रूपं इव	உருவம் எவ்வாறோ அவ்வாறே
रूपं	உருவமானது	बभूव	விளக்கிற்று.

तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्नस्रविन्दवः । दीप्ताभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहविन्दवः॥

क्रुद्धस्य	கொபக்கொண்டிருந்த	दीपाभ्यां	தீபதீபங்களிலிருந்து
तस्य	அவனு	सार्चिषः	கடருடன்கடிய
दीप्ताभ्यां	இவள்க்கும்	स्नेहविन्दवः	சென்னைக்கொட்டுகள்
नेत्राभ्यां	இருகண்களினிடமும்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
अस्रविन्दवः	பீர்த்தியவைகள்	आपन्न	கிழ்கிழுந்தன.

दन्तान्विदशतस्तस्य श्रूयते दशनस्वनः । यन्त्रस्याषेष्ट्यमानस्य महतो दानवैरिव ॥२४॥

दन्तान्	பற்களை	आषेष्ट्यमानस्य	சமுற்றப்படும்
विदशतः	கடிக்கும்	महतः	பெரும்
तस्य	அவனு	यन्त्रस्य इव	யந்திரத்தினுடையது
दशनस्वनः	பற்களோசையானது		போன்றவாறும்
दानवैः	ஆசுரர்களால்	श्रूयते	கேட்கப்பட்டது.

‘कालाग्रिर्वि संकुद्धो यां यां दिशमवैक्षत । तस्यां तस्यां भयत्रस्ता राक्षसाः संविलित्यिरे ॥

சங்குத்த:	கேட்பங்கொண்டு	तस्यां तस्यां	அததில்
कालाग्रिः इव	காலாதித்தேவன்	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
	அவன்	भयत्रस्ताः	பயத்தால் கடுங்கியவர்
यां यां	எந்தெந்த		கலாபம்
दिशं	திசையை	संविलित्यिरे	மறைந்துகொண்டார்
अवैक्षत	பார்த்தாரேன		கள்.

तमन्तकमिव क्रुद्धं चराचरचिखादिषुम् । वीक्षमाणं दिशः सर्वा राक्षसा नोपचक्रमुः ॥

भगतं इव	எமனைப்போன்ற	सर्वाः	எல்லாவற்றையும்
क्रुद्धं	கிருத்த	वीक्षमाणं	விழித்துகொள்ளும்
चराचर- } चिखादिषु }	சராசரங்களையும் மென்றுதின்பவ எண்ணங்கொண்டு	तं	அவனை
दिशः	திக்குகள்	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
		उपचक्रमुः न	அணுகவில்லை.

ततः परमसंकुद्धो रावणो राक्षसाधिपः । अत्रवीद्रक्षसां मध्ये संस्तम्भयिपुराहवे ॥ २७ ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसाधिपः	இராக்ஷஸமன்னன்
परमसंकुद्धः	மிகச்சினம்பூண்டு	रावणः	ராவணன் [கிப]
आहवे	போலில்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
संस्तम्भयिषुः	கொட்டமடக்கத் தீர்மானங்கொண்ட	मध्ये	மத்தியில்
		अववीत्	பின்வருமாறு சொ ழிந்தான் :

मया वर्षसहस्राणि चरित्वा दुश्चरं तपः । तेषु तेष्ववकाशेषु स्वयंभूः परितोषितः ॥ २८ ॥

वर्षसहस्राणि	“ பல்வருடக்கள்	अवकाशेषु	சமயங்களில்
दुश्चरे	செயற்கரிய	मया	என்னால்
तपः	தாபத்தை	स्वयंभूः	பிரமதேவர்
चरित्वा	புரிந்து	परितोषितः	சந்தேகமடைவிரக்கப் பெற்றார்.
तेषु तेषु	அந்தந்த		

तस्यैव तपसां व्युष्ट्या प्रसादाच्च स्वयंभुवः । नामुरेभ्यो न देवेभ्यो भयं मम कदाचन ॥

तस्य	“ அந்த	कदाचन	ஒருபோதும்
तपसः	தவத்தின்	असुरेभ्यः	அசுரர்களிடமிருந்தும்
व्युष्ट्या एव	பலத்தாலும்	भयं	ஆபத்து
स्वयंभुवः	பிரமதேவரது	न	கிடையாது.
प्रसादान् च	அணுகாதுத்தாலும்	देवेभ्यः	தேவர்களிடமிருந்தும்
मम	எனக்கு	न	கிடையாது.

• கவனம் வ்ஹதத் மே யதாதித்யமமமமம் । டேவாஸுரவிமர்தேபு நமிந் வ்ஹதக்திபி: ॥ 30 ॥
 தீன மாமத்ய சயுக்தம் ரத்யஸ்யமிஹ சயுக்தே । மநீயாத்கோஸ்ய மாமாஜீ சாக்ஷாத்பி புரந்டர: ॥ 31 ॥

மே	" எனக்கு	அவ	இப்பொழுது
வ்ஹதத்	பிரம்மபீதவாரம்	சயுக்தம்	கூடிய
ஆதில்யமமமம்	அளிக்கப்பட்டதும்	மா	எண்ணியும்
டேவாஸுரவிமர்தேபு	சூரியனுக்கொப்பான	சயுக்தே	போலில்
வ்ஹதக்திபி:	ஒளிவிசைண்டதும்	ரத்யஸ்ய	ரதத்தில் வீற்றிருக்க
நமிந்	தேவரகரபுத்தகங்களில்	மா	எண்ணியும் [கும்
	வ. ராயுதந்தரணம்	அவ	இப்பொழுது
	சந்திரனரணம்	ஹ	இந்த
கவனம்	பிரிக்கப்பட்டதும்	ஆஜீ	போலில்
	மரண	சாக்ஷாத்	சாக்ஷாத்
யந்	கவசம்	புரந்டர: அபி	இந்திரனாகிலும்
தீன	எதுவிதா	ஃ	எவன்
	அதிதர	மநீயாத்	எதிருத்திரிப்பான்?

• யததாஃபிமசனீன சசரீ காமுக்கே மஹந் । டேவாஸுரவிமர்தேபு மம தத் சயய்ஹுவா ॥ 32 ॥
 அத்ய தூய்ஷநீரீமீம் ஹநுஸ்த்வாப்யநா மம । ராமலக்ஷ்மணயோரேவ வ்ஹாய பரமாத்வே ॥ 33 ॥

அபிமசனீன	" அணுக்கிரகங்கொ	மம	எனது
சயய்ஹுவா	பிரம்மபீதவாரம்[ண்ட	மீம்	பயல்காமரண
மம	எனக்கு	ஹநு:	வில்
ஹநு	எந்த	அவ ரு	இப்பொழுது
சசரீ	அம்புடன் கூடிய	பரமாத்வே	கடுமீபோலில்
மஹந்	சிறந்த	ராம லக்ஷ்மணயோ:	ராமலக்ஷ்மணர்களை
காமுக்கே	விண்ணானது	வ்ஹாய	வதைக்க
மதா	முன்பு	தூய்ஷநீ:	தாய்மாத்யகளு
டேவாஸுரவிமர்தேபு	தேவரகரபுத்தகங்களில்		டன்
தத்	அளிக்கப்பெற்றதே	வ்ஹாயதாஸ்	எடுத்துக்கொண்டு
	அந்த		கார்ப்பட்டும். "

• ச புத்ரவஹந்தம: ஶூர: கோவசம் கத: । சமீக்ய ராவணா ஶு஢்யா சீதா ஹநு வ்யவஸ்யத ॥

ஶூர:	சூரனாகும்	கோவசம் கத:	சினம்மேலிட்டவளுகி,
ஸ:	அந்த	சீதா	சீதா தேவியை
ராவண:	ராவணன்	ஹநு	கொண்ட
புத்ரவஹந்தம:	புத்திரவாரணத்தால்	ஶு஢்யா சமீக்ய	ஆலோசித்து
	உள்ளத்தில் அறிந்து	வ்யவஸ்யத	வ்யூழிகொண்டாக்.

प्रत्यवेक्ष्य तु ताम्राक्षः सुषीरो घोरदर्शनः । दीनो दीनस्वरान्सर्वास्तानुवाच निशाचरान् ॥

तु	அப்பொழுது	तान्	அந்த
ताम्राक्षः	சிவந்த கண்களுற்ற வணம்	दीनस्वान्	தழுதழுத்த குரல் கொண்ட
सुषीरः	மிகக்கொடியவனாம்	निशाचरान्	அரக்கர்கள்
घोरदर्शनः	பயங்கரத்தோற்றம் கொண்டவனும்	सर्वान्	பாவனையும்
दीनः	ஏக்கங்கொண்டவனும் மரண அலன்	प्रत्यवेक्ष्य	பார்த்து
		उवाच	பின்வருமாறு புகன்றான்.

मायया मम वत्सेन वञ्चनार्थं वनौकसाम् । किञ्चिदेव हतं तत्र सीतेयमिति दर्शितम् ॥

मम	“ எனது	इयं	இவள்
वत्सेन	குழந்தையால்	सीता	சீதை
वनौकसां	வானரர்களை	इति	என்று
वञ्चनार्थं	ஏமாற்ற	दर्शितं	காட்டப்பட்டு
मायया	மாயையால்	हतं	கொல்லப்பட்டது
तत्र	அப்பொழுது	किञ्चिद् एव	அற்பமாகவே ஆயிற்று.

तदिदं तथ्यमेवाहं करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ ३७ ॥

आत्मनः	“ எனக்கு	अहं	நான்
प्रियं	சிரியமான	तथ्य एव	உண்மையாகவே
तव	அந்த	करिष्ये	செய்தமுடிப்பேன்.
इदं	இதை		

वेदेही नाशयिष्यामि क्षत्रवन्धुमनुव्रताम् ॥ ३८ ॥

क्षत्रवन्धु	“ சுடித்திரியப்பதனார்	वेदेही	சீதைையை
अनुव्रतां	அர்வமுறையாக கொண்ட	नाशयिष्यामि	அழிப்பேன்.”

इत्येवमुक्त्वा सचिवान्वद्भूपाशु परामृशन् ॥ ३९ ॥

इति एवं	இவ்வகண்டவாறும்	आशु	விசுவாய்
सचिवान्	மத்திரிகளைப்பார்த்து	खड्गं	கத்தியை
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டி	परामृशन्	தைக்கொண்டான்.

उद्धृत्य गुणसंपन्नं विमलाम्बरवर्चसम् । निष्पन्न स वेगेन सभार्यः पचिर्वहति ॥ ४० ॥
रावणः पुत्रशोकेन भृशमाकुलचेतनः । संक्रुद्धः खड्गपादाय सहमा यत्र वैथिली ॥ ४१ ॥

सः	ஆந்த
रावणः	ராவணன்
पुलशौकिन	புத்திரகோகத்தரல்
शुनी	சூனிக
आकुलचेतनः	உன்னம் கலக்கியவ
संकुदः	கினக்கொண்டு [குடம்]
गुणसंपन्न	மணமவாய்த்தனம்
विमलाम्बरवर्षसं	{ தீர்மலமான ஆகாயத் தின் குளிக்கொண்ட கூமான
अङ्ग	கத்தியை
आदाय	எடுத்தா

ःशुण	உருவிக்கொண்டு
सर्भार्थः	பத்னியார்களுடன் கடவும்
सर्षिवः	மத்திரிகளால்
वृत्त	குழப்பெற்றம்
वेगन	ஆத்திரத்துடன்
सहसा	வேகமாய்
भैथिली	வீதாதேவ
यय	எங்கோ ஆங்கு
निष्प्रात	பறப்பட்டுச்சென் றும்.

व्रजन्तं राक्षसं प्रेक्ष्य सिंहनादं प्रचुकुशुः । ऊचुश्चान्पोन्यमाश्लिष्य संक्रुदं प्रेक्ष्य राक्षसाः॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்
व्रजन्तं	பறப்பட்டுச்சென்றும்
राक्षसं	ஆரக்களை
प्रेक्ष्य	பார்த்து
सिंहनादं	சிங்கநாதத்தை
प्रचुकुशुः	இட்டனர்.

संकुदं च	கொடக்கொண்ட குடம்
प्रेक्ष्य	கவனித்து [பலகுடி]
अन्योन्यं	ஒன்றுவரைநொருவர்
आश्लिष्य	கட்டிக்கொண்டு
ऊचुः	பின்வருமாறு பேசிக் கொண்டார்கள்.

अथैनं तावुभौ दृष्ट्वा भ्रातरौ प्रव्यथिष्यतः

॥ ४३ ॥

तौ	*ஆந்த
उभौ	இரு
भ्रातरौ	சகோதரர்களும்
अथ	இப்பொழுது

एतं	இவரை
दृष्ट्वा	கண்டு
प्रव्यथिष्यतः	நீக்க ஆக்கத்திற்கு உடம்பினை நோக்கினர்.

लोकपाला हि चत्वारः क्रुदेनानेन निर्जिताः । बहवः शतवधापि संपुगेषु निवसिताः ॥

लोकपालाः	*கோகபாலர்கள்
चत्वारः हि	நால்வருமே
क्रुदेन	கொடக்கொண்ட
अनेन	இவனால்
निर्जिताः	முறியடிக்கப்பட்டிருக்கி யிருக்கினர்.

संपुगेषु	பொற்களில்
बहवः अपि	பல
शतवधः च	*சத்தருக்களும்
निवसिताः	வீழ்ச்சத்தப்பட்டிருக்கி யிருக்கினர்.

त्रिषु लोकेषु रत्नानि भुङ्क्ते चाहृत्य रावणः

॥ ४५ ॥

रावणः	*ராவணன்
त्रिषु	முன்று
लोकेषु च	உட்களில்முள்ளும்

रत्नानि	நீலவந்தலம் ஆக்களை
आहृत्य	கொண்டார்ந்து
भुङ्क्ते	ஆண்டுகளிக்கொண்டு.

विक्रमे च बले चैव नास्त्यस्य सहशो भुवि

॥ ४६ ॥

விக்ரமே ச
 வலே ச
 அஸ்ய
 இவருக்கு

சமூகம்
 சிறப்பான கந்தம்
 உலகில்
 இல்லை.

तेषां संजल्पमानानामशोकवनिकां गताम् ।

अभिद्रुद्राव वैदेहीं रावणः क्रोधमुच्चितः ॥

கோபம் மூண்டிருந்த
 ராவணன்
 தீவர்கள்
 மேற்கண்டவரது பேசு
 கெட்டுக் கொண்டுவரின்

அசோகவனத்திலி
 ருக்கும்
 சீதாதேவியை
 கோக்கிக்கொண்டான்.

वार्धमाणः सुसंकुद्रः सुहृद्भिर्हितवुद्धिभिः ।

अभ्यधावत संकुद्रः खे यदो रोहिणीविव ॥

விசங்கிண்கொண்ட
 சூத்த அவன்
 கனிதகத்தொகையும்
 நண்பர்களால்
 தடுக்கப்பட்டும்
 சினம்பெய்திட்டு
 வானத்தில்

மரு:
 ரோகிணியைத் திர
 னை
 இவ
 (கொக்கிக்கொண்டான்)
 எங்குண்ணாமோ
 அவ்வண்ணமே
 விவரத்துடன்.

वैशिली रक्षमाणा तु राक्षसीभिरनिन्दिता ।

ददर्श राक्षसं क्रुद्धं निस्त्रिशवरधारिणम् ॥

அரக்கினால்
 சுகழிக்கப்பட்டும்
 வீரீதராவதவர
 இளங்கிணியால்
 அப்பொழுது

கொடுக்கொண்டு
 சிறந்த கத்திவைக்
 கொண்டிருக்கும்
 அரக்கனை
 கண்டான்.

ते निवाम्य सनिस्त्रिं व्यथिता जनकाल्मेजा ।

निवार्यमाणं बहुशः सुहृद्भिरनुवर्तिनम् ॥

सीता दुःखंसमाविष्टा विलपन्तीदमवर्षीत्

॥ ५० ॥

जनकाल्मेजा
 சீதை
 சி
 சனிஸ்ரீ
 அநுவிதி
 बहुशः
 सुवर्तिः

நடுக்கப்படுகிறவளு
 க
 நிவார
 வயிதா
 दुःखंसमाविष्टा
 विलपन्ती
 इदं
 अवर्षीत्

- யथाऽयं मामभிகுद: समभिद्वति स्वयम् । वधिष्यति सनाथां मावनाथाविव दुर्मति: ॥

अये	" இவன்	सनाथां	மாதவர அண்டத்திருக்
मां	என்னை		கும்
अभिकुदः	பிரகரிசனந்து	मां	என்னை
स्वयं	தானே	अनाथां	காப்பாற்றுபவரீ இவ்
समभिद्वति	விவரத் துவருகின்		வர, த ஸூதவனை
	சூன்.	द्व	எவ்வண்ணமோ அவ்
यथा	ஆப்பாறிகுப்பதால்		வண்ணமே
दुर्मतिः	தன்மதியாகும் சூவன்	वधिष्यति	வரை, தக்கப்படுபாகிலான்.

• बहुशोधयामास भर्तारं मामनुव्रताम् । भार्या भव रमस्येति प्रत्याख्यातो ध्रुवं मया ॥
 शोऽयं ममानुवस्थाने व्यक्तं नैराश्यमागतः । क्रोधमोहसमाविष्टो निहन्तुं मां समुद्यतः ॥

भर्तारं	" தணவகாரகே	अये	இவன்
अनुव्रतां	சர்வமுமாய்க்கொண்	सम	என்னை
मां	என்னை	अनुपस्थाने	பெறுத சிமித்தமாய்
भार्या	மனைவியாய்	नैराश्यं	விரக்தியை
भव	ஆளுவாய்	आगतः	அண்டரது
रमस्य	கலித்திருப்பாயாக,	क्रोधमोह-	கேடத்தாலும் மட
इति	என்று	समाविष्टः	மையாலும் ஆகா
बहुशः	பலமுறை		மிக்கப்பட்டவனாய்
शोधयामास	வற்புறுத்தினான்.	मां	என்னை
मया	என்றால்	निहन्तुं	கொல்ல
ध्रुवं	கண்டிப்பாய்	समुद्यतः	தலைப்பட்டான்.
प्रत्याख्यातः	நிராகரிக்கப்பட்ட	राजम्	இது சிந்தையம்.
सः	அந்த		

• अथ वा तौ नरव्याघ्रौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । मन्त्रिमित्तमनयेण समरेऽथ निपातितौ ॥

तौ	" அந்த	अनार्येण	செயலாகும்வரும்
नरव्याघ्रौ	புருஷோத்தமர்களும்	मन्त्रिमित्तं	எனது சிந்தையாய்
भ्रातरौ	சகோதரர்களிடையே	समरे	கேள்வி
रामलक्ष्मणौ	ராமராமசகோதரர்களும்	निपातितौ अथ वा	விட்டுக்கப்பட்டார்
अथ	இப்பொழுது		கேள்வி என்னமோ?

। अहो धिक्त्रिमित्तोऽयं विनाशो राजपुत्रयोः ॥ ५५ ॥

अहो	" ஐயோ!	राजपुत्रयोः	சகோதரவந்தி திருக்கு
धिक्	கெட்டபிரித்தேனே.		மாரர்களிருவருக்கும்
मन्त्रिमित्तः	எனது காசனமாய்	अयं विनाशः	இந்த மரணம்.

अथवा पुत्रशोकेन ब्रह्वा रामरक्षमौ । विधमिष्यति मां सौद्रो राक्षसः पापनिधयः ॥

पापनिधयः	"பாபத் தூலிவுகொண்டவனும்"	ब्रह्वा	கொல்லாத
रौद्रः	கொடியவனுமாவ	मां	என்னை
राक्षसः	ஆரக்கன்	पुत्रशोकेन	புத்திரசோகத்தால்
रामरक्षमौ	ஸ்ரீராமரக்ஷமணர்	विधमिष्यति अथवा	அழித்தூலிகொடுக்க என்னமோ?

हन्मतोऽपि यद्वाक्यं न कृतं क्षुद्रया मया ॥ ५७ ॥

हन्मतः	"ஹனுமாதருடைய	क्षुद्रया	அந்நையாகிய
वपु	எதுமோ அந்த	मया	என்னால்
वाक्यं अवि	சொல்லும்	कृतं न	கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை.

यद्यहं तस्य पृष्ठेन तदा यायामनिन्दिता । नाद्यैवमनुशोच्यं भर्तुरङ्गता सती ॥ ५८ ॥

अहं	"நான்	यायं यदि	சென்றிருப்பேனாகில்
अनिन्दिता	பழிப்புக்கிடமாகாதவ	अथ	இப்பொழுது
तदा	அப்பொழுது [நான்]	मनुः	பர்த்தாளின்
तस्य	அவரது	अङ्गता सती	மடிபிணிசுப்பவளாய்
पृष्ठेन	முதுகிலேறிக்	पूर्व	இப்படி
	கொண்டு	अनुशोच्यं न	துயருமேன்.

मन्ये तु हृदयं तस्याः कौसल्यायाः फलिष्यति । एकपुत्रा यदा पुत्रं विनष्टं शोष्यते युधि।।

एकपुत्रा	"ஒரே புதல்வரை என்றெடுத்த அவள்"	तु	அப்பொழுது
यदा	எப்பொழுது	तस्याः	அந்த
युधि	போரில்	कौसल्यायाः	கோசலாதேவியினுடைய
पुत्रं	புதல்வரை	हृदयं	நலிருதயமானது
विनष्टं	மரண்டவாய்	फलिष्यति	வெடித்துவிடப்போகிறதென
शोष्यते	கெட்கப்போகின்ருளை.	मन्यं	நான் நினைக்கிறேன்.

सा हि जन्म च बाल्यं च यौवनं च महात्मनः । धर्मकायानुरूपं च रुदन्ती संस्मरिष्यति।।

सा हि	"அவ்வளவு (கோசலாதேவியாரை)"	बाल्यं च	இளமைப்பருவத்தையும்
रुदन्ती	அழுதுகொண்டே	यौवनं च	பெளவணப்பருவத்தையும்
महात्मनः	மகாத்மனினுடைய (ஸ்ரீராமருடைய)	धर्मकायानुरूपं च	தர்மகாயங்களின் தொடர்வையும்
जन्म च	சிறப்பையும்	संस्मरिष्यति	நினைத்துருகப்போகிறார்.

निराशा निहते पुत्रे दत्त्वा श्राद्धपचेतना । अग्निमारोक्ष्यते नूनमपो वाऽपि प्रवेक्ष्यति ॥

புத்ரே	"புத்தல்கள்"	दत्त्वा	செய்துவிட்டு
निहते	மாண்டவளவில்	अग्नि	அக்கிரியில்
अपचेतना	பித்தல்களிடமிருந்து தவளைய	ऽग्निमारोक्ष्यते	குதித்துவிடுவாள்.
निराशा	எதிலும் பற்றொழிந்த அவள்	अपि वा	அல்லது
		अपः	ஆலத்தில்
		प्रवेक्ष्यति	முழுவிடுவாள்.
श्राद्धं	சீராதத்தங்கிரியைப்படி	नूनम्	இது திண்ணம்.

धिगस्तु कुब्जावसती मन्थरा पापनिश्चयाम् । यन्निमित्तमिदं दुःखं कौसल्या प्रतिपत्स्यते॥

கௌஸல்யா	"கொசுலா தேவியார்"	पापनिश्चयां	தீமகண்ணமமைந்த.
यन्निमित्तं	எவள்காரணராய்	अस्ती	கொடும்பாளியும்
इदं	இந்த	कुब्जां	கூனியுடைய
दुःखं	ஆக்கத்தை	मन्थरां	மந்தரையை
प्रतिपत्स्यते	அடைபட்டுப்போகிறது கொள ஆந்த	यिक् अस्तु	உலகு எப்பொழுதும் பழிக்குமா."

इत्येवं मेघिलीं दृष्ट्वा विलपन्ती तपस्विनीम् । रोहिणीमिव चन्द्रेण विना ग्रहवशं गताम् ॥
एतस्मिन्नन्तरे तस्य भ्रमाल्यो बुद्धिमाञ्छुचिः । सुपाश्वो नाम मेधावी राजसो राजसेश्वरम् ॥
निवार्यमाणं सचिवैरिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४ ॥

एतस्मिन्	இந்த	चन्द्रेण विना	சந்திரனை விட்டுப் பிரிந்து
अन्तरे	சமயத்தில்	ग्रहवशं	கிரகமொன்றின் வசத்தில்
तस्य	அவளுடைய (ராவண	गतां	செக்கிக்கொண்ட
भ्रमाल्यः	மந்திரியும் [னுடைய)	रोहिणी इव	ரோகினி கஷதத்திரம் போன்றவளுமான
बुद्धिमान्	நுண்ணறிவாளனும்	मेघिलीं	ஐ. ச. தேவியை
शुचिः	நந்திரமமைந்தவனும்	इष्ट्वा	கண்டு
मेधावी	{ சபயத்திற்கேற்ற ஓர் மை விளக்கப்பெற்ற வனுமான்	सचिवैः	மந்திரிகளால்
सुपाश्वो नाम	ஸுபாசர்ச்வனென்ற	निवार्यमाणं	தடுக்கப்படும்
राक्षसः	ஆரக்கன்	राक्षसेभरं	அரக்கமன்னனை கொக்கி
इति एवं	இதற்கண்டவாறு	वचने	சொல்லினால்
विलपन्ती	புலம்பிக்கொண்டிருப்ப பவளும்	इदं	பின்வருமாறு
तपस्विनीं	பரிதாபகலையுற்ற வளும்	अब्रवीत्	பொழிந்தான்;

कथं नाम दशग्रीव साक्षद्वैश्रवणानुज । हन्तुमिच्छसि वैदेहीं कोधाद्धर्मपास्य हि ॥६५॥

साक्षात्	" साक्षात्	अपास्य	ஆறத்து
द्वैश्रवणानुज	குபேரன் தம்பியாகிய	वैदेहीं	செய்தையை
दशग्रीव	பாலமாரே,	हन्तु	கொல்ல
कोवात्	கொடத்தால்	कथं वाम	எல்லாம்,தான்
धर्मं हि	தர்மத்தையும்	इच्छसि	கிரும்புகிறீர் ?

वेदविद्याव्रतस्नातः स्वकर्मनिरतः सदा । स्त्रियाः कस्माद्धं वीर मन्यसे राक्षसेश्वर ॥६६॥

वीर	" वीराऽपि	स्वकर्मनिरतः	தன் கருமங்களில் சிறி
राक्षसेश्वर	பிராபுதலானவரே,	कक्षात्	தும் கழுவா தெவரீர்,
वेदविद्या-	வேதக்கலைகளை முந்	स्त्रियाः	எனோ
व्रतस्नातः	தும் கற்று கிரத	धं	ஸ்தீரின்
	ஸ்வகரணம் செய்து	मन्यसे	வந்தையை
सदा	எக்காலத்திலும்		கிரும்புகிறீர் ?

मैथिली रूपसंपन्नां प्रत्यवेक्षस्य पार्थिव । त्वमेव तु सहास्राभी राघवे कोधमुत्सृज ॥६७॥

पार्थिव	" வேந்தரே!	त्वं	தேவரீர்
रूपसंपन्नां	எழில்மிக்கவளான	अस्माभिः सह	எங்களுடன் கூட
मैथिली	ஜானகிக்கு	राघवे	பாலமீடம்
प्रत्यवेक्षस्य	காத்திருங்கள்.	कोधं	கொடத்தை
तु एव	இப்பொழுதே	उत्सृज	செலுத்துவீராக.

अभ्युत्थानं त्वमेव कृष्णपक्षचतुर्दशीम् । कृत्वा निर्याशपावास्यां विजयाय वलैर्वृतः ॥

त्वं	" தேவரீர்	यत्सैः वृतः	இளைகனால் சூழப்
अथ एव	இப்பொழுதே	अभ्युत्थानं कृत्वा	பட்டவரால்
कृष्णपक्षचतुर्दशी	கிருஷ்ணபக்ஷத்தீர்	अमावास्यां	பிரமாணப்பட்டி
	தசியில்	निर्याहि	ஆமா வாய்க்காலில்
विजयाय	வேந்தீகொள்ள		புறப்பட்டிச்செல்
			வீராக.

सन्नद्धः कवचां खड्गां रथपवरपास्थितः । इत्वा दाक्षरथि रावं भवान्वापस्यति वैथिलीम् ॥

भवान्	" தேவரீர்	सन्नद्धः	ஸன்னத்தராகி
कवची	கவசம்பூண்டும்	दाक्षरथि	தகரதரின் மைந்த
खड्गी	கத்திரியைக் ககக்	रावं	பாலமீள் [பால
	கொண்டும்	इत्वा	கொன்று
रथपवरः	சிறந்த தேசில்	वैथिली	செய்தையை
आस्थितः	எறிக்கொண்டும்	आपस्यति	பெறுவீர்.

स तुराण्वा सुहृदा निवेदिनं वचः सुधर्म्यं प्रतिगृह्य रावणः ।

गृहं जगामाथ ततश्च वीर्यवान्पुनः सभां च प्रययौ सुहृदुतः ॥ ७० ॥

सः	அந்த	अथ	அப்பொழுது
दुर्गामां	குடிமாவட்டம்	गृहं	அரண்மனைக்கு
रावणः	ராவணன்	जगाम	வந்தான்.
दुहृदा	உற்றவனும்	वीर्यवान्	விரியவரவியர குமவன்
निवेदिनं	உரைக்கப்பட்டது	पुनः च	திரும்பவும்
सुधर्म्यौ	அதிக நன்மைகளை உடையவர்கள்	ततः	அங்கிலி - திசைநின்ற
	107	सभां च	சபைக்கு
तन्	அந்த	सुहृदुतः	ஆப்தர்களால்
वचः	உரைச்சொல்		குழப்பப்பட்டவரும்
प्रतिगृह्य	அங்கிலிக்கு	प्रययौ	சென்றான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे विनवतिंशतः सर्गः ॥

आदितः श्लोका. 19097

युद्धकाण्डे भावितः श्लोकाः 4422

चतुर्विंशतितमः सर्गः—~~இதற்குள்ளே~~இதற்குள்ளாவது ஊர்க்காம். ॥ २४ ॥

सृष्टयल्लसुहृद्—சூழலல யுத்தம்.

स प्रविश्य सभां राजा दीनः परमदुःखितः । निपसादासने मुख्ये विहः क्रुद्ध इव श्वसेन ॥

सः	அந்த	अनन्	தெரிக்கொண்டு
राजा	அரசன்	सभां	சபைக்குள்
परमदुःखितः	மிகக் துயரக்கொண்ட	प्रविश्य	புதுரது
दीनः	என்றக்கொண்டவரும்	मुख्ये	சிறந்த
क्रुद्धः	கிரகக்கொண்ட	आसने	ஆசனத்தில்
विहः इव	ஊர் கிங்கம்போல்	निपसाद्	உயர்ந்தான்.

अत्रवीच स तान्सर्वान्वलमुख्यान्प्रहावलः । रावणः प्राञ्जलिवाचपं पुत्रव्यसनकपितः ॥२॥

महावचः	மகா உரையாகும்	वलमुख्यान्	செகில தந்தையர்கள்
पुत्रव्यसनकपितः	புத்திரவியசனத்தால் தீவிரக்கொண்டவராக	सर्वान् च	யாவனையும் பார்த்து
सः	அந்த	प्राञ्जलिः	சைகப்பிக்கொண்டு
रावणः	ராவணன்	वाचपं	ஒரு சொல்லை
तान्	அந்த	व्यसनेन	பிணங்கூறிய
			மொழிந்தான்.

सर्वे भवन्तः सर्वेण हस्त्यभेन समावृताः । निर्यान्तु रथसङ्घैश्च पादातैश्चोपशोभिताः ॥ ३ ॥

भवन्तः	" நீங்கள்	रथसङ्घैः च	தேர்வரிசைகளாலும்
सर्वे	யாவரும்	पादातैः च	காலாட்படைக்கூட்ட
सर्वेण	எல்லா		க்களாலும்
हस्त्यभेन	{ யானைகள், குதிரைகள் இணைவர்களின் கூட்ட த்தால்	उपशोभिताः	விளங்கப்பெற்றவர் களால்
समावृताः	குழப்பட்டவர்களால்	निर्यान्तु	புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள்.

एकं रामं परिक्षिप्य समरे हन्तुमर्हथ । वर्षन्तः शरवर्षेण प्रावृत्काल इवाम्बुदाः ॥ ४ ॥

समरे	" போரில்	अम्बुदाः	மேகங்கள்
एकं	தனித்த	इव	போன்றவாறும்
रामं	ராமனை	शरवर्षेण	பரணவர்த்தத்தால்
परिक्षिप्य	சூழ்ந்து	वर्षन्तः	வர்த்திக்கின்றவர்களால்
प्रावृत्काले	வர்த்தகாலத்தில்	हन्तुं अर्हथ	கொல்லக்கூடலீர்கள்.

अथ वाऽहं शरैस्तीक्ष्णैर्भिन्नागात्रं महारणे । भवद्भिः श्वो निहन्तास्मि रामं लोकस्य पश्यतः ॥

अथवा	" இல்லாவிடில்	पश्यतः	பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுது
वाऽहं	என்		
श्वः	காணயதிரைம்	रामं	ராமனை
महारणे	பெரும்போரில்	तीक्ष्णैः शरैः	கரிய பரணங்களால்
भवद्भिः	உங்களால்	भिन्नागात्रं	சீராம் பிணவுண்டவ
लोकस्य	உலகம்	निहन्तास्मि	கொல்வேன்". [என்கி

इत्येतद्वाङ्मसेन्द्रस्य वाक्यमादाय राक्षसाः । निर्ययुस्ते रथैः शीघ्रैर्नानार्नाकैः सुसंवृताः ॥

ते राक्षसाः	அந்த ஆரக்கர்கள்	शीघ्रैः	வேகமுற்ற
राक्षसेन्द्रस्य	ஆரக்கமன்னனின்	रथैः	ரதங்களோடும்
इति	மேற்கண்ட	नानार्नाकैः	பலபடைகளால்
एतव	இந்த	सुसंवृताः	சூழப்பெற்றவர்களால்
वाक्यं	சொல்லை	निर्ययुः	புறப்பட்டுச்சென்றார் கள்.
आदाय	கிரமேற்கொண்டு		

परिधान्यदृशांश्च शरखड्गपरश्वान् । शरीरान्तकरान्सर्वे चिक्षिपुर्वावरान्प्रति ॥ ७ ॥

सर्वे	யாவரும்	शरखड्ग-	} பாணங்களையும், வான்களையும் கிரைகளையும்
शरीरान्तकरान्	சீரத்திற்கு உட்கண் தை விளைவிக்கும்	परश्वान् च	
परिधान्	உழைத்தடிவணையும்	वावरान् प्रति	வான்களின் பிது
पदृशान् एव	பட்டயக்கத்திரைகளையும்	चिक्षिपुः	எய்தார்கள்.

वानराश्च द्रुमाञ्छैलाव्राक्षसान्प्रति चिक्षिपुः

॥ ८ ॥

वानराः च வானரர்களும்
 द्रुमान् மரக்களையும்
 स सङ्ग्रामो महान्भीमः सूर्यस्योदयने प्रति
 सूर्यस्य சூர்யனுடைய
 उदयने प्रति உதயம்முதல்
 रक्षसां அரசுக்களுடையவும்
 वानराणां च வானரர்களுடையவும்
 सः அந்த

सैलान् மலைகளையும்
 राक्षसान् प्रति அரசுக்கள்மீது
 चिक्षिपुः எறிந்தார்கள்
 रक्षसां वानराणां च तुमुलः समपचत ॥
 संमामः போரானது
 महान् மிக
 भीमः பயங்கரமாயும்
 तुमुलः மிகக் குழப்பமாயும்
 समपचत நிகழ்த்தது.

ते गदाभिर्विचित्राभिः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ।

अन्योन्यं समरे जघ्नुस्तदा वानरराक्षसाः॥

तदा அப்பொழுது
 ते அந்த
 वानरराक्षसाः வானரர்களும் அரசுக்
 समरे போரில் [சர்களும்
 विचित्राभिः ஆச்சரியமான
 गदाभिः கதைகளாலும்

प्रासैः சட்டிகளாலும்
 खड्गैः கத்திகளாலும்
 परश्वधैः கொடரிகளாலும்
 अन्योन्यं ஒருவரையொருவர்
 जघ्नुः தாக்கிக்கொண்டார்
 तदा கள்.

एवं प्रवृत्ते सङ्ग्रामे बृहत्तं सुमहद्वजः ।

रक्षसां वानराणां च शान्तं शोणितविस्रवैः ॥११॥

संघामे போர்
 एवं மேற்கண்டவண்ணம்
 प्रवृत्ते நடைபெறுகையில்
 सुमहव रजः பெரும் புழுதி
 उद्भूतं கிளம்பி

रक्षसां அரசுக்களுடையவும்
 वानराणां च வானரர்களுடையவும்
 शोणितविस्रवैः இரத்தபடுபடுக்கு
 तदा களால்
 शान्तं हि அடங்கியும் விட்டது.

मातङ्गरथकुलाश्च वाजिमत्स्या ध्वजद्रुमाः ।

शरीरसङ्घाटवहाः प्रसभ्युः शोणितापगाः ॥

मातङ्गरथकुलाः { யானைகளையும், தேர்
 களையும் தலைகளை
 வுடையதாயும்
 वाजिमत्स्याः குதிரைகளாகிறமதஸ்
 யக்களையுடையதாயும்

ध्वजद्रुमाः தலையுடையதாயும்
 शरीरसङ्घाटवहाः च உடல்களைகிற உட்கை
 களையுடையதாயும்
 शोणितापगाः ரத்தநதிகள்
 प्रसभ्युः பெருகின.

ततस्ते वानराः सर्वे शोणितौघपरिप्लुताः ।

ध्वजवर्षरथान्श्वान्नानाप्रहरणानि च ॥

आप्लुत्याप्लुत्य समरे राक्षसानां वभञ्जिरं

॥ १३ ॥

ततः அப்பொழுது
 शोणितौघपरिप्लुताः ரத்தவெள்ளத்தால்
 நனைந்தவர்களை
 ते वानराः அந்த வானரர்கள்
 सर्वे சர்களுள்
 समरे போரில்
 राक्षसानां அரசுக்களில்

ध्वजवर्षरथान् தலையுடையவகை
 களையும் ரதக்களையும்
 श्वान् குதிரைகளையும்
 नानाप्रहरणानि च பன் ஆயுதங்களையும்
 आप्लुत्य आप्लुत्य பாய்த்து பாய்த்து
 वभञ्जिरं முறித்துவிட்டார்கள்.

केशान्कर्णललाटांश्च नासिकाश्च ध्रुवङ्गमाः । रससां दशनैस्तीक्ष्णैर्नखैश्चापि न्यकर्तयन् ॥

ध्रुवङ्गमाः	வானரர்கள்	कर्णललाटान् च	கரணலலையும் நெற்றி கணையும்
तीक्ष्णैः दशनैः च	பெரிய பற்களாலும்	नासिकाः च	முக்குகணையும்
नखैः अपि	நகல்களாலும்	न्यकर्तयन्	துண்டித் துவிட்டார் கண்.
रससां	அரக்கர்களின்		
कषान्	கேசங்களை		

एकैक राक्षसं संख्ये शतं वानरपुङ्गवाः । अभ्यधावन्त फलिनं वृक्षं शकुनयो यथा ॥१५॥

वानरपुङ्गवाः	வானரர்களும்	फलिनं	பழங்கல் செறிந்த
संख्ये	பேரில்	वृक्षं	மரமொன்றை
राक्षसं	அரக்கர்களது	शकुनयः	பகலிகள்
एकैकं	ஒவ்வொரு	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறாய்
शतं	தூறையும்	अभ्यधावन्त	எதிர்த்தே தாடினார்கள்.

तथा गदाभिर्गुर्वीभिः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः । निजघ्रुर्वानरान् घोराक्षसाः पर्वतोपमाः ॥

पर्वतोपमाः	பர்வதக்களை திகர்த்த	खड्गैः	கத்திகளாலும்
राक्षसाः	அரக்கலர்கள்	परश्वधैः	கோடாசிகளாலும்
तथा	அங்கணமே	घोरान्	கொடிய
गुर्वीभिः गदाभिः	பெரிய கதைகளை	वानरान्	வானரர்களை
प्रासैः	எட்டிகளாலும்	निजघ्न्युः	புடைத்தார்கள்.

राक्षसैर्युद्धयमानानां वानराणां महाचमूः । शरण्यं शरणं याता रामं दशरथात्मजम् ॥१७॥

राक्षसैः	அரக்கர்களால்	दशरथात्मजम्	தசரதர்க்கிரவர் தீ தின் திருக்குமாரரும்
युध्यमानानां	தாக்கப்படும்	शरण्यं	ரக்தகுமரன்
वानराणां	வானரர்களின்	रामं	ஸ்ரீராமரிடம்
महाचमूः	பெருஞ்சேனை	शरणं याता	சாண் புகுந்தது.

ततो रामो महातेजा धनुरादाय वीर्यवान् । प्रविश्य राक्षसं सैन्यं शरवर्षं वर्षं ह ॥१८॥

ततः	அப்பொழுது	आशय	கைக்கொண்டு
महातेजाः	மகாதேஜன்	राक्षसं सैन्यं	அரக்கசேனையில்
वीर्यवान्	வீரயசாலியமாகிய	प्रविश्य	புகுந்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	शरवर्षं	பாணவர்க்குத்த
धनुः	விடையை	वर्षं ह	வர்த்தித்தார்.

प्रविष्टं तु तदा रामं मेवाः सूर्यमिवाम्बरं । नाभिजम्भुर्पहायोरं निर्दहन्तं शराभिना ॥१९॥

तदा	அப்பொழுது	अम्बरं	ஆகாயத்தில்
शराभिना	பாணக்கிளியால்	सूर्यं	சூர்யனை
महायोरं	மிகப்பலவர்கடால்	मेवाः	மேகங்கள்
निर्दहन्तं	தகிப்பவராய்	इव	எவ்வண்ணமே
प्रविष्टं	புகுந்த		அவ்வண்ணமே
रामं तु	ஸ்ரீராமரையும்	अभिजम्भुः च	அணுகவில்லை.

कृतान्येव सुयोराणि रामेण रजनीचराः । रणे रामस्य ददशुः कर्माण्यसुकराणि च ॥

रामेण	ஸ்ரீராமனால்	ரணே	போரளில்
सुयोराणि	புகழ்ப்பாடல்களானவைகள்	रामस्य	ஸ்ரீராமனின்
		असुकराणि	செயற்கரிய
कृतानि	புகழப்பட்டவை.	कर्माणि एव	விசுவகண்டினைவிடும்
रजनीचराः च	ஆரக்கர்களுக்கும்	ददशुः	கண்டார்கள்.

चालयन्तं महानीकं विधमन्तं महारथान् । ददशुस्ते न वै रामे वातं वनगतं यथा ॥२१॥

ते	ஆவர்கள்	रामं वै	ஸ்ரீராமரைப்போ
महानीकं	பெரும்படைகளை	वनगते	காட்டில் திரியும்
चालयन्ते	ஆண்டாடச் செய்கிறது	वातं	வாத்தியை
	வரும்	यथा	எவ்வண்ணியிலோ, ஆல்
महारथान्	மகாரதவிசைகளை யும்		வண்ணியில்
विधमन्तं	வந்திக்கொடுக்கிறவருமாறு	ददशुः न	காணவில்லை.

छिन्नं भिन्नं शरैर्दग्धं प्रभयं शस्त्रपीडितम् । वरुं रामेण ददशुर्न रामं शीघ्रकारिणम् ॥२२॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	प्रभयं	முறிவுண்டதுமான
शरैः	பாணங்களால்	वरुं	செலிவைய
दग्धं	பொசுக்கப்பட்டதும்	ददशुः	கண்டார்கள்.
छिन्नं	துண்டிக்கப்பட்டதும்	शीघ्रकारिणं	விசைகொடுப்பீயும்
भिन्नं	பிளக்கப்பட்டதும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
शस्त्रपीडितं	ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டது	न	கண்டார்கள்வில்லை.

प्रहरन्तं शरीरेषु न ते पश्यन्ति राघवम् । इन्द्रियार्थेषु तिष्ठन्तं भूतात्मानमिव प्रजाः ॥२३॥

ते	ஆவர்கள்	इन्द्रियार्थेषु	துக்கிவிடல்யாதார்த்த
शरीरेषु	சரீரங்களில்	तिष्ठन्ते	திருக்கும். [காண்ப]
प्रहरन्ते	புடைக்கும்	भूतात्मानं	ஸ்ரீவாத்தமையை
राघवं	ஸ்ரீராமரை,	दृष	எவ்வண்ணியிலோ,
प्रजाः	ஜனங்கள்		ஆவ்வண்ணியில்
		पश्यन्ति न	காணுகிறார்கள்.

एष हन्ति गजानीकमेष हन्ति महारथान् । एष हन्ति शरैस्तीक्ष्णैः पदातीन्वाजिभिः सह ॥
इति ते राक्षसाः सर्वे रामस्य सदृशाक्षणे । अन्योन्ये कुपिता जघुः सादृश्याद्वाघवस्य ते ॥

ते	அந்த	एषः	இடேதா
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	गजानीकं	பாளைப்படைகளை
सर्वे	பாவரும்	हन्ति	மாய்க்கின்றார்கள்.
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	एषः	இடேதா
सादृश्यात्	வந்திருக்கின்றதால்	महारथान्	மகாரதவிசைகளை

हन्ति	கொல்லுகின்றான்.	कुपिताः	கொபங்கொண்ட
एषः	இஃதா	ते	அவர்கள்
वाजिभिः सह	குதிரைகளோடு கூட	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
पदातीन्	காலாட்படைகளை	सद्गमान्	ஒத்தவர்களான
तीक्ष्णैः शरैः	கூரிய பாணங்களால்		தங்களை
हन्ति	வதைக்கின்றான்	अन्योग्	ஒருவரை யொருவர்
हति	என்று சொல்லி	जपुः	தாக்கிக்கொண்டார்
रणे	போரில்		கண்.

न ते ददृशिरे रामं दहन्तपरिवाहिनीम् । मोहिताः परमाश्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥२६॥

ते	அவர்கள்	महात्मना	மகாத்மாவாகும்
परिवाहिनीं	சத்ருகிணையை		அவரால்
दहन्त	தகிப்பிக்கும்	गान्धर्वेण	காந்தர்வமெனும்
रामं	ஸ்ரீராமரை	परमाश्रेण	சிறந்த அஸ்திரத்தால்
ददृशिरे न	கண்டார்களில்லை.	मोहिताः	மகிபயக்கம் கொண்டார்கள்.

ते तु रामसहस्राणि रणे पश्यन्ति राक्षसाः । पुनः पश्यन्ति काकुत्स्थमेकमेव महाह्वे ॥

ते	அந்த	पुनः	மீளவும்
राक्षसाः तु	அரக்கர்களோடுவெனில்	महाह्वे	பெரும்பேரில்
रणे	போரில்	एक एव	ஒரே ஒரு
रामसहस्राणि	ஸ்ரீராமர்களின் பலரை	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரை
पश्यन्ति	பார்க்கின்றார்கள்.	पश्यन्ति	பார்க்கின்றார்கள்.

अमर्त्या काञ्चनीं कोटिं कामुकस्य महात्मनः । अलातचक्रमतिमां ददृशुस्ते न राघवम् ॥

ते	அவர்கள்	काञ्चनीं	கொண்டூணனதும்
महात्मनः	மகாத்மாவின்	अमर्त्या	சமுதூவதுமான
	(ஸ்ரீராமருடைய)	कोटिं	துணியை
कामुकस्य	விளவின்	ददृशुः	கண்டார்கள்.
अलातचक्रमतिमां	கொண்டிச்சக்கிரத்தை	राघवं	ஸ்ரீராமரை
	நிகத்தது	न	கண்டார்களில்லை

शरीरनाभिसत्त्वार्चिः शरारं नेमिकामुकम् । ज्यापोपतलनिर्योपं तेजोवृद्धिगुणमभम् ॥२९॥
दिव्यास्त्रगुणपर्यन्तं निघ्नन्तं युधि राक्षसान् । ददृशू रामचक्रं तत्कालचक्रमिव प्रजाः ॥३०॥

शरीरनाभि	சரீரமாகிற் குடந்	शरारं	பாணங்களாகிய ஆரம்
	தைபுடையதும்		களைபுடையதும்
सत्त्वार्चिः	பராக்ரமமாகிற் ஜ்வா	नेमिकामुकं	விண்ணகிற் வட்டை
	கையுடையதும்		தைபுடையதும்

उवाचोपतल- निर्घोषं	} <p>நரண்தலரீவாகைதயா கிற சத்தத்தையுடை யதும், தேஜஸ், புத்தி, குணக் கனிவைகளாகிய ஒளி வையக்கொண்டதும்</p>	तत्	அந்த
तेजोबुद्धिगुणप्रभं		<p>भजाः कालचक्रं इव युधि राक्षसान् निघाने वदन्तुः</p>	<p>ஸ்ரீராமராகிய சக்கிரத்தை பிரவஜுகள் காலசக்கிரத்தை போன்றவாரூய் போலில் ராக்கர்களை மாய்க்கின்றதாய் கண்டார்கள்.</p>
दिव्यास्त्र- गुणपर्यन्तं	<p>சிறந்த ஆஸ்திரங்கள் ஆகும் நரணுமாதிற தரணரகளைபுடைய தாமராகிய</p>		

अनीकं दशसाहस्रं स्थानां वातरहसाम् । अष्टादश सहस्राणि कुञ्जराणां तरस्विनाम् ॥
चतुर्दश सहस्राणि सारोहाणां च वाजिनाम् । पूर्णं शतसहस्रे द्वे राक्षसानां पदातिनाम् ॥
दिवसस्याष्टमे भागे शरैरग्निशिखोपमैः । हतान्येकेन रामेण राक्षसां कामरूपिणाम् ॥३३॥

वातरहसां	வாயுவேகக்கொண்ட	द्वे शतसहस्रे	இருதாசூயிரமும்
स्थानां	தேர்களின்	कामरूपिणां	கிணத்த உருவமெடுக்க கவல்
दशसाहस्रं	பதினாசூயிரமும்	राक्षसां	ஆக்கர்களின்
तरस्विनां	பலங்கொண்ட	अनीकं च	படையும்
कुञ्जराणां	யானைகளின்	रामेण	ஸ்ரீராமர்
अष्टादश सहस्राणि	பதினெண்ணூயிரமும்	एकेन	ஒருவரால்
सारोहाणां	சீரர்கள் விற்றிருக்க	अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வாலையை திகத்த
वाजिनां	குதிரைகளின் [ஆகும்	शरैः	பாணக்களரால்
चतुर्दश सहस्राणि	பதினான்காயிரமும்	दिवसस्य अष्टमे भागे	ஒரு முகூர்த்த கேரத்தில்
राक्षसानां	ஆக்க	हतानि	அழிக்கப்பட்டன.
पदातिनां	காலசப்படைகளின்		
पूर्णं	நிறைந்த		

ते हताश्वा इतरथाः शान्ता विमथितध्वजाः । अभिपेतुः पुरीं लङ्कां हतशेषा निशाचराः ॥

हताशवाः	கொல்லப்பட்டதில்	विमथितध्वजाः	கொடிகள் முறிக்கப் பட்டவர்களால்
ते	அந்த [எஞ்சிய	शान्ताः	மனக்குன்றியவர்
निशाचराः	ஆக்கர்கள்	लङ्कां	இலங்கை [களாய்
हताश्वाः	குதிரைகள் மரய்க் கப்பட்டவர்களால்	पुरीं	சுருக்கு
इतरथाः	தேர்கள் அழிக்கப்பட் டவர்களால்	अभिपेतुः	சென்றனர்.

हर्षेण जपदात्यथैस्तद्भव रणांजरम् । आकीडमिव रुद्रस्य क्रुद्धस्य सुमहात्मनः ॥ ३५ ॥

हर्षेः	கொன்றுவிழுத்தப் பட்ட	रणान्जरं	போர்க்களமானது
जपदात्यथैः	யானைகளாலும் கால ப்படைகளாலும் கு	क्रुद्धस्य	கேரப்புகொண்ட
तत्	அந்த [குதிரைகளாலும்	रुद्रस्य सुमहात्मनः	குத்திரக்கடவுளின்
		आकीडं इव	உதயானவனம்போல்
		बभूव	இருந்தது.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । साधु साध्विति रामस्य तत्कर्म समपूजयन् ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அந்த
सगन्धर्वाः	சந்தர்வர்களுள் லிட்ட	कर्म	செயலை
देवाः	தேவர்களும்	साधु साधु	சான்று, சான்று
सिद्धाः	சித்தர்களும்	इति	என்று
परमर्षयः च	பகரிஷிகளும்	समपूजयन्	புகழ்ந்து கொண்டா புகழ்கள்.
रामस्य	ஸ்ரீராமரின்		

अब्रवीच तदा रामः सुधीवं प्रत्यनन्तरम् । विभीषणं च धर्मात्मा हनुमन्तं च वानरम् ॥
जाम्बवन्तं हरिश्रेष्ठं मैन्दं द्विविदमेव च । एतदस्त्रबलं दिव्यं मम वा त्र्यम्बकस्य वा ॥३८॥

तदा	அப்பொழுது	मैन्दं एव	மெந்தனையும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	द्विविदं च	தனிவிதனையும் பார்த்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகன்றார் :
प्रत्यनन्तरं	பக்கலிலிருக்கும்	एतत्	"இந்த
सुधीवं च	சுக்ரீவனையும்	दिव्यं	சிந்த
विभीषणं च	விபிஷணனையும்	अस्त्रबलं	அஸ்திரசக்தியானது
वानरं	வானராகிய	मम वा	எனக்கும்
हनुमन्तं च	அனுமனையும்	त्र्यम्बकस्य वा	முக்கண்ணருக்கு மே.
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவானையும்		
हरिश्रेष्ठं	வாணரோத்தமராகிய		

निहत्य तां राक्षसवाहिनीं तु रामस्तदा शक्रसप्तो महात्मा ।

अस्त्रेषु शस्त्रेषु जितकृपश्च संस्तूयते देवगणैः महष्टैः

॥ ३९ ॥

तदा	அப்பொழுது	राक्षसवाहिनीं	அரக்கசேனையை
महात्मा	மகாத்மாவும்	निहत्य	கொன்று
शक्रसप्तः	இந்திரனுக்கொப்பா னவரும்	तु	அப்பொழுது
शस्त्रेषु	சஸ்திரங்களிலும்	महष्टैः	ஆணர்தங்கொண்டவர் களால்
अस्त्रेषु	அஸ்திரங்களிலும்	देवगणैः	தேவகணங்களால்
जितकृपः च	கிரமம் சிந்தியில்லா	संस्तूयते	புகழ்ந்து கொண்டா டப்பட்டார்.
रामः	ஸ்ரீராமர் [தவருமான		
तां	அந்த		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुर्नवतितमः सर्गः ॥

पञ्चनवतिनमः सर्गः—தொண்ணூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் || ௨௩ ||

राक्षसीनां प्रलापः—அக்கிகளின் பிரலாபம்.

तानि तानि सहस्राणि सारोहाणां च वाजिनाम् । रथानां त्वग्निवर्णानां सध्वजानां सहस्रशः ॥
 राक्षसानां सहस्राणि गदापरिघयोधिनाम् । काञ्चनध्वजचित्राणां शूराणां कामरूपिणाम् ॥
 निहतानि शरैस्तीक्ष्णैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः । रावणेन प्रयुक्तानि रामेणाह्विष्टकर्मणा ॥ ३ ॥
 दृष्ट्वा श्रुत्वा च संभ्रान्ता हतशेषा निशाचराः । राक्षसाश्च समागम्य दीनाश्चिन्तापरिप्लुताः ॥

हतशेषा:	கொல்லப்பட்டதில்	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
निशाचराः	அரக்கர்கள் [எஞ்சிய	सहस्राणि	பலர்களையும்
रावणेन	ராவணனால்	अह्विष्टकर्मणा	எதையும் அனுபாத
प्रयुक्तानि	அனுப்பப்பட்ட		மாய்ச்செய்யலல்ல
सारोहाणां	ஹீரர்களே நிய	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான	तीक्ष्णैः	கரியலைகளும்
वाजिनां च	குதிரைகளுடையவும்	तप्तकाञ्चनभूषणैः	{ பொன்னலக்காரங்கள்
सध्वजानां	கொடி களுடன் கொடி		{ பூட்டப்பெற்றவை
अग्निवर्णानां	கொளுப்பொளி		{ களுமான
	கொண்ட	शरैः	பானக்களைக்கொண்டு
रथानां तु	ரதங்களுடையவும்	निहतानि	கொல்லப்பட்டவர்
तानि तानि	அந்தந்த		களாய்
सहस्राणि	ஆயிரக்களையும்	श्रुत्वा च	கேட்டும்
गदापरिघ-	கடையுடையனும்	दृष्ट्वा च	பார்த்தும்
योधिनां }	உழைக்கடிகளையும்	संभ्रान्ताः	மனங்கலங்கி
	போர்ப்பரியும்	राक्षसीः	அரக்கிகளை
शूराणां	சூரர்களும்	समागम्य	கிட்டி
कामरूपिणं	விளைந்த உருவமெ	दीनाः	சிக்கல்கொண்டவர்
	டுக்க எல்லவர்களும்		களாய்
काञ्चनध्वज-	அழகியபொன்கொடி	चिन्तापरिप्लुताः	மதிமயக்கங்கொண்
चित्राणां }	களைக்கொண்டவர்		டார்கள்.
	களுமான		

विधवा हतपुत्राश्च क्रोशन्त्यो हतवान्धवाः । राक्षस्यः सह सङ्गम्य दुःखार्ताः पर्यदेवयन् ॥

राक्षस्यः	அரக்கிகள்	दुःखार्ताः च	துக்கத்தால் பிடிக்கப்
विधवाः	பதிகளற்றவர்களாய்		பட்டவர்களாய்
• हतपुत्राः	புத்திரர்களைப்பற்றி	सह सङ्गम्य	ஒன்றுகூடி
	கொடுத்தவர்களாய்	क्रोशन्त्यः	கதறுபவர்களாய்
हतवान्धवाः	மறவினர்கள் மறண்ட	पर्यदेवयन्	பின்வருமாறு புலம்பி
	வர்களாய்		னார்கள் ।

कथं शूर्पणखा वृद्धा कराला निर्गतोदरी । आससाद् वने रामं कन्दर्पमिव रूपिणम् ॥
सुकुमारं महासच्चं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ३ ॥

वृद्धा	" கிழகியும்	सुकुमारं	யிக்க அழகியவனும்
कराला	உயக்கரபானவளும்	महासच्चं	பேராற்றல் கொண்டவனும்
निर्गतोदरी	வயிற்றுசரிந்தவளாகு மரண	सर्वभूतहिते	எல்லாப்பிராணிகளின் நன்மைப்பதில்
शूर्पणखा	சூர்ப்பணகை	रतं	அசஞ்சலாபந்நுடையவனும்
वने	காட்டில்	रामं	ராமனை
रूपिणं	உருவெடுத்தவந்த	कथं	எனினு
कन्दर्प इव	மன்மதன்போன்றவனும்	आससाद्	கிட்டினான்?

तं दृष्ट्वा लोकनिन्द्या सा हीनरूपा प्रकामिता । कथं सर्वगुणैर्हीना गुणवन्तं महौजसम् ॥
सुमुखं दुर्मुखी रामं कामयामास राक्षसी ॥ ७ ॥

लोकनिन्द्या	" உலகத்தார்திரந்தனைக்கானவளாகும்	गुणवन्तं	நற்குணங்களையுடையபெற்றவனும்
हीनरूपा	அழகற்றவளும்	महौजसं	பேராற்றல் கொண்டவனும்
प्रकामिता	காமப்படுத்திற்றவளும்	सुमुखं	அழகிய முகம்படைத்த
सर्वगुणैः हीना	நற்குணங்களெதுவுமில்லாதவளும்	तं	அந்த [சுவலுமான
दुर्मुखी	வீகார முகங்கொண்டவளும்	रामं	ராமனை
सा	அந்த	वृद्धा	கண்டு
राक्षसी	ஆரக்கி	कथं	எனினு
		कामयामास	ஆசைகொண்டாள்?

जनस्यास्याल्पभाग्यत्वाद्द्विनी श्वेतमूर्धजा । अकार्षमपहास्यं च सर्वलोकविगर्हितम् ॥८॥
राक्षसानां विनाशाय दूषणस्य स्वरस्य च । चकाराप्रतिरूपा सा राघवस्य प्रधर्षणम् ॥९॥

द्विनी	" திணையற்றவளும்	दूषणस्य	தூஷண ஊடையவும்
श्वेतमूर्धजा	நகரத்த கேசமுற்றவளும்	स्वरस्य	காலுடையவர்
अप्रतिरूपा	அடாதவளுமான	विनाशाय च	அழிகின்றபொருட்
सा	அவள்	अकार्षं	அடாததும் [இடும
भस्य	இந்த	अपहास्यं	பரிசுசிக்கத்தக்கதும்
जनस्य	ஊரத்தின் (எந்த?) களின்)	सर्वलोक- विगर्हितं च	எல்லா உலகங்களையும் நிந்திக்கப்பட்டதுமான
अल्पभाग्यत्वाद्	பாக்கியக்குறைவானும்	प्रधर्षणं	அவமதிப்பை
राक्षसानां	ஆரக்கர்களுடையவும்	राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
		चकार	புரிந்தனள்.

तन्निमित्तमिदं वैरं रावणेन कृतं महत्

॥ १० ॥

रावणेन *राவணனானால்
இந்த
மஹத் பெரும்த

वैरं வைரமரணது
तन्निमित्तं துவள் நிமித்தமாய்
कृतम् கொள்ளப்பட்டது.

वधाय सीता साऽऽनीता दशमीवेण रक्षसा

॥ ११ ॥

रक्षसा *அரக்கனாகிய
दशमीवेण தசகண்டனால்
सा அந்த

सीता சீதை
वधाय அழிவிக்காக
आनीता *ஆக்கிவரப்பட்டாள்.

न च सीतां दशमीवः प्रामोति जनकात्मजाम्

॥ १२ ॥

दशमीवः *தசகண்டன்
जनकात्मजां ஜனகன் மகளான
सीतां च சீதைமையையே.

प्रामोति न அடையப்போவ
தில்லை.

वृद्धं बलवता वैरमक्षयं राघवेण च

॥ १३ ॥

अक्षयं *நீக்கமுடியாத
वैरं च விசேஷமும்
बलवता சக்தி மிக்கவராகிய

राघवेण ராமனோடு
बलम् கொள்ளப்பட்டிருக்
கிறது.

वैदेहीं प्रार्थयानं तं विराधं प्रेक्ष्य राक्षसम् । हतमेकेन रामेण पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥ १४ ॥

वैदेहीं *வீணையை
प्रार्थयानं கிருமிய
तं அந்த
राक्षसं அரக்கனாகிய
विराधं प्रेक्ष्य வீராதனைப் பார்த்து

रामेण एकैः रामன் ஒருவனால்
हतं கொல்லப்பட்டது
तत् எதுவோ அதுவே
पर्याप्तं போதுமான
निदर्शनम् காண்புகும்.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् । निहतानि जनस्थाने शरैरग्निशिखोपवैः ॥ १५ ॥

जनस्थाने *ஜனஸ்தானத்தில்
भीमकर्मणां பயங்கரமான செயல்
கொண்ட
रक्षसां அரக்கர்களின்

चतुर्दश सहस्राणि பதின்முகுவீரத்தவர்
களும்
अग्निशिखोपवैः அக்கிரமியர்களை
கொடுத்த
शैः பாணங்களால்
निहतानि கொல்லப்பட்டார்கள்.

खरश्च निहतः संख्ये दूषणस्त्रिशिरास्तथा । शरैरादित्यसङ्काशैः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥ १६ ॥

संख्ये *சேபரின்
खरः கரனால்
*आदित्यसङ्काशैः சூரியனை கொடுத்த
शरैः பாணங்களால்
निहतः கொல்லப்பட்டான்.
दूषणः தூஷணனும்

त्रिशिराः च திரிசிரமும்
तथा அவ்வண்ணமே கொல்
ஸப்பட்டார்கள்.
तत् அதுவும்
पर्याप्तं போதுமான
निदर्शनम् காண்புகும்

हतो योजनबाहुश्च कवन्वो रुधिराशनः । क्रोधान्नादं नदन्सोऽथ पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

யோனவாஹு:	{ "யோனவாஹு" -ஹும் (கிண்ட வாகைகள் கொண்டவனும்)	नदन्	இடுபவனுமான
रुधिराशनः	ரத்தத்தையே உண வாய்க்கொண்டவனும்	सः	அந்த
क्रोधात्	கோபத்தால்	कवन्वः च	கபந்தனும்
नादं	கர்ஜனையை	हतः	கொல்லப்பட்டான்.
		तत् भय	அதுவும்
		पर्याप्तं	போதுமான
		निदर्शनम्	காண்பதும்.

जवान बलिनं रामः सहस्रनयनात्मजम् । वालिनं मेरुसङ्काशं पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥१८॥

रामः	"ராமன்"	बालिनं	வாலினைய
बलिनं	பலகாலியும்	जवान	கொண்டுவிட்டார்.
मेरुसङ्काशं	மேருவை திகர்த்தவ னும்	तत्	அதுவும்
सहस्रनयनात्मजं	இந்திரனின் புதல் வனுமான	पर्याप्तं	போதுமான
		निदर्शनम्	காண்பதும்.

ऋष्यसूके वसञ्छैले दीनो भयमनोरथः । सुभीवः स्थापितो राज्ये पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

भयमनोरथः	"மீனோரதம் திறைவே றப்பெருது	सुभीवः	ககீவன்
दीनः	அக்கக்கொண்டவனும்	राज्ये	ராஜ்யத்தில்
ऋष्यसूके	ரிச்யசூக	स्थापितः	முடி சூட்டுகிக்கப்
वैले	பர்வதத்தில்	तत्	அதுவும் [பெற்றான்.
वसन्	வலித்தவனான	पर्याप्तं	போதுமான
		निदर्शनम्	காண்பதும்.

धर्मार्थसहितं शक्यं सर्वेषां रक्षसां हितम् । युक्तं विभीषणेनोक्तं मोहात्तस्य न रोचते ॥

विभीषणेन	"விபிஷணரால்"	धर्मार्थसहितं	அறமறி வருவா
युक्तं	சியாயமாய்	शक्यं	பொருளுற்றதுமான
उक्तं	எடுத்துரைக்கப்	रक्षसां	கொல்லானது
सर्वेषां	எல்லா [பட்டதும்	हितम्	மதிமயக்கத்தால்
रक्षसां	அரக்கர்களுக்கும்	तस्य	அவனுக்கு (சாவண னுக்கு)
हितं	நன்மை விளைவிப் பதும்	रोचते न	பிரக்களில்லை.

विभीषणवचः कुर्याद्यदि स धनदानुजः । इमंशानभूता दुःखार्ता नेयं लङ्का पुरी भवेत् ॥

धनदानुजः	"குடோன் தம்பி (சாவணன்)	लङ्का	இலங்கை
विभीषणवचः	விபிஷணரது சொல்லி	पुरी	நகர்
कुर्यात् स यदि	பெற்றுகொண்டிருப் பாளையனும்	इमंशानभूता	நடுகாடானதாய்
इयं	இந்த	दुःखार्ता	துக்கத்தால் பிடிக்கப் பட்டதாய்
		भवेत् न	சுவிராது.

कुम्भकर्णं हतं श्रुत्वा राक्षसेण महाबलम् । अतिकायं च दुर्भयं लक्षणेन हतं पुनः ॥

प्रियं चेन्द्रजितं पुत्रं रावणो नावबुध्यते

॥ २२ ॥

रावणः	"रावணன்
महाबलं	மகா பலகா விவா சிய
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
राक्षसेण	ராக்ஷஸே
हतं	மாண்டவனாகவும்
दुर्भयं	பெயல்சுந்தகரிய
अतिकायं	அதிகாயனை
च	அப்படியே மாண்டவனாகவும்

प्रिये	பிரிய
पुत्रे	காமந்தனுசிய
इन्द्रजितं च	இந்திரஜிதனையும்
लक्षणेन	லக்ஷணனானால்
हते-	மாண்டவனாகவும்
श्रुत्वा	செய்து
पुनः	பின்னும்
अवबुध्यते न	கம்பெணர்வு பெறுதிருக்கின்றான்.

मम पुत्रो मम भ्राता मम भर्ता रणे हतः ।

इत्येवं श्रूयते शब्दो राक्षसानां कुले कुले ॥

राक्षसानां	"ஆரக்கர்களை
कुले कुले	குலவொருவிடே ஆம்,
रणे	போரில்
हतः	கொல்லப்பட்டவன்
मम	எனது
पुत्रः	புதல்வன்,

मम भ्राता	எனது தம்பி,
मम	எனது
भर्ता	கணவன்
इति एवं	என்றிப்படியாய்
शब्दः	சத்தம்
श्रूयते	செட்கப்படுகிறது.

रथाश्वाश्च नागाश्च हताः शतसहस्रशः । रणे रामेण शूरेण राक्षसाश्च पदातयः ॥२४॥

रणे	"போரில்
शूरेण	சூரனாகிய
रामेण	ராமனால்
रथाः च	ரதக்களும்
अश्वाः च	குதிரைகளும்
नागाः च	யானைகளும்

राक्षसाः	ஆரக்க
पदातयः च	காலாட்படைகளும்
शतसहस्रशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
	ஆரக்கணக்காகவும்
हताः	மாய்க்கப்பட்டனர்.

रुद्रो वा यदि वा विष्णुर्महेन्द्रो वा शतक्रतुः ।

हन्ति नो रामरूपेण यदि वा स्वयमन्तकः ॥

रुद्रः वा	"ருத்திரனோ
विष्णुः यदि वा	விஷ்ணுவனோ
शतक्रतुः	நூறு யாக்களைச்
महेन्द्रः वा	இந்திரனோ செய்த

स्वयं	சுயமாக
अन्तकः यदि वा	எமனோ
रामरूपेण	ராம உருவத்தோடு
नः	கூடாம
हन्ति	வதைக்கின்றனர்.

हतप्रवीरा रामेण निराशा जीविते वयम् ।

अपश्यन्तो भयस्यान्तमनाथा विरूपामहे ॥

वयं	"நான்கள்
रामेण	ராமனால்
हतप्रवीराः	ஹீரர்களைப்பற்றிகொடு
	த்தவர்களாய்
भयस्य	ஆபத்தின்
अन्तं	முடிவை

अपश्यन्तः	காணாதவர்களாய்
जीविते	உயிரில்
निराशाः	ஆகாசையத் துறந்தவர்களாய்
अनाथाः	திக்கத்தவர்களாய்
विरूपामहे	புலம்புகின்றோம்.

रामहस्तादशमीवः शूरो दत्तमहावरः । इदं भयं महाघोरमुत्पन्नं नावबुध्यते ॥ २७ ॥

दत्तमहावरः	" கிழந்த வரக்கன்	इदं	இந்த
शूरः	சூரனான [பெற்ற]	महाघोरे	மிக பயங்கரமான
दशमीवः	தசமிவன்	भयं	ஆபத்தை
रामहस्ता	ராமன் கரத்திலின்று	अवबुध्यते न	கிழிதும் உணராத திருக்கிரமம்.
वेपथुं	வினைத்திருக்கும்		

न देवा न च गन्धर्वा न पिशाचा न राक्षसाः । उपसृष्टं परित्रातुं शक्ता रामेण संयुगे ॥

संयुगे	" போரில்	गन्धर्वाः	கந்தர்வர்களும்
रामेण	ராமனால்	न	சந்தரல்லர்.
उपसृष्टं	எதிர்த்தப்பட்ட ஒரு	पिशाचाः	பிசாசர்களும்
परित्रातुं	சகிக்க [கவலை]	न	சந்தரல்லர்.
देवाः	தேவர்களும்	राक्षसाः च	அசுக்கர்களும்
शक्ताः न	சக்தரல்லர்.	न	சந்தரல்லர்.

उत्पाताश्चापि दृश्यन्ते रावणस्य निवेशने ॥ २९ ॥

उत्पाताश्चापि	" உருவானது	उत्पाताः अपि च	உருக்கொண்டனதும்
दृश्यन्ते	மரணமாகில்	दृश्यन्ते	தோன்றுகின்றன.

कथयिष्यन्ति रामेण रावणस्य निवर्हणम् ॥ ३० ॥

कथयिष्यन्ति	" ராமனால்	कथयिष्यन्ति	அவைகன் தெரிவிக்க
रामेण	ராமனால்		கின்றனர்.
रावणस्य	ராவணனுக்கு		
निवर्हणम्	காசத்தை		

पितामहेन प्रीतेन देवदानवराक्षसैः । रावणस्याभयं दत्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥ ३१ ॥

प्रीतेन	" அனுக்கிரகக்கொண்	अभयं	ஆபத்தின்மை
पितामहेन	பிரம்மதேவரால் [உ]	इत्तं	அளிக்கப்பட்டது.
रावणस्य	ராவணனுக்கு	मानुषेभ्यः	மனிதர்களிடமி
देवदानव- राक्षसैः	தேவர்களாலும் அசு- ரர்களாலும் அசுக்கர்- களாலும்	याचि न	ஒன்று அது பிராப்திக்கப் படவில்லை.

तदिदं मानुषं मन्ये मासं निःसंशयं भयम् । जीवितान्तकरं घोरं रक्षसां रावणस्य च ॥

तव	" உத்த	रक्षसां	அசுக்கர்களையெல்லாம்
इदं	இந்த	रावणस्य च	ராவணனுடையதும்
मासं	ஸம்பலித்திருக்கும்	जीवितान्तकरं	உயிரை மாய்க்கவல்ல தரம்
मानुषं	மனிதசம்பந்தமான	निःसंशयं	சந்தேகமற்றே
घोरं	பயங்கரமான	मन्ये	அறிகிறேன்.
भयं	ஆபத்தை		

पीड्यमानास्तु बलिना वरदानेन रक्षसा । दीप्तैस्तपोभिर्विबुधाः पितामहमपूजयन् ॥३३॥

वरदानेन	"வரம்பெற்றதால்.	दीप्तैः	கொடும்
बलिना	பலியை மிக்கவனுவை	सपोभिः	தவக்களால்
रक्षसा	ஆரக்களால்	पितामहं	பிரம்மபிதாவரை
पीड्यमानाः	உட்கொடுக்கப்பட்டும்	अपूजयन्	ஆராதித்தார்கள்.
विबुधाः तु	தேவர்களும்		

देवतानां हितार्थाय महात्मा वै पितामहः । उवाच देवताः सर्वा इदं तुष्टो महद्वचः ॥३४॥

महात्मा	"மகாநம்பவராகிய	तुष्टः	அருள்கொண்டு
पितामहः वै	பிரம்மபிதாவரும்	महन	சொந்த
देवतानां	தேவர்களின்	वचः	ஒரு திருமொழியை
हितार्थाय	நேஷமத்திற்காக	इदं	பின்வரும்படி
देवताः	தேவர்கள்	उवाच	மொழிந்தருவினார்.
सर्वाः	யாவாரையும் புர்த்து		

अद्यप्रभृति लोकांस्त्रान्सर्वे दानवराक्षसाः । भयेन पावृता नित्यं विचरिष्यन्ति शम्भतम् ॥

अद्यप्रभृति	"இதுமுதற்கொண்டு	भयेन	பயத்தால்
दानवराक्षसाः	அனார்களும் ஆரக்கர்களும்	पावृताः	சூழப்பட்டவர்களாய்
सर्वे	யாவரும்	लौकिकान्	மூன்று
नित्यं	எப்பொழுதும்	विचरिष्यन्ति	வேகக்களிலும்
शम्भतम्	கிட்டவரை		சஞ்சரிக்கப் போகின்றார்கள்.

द्वैतस्तु समागम्य सर्वैश्चेन्द्रपुरोगमैः । वृषध्वजस्त्रिपुरहा महादेवः प्रसादितः ॥ ३६ ॥

तु	"அப்பொழுது	त्रिपुरहा	முப்பிரபீர்த்தவரும்
द्वैतपुरोगमैः	இந்திரனை முன்னிட்ட	वृषध्वजः	இடபங்கொடி கொண்டு
द्वैतैः	தேவர்கள்		உருமுரை
सर्वैः च	யாவாரையும்	महादेवः	சிவபெருமான்
समागम्य	ஒன்றுகூடி	प्रसादितः	ஆராதிக்கப்பட்டார்.

प्रसद्यस्तु महादेवो देवानेतद्वचोऽब्रवीत् ॥ ३७ ॥

तु	"அப்பொழுது	एतन्	யின்மேலும்
प्रसद्यः	திருவருள் கொண்ட	वचः	திருமொழியை
महादेवः	சங்கரக்கடவுளும்	अब्रवीत्	திருவாய்மலர்ந்தருவினார்.
देवान्	தேவர்களைப்புர்த்து		

उत्पत्स्यति हितार्थं वो नारी रक्षःक्षयावहा ॥ ३८ ॥

वः	"உங்களுடைய	नारी	பெண்ணொருவள்
हितार्थं	நேஷமத்திற்காக	उत्पत्स्यति	உவதரிக்கப்போகின்ற
रक्षःक्षयावहा	ஆரக்கர்களுக்கும் நாசத்தை விளைவிக்கும்		ருள்.

एषा देवीः प्रयुक्ता तु श्रुवथा दानवान्पुरा । भङ्गविष्पति नः सीता राक्षसघ्नी सखावणान् ॥

राक्षसघ्नी	"அரக்கர்களை கொல் பவளரய்	दानवाः	ஆசுரர்களை
देवीः	தேவர்களால்	भुव	பசிப்பிணி
प्रयुक्ता	அனுப்பப்பட்ட	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
एषा	அந்த	सखावणान्	சாங்கணனுள்ளிட்ட
सीता तु	விலைதயோ	नः	நம்மை
पुरा	முன்னொருகால்	भङ्गविष्पति	அழித்துவிடப் போகிறார்.

रावणस्यापनीतेन दुर्विनीतस्य दुर्मतेः । अयं निष्ठानको घोरः शोकेन समभिप्लुतः ॥४०॥

दुर्विनीतस्य	" தீச்செயலமைந்த வறும்	अयं	இந்த
दुर्मतेः	தர்ப்புத்திகொண்ட வனுமான	शोकेन	துயரத்துடன்
रावणस्य	ராவணனது	घोरः	கொடிய
अपनीतेन	கொடுமைபால்	निष्ठानकः	நாசமானது
		समभिप्लुतः	விளைந்தது.

तं न पश्यामहे लोके यो नः शरणदो भवेत् । राघवेणोपसृष्टानां कालेनैव युगक्षये ॥४१॥

युगक्षये	" பிரையகாலத்தில்	यः	எவன்
कालेन	எமனுல்	शरणदः	சகதகனாய்
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	भवेत्	ஆகுவானோ
राघवेण	ராமனுல்	तं	அப்பேர்ப்பட்டவனை
उपसृष्टानां	எதிர்க்கப்பட்ட	लोके	உலகில்
नः	நமக்கு	पश्यामहे न	கண்டிலோம்.

नास्ति नः शरणं कश्चिद्भये महति तिष्ठताम् । द्वाशिवेष्टितानां हि करेणुनां यथा वने ॥

वने	" காட்டில்	महति भये	பெரும் ஆபத்தில்
द्वाशिवेष्टितानां	காட்டுத்தீயால் குழப்பெற்ற	तिष्ठतां	சிக்கிக்கொண்ட
करेणुनां	பெண்யானைகளுக்கு	नः	நமக்கு
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	शरणं	சகதகன்
		कश्चिद् हि	ஒருவனும்
		अस्ति न	இல்லை.

मासकालं कृतं तेन पौलस्त्येन महात्मना । यत एव भयं दृष्टं तमेव शरणं गतः ॥ ४२ ॥

महात्मना	" மகாத்மாவைய	यतः एव	எவனிடமிருந்தே
तेन	அந்த	अयं	ஆபத்து
पौलस्त्येन	புலஸ்தியவந்தத்தவ ரால் (விடுவனாரால்)	दृष्टं	அறியப்பட்டதோ
मासकालं	காலத்திற்கு ஏற்றது	तं एव	அவனிடமே
कृतं	செய்யப்பட்டது.	शरणं गतः	சரணடைந்துவிட் L r n

இநீவ சரீ ரஜநீசரஸ்திர: பரஸ்பரம் சம்பரிரஹ்ய வாஹுபி: |

விபேதுராதா ஹயஹார்பீஹிதா விநேதுசுசீசு ததா சுதாரூணம்

|| 88 ||

ரஜநீசரஸ்திர:	ஆரக்கிகள்	ஆதீ:	மனம் கொந்து
சரீ:	பாலமும்	விநேது:	பரிதாபித்தார்கள்.
வாஹுபி:	ஹககஸால்	வசீ:	உரக்க
பரஸ்பரம்	ஒருவரைவிடாருவர்	சுதாரூணம்	பிக்கலிகாடுஹமயால்
சம்பரிரஹ்ய	கட்டிக்கொண்டு	இதி இவ	மேற்கண்டவாறு
ஹயஹார்பீஹிதா:	பிக்கலயத்தால் பிடிக்கப்பட்ட	ததா	ஆப்பொழுது
		விநேது: ச	புலம்பியழுதனர்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चनवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19180

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 4505

பண்ணவதனம: சரீ:—தொண்ணூற்றொன்பது ஸர்க்கம் || 96 ||

रावणनिर्याणम्—ராவணன் யத்தத்தீந்துப் புறப்படுக.

आर्तानां राक्षसीनां तु लङ्कायां वै कुले कुले । रावणः करुणं शब्दं शुश्राव परिदेवितम् ॥

ராவண:	ராவணன்	ராக்ஸீனா	ஆரக்கிகள்
லங்காயா	ஹுஹங்கையில்	கரூ	பரிதாபமான
து	ஆப்பொழுது	பரிதேவீ	ஆழுகை
குலே குலே வை	ஹுவ்வொருவிடும்	சப்த	சத்தத்தை
ஆர்தானா	ஆயுற்ற	சுசுராவ	கேட்டான்.

स तु दीर्घं विनिश्चस्य मुहूर्त्तं ध्यानमास्थितः । बभूव परमक्रुद्धो रावणो भीमदर्शनः ॥२॥

भीमदर्शन:	பயங்கர தீதரந்த முற்ற	दीर्घं	மீக
ச:	அந்த	விநிசுசய	பெருமுக்கெந்தது
ராவண:	ராவணன்	சுஹூ	சிறிதுகேரம்
பரமகூடு:	சினம்பிகுந்து	தான	சிறுதையில்
து	ஆப்பொழுது	ஆஸ்தி:	ஆழந்தவனாய்
		பஹூ	ஆயினன்.

संक्षय दशनैरोष्ठं क्रोधसंरक्तलोचनः । राक्षसैरपि दुर्दर्शः कालाग्रिव मूर्च्छितः ॥ ३ ॥

क्रोधसंरक्तलोचन:	கிளத்தால் கண்கள் சிவந்த ஆகன்	राक्षसे अपि	ஆரக்கிகள் ஹுஹகூட
दशनै:	பற்களால்	दुर्दर्शः	பார்க்கவொண்ணாதவ
ओष्ठं	உதட்டை	कालाग्रि:	பிரளயாக்களி [னாய்
संक्षय	கய்த்துக்கொண்டு	इव	போன்றவாறாய்
		मूर्च्छितः	மூண்டனன்.

उवाच च समीपस्थात्राक्षसान् राक्षसेश्वरः । भयाव्यक्तकथस्तत्र निर्दहन्निव चक्षुषा ॥४॥

राक्षसेश्वरः	அரக்கமன்னன்	राक्षसान्	அரக்கர்களைப்
चक्षुषा	கண்ணால்		பார்த்து
निर्दहन् इव	எரிப்பவன்போல்	भयाव्यक्तकथः	பயத்தால் வாய்மூழற
तत्र	அப்பொழுது	उवाच च	பின்வருமாறு புகண்
समीपस्थान्	அருகிலிருக்கும்		ளுள்:

महोदरमहापाश्वौ विरुपाक्षं च राक्षसम् । शीघ्रं वदत सैन्यानि निर्यातेति ममाज्ञया ॥ ५ ॥

मम	எனது	सैन्यानि च	சைனியங்களைமும்
भाज्ञया	கட்டளைபால்		பார்த்து
महोदरमहापाश्वौ	மகோதரனையும் மகா பாசுவனையும்	निर्यात	'புறப்படுங்கள்'
राक्षसं	அரக்கனாகிய	इति	என்று
विरुपाक्षं	விருபாக்ஷனையும்	शीघ्रं	கிரைவரய்
		वदत	தெரிவிப்புகளாம்

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसास्ते भयादिताः । चोदयामासुरव्यथावक्षसांस्तान्बृषाज्ञया ॥६॥

ते	அந்த	भयमान्	ஆயத்தமாயிருந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	तान्	அந்த
तस्य	அவனது	राक्षसान्	அரக்கர்களை
तद्	அந்த	बृषाज्ञया	அரசனாகிய
वचनं	ஆக்களையை		கொண்டு
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு	चोदयामासुः	ஆண்டிருக்கள்.
भयादिताः	அச்சத்தால் கடுங்கிய வர்களாய்		

ते तु सर्वे तथेत्युक्त्वा राक्षसा घोरदर्शनाः । कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे रणायाभिमुखो ययुः ॥

ते	அந்த	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
घोरदर्शनाः	பயங்கர உருவம்	सर्वे	பாவரும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள் [கொண்ட	कृतस्वस्त्ययनाः	{ கோழமத்திற்கான வேதமொழியை ஒது பவர்களாய்
सर्वे	பாவரும்	रणाय	போரை
तु	அப்பொழுது	अभिमुखाः	உத்தேசித்து
तथा	'அவ்வண்ணமே செய்கின்றோம்'	ययुः	வெளிப்போந்தனர்.
इति	என்று		

प्रतिपूज्य यथान्पायं रावणं ते निशाचराः । तस्युः प्राञ्जलयः सर्वे भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणः ॥

भर्तुः	எஜமானனின்	रावणं	ராவணனை
विजयकाङ्क्षिणः	வெற்றியை கிரும்பும்	यथान्पायं	முறைப்படிய
ते	அந்த	प्रतिपूज्य	மரியாதைசெய்து
निशाचराः	அரக்கர்கள்	प्राञ्जलयः	வைகடப்பியவர்களால்
सर्वे	பாவரும்	तस्युः	(உந்து)யின் மூல்கள்.

अथोवाच महस्यैताव्रवणः कोधमूर्च्छितः । महोदरवहापाश्वीं विरुपाक्षं च राक्षसम् ॥९॥

अथ	ஆப்பொழுது	राक्षसं	ஆக்கனாகிய
कोधमूर्च्छितः	கொம் மிகுந்திருந்த	विरुपाक्षं च	விரூபாக்ஷனையும்
रावणः	ராவணன்		பார்த்து
एतान्	இந்த	महस्य	மிகுந்துக்கொண்டு -
महोदर-	மகோதரனையும்	उवाच	பின்வருமாறு
महापाश्वीं }	மகாபாசீக்ஷனையும்		புகண்டு:

अथ वाणैधनुर्मुक्तैर्युगान्तादित्यसन्निभैः । राघवं लक्ष्मणं चैव नेष्यामि यमसादनम् ॥

अथ एव	ஆப்பொழுது	वाणैः	கண்களால்
धनुर्मुक्तैः	விடிலினின்றும் விடுக்கப்பட்டவர்களும்	राघवं	ராவணனையும்
युगान्तादित्य-	ஊழிக்கிரவணவொ	लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்
सन्निभैः }	த்தனாகளுமான	यमसादनं	யமஸாடனத்திற்கு
		नेष्यामि	ஆண்ப்படுவன்.

खरस्य कुम्भकर्णस्य महस्तेन्द्रजितोस्तथा । करिष्यामि प्रतीकारमथ शत्रुवधादहम् ॥११॥

अथ	ஆப்பொழுது	महस्तेन्द्रजितोः }	பிரகஸ்தனுடையவும்
अहं	நான்	तथा }	இந்திரஜித்தினுடையவும்
शत्रुवधात्	சத்ருக்களின் வதை		யவும்
खरस्य	கரனுடையவும் [பால்	प्रतीकारं	பழி காக்குகலை
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனுடையவும்	करिष्यामि	புரீடுவன்.

नैवान्तरिक्षं न दिशो न नद्यो नापि सागराः । प्रकाशत्वं गमिष्यन्ति पद्भ्याणजलदाहृताः ॥

मद्भ्याण-	மடத்து கண்களால்	न	விளக்கா திருக்கப்
जलदाहृताः }	கிது தோகங்களால் குழப்பப்பட்டவர்களாய்	नद्यः	நதிகளும் போகிறது.
		न	விளக்கா திருக்கப்
दिशः	திசைகள்		போகின்றன.
प्रकाशत्वं }	விளக்கா திருக்கப்	सागराः अपि	கடல்களும்
गमिष्यन्ति न }	போகின்றன.	न	விளக்கா திருக்கப்
अन्तरिक्षं एव	ஆகாசமும்		போகின்றன.

अथ वानरमुख्यानां तानि यूथानि भागशः । धनुषा अरजालेन विधमिष्यामि पत्रिणा ॥

अथ	ஆப்பொழுது	वानरमुख्यानां	வானரோத்தமர்
धनुषा	விடிலவெகாண்டிம்	तानि	ஆந்த [களின்
पत्रिणा	கிண்குக் கட்டப்	यूथानि	கேண்களை
		भागशः	கட்டங்கட்டமாக
अरजालेन	அரஜாலத்தால்	विधमिष्यामि	ஆழித்துவிடுவேன்.

अथ वानरसैन्यानि रथेन पवनौजसा । धनुःसमुद्राद्बभूवैर्पथिव्यामि शरोर्मिमिः ॥ १४ ॥

अथ	* இப்பொழுது	धनुःसमुद्राद्	கிண்டலியசமுத்திரத்திலிருந்து
पवनौजसा	வாயுவேகம்கொண்ட	उजूवैः	உண்டாகிய
रथेन	ரதத்துடன்	शरोर्मिमिः	பாண ஆலைகளால்
वानरसैन्यानि	வானர சேனைகளை	पथिव्यामि	தளபட்டியம் செய்வேன்.

व्याकोशपद्मवक्त्राणि पद्मकेसरवर्चसाम् । अथ यूथतटाकानि गजवत्प्रमथाम्यहम् ॥ १५ ॥

अहं	* நான்	पद्मकेसर- वर्चसां }	தாமரை தாதுக்களை மொத்த ஓலிகொண்ட டனுவகளுமான்
अथ	இப்பொழுது	यूथतटाकानि	சேனைகளாகும், தடாக ங்களை
व्याकोशपद्म- वक्त्राणि }	மலர்ந்த தாமரைமலர் மொன்ற முகங்களும் ற்றவைகளும்	गजवत् प्रमथामि	ஓர் யானைபோல் கலக்கிவிடுகின்றேன்.

सशरैरथ वदनैः संख्ये वानरयूथपाः । मण्डविष्यन्ति वसुधां सनातैस्त्रि पङ्कजैः ॥ १६ ॥

अथ	* இப்பொழுது	पङ्कजैः	தாமரை மலர்களால்
संख्ये	போலில் [கள்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
वानरयूथपाः	வானரசேனை தலைவர்	वसुधां	பூமியை
सशरैः	பாணங்களோடுகூடிய	मण्डविष्यन्ति	அலக்கரிக்கப்போலின் ளர்கள்.
वदनैः	முகங்களால்		
सनातैः	தண்டுகளுடன் கூடிய		

अथ यूथप्रचण्डानां हरीणां द्रुमयोधिनाम् । मुक्तनैकेषुणा युद्धे भेतस्यामि च शतं शतम् ॥

युद्धे	* போலில்	यूथप्रचण्डानां	சேனுகிரர்களால்
अथ	இப்பொழுது	हरीणां	வானரர்களின்
मुक्तन	விடுக்கப்பட்ட	शतं शतम्	ஒவ்வொரு தூறையும் மரங்களால்
एकषुणा	ஒரே பாணத்தால்	भेतस्यामि	பினந்துகிடுகிறேன்.
द्रुमयोधिनां	மரங்களால்		

हतो भर्ता हतो भ्राता यासां च तनया हताः । वधेनाद्य रिपोस्तासां करोम्यस्रमार्जनम् ॥

यासां	* எவர்களுடைய	तासां	அவர்களுடைய
भर्ता	கணவன்	रिपोः	சத்ருகின்
हतः	கொல்லப்பட்டானோ	वधेन	வதைபால்
भ्राता	சகோதரன்	अथ	இப்பொழுது
हतः	கொல்லப்பட்டானோ	अस्रमार्जनं करोमि	கண்ணீரை துண்டக் கின்றேன்.
तनयाः च	புத்திரர்களும்		
हताः	கொல்லப்பட்டார் களை		

अथ मद्राणनिभिन्नैः प्रकीर्णैर्गतचेतनैः । कोपि वानरैर्युद्धे यत्रावेश्यतलां महीं ॥ १९ ॥

அது
யுद्धே
மதராணநிபின்ன:
மதுவிரிமுந்த
பிரிணக்கப்பட்டு

வானரே:
மहीं
யத்ராவுஷ்யதலாं
கொமி
வானரர்களால்
பூரிவாய்
{ தலைக்கண் துடிக்கு
கொத்தால் புலப்ப
குலதாய்
கொய்கிறேன்.

अथ गोमायवो गृध्रा ये च मांसाशिनोऽपरे ।

सर्वास्तास्तर्पयिष्यामि शत्रुमांसेः शरादिभिः ॥

கொமாயவ:
गृध्रा:
अपरे
मांसाशिन:
வே
தானு

सर्वां च
अथ
शरादिभिः
शत्रुमांसेः
तर्पयिष्यामि
எல்லாவற்றையும
ஆது
பாணங்களால் பிணக்
கப்பட்டு
சுத்துமாக்கக்கொண்
கொண்டு
களிப்பிக்கின்றேன்.

कल्प्यतां मे रथः शीघ्रं क्षिप्रमानीयतां धनुः ।

अनुमयान्तु मां सर्वे येऽवशिष्टा निशाचराः ॥

மே ரத:
शीघ्रं
कल्प्यतां
धनुः
क्षिप्रं
आनीयतां
" எனது ரதம்
விசைவாய்
தயாராக்கப்பட்டும்.
வில்
விசைவாய்
கொண்டுவரப்பட்ட
இம்.

अवशिष्टा:
निशाचरा:
ये
सर्वे
मां
अनुमयान्तु
எஞ்சிய
நிசாசரா:
யெவர்களை
யாவரும்
என்னை
கொடந்தயாரட்டும்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा महापार्श्वोऽब्रवीद्वचः ।

बलाध्यक्षांस्थितांस्तत्र बलं संत्वपतामिति ॥

மஹாபாஸ்வ:
तस्य
तत्
वचनं
श्रुत्वा
तत्र
स्थितान्
மஹாபாஸ்வன்
அவனது
அந்த
கட்டளைவை
கொடுமற்கொண்டு
அங்கு
இருக்கும்

बलाध्यक्षान्
बलं
सन्त्वपतां
इति
तत्र
अब्रवीत्
செலுபுகளைப்
பாஸ்வ
பலம்
செனை
தாடித்தட்டுத்தட்டட்ட
என்று [இம்.
கட்டளைவை
குட்டான்.

बलाध्यक्षास्तु संस्था राक्षसांस्तान्गृहाद्गृहात् ।

चोदयन्तः परिययुर्लङ्कां लघुपराक्रमाः ॥

சுபுபராக்மா:
बलाध्यक्षाः तु
संस्था:
गृहान् गृहान्
விசைவாய் ஆற்றல்
கொண்ட
கொண்டு தலைவர்களுக்கும்
பாஸ்வப்பற்றுவர்
களாய்
ஒன்றொரு வீட்டி
வீண்டுவர்

चान्
राक्षसान्
चोदयन्तः
लङ्कां
परिययुः
அந்த
அக்கர்களை
எய்கின்றவர்களைப்
இணங்கையில்
புழுடிக்கும் கற்பிவல்
தாரர்கள்.

ततो मुहूर्तान्निष्पेत् राक्षसा भीमदर्शनाः । नर्दन्तो भीमवदना नानापहरणैर्भुजैः ॥ २४ ॥
 असिभिः पट्टिशैः शूलैर्गदाभिर्मुसलैश्चरैः । शक्तिभिस्तीक्ष्णधाराभिर्गह्वरैः कूटमुद्गरैः ॥
 यष्टिभिर्विमलैश्चक्रेनिशितैश्च परश्वधैः । भिण्डिपालैः शतश्रीभिरन्यैश्चापि वरासुधैः ॥ २६ ॥

ततः	அப்பொழுது		
भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்றங்கொண்டவர்களும்	कूटमुद्गरैः	{ கூடாயுதக்களோடும் முக்கராயுதக்களோடும்
भीमवदनाः	பயங்கரமான முகங்கொண்டவர்களுமான	यष्टिभिः	தடிக்களோடும்
राक्षसिः	ராக்ஷஸர்கள்	विमैः	கிரிமலைமான்
नानापहरणैः	பல ஆயுதக்களோக்கொண்ட	चक्रैः	சக்கராயுதக்களோடும்
भुजैः	புஜுக்களோடும்	निशितैः	கூரிய
असिभिः	கத்திகளோடும்	परश्वधैः च	கோடாரிகளோடும்
पट्टिशैः	பட்டயக்கத்திகளோடும்	भिण्डिपालैः	பிண்டிபரணாயுதக்களோடும்
शूलैः	சூலக்களோடும்	शतश्रीभिः नवि	சதக்ஷரி ஆயுதக்களோடும்
गदाभिः	கடைக்களோடும்	अन्यैः	மற்றைய
मुसलैः	உலக்கைக்களோடும்	वरासुधैः च	சிறந்த ஆயுதக்களோடும்
शरैः	பரணக்களோடும்	नर्दन्तः	கர்ஜிப்பவர்களாய்
तीक्ष्णधारिभिः	கூரிய முனைகளுற்ற	मुहूर्तान्	சிறித நேரத்திலேயே
शक्तिभिः	வேல்களோடும்	नित्येभुः	வெளிப்புறப்பட்ட
मह्विः	பெரும்		டார்கள்.

अथानयद्बलाध्यक्षः सत्वरं रावणाज्ञया । रथानां नियुतं सायं नागानां नियुतत्रयम् ॥

अथ	அப்பொழுது	सायं	சிறந்த
बलाध्यक्षः	கேளைத்தலைவன்	रथानां	ரதக்கருடைய
रावणाज्ञया	ராவணனுடைய கட்டளையால்	नियुतं	வசூத்தனையும்
सत्वरः	தாரீதமுற்றவனாய்	नागानां	யானைகளின்
		नियुतत्रयं	முன்று வசூத்தனையும் கொண்டுவந்தான்.

अश्वानां पष्टिकोव्यस्तु खरोट्टाणां तथैव च । पदातयस्त्वसंख्याता जम्भुस्ते राजशासनात् ॥
 बलाध्यक्षाश्च संस्थाप्य राज्ञः सेनां पुरःस्थिताम् ॥ २८ ॥

राजशासनात्	அரசன் கட்டளைப் படி	खरोट्टाणां	{ கோவேறுகழுதைகளுடையவும் ஒட்டகைகளுடையவும்
अश्वानां	குதிரைகளின்	तथा एव	அவ்வண்ணமே (அதுபடி கோயுகளும்)
पष्टिकोव्यः तु	அதுபடி கோடிகளும்		

ஊர்வலா: கண்க்கிடமுடியாத
 பராதய: ச கரணரட்டபடைகளுக்கும்
 த அந்த
 வலாயுஷா: ச சேனாதிபதிகளும்
 த அப்பொருட்கள்

ரண: அரசனது
 சேனா: சேனையை
 புர:ஸிவா: முன்னிருப்பதாய்
 சங்காய: அணியவருக்கு
 அமு: புறப்பட்டார்கள்.

ஶ்ரீஸ்திவந்தரே சூத: ஶ்யாபயாமாஸ த் ரதம் | திவ்யாஸ்தவரஸ்பத்ன நானாலஶ்காரஶூபிதம் ||
 நானாயுதஸமாஶீரீ கிகிணீஜாலஸ்யுதம் | நானாரஶ்பரிஶிஸ்த் ரநஸ்தம்ஶீரிராஜிதம் || 30 ||
 ஜாஸ்யூநதமயேஷ்வ ஶஶஸ்கலஸீர்தம் | த் துஷ்டா ராஶஸா: சரீர விஸ்தயே பரமீ ரதா: || 31 ||

ஶ்ரீஸ்திவ- } துச்சமயத்திலு
 வந்தரே } ஶூதாயத்திலு
 சூத: } ஶாரதிவொருவன்
 திவ்யாஸ்தவ- } தெய்வத்தன்மை மர
 ரஸ்பத்ன } மந்த சிறந்த அஸ்தி
 ரநஸ்தம்ஶீ- } ரத்தனரல் சிறைந்த
 ராஜிதம் } தும்
 நானாலஶ்கா- } பலவித அணிகளால்
 ரஶூபிதம் } அலக்கரிக்கப்பெற்ற
 தம் }
 நானாயுத- } பல ஆயுதங்களால்
 ஶமாஶீரீ } சிறைந்ததும்
 கிகிணீஜால- } சதக்களக்கச்சாடுகளால்
 ஶ்யுதம் } கட்டப்பெற்றதும்
 நானாரஶ்பரி- } பல ரத்தனங்களால்
 ஶிஸ்தம் } ஶைதக்கப்பெற்றதும்

ரநஸ்தம்: ரத்தனத்துண்களால்
 ரிராஜி: அழகுற்று விளக்கு
 சிறைந்தம் }
 ஜாஸ்யூநத- } பொன்மயமான
 மயேஷ்வ: ஆயிரம் கலசங்களால்
 ஶஶஸ்கல- } சிறைந்த துமாகிய
 ஶீர்தம் } அந்த
 த் } ரத்ததை
 ராஶயாமா- } கொண்டுவந்து சிறுத்
 ராஶஸா: } அரக்கர்கள் [தினூன்.
 சரீர } யாவரும்
 த் } அதை
 துஷ்டா } பார்த்து
 பரமீ } மிகுந்த
 விஸ்தயே } ஆச்சரியத்தை
 ரதா: } கொண்டார்கள்.

த் துஷ்டா ஶஶஸ்தாய ராஶஸா ராஶஸேஸ்வர: | கோதிமூரீபதீகாஸ ஶ்வலந்நபிவ பாவகம் || 32 ||
 துஷ்டம் சூதஸமாயுக்தம் யுக்தாஶுரரீ ரதம் | ஶாஸூஶ ச த் ஶீரீமோ தீப்யமான ஶ்வதேஜஸா || 33 ||

ராஶஸேஸ்வர: } அரசக்கமன்னனாகும்
 ச: அந்த
 ஶீரீம: பயங்கரனான
 ராஶஸ: ராஸனான்
 த் } அதை
 துஷ்டா } பார்த்து
 ஶஶஸா } வினாவாய்
 ஶதாய } எழுந்த
 யுக்தாஶுரரீ } எட்டு குதிரைகள்
 தம் } துட்டப்பெற்றதும்
 சூதஸமாயுக்தம் } ஶாரதியுடன் கூடிய
 தம் }

துஷ்டம் } வேகமுற்றதும்
 கோதிமூரீபதீ- } கோட்டுயர்களை
 காம } சிகர்த்ததும்
 பாவக் ஶ்வ- } துவலிக்கும்
 ஶ்வதேஜஸா } மகிழ்ந்தபொன்றதும்
 தீப்யமான } தனது ஒளியால்
 தம் } பிரகாசிக்கின்றது
 த் } மரமிய
 ரதம் } அந்த
 ஶாஸூஶ } ரத்தத்தில்
 தம் } ஏறிக்கொண்டான்.

ततः प्रयातः सहसा राक्षसैर्वहुभिर्वृतः । रावणः सच्यगाभीर्याद्दारायञ्चिव मेदिनीम् ॥ ३४ ॥

ततः	அப்பொழுது	सच्यगाम्भीर्यात्	ஆற்றலாலும் திண்கலம்
रावणः	ராவணன்	मेदिनी	பூமியை [யா தும்
बहुभिः	பல	दारायन् इव	பிரம்பலன்போலாய்
राक्षसैः	ஆசுக்கர்க்களால்	सहसा	விசைவாய்
वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்	प्रयातः	புறப்பட்டான்.

रावणेनऽभ्यनुज्ञातौ महापार्श्वमहोदरौ । विरूपाक्षश्च दुर्धर्षो रथानाकरुहुस्तदा ॥ ३५ ॥

तदा	அப்பொழுது	दुर्धर्षः	தகைக்கவொண்ணாத
रावणेन	ராவணனால்	विरूपाक्षः च	விருபாக்ஷனும்
अभ्यनुज्ञातौ	கட்டளைபுடப்பட்ட	रथात्	ரதங்களில்
महापार्श्वमहोदरौ	மதுரை பார்சுவனும் மதுரை தாலும்	आरुहुः	ஏறினார்கள்.

ते तु हृष्टा विन्दन्तो भिन्दन्त इव मेदिनीम् । नाद्रं घोरं विमुञ्चन्तौ निर्ययुर्जयकाङ्क्षिणः॥

ते तु	அவர்களும்	विन्दन्तः	காழித்துக்கொண்டு
जयकाङ्क्षिणः	ஜய ச்சைதக்கோரியவர் களாய்	घोरं	பயங்கரமான
हृष्टाः	உற்சாகக்கொண்டு	नाद्रं	இரைச்சலை
मेदिनी	பூமியை	विमुञ्चन्तः	இட்டுக்கொண்டு
भिन्दन्तः इव	பிளக்கின்றவர்கள் போலாய்	निर्ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

ततो युद्धाय तेजस्वी रक्षोगणबलैर्वृतः । निर्ययावुच्यतधनुः कालान्तकयमोपमः ॥ ३७ ॥

कालान्तकयमोपमः	பிரளயகாலம்மனுக் கொப்பரணவனும்	रक्षोगणबलैः	ரக்ஷணைகளைக்கூட டங்காளால்
तेजस्वी	ஆற்றல் மிக்கவனான மான ராவணன்	वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்
उच्यतधनुः	விலலைக்கைக்கொண்ட வனாய்	युद्धाय	போரிட
		ततः	அவ்விடத்தினின்றும்
		निर्ययौ	வெளிப்புறப்பட்டான்.

ततः प्रजविताश्वेन रथेन स महारथः । द्वासेण निर्ययौ तेन यत्र तौ रामरक्ष्मणौ ॥ ३८ ॥

महारथः	மதுரை தலைநகராகும்	तौ	அந்த
सः	ராவணன்	रामरक्ष्मणौ	சூரமரும் வசந்தமண கும்
ततः	அப்பொழுது	यत्र	வங்கிருக்கின்றார்
प्रजविताश्वेन	{ மிக்க வேகக்கொண்ட குதிரைகள் சூட்டப் பெற்ற	तेन	அந்த [களை வாடலின் வழியாய்
रथेन	ரதத்தில்	द्वारेण	வெளிவந்தான்.
		निर्ययौ	

ततो नष्टप्रभः सूर्यो दिशश्च तिमिरावृताः । द्विजाश्च नेदुर्घोराश्च संचचालेव मेदिनी ॥

ततः	அர்ஜிபா முது	द्विजाः च	முதுகுகளும்
सूर्यः	சூரியன்	घोराः	கொடியவைகளைய
नष्टप्रभः	ஒளிசூன் நிணன்.	नेदुः	ஒளித்தன.
दिशः च	திக்குகளும்	मेदिनी च	பூமியும்
तिमिरावृताः	இருணர்ல் குழல் பெற்றன.	इव	முற்றும்
		संचचाल	அசைந்தது.

वर्ष रुधिरं देवक्षसवत्तुस्तुरगाः पथि ॥ ४० ॥

वर्षः	இக்கிரன்	पथि	வழியில்
रुधिरं	ரத்தத்தை	तुरगाः	குதிரைகள்
वर्ष	வர்ப்பித்தான்.	चखत्तुः	இடநிமிழ்த்தன.

ध्वजाग्रि न्यपतद्दध्रो विनेदुश्चाशिवं शिवाः ॥ ४१ ॥

ध्वजाग्रि	கொடியின் துணியில்	शिवाः च	சரிகளும்
न्यपतद्	ஒழுங்கமுது	अशिवं	அமல்களமாக
विनेदुः	உட்கார்ந்தது.	विनेदुः	வலிவாரிட்டன.

नयनं चास्फुरद्दामं सव्यो बाहुरकम्पत ॥ ४२ ॥

नयनं	இடது	सव्यः	இடது
चास्फुरद्	கண்	बाहुः च	கைபும்
दामं	அடித்தது.	अकम्पत	அடித்தது.

विवर्णं वदनं चासीत्किचिद्भ्रश्यत स्वरः ॥ ४३ ॥

विवर्णं	முகம்	स्वरः च	குரலும்
वदनं	கீளைசூன் நியதாய்	किचिद्	கொஞ்சம்
आसीद्	இருந்தது.	अभ्रश्यत	காம்பித்தது.

ततो निधततो युद्धे दशर्षावस्य रक्षसः । रणे निधनशंसीनि रूपाण्येतानि जज्ञिरे ॥४४॥

ततः	அவ்விடத்தினின்றும்	रणे	போரில்
निधततो	பேரந்திரித்தமாய்	निधनशंसीनि	மாணத்தைத்தெரி விக்கும்
युद्धे	ஆரங்களுக்கிட	रूपाणि	விவாசப்பட்ட
दशर्षावस्य	சாலணன்	जज्ञिरे	சகுணங்கள்
रक्षसः	புறம்பாட்டுச்செல்லும்		தொன்றின.
निधततो	பொழுது		

अन्तरिक्षात्पपातोल्का निर्घातसमनिस्वना । विनेदुरशिवा गृध्रा वायसैरनुनादिताः ॥४५॥

अन्तरिक्षात्	ஆகாயத்தினின்றும்	गृध्राः	கழுஞ்சுள்
पपातो	கொள்ளியானது	वायसैः	காக்கல்களால்
निर्घातसमनिस्वना	ஒடிக்கொண்டபடி ஒசைகொண்டு	अनुनादिताः	உட ஒலிக்கப்பெற்று
		अशिवाः	பலங்கரமானவை
पपात	செறிமுந்தது.	विनेदुः	உலின. [களாய்

एतानचिन्तयन्पौरानुत्पातान्समुपस्थितान् । निर्वयौ रावणो पोहाद्वयार्थी कालचोदितः ॥

காலச்சுடீத:	சாவுகாலக்கிடைய	उत्पातान्	தூர்சஞ்சலங்களின
रावणः	ராவணன்	मोहात्	மதிமயக்கத்தால்
एतान्	இந்த	अचिन्तयन्	பொருட்படுத்தாது
समुपस्थितान्	முன்பேதான் நிய	वयार्थी	வகைதக்கு விரும்பிய
घोरान्	கொடிய	निर्वयौ	சென்றான். [வாய்]

तेषां तु रथघोषेण राक्षसानां महात्मनाम् । वानराणामपि चमूर्धुद्वायैवाभ्यवर्तत ॥ ४७ ॥

तु	அப்பொழுது	रथघोषेण	தேர்கனினோசையால்
तेषां	அந்த	वानराणां	வானரர்களின்
महात्मनां	ஆற்றல்மிக்கவர்	चमूः अरि	சேனையும்
	களைய	सुहाय एव	நிபாரிடவே
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	अभ्यवर्तत	எதிர்த்துச்சென்றது.

तेषां तु तुमुलं युद्धं बभूव कपिरक्षसाम् । अन्योन्यमाह्वयानानां क्रुदानां जयमिच्छताम् ॥

तु	அப்பொழுது	तेषां	அந்த
जयं	வெற்றியை	कपिरक्षसं	வானரர்களுக்கும்
हृच्छतां	விரும்பி		ராக்ஷஸர்களுக்கும்
क्रुदानां	கொபங்கொண்டு	तुमुलं	மிக்க சூழப்பமான
अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்	युद्धं	போர்
आह्वयानानां	அழைக்கவுகின்றவர்	बभूव	உண்டாயிற்று.
	களுமான்		

ततः क्रुद्धो दशर्षीवः शरैः काञ्चनभूषणैः । वानराणामर्नाकेषु जकार कदने महत् ॥

ततः	அப்பொழுது	वानराणां	வானரர்களின்
क्रुद्धः	கொபங்கொண்ட	अर्नाकेषु	சேனையில்
दशर्षीवः	தசகண்டன்	महत्	பெரும்
काञ्चनभूषणैः	பொன்னகனிகொண்ட	कदने	காசத்தை
शरैः	பாணங்களால்	जकार	விளைவித்தான்.

निकुत्तशिरसः केचिद्रावणेन वलीमुखाः । केचिद्विच्छिन्नहृदयाः केचिच्छ्रोत्रविवर्जिताः ॥

रावणेन	ராவணனால்	विच्छिन्नहृदयाः	மரம்பு பிளவுண்டார்
केचित्	சில		கன்.
वलीमुखाः	வானரர்கள்	केचिन्	சிலர்
निकुत्तशिरसः	தலைமதுப்பாண்டார்	श्रोत्र विवर्जिताः	காதலினைபிழைத்தார்
केचित्	சிலர்		கன்.

निरुह्वासा हताः केचित्केचित्पार्श्वेषु दारिताः । केचिद्विभिन्नशिरसः केचिच्चक्षुर्विभ्रजिताः ॥

केचित्	சிலர்	दारिताः	பிரணக்கப்பட்டார்கள் ;
निरुह्वासाः	முச்சுற்று	केचिद्	சிலர்
हताः	மறண்டவர்கள் ;	विभिन्नशिरसः	மண்டையுடைக்கப்
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர் [பட்டார்கள் ;
पार्श्वेषु	விடையுறங்கலில்	चक्षुर्विभ्रजिताः	கண்களையிழந்தார்கள்.

दशाननः क्रोधविद्युत्तनेत्रो यतो यतोऽभ्येति स्येन संख्ये ।

ततस्तवस्तस्य शरप्रवेगं सोढुं न शेकुर्हरिपुङ्गवास्ते

॥ ५२ ॥

दशाननः	பேரபத்தால் கண்கள்	यतो यतोः	அங்கங்கு
क्रोधविद्युत्तनेत्रः	காதுணர் [சுழலும்	ते	அந்த
संख्ये	பேரில்	हरिपुङ्गवाः	வானிரைக்கமர்கள்
स्येन	அதத்துடன்	तस्य	அவனது
यतः यतः	எங்கெங்கு	शरप्रवेगं	பாணவேகத்தை
अभ्येति	எதிர்த்துச்செல்	सोढुं	செிக்க
	சின்முனை	शेकुः न	முடியவில்லை.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षण्णवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19232

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4557

सप्तमवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றொன்பது ஸர்க்கம். ॥ २७ ॥

विरुपाक्षवधः—விருபாக்ஷ வதம்.

तथा तैः कृत्तगात्रैस्तु दशमीवेण मार्गणैः । वभूव वसुधा तत्र प्रकीर्णा हरिभिस्तदा ॥

दशमीवेण	பேரவணை	तदा	அப்பொழுது
मार्गणैः	பாணங்களைக்கொண்டு	तत्र	அங்கு
तथा तु	அவ்வண்ணமாய்	वसुधा	பூமியை
कृत्तगात्रैः	சரிசம் பிரணக்கப்பட்ட	प्रकीर्णा	சிரம்பிவதாய்
तैः हरिभिः	அந்த வானவர்களால்	वभूव	இருந்தது.

रावणस्याप्रसन्नं तं शरसंपातमेकतः । न शेकुः सहितुं दीप्तं पतङ्गा ज्वलन यथा ॥ २ ॥

दीप्तं	இவ்விதமும்	तं	அந்த
ज्वलनं	அகலியை	अप्रसन्नं	சைக்கவரிய
पतङ्गाः	விட்டிடுககள்	शरसंपातं	பாணகிழ்ச்சியை
यथा	எவ்வண்ணமோ	एकतः	சிறிதும்
	அவ்வண்ணமே	सहितुं	தரக்க
रावणस्य	சாதுணரது	शेकुः न	அவர்கள் முடியாதி
			முந்தர்கள்.

तेर्दितो निशितैर्वाणैः क्रोशन्तो विपद्द्रुवुः । पावकार्षिसपाविष्टा दृश्यमाना यथा गजाः ॥

ते	அலர் கள்
निशितैः	கூரிய
वाणैः	பாணங்களால்
अर्दिताः	தூன்புதுத்தப்பட்டு
क्रोशन्तः	கதறுகின்றவர்களால்

पावकार्षिसपाविष्टा:	அக்ஷிஜ்வரகைகளால் சூழப்பெற்று
दृश्यमाना:	பொசுக்கப்படும்
गजाः	யானைகள்
यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
विपद्द्रुवुः	ஓடினார்கள்.

शुवङ्गानामनीकानि महाभ्राणीव मास्तः ।

सः	அந்த
रावणाः	ராவணன்
तस्मिन्	அந்த
समरे	போரில்
शरैः	பாணங்களால்
शुवङ्गानां	வானரசர்களின்

स ययौ समरे तस्मिन्विधमनरावणः शरैः ॥

अनीकानि	செனைகளை
महाभ्राणि	பெரும் மேகங்களை
मास्तः	காற்று
दृष्य	எவ்வாறோ அவ்வாறே
विधमन्	அழிப்பவனாய்
ययौ	திரிந்தான்.

कदने तरसा कृत्वा राक्षसेन्द्रो वनौकसाम् ।

राक्षसेन्द्रः	அரக்கமன்னன்
तदा	அப்பொழுது
युद्धे	போரில்
तरसा	விசாவாய்
वनौकसां	வானரசர்களுக்கு

आससाद तवो युद्धे राघवं त्वरितस्तदा ॥

कदने	கடந்ததை
कृत्वा	செய்துகிட்டு,
ततः	பின்னர்
त्वरितः	வேகமுற்றவனாய்
राघवं	ஸ்ரீராமரை
आससाद	எதிர்த்தான்.

सुधीवस्तान्कपीन्दृष्ट्वा भ्रान्निद्रवतो रणे ।

सुधीवः	சுகீர்வன்
तान्	அந்த
कपीन्	வானரசர்களை
रणे	போரில்
भ्रान्	முறிக்கப்பட்டு
निद्रवतः	ஓடுகின்றவர்களால்
दृष्ट्वा	பார்த்து

गुल्मे सुषेणं निक्षिप्य चक्रे युद्धे द्रुतं मनः ॥

गुल्मे	அணிலகுப்பில்
सुषेणं	ஸுஷேணனை
निक्षिप्य	நிதர்த்திவிட்டு
युद्धे	போரில்
द्रुतं	விசாவாய்
मनः	மனதை
चक्रे	செலுத்தினான்.

आत्मनः सदृशं वीरः स तं निक्षिप्य वानरम् । सुधीवोऽभिमुखः शत्रुं प्रतस्थे पादपायुधः ।

वीरः	குரணிய
सः सुधीवः	அந்த சுகீர்வன்
आत्मनः	தனக்கு
सदृशं	நிகரானவனான
तं	அந்த
वानरं	வானரனை

निक्षिप्य	கியமித்தகிட்டு
पादपायुधः	பாதங்களை ஆயுதமாய்க் கொண்டவனாய்
शत्रुं	சுத்கருவுக்கு
अभिमुखः	எதிர்ப்புறனாய்
प्रतस्थे	சென்றான்.

पार्श्वतः पृष्ठतश्चास्य सर्वे यूथाधिपाः स्वयम् । अनुजदूर्महाशैलान्विविधांश्च महाद्रुमान् ॥

अस्य	இவனது	स्वयं	சேரிசேயே
पार्श्वतः	பக்கங்களிலும்	महाशैलान्	பெரும்படிகளையும்
पृष्ठतः च	பின் பக்கத்திலும்	विविधान्	பலவகை
यूथाधिपाः	சேனைத்தலைவர்கள்	महाद्रुमान् च	பெரும்படிகளையும்
सर्वे	யாவரும்	अनुजदुः	கொணர்ந்தார்கள்.

स नर्दन्युधि सुधीवः स्वरेण महता महान् । पातयन्विविधांश्चान्याञ्जगामोत्तमराक्षसान् ॥

महान्	புகழை வாய்ந்த	नर्दन्	நர்ஜிப்பவனாய்
सः	அந்த	विविधान्	பல
सुधीवः	சுமீவன்	उत्तमराक्षसान्	சிறந்த அரசுக்களை
सुधि	போதில்	अन्यान् च	மற்றவர்களையும் [யும்
महता	பெரும்	पातयन्	வீழ்த்திக்கொண்டு
स्वरेण	சூரல்கொண்டு	जगाम	சென்றான்.

ममन्थ च महाकायो राक्षसान्वानरेश्वरः । युगान्तसमये वायुः प्रवृद्धानगमानिव ॥ १० ॥

महाकायः	பெருடலைமந்த	अगमान्	விரைசூழல்களை
वानरेश्वरः	வானரமன்னன்	इव	எவ்வண்ணமோ
युगान्तसमये	பிரளயகாலத்தில்		அவ்வண்ணமே
वायुः	காற்று	राक्षसान् च	அரசுக்களையும்
प्रवृद्धान्	பிகழலாந்த	ममन्थ	துவம்சமரக்கினான்.

राक्षसानामनीकेषु शैलवर्षे वर्षे ह । अश्रमवर्षे यथा मेघः पक्षिसङ्घेषु कानने ॥ ११ ॥

कानने	காட்டில்	राक्षसानां	அரசுக்களின்
मेघः	மேகம்	अनीकेषु	சேனைகளில்
पक्षिसङ्घेषु	பறவைக்கூட்டங்களில்	शैलवर्षे	படிகவர் வந்தவத
अश्रमवर्षे	கல்மாரியை	वर्षे ह	வர் வந்தார்கள்.
यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே		

कपिराजविमुक्तैस्तैः शैलवर्षैस्तु राक्षसाः । विकीर्णशिरसः पेतुर्निकृत्ता इव पर्वताः ॥ १२ ॥

तु	அப்பொழுது	विकीर्णशिरसः	மண்டை சிதறியவர்
कपिराजविमुक्तैः	வானரமன்னனும் எறியப்பட்ட	निकृताः	பிளப்புண்ட [கொடிய
तैः	அந்த	पर्वताः	படிகவர்
शैलवर्षैः	கல்மார்வர்களுள்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
राक्षसाः	அரசுக்கர்கள்	पेतुः	கீழ்விழுந்தார்கள்.

अथ संक्षीयमाणेषु राक्षसेषु समन्ततः । सुभीवेण प्रभक्षेपु पतरसु निनदत्सु च ॥ १३ ॥
 विरूपाक्षः स्वकं नाम धन्वी विश्राव्य राक्षसः । स्थादाशुत्य दुर्धर्षो गजस्कन्धमुपारुहत् ॥

अथ
 समन्ततः
 राक्षसेषु
 सुभीवेण
 प्रभक्षेपु
 पतरसु
 संक्षीयमाणेषु च
 निनदत्सु
 दुर्धर्षः
 धन्वी

அப்பொழுது
 எதிர்புறமும்
 அரசர்களின்
 சுக்கிரனும்
 தாக்கப்பட்டு
 இழைசாய்த்து
 துன்புநீதவர்களாய்
 கதறுகையில்
 தணைக்கவரிய
 விஸ்வாஸியான

राक्षसः
 विरूपाक्षः
 स्वकं
 नाम
 विश्राव्य
 रथात्
 बासुत्य
 गजस्कन्धं
 उपारुहत्

அக்கனுகூடிய
 விருடாக்ஷன்
 தனது
 பெயரை
 வெளியிட்டுக்கொண்டு
 ரதத்திலின்று
 குதித்து
 ஓர் யானையின்மீது
 ஏறிக்கொண்டான்.

स तं हिरदमारुह्य विरूपाक्षो महारथः । विनदन्भीमनिर्हादं वानरानभ्यधावत् ॥ १५ ॥

सः
 महारथः
 विरूपाक्षः
 सं
 हिरदं

அந்த
 மகாரதனிலே
 விருடாக்ஷன்
 அந்த
 யானையே

आरुह्य
 भीमनिर्हादं
 विनदन्
 वानरान्
 अभ्यधावत्

ஏறிக்கொண்டு
 பயங்கரநடைசெய்த
 கற்றுத்துக்கொண்டு
 வானரர்களை
 எதிர்த்தான்.

सुर्यावे स शरान्पोरान्विससर्ज चमूसुरे । स्थापयामास चोद्विग्रान्राक्षसान्संप्रहर्षयन् ॥

सः
 चमूसुरे
 सुर्यावे
 शरान् शरान्
 विससर्ज

அவன்
 படையுசுத்தில்
 சுக்கிரனையே
 கொடிய கணைகளை
 விடுத்தான்.

उद्विग्रान्
 राक्षसान् च
 संप्रहर्षयन्
 स्थापयामास

கவையில் ஆழ்ந்த
 அரசர்களையுடம்
 உதவாஹப்படுத்திக்
 கொண்டு
 நினைமுத்தினான்.

स तु विद्धः शितैर्वाणैः कपीन्द्रस्तेन रक्षसा । चुक्रोध स महाक्रोधो वधे चास्य मनो दधे ॥

सः
 कपीन्द्रः
 तु
 तेन
 रक्षसा
 विद्धैः वाणैः
 विद्धः

அந்த
 வானாமன்னன்
 அப்பொழுது
 அந்த
 அரசர்களுள்
 கரிய பாணங்களால்
 எய்யப்பட்டவனால்

चुक्रोध
 महाक्रोधः
 सः
 अस्य
 वधे च
 मनः
 दधे

சினக்கொண்டான்.
 பெரும் கோபம்
 அவன் [கொண்ட
 இவனது
 வனதையில்
 மனதை
 நாட்டினான்.

ततः पादपमुद्धृत्य शूरः संप्रधनो हरिः । अभिपत्य जवानास्य प्रमुखे तु महामजम् ॥ १८ ॥

संप्रधनः
 शूरः हरिः
 ततः
 पादपं
 उद्धृत्य

தன்குபேர்ப்புரியவனால்
 குரணை வானன்
 அப்பொழுது
 மரபெண்ணை
 பிடுக்கி

अभिपत्य
 अस्य
 प्रमुखे तु
 महामजम्
 जवान

கிட்டி
 இவனது
 முன்னிலையிலேயே
 சிறந்த யானையை
 தாக்கினான்.

स तु प्रद्वाराभिहतः सुधीवेण महागजः । अपासर्पद्भुनुर्पात्रं विपसाद् ननाद् च ॥ १९ ॥

ச:	ஆந்த	பசுமாசு	ஊர் கில்லளவு
महागजः तु	சிறந்த யானையுள்	अपासर्प	பின்பொன்றது ;
सुधीरेण	சகீர்வணுள்	ननाद्	வீரீட்டுக்குத்தறியது
प्रद्वाराभिहतः	அடிமால் தாக்கல்	विपसाद् च	கிழை காய்ந்தது.

गजात्तु मथितानूर्णमपक्रम्य स वीर्यवान् । राक्षसोऽभिमुखः शत्रुं प्रस्यूद्भूम्य ततः कपिम् ॥
 आर्पथं चर्म खड्गं च प्रगृह्य लघुविक्रमः । भर्त्सयन्निव सुधीवमाससाद् व्यशस्थितम् ॥२१॥

वीर्यवान्	வீர்யவானும்	अभिमुखः	அநிர் தகவனும்
लघुविक्रमः	லிகரந்த பராக்கிரமன் கொண்டவனுமான்	ततः	தத்பொழுது
सः	ஆந்த	प्रस्यूद्भूम्य	கீட்டி
राक्षसः	ஆரக்கன்	आर्पथं	எழுதுக்திரலலாகிய
तु	ஆப்பொழுது	चर्म	கொடய்த்தையும்
मथितान्	மாய்க்கப்பட்ட	खड्गं च	கத்திகையுள்
गजान्	யானையினின்று	प्रगृह्य	கைகொண்டு
नूर्णं	விணைவாய்	इव	பிக
अपक्रम्य	பிழிந்தக்கி	अश्विण	அதட்டுகின்றவனும்
शत्रुं	சத்ருவான்	व्यवस्थितं	ஆயத்தமாயிருக்கின்ற
कपिं	வானரனை	सुधीवे	சகீர்வனை
		आससाद्	பொருதினான்.

स हि तस्याभिसंकुद्धः प्रगृह्य विपुलां शिलाम् । विरुपाक्षाय चिक्षेप सुधीवो जलदोपमाम् ॥

सः	ஆந்த	विपुलां	பெரிதான
सुधीवः हि	சகீர்வனும்	शिलां	பாறைபொன்றை
तस्य	அவனிடம்	प्रगृह्य	கைகொண்டு
अभिसंकुद्धः	பிகக்கினந்தவனுள்	विरुपाक्षाय	விருபாக்ஷன்மீது
जलदोपमां	மேகத்தைநிகர்ந்தது	चिक्षेप	வீசினான்.

स तां शिलामापतन्तीं दृष्ट्वा राक्षसपुङ्गवः । अपक्रम्य सुविक्रान्तः खड्गेन प्राहरत्तदा ॥२३॥

सः	ஆந்த	आपतन्तीं	மீள்கிழுவருவதாய்
सुविक्रान्तः	பிகபராக்கிரமசாலி யான்	दृष्ट्वा	பார்க்குது
राक्षसपुङ्गवः	ராக்ஷசனுள்	अपक्रम्य	மிககிக்கொண்டு
तां	ஆந்த	तदा	ஆப்பொழுது
शिलां	பாறைகைய	खड्गेन	கத்தியால்
		प्राहरत्	தாக்கினான்.

तेन खड्गप्रहारेण रक्षसा बलिना हतः । मुहूर्तमभवद्दीरो विसंज्ञ इव वानरः ॥ २४ ॥

वीरः	கிரஞ்சு	हतः	தாக்கப்பட்டவனாய்
वानरः	வானரன்	मुहूर्त	சிறிதநேரம்
बलिना	பலிசாஸியின	इव	முற்றும்
रक्षसा	அரக்கனாய்	विसंज्ञः	பெய்ப்பறந்தவனாய்
तेन	அந்த	भवन्	ஆனான்.
खड्गप्रहारेण	கத்திரிசெய்வட்டால்		

स तदा सहस्रोत्पत्य राक्षसस्य महाहवे । मुष्टिं संवत्य वेगेन पातयामास वक्षसि ॥ २५ ॥

सः	அவன்	मुष्टिं	முஷ்டியை
तदा	அப்பொழுது	संवत्य	திரட்டி
सहस्रा	சடக்கொண்ட	महाहवे	பெரும்பேரில்
उत्पत्य	எழுந்தரின்று	राक्षसस्य	அரக்கனது
वेगेन	கிரகரவாய்	वक्षसि	மார்பில்
		पातयामास	கீழ்த்துறான்.

मुष्टिप्रहाराभिहतो विरुपाक्षो निशाचरः । तेन खड्गेन संकुद्धः सुर्योवस्य चमूमुखे ॥

कवचं पातयामास पद्मचामभिहतोऽपतन् ॥ २६ ॥

मुष्टिप्रहाराभिहतः	முஷ்டிக்குத்தால் தாக்கப்பட்ட	कवचं	கவசத்தை
निशाचरः	அரக்கனாகிய	तेन खड्गेन	அந்தக் கத்திரால்
विरुपाक्षः	கிரஹசுமன்	पातयामास	கீழ்த்துறான்.
संकुद्धः	சினக்கொண்டவனாய்	पद्मवां	சரக்கவரம்
चमूमुखे	படைமுகத்தில்	अभिहतः	உதைக்கப்பட்ட அவன் (சகீவன்)
सुर्योवस्य	சகீவனது	अपतन्	கீழி கீழ்த்தான்.

स समुत्थाय पतितः कपिस्तस्य व्यसर्जयत् । तल्पप्रहारमशनेः समानं भीमनिखनम् ॥

पतितः	கீழ் கீழ்த்த	भीमनिखने	பயங்கரமான ஓசை
सः	அந்த		கொண்டதூரான
कपिः	காசரன்	तल्पप्रहारं	உள்ளக்கூட அறை
समुत्थाय	எழுந்த		பொன்றதை
अशनेः	ஊக்கு	तस्य	அவனுக்கு
समानं	ஒத்தவளது	अपकर्षत्	கொடுத்தான்.

तल्पप्रहारं तद्रक्षः सुर्यायेण समुथतम् । नैवृण्वान्भार्चयित्स्वैनं मुष्टिनोरस्यवाडयत् ॥ २८ ॥

तल्पप्रहारं	அந்த அரக்கன்	भार्चयित्वा	தரிசித்தாக்கொண்டி
सुर्यायेण	சகீவனாய்	एनं	ஊதாயி
समुथतम्	கொடுக்கப்பட்ட	मुष्टिना	முஷ்டியால்
तद्रक्षः	என அறைக்கு	उरसि	மார்பில்
नैवृण्वान्	கவசம் தீய்த்தான்	अनाहयत्	குத்தினான்.

ततस्तु संकुद्धतरः सुर्गो वानरेश्वरः । मोक्षितं चात्मनो दृष्ट्वा प्रहारं तेन रक्षसा ॥
स ददर्शान्तरं तस्य विरूपाक्षस्य वानरः ॥ २९ ॥

ततः	அப்பொழுது	संकुद्धतरः	பிக்க கோபக்கொண்டவனாய்
वानरेश्वरः	வானரசமன்னனுடைய	सः	அந்த
सुर्गीयः च	சுக்ரீவனும்	वानरः	வானரன்
तेन	அந்த	तु	அப்பொழுது
रक्षसा	அரக்கனாவ	तस्य	அந்த
आत्मनः	தனக்கு	विरूपाक्षस्य	விரூபாக்ஷனுடைய
मोक्षितं	கொடுக்கப்பெற்ற	अन्तरं	எற்றகாலத்தை
प्रहारं	குத்தை	ददर्श	கவனித்திருந்தான்.
दृष्ट्वा	கண்டு		

ततो न्यपातयत्क्रोधाच्छङ्खदेशे महत्तलम् ॥ ३० ॥

ततः	அப்பொழுது	महत्	பெரும்
क्रोधात्	கோபத்தால்	तलं	உள்ளங்கையை
शङ्खदेशे	செற்றிப்பிரதேசத்தில்	न्यपातयत्	வீழ்த்தினான்.

महेन्द्राशनिकल्पेन तलेनाभिहतः क्षितौ । पपात रुधिरक्लिन्नः शोणितं च समुद्रमन् ॥
स्रोतोभ्यस्तु विरूपाक्षो जलं प्रस्रवणादिव ॥ ३१ ॥

विरूपाक्षः	விரூபாக்ஷன்	प्रस्रवणात्	அருவியினின்றும்
महेन्द्राशनि- कल्पेन	மேன்திராணனு கல்ப ராஜகத்திற்குச் சமாளப்தன்	जलं	ஐந்தை
तलेन	உள்ளங்கையால்	इव	சுமத்த
अभिहतः	அதைப்பட்டவனாய்	स्रोतोभ्यः	(சத்தக்) கால்வாய்களின் என்றும்
तु	அப்பொழுது	शोणितं	சத்தத்தை
रुधिरक्लिन्नः	ரத்தம் தேரயந்தவ னாய்	समुद्रमन् च	பெருக்கிக்கொண்டே
		क्षितौ	பூமியில்
		पपात	சாய்த்துவிட்டான்.

विवृत्तनयने क्रोधात्सफेनं रुधिरासृतम् । ददृशुस्ते विरूपाक्षं विरूपाक्षतरं कृतम् ॥ ३२ ॥

तं	அவர்கள்	कृतं	செய்யப்பட்டவனாக வும்
क्रोधात्	கோபத்தால்	सफेनं	தரையுடன் கூடியவ னாகவும்
विवृत्तनयने	கண்கள் அழன்றிருந்த	रुधिरासृतं	ரத்தம் வழிந்தவனாக வும்
विरूपाक्षं	விரூபாக்ஷனை	ददृशुः	கண்டார்கள்.
विरूपाक्षतरं	பிக்க விரூபான கண் அருற்றவனாய்		

स्फुरन्तं परिवर्तन्तं पार्श्वेन रुधिरोक्षितम् । कण्ठं च विन्दन्तं ददृशुः कपयो रिपुम् ॥

கபய:	வானரசர்கள்	பாஷ்வ	கிவாப்புறத்தில்
ரீபு	மாந்ருஷீ	ரூஹிஷித்	சூசூதி வழிந்தவ
ஸ்புர்த்	தந்தளித்து	கண்	பரிதாபமாக [னாகவும்]
பரிவர்த்	புரண்டுக்கொண்டிருப்ப	விந்ர்த்	அழுபவனாகவும்
	பலனாகவும்	ரீபு:	கவனித்தார்கள்.

तथा तु तौ संयति संप्रयुक्तौ तरस्विनौ वानरराक्षसानाम् ।

बडार्णवौ सख्यनतुः सुभीमं महार्णवौ द्विवि भिन्नवेत्तौ ॥ ३४ ॥

தथा து	அவ்வண்ணமே	படர்ணவீ	சேனைக் கடல்கள்
ச்யதி	போசில்		இரண்டும்
ச்யபுக்	பெருதுபவகளும்	மித்ரவேத்	கரைகிண்ட
தாஸினீ	சூற்றல் மிக்கவகளு	ஓ மடர்ணவீ	இரு கடல்கள்
	மரண	இவ	எவ்வண்ணமே
தீ	அந்த		அவ்வண்ணமே
வானராஷ்சானீ	வானர இராக்ததர்	சுமீம்	பிகப் பயங்கரமாய்
	களுடைய	சக்னது:	சூரவாரித்தன.

विनाशितं प्रेक्ष्य विरूपनेत्रं महाबलं तं हरिपार्थिवेन ।

बलं समस्तं कपिराक्षसानामुन्मत्तगङ्गाप्रतिमं बभूव ॥ ३५ ॥

வ்	அந்த	கபிராஷ்சானீ	வானர இராக்ததர்
மடா வல்	மகா பலசாலியாகிய	சமத்	எல்லா [கரின்]
விரூபநத்	விநுபாஷ்சீ	வல்	சேனையும்
ஹரிபாஷிவந	வானர மனை அது	அந்மத்ராஷ்சரிமம்	கரைக்கடல்கா கங்கை
விநாஸித்	தொல்லப்பட்டவனாய்		யை நிகர்த்ததாய்
ப்ரேக்	கவனித்து	வபூவ	இருந்தது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तनवतितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकः 19267

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकः 4592

अष्टनवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றேட்டாவது ஸர்க்கம் ॥ ९८ ॥

महोदरवधः—மஹோதரவதம்.

हन्यमाने बले तूर्णमन्यान्यं ते महासृष्टे । सरसीव महावर्मे सांपर्शने बभूवतुः ॥ १ ॥

மடாசூயே	பெரும்பேசில்	மடாவமே	பெருங்கோடைசில்
தே	அந்த	சரஸீ	இரு ஓடைகள்
வலே	சேனைகமீரண்டும்	இவ	எவ்வண்ணமே அவ்
அந்யோந்ய்	ஒன்றால் ஒன்று		வண்ணமே
தூர்	கிரைவாய்	ஸ்பர்ஷணே	சூற்றல் தவாரவதாய்
ஹ்யமானே	தரக்கட்பட்டிக்கொ	வபூவது:	இருந்தது.

स्वलस्य विधानेन विरुधाक्षவேन च । बभूव द्विगुणं क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २ ॥

राक्षसाधिपः	ராட்சஸமான் ஊதுகிய	विरुधाक्षவேन च	விருடாஷ்டனின் ஊது
रावणः	ராவணன்	द्विगुणं	இருமடங்கு [யா.லும்]
स्वलस्य	தலது வேணியின்	क्रुद्धः	கொடங்கொண்டவ
विधानेन	அழிவா.லும்	बभूव	ஆளுன். [ஆய்]

प्रक्षीणं तु बलं दृष्ट्वा बध्यमानं बलीमुखैः । बभूवास्य व्यथा युद्धे प्रेक्ष्य दैवविपर्ययम् ॥

पु	அப்பொழுது	दैवविपर्ययं	தெய்வசகாயம் மாறு
बलीमुखैः	வானரர்களால்		பட்டிருப்பதையும்
बध्यमानं	கொல்லப்பட்டு	प्रेक्ष्य	கவனித்து
प्रक्षीणं	குறைந்துவரும்	अस्य	இவனுக்கு
बलं दृष्ट्वा	வேணியைக் கண்டும்	व्यथा	துயரம்
युद्धे	போரில்	बभूव	உண்டானது.

उवाच च समीपस्थं महोदरभरिन्दमम् ॥ ४ ॥

समीपस्थं	பக்கலிலிருக்கும்	महोदरे च	மகோதரனைப்பார்த்து
भरिन्दमं	சத்ருஸம்ஹாரகனுகிய	वथा च	பின்வருமாறு

புகன்றான்:

अस्मिन्काले महाबाहो जयाशा त्वयि मे स्थिता ॥ ५ ॥

महाबाहो	"மஹாபாகுவே!	जयाशा	வெற்றியின் ஆவல்
भरिन्दमं	அந்த	त्वयि	உன்னிடத்தில்
काले	நிகழ்ந்ததில்	स्थिता	பற்றியிருக்கிறது.
मे	எனக்கு		

जहि शत्रुचमूं वीर दर्शयाद्य पराक्रमम् ॥ ६ ॥

वीर	"வீரனே!	शत्रुचमूं	மாற்றான் படைகைய
अद्य	இப்பொழுதே	जहि	நீ வெற்றிகொள்வா
पराक्रमं	பீரதாபத்தை		பாக.
दर्शयाद्य	நீ காட்டுக.		

भर्तृपिण्डस्य कालोऽयं निर्देष्टुं साधु युध्यताम् ॥ ७ ॥

भर्तृपिण्डस्य	"அஜானனனது	अयं	இது
	ஆன்னத்திற்கு	कालः	உற்ற காலம்.
निर्देष्टुं	கைம்மேறுசெய்ய	साधु	பொச்சத்தக்கவாறாய்
		युध्यताम्	போரிடப்படட்டும்."

एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रो महोदरः । प्रविवेशारिसेनां तां पतङ्ग इव पावकम् ॥ ८ ॥

एव	மேற்கண்டவாறு	तां	அந்த
उक्तः	கொல்லப்பட்ட	अरिसेनां	சத்ருசேனைக்குள்
राक्षसेन्द्रो	ஆரக்கத்தனைவனாகிய	पावकं	ஆகனியில்
महोदरः	மகோதரன்	पतङ्गः	ஈட்டில்
तथा	'அங்கனமே செய்கி	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்
इति	என்பா [ந்தென்]		வண்ணமே
उवाच	கொல்லிக்கிட்டு	प्रविवेश	புகுந்தான்.

ततः स कदने चक्रे वानराणां महाबलः । भर्तृवाक्येन तेजस्वी स्वेन वीर्येण चोदितः ॥

ततः	அப்பொழுது	स्वेन	தனது
तेजस्वी	ஆண்மைமிக்கவனாகும்	वीर्येण	வீரத்தன்மைமையாலும்
महाबलः	மகாபலசாலியுமான	चोदितः	ஆண்டப்பட்டவனாகும்
सः	அவன்	वानराणां	வானரர்களுக்கு
भर्तृवाक्येन	எஜமானனது கட்ட டனையாலும்	कदने	கடந்ததை
		चक्रे	விளைவித்தான்.

वानराश्च महासत्त्वाः प्रगृह्य विपुलाः शिलाः । प्रविश्यारिवलं भीमं जघ्नुस्ते रजनीचरान् ॥

से	அந்த	प्रगृह्य	ஊக்கக்கொண்டு
महासत्त्वाः	ஆற்றல் மிக்கவர்களாகிய	भीमं	பயங்கரமான
वानराः च	வானரர்களும்	अरिवलं	சக்குமேசிலைக்குள்
विपुलाः	பெருந்த	प्रविश्य	புகுந்து
शिलाः	பாறைகளை	रजनीचरान्	அரங்கர்களை
		जघ्नुः	தாக்கினார்கள்.

महोदरस्तु संक्रुद्धः शरैः काञ्चनभूषणैः । चिच्छेद पाणिपादोरुन्वानराणां महाह्वे ॥

तु	அப்பொழுது	शरैः	பாணங்களால்
महाह्वे	கடும்போரில்	वानराणां	வானரர்களின்
महोदरः	மகோதரன்	पाणिपादोरुन्	கரங்களையும் கால்களையும்
संक्रुद्धः	மிகச்சினந்து	चिच्छेद	வெட்டித்தள்ளினான்.
काञ्चनभूषणैः	பொன்னணிகள் கொண்ட		

ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसैरदिता भृशम् । दिशो दश द्रुताः केचित्केचित्सुग्रीवमाश्रिताः ॥

ताः	அப்பொழுது	केचिन्	சிலர்
ते	அந்த	दश	பத்து
वानराः	வானரர்கள்	दिशः	திசைகளிலும்
सर्वे	எல்லோரும்	द्रुताः	ஓடிவிட்டார்கள்.
राक्षसैः	அரங்கர்களால்	केचिन्	சிலர்
भृशम्	மிக	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை
अदिताः	தன்புறுத்தப்பட்ட	आश्रिताः	கிட்டினார்கள்.

प्रभ्रां समरे दृष्ट्वा वानराणां महाचमूय् । अभिदुद्राव सुग्रीवो महोदरमनन्तरम् ॥ १३ ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	प्रभ्रां	முறிவடிக்கப்பட்ட
समरे	போரில்	दृष्ट्वा	கவனித்து [தாய்
वानराणां	வானரர்களின்	अनन्तरं	உடனே
महाचमूय्	பெரும் சேனைமய	महोदरं	மகோதரனை
		अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

प्रगृह्य विपुलां घोरां महीधरसमां शिलाम् । चिक्षेप च महातेजास्तद्वथाय हरीश्वरः ॥१४॥

महातेजाः	பேராற்றல் பண்டக்கப் பட்ட	महीधरसमां च	பர்வதத்திற்கொப்பா எழுபாள்
हरीश्वरः	வரனரமன்னன்	शिलां	பாறையொன்றை
विपुलां	பெருத்தடும்	प्रगृह्य	கைக்கொண்டு
घोरां	பயங்கரமானதும்	तद्वथाय	அவன் கைதலின் பொருட்டு
		चिक्षेप	விசியெறிந்தான்.

तामापतन्तीं सहस्रा शिलां दृष्ट्वा महोदरः । असंभ्रान्तस्ततो वाणैर्निर्विभेद् दुरासदाम् ॥

महोदरः	மகோதரன்	शिलां दृष्ट्वा	பாறையைப் பார்த்து
ततः	அப்பொழுது	असंभ्रान्तः	கலகாமுறுதலால்
सहस्रा	கிரைந்து	वाणैः	கிண்களால்
आपतन्तीं	மேல்விழுவரும்	दुरासदां	தலைக்கவரிய அதை
तां	அந்த	निर्विभेद्	பிளந்தெறிந்தான்.

रक्षसा तेन वाणौघैर्निकृत्वा सा सहस्रधा । निपपात शिला भूमौ गृध्रचक्रपिवाकुलम् ॥

तेन	அந்த	शिला	பாறை
रक्षसा	அரக்கனால்	आकुलं	கிதறுண்ட
वाणौघैः	சரணுவக்களால்	गृध्रचक्रं	கழுஞ்சுக்கட்டம்
सहस्रधा	அநேகம் துண்டு களால்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
निकृत्वा	கிதைவுண்ட	भूमौ	பூமியில்
सा	அந்த	निपपात	விழுந்தது.

तां तु भिक्षां शिलां दृष्ट्वा सुमीवः क्रोधमूर्च्छितः । सालमुत्पाद्य चिक्षेप राक्षसे रणसूर्धनि ॥

तु	அப்பொழுது	क्रोधमूर्च्छितः	கோபம் மேலிட்டவ ளாய்
सुमीवः	சுமீவன்	सालं	ஆச்சாமரமொன்றை
तां	அந்த	उत्पाद्य	பெயர்ந்தெடுத்தது
शिलां	பாறையை	रणसूर्धनि	போர்மூலையில்
भिक्षां	பிளவுண்டதாய்	राक्षसे	அரக்கன்மீது
दृष्ट्वा	பார்த்து	चिक्षेप	விசியெறிந்தான்.

शरैश्च विददारैनं शूरः परपुरञ्जयः

॥ १८ ॥

परपुरञ्जयः	சந்ருக்கவர வெற்றி கொள்ளும்	शरैः	பாணக்களால்
शूरः च	சூரனாகிய அவன்	एनं	இதை (ஆச்சாமரத் தை)
		विददार	பிளந்தான்.

स ददर्श ततः क्रुद्धः परियं पतितं भुवि

॥ १९ ॥

கூட: சினங்கொண்ட
 ச: அவன் (சகீவன்)
 த: அப்பொழுது
 புவி பூமியில்

பதित விழுந்துகிடக்கும்
 பரிசு உழலைத்தடி யொன்றை
 தர்சி கண்டான்.

आविध्य तु स तं दीप्तं परियं तस्य दर्शयन् । परिघाथेन वेगेन जघानास्य ह्योत्तमान् ॥

து அப்பொழுது
 ச: அவன் (சகீவன்)
 த் அந்த
 டீப்த் ஜ்வலிக்கும்
 பரிசு உழலைத்தடியை
 தச्य அவனுக்கு
 தர்சயந் காட்டிக்கொண்டே

ஆவித்ய சமுற்றி
 பரி஘ாथேன உழலைமுனைபால்
 வச्य இவனது
 ஹயோத்தமான் சிறந்த சூகிரர்களை
 வேगेन வலுக்கொண்டு
 ஜகான புடைத்தான்.

तस्माद्धतहयाद्वीरः सोऽवप्लुत्य महारथात् । गदां जग्राह संक्रुद्धो राक्षसोऽथ महोदरः ॥

வய அப்பொழுது
 ச: அந்த
 வீர: வீரனும்
 ராக்ஷச: அரக்கனுமாகிய
 மஹோதர: மகோதரன்
 ததஹயாத் சூகிரர்கள் கொல்லப்
 பட்டதான்

தஸ்யாத் அந்த
 மஹாரத்யாத் சிறந்த தேரிலிருந்து
 அஹவப்லுத்ய கிழே குதித்து
 சங்க்ருத: சினம் மூண்டவனாய்
 ரகா கதையை
 ஜகாஹ கைக்கொண்டான்.

गदापरिघहस्तौ तौ युधि वीरौ समीपतुः । नर्दन्तौ गोवृषपर्य्यौ घनाविष सविश्रुतौ ॥

கூடி போரில்
 ரகாபரி஘- } கதைகளையும், உழலைத்
 ஹதௌ } தடினையும் கைக்
 கொண்டவர்களும்
 கோவ்ரஷ்பர்யௌ சிறந்த வறுபோன்ற
 வர்களுமான
 தௌ அந்த

வீரௌ வீரர்களிருவரும்
 சவிசுரௌ பின்னல்களுடன்
 ஘னௌ மேகங்கள் [கடிய
 ஷ்வ போன்றவரும்
 நர்தந்தௌ கர்ஜிப்பவர்களாய்
 சமீபதௌ பொருதிக்கொண்ட
 டர்கள்.

ततः क्रुद्धो गदां तस्मै चिक्षेप रजनीचरः । ज्वलन्तीं भास्कराभासां सुभीवाय महोदरः ॥

ரஜநீசர: அரக்கனாகிய
 மஹோதர: மகோதரன்
 த: அப்பொழுது
 க்ருத: கோபக்கொண்டு
 தஸுை அந்த

சுமீவாய சகீவன்மீது
 பாஸ்கராபாஸா் சூரியவொளிகொண்டு
 ஜவலந்தீம் ஜ்வலிக்கும்
 ரகா கதையை
 விசுஷ விசியறிந்தான்.

गदां तां सुमहाद्योरामापतन्ती महाबलः । सूर्यावो रोषताम्राक्षः समुद्यम्य पहाह्वे ॥

आजघान गदां तस्य परिवेषण हरीश्वरः

॥ २४ ॥

महाबलः महाபலசாரதியும்
 हरीश्वरः ஹரிசுவரன் ஹூமரகிப
 सूर्यावः சூர்யாவன்
 रोषताम्राक्षः ரோபத்தால் கண்கள்
 சிவந்தவனாகி

तां அந்த
 सुमहावोरां மிக்கபயங்கரமான
 गदां கதைதைய
 समुद्यम्य எதிர்த்து
 परिवेषण உழைத்தடியால்
 तस्य அவனது
 गदां கதைதைய
 आजघान நாக்கினான்.

महाह्वे வெடும்பேரில்

आपतन्ती மேல்விழுவரும்

पपात स गदोद्भिन्नः परिघस्तस्य भूतले

॥ २५ ॥

तस्य அவனது

सः அந்த

परिघः உழைத்தடி

गदोद्भिन्नः கதைதால் பிளவுண்டு
 भूतले தரையில்
 पपात வீழ்த்தது.

ततो जग्राह तेजस्वी सूर्यादौ वसुधातलात् ।

आयसं मुसलं घोरं सर्वतो हेमभूषितम् ॥

ततः அதன்மேல்
 तेजस्वी பாக்கிரமம் மிகுந்த
 सूर्यादौ சூர்யாவன்
 वसुधातलात् பூமியினின்ற
 आयसं திரும்பாலானதும்
 सर्वतो எம்மருகிலும்

हेमभूषितं பொன்னுலகைக்கரிக்கப்
 பெற்றதும்
 घोरं பயங்கரமானதுமாகிய
 मुसलं உலகையொன்றை
 जग्राह எடுத்துக்கொண்
 டான்.

स तमुद्यम्य चिक्षेप सोऽप्यन्यां व्याक्षिपद्गदाम् ॥ २७ ॥

सः அவன் (சூர்யாவன்)

तं அதை

उद्यम्य விசிசி

चिक्षेप எறிந்தான்.

सः अपि அவனும் (மிகுந்த
 अन्यां மற்றொரு [தும்]
 गदां கதைதைய
 व्याक्षिपत् சுழற்றியேறித்தான்.

भिन्नावन्योन्यमासाद्य पेततुर्धरणीतले

॥ २८ ॥

अन्योन्यं ஒன்றொன்றொன்று

आसाद्य மோதிக் கொண்டு

भिन्नौ பிளவுண்டுவகையாய்
 धरणीतले பூமிமீதில்
 पेततुः விழுந்தன.

ततो भग्नप्रहरणौ मुहिर्भ्यां तौ समीपतुः । तेजोवरुसमाविष्टौ दीप्ताविव हुताशनौ ॥ २९ ॥

ततः அப்பொழுது

तेजोवरुसमाविष्टौ ஆற்றலுமான்மைபும்
 மிக்கவர்களுக்கும்

दीप्तौ இவளிக்கும்

हुताशनौ அக்கனிகள்

इति பொன்றவர் களுடைய

तौ அக்கிருவர்கள்

भग्नप्रहरणौ ஆயுதமொழிந்தவர்
 களாய்

मुहिर्भ्यां முஷ்டிகளால்

समीपतुः பொருதிக்கொண்ட

னர்.

जघ्नतुस्तौ तदाऽन्योन्यं नेदतुश्च पुनः पुनः ॥ ३० ॥

தீ
ததா
அந்யோந்யம்
ஒருவரைப்பொருவர்

அஃது:
புன: புன: ச
நேரது:
தாக்கிக்கொண்டார்
மேன்மேலும் [கள்.
கர்ஜித்தனர்.

तलैश्चान्योन्यमाहत्य पेततुर्धरणीतले ॥ ३१ ॥

தலை:
அந்யோந்யம்
ஒருவரைப்பொருவர்

அஃது ச
பரணிதலை
பேதது:
அஹதந்தகொண்டு
பூசலத்தில்
விழுத்தனர்.

उत्पेततुस्ततस्तूर्णं जघ्नतुश्च परस्परम् ॥ ३२ ॥

தத:
தூர்ணம்
உத்பேதது:
அவ்விடத்தினின்று
விசைவாய்
அவ்விடையெழுந்தார்
கள்.

பரஸ்பரம்
அஃது: ச
அஃது: ச
ஒருவரைப்பொருவர்
கொக்கிக்கொண்டார்
கள்.

भुजैश्चिक्षिपतुर्वीरावन्योन्यमपराजितौ ॥ ३३ ॥

புஜை
அந்யோந்யம்
அபராஜிதௌ
புஜைகளிருவர்களும்
ஒருவருக்கொருவர்
சளைக்காமல்

புஜை:
அக்சிபது:
கைகளால்
தள்ளிக்கொண்டார்
கள்.

जम्भतुस्तौ श्रमं वीरौ बाहुयुद्धे परन्तपौ ॥ ३४ ॥

பரந்தபௌ
தௌ
வீரௌ
சத்ருக்களை தடுக்க
அந்த [அடிக்கும்
புஜைகளிருவர்களும்

பாஹுயுத
அம்
அஃது:
மற்போரில்
களைப்பை
எய்தினார்கள்.

आजहार ततः खड्गमदूरपरिवर्तिनम् । राक्षसधर्मणा सार्धं महावेगो महोदरः ॥ ३५ ॥

மஹாவேக:
ராட்சச:
மஹோதர:
தத:
மகாசக்திகொண்ட
அரக்கனாகிய
மகோதரன்
அனந்தரம்

அரமணா
சார்க்
அதூரபரிவர்தினம்
சுடர்
ஆஜஹார்
கேடயத்தோடு
கட
அருவிருக்கும்
கத்தியை
கைக்கொண்டான்.

तथैव च महाखड्गं चर्मणा पतितं सह । जग्राह वानरश्रेष्ठः सुग्रीवो वेगवत्तरः ॥ ३६ ॥

வானரश्रेष्ठ:
பேகவத்தர:
சுமீரீவ: ச
அரமணா சஹ
வானரோத்தமனும்
சக்திமாள்களில் பிக்க
வனுமாகிய

பதிலம்
மஹாசுடர்
தथा एव
அஃது
விழுந்ததுகிடந்த
சிறந்த கத்தியொன்
ஹை
அவ்வண்ணமே
கைக்கொண்டான்.

ती तु रोपपरीताङ्गौ नर्दन्तावभ्यभावताम् । उद्यतासी रणे हृष्टौ युधि शस्त्रविशारदौ ॥

ரணே
ரோபவிசாரதீ
சண்டிரப்பயிற்சி
பெற்றவர்களும்
உத்தாசீ
உத்திகளை எனக்கொண்டவர்களையாவ
தீ து
ஆவ்விருவர்களும்
யுதி
போரில்

ஹ்ரீ
உத்தாறுக்கொண்டவர்களாய்
ரோபரீதாங்கீ
கோபத்தால் பற்றப் பட்ட மணத்தினர்க்காய்
நர்ଦனீ
காலித்துக்கொண்டே
அபராவாஸு
எதிர்த்துக்கொண்டார்கள்.

दक्षिणं मण्डलं चोभौ सुतूर्णं संपरीयतुः । अन्योन्यमभिसंकुद्रौ जये प्रणिहितायुधौ ॥

உமீ
சு
தெற்றியில்
வகக்கக்கொண்டவர்
களாய்
அந்யோந்ய
ஒருவரை யொருவர்
அபிசங்குதீ
யிகக்கடிந்துகொண்டார்கள்.

दक्षिणं
வடமாய்
மண்டலமாய்
மிகவிடை வாய்
சந்திக்கொண்டார்கள்

स तु शूरो महाषेगो वीर्यश्लाघा महादरः । महाचर्मणि तं खड्गं पातयामास दुर्मतिः ॥

மகோதரன்
அப்பொழுது
ஆரத
உத்தியை
பெரும் வேடயத்தில்
தாக்கினான்.

மகோதரன்
சூரனும்
வீரய அகக்கதயுற்றவனும்
தர்ப்புத்திகொண்டவ
ஆந்த [னுமாவ

लशमुत्कर्षतः खड्गं खड्गेन कपिकुञ्जरः । जहार सशिरस्त्राणं कुण्डलोपहितं शिरः ॥४०॥

கடவுள்
தலைவெட்டுண்டவ
பூகலத்தில் [னாய்
சாந்தந்தவுடன்
சாமதமவன் என நூ

சசிரஸ்திராணம்
தலைப்பாகையுடன்
கடவுள்
குண்டலங்களுடன்
கடவுள்
உத்தியால்
வஹர்
வெட்டியெறிந்தான்.

निकुचशिरसस्तस्य पतितस्य महीतले । तद्वलं राक्षसेन्द्रस्य दृष्ट्वा तत्र न तिष्ठते ॥ ४१ ॥

அவன்
தலைவெட்டுண்டவ
பூகலத்தில் [னாய்
சாந்தந்தவுடன்
சாமதமவன் என நூ

தத்
அந்த
சுலம்
சேனைவைய
தூ
கவனித்த
தஸ
அங்கு
திடுதெ ந
நிலைத்திருக்கவில்லை.

हत्वा तं वानरैः सार्धं ननाद् मुदितो हरिः ॥ ४२ ॥

हरिः	காரணரனாகும் சகீ	मुदितः	களிப்புற்றவனாய்
तं	அவனை [வன்	वानरैः सार्धं	வானரர்களுடனாகுட
हत्वा	கொன்று	ननाद्	கள்ளித்தான்.

चुक्रोध च दशमीशो बभौ हृष्ट्य राघवः ॥ ४३ ॥

दशमीशः च	தசகண்டனாய்	हृष्टः	களிப்புற்றவராய்
चुक्रोध	கொந்தான்.	बभौ	விளங்கினார்.
राघवः च	சூராமரை		

विषण्णवदनाः सर्वे राक्षसा दीनचेतसः । विद्रवन्ति ततः सर्वे भयवित्रस्तचेतसः ॥ ४४ ॥

सर्वे	எல்லா	भयवित्रस्तचेतसः	பயத்தால் உவ்வம்
राक्षसाः	அரக்கர்களும்		கடுக்கியவர்களாய்
विषण्णवदनाः	முகம்வாடியவர்களாய்	ततः	அவ்விடத்திலிருந்து
दीनचेतसः	ஏகமப்பிடித்த மனத்	सर्वे	யாவரும்
	தர்களாய்	विद्रवन्ति	ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

महोदरं तं विनिपात्य भूमौ पहागिरेः कीर्णमिवैकदेशम् ।
सूर्यात्मजस्तत्र रराज लक्ष्म्या सूर्यः स्वतेजोभिरिवाप्रभृष्यः ॥ ४५ ॥

तत्र	அப்பொழுது	भूमौ	தரையில்
सूर्यात्मजः	சகீவன்	विनिपात्य	சாய்த்துவிட்டு
महागिरेः	பெருவயர்வதத்தின்	अप्रभृष्यः	அணுகமுடியாத
कीर्णं	முறிந்திருந்த	सूर्यः	சூர்யன்
एकदेश इव	ஒர் புறம்போன்றிருக்க	स्वतेजोभिः	தனது கடர்களால்
	கும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வ
तं	அந்த	लक्ष्म्या	திருவிளக்க [ண்ணமே
महोदरं	மகோதரனை	रराज	விளங்கினான்.

अथ विजयमवाप्य वानरेन्द्रः समरमुखे सुरयक्षसिद्धसङ्घैः ।
अवनितलग्नैश्च भूतसङ्घैरुपसमाकुलितैः स्तुतो महात्मा ॥ ४६ ॥

अथ	அப்பொழுது	इरुपसमाकुलितैः	சந்தேரயதம் நிறைந்த
महात्मा	மகாத்மாவாகிய		வர்களால்
वानरेन्द्रः	வானரமன்னன்	सुरयक्षसिद्धसङ्घैः	தேவ, யக்ஷ, கித்த
समरमुखे	ஆடர் முகத்தின்		கண்களால் ஓடும்
त्रिययं	வெற்றியை	अवनितलग्नैः	புகளத்திலிருந்தெவ்வ
अवाप्य	அடைந்து	भूतसङ्घैः च	பிராணிகளால் வகளால் ஓடும்
		स्तुतः	புகழப்பெற்றான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे अष्टनवतितमः सर्गः ॥

एकोनशततमः सर्गः—தொண்ணூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ௨௨ ॥

महापार्श्ववधः—மஹாபார்க்வ வதம்.

महोदरे तु निहते महापार्श्वो महाबलः । सूर्यावेण सर्पाक्षयाथ क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥
अङ्गदस्य चर्मं भीमां शोभयामास सायकैः ॥ १ ॥

மஹாவல:	மகாபலகாலியா கிய	संरक्तलोचनः	கண்கள் மிக சிவந்த வனாய்
மஹாபார்க்வ:	மகாபார்க்வன்	अथ	அப்பொழுது
तु	அப்பொழுது	अङ्गदस्य	அங்கதனது
महोदरे	மஹோதரன்	भीमां	பயங்கரமான
सूर्यावेण	சூர்யாவனால்	चर्मं	செலையை
निहते	மாபிக்கப்பட்டதும்	सायकैः	களைகளால்
सर्पाक्षय	கவனித்து	शोभयामास	கலக்கினான்.
क्रोधात्	கொபத்தால்		

स वानराणां मुख्यानामुत्तमाङ्गानि सर्वशः । पातयामास कायेभ्यः फलं वृन्तादिवानिलः॥

सः	அவன் (மகாபார்க்வன்)	वनिलः	காற்று
मुख्यानां	சிறந்த வன்	वृन्तात्	காம்பினின்று
सर्वशः	எல்லா	फलं	பழத்தை
वानराणां	வானரர்களின்	इव	எவ்வண்ணிடோ அவ்வண்ணிடே
उत्तमाङ्गानि	நல்களை	पातयामास	கீழ்விழ்த்தினான்.
कायेभ्यः	உடல்களிலின்று		

केषांचिदिपुभिर्बाहून्स्कन्धांश्चिच्छेद राक्षसः । वानराणां सुसंकुदः पार्श्वं केषां व्यदस्यत्॥

राक्षसः	அரக்கன்	स्कन्धन्	தொள்பட்டைகளை யும்
सुसंकुदः	மிகச்சிறந்தவாண்டு	चिच्छेद	துண்டாக்கிவிட்டான்.
इपुभिः	பாணங்களால்	केषां	கைகள்
केषांचिद्	கை	पार्श्वं	விடையுட்களை
वानराणां	வானரர்களின்	व्यदस्यत्	பிளக்கான்.
बाहून्	கைகளை யும்		

तेऽदिता वाणवर्षेण महापार्श्वेन वानराः । विषादविमुखाः सर्वे वभूवुगतचेतसः ॥ ४ ॥

ते	அந்த	अदिताः	துன்புறுத்தப்பட்டு
वानराः	வானரர்கள்	गतचेतसः	உணர்விழந்து
सर्वे	யாவரும்	विषादविमुखाः	துக்கத்தை யும் நியாத வர்களாய்
महापार्श्वेन	மகாபார்க்வவனும்	वभूवुः	குற்றினர்.
वाणवर्षेण	பாணவர்க்கத்தால்		

निरीक्ष्य बलमुद्धिमद्भदो राक्षसादितम् । वेगं चके महाबाहुः समुद्र इव पर्वणि ॥ ५ ॥

महाबाहुः	மகாபாகுமுகிய	निरीक्ष्य	பார்ந்து
भद्रवः	அங்கதன்	पर्वणि	பர்வகாலத்தில்
बलं	சேனையை	समुद्रः	சமுத்திரம்
राक्षसादितं	அரக்களுள் தன்புற த்தப்பட்டு	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
वह्निम्	கனக்கமுற்றதாய்	वेगं चके	ஆக்கிரமித்தான்.

आयसं परिधं गृह्य सूर्यरश्मिसमप्रभम् । समरे वानरश्रेष्ठो महापार्थे न्यपातयन् ॥ ६ ॥

आयसं	வானரோத்தமன்	परिधं	உழுலைத்தடிசைய
परिधं	இரும்பாவினதும்	गृह्य	கைக்கொண்டு
गृह्य	சூர்யகிரணங்களை	समरे	போரில்
समप्रभम्	நிகர்த்த ஒளிக்கொண்ட உதுமான	महापार्थे	மகாபாரச்வனைக்குறி
		न्यपातयन्	விழ்த்தினான். [த்த]

स तु तेन महारेण महापार्थो विचेतनः । समूतः स्यन्दनात्सखादिसंज्ञः प्रापतद्भुवि ॥७॥

सः	அந்த	समूतः	சாரதியுடன்கூட
विचेतनः	துன்மதியான	सखात्	அந்த
महापार्थः तु	மகாபாரச்வனும்	स्यन्दनात्	சதத்தினின்றும்
तेन महारेण	அந்த அடியால்	भुवि	தரையில்
विज्ञः	உணர்வற்றவனும்	प्रापतत्	விழ்த்தான்.

सर्कराजस्तु तेजसा नीलाञ्जनचयोपमः । निषत्य सुमहावीर्यः स्वाद्ब्यूहान्येवसञ्चिमात् ॥

भृशुश्च निरिःशृङ्गायां कुब्जः सुविपुलां शिलां । अश्वाञ्जघान तरसा स्यन्दनं च कभञ्ज तम् ॥

सर्कराजः	ஆண்கையமிக்கவரும்	सुविपुलां	மிகப்பெரிய
तेजसा	ஆற்றல் மேம்பட்ட வரும்	शिलां	பாறைமொன்றை
नीलाञ्जनचयोपमः	கரியமையை நிகர்த்த	भृशुश्च	கைக்கொண்டு
सः	அந்த [வருமுகிய	कुब्जः	கொப்பக்கொண்டவ
कभञ्जः तु	காடிமன்னரும்	तरसा	வலுக்கொண்டு [ராய்
भृशुश्च	மேகத்தை நிகர்த்த	अश्वात्	குதிரைகளை
निषत्य	தனது	जघान	கொன்றார்.
सुमहावीर्यः	அணிகரூப்பிவிருந்து	सं स्यन्दनं च	அந்த தேனாயும்
स्वाद्ब्यूहान्येव	வெளிவந்து	कभञ्ज तम्	கின்றமுன்னமர்க்கி னார்.
सञ्चिमात्	மறிச்சிக்காத்தை நிகர்த்த		

सुहृताञ्जघनसंज्ञस्तु महापार्थो महाबलः । अङ्गदं बहुभिर्वाणैर्भूयस्तं प्रत्यविध्यत ॥ १० ॥

सुहृताञ्जघनसंज्ञः	மகாபாலசாலியுகிய	अङ्गदं	அந்த அங்கதனை
महापार्थः	மகாபாரச்வன்	भूयः	மீண்டும்
तु	அப்பொழுது	बहुभिः वाणैः	மல பாணங்கலால்
सुहृताञ्ज	சிறிதுநேரத்தில்	प्रत्यविध्यत	தாக்கினான்.
जघनसंज्ञः	பிரக்கருவற்றவனும்		

जाम्बवन्तं विभिर्वाणैराजधानं स्तानान्तरे । नक्षराज्ञं गवाक्षं च जघान बहुभिः शरैः ॥

சிமி:	சூழ்ந்து	नक्षराज्ञं	காடிமண்களாகிய
वाणैः	பாணங்களால்	गवाक्षं च	கவாக்ஷனையும்
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவானை	बहुभिः	பல
स्तान्तरे	மார்பில்	शरैः	பாணங்களால்
आजघान	தாக்கினான்.	जघान	தாக்கினான்.

जाम्बवन्तं गवाक्षं च स दृष्ट्वा शरपीडितौ । जघाह परियं घोस्मद्भदः क्रोधमूर्च्छितः ॥१२॥

सः	அந்த	दृष्ट्वा	கவனித்து
अद्भुतः	அங்கதன்	क्रोधमूर्च्छितः	கொடும் கெட்டுப்பல
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவானையும்		ஏய்
गवाक्षं च	கவாக்ஷனையும்	घोरे	பயங்கரமான
शरपीडितौ	{ பாணங்களால் துள் புறுத்தப்பட்டவர் களாய்	परिवं	உழலைத்தடியான்கற
		जघाह	தைக்கொண்டான்.

तस्याद्भुतः मकुपितो राक्षसस्य तमायसम् । दूरस्थितस्य परियं रविरविमलमभम् ॥१३॥
द्वाभ्यां भुजाभ्यां संगृह्य भ्रामयित्वा च धेगवान् । महापार्श्वस्य चिक्षेप वधार्थं बालिनः सुतः ॥

बालिनः	வாலியின்	भुजाभ्यां	கைகளாலும்
सुतः	சுமந்தனான	संगृह्य	கொத்துப்பிடித்து
अद्भुतः	அங்கதன்	भ्रामयित्वा	சுழற்றி
मकुपितः	கொடும்கொண்டவ	दूरस्थितस्य	தூரத்திலிருக்கும்
	ஏய்	सस्य	அந்த
आयसं	இரும்பாலான	रक्षसस्य	அரக்கனாகும்
रविरविमलमभम् च	சூர்யகிரணங்களுக்க கொப்பான துமான	महापार्श्वस्य	மகாபார்சுவனுடைய
ते	அந்த	वधार्थं	வதைக்காக
परिवं	உழலைத்தடியை	धेगवान्	சூத்திரக்கொண்டவ
द्वाभ्यां	இரு	चिक्षेप	ஊசியெறித்தான்.

स तु क्षिप्तो बलवता परिवस्तस्य रक्षसः । धनुश्च सशरं हस्ताच्छिरसं चाप्यपातयत् ॥

बलवता	பலவானாகிய	हस्ताश्च	கையாலும்
क्षिप्तः	எறிவப்பட்ட	सशरं	பாணத்தோடுகடியை
सः परिवः तु	அந்த உழலைத்தடியும்	धनुः च	விடலையும்
तस्य	அந்த	शिरसं अपि	தலைப்பாகையையும்
रक्षसः	அரக்கனுடைய	अपातयत्	கீழ்விழ்த்தியது.

तं समासाद्य वेगेन वाल्मिपुत्रः प्रतापवान् । तलेनाभ्यहनत्कुद्दः कर्णमूले सकुण्डले ॥१६॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	सकुण्डले	குண்டலங்களுடன்
वाल्मिपुत्रः	அயக்கதன்		கடிய
वेगेन	விசைவரய்	कर्णमूले	காதல்களின் அடிப்பா
तं	அதை		கத்தில்
समासाद्य	கிட்டி	तलेन	உள்ளங்கையால்
कुद्दः	கோபக்கொண்டு	अभ्यहनत्	அதைத்தான்.

स तु क्रुद्धो महावेगो महापाश्वो महाच्युतिः । करेणैकेन जगद् सुमहान्तं परश्वधम् ॥१७॥

महावेगः	பெருஞ்சக்திகொண்ட	कुद्दः	கோபக்கொண்டு
	வனும்	एकेन	ஒரு
महाच्युतिः तु	பேரொலிகொண்ட	करेण	கையால்
	வனுமான	सुमहान्तं	பெரும்
सः	அந்த	परश्वधं	கோடரியொன்றை
महापाश्वः	மகாபாசுவன்	जगद्	கைக்கொண்டான்.

तं तैलधौतं विमलं शैलसारमयं दृढम् । राक्षसः परमक्रुद्धो वाल्मिपुत्रे न्यपातयत् ॥ १८ ॥

परमक्रुद्धः	மிகச்சினக்கொண்ட	शैलसारमयं	மலைகைய நிகர்த்த
राक्षसः	அரக்கன்	दृढं	உறுதியெகண்டதும்
तैलधौतं	எண்ணெய் தடவப்		முறிக்கவொண்ணாத
	பட்டு	तं	துமான
विमलं	நிர்மலமான தும்	वाल्मिपुत्रे	அதை (கோடரியை)
		न्यपातयत्	அக்கதனிடம்
			விழுத்தினான்.

तेन वामांसफलके भृशं प्रत्यवपादितम् । अद्भुतो मोक्षयामास सरोपः स परश्वधम् ॥१९॥

तेन	அதனால்	सः	அந்த
वामांसफलके	இடது, தோள்பட்டை	अश्वः	அயக்கதன்
भृशं	மிக [மிக]	सरोपः	கோபத்துடன் கூட
प्रत्यवपादितं	காயப்படுத்தப்	परश्वधं	கோடரியை
	பட்டது.	मोक्षयामास	எடுத்தெறித்தான்.

स वीरो वज्रसङ्काशमद्भुतो मृष्टिमात्मनः । संवत्यत्सुकुद्दः पितृस्तुल्यपराक्रमः ॥ २० ॥

पितुः	தந்தைக்கு	सुकुद्दः	மிகச்சினக்கொண்ட
तुल्यपराक्रमः	திகரான பிரதாபம்	आत्मनः	தனது [வனும்]
	கொண்ட	वज्रसङ्काशं	வஜ்ரசங்குத்தகை
वीरः	வீரனாகிய		நிகர்த்த
सः	அந்த	मृष्टि	முடிக்கைய
अद्भुतः	அயக்கதன்	संवत्यत्	திரட்டினான்.

राक्षसस्य स्तनाभ्याशे मर्मज्ञो हृदयं प्रति । इन्द्राशानिसमस्पर्शं स मुष्टिं विन्यपातयत् ॥

மர்மஜ்:	மர்மபிரித் தவளுதிய	स्तनाभ्याशे	மார்பில்
सः	அவன்	इन्द्राशानिसमस्पर्शं	வஞ்சாயுதத்தை திகர் த்த உறுதிகொண்ட
हृदयं प्रति	இருதயத்தைக்குறி வைத்து	मुष्टिं	முட்டியை
राक्षसस्य	அரக்கனுடைய	विन्यपातयत्	விழ்த்தினான்.

तेन तस्य निपातेन राक्षसस्य महामृषे । पफाल् हृदयं चाशु स पयान हनो भुवि ॥२२॥

महामृषे	பெரும்பொசில்	आशु	சடக்கொண
तस्य	அவனுடைய	पफाल्	வெடித்தது.
तेन	அந்த	सः	அவன் (அரக்கன்)
निपातेन	குத்தால்	इवः	மாண்டவனுய்
राक्षसस्य	அரக்கனுடைய	भुवि	பூமியில்
हृदयं च	இருதயமும்	पयान	சாய்த்தான்.

तस्मिन्निपातिते भूमौ तत्सैन्यं संपचुक्षुभे ॥ २३ ॥

तस्मिन्	அவன்	तसैन्यं	அவனது சேனைய
भूमौ	பூமியில்		எது
निपातिते	சாய்த்தவுடன்	संपचुक्षुभे	பிகக்கொக்கமுற்றது.

अभवच्च महान्क्रोधः समरे रावणस्य तु ॥ २४ ॥

तु	அப்பொழுது	क्रोधः	கேரபொனது
रावणस्य च	ராவணனுக்கே	महान्	பெரிதாய்
समरे	போசில்	अभवत्	முண்டது.

वानराणां च हृष्टानां विहनादश्च पुष्कलः । स्फोटयन्निव शब्देन लङ्कां साहालगोपुराम् ॥
महेन्द्रेणैव देवानां नादः सपभवन्महान् ॥ २५ ॥

महेन्द्रेण	தேவெந்திரனோடு	शब्देन	சொசயால்
देवानां	தேவர்களுடைய	लङ्कां च	இசக்கையையும்
नादः	முழக்கம்	साहालगोपुरां	{கோட்டைகளுடனும் கோபுரங்களுடனும் உட
इव	போலவே	स्फोटयन्	பொத்துவிடுவது
हृष्टानं	சந்தேகமடைகொண்ட	इव	போன்றதாய்
वानराणां	வானரர்களின்	महान्	பெரிதாய்
पुष्कलः	பெரும்	समभवत्	எழுந்தது.
विहनादः च	விஹாதமுமும்		

अथेन्द्रशत्रुस्त्रिदिवालयानां वनौकसां चैव महाप्रणादम् ।

श्रुत्वा सरोपं युधि राक्षसेन्द्रः पुनश्च युद्धाभिमुखोऽवतस्ये

॥ २६ ॥

अथ	அப்பொழுது	सहाप्रणादं	பேரோசையை
इन्द्रमालुः	தேவேர் திரசத்ருவான	श्रुत्वा	கேட்டு,
राक्षसेन्द्रः	அரக்கமன்னன்	सरोपं	நிக்க கோபத்துடன்
युधि	போரில்	पुनः च	மீளவும்
त्रिदिवालयानां च	வா ஓடலகத்தலருடை யவும்	युद्धाभिमुखः	யுத்தத்திற்கு ஆயத்த னாய்
वनौकसां एव	வானரர்களுடையவும்	अवतस्ये	இருந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनशततमः सर्गः ॥

भाषितः श्लोकः 19339

युद्धकाण्डे भाषितः श्लोकः 4664

शततमः सर्गः—ஐராவது ஸர்க்கம். ॥ १०० ॥

रामरावणयुद्धारम्भः—ராமராவணயுத்தாரம்பம்.

तस्मिन्निहिते वीरे विरूपाक्षे महाबले । महोदरमहापाशौ हतौ दृष्ट्वा तु राक्षसौ ॥

आविशे महाक्रोधो शैवणं तं महामृधे

॥ १ ॥

महामृधे	பெரும்போரில்	तस्मिन्	அந்த
राक्षसौ	அரக்கர்களைய	विरूपाक्षे	விரூபாசுடன்
महोदरमहापाशौ	மகோதரணையும் மகா பாசங்களையும்	निहिते च	வகைதக்கப்பட்டவும்
हतौ	மாங்க்கப்பட்டவர் களாய்	तु	அப்பொழுது
दृष्ट्वा	அறிந்தும்	तं	அந்த
महाबले	மகாபலசாலியான	रावणं	ராவணனுக்கு
वीरे	வீரனாகிய	महान्	பெரும்
		कोषः	கோபம்
		आविशे	பொக்கியது.

सूतं सञ्चोदयामास वाक्यं चेदमुवाच ह

॥ २ ॥

सूतं	சாரதியை	वाक्यं च	ஒரு சொல்லையும்
सञ्चोदयामास	ஆண்டனான்.	इदं	பின்வருமாறு
		उवाच ह	புகன்றான் :

निहतानाममात्यानां रुद्धस्य नगरस्य च । दुःखमेवोऽपनेष्यामि हत्वा तौ रामलक्ष्मणौ ॥

एवः	“இந்த நான்	अमात्यानां	மத்திரிகளுடையவும்
तौ	அந்த	रुद्धस्य	தடைக்கப்பட்ட
रामलक्ष्मणौ	ராமனையும் லக்ஷ்மண	नगरस्य च	நகரத்தினுடையவும்
हत्वा	கொன்று, [ணவும்	दुःखं	துக்கத்தை
निहतानां	கொல்லப்பட்ட	अपनेष्यामि	போக்குவேன்.

रामदृशं रणे हनि सीतापुष्पफलपदम् । प्रशाखा यस्य सुयीवो जाम्बवान्कुमुदो नलः ॥
 मैन्द्रश्च द्विविदश्चैव बद्धो गन्धमादनः । हनुमांश्च सुपेणश्च सर्वे च हरियूयपाः ॥ ५ ॥

यस्य	“ ^१ ^२ ^३ ^४ ^५ ^६ ^७ ^८ ^९ ^{१०} ^{११} ^{१२} ^{१३} ^{१४} ^{१५} ^{१६} ^{१७} ^{१८} ^{१९} ^{२०} ^{२१} ^{२२} ^{२३} ^{२४} ^{२५} ^{२६} ^{२७} ^{२८} ^{२९} ^{३०} ^{३१} ^{३२} ^{३३} ^{३४} ^{३५} ^{३६} ^{३७} ^{३८} ^{३९} ^{४०} ^{४१} ^{४२} ^{४३} ^{४४} ^{४५} ^{४६} ^{४७} ^{४८} ^{४९} ^{५०} ^{५१} ^{५२} ^{५३} ^{५४} ^{५५} ^{५६} ^{५७} ^{५८} ^{५९} ^{६०} ^{६१} ^{६२} ^{६३} ^{६४} ^{६५} ^{६६} ^{६७} ^{६८} ^{६९} ^{७०} ^{७१} ^{७२} ^{७३} ^{७४} ^{७५} ^{७६} ^{७७} ^{७८} ^{७९} ^{८०} ^{८१} ^{८२} ^{८३} ^{८४} ^{८५} ^{८६} ^{८७} ^{८८} ^{८९} ^{९०} ^{९१} ^{९२} ^{९३} ^{९४} ^{९५} ^{९६} ^{९७} ^{९८} ^{९९} ^{१००}
सुयीवः	சுயீவனும்
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்
कुमुदः	குமுதனும்
नलः एव	நலனும்
मैन्द्रः च	மேந்திரனும்
द्विविदः च	தீவிதனும்
बद्धः द्वि	புத்தனும்
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்
हनुमान् च	ஹனுமான் னும்
सुपेणः च	ஸுபேணனும்

हरियूयपाः	ஹரிகேசுரர்களைத்தலை வர்கள்
सर्वे च	எல்லோரும்
प्रशाखाः	சிகைகளோ அந்த
सीतापुष्पफलपदं	{ சிதைவாகிற புஷ்பத் கையும் பழத்தை யும் அளிக்கும்
रामबुध्	ராமனுடிற மரத்தை
रणे	போரில்
हनिमि	கொட்டி எறிகின் றேன். ”

स दिशो दश घोषेण रथस्यातिरथो महान् । नादयन्प्रययौ तूर्णं राघवं चाभ्यवर्तेत ॥

महान्	சிறந்த
अतिरथः	அதிரத்தவி ரளு
घोषः	அலுள்
रथस्य	ரத்தின்
घोषेण	சத்தத்தால்
दश	பத்து

दिशः	திக்குகளையும்
नादयन्	ஒலிக்கச்செய்து
तूर्णं	கிரைவாய் [கொண்டு
प्रययौ	சென்றான்.
राघवं च	ஸ்ரீராமனையும்
अभ्यवर्तेत	எதிர்த்தான்.

पूरिता तेन शब्देन सन्दीगिरिकानना । संच्वाल मही सर्वा सवराहमृगादिषा ॥ ७ ॥

सन्दीगिरि- कानना	} ^१ ^२ ^३ ^४ ^५ ^६ ^७ ^८ ^९ ^{१०} ^{११} ^{१२} ^{१३} ^{१४} ^{१५} ^{१६} ^{१७} ^{१८} ^{१९} ^{२०} ^{२१} ^{२२} ^{२३} ^{२४} ^{२५} ^{२६} ^{२७} ^{२८} ^{२९} ^{३०} ^{३१} ^{३२} ^{३३} ^{३४} ^{३५} ^{३६} ^{३७} ^{३८} ^{३९} ^{४०} ^{४१} ^{४२} ^{४३} ^{४४} ^{४५} ^{४६} ^{४७} ^{४८} ^{४९} ^{५०} ^{५१} ^{५२} ^{५३} ^{५४} ^{५५} ^{५६} ^{५७} ^{५८} ^{५९} ^{६०} ^{६१} ^{६२} ^{६३} ^{६४} ^{६५} ^{६६} ^{६७} ^{६८} ^{६९} ^{७०} ^{७१} ^{७२} ^{७३} ^{७४} ^{७५} ^{७६} ^{७७} ^{७८} ^{७९} ^{८०} ^{८१} ^{८२} ^{८३} ^{८४} ^{८५} ^{८६} ^{८७} ^{८८} ^{८९} ^{९०} ^{९१} ^{९२} ^{९३} ^{९४} ^{९५} ^{९६} ^{९७} ^{९८} ^{९९} ^{१००}
सवराह- मृगादिषा	

मही	ஹீ
सर्वा	முழுவு தம்
तेन	அந்த
शब्देन	சத்தத்தால்
पूरिता	சீர்ப்பப்பட்டு
संच्वाल	அதிர்த்தது.

तामसं च महाघोरं चकाराखं मुदाहणम् । निर्दिदाह कपीन्सर्वास्ते प्रपेतुः समन्ततः ॥८॥

तामसं	தாமஸமென்ற
महाघोरं	மகரபயங்கரமான
मुदाहणं च	மிகக்கொடிய
अहं	அஃதிரபொன்றை
चकार	நிடுத்தான்.

कपीन्	வானர்கள்
सर्वां	எல்லோரையும்
निर्दिदाह	பொசுக்கினான்.
ते	அவர்கள்
समन्ततः	நாளைபக்கங்களிலும்
प्रपेतुः	ஒடினார்கள்.

उत्पपात रजो घोरं तैर्भ्रैः संघाचितैः

॥ ९ ॥

भ्रैः முறியடிக்கப்பட்ட
 संघाचितैः சூடியவர்களுடன்
 तैः அவர்களுடன்

घोरं பயங்கரமான
 रजः புழுதி
 उत्पपात உயரக்கிளம்பியது.

न हि तत्सहितुं शुकुर्व्रह्मणा निर्मितं स्वयम्

॥ १० ॥

स्वयं हि ஸாக்ஷாத் ததய
 ब्रह्मणा பிரம்மதேவரால்
 निर्मितं சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
தான்

तत् அதை (அங்கிரத்தை)
 सहितुं சடுக்க
 शुकुः न அவர்கள் முடியாதி
ருந்தார்கள்.

तान्यनीकान्यनेकानि रावणस्य शरोत्तमैः । दृष्ट्वा भग्नानि क्षतशो राघवः पर्यवस्थितः ॥

राघवः சூரமன்
 तानि அந்த
 अनेकानि பல
 अनीकानि சேனைகளை
 रावणस्य ராவணனது

शरोत्तमैः சிறந்த பாணக்களால்
 क्षतशः தாற்றுக்கணக்காக
 भग्नानि முறியடிக்கப்பட்ட
 दृष्ट्वा பார்த்து [வைகலாய்
 पर्यवस्थितः எதிர்த்துகின்றார்.

ततो राजसशार्दूलो विद्राव्य हरिवाहिनीम् ।
 लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा किणुना वासवं यथा ।
 पद्मपत्रविशालाक्षं दीर्घबाहुपरिन्दमम्

स ददर्श ततो रामं तिष्ठन्तमपराजितम् ॥
 आलिखन्तमिवाकाशमवष्टभ्य महद्दनुः ॥
 ॥ १३ ॥

ततः அப்பொழுது
 राजसशार्दूलः இராசசுழிஸாத்தம
சூகிய
 सः அவன் (ராவணன்)
 हरिवाहिनीं வாரசேனைவை
 विद्राव्य வெகுட்டிவிட்டு
 ततः அங்குமிடத்தில்
 अपराजितं வெற்றிகூடி,
 किणुना கிணுவிட
 वासवं यथा இத்திரைப்போன்ற
 भ्रात्रा தம்பி [வாதே
 लक्ष्मणेन வசுந்தமணசோடு
 सह கூட
 तिष्ठन्तं நின்றதுகொண்டிருப்
பவரும்,

महत् சிறந்த
 धनुः திகைதண்டத்தை
 अवष्टभ्य வைக்கொண்டு
 आकाशं ஆகாயத்தையும்
 आलिखन्त इव உராய், வர்போலிருப்
பவரும்
 पराजित- களின் இடங்கொள்த
 विशालाक्षं) 'தகிறந்த திருநய
னங்களைமந்தவரும்
 दीर्घबाहुं விரிந்த திருக்கரங்கள்
பொருந்தியவரும்
 अरिन्दमं சத்ருவம்வழாரகரு
மான்
 रामं சூரமனா
 ददर्श பார்த்தான்.

ततो रामो महातेजाः सौमित्रिसहितो बली । वानरांश्च रणे भ्रान्नापतन्तं च रावणम् ॥
समीक्ष्य राघवो हृष्टो मध्ये जग्राह कार्मुकम् ॥ १४ ॥

ततः
महातेजाः
बली
राघवः
रामः
सौ मेत्रिसहितः
रणे
वानरान्

அப்பொழுது
திவ்வ ஆன்மை படை
க்கப்பெற்றவரும்
ஆற்றல் மிகுந்தவரும்
ரகுநாதிலகருமான
ஸ்ரீராமர்
வசந்தமண நுட ன்கடி
போரில் [யவராய்,
வானரர்களை

भ्रान्तं च
राघवो
आपतन्तं च
समीक्ष्य
हृष्टः
कार्मुकं
मध्ये
जग्राह

முறிபடிக்கப்பட்டவர்
ராவணனை [கனாகவும்
எதிர்த்துவருகிறவ
பார்த்து [ஐயவும்
சந்தோஷக்கொண்ட
வராய்
கொதண்டத்தி
யத்தியில்
பத்திரிவர்.

विस्फारयितुमारोमे ततः स धनुरुचमश् । महावेगं महानादं निर्भिन्दन्निव मेदिनीम् ॥

ततः
सः
मेदिनीं
निर्भिन्नु इव
महावेगं

அப்பொழுது
அவர்
பூமியை
பிளப்பவர்போல்
திவ்வயசுக்கிகொண்ட
தும்

महानादं
उत्तमं
धनुः
विस्फारयितुं
आरोमे

பெருமுழக்கமுற்ற
துவான
உந்த
கொதண்டத்தை
வாணைற்ற
தகிப்பட்டார்.

रावणस्य च बाणोर्वै रामविस्फारितेन च । शब्देन राज्ञास्ते च पेतुश्च शतशस्तदा ॥

तदा
रावणस्य
बाणोर्वै च
रामविस्फारितेन

அப்பொழுது
ராவணனது
சரணுவக்களர தும்
ஸ்ரீராமரால் டக்காரஞ்
செய்யப்பட்ட

शब्देन च
ते च
राक्षसाः च
शतशः
पेतुः

ஒளசவ தும்
அவர்களால் [வானர
களுட
அக்காரத்தும்
தர் துக்கணக்கா
நுட னுக்கள்.

तयोः शरपथं प्राप्तो रावणो राजपुत्रयोः । स वभौ च यथा राहुः समीपे शशिसूर्ययोः ॥

राजपुत्रयोः
तयोः
शरपथं
प्राप्तः
सः

சக்கரவர்த்தி திருக்
குமாரர்களான
அவ்விருவர்களுடைய
பாதணமார்க்கத்தில்
இலக்காய
அந்த

रावणः च
शशिसूर्ययोः
समीपे
राहुः
यथा
वभौ

ராவணனும்
சந்திரசூர்யர்களின்
சம்பத்தில்
ராஹு
எவ்வாறு அக்வாணி
வர்க்கினும்.

तमिच्छन्प्रथमं योद्धुं लक्ष्मणो निशितैः शरैः । मुषोच धनुरायम्य शरानभिशिखीपमान् ॥

लक्ष्मणः
तं
निशितैः शरैः
प्रथमं
योद्धुं

வசந்தமணர்
அவனிடம்
கடிகய கரிணகளால்
முதலில்
போரில்

इच्छन्
धनुः आयम्य
अभिशिखीपमान्
शरान्
मुषोच

ஆகக் கொண்டு
விட்டை வளைத்து
அமிதிக்காண்களை
கரிணகளை [சிகர்த்த
விடுத்தார்.

तान्मुक्तमात्रानाकाशे लक्ष्मणेन धनुष्पता । वाणान्वाणैर्महातेजा रावणः प्रत्यवारयत् ॥

महातेजाः	மிகப்பிரதாபசாலி	तान्	அந்த
रावणः	ராவணன் [பாண	वाणान्	பாணக்களை
धनुष्पता	வில்லா வரிய சிய	आकाशे	ஆகாசத்தில்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	वाणैः	பாணக்களால்
मुक्तमात्रान्	விடுக்கப்பட்டகணமே	प्रत्यवारयत्	தகைத்தான்.

एकमेकेन वाणेन त्रिभिस्त्रीन्द्रशभिर्दश । लक्ष्मणस्य प्रचिच्छेद दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥

एकमेकेन	ஒன்றொன்று	त्रिभिः	மூன்றுகளாலும்,
वाणेन	ஒன்றை (ஒரு பாண	दश	பத்துகளை
तन्	தகை)	दशभिः	பத்துகளாலும்,
एकेन	ஒரு	पाणिलाघवं	கரவல்லைவை
वाणेन	பாணத்தாலும்	दर्शयन्	காட்டுபவனாய்
वीन्	மூன்றுகளை	प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.

अभ्यतिक्रम्य सौमित्रि रावणः समितिञ्जयः । आससाद् ततो रामं स्थितं शैलमिवाचलम् ॥

समितिञ्जयः	போரில் வெற்றியே	शैलं इव	மலைபயப்போன்ற
रावणः	ராவணன் [குடும்	अचलं	சலிக்காது
सौमित्रि	லக்ஷ்மணரை	स्थितं	நிற்கும்
अभ्यतिक्रम्य	கடந்துசென்று	रामं	ஸ்ரீராமரை
ततः	அங்கு	आससाद्	கிட்டினான்.

स संख्ये राममासाद्य क्रोधसंरक्तलोचनः । व्यसृजच्छरवर्षाणि रावणो राघवोपरि ॥२३॥

सः	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
रावणः	ராவணன்	आसाद्य	எதிர்த்து
क्रोधसंरक्तलोचनः	கோபத்தால் கண்கள்	शरवर्षाणि	சரவர்களை
	மிகச்சிவந்தவனாய்	राघवोपरि	ஸ்ரீராமரின்மீது
संख्ये	போரில்	व्यसृजत्	பெய்தான்.

शरधारास्ततो रामो रावणस्य धनुश्च्युताः । दृष्ट्वापाततः शीघ्रं भल्लाञ्जयाह सत्वरम् ॥

ततः	அப்பொழுது	आपाततः	எதிர்த்து வருபவன்
रामः	ஸ்ரீராமர்		வாய்
रावणस्य	ராவணனது [ப்பட்ட	दृष्ट्वा एव	பார்த்தவுடனே
धनुश्च्युताः	வில்லிவின்ற விடுக்க-	संख्ये	வினாவாய்
शरधाराः	பாணவெள்ளங்களை	भल्लान्	பல்லபாணக்களை
शीघ्रं	வினாந்து	अयाह	வைக்கொண்டார்.

ताञ्छरौघांस्ततो भङ्गैस्ताक्ष्णश्चिच्छेद राघवः । दीप्यमानान्महाघोरान्कुद्धानाशीविपानिवा॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	महाघोरान्	மிகக் கொடியவரை
ततः	அப்பொழுது	तान्	அந்த [கருமரன்
दीप्यमानान्	இவ்வளிக்கென நண்ப	शरीरान्	சரீரங்களை
		तीवर्णैः	கூரிய
कुद्धान्	கிணந்த	भङ्गैः	பங்களை மணங்களை
आशीविपान इव	சரீரங்களைப்போல்	चिच्छेद	அகற்றித் துக்கித்தரன்.

राघवो रावणं तूर्णं रावणो राघवं तदा । अन्योन्यं विविधैस्ताक्ष्णैः शरैरभिवर्षतुः ॥

तदा	அப்பொழுது	तूर्णं	கிணந்தாய்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	तीक्ष्णैः	கூரிய
रावणं	சரணனையும்,	विविधैः	பல
रावणः	சரணன்	शरैः	பாணங்களால்
राघवं	ஸ்ரீராமரையும்	अभिवर्षतुः	வர்த்தித்துக்கொலை
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்		டார்கள்.

चैरतुश्च चिरं चित्रं मण्डलं सव्यदक्षिणम् । बाणवेगात्समुत्क्षिप्त्वावन्यान्यमपराजितौ ॥२६॥

अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்	चित्रं	பலவிதமான
अपराजितौ	சிறைக்கர தவர்களாய்	सव्यदक्षिणं	இடவலமான
बाणवेगात्	பாணவேகத்தால்	मण्डलं च	மண்டலமாகாமாய்
समुत्क्षिप्तौ	தூக்கப்பெற்றவர்	चिरं	வெகுநேரம்
	களாய்	चेरतुः	சஞ்சரித்தார்கள்.

तयोर्भूतानि विद्वेसुर्गुगपत्संप्रयुध्यतोः । रौद्रयोः सायकमुचोर्गमान्तकनिकाशयोः॥ २७ ॥

यमान्तकनिकाशयोः	கிவாபிராணை நிகர்த்து	तयोः	அவ்விருவர்கள்
रौद्रयोः	பயக்கரமானவர்	संप्रयुध्यतोः	போர்டுகையில்
	களாய்	भूतानि	பிராணிகள்
सायकमुचोः	பாணங்களைப் பிரயோ	गुगपत्	எல்லாம்
	கிப்பவர்களாய்	विद्वेसुः	நடுகுக்கின.

सन्ततं विविधैर्वाणैर्बभूव गगनं तदा । घनैरिवातपापाये विद्युन्मालासमाकुलैः ॥ २८ ॥

तदा	அப்பொழுது	घनैः	மிகக்கூடாக
गगनं	ஆகாயமானது	इव	எவ்வாறே அல்லாறே
आतपापाये	வந்ததால்த்தில்	विविधैः	பல
विद्युन्मालासमाकुलैः	மின்னற்கொடிகள்	बाणैः	பாணங்களால்
	கிணந்த	सन्ततं	கிணந்ததாய்
		बभूव	இருந்தது.

गवाक्षितमिवाकाशं बभूव शरवृष्टिभिः ॥ २९ ॥

आकाशं	ஆகாயமானது	गवाक्षिते	இவ்வள்களமைக்கப்
शरवृष्टिभिः	பாணவர்க்கங்களால்	इव	போல [பெற்றது
		बभूव	இருந்தது.

महावेगैः सुतीक्ष्णामैर्दृष्टपत्रैः सुवाजितैः । शरान्धकारं तौ भीमं चक्रतुः समरं तदा ॥
 गतेऽस्तं तपने चापि महामेघाविद्योत्थितौ ॥ ३० ॥

தட! அப்பொழுது
 தபநே வஸ்து ருதே
 உத்திதௌ சூரியன் அஸ்தமித்த
 மஹமேঘௌ கிசும்பிய [பொழுது
 ஐவ இரு பெரு மேகங்கள்
 து வ யோன் தவர்காரய்
 து வ அ வ்விருவர்களும்,
 மஹவே: சக்திமிக்கவைகளும்
 சூதீக்ஷாமீ: மிக்க கூரிய முனை
 களுற்றவைகளும்

शुद्धपत्रैः சுழுசூச்சிறகுதன் கட
 டப்பட்டவைகளும்
 सुवाजितैः अपि மிகவேகங்கொண்ட
 வைகளும்
 शरान्धकारं பாணங்களால் இருள்
 மயந்த
 भीमं பயங்கரமான
 समरं போரை
 चक्रतुः செய்தார்கள்.

वभूव तुमुलं युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । अनासाद्यमचिन्त्यं च वृत्रवासवयोरिव ॥ ३१ ॥

वृत्रवासवयोः विरुद्राः सराणुக்கும்
 இர்திரணுக்கும்
 इव எவ்வண்ணமோ அவ்
 வண்ணமே
 अन्योन्यवध- } ஒருவரையொருவர்
 काङ्क्षिणो: } வதைக்கவிரும்பிய
 அவ்விருவர்களுக்கும்

अनासाद्यं தகைக்கவொண்ணா
 தும்
 मचिन्त्यं च எண்ணற்கரியதும்
 तुमुलं மிகக்குழப்பமானது
 (மான்
 युद्धं போர்
 वभूव மிகழந்தது.

उभौ हि परमेष्वासावुभौ शस्त्रविशारदौ । उभावस्त्रविदां मुख्यावुभौ युद्धे विचेरतुः ॥

उभौ हि இருவர்களும்
 परमेष्वादी சிந்தை கில்வாளிகள் ;
 उभौ இருவர்களும்
 शस्त्रविशारदौ ஆயுதப்பயிற்சி பெற்ற
 उभौ இருவர்களும் [வர்கள் ;

अस्त्रविदां அஸ்திரமந்திர
 முணர்ந்தவர்களும்
 मुख्यां சிறந்தவர்கள் ;
 उभौ அவ்விருவர்களும்
 युद्धे विचेरतुः போரில் பொருதிக்க
 கொண்டார்கள்.

उभौ हि येन व्रजतस्तेन तेन शरोर्मयः । ऊर्ध्वयो वायुना विद्धा जग्मुः सागरयोरिव ॥

उभौ हि இருவர்களும்
 येन எவ்வழியாய்
 व्रजतः சென்றர்களோ
 तेन तेन அக்கங்கே
 शरोर्मयः பாண அலைகள்

सागरयोः இருகடல்களில்
 वायुना காற்றால்
 विद्धा: எறியப்பட்ட
 ऊर्ध्वयः एव அலைகள்போலவே
 जग्मुः சென்றன.

ततः संसक्तहस्तस्तु रावणो लोकरावणः । नाराचमालां रामस्य ललाटे पत्यमुञ्चत ॥

लोकरावणः லோகத்தைக்கத்தற
 रावणः ராவணன் [வடிக்கும்
 ततः அப்பொழுது
 संसक्तहस्तः பரபரத்த கைகளுற்ற
 வரைய

रामस्य ஸ்ரீராமருடைய
 ललाटे நெற்றியில்
 नाराचमालां நாராசபாணவரிசை
 त्पत्यमुञ्चत அப்பொழுது [கைய
 விடுத்தான்.

रौद्रचापप्रयुक्तां तां नीलोत्पलदलपभाम् । शिरसा धारयन् रामो न व्यथां प्रत्यपद्यत ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	तां	அந்த (பாண மர விண்டை)
रौद्रचापप्रयुक्तां	{ பம்புகரபாண வீரவிரி னின்றும் சிடுக்கப்பட்ட டதும் கரமெய்தல் தளங்க களை சிகர்த்த ஒளி கொண்டதுமான	शिरसा	முதுமூல்
नीलोत्पल दलपभां		धारयन् धर्यां प्रत्यपद्यत न	धாரித்தவராய் துன்பத்தை அடைபவரில்லை.

अथ मन्वानभिजपन् रौद्रमस्त्रमुदीरयन् । शरान्भूयः समादाय रामः क्रोधसमन्वितः ॥

मुपोच च महातेजाश्चापमायम्य वीर्यवान् ॥ ३६ ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்தீர்ப்பும்	रौद्र	ரூக்கிர
वीर्यवान्	வீரவிரிவிப்புடைய	अशं	அசம்பீரத்தை
रामः	ஸ்ரீராமர்	उदीरयन्	ஒதுபவராய்
क्रोधसमन्वितः	கொடுமமுந்தவராய்	भूयः	பல
चापं	சுல்கை	शरान्	பாணக்களை
आयम्य	விரித்து	समादाय	கொடுத்து
मन्वान्	மந்திரக்களை	अथ च	அப்பொழுதே
अभिजपन्	ஐசித்துக்கொண்டு	मुपोच	விடுத்தார்.

ते महामेघसङ्काशे कवचे पतिताः शराः । अवध्ये राक्षसेन्द्रस्य व्यथां नाजनयंस्तदा ॥

ते शराः	அந்த பாணங்கள்	अवध्ये	அழிவடைபா
तदा	அப்பொழுது	कवचे	கவசத்தில்
राक्षसेन्द्रस्य	இராக்ஷஸேந்திரன் தனின்	पतिताः	பட்டிதவைகளாய்
महामेघसङ्काशे	பெரும்மேகத்தை சிகர்த்த	व्यथां	துன்பத்தை
		अजनयन् न	உண்டாக்கவில்லை.

पुनरेवाथ तं रामो रथस्थं राक्षसाधिपम् । ललाटे परमास्त्रेण सर्वास्त्रकुशलो रणे ॥ ३८ ॥

सर्वास्त्रकुशलः	எல்லா அஸ்திரக்களில் ஹும் சிபுணரான	ते	அந்த
रामः	ஸ்ரீராமர்	रथस्थं	ரதத்திலிருக்கும்
अथ	அப்பொழுது	राक्षसाधिपं	ராக்ஷஸமன்னனை
रणे	போரில்	ललाटे	நெற்றியில்
		परमास्त्रेण	தீவிரஸ்திரத்தினால்
		पुनः एव	மீண்டும் எய்தார்.

ते भिच्चा वाणरूपाणि पञ्चशीर्षा इवोरगाः । श्वसन्तो विविशुर्भूमि रावणप्रतिकूलिताः ॥

ते	அவைகள் (சரக்கள்)	शिरसा	பிளந்து விட்டு
पञ्चशीर्षाः	ஐந்து தலைகளையுடைய	रावणप्रतिकूलिताः	ராவணனால் தகையப் பட்டு
उरगाः इव	பம்புகள் போல	भूमि	பூமிக்குள்
श्वसन्तः	சீறுகின்றவைகளாய்	विविशुः	பாய்ந்தன.
वाणरूपाणि	பாணவருவக்களை		

निहत्य राघवस्यास्त्रं रावणः क्रोधमूर्च्छितः । आसुरं सुमहायोरपस्त्रं प्रादुशकार ह ॥ ४० ॥

रावणः	ராவணன்	निहत्य	தாக்கி
क्रोधमूर्च्छितः	கேரடபொழுந்தவனாய்	सुमहायोर	பெரிய பயங்கரமான
राघवस्य	சூரியமருடைய	आसुरं भस्त्रं	ஆசுர ஆஸ்திரத்தை
भस्त्रं	ஆஸ்திரத்தை	प्रादुशकार ह	பிரயோகிக்கலானான்.

सिंहव्याघ्रमुखान्श्वान्यान्कङ्काकमुखानपि । गृध्रश्येनमुखान्श्वापि सृगालवदनांस्तथा ॥

ईहामृगमुखान्श्वान्यान्वादितास्यान्भयानकान् ।

पञ्चास्याल्लेखिहानांश्च ससर्ज निशिताञ्छरान् ॥४२॥

शरान्वरमुखान्श्वान्यान्वराहमुखसंस्थितान् । श्वानकुक्षुड्यक्त्रांश्च मकराशीविषाननान् ॥

सिंहव्याघ्रमुखान्	சிங்கம், புலி, இவைகளின் முகங்களுற்ற	पञ्चास्यान्	ஐந்து முகங்களுடையவைகளும்
अन्यान्	சில	लेखिहानान्	நசுவத்தூவாவுகின்றவைகளும்
शरान् च	பாணங்களையும்	निशितान् च	கடிரியவைகளும்
कङ्काक- मुखान् अपि	கழுகு, காக்கை இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்	अन्यान् च	சிலவற்றையும்
गृध्रश्येनमुखान् अपि च	பருந்து, கிறுகழுகு இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்	छरमुखान्	கழுதைமுகம் கொண்ட
सृगालवदनान् तथा	கழுமுகமுற்றவைகளையும்	अन्यान् च	சிலவைகளையும்
ईहामृगमुखान्	ஈறாமிருகமுகமுற்றவைகளையும்	वराहमुखसंस्थितान्	பன்றிமுகங்கொண்டவைகளையும்
वादितास्यान्	திறத்த வாயுடையவைகளும்	श्वानकुक्षुड- वक्त्रान् च	காய், கேரழி இவைகளின் முகமுற்றவைகளையும்
भयानकान्	பயங்கரமானவைகளும்	मकराशी- विषाननान्	முதலை, சர்ப்பம் இவைகளின் முகங்கொண்ட
		शरान्	பாணங்களையும்
		ससर्ज	விடுத்தான்.

एतानन्यांश्च मायावी ससर्ज निशिताञ्छरान् । रामं प्रति महातेजाः क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥

महातेजाः	பெரும் ஆற்றல் கொண்டவனும்	श्वसन्	சிறுகின்றவனாய்
मायावी	மாயாவிமாயகிய ஆவன்	एताम्	மேற்கண்ட
क्रुद्धः	கொடுங்கொண்ட	निशितान्	கடிரிய
सर्पः	பாம்பு	शरान्	பாணங்களையும்
इव	என	अन्यान् च	மற்றவைகளையும்
		रामं प्रति	சூரியமரின்மீது
		ससर्ज	விடுத்தான்.

आसुरेण समाविष्टः सोऽश्रेण रघुनन्दनः । ससर्जासं महोत्साहः पावकं पावकोपमः ॥ ४५ ॥

महोत्साहः	உற்காகக் கோபிட்ட வரும்	आसुरेण	ஆஸூ-ர
पावकोपमः	அக்களிய நிகர் த்த வருபவன்	अश्रेण	அஸ்ரீர த்தால்
सः	அந்த	समाविष्टः	தாக்கப்பட்டவராய்
रघुनन्दनः	ரூரீரகவர்,	पावकं	ஆக்கியாய்
		असं	அஸ்ரீர த்தை
		सर्वज्ञे	அறிந்தார்.

अग्निदीप्तमुखान्वाणांस्तथा सूर्यमुखानपि । चन्द्रार्धचन्द्रवक्त्रांश्च धूमकेतुमुखानपि ॥ ४६ ॥

ग्रहनक्षत्रवक्त्रांश्च महोत्सामुखयोस्थितान् । विद्युज्जिह्वापयोश्चान्यान्यन्मवज्ञे निशिताञ्छरान् ॥

अग्निदीप्तमुखान्	அக்களியால் ஜ்வலிக்க கும் முகங்களுந்த	ग्रहनक्षत्रवक्त्रान् च	காசு முகங்களுத்திர முகபாணக்களையும்
वाणान् तथा	பாணக்களையும்	महोत्सामुख-	கிறந்த கொள்ளிமுக
सूर्यमुखान् अपि	சூரியமுகபாணக்க ளையும்	संस्थितान्	பாணக்களையும்
चन्द्रार्ध-	அர் த்தாக் திரீ ரக்திர முகபாணக்களையும்	विद्युज्जिह्वापमान्	வித்யுஜ்ஜிஹ்வாபம பாணக்களையும்
चन्द्रवक्त्रान् च		अन्धान्	அவதான
धूमकेतुमुखान् अपि	தூம்கேது முகபாணக் களையும்	निशितान्	நிசிய
		शरान् च	பாணக்களையும்
		सर्वज्ञे	அறிந்தார்.

ते रावणशरा घोरा राघवास्त्रसमाहताः । विलयं जग्मुराकाशे जग्मुश्चैव सहस्रशः ॥ ४८ ॥

ते	அந்த	सहस्रशः	அந்நக்சணக்காக
घोराः	பயக்கரமான	विलयं	விலயத்த
रावणशराः	ராபாணனது பாணத் கள்	जग्मुः	கண்டித்த
राघवास्त्र-	ரூராமாத ஆஸ்திரத் தால் தாக்கப்பட்ட வைகளாய்	आकाशे च एव	ஆகாசத்திலும்
समाहताः		जग्मुः	புஜுத்தவட்டவன்.

तदस्त्रं निहतं दृष्ट्वा रामेणाक्षिष्टकर्मणा । दृष्ट्वा नेदुस्ततः सर्वे कपयः कापरुपिणः ॥

सूर्यावप्रमुखा वीराः परिवार्य तु राघवम् ॥ ४९ ॥

ततः	அப்பொழுது	अक्षिष्टकर्मणा	எக்சிஸ்டகர்மண செய்யவல்ல
कामरुपिणः	கிரைத்த உருவமெ டுக்க வல்லவர்களும்	रामेण	ரூராமரால்
वीराः	கூரர்களுமான	निहतं	தாக்கப்பட்டதாய்
सूर्यावप्रमुखाः	சூர்யாவிரைத்த சூர்யவா யாகக்கொண்ட	दृष्ट्वा	உவனிக்கது
कपयः	காபயர்கள்	तु	அப்பொழுது
सर्वे	யாவரும்	राघवं	ரூராமரை
तन	அந்த	परिवार्य	சூழ்த்துகொண்டு
असं	ஆஸ்திரத்தை	दृष्ट्वा	உற்காகக்கொண்டவர் களாய்
		नेदुः	நூரவாரித்தனர்.

ततस्तदस्त्रं विनिहत्य राघवः प्रसह्य तद्रावणबाहुनिःसृतम् ।
मुदाऽन्वितो दाशरथिर्महाहवे विनेदुस्त्वंमुदिताः कपीश्वराः ॥ ५० ॥

ततः	அப்பொழுது	प्रसह्य	தாக்கி
दाशरथिः	தசரதனைத்தராகும்	विनिहत्य	அழித்து
राघवः	ஸ்ரீராமர்	मुदा भक्तिः	சந்தோஷங்கொண்டார்.
महाहवे	பெரும்பொலில்		
रावणबाहुनिःसृतं	ராவணனுடையகைகளால் விடுக்கப்பெற்ற	कपीश्वराः	வரலாத்தலைவர்கள்
तत्	அந்த	मुदिताः	சந்தோஷங்கொண்டோர்
तदस्त्रं	அவனது அஸ்திரத்தை	वधिः	உரக்க
		विनेदुः	பூசலிட்டனர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे शततमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 19389

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 4714

एकोत्तरशततमः सर्गः—ஐந்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ 100 ॥

राक्षसा लक्ष्मणस्य पतनम्—சக்தியாயுதத்தால் லக்ஷ்மணர் விழுவுது.

तस्मिन्प्रतिहतेऽस्त्रे तु रावणो राक्षसाधिपः । क्रोधं च द्विगुणं चक्रे क्रोधाच्चास्रमन्तरम् ॥

राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன் அளுதிய	क्रोधं च	கோபத்தையும்
रावणः	ராவணன்	क्रोधात्	கோபத்தால்
तु	அப்பொழுது	अनन्तरं	அடுத்து
तस्मिन्	அந்த	अस्रं च	அஸ்திரத்தையும்
अस्त्रे	அஸ்திரம்	द्विगुणं चक्रे	அதிகரிக்கச்செய்தார்.
प्रतिहते	அழிந்தவனவில்		

मयेन विहितं रौद्रमन्यदस्त्रं महाव्युतिः । उत्सृष्टुं रावणो घोरं राघवाय प्रचक्रमे ॥ २ ॥

महाव्युतिः	பெரும்பெருமையுற்ற	अन्वत्	பிடிவெளு
रावणः	ராவணன்	अस्रं	அஸ்திரத்தை
मयेन	மயனால்	राघवाय	ஸ்ரீராமரின்பீது
विहितं	சீருஷ்டிக்கப்பட்ட	उत्सृष्टुं	பிரயோகிக்க
रौद्रं	கொடிய	प्रचक्रमे	தலைப்பட்டார்.
घोरं	பயங்கரமான		

ततः शुक्रानि निश्रेरुर्गदाश्च मुसलानि च । कार्मुकादीप्यमानानि वज्रसाराणि सर्वशः ॥

ततः	அந்த	शुक्रानि	சூலங்களும்
कार्मुकान्	கில்லினின்றும்	गदाः च	கடைகளும்
दीप्यमानानि	இவளிப்பவைகளும்	मुसलानि च	உலக்கைகளும்
	வஜ்ராயுதத்தின்	सर्वशः	எல்லாப்பக்கங்களினின்றும்
वज्रसाराणि	உறுதிகொண்டவைகளும்		
	கருமாவை	विश्रेः	வெளிப்புறப்பட்டன.

मुद्रराः कूटपाशाश्च दीप्ताश्वाशनयस्तथा । निष्पेतुर्विविधास्तीक्ष्णा वाता इव युगक्षये ॥

युगक्षये	ஊழிக்காலத்தினில்	कूटपाशाः च	கூடபாசங்களும்
वाताः	காற்றுக்கள்	दीप्ताः	இவளிக்கூம்
इव	எவ்வாறோ அல்லாதோ	अशनयः च	இடிக்களும்
तीक्ष्णाः	கூரிய	तथा	அவ்வண்ணமே
विविधाः	பல	निष्पेतुः	வெளிப்புறப்பட்டன.
मुद्रराः	முத்திரையுதங்களும்		

तदस्त्रं राघवः श्रीमानुत्तमास्त्रविदां वरः । जघान परमास्त्रेण गान्धर्वेण महाद्युतिः ॥ ५ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமம்பன்னரும்,	तत्	அந்த
महाद्युतिः	பரமமீதஜஸ்வலிபும்	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
वत्तमास्त्रविदां	சிறந்த அஸ்திரக்களாக	गान्धर्वेण	காந்தருவமேனும்
वरः	உத்தமருமான [ளுள்	परमास्त्रेण	சிறந்த அஸ்திரத்தால்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	जघान	அழித்தார்.

तस्मिन्प्रतिहतेऽस्त्रे तु राघवेण महात्मना । रावणः क्रोधताम्राक्षः सौरमखमुदैरयन् ॥ ६ ॥

रावणः	ராவணன்	प्रतिहते तु	அழிக்கப்பட்டதன்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய		வில்
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	क्रोधताम्राक्षः	கொபத்தால் கண்கள்
तस्मिन्	அந்த	सौर	சூரிய [செந்தவனாய்
अस्त्रे	அஸ்திரம்	अखं	அஸ்திரத்தை
		उदैरयन्	ஐந்தார்.

ततश्चाणि निष्पेतुर्भास्वराणि महान्ति च । कामुकार्द्राभवेगस्य दशमीवस्य भीमतः ॥

ततः	அப்பொழுது	कामुकात्	காமுகின்த
भीमवेगस्य	பயந்தரசகத்திகொண்ட	भास्वराणि	இவளிக்கூம்
	டவனும்	महान्ति	பெரும்
भीमतः	புத்திமாலுமாகிய	चक्राणि च	சக்கிரையுதங்கள்
दशमीवस्य	தசமிவனது	निष्पेतुः	வெளிப்புறப்பட்டன.

तैरासीद्भग्नं दीप्तं संपतद्भिरितस्ततः । पतद्भिश्च दिशो दीप्ताश्चन्द्रसूर्यमहैरिव ॥ ८ ॥

चन्द्रसूर्यमहैः	சந்திரன் சூரியன் மு	गगनं	ஆகாசமானது
इव		दीप्तं	ஒளிபெற்றதாய்
	தலிய க்ரகம்போலன்	आसीत्	இருந்தது.
	றலானவனான	पततिः	பறந்துசெல்லுமவை
इतस्ततः	இங்குமிங்கும்	दिशः च	திக்குகளும் [களால்
संपतद्भिः	எறிசரிக்கும்	दीप्ताः	ஒளிபெற்றிருந்தன.
तैः	அவைகளால்		

तानि चिच्छेद बाणो वैश्वकाणि स तु राघवः । आयुधानि च चित्राणि रावणस्य चमूमुरवे ॥

ச ராঘவ:	அந்த ஸ்ரீராமர்	சகாணி	சகராயுதங்களையும்
तु	அப்பொழுது	चित्राणि	பலவித
चमूमुरवे	படைமுதத்தில்	आयुधानि च	ஆயுதங்களையும்
रावणस्य	ராவணனது	बाणो वै:	பாணசமுதங்களால்
तानि	அந்த	चिच्छेद	கூண்டி தீதெறிந்தார்.

तदस्त्रं तु हतं दृष्ट्वा रावणो राक्षसाधिपः । विव्याध दशभिर्बाणै रामं सर्वेषु मर्मसु ॥१०॥

राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னனாகிய	दशभिः	பத்து
रावणः	ராவணன்	बाणैः	பாணங்களால்
तत्	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
अस्त्रं तु	அஸ்திரத்தையும்	सर्वेषु	எல்லா
हतं	அழிந்ததாய்	मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களிலும்
दृष्ट्वा	பார்த்து	विव्याध	தாக்கினான்.

स क्रिदो दशभिर्बाणैर्महाकामुकनिःसृतैः । रावणेन महातेजा न प्राकम्पत राघवः ॥११॥

महातेजा:	மகாதேஜன்விரிய	महाकामुकनिःसृतैः	சிறந்த வில்விழிந்து
सः	அந்த	दशभिः	பத்து [கிளம்பிய
राघवः	ஸ்ரீராமர்,	बाणैः	பாணங்களால்
रावणेन	ராவணனால்	विह्वः	அடிக்கப்பட்டவரால்,
		न प्राकम्पत	சலிக்கவில்லை.

ततो विव्याध गात्रेषु सर्वेषु समितिञ्जयः । राघवस्तु सुसंकुद्धो रावणं बहुभिः शरैः ॥

समितिञ्जयः	பேரில் வெற்றிஞ்சும்	शरैः	பாணங்களால்
राघवः तु	ஸ்ரீராமரும்	रावणं	ராவணனை
सुसंकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்டு	सर्वेषु	எல்லா
ततः	அப்பொழுது	गात्रेषु	உவயவங்களிலும்
बहुभिः	பல	विव्याध	தாக்கினார்.

एतस्मिन्नन्तरे क्रुद्धो राघवस्यानुजो बली । लक्ष्मणः सायकान्सप्त जयाद् परवीरहा ॥

एतस्मिन्	இந்த	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
अन्तरे	சந்தர்ப்பத்தில்	अनुजः	தம்பியான
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டவரும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
बली	பலசாலியும்	सप्त	எழு
परवीरहा	சத்ருவீரர்களை சந்து சிப்பவரும்	सायकान्	பாணங்களை
		जयाद्	காக்கக்கொண்டார்.

तैः सायकैर्महावेगै रावणस्य महायुतिः । ध्वजं मनुष्यशीर्षं तु तस्य चिच्छेद् नैकधा ॥

महायुतिः	பெரும் மகிமைகொண்	ध्वजं	தவஜமான
तैः	அந்த [ட ஆவர்	मनुष्यशीर्षं	மனித சிரையை
महावेगैः	சக்தி யிருந்த	तु	அப்பொழுது
सायकैः	பாணங்களால்	नैकधा	பலாய்
तस्य	அந்த	चिच्छेद्	துண்டித்து விழுத்தி
रावणस्य	ராவணனது		னார்.

सारथेश्चापि बाणेन शिरो ज्वलितकुण्डलम् । जहार लक्ष्मणः श्रीमान्नैर्ऋतस्य महाबलः ॥

महाबलः	மகா பலவாலியும்	सारथिः	சாரதி ஸ்தலைய
श्रीमान्	ஸ்ரீமாதலைய	ज्वलितकुण्डलम्	பிரகாசமுடும் குண்ட
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		லக்ஷ்மணய
बाणेन	குரு பாணத்தால்	शिरः अपि च	தலையயும்
नैर्ऋतस्य	அரக்கலின்	जहार	கொய்தார்.

तस्य बाणैश्च चिच्छेद् धनुर्गजकरोपमम् । लक्ष्मणो राक्षसेन्द्रस्य पञ्चभिर्निशितैः शरैः ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கமன்னலின்
निशितैः	கூரிய	बाणैः	பாணங்களால்
पञ्चभिः	ஐந்து	गजकरोपमं	யானைத்துநிக்கையை
शरैः	பாணங்களால்	धनुः च	விடையும் [கொத்த
तस्य	அந்த	चिच्छेद्	துண்டித்தெறிந்தார்.

नीलमेघनिभांश्चास्य सदश्वान्पर्वतोपमान् । जघानाशुत्य गदया रावणस्य विभीषणः ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	पर्वतोपमान्	மலையை கொத்தையை
अस्य	இந்த		கருமான்
रावणस्य	ராவணனது	सदश्वान् च	சிறந்த குதிரை
नीलमेघनिभान्	கூரிய மேகத்தை நிகர், த	आशुत्य	பாய்ந்து [கலையும்
	தலைகளுக்கும்	गदया	கைஉடல்
		जघान	கொன்றார்.

हताश्वद्वेगवान्वेगादवधृत्य महारथात् । क्रोधमाहारयस्तीव्रं भ्रातरं प्रति रावणः ॥ १८ ॥

वेगवान्	சக்தியுடைய	वेगात्	வேகமாய்
रावणः	ராவணன்	अवधृत्य	கிழி குதிக்கத்
हताश्वान्	குதிரைகள் கொல்லப்	भ्रातरं प्रति	தம்பிரின்மீது
	பட்டதான்	तीव्रं	கொடும்
महारथात्	பெரும் வதத்தினி	क्रोधं	கேடங்கதை
	ன்று	आहारयत्	கொண்டான்.

ततः शक्ति महाशक्तिर्दीप्ता दीप्ताक्षनीमिव । विभीषणाय चिक्षेप राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥

महाशक्तिः	சிறந்த சக்தியுற்ற வனும்	दीप्ताक्षनी इव	ஐவலிக்கும் இடி போன்றதாய்
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுமாய	दीप्ता	ஐவலிப்பதான
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸரன் னன்	शक्ति	சக்தியெய் னைற
ततः	அப்பொழுது	विभीषणाय	விபிஷணரின்பீறு
		चिक्षेप	பிரயோசித்தான்.

अप्राप्तामेव तां वाणैस्त्रिभिश्चिक्षेद लक्ष्मणः ॥ २० ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	तां	அதை (சக்தியை)
विभिः	மூன்று	अप्राप्ता एव	கிட்டிவராததாகவே
वाणैः	பாணங்களால்	चिक्षेद	துண்டித்தெறிந்தார்.

अथोदतिष्ठत्संनादो वानराणां तदा रणे ॥ २१ ॥

तदा	அப்பொழுது	संनादः अथ	பெரும் ஆரவாரமும்
रणे	போரில்		
वानराणां	வானரர்களிடம்	उदतिष्ठत्	உண்டானது.

सा पपात त्रिधा चिक्षा शक्तिः काञ्चनमालिनी ।
सविस्फुलिङ्गा ज्वलिता महोल्केव दिवश्च्युता ॥ २२ ॥

सा	அந்த	सविस्फुलिङ्गा	சிப்பொறிகளுடன் . கடியதாயும்
काञ्चनमालिनी	பென்மாலைமூண்ட	दिवः	வானத்தினின்று
शक्तिः	சக்தியானது	च्युता	கிழும்
त्रिधा	மூன்றாக	महोल्का इव	பெருங்கொள்ளிபோல
छिन्ना	துண்டிக்கப்பட்டதாய்	पपात	கீழ்க்கிழந்தது.
ज्वलिता	ஐவலிப்பதாயும்		

ततः संभाविततरां कालेनापि दुरासदाम् । जगद् विपुलां शक्तिं दीप्यमानां स्वतेजसा ॥

ततः	அப்பொழுது	दीप्यमानां	ஐவலிப்பதுமான
संभाविततरां	மிக யூதிக்கப்பெற்ற	विपुलां	பெரும்
कालेन अपि	எப்பனும் [தும்	शक्ति	சக்தியை
दुरासदां	தகைக்கழுடிவாததும்	जगद्	அவன் (ராவணன்)
स्वतेजसा	அதனது ஒளியால்		கைக்கொண்டான்.

सा वैगिता बलवता रावणेन दुरासदा । ज्वाल समहावोरा शक्राशनिसमप्रभा ॥ २४ ॥

सा	அது (சக்தி)	शक्राशनि-	இத்திரனது வஜ்ராய தத்திற்கொப்பான ஒளிகொண்டதாய்
बलवता	பலம்மிருந்த	समप्रभा	
रावणेन	ராவணனால்	समहावोरा	மிகப் பலங்கொண்ட
वैगिता	சுற்றப்பட்டி	ज्वाल	ஐவலித்தது [காள்]
दुरासदा	அணுகமுடியாததால்		

एतस्मिन्नन्तरे वीरो लक्ष्मणस्तं विभीषणम् । प्राणसंशयमापन्नं तूर्णमभ्यवपद्यत ॥ २५ ॥

वीर:	வீரராகிய	आपन्नं	அடைந்திருக்கும்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	तं	அந்த
पुनरिमन	இந்த	विभीषणं	விபீஷணனார்
अन्तरे	சமயத்தில்	तूर्णं	விரைவாய்
प्राणसंशयं	பிராணசந்தேக	अभ्यवपद्यत	அவற்றைத் தூண்டுதல்.

तं विमोक्षयितुं वीरश्चापमायम्य लक्ष्मणः । रावणं शक्तिहस्तं वै शरवर्षैश्चाकिरत् ॥ २६ ॥

वीरः	வீரராகிய	आयम्य	வளைத்து
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	शक्तिहस्तं	சக்தியைக்கொண்ட
तं	அவரை (விபீஷணன்)	रावणं वै	ராவணனை
विमोक्षयितुं	தப்புகிக்க	शरवर्षैः	சரண்கொண்டவர்களால்
चापं	வில்லை	अवाकिरत्	பொழிந்தார்.

कीर्यमाणः शरौघेण विसृष्टेन महात्मना । स महर्तुं मनश्चक्रे विमुग्धीकृतविक्रमः ॥ २७ ॥

सः	அவன்	विमुग्धीकृत-)	முடிவற்ற, பெருமூவர்
महात्मना	மகாத்மாவான	विक्रमः)	சக்தி மூன்றப்பெற்றவனாய்
	சால்		
विसृष्टेन	விடப்பட்ட	महर्तुं	(லக்ஷ்மணனை)
शरौघेण	பரண்கொண்டவர்களால்		கொண்ட
कीर्यमाणः	பொழிவப்பட்டு	मनः चक्रे	தீர்ப்பனக்கொண்டான்.

मोक्षितं भ्रातरं दृष्ट्वा लक्ष्मणेन स रावणः । लक्ष्मणाभिमुखस्तिष्ठन्निदं वचनमब्रवीत् ॥

सः	அந்த	लक्ष्मणाभिमुखः	லக்ஷ்மணருக்கு எதிர்ப்பு
रावणः	ராவணன்		முகனாய்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	तिष्ठन्	நின்றகொண்டு
भ्रातरं	தம்பிகைய	वचनं	கொண்டொல்கை
मोक्षितं	தப்புகிக்கப்பட்டவ	इदं	நின்றவருமாறு
दृष्ट्वा	கண்டு [அவ]	अब्रवीत्	பேசினான் :

मोक्षितस्ते बलश्लाघिन्यस्मादेवं विभीषणः । विमुच्य राक्षसं शक्तिस्त्वर्षीयं विनिपात्यते ॥

बलश्लाघिनः	“ பலவுகழ்ச்சி கொண்டவனே !	इयं	இது
ते	உங்கள்	शक्तिः	சக்தியானது
एवं	இப்படியாய்	राक्षसं	அரக்கனை
विभीषणः	விபீஷணன்	विमुच्य	விடுக்து
मोक्षितः	விடுக்கப்பட்டான் என்ற	त्वयि	உன் கைடத்தில்
यस्मात्	அக்காரணத்தால்	विनिपात्यते	இதேகா விழுத்தப்பட்டுப் போகிறது.

एषा ते हृदयं भिक्षा शक्तिर्लोहितलक्षणा । महाहृपरिधोत्सृष्टा प्राणानादाय चास्यति ॥

महाहृ- परिधोत्सृष्टा	} "எனது உழைந்தடி பொன்ற கைகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட	ते	உணது
एषा		हृदयं	யார்ண்ட
लोहितलक्षणा	இந்த	भिक्षा	பிசுத்து
शक्तिः	குருகிக்குறிகொண்ட	प्राणान्	பிராணனை
	சக்தியானது	आदाय	வாங்கிவிட்டு
		चास्यति	செல்லப்போகிறது."

इत्येवमुक्त्वा तां शक्तिपृथण्टां महास्वनाम् । मयेन मायाविहिताममोघां शत्रुघातिनीम् ॥
लक्ष्मणाय समुद्दिश्य ज्वलन्तीमिव तेजसा । रावणः परमक्रुद्धश्चिक्षेप च ननाद च ॥३२॥

परमक्रुद्धः	அகந்தினம் கொடுத்த	अपृथण्टां	எட்டுமணிகள் கட்டப் பட்டு
रावणः	ராவணன்	महास्वनां	பேரொசை கொண்ட தும்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	तेजसा	ஒளியால்
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	इव	முற்றும்
लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணரிடம்	उत्सृष्टीं च	ஜ்வலிக்கின் ததுபான
समुद्दिश्य	குறிவைத்து	तां	அந்த
मयेन	மயனால்	शक्तिं	சக்தியை
मायाविहितां	மாயையால் கிருஷ் டிக்கப்பட்டதும்	चिक्षेप	விடுத்தான் ;
अमोघां	வீண்போகாததும்	मनाद् च	கர்ஜனை யுரிட்டான்.
शत्रुघातिनीं	சத்ருக்களை வதைப் பதும்		

सा शिवा भीमवेगेन शक्राशनिसमस्वना । शक्तिरभ्यपतद्देगालक्ष्मणं रणमूर्धनि ॥ ३३ ॥

भीमवेगेन	அஞ்சத்தக்க சக்தி கொண்ட அவனால்	शक्राशनि-)	இந்திரனது வஜ்ர
शक्तिः	பொர்முனைபில்	समस्वना)	புதத்திற்கு நிகரான ஒலிகொண்டு
सा	பிரயோகிக்கப்பட்ட	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரிடம்
शक्तिः	அந்த	वगात्	விவரவாய்
	சக்தியானது	अभ्यपतत्	எதிர்த்துவந்தது.

तामनुव्याहरच्छक्तिमापतन्तीं स रावणः । स्वस्त्यस्तु लक्ष्मणायैति मोघा भव हतोद्यमा ॥

स. रावणः	அந்த ஸ்ரீராமர்	भव	ஆகுவாய்.
तां	அந்த	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணனுக்கு
आपतन्तीं	எதிர்த்துவரும்	स्वस्ति	செந்தமம்
शक्तिं	சக்தியைப்பார்த்து,	अस्तु	உண்டாகட்டும்.
हतोद्यमा	"சக்தி குன்றி	इति	என்று.
मोघा	வீணாதாய்	अनुव्याहरत्	வேண்டினார்.

रावणेन रणे शक्तिः कुन्देनाशीविषोपमा । मुक्ताऽऽशूरस्यर्षीतस्य लक्ष्मणस्य ममज्ज सा ॥

कुन्देन	கொண்டுகொண்ட	शक्तिः	சக்தி
रावणेन	ராவணனால்	अभीतस्य	அச்சத்தில்லா
रणे	போரில்	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது
मुक्ता	நிலையாகியபொருள்	अशूरि	அசூரின்
सा	அந்த	भाशु	வினாயகர்
आशीविषोपमा	சர்ப்பத்தை நிகர்த்த	ममज्ज	பாய்த்தது.

न्यपत्तसा महावेगा लक्ष्मणस्य महोरसि । जिह्वोर्गाराजस्य दीप्यमाना महाद्युतिः ॥

महावेगा	பெரும் வேகங்கொண்டதும்	इव	போன்றதாய்
महाद्युतिः	மிக மகிமைவாய்ந்ததும்	दीप्यमाना	ஒலிக்கின்றதுமான
अशूराराजस्य	சர்ப்பராஜரது	सा	அது (சக்தி)
जिह्वा	நக்கு	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது
		महोरसि	அகன்ற மார்பில்
		न्यपत्त	தாக்கியது.

ततो रावणवेगेन सुदूरमवगाढया । शक्त्या निर्भिन्नहृदयः पपात भुवि लक्ष्मणः ॥ ३७ ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	शक्त्या	சக்தியால்
ततः	அப்பொழுது	निर्भिन्नहृदयः	மாற்புரினவுண்டவராய்
रावणवेगेन	ராவணனது வேகத்	भुवि	பூமியில்
सुदूरं	மிக ஆழ [தூர்]	पपात	விழுந்துவிட்டார்.
अवगाढया	பாய்த்த		

तदवस्थं समीपस्थो लक्ष्मणं प्रेक्ष्य राववः । भ्रातृसंहान्महातेजा विषण्णहृदयोऽभवत् ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்கிரான	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
समीपस्थः	பக்கவிளிநுக்கும்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
राववः	ராவர்	भ्रातृसंहवः	அசுந்தனாக்கொடா
तदवस्थं	{ அப்பேர்ப்பட்ட நிலை கையைக்கொண்டிருக்கும்	विषण्णहृदयः	உள்ளம் பதறியவராய்
		अभवत्	ஆனார்.

स मुहूर्तमनुध्याय वाष्पव्याकुललोचनः । वभूव संरब्धतरो युगान्त इव पावकः । ३९ ॥

सः	அவர்	युगान्ते	வழிகாலத்தில்
मुहूर्तं	கிழிதருகம்	पावकः	அகர்
अनुध्याय	நினைதரிலாழ்ந்து	इव	எவ்வாறோ ஆவ்வாறே
वाष्पव्याकुललोचनः	கண்களில் கண்ணீர் பெருகியவராய்	संरब्धतरो	மிக ஆடுவதாக்கொண்ட
		वभूव	ஆனார். [உவராய்]

न विषादस्य कालोऽयमिति संचिन्त्य राघवः । चक्रे सुतुमुलं युद्धं रावणस्य वधे धृतः ॥
 सर्वयत्नेन महता लक्ष्मणं संनिरीक्ष्य च ॥ ४० ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	धृतः	உறுதிக்கொண்டவராய்
विषादस्य	" துக்கத்திற்கு	महता	பெரும்
अर्थ	இது	सर्वयत्नेन	முழுமுயற்சிக்கொண்டு
कालः न	தகுந்த காலமன்று	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
इति	என்று	संनिरीक्ष्य च	கவனித்துக்கொண்டு
संचिन्त्य	தீர்மானித்து,	सुतुमुलं	மிளக்கலவர்ப்பான [நிம்
रावणस्य	ராவணரது	युद्धं	போரை
वधे	வதைப்பில்	चक्रे	செய்யலுந்நூர்.

स ददर्श ततो रामः शक्त्या भिन्नं महाह्वे । लक्ष्मणं रुधिरादिभ्यं सपन्नमभिवाचलम् ॥

सः	அந்த	भिन्नं	பிணக்கப்பட்டு
रामः	ஸ்ரீராமர்	रुधिरादिभ्यं	குருகிதேதாய்க்து
ततः	அப்பொழுது	सपन्नम	சர்ப்பத்துடன்கடிய
महाह्वे	பெரும்பேரளி	अचलं इव	ஒரு மகிழையப்போலி
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை		குப்பகராய்
शक्त्या	சக்தியால்	दर्श	கவனித்தார்.

तामपि प्रहितां शक्तिं रावणेन बलीयसा । यत्रतस्ते हरिश्रेष्ठा न शीकुरवमर्दितुम् ॥

अर्दिताश्चैव बाणौघैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा ॥ ४२ ॥

ते हरिश्रेष्ठाः च	அந்த வானரர்களுள்	शक्तिं अपि	சக்தியையிவ
बलीयसा	பலிசாலியும்	यत्रतः	கிளம்பப்படும்
क्षिप्रहस्तेन	கைகளைக்கொண்ட வனுமரன்	अवमर्दितुं	தலைக்க
रक्षसा	அரக்கனுசிய	शोकः न	முடியா திருந்தார்கள்.
रावणेन	ராவணனால்	च	மீடலும்
प्रहितां	அடியை சிக்கப்பட்ட	बाणौघैः एव	சரணலிக்களாலும்
तां	அந்த	अर्दिताः	அன்புறுத்தப்பட்டார்கள்.

सौमित्रि सा विनिभिश्च प्रविष्टा धरणीतलम् ॥ ४३ ॥

सा	அது (சக்தி)	विनिभिश्च	ஊடுகுவிப்பாய்ந்து
सौमित्रि	கைநோணரை	धरणीतलं	பூம்க்குள்
प्रविष्टा		प्रविष्टा	புகுததவிட்டது.

तां कराभ्यां परामुध्य रामः शक्तिं भयावहाम् । वमञ्ज समरे क्रुद्धो बलवान्विचकर्ष च ॥

समरे	போரில்	भयावहां	பயத்தை கிளைகிப்ப
बलवान्	பலிசாலியான	शक्तिं	சக்தியை [தரன்
रामः	ஸ்ரீராமர்	कराभ्यां	இருகரங்களாலும்
क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டவராய்	परामुध्य	பற்றி
तां	அந்த	विचर्ष	இழுத்தார்.
		वमञ्ज च	முறித்துக் கிட்டார்.

तस्य निष्कर्षतः शक्तिं रावणेन वलीयसा । शराः सर्वेषु गात्रेषु पातिता मर्मभेदिनः ॥

शक्ति
निष्कर्षतः
तस्य
सर्वेषु
गात्रेषु

சக்தியை
பிரித்துமுக்கும்
அவரது
எல்லா
அங்கங்களிலும்

வலியசா
ராவணனால்
மர்மத்தை பிரிக்க
சா
பாணங்கள் [எல்ல
இடங்களிலும்]

अचिन्तयित्वा तान्बाणान्ममाक्षिप्य च लक्ष्मणम् । अत्रभीच हनुमन्तं सुग्रीवं चैव राघवः॥

राघवः
तान्
बाणान्
अचिन्तयित्वा
लक्ष्मणे च

சூரியன்
அந்த
பாணங்களை
பொருள்படுத்தி
லக்ஷ்மணனையும்

சமாளிப்ப
ஹனுமான்
சுமீரீவ்
அவரீத

சூரியனை
ஹனுமான்
சுமீரீவையும்
பிரித்து
பிசி

लक्ष्मणं परिवार्यहं तिष्ठथं वानरोचमाः

वानरोचमाः
“வானரீகாத்தான்
களை!

लक्ष्मणं
प्राशात्माऽयं दक्षयौवो वध्यतां पापनिश्चयः
पापनिश्चयः
प्राशात्मा

லக்ஷ்மணனை
தீயதீகை வசனத்த
யனும்
பாபதீமை உருவெடுத்த
வந்தவனுமான்

॥ ४७ ॥

परिवार्ये
इह
तिष्ठथम्

சூழ்கை
இங்கிடம்
திடீதுங்கள்.

॥ ४८ ॥

अपे
इमयोवः
वध्यताम्

இக்க
சமயம்க
கொல்லப்படுவா
கம்.

पराक्रमस्य काशोऽयं संप्राप्तो मे चिरंमितः ।

काश्वलः
चातकस्य
घर्मस्ते
मेवृक्षीनं
इव

“எதிர்பார்ந்துக்
கொண்டிருக்கும்
சாதகப்பறவைக்கு
மறைக்காததில்
மேலத்தில்தேர்ந்த
மானது
எவ்வாறே அம்மாதே

काङ्क्षतश्चतिकस्यैव यमान्मे मेवृक्षीनम् ॥

मे
चिरंमितः
पराक्रमस्य
कालः
अयं
संवाप्तः

எனக்கு
தேரீகாசை
பாபதீமை
சந்தகாலம்
தீர்க
கிடைப்பது.

॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥

अस्मिन्मुहूर्ते न चिरात्सत्यं प्रतिमृणोमि वः

अरावणमरामं वा जगद्द्रक्ष्यथ वानराः
वानराः
वः
सत्यं
प्रतिमृणोमि
अस्मिन् मुहूर्ते

“வானரீகளை!
எங்களுக்கு
உண்மையாய்
உறுதியாய்
இயல்பாய்

न चिरात्
जगत्
अरावणं
अरामं वा
द्रक्ष्यथ

நீக்கொத்தில்
உலகம்
ராவணனற்றதாகிவா
சாமனற்றதாகிவா
காண்பீர்கள்.

राज्यनाशं वने वासं दण्डके परिधावनम् । वैदेह्याश्च परामर्शं रक्षोभिश्च समागमम् ॥५२॥
 प्राप्तं दुःखं महद्द्वोरं क्लेशं च निरयोपमम् । अद्य सर्वमहं त्यक्ष्ये निहत्वा रावणं रणे ॥

अहं	"என்	समागमं च	எதிர்த்தனையும்
रणं	போரில்	अद्य	இப்பொழுது
रावणं	ராவணனை	द्वोरं	பால்க்காமாய்
निहत्वा	கொன்று	महत	பெரிதாய்
राज्यनाशं	ராஜ்யநாசத்தையும்	प्राप्तं	கிட்டிபிடுங்குகும்
वने	காட்டில்	दुःखं	துக்கத்தையும்
वासं	வசித்ததையும்	निरयोपमं	நரகத்திற்குச் சமம்
दण्डके	தண்டகரணயத்தில்		மரண
परिधावनं	அடைந்ததையும்	क्लेशं च	மனவேதனையையும்
वैदेह्याः	ஜைதேகிக்குற்ற		ஆசிய
परामर्शं च	நீண்டுகளையும்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
रक्षोभिः	அரக்கர்களுடன்	त्यक्ष्ये	போக்கிக்கொள்கேன்.

यदर्थं वानरं सैन्यं समानीतमिदं मया । सुग्रीवश्च कृतो राज्ये निहत्वा वालिनं रणे ॥
 यदर्थं सागरः क्रान्तः सेतुर्वद्धश्च सागरे । सोऽयमद्य रणे पापश्चक्षुर्विषयमागतः ॥ ५५ ॥

यदर्थं	"எவன் காரணமாய்	यदर्थं	எவன் காரணமாய்
मया	என்னால்	सागरः	சமுத்திரத்தில்
इदं	இந்த	सेतुः	அணை
वानरं	வானர	वद्धः	கட்டப்பட்டு
सैन्यं	சேனைபாளைய	सागरः च	சமுத்திரமும்
समानीतं	அழைத்துவரப்பட்ட	क्रान्तः	தரண்டப்பட்டதே
रणं	போரில்	सः	அந்த
वालिनं	வாலியை	अर्थं	இந்த
निहत्वा	கொன்று	पापः	பாபி
सुग्रीवः च	சுகிரீவனும்	अद्य	இப்பொழுது
राज्ये	ராஜ்யத்தில்	रणे	போரில்
कृतः	ஸ்தாபிக்கப்பட்ட	चक्षुर्विषयं	கட்புலனை
	கேள்,	भागतः	அடைந்திருக்கின்றான்.

चक्षुर्विषयमागम्य नायं जीवितुमर्हति । दृष्टिं दृष्टिविषयेव सर्पस्य मम रावणः ॥ ५६ ॥

दृष्टिविषय	கண்களில் விஷயத்தைக் கொண்டிருக்கும்	३ वं	இந்த
		रावणः	ராவணன்
सर्पस्य	ஒரு பாம்பினுடைய	मम	எனது
दृष्टिं	பார்வைமைய	चक्षुर्विषयं	கட்புலனை
इष	கிட்டி எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	भागतः	அடைந்து
		जीवितुं	உயிடுவாடிருக்க
		अर्हति न	மரட்டான்.

स्वस्थाः पश्यत दुर्भवा युद्धं वानस्पृङ्गवाः । आसीनाः पर्वताशेषु ममेदं रावणस्य च ॥

दुर्भवाः	* தொண்டற்கரிய	इदं	இப்பொழுது
वानस्पृङ्गवाः	வானவிரகத்தால் கடுமை!	मम	எனக்கும்
पर्वताशेषु	மலைகளினுச்சிகளில்	रावणस्य च	ராவணனுக்குமுள்ள
स्वस्थाः	சுகமாய்	युद्धं	போரை
आसीनाः	மீந்நிற்கும்பவர்களால்	पश्यत	கண் கூடாமல்பார்க்க கண்.

अथ रामस्य रामत्वं पश्यन्तु मम संयुगे । त्रयो लोकाः समन्वर्वाः सदेवाः सर्पिचारणाः॥

समन्वर्वाः	* கந்தர்வர்களுள் ளிட்ட உவகளும	लोकः	லோகங்களும்
सदेवाः	தேவர்கள் உள்ளிட்ட உவகளும	अथ	இப்பொழுது
सर्पिचारणाः	{ சிவிகளும் சாரணர் களுமுள்ளிட்டவை களுமான்	मम	எனது
मम	முன்று	संयुगे	போரில்
		रामस्य	ராமனது
		रामत्वं	ராமத்தன்மையை
		पश्यन्तु	கண் கூடாமல் காணட் டும்.

अथ कर्म करिष्यामि यद्लोकः सचराचराः । सदेवाः कथयिष्यन्ति यावद्भूमिधेरिष्यति ॥

समागम्य सदा लोके यथा युद्धं प्रवर्तितम् ॥ ५९ ॥

सचराचराः	* சரகர்களோடு கடியவைகளும்	लोक	உலகில்
सदेवाः	தேவர்களுள்ளிட்டன	कथयिष्यन्ति	சொல்லிக்கொண்டிரு யவர்களோ,
लोकाः	லோகங்கள் [வழிவ	यथा	தப்படியும்
समागम्य	ஒன்றுகூடி	प्रवर्ति	ஆரம்பிக்கப்பட்ட
भूमिः	பூமியானது	युद्धं	போர்
धरिष्यति यावत्	கிடைத்திருக்கும்வரை	कर्म	செயல்
सदा	எப்பொழுதும்	अथ	இப்பொழுது
यद्	எதை	करिष्यामि	செய்யவேண்டியேன்.

एवमुक्त्वा शिवैर्वाणैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः । आजघान दशभीर्व रणे रामः समाहितः ॥६०॥

रामः	ராமர்	तप्तकाञ्चनभूषणैः	{ கத்தப் போக்பூஷ ணக்கொண்டவை களுமான்
एवं	இவ்வாறு	वाणैः	வாணங்களால்
उपवा	கூறிக் கிட	रणे	போரில்
समाहितः	மனக்கங்கொண்ட வரால்	दशभीर्व	தசவிரை
शिवैः	சுரியவர்களுடன்	आजघान	தாக்கிலுநர்.

अथ प्रदीप्तैर्नाराचैर्मुसलैश्चापि रावणः । अभ्यवर्षत्तदा रामं धाराभिरिव तोयदः ॥ ६१ ॥

अथ	பின்னர்	मुपलेः च	முன்பு பாணங்களால்
रावणः अपि	ராவணனும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
तदा	அப்பொழுது	धाराभिः	பாழ்த்தாரைகளால்
प्रदीप्तैः	ஜுவலிக்கும்	तोयदः	மேகம்
नाराचैः	நரசரசுபாணங்களால்	इव	எவ்வாறுண்டோ
	ஆம்	अभ्यवर्षत्	அவ்வண்ணமே
			வரவழித்தான்.

रामरावणसुक्तानामन्योन्यमभिनिघ्नताम् । वराणां च शराणां च बभूव तुमुलः स्वनः ॥

रामरावण- सुक्तानां	ஸ்ரீராமராவண ஆம், ராவணனும்	वराणां	சிறக்த
	விநிக்கப்பட்டவைகளும்	शराणां च	கணைகளின்
अन्योन्य- अभिनिघ्नतां च	ஒன்றையொன்று தாக்கிக்கொண்டவை	तुमुलः	நிகக்குழம்பாண
	களுமாம்	स्वनः	ஒசை
		बभूव	உண்டாயிற்று.

ते भिक्षाश्च विकीर्णाश्च रामरावणयोः शराः । अन्तरिक्षात्प्रदीप्ताया निपेतुर्धरणीतले ॥

रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களின்	भिक्षाः	முறியுண்டு
प्रदीप्तायाः	ஜுவலிக்கும் முனை	विकीर्णाः च	சிதறியவைகளால்
	களுந்து	अन्तरिक्षात्	ஆகாயத்தினின்று
ते	அந்த	धरणीतले	பூதலத்தில்
शराः च	பாணங்கள்	निपेतुः	விழுந்தன.

तपोज्यातलनिघ्नोपो रामरावणयोर्महान् । त्रासनः सर्वभूतानां संवभूवाद्भुतोपमः ॥६४॥

तपोः	அந்த	त्रासनः	பயத்தை கிளைகிப்ப
रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களின்		தாய்
महान्	பெரும்	सन्भुतोपमः	{ அற்புதமாய் (இதற்கு முன் இப்படி இருந்திராததாய்)
ज्यातलनिघ्नोपः	நாண் தலையொசை	संवभूव	உண்டாகியது.
	பானது		
सर्वभूतानां	எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்		

स कीर्यमाणः शरजालवृष्टिभिर्महात्मना दीप्तधनुष्मताऽर्दितः ।

भयात्प्रदुद्राव समेत्य रावणो यथाऽनिलेनाभिहतो वलाहकः ॥ ६५ ॥

दीप्तधनुष्मता	ஜுவலிக்கும் கோதண்டக்கொண்ட	अर्दितः	அன்புறுத்தப்பட்டவ
महात्मना	மகாத்மாவால்	सः	அந்த [சூகிய
समेत्य	பொருதி	रावणः	ராவணன்
शरजालवृष्टिभिः	சரசுழுகங்களின் வர்ஷங்களால்	अनिलेन अभिहतः	காற்றால் தாக்கப்பட்ட
कीर्यमाणः	பொழியப்பெற்று	वलाहकः यथा	மேகம் எவ்வண்ணமே
		भवान्	மே அல்லண்ணமே
		प्रदुद्राव	பயத்தால்
			ஒடறுத்துண்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोत्तरशततमः सर्गः ॥

ஊதரதாதம: சமர:—ஊதரதாதம: ஊதரதாதம: ஊதரதாதம: ॥ 202 ॥

ஸத்யமஸகீவனம்—ஸத்யமஸகீவனம் ஊதரதாதம: ஊதரதாதம: ஊதரதாதம:

சக்யா விநிஹதே ட்ஷ்டா ராவணேன வலீயஸா । லக்ஷ்மணம் சமரே ஶூரம் கஹிரீஷயரிக்ஷுதம் ॥ 1 ॥
 ச ட்வா த்ஸுலே யுலே ராவணஸ்ய டுராஹன: । விஸூஜந்நேவ வாஸீயாஸுபேண வாக்யமவவீத் ॥

ச: ஆயர் (ஶூரமர்)
 வாஸீயாஸ் பாவஸீயஸகீவ
 விஸூஜந் பூவ விட்டுக்கொண்டே
 டுராஹன: ஊர த்மாவாகிய
 ராவணஸ்ய ராவணனுக்கு
 த்ஸுலே மிகக்கலவரமான
 யுலே போகா
 ட்வா கொடுத்துவிட்டு
 சமரே போரில்
 வலீயஸா பலசாலியாகிய
 ராவணேன ராவணனால்

நவஸ்ய சந்திக்காண்டு
 விநிஹதே தாக்கப்பட்டு
 கஹிரீஷயரிக்ஷுதம் சத்தப்பெருக்கால்
 கணத்தவரும்
 ஶூரம் ஶூரமுடைய
 லக்ஷ்மணம் வசூழ்மணகார
 ட்ஷ்டா கவனித்து,
 சுபேண ஸுபேணகைப் பார்
 வாக்யம் ஒரு மொழியை [த்து
 அவவீத் பின்வருமாறு
 மொழிந்தார்:

ஶ்ய ராவணவீரீண லக்ஷ்மண: பதில: சிதீ । சர்ப்வட்ஷுதே வீரோ மம சூகமுடாரயந் ॥ 3 ॥

வீர: "வீரனாகிய
 ஶ்ய: இந்த
 லக்ஷ்மண: லக்ஷ்மணன்
 ராவணவீரீண ராவணனது வீரீயத்
 சிதீ பூமிமில் [கால்
 பதில: விழுந்தப்பட்டு,
 சூன்.

மம எனது
 சூகம் ஆயாத்நத
 ட்ஷுதே களர்ப்பகனும்
 சர்ப்வம் சர்ப்பயம்போல்
 வீரோ புரண்டு துடிக்கின்
 சூன்.

சூயிதாட்ஷிமீம் வீரீம் ஶாஸீரிக்ஷுதம் மம । பஷ்யதோ மம கா சக்தியோலு பஸீகூலாஹன: ॥ 4 ॥

மம "எனக்கு
 ஶாஸீ: உயிரினும்
 ட்ஷுதம் நிகழ்ந்தியனும்
 ட்ஷிமீம் இந்த
 வீரீம் வீரீண
 சூயிதாட்ஷிமீம் சத்தப்பெருக்கலையும்

பஷ்யத: பார்த்து
 பஸீகூலாஹன: உன்எஞ்சித்திக்கிடக்
 மம எனக்கு [கும்
 யோலு போர்புரிய
 சக்தி சக்தி
 கா கா?

அயே ச சமரக்ஷாரீ ஶ்ராதா மே ஶுமலக்ஷண: । யதி பஶ்வத்வமாபந: ஶாஸீமீ கி சுஸேன ச ॥

சமரக்ஷாரீ "சேவார்ப்புறமுண்டை
 ஶுமலக்ஷண: உயிரினும்
 ச: ஆய்த
 அயே இந்த
 மே ஶ்ராதா சாரீ

பஶ்வம் :மணத்தை
 ஶாபந: யதி மனடந்தானுகில்,
 ஶாஸீ: உயிரினும்
 சுஸேன ச ககத்தானும்
 மே எனக்கு
 கிம் ஆவதெண்ண?

लज्जतीव हि मे वीर्यं भ्रश्यतीव कराद्धनुः ।
अवसीदन्ति गात्राणि स्वप्रयाने नृणामिव

मे "எனது
वीर्यं हि வீரியத்தினை
लज्जति इव திகிலடைந்துகொண்டிருக்கிறதாம்.
कराद्धनुः கையினின்று
धनुः கிழை
भ्रश्यति इव முர்டமம் அழுகியிருக்கி
सायकाः பாணங்கள் [மது
व्यवसीदन्ति செறிவிழுகின்றன.

चिन्ता मे वर्धते तीव्रा मुमूर्षा चोपजायते ।

दुरात्मना "தூரா தீமாவான
रावणेन राவுணனுல்
भ्रातरं தம்பிரைய
निहतं தாக்கப்பட்டவனும்
दृष्ट्वा கண்டு

विनिश्चनन्तं दुःस्वार्तं मर्मण्यभिहतं भृशम् । रावो भ्रातरं दृष्ट्वा मिये प्राणं बहिश्चरम् ॥

दुःस्वेन महताऽऽविष्टो ध्यानशोकपरायणः

ध्यानशोक- } சிந்தைதயாலும் தயாத்
परायणः } தாலும் திமலிட்டவ
रावः "ராமர்,
मर्मणि மர்மஸ்தானத்தில்
मृशं மிக
अभिहतं தாக்குண்டு
दुःस्वार्तं துயரம்மேலிட்டி

परं विषादमापन्नो विललापाकुलेन्द्रियः

परं கொடும
विषादं சோகத்தை
आपन्नः அடைந்தவராய்

न हि युद्धेन मे कार्यं नव प्राणैर्न सीतया ।

भ्रातरं "தம்பிரையான
लक्ष्मणं लக்ஷ்மணனை
रणसंसुषु போர்ப்புழுதிகளில்
निहतं வீழ்த்தப்பட்டிருப்ப
दृष्ट्वा பார்த்து [வனும்
मे எனக்கு

सायका व्यवसीदन्ति दृष्टिर्वाष्पवशं गता ॥

॥ ६ ॥

दृष्टिः கண்
वाधवसं गता கண்ணீர் மேலிடுகின்
नृणां மானிடர்களுக்கும்
स्वप्रयाने ஸ்வயம்பனகமனத்தினால்
इव இவ்வாறே அல்லவாதே
गात्राणि அங்கங்கள்
व्यवसीदन्ति தவிக்கின்றன.

भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा रावणेन दुरात्मना ॥

मे எனக்கு
तीव्रा चिन्ता கடும்கவலைபடானது
वर्धते வளர்விறதாம்
मुमूर्षा च சரகந்தூளியும்
उपजायते வளம்நிலிட்டதாம்.

॥ ८ ॥

विनिश्चनन्तं வெறுமுக்கச்செறிபவ
बहिश्चरं வெளித்திரியும் [ரும்
मिये அருமை
प्राणं உயிருமாயன
भ्रातरं தம்பிரைய
दृष्ट्वा பார்த்து
महता दुःस्वेन பெரும் தாக்கத்தால்
आविष्टः பாவுசமனனார்.

॥ ९ ॥

आकुलेन्द्रियः புலன்கள் சிதறியவ
विललापः பின்வருவாறு கதறி
னார்:

भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं रणसंसुषु ॥

युद्धेन हि போரால்தான்
कार्यं न ஆவதென்தான் நாயில்கை.
प्राणैः एव உயிராலும்
न ஆவதென்தான் நாயில்கை.
सीतया வீணைதயாலும்
न ஆவதென்தான் நாயில்கை.

किं मे राज्येन किं मामैवुद्धं कार्यं न विद्यते । यत्रापि निहतः शेते रणपूर्वनि लक्ष्मणः ॥

யத	"எந்த	கார்ப	ஆவதென்றும்
रणपूर्वनि	போர்முடிந்ததில்	விவரம்	இல்லை.
अर्थ	குந்த	மே	எனக்கு
लक्ष्मणः	வந்தமணன்	ராவன்	ராவத்தரன்
निहतः	தாக்கப்பட்டு	किं	ஆவதென்ன?
शेते	சாய்ந்துகிடக்கின்றது	प्राणिः	உயிராக
युद्धे	போரில். [இரு ஆந்த	किं	ஆவதென்ன?

देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च बान्धवाः । तं तु देशं न पश्यामि यत्र भ्रंता सहोदरः॥

देशे देशे	"ஒவ்வொரு தேசத்திலும்	सहोदरः	உடன் பிறந்தவன்
कलत्राणि	மணிகளும்	भ्रंता	{ மிகா கா மோ (எந்த ஆபத்திலும் காணி டாக உத்தரதுணைகளுகியிருக்கே)
देशे देशे	ஒவ்வொரு தேசத்திலும்	तं	அந்த
बान्धवाः च	பந்துக்களுடனும் பரர்கள்.	देशं तु	தேசத்தின்கடைய
यत्	எனக்கு	न पश्यामि	கண்டுகொள்.

इत्येवं विलपन्तं तं शोकविह्वलितेन्द्रियम् । विवेष्टमानं करुणमुद्वसन्तं पुनः पुनः ॥

राममाश्वासयन्वीरः सुपेणो वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥

वीरः	வீரனாகும்	पुनः पुनः	பின்னும் பின்னும்
सुपेणः	சுபேணன்	वचुवसन्तं	பெருமூச்செறிபவரு
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	तं	அந்த
विलपन्तं	புலம்புபவரும்.	राजे	ராமர்
शोकविह्वलितेन्द्रियं	ஆயத்தாம் தளர்ந்த புலங்கொடுத்தவரும்	वाक्यं	தெரிந்தவரும்
विवेष्टमानं	ஆடிப்பவரும்	बान्धवं	ஒரு மொழிகைய
करुणं	பரிதாபநிலையிலிருப்பவரும்	अब्रवीत्	பின்னருமாறு

न मृतोऽयं महाबाहो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥ १४ ॥

महाबाहो	"மகாபாஹுவோ!	अयं	இவன்
लक्ष्मिवर्धनः	திரைகாவியமும் குடும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
		मृतः न	மறக்கவில்லை.

न चास्य विहृतं वचनं नापि श्यावं न निष्पद्यम् ॥ १५ ॥

अस्य	"இவரது	विहृतं न	கீழ் மறக்கவில்லை.
वचनं च	முகமும்	श्यावं न	கறக்கவில்லை.
		निष्पद्यं अपि न	ஒன்றியும் குன்றவில்லை.

सुप्रभं च प्रसन्नं च मुखमस्याभिलक्ष्यते

॥ १६ ॥

अस्य " இவரது
मुखं முகமாயினது
प्रसन्नं च தெளிவுற்றதாயும்

सुप्रभं च கல்வெழில்பெற்ற
தாயும்
अभिलक्ष्यते காணப்படுகிறது.

पद्मरक्ततलौ हस्तौ सुप्रसन्ने च लोचने

॥ १७ ॥

हस्तौ च " இரு கைகளும்
पद्मरक्ततलौ { செந்தாமரைப்பெல்
செவ்விய தளங்களூற்ற
னவாயிருக்கின்றன.

लोचने இரு கண் களும்
सुप्रसन्ने மிகத்தெளித்திருக்கின்றன.

एवं न विद्यते रूपं गतासूनां विशांपते

॥ १८ ॥

विशांपते " சக்கிரவர்த்தியாரே!
गतासूनां உயிரற்றவர்களுக்கு
रूपं தோற்றமானது

एवं இவ்வண்ணம்
विद्यते न இராது.

दीर्घायुषस्तु ये मर्यास्तेषां तु सुखमीदृशम्

॥ १९ ॥

ये " எந்த
मर्याः மனிடர்கள்
दीर्घायुषः तु நீண்ட ஆயுளைக்கொண்டிருப்பவர்களே

तेषां तु ஆவர்களுக்கேதான்
सुखं முகமாயினது
ईदृशम् இப்படியிருக்கும்.

नायं प्रेतत्वमापन्नो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः

॥ २० ॥

लक्ष्मिवर्धनः " திருவைப்பெருக்கும்
अयं இந்த
लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்

प्रेताय் மரணத்தை
आपन्नः न ஆடையகில்லை.

मा विषादं कृथा वीर सप्राणोऽयमरिन्दमः

॥ २१ ॥

वीर " குராரே!
विषादं மனக்கவலையை
मा कृथा: கொள்ளவேண்டாம்.

अरिन्दमः சத்ருஸம்ஹாரகார
अयं இவர் [கிய
सप्राणः பிராணத்திருக்கின்றார்.

आख्यास्यते प्रसुप्तस्य स्रस्तगात्रस्य भूतले । सोच्छ्वासं हृदयं वीर कम्पमानं मुहुर्मुहुः ॥

वीर " வீரரே!
स्रस्तगात्रस्य மேனிதளர்ந்த
भूतले பூதலத்தில்
प्रसुप्तस्य படுத்துக்கிடக்கும்
இவருடைய

हृदयं நெருதயமானது
मुहुः मुहुः அடிக்கடி
कम्पमानं அசைவுடையதாய்
सोच्छ्वासं பிராணனுடனிருப்பதாய்
आख्यास्यते தெரிவிக்கின்றது.

एवमुक्त्वा तु वाचपुङ्गवः सुपेणो राघवं वचः । सर्षीपस्थमुवाचेदं हनुमन्तं महाकपिम् ॥ २३ ॥

வாய்ப்பு:	சொல்லுட்பயோநித்த	து	அப்பொழுது
சுபேண:	உயர்வீரணன்	சரீபஸ்த்	ஸரீபத்திலிருக்கும்
ராघवं	ஸ்ரீராமரிடம்	மஹாகபி	வானரோத்தமராகிய
एवं	மேற்கண்ட	ஹனுமன்	அனுமாரைப்பார்த்து
वचः	சொல்லி	इदं	பின்வருமாறு
उक्तवा	கூறிவிட்டு	उवाच	மொழிந்தான்:

सौम्य वीर्यमितो याहि शैलपौषधिपर्वतम् । पूर्वं ते कथितो योऽसौ वीर जाम्भवता शुभः ॥

சौम्य	* புண்டரீகமாவே!	कथितः	தெரிவிக்கப்பட்டதோ
वीर	வீரரே!		அந்த
पूर्वं	முன்பு	पौषधिपर्वत	ஔஷதிகப்புவதமேல்த
यः	யந்த	शैल	புவதத்திற்கு
शुभः	சுலபிதத்தருவதாகிய	इतः	இக்கிருந்து
असौ	அது	शीघ्र	விரைவாய்
जाम्भवता	ஜாம்பவதனால்	याहि	செல்கிராக.
ते	உமக்கு		

दक्षिणे शिखरे तस्य जातापोषधिमानय । विशल्यकर्णी नाम विशल्यकर्णी शुभाम् ॥

तस्य	* அதனது	शुभां	சுலபிதையை விளைவிக்க
दक्षिणे शिखरे	தென்சிகரத்தில்		கும்
जातां	உண்டானதும்	विशल्यकर्णी नाम	விசல்யகரணியென்ற
विशल्यकर्णी	விசல்யகரணியை	ओषधि	ஔஷதிகை
	யாற்றி	आनय	கொண்டுவருகிராக.

सवर्णकर्णी चापि तथा सञ्जीवनीमपि । सन्धानकर्णी चापि गत्वा वीर्यपिदानय ॥

सञ्जीवनार्थं वीरस्य लक्ष्मणस्य महात्मनः ॥ २६ ॥

वीरस्य	* வீரரும்	तथा	அதுவன்றி
महात्मनः	மஹாத்மாவுமான	सञ्जीवनी अपि	ஔஷதிகை அதுவும்
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனாக		ஔஷதிகையையும்
सञ्जीवनार्थं	உயிர்ப்பிக்க	सन्धानकर्णी	ஸந்தானகரணி
शीघ्रं गत्वा	விரைவாறு சென்று	अपि च	அதுவும் ஔஷதிகையையும்
सवर्णकर्णी	ஸவரணகரணி என	इत	இஃது
अपि च	ஆம் ஔஷதிகையையும்	आनय	கொண்டுவருகிராக.

इत्येवमुक्त्वा हनुमान्गत्वा चोषधिपर्वतम् । चिन्तामभ्यगपच्छीमानजानेस्तां महोषधिम् ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	गत्वा	சென்று
वक्तः	சொல்லப்பட்ட	तां	அந்த
श्रीमान्	ஸ்ரீமாதருவிய	महोषधि	சிறந்த ஔஷதிகைய
हनुमान् च	ஹனுமாரும்	अज्ञानम्	அறிமாதமராய்
ओषधिपर्वत	ஔஷதிகப்புவதத்திற்கு	चिन्तां	கவலைகைய
		अभ्यगमन्	அடைந்தார்.

तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना मास्तेरमितौजसः । इदमेव गमिष्यामि गृहीत्वा शिखरं गिरेः ॥

अमितौजसः	அளவற்ற ஆற்றலு டைய	समुत्पन्ना	உண்டானது:
तस्य	அந்த	गिरेः	"பர்வதத்தின்
मास्तेः	மாஸ்திக்கு	इदं	இந்த
बुद्धिः	பின்வரும் ஆணைகளை யானது	शिखरं एव	சிகரத்தையே
		गृहीत्वा	கைக்கொண்டு
		गमिष्यामि	செல்வேன்.

अस्मिन्नि शिखरे जातामोषधीं तां सुखावहाम् । प्रतर्केणावगच्छामि सुषेणोऽप्येवमवधीत् ॥

तां	"அந்த	जातां	இருக்கின்றதாய்
सुखावहां	நலனை யளிக்கும்	प्रतर्केण	கைத்தரல்
ओषधीं	ஒஷதிகைய	अवगच्छामि	ஆழிவிடுதன்.
अरिषन्	இந்த	सुषेणः अपि	ஸ-வேணலும்
शिखरे हि	சிகரத்தில்தான்	एवं	இப்படித்தான்
		अवधीत्	தெரிசித்தான்.

अगृह्य यदि गच्छामि विशल्यकर्णीमहम् । कालात्ययेन दोषः स्याद्वैकव्यं च महद्भवेत् ॥

अहं	"நான்	कालात्ययेन	காலதாமதத்தால்
विशल्यकर्णी	விசல்யகரணிகைய	दोषः	தோஷம்
अगृह्य	கொள்ளாது	स्यात्	உண்டாகலாம்.
गच्छामि यदि	திரும்பிச்செல்வேனென யாகில்	महत्	பெரும்
		वैकव्यं च	ஆபத்தும்
		भवेत्	விளைவலாம் "

इति सञ्चिन्त्य हनुमान् गत्वा क्षिप्रं महाबलः । आसाद्य पर्वतश्रेष्ठं त्रिः प्रकम्प्य गिरेस्तटम् ॥

फुल्लनानातरुणां समुत्पात्र्य महाबलः । गृहीत्वा हरिशार्दूलो हस्ताभ्यां समतोलयत् ॥

महाबलः	மகாபலசாஸியான	फुल्लनानातरुणां	சூத்த பலவித மரக் கட்டங்களுற்ற
हरिशार्दूलः	ஹரிசார்தூலசிய	तटं	வரைத்தலத்தை
हनुमान्	அனுமார்	त्रिः	முன்முதரம்
इति	மேற்கண்டவாறு	प्रकम्प्य	அசைத்து
सञ्चिन्त्य	ஆலோசித்து	गृहीत्वा	பற்றி
क्षिप्रं गत्वा	கிரைந்து சென்று	महाबलः	மகாபலசாஸியாசூமலர்
पर्वतश्रेष्ठ	சிறந்த மலைவய	हस्ताभ्यां	இருகைகளாலும்
आसाद्य	கிட்டி	समुत्पात्र्य	பெயர்த்தெடுத்து
गिरेः	மலையின்	समतोलयत्	துக்கிக்கொண்டார்.

स नीलमिव जीमूतं तोयपूर्णं नमःस्यलात् । आपपात गृहीत्वा तु हनुमाञ्छिखरं गिरेः ॥

सु	அப்பொழுது	गिरेः	மலையின்
सः हनुमान्	அந்த அனுமார்	शिखरं	சிகரத்தை
तोयपूर्णं	நீர்நிறைந்து	गृहीत्वा	கைக்கொண்டு
नीलं	கரிய	नमःस्यलात्	ஆகாயமார்க்கமாய்
जीमूतं इव	மேகம்போலிருக்கும்	आपपात	பதற் றுசென்றார்.

समागम्य महावेगः संन्यस्य शिखरं गिरेः । विश्रम्य किञ्चिद्धनुमान्सुषेणमिदमब्रवीत् ॥

महावेगः	சக்தி மிக்கவரான	किञ्चिन्	கொஞ்சம்
हनुमान्	அனுமான்	विश्रम्य	துளைப்பாறிய
समागम्य	வந்து சேர்ந்தது	सुषेणं	ஸுசேணனைப் பார்ந்து
गिरेः	மலைகின்	इदं	பின்னமுதலு
शिखरं	கிரக நீலம்	अब्रवीत्	கொழிந்தார்:
संन्यस्य	ஓயிற் றக்கொண்ட		

ओषधीं नावगच्छामि तामहं हरिपुङ्गव ॥ ३५ ॥

हशिपुङ्गव	“வானரோத்தமம்	ओषधीं	ஓஷதீனைய
अहं	நான்	अवगच्छामि न	அறிவிக்கேன்.
तां	அந்த		

तदिदं शिखरं कृत्स्नं गिरेस्तस्याहृतं मया ॥ ३६ ॥

मया	“என்னால்	इदं शिखरं	இந்த கிரகம்
सस्य	துந்த	कृत्स्नं	முழுவதமே
गिरेः	பர்வதத்தின்	आहतम्	கொண்டு வரப்பட்ட குக்கிரகம்.
तत्	அந்த		

एवं कथयमानं तं प्रशस्य पवनसम्पन्नम् । सुषेणो वानरश्रेष्ठो जघाहोत्पात्र्य चोषधीम् ॥

वानरश्रेष्ठः	வானரோத்தமனாகிய	प्रशस्य	புகழ்ந்து
सुषेणः	ஸுசேணன்	ओषधीं च	ஓஷதீனையும்
एवं	இவ்வாறு	उपात्र्य	பறித்து
कथयमानं	சொல்லும்	जघाह	எடுத்துக்கொண்ட பான்.
तं पवनसम्पन्नं	அந்த மாருதியை		

विस्मितास्तु बभूवुस्ते रणे वानरराक्षसाः । दृष्ट्वा हनुमतः कर्म सुरैरपि सुदुष्करम् ॥

सु	அப்பொழுது	सुरैः अपि	செய்தவர்களையும்
रणे	போரில்	सुदुष्करं	செய்தகரிய
ते	அந்த	कर्म	செயலை
वानरराक्षसाः	வானரர்களும் சரக ஷர்களும்	दृष्ट्वा	பார்ந்து
हनुमतः	அனுமனாகைய	विस्मिताः	ஆச்சரியக்கொண்ட
		बभूवुः	சுணர்கள். [வந்தாய்

ततः संक्षोभयित्वा तामोषधीं वानरोत्तमः । लक्ष्मणस्य ददौ नस्तः सुषेणः सुमहाद्युतेः ॥

वानरोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	संक्षोभयित्वा	சசக்கி
सुषेणः	ஸுசேணன்	सुमहाद्युतेः	மிகமகிமைவாய்ந்த
ततः	அப்பொழுது	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனது
तां	அந்த	नस्तः	நான்கையில்
ओषधीं	ஓஷதீனைய	ददौ	பிரத்தான்.

सशल्यस्तां समाधाय लक्ष्मणः परवीरहा । विशल्यो विरुजः शीघ्रमुदतिष्ठन्महीतलात् ॥

परवीरहा	சத்ருசம்நாசகரும்	शीघ्रं	வினாவில்
सशल्यः	வேதலிகொண்டவரு	विशल्यः	புண்களற்றவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன் [மாம]	विरुजः	வேதலியற்றவராய்
तां	அதை	महीतलात्	பூமியினின்று
समाधाय	முகாத்து	उदतिष्ठत्	எழுந்தார்.

तमुत्थितं ते हरयो भूतलात्प्रेक्ष्य लक्ष्मणम् । साधु साध्विति सुभीताः सुषेणं प्रत्यपूजयन् ॥

ते	அந்த	सुभीताः	ஆனந்தங்கொண்டவர்
हरयोः	வானர்கள்	साधु	"பேஷ் [களாய்
तं	அந்த	साधु	பேஷ்"
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	इति	என்று
भूतलात्	பூதலத்தினின்று	सुषेणं	ஸுஷணனை
उत्थितं	எழுந்தவராய்	प्रत्यपूजयन्	புகழ்த்துகொண்டாய்.
प्रेक्ष्य	பார்த்து		ஆர்கள்.

एधेहीत्यब्रवीद्रामो लक्ष्मणं परवीरहा ॥ ४२ ॥

परवीरहा	சத்ருவீரஸம்நாச	एहि	"இங்கு வா,
रामः	ராமர் [காம]	एहि	பக்களில் வா,"
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்	इति	என்று
	பார்த்து	अबरीत्	மொழிந்தார்.

सखजे स्नेहगतं च बाष्पपर्याकुलेक्षणः ॥ ४३ ॥

बाष्पपर्याकुलेक्षणः	{ கண்ணீர் ததுய்ய கண்களுற்றவராய் ஆவர்	सखजे च	ஆன்பினதெயத்தால்
		सखजे	இறுக தழுவிக்கொண்டார்.

अब्रवीच्च परिव्रज्य सौमित्रि राखस्तदा ॥ ४४ ॥

राखः	ராமர்	परिव्रज्य	தழுவிக்கொண்டு
सौमित्रि	லக்ஷ்மணரை	अबरीत् च	பின்வருமாறு
			புகண்டார் :

दिष्ट्या त्वां वीर पश्यामि मरणात्युनरागतम् ॥ ४५ ॥

वीर	"வீர	पश्यामि	பார்க்கின்றேன்.
त्वां	உன்னை	दिष्ट्या	எனது பார்வையிம
मरणात्	மாணத்தினின்று		பார்க்கும்.
पुनः आगतं	பின்னடெழுந்தவராய்		

न हि मे जीवितेनार्थः सीतया चापि लक्ष्मण । को हि मे विजयेनार्थस्त्वयि पञ्चत्वमागते॥

लक्ष्मण	" லக்ஷ்மணன் !	न	இல்லை.
त्वयि	நீ	सीतया अपि	வீணதயா லும்
पञ्चत्वं	மரணத்தைய	च	அப்படியே பயன்
भागते	அடைந்துகொள்		ஒன்றும் இல்லை.
मे	எனக்கு	मे	எனக்கு
जीवितेन हि	உயிற்றுடனும்	विजयेन हि	வெற்றியால் தான்
अर्थः	பயனுண்டும்	अर्थः कः	ஆயுதென்ன ? "

इत्येवं वदतस्तस्य राघवस्य महात्मनः । शिञ्जः शिथिलया वाचा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत्॥

महात्मनः	மகாத்மனன	शिञ्जः	சேர்ந்திருந்தவராய்
तस्य	அந்த	शिथिलया	நழுந்தந்த
राघवस्य	ரூராமர்	वाचा	சொற்கொண்டு
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
वदतः	பொழிகையில்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொ
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		ழிந்தார்:

तां प्रतिज्ञां प्रतिज्ञाय पुरा सत्यपराक्रम । लघुः कश्चिदिवासञ्चो नैवं वक्तुमिहाहंसि ॥४८॥

सत्यपराक्रम	{ "எத்யத்தையே ஸர்வ சந்திரயாயிக்கொண்டவரே!	लघुः	லாமான்யனுமான்
पुरा	முன்பு	कश्चित्	ஒருவன்
तां	அந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
प्रतिज्ञां	சொதிக்கறதைய	एवं	இப்படியாய்
प्रतिज्ञाय	உறுதிசெறிவிட்டு	इह	ஊப்பொழுது
असत्यः	ஆற்றலற்றவனும்	वक्तुं	பேச
		अहंसि न	செய்யி் கூடாது.

न हि प्रतिज्ञां कुर्वन्ति वितथा साधयोऽनघ । लक्ष्मणं हि महत्त्वस्य प्रतिज्ञापरिपालनम् ॥

अनघ	{ "தொஷ்கொள்குப்ப புலம்படாத புண் யாதவரே!	कुर्वन्ति न	செய்யாட்டார்கள்.
साधयः हि	ஸாதுக்கொள	महावस्य	மகாவசின் மகி
प्रतिज्ञां	உறுதிமொழியை		மைக்கு
वितथां	வினாகியதாய்	प्रतिज्ञा-परिपालनं हि	{ உறுதிமொழியை கடைப்பிடித்தொழு குவீத
		लक्ष्मणम्	சர்வமொழிந்தது.

नैराश्यमुपगन्तुं वै तदलं मत्कुलेऽनघ

अनघ	"குற்றநிலிசிறிதாயற்ற குணவாரே!	॥ ५० ॥	
● तव	ஆணையால்	मत्कुले	என்காணமால்
		नैराश्यं वै	கிரகநிலைய
		उपगन्तुं अलम्	அடைந்ததுபோதும்.

वधेन रावणस्याद्य प्रतिज्ञामनुपालय

॥ ५१ ॥

अथ " இப்பொழுது
 रावणस्य रा வண ன னு

वधेन வ னை த ய ன்
 प्रतिज्ञां பிர தி க் க ள னு னை ய
 अनुपालय அ னு ப ள ய ப ரி ப ள ி ய் ப் பிர ள ய க.

न जीवन्त्यास्यते शत्रुस्तत्र वाणपथं गतः । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य सिंहस्येव महागजः ॥५२॥

महागजः " ஒரு பெருயான
 नर्दतः க ள் ளி ய் ப து ம்
 तीक्ष्णदंष्ट्रस्य கூ ரி ய ப த் த னு த் து
 ம ன
 सिंहस्य ஒரு சி க் க த் தி ன்
 इव { மு ன் ன னை ட ன் து எ ன்
 வ ண் ண னை மோ டு வ் வ
 ண் ணை மீ ம

तव தே வ ரீ ர து
 वाणपथं பா ண ம ள ன் க் க த் தி ன்
 गतः வ ன் த
 शत्रुः ஶ ன் த்ரு ண்
 जीवन् பி னை மு த் து
 आस्यते न செ ள் ன ம ள ட் ட ள ன்.

अहं तु वधमिच्छामि शीघ्रमस्य दुरात्मनः । यावदस्तं न यात्येष कृतकर्मा दिवाकरः ॥

अहं " ந ள ன்
 कृतकर्मा ஶ ன் வ ச க் தி ம ள னு கி ய்
 एषः दिवाकरः இ ன் த ப க ள வ ன்
 अस्तं அ ன் த ம ன த் தை த்
 याति न यावत् तु அ னை ய ன் திரு க் து ம்
 பொழுதே

शीघ्रं விரை வில்
 अस्य இ ன் த
 दुरात्मनः து ர ள த் ம ள ி ன்
 वधे வ னை த யை
 इच्छामि கோ ரு கி தே ன்.

यदि वधमिच्छसि रावणस्य संख्ये यदि च कृतां त्वमिहेच्छसि प्रतिज्ञाम् ।

यदि तव राजनरात्मजाभिलाषः कुरु च वचो मम शीघ्रमद्य वीर ॥ ५४ ॥

संख्ये " போ ரி ள்
 त्वं தே வ ரீ ர்
 रावणस्य ர ள வ ண ன னு
 वधं வ னை த யை
 इच्छसि यदि விரும் ப் புகி ன் தீ ர் எ னி ள்
 इह இ ப் ப் பொ ழு து
 प्रतिज्ञां च பிர தி க் க ள னு னை ய ய்
 कृतां செய்து மு டி க் க ப் ப ட்
 ட த ள்
 इच्छसि यदि விரும் ப் புகி ன் தீ ர் எ னி ள்

तव தே வ ரீ ரு க் து
 राजनरात्मजाभिलाषः ர ள னு ம ள ரி யிட ம் ஆ தி
 ச ய ஆ ன் ப் பு
 यदि உ ண் டெ னி ள்
 वीर வீ ர ரே!
 अथ च இ ப் ப் பொ ழு து
 मम என து
 वधः வி ண் ண ப் ப த் தை த்
 शीघ्रं விரை வ ள்
 कुरु செய்த னு ன் வீ ர ள க."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्रुपुत्तरशततमः सर्गः ॥

अ्युत्तरशततमः सर्गः—இந்திரமூலன்ருவது ஸர்க்கம். || १०३ ||

इन्द्ररथमारुह्य भंग्रामः—இந்திரனுது தேரிலேறிக்கொண்டு போர் புரிவது.

लक्ष्मणेन तु तद्वाक्यमुक्तं श्रुत्वा स राघवः । संदधे परवीरघ्नो धनुरादाय वीर्यवान् ॥१॥
 रावणाय शरान्घोरान्विसर्ज चमूमुखे || २ ||

परवीरघ्नः சந்ருணம்ஹராகரும்
 वीर्यवान् வீரியவாளியுமாகிய
 सः அந்த
 राघवः ஸ்ரீராமர்
 तु அப்பொழுது
 लक्ष्मणेन லக்ஷ்மணரால்
 उक्तं மொழியப்பெற்ற
 तत् அந்த
 वाक्यं சொல்லை

श्रुत्वा அங்கீகரித்து
 धनुः கிண்கி
 आदाय எனக்கொண்டு
 घोरान् பயங்கரமான
 शरान् பாணங்களை
 संदधे தொடுத்தார்.
 चमूमुखे படைமுகத்தில்
 रावणाय சாவணன்மீது
 विसर्ज விசர்ஜி

अथान्ये रथमारुह्य रावणो राक्षसाधिपः । अभ्यद्रवत काकुत्स्थं स्वर्भानुरिव भास्करम् ॥

राक्षसाधिपः ராக்ஷஸமன்னளுகிய
 रावणः சாவணன்
 अन्य अப்பொழுது
 अन्यே மற்றொரு
 रथே ரதத்தில்
 आरुह्य எறிக்கொண்டு

स्वर्भानुः சாசு
 भास्करं சூர்யபகவானை
 इव எவ்வாறே அவ்வாறே
 काकुत्स्थं ஸ்ரீராமரை
 अभ्यद्रवत எதிர்த்துவந்தான்.

दशमीवो रथस्थस्तु रामे वज्रोपमैः शरैः । आजघान महाघोरैर्घाराभिरिव तोषदः ॥ ४ ॥

रथस्थः ரதத்திலிருக்கும்
 दशमीवः தசகண்டன்
 तु அப்பொழுது
 वज्रोपमैः வஜ்ராயுதநினைத
 शरैः லிகர்த்து
 महाघोरैः மிகப் பயங்கரமான

शरैः பாணங்களை
 रामे ஸ்ரீராமரை
 घाराभिः மறைத்தாணாளால்
 तोषदः மேகம்
 इव எவ்வாறே அவ்வாறே
 आजघान தாக்கிலான்.

दीसपावकसङ्काशैः शरैः काञ्चनभूषणैः । निर्विभेद रणे रामो दशमीवै समाहितम् ॥५॥

रामः ஸ்ரீராமர்
 रणे போரில்
 समाहितं லகக்கக்கொண்ட
 दशमीवै தசகண்டனை,
 काञ्चनभूषणैः { மொனாணுபரணங்களை
 கலங்குகின்றபாட்டை
 என்களும்

दीसपावक-) தயல்க்கும் அக்னி
 सङ्काशैः) என்கிறத்தனைகளு
 मरणं மரண
 शरैः பாணங்களை
 निर्विभेद பின்ன்தார்.

भूमौ स्थितस्य रामस्य रथस्थस्य च रक्षसः । न सपं युद्धमित्याहुर्देवगन्धर्वदानवाः ॥ ६ ॥

देवगन्धर्व- दानवाः } भूमौ स्थितस्य	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், அசுரர்கள் " பூமியில் கின்றனுகொண்டிருக்கும்	रथस्थ रक्षसः च युद्धं सपं च इति आहुः	ரதத்தில் வீற்றிருக்கும் அரக்களுக்கும் [ரும் போராணது பொருத்தமில்லை" என்று கொன்னார்கள்.
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கும்		

ततः काञ्चनचित्राङ्गः किङ्किणीशतभूषितः । तरुणादित्यसङ्काशो वैदूर्यमयकूबरः ॥ ७ ॥

सदशैः काञ्चनाधीर्दयुक्तः श्वेतपर्काणिकैः । हरिभिः सूर्यसङ्काशैर्मजालविभूषितैः ॥

रथमवेणुध्वजः श्रीमान्देवराजरथो वरः ॥ ८ ॥

देवराजरथः	தேவரத்திரனது ரதமரணது	श्वेतपर्काणिकैः	வெண்காமரங்கள் பூண்டவைகளும்
काञ्चनचित्राङ्गः	{ பொன்னாணிழைக்கப்பெற்ற உருக்கொண்டது.	सूर्यसङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
किङ्किणी- शतभूषितः } .	{ பல ரதக்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.	हरिभिः	பசுமை நிறமுள்ளவைகளும்
तरुणादित्यसङ्काशः	பாலசூரியனை நிகர்த்தது.	देमजालविभूषितैः	பொன்மலைகள் சூடப்பெற்றவைகளுமரண
वैदूर्यमय- कूबरः } .	{ வைதூர்யக்கற்களால் அழக்கப்பெற்ற ஏற்காலுண்டது.	सदशैः	சிறந்த சூதிரைகளால்
काञ्चनाधीर्दयुक्तः	பொன் தலையணியற்றவைகளும்	युक्तः	பூட்டப்பெற்றது.
		ततः	அதனால்
		श्रीमान्	பிக்க அழகுற்றது.
		रथमवेणुध्वजः	தங்கக்கம்பக்கொண்ட கொடி அடைவது;
		वरः	பிகர் நிறத்தது.

देवराजेन संदिष्टो रथमारुह्य मातलिः । अभ्यवर्तत काकुत्स्थमवतीर्य त्रिविष्टपात् ॥ ९ ॥

मातलिः	மாதலி	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
देवराजेन	தேவரத்திரனால்	त्रिविष्टपात्	வின்னுலகினின்று
संदिष्टः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவ	अवतीर्य	இறங்கி
रथं	அந்த ரதத்தில் [ரயம்	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரை
		अभ्यवर्तत	கிட்டி வந்தான்.

अत्र गीच तदा रामं सप्तोदो रथे स्थितः । प्राञ्जलिमातलिर्वावये सहस्राक्षस्य सारथिः ॥

सहस्राक्षस्य	இந்திரனுடைய	तदा	அப்பொழுது
सारथिः	சாரதியான	रामं च	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
मातलिः	மாதலி	प्राञ्जलिः	ஆஞ்சலிநாமத்தனும்
सप्तोदोः	சவுக்கைக்கொண்ட	वावये	விண்ணப்பபொன்னறை
रथे	தேரில் [வரும்	अवतीर्य	பின்வருமாறு தெரிவி
स्थितः	இருந்துகொண்டு		ந்துக்கொண்டான்;

सहस्राक्षेण काकुत्स्थ रथोऽयं विजयाय ते । दत्तस्तव महासत्त्व श्रीमञ्छुनिवर्हण ॥
 इदमैन्द्रं महाचार्यं कवचं चाग्निप्रथिमम् । शराश्चादित्यसङ्काशाः शक्तिश्च विमला शिता ॥

சஹநிவர்ட்டீண	“சத்ருக்களை சக்கரிக்கும்	इदं	இந்த
महासत्त्वं	பேராசற்றல்கொண்ட	महत्	மகிமைமிகுந்த
श्रीमन्	ஸ்ரீமிகும்	ऐन्द्रं	இந்திரனது
काकुत्स्थ	ஸ்ரீ 34:01	चार्यं	வினாது,
ते	தேவரீரது	अग्निप्रथिमं	அக்னியை நிகர்த்த
विजयाय	வெற்றிக்காக	कवचं च	கவசமும்,
सहस्राक्षेण	இந்திரனும்	आदित्यसङ्काशाः	சூரியனை நிகர்த்த
अयं	இந்த	शराः च	பாணங்களும்
रथः	ரதபரணது	विमला	நிர்மலமானதும்
तव	தேவரீருக்கு	शिता	கூரியதுமான
दत्तः	அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.	शक्तिः	சக்தியும்
		च	அப்படியே அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

आरुक्षेमं रथं वीर राक्ष ऽ जहि रावणम् । मया सारथिना राजन्महेन्द्र इव दानवान् ॥

வீர	“வீரராக	दानवान्	ஆணவர்களை
रावन्	சக்கிரவர்த்தியே!	इव	எவ்வண்ணமே!
इमं रथं	இந்த ரதத்தில்		ஆவ்வண்ணமே
सारथिना	சாரதிபாகிய	राक्षवं	அரக்கனாகிய
मया	என்னுடன்	रावणं	ராவணனை
आरुक्ष	வீற்றிருக்க	जहि	வெற்றிக்கொள்வீ
महेन्द्रः	தேவேந்திரர்		ராக.”

इत्पुक्तः संपरिक्रम्य रथं समभिवाद्य च । आकरोह तदा रामो लोकांलुम्ब्या विराजयन्॥

इति	இதற்கண்டவாறு	रामः	ஸ்ரீராமர்
उक्तः	தெரிவிக்கப்பட்ட	तदा	அப்பொழுது
लुम्ब्या	திருவாய்	रथे	ரதத்தில்
लोकान्	உலகங்களை	संपरिक्रम्य	வலங்கர்த்த
विराजयन्	விரிவாங்கிக்கொண்டான்	समभिवाद्य च	பயல்கரித்தவிட்டு
	ராக	आकरोह	எறிக்கொண்டார்.

तद्भूवाहुतं युद्धं दैरथं रोमहर्षणम् । रामस्य च महाबाहो रावणस्य च रक्षसः ॥ १५ ॥

महाबाहोः	வீரராக	एत	அந்த
रामस्य च	ஸ்ரீராமருக்கும்	युद्धं	போரணது
रक्षसः	அரக்கனாகிய	रोमहर्षण	மனிக்கரசை நிரிப்ப
रावणस्य च	ராவணனுக்கும்		பதாய்
दैरथं	இரு ரதங்களிடம்	अहुतं	ஆச்சரியகரமாய்
	பொண்ட	बभूव	திருந்தது.

स गान्धर्वेण गान्धर्वे दैवं दैवेन राघवः । अस्त्रं राक्षसराजस्य जघान परमास्त्रवित् ॥ १६ ॥

परमास्त्रवित्	சிறந்த ஆஸ்திரங்களின் புணர்ந்தவராகிய	अस्त्रं	ஆஸ்திரத்தை
सः	அந்த	गान्धर्वेण	கந்தர்வரஸ்திரத் தாலும்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	दैवं	தேவாஸ்திரத்தை
राक्षसराजस्य	ராசுடணமன்னரின்	दैवेन	தேவாஸ்திரத்தாலும்
गान्धर्वे	கந்தர்வ	जघान	தடுத்தார்.

अस्त्रं तु परमं घोरं राक्षतं राक्षसाधिपः । ससर्ज परमकुद्दः पुनरेव निशाचरः ॥ १७ ॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	घोरं	கொடிய
राक्षसाधिपः	ராசுடணமன்னன்	राक्षतं	ராசுடண
तु	அப்பொழுது	अस्त्रं	ஆஸ்திரத்தை
परमकुद्दः	மிகச்சினக்கொண்ட	पुनः एव	மீளவும்
परमं	மிக [வனம்]	ससर्ज	கிடுத்தான்.

ते रावणधनुर्मुक्ताः शराः काञ्चनभूषणाः । अभ्यवर्तन्त काकुत्स्थं सर्पा भूत्वा महाविषाः॥

रावणधनुर्मुक्ताः	{ ராவணனது தனுஸினின்று கிடுக்கப்பட்ட டனவகளும்	महाविषाः	கொடுகிஷுக்கொண்ட
काञ्चनभूषणाः	பொன்பூஷணக்களுற்றனவகளுமான	सर्पाः	ஸர்ப்பங்களாய்
ते शराः	அந்த பாணங்கள்	भूत्वा	ஆகி
		काकुत्स्थं	காகுஸ்தரை
		अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துச்சென்றன.

ते दीप्तवदना दीप्तं वमन्तो ज्वलनं मुखैः । राममेवाभ्यवर्तन्त व्यादितास्या भयानकाः ॥

दीप्तवदनाः	ஜ்வலிக்கும் முகங்களுற்றனவகளுக்கும்	मुखैः	முகங்களால்
व्यादितास्याः	வாயை விரித்தவைகளும்	वमन्तोः	கக்குபவைகளும்
दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்	भयानकाः	பயங்கரமானவைகளு
ज्वलनं	அழகில்	ते	அவைகள் [மரண
		रामे एव	ஸ்ரீராமரையே
		अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துச்சென்றன.

तेवासुकिंसमस्पर्शैर्दीप्तभोगैर्महाविषैः । दिशश्च सन्तताः सर्वाः प्रदिशश्च समाहृताः ॥ २० ॥

वासुकि-समस्पर्शैः	{ वासु-किंसय-सिकर्त्तव-शुक्कोकण्डलव-कण्डुम्	तैः	அவைகளால்
दीप्तभोगैः	ஜ்வலிக்கும்படங்களுற்றனவகளுக்கும்	दिशः	திக்குகள்
महाविषैः	கொடுகிஷுமணமந்தவைகளுமான	सर्वाः च	எல்லாமும்
		सन्तताः	நிரம்பினிட்டன.
		प्रदिशः च	கிதிக்குகளும்
		समाहृताः	முடிண்டன.

तान्दृष्ट्वा पद्ममात्रामः समापतत आहवे । अस्त्रं गारुत्मतं घोरं प्रादुश्चके भयावहम् ॥२१॥

நாம:	ஸ்ரீராமர்	घोरं	கொடியதும்
तान्	அந்த	भयावहं	பயத்தைத்தருவது
पद्मगान्	சர்ப்பங்களின		மரண
दृष्ट्वा	பார்த்து	गारुत्मनं	காருட
आहवे	பொலில்	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
समापतत	தான்ளியெழுந்தார்.	प्रादुश्चके	பிரயோகித்தார்.

ते राघवशरा मुक्ता स्वपुङ्खाः शिखिप्रभाः । सुपर्णाः काञ्चना भूत्वा विचेहः सर्पशत्रवः ॥

मुक्ताः	விடுக்கப்பெற்றவை	राघवशराः	ஸ்ரீராமபாணங்கள்
	கருடம்	काञ्चनाः	பொன்
स्वपुङ्खाः	பொன்முனைகளுற்ற	सुपर्णाः	கருடர்களாய்
	வைகளுடம்	भूत्वा	ஆகி
शिखिप्रभाः	அக்ளி ஒளிக்கொண்ட	सर्पशत्रवः	சர்ப்பங்களுக்கு சத்
	வைகளுமரண		ருக்களாகி
ते	அந்த	विचेहः	திரித்தன.

ते तान्सर्वाञ्छराञ्जघ्नः सर्परूपान्महाजवान् । सुपर्णरूपा रामस्य विशिखाः कामरूपिणः ॥

रामस्य	ஸ்ரீராமரது	महाजवान्	சக்தியிக்கவைகளுடம்
कामरूपिणः	ரினைத்தருபமெடுக்க	सर्परूपान्	சர்ப்ப உருக்கொண்ட
	வல்லவைகளுடம்		வைகளுமரண
सुपर्णरूपाः	கருட உருக்கொண்ட	शरान्	பாணங்கள்
	வைகளுமரண	सर्वान्	எல்லாவற்றையும்
ते विशिखाः	அந்த பாணங்கள்	शत्रुः	அழித்துவிட்டன.
तान्	அந்த		

अस्त्रे प्रतिहते क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः । अभ्यवर्षत्तदा रामे घोरामिः शरवृष्टिभिः ॥

राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன்னனுடைய	क्रुद्धः	கொபள்கொண்டவ
रावणः	ராவணன்	रामे	ஸ்ரீராமரை [ஐய]
तदा	அப்பொழுது	घोरामिः	கொடிய
अस्त्रे	அஸ்திரம்	शरवृष्टिभिः	சரவர்த்தங்களால்
प्रतिहते	அழித்தவளவில்	अभ्यवर्षत्	வீசித்தான்.

ततः शरसहस्रेण राममक्रिष्टकारिणम् । अर्दयित्वा शरोपेण मातलिं प्रत्यविध्यत ॥२५॥

ततः	அப்பொழுது	अर्दयित्वा	புடைத்துவிட்டு
शरसहस्रेण	பல பாணங்களால்	शरोपेण	சரமரியால்
अक्रिष्टकारिणं	எதைதயவே அனாயாசை	मातलिं	மாதலியை
	மாய்க் செய்யவல்ல	प्रत्यविध्यत	தாக்கினான்.
रामं	ஸ்ரீராமரை		

चिच्छेद केतुमिन्द्रस्य शरणैकेन रावणः ॥ २६ ॥

रावणः	ராவணன்	इन्द्रस्य	இந்திரனது
एकेन	ஒரு	केतुं	கொடியை
शरणेन	பாணத்தால்	चिच्छेद	தான்டித்தெரித்தான்.

पातयित्वा रथोपस्थे रथात्केतुं च काञ्चनम् । ऐन्द्रानपि जघानाश्वान्च्छरजालेन रावणः॥

रावणः	ராவணன்	पातयित्वा	கீழ்த்திவிட்டு
रथात्	ரதத்திலிருந்து	शरजालेन	பாணநூலத்தால்
रथोपस्थे	ரதத்தின் நடுவில்	ऐन्द्रान्	இந்திரனது
काञ्चनम्	கொண்டனம்	जघान् अपि	குறிவைகளைப்பூர்
केतुं च	கொடியையும்	जघाम	தாக்கினான்.

तद्दृष्ट्वा सुमहत्कर्म रावणस्य दुरात्मनः । विपेदुर्द्वगन्धर्वा दानवाश्चारणैः सह ॥ २८ ॥

वा णैः	சாரணர்களோடு	रावणस्य	ராவணனது
सह	சுட	तत्	அந்த
देवगन्धर्वाः	தேவர்களும் கந்தர்வர் களும்	सुमहत्	கொடும்
दानवाः	ஆஸூரர்களும்	कर्म	செயலை
दुरात्मनः	தூராத்தமரவர்கிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
		विपेदुः	துயரங்கொண்டனர்.

राममार्तं तदा दृष्ट्वा सिद्धाश्च परमर्षयः । व्यथिता वानरेन्द्राश्च बभूवुः सविभीषणाः ॥

तदा	அப்பொழுது	रामं	ஸ்ரீராமரை
सविभीषणाः	கிபிஷணனுள் கிட்ட	आ णैः	பிரிக்கப்பட்டவராய்
वानरेन्द्राः च	வானரோத்தமர்களும்	दृष्ट्वा	கண்டு
सिद्धाः	சித்தர்களும்	व्यथिताः बभूवुः	கொதித்தனர்.
परमर्षयः च	புறார்ஷிகளும்		

रामचन्द्रमसं दृष्ट्वा ग्रस्तं रावणराहुणा । प्राजापत्यं च नक्षत्रं रोहिणीं शशिनः प्रियाम् ॥

समाक्रम्य बुधस्तस्थौ प्रजानामशुभावहः ॥ ३० ॥

रावणराहुणा	ராவணனுக்கு ராகுவால்	शशिनः	சந்திரனுக்கு
रामचन्द्रमसं	ஸ்ரீராமரவிய சந்திரனை	प्रियां	பிரியமான
ग्रस्तं	பிரிக்கப்பட்டதாய்	रोहिणीं च	ரோகினிகளுக்கிசை த்தையும்
दृष्ट्वा	கண்டு	समाक्रम्य	நீண்டி.
बुधः	புதன்,	प्रजानां	பிரான்களுக்கு
प्राजापत्यं	பிரானாபத்ய	० शुभावहः	நினைவை கிளைவிப்ப வனாய்
नक्षत्रं	நக்சத்திரத்தையும்	तस्थौ	இருந்தான்.

सधूमपरिवृत्तोर्मिः प्रव्वलच्चिव सागरः । उत्पपात तदा क्रुद्धः सृशन्निव दिवाकरम् ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रव्वलन्	கொதிப்பதாய்
सागरः	சமுத்திரம்	क्रुद्धः	கொத்தளித்து
सधूमपरिवृत्तोर्मिः	புகையுடனெழும் அ கொண்டதாய்	दिवाकरं	சூரியனை
इव	இவ்வாறு	सृशन्न इव	தொடுவதுபோலாய்
		उत्पपात	உயரக்கிளர்ந்தியது.

शस्त्रवर्णः सुसुरूपो मन्दरशिपिर्दिवाकरः । अदृश्यत कवन्धाङ्कः संसक्तो धूमकेतुना ॥३२॥

शிவாகர:	சூரியன்	மந்தரவிய:	சூரிய முக்கியவ
धूमकेतुना	தூமகேதுவால்		இவ்வும்
संसक्तः	பிடிக்கப்பட்டவனாய்	कवन्धाङ्कः	{ முண்டத்தைக்கொண்ட மாதங்கிரகண்டவனா கவும்
शस्त्रवर्णः	ஆயுதவண்ணம் கொண்டவனாகவும்	अदृश्य	காணப்படாதான்.
सुररूपः	பெரும்புள்ளிகளும்		

कोसल्यानां च नक्षत्रं व्यक्तमिन्द्रामिदिवत् । आक्रम्याङ्गास्कास्तस्यो विशाखापि चाम्वरे ॥

अङ्गाः च	செல்வையும்	नक्षत्रं च	குலநகரத்திரமாயிய
इन्द्रामिदिवत्	{ இந் திரணியும் அக்ஷரி வையும் தெவனத்தவா கண்டொண்டதும்	विशाखा अपि	விசாகாநகரத்திரத் தையும்
व्यक्तं	தெளிவான தும்	अम्बरे	ஆகாயத்தில்
कोसल्यानां	{ கோஸலாநிதிகத்தவர் களுக்கும் (இசைப்பாறு மண்ணர் களுக்கும்)	आक्रम्य	தீண்டி.
		तस्यो	தீண்டுண்.

दशास्यो विशतिभुजः प्रगृहीतशशसनः । अदृश्यत दशश्रीवो मैनाक इव पर्वतः ॥ ३४ ॥

दशश्रीवः	பசுவணன்	प्रगृहीतशशसनः	பிள்ளைக்கைகையிசைந்திய
दशास्यः	பத்தூத்தலைகள் கொண்டவனாய்	मैनाकः	மைனாக [வனாய்]
विशतिभुजः	இருபதுகைகளுடைய வனாய்	पर्वतः	பர்வதம்
		इव	போல் தவனாய்
		अदृश्यत	காணப்படாதான்.

निरस्यमानो रामस्तु दशश्रीवेण रक्षसा । नाशक्रोदभिसन्धातुं सायकाव्रणमूर्धनि ॥३५॥

रामः	ராமர்	शशमूर्धनि	செய்யுறையின்
तु	அப்பொழுது	सायकान्	பாணக்களை
रक्षसा	அரக்கனாகிய	अभिसन्धातुं	கொடுக்க
दशश्रीवेण	பசுவண்டனாய்	अशक्रोत् न	முடியவில்லை
निरस्यमाणः	கவ்வப்படுபவராய்		

स कृत्वा भुङ्कुटि क्रुद्धः किञ्चित्संरक्तलोचनः । जगाम सुमहाक्रोधं निर्दहन्निव चक्षुषा ॥

क्रुद्धः	கேடபங்கொண்டிருந்த	जगाम	தூண்டு
सः	அவர் (ராமர்)	सुक्षुषा	பார்வைவாய்
किञ्चित्	சிறிதுகண்கள் கொண்ட	निर्दहन इ :	நீதி தவிடுபவர் பேரவாய்
संरक्तलोचनः	வரைய்	सुमहाक्रोधं	பெரும்புள்ளிகள்த கொண்டார்.
भुङ्कुटि	புருவகெறித்தலை	जगाम	

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

सुद्धकाण्डे ऽयुत्तरशततमः सर्गः ॥

चतुस्रराशततमः सर्गः—நாற்பயணக் காவது ஸர்க்கம் || ௨௦௪ ||

रावणशूलोद्धरणम्—ராவணனது குலாயத்தத்தை நாசம் செய்வது.

तस्य क्रुद्धस्य वदनं दृष्ट्वा रामस्य धीमतः । सर्वभूतानि विव्वेसुः प्राकम्पत च मेदिनी ॥

क्रुद्धस्य கோபங்கொண்ட
तस्य அந்த
धीमतः தீமானாகிய
रामस्य ஸ்ரீராமரது
वदनं முகத்தை

दृष्ट्वा பார்த்து
सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
विव्वेसुः மருண்டன.
मेदिनी च பூமியும்
प्राकम्पत அதிர்த்தது.

|| 2 ||

सिंहशार्दूलवाञ्छलैः संच्चाल चलद्रुमः

विह्वनार्वुक्वान् சிம்மங்களும் வேலைக
களும் வசிக்கும்

चलद्रुम அசைந்தாரடும் மரங்க
ளுற்றதாய்

शैकः மலைபும்

सञ्चालः அதிர்த்தது.

बभूव चातिक्षुभितः समुद्रः सरितां पतिः

सरितां पतिः அதிகளுக்கு நாயகன
ாகிய

|| 3 ||

अतिक्षुभितः மிகக்கலக்கமுற்றதாய்

समुद्रः च சமுத்திரமும்

बभूव ஆயிற்று.

खिगाश्च खरनिघोषा गगने परुषा घनाः । औत्पातिकानि नर्दन्तः समन्तात्परिचक्रमुः ॥

खरनिघोषाः கடுமரமான ஒலி
கொண்ட

गगने வானத்தில்
औत्पातिकानि தீயநிமித்தங்களை

खगाः பறவைகளும்

नर्दन्तः ஒலிக்கின் தனவாய்

परुषाः குருமரான

समन्तान् காற்புறமும்

घनाः च மேகங்களும்

परिचक्रमुः சுஞ்சரித்தன.

रामे दृष्ट्वा सुसंकुद्धमुत्पातांश्च सुदारुणान् । विव्वेसुः सर्वभूतानि रावणस्याभवद्भयम् ॥

रामं ஸ்ரீராமரை
सुसंकुद्धं கோபங்கொண்டவர
सुदारुणान् மிகக்கொடிய [கவுள்
उत्पातांश्च உத்பாதங்களையும்
दृष्ट्वा பார்த்து

सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
विव्वेसुः கடுக்கமுற்றன.
रावणस्य ராவண ணுக்கும்
भवे திகில்
अभवत् உண்டாயிற்று.

विमानस्थास्तदा देवा गन्धर्वाश्च महोरगाः । ऋषिदानवदैत्याश्च गरुत्मन्तश्च खेचराः ॥ 6 ॥

ददशुस्ते तदा युद्धं लोकसर्वतसंस्थितम् । नानाप्रहरणैर्भीमैः शूरयोः संपयुद्धयतोः ॥ 7 ॥

तदा அப்பொழுது
विमानस्थाः விமானத்திலிருக்கும்
ते அத்
देवाः தேவர்களும்

गन्धर्वाः च கந்தர்வர்களும்
महोरगाः மகோரகர்களும்
ऋषिदानवदैत्याः च ரிஷிகளும் தானவர்
களும் காதற்பர்களும்

லேசா:	காணுதலும்	செய்யுறவோ:	பேரிடும்
மஹமந்த: வ	கருதமாண்கருதும்	சூயோ:	வீரர்களான அய்வீரு வர்களுடைய
ததா	அப்பொழுது		
மீமீ:	பயக்கரமான	ஸோ ஸ்வீரீஸீயீயீ	பிரளயத்தை ஒத்தி
ரானாபஹரீ:	பலந்த ஆயுதங்களைக் கொண்டு	யுதீ:	யுத்தத்தை [ருக்கும்
		தஹு:	கண்டார்கள்.

ऊचुः सुरासुराः सर्वे तदा विग्रहमागताः । प्रेषमाणा मह्युद्धं वाक्यं भक्त्या प्रहृष्टवत् ॥

ததா	அப்பொழுது	யுதீ:	யுத்தத்தை
சுராசுரா:	தேவர்களும் அசுரர்	பிரேஷமாணா:	பார்க்கின்ற தவர்களாய்
சर्वे	யாவரும் [கருதும்	மந்த்யா	பக்தியுடன்
விஹம்	போருக்கு	பஹ்ரஹ்	உதலாஹத்தை விளக்குவதாய்
மாஹதா:	அணுகிவின்றவர் களாய்	வாக்யம்	கொல் ஒன்றை
மஹத்	பெரும்	கஹு:	உதிருர்கள்.

दशमीवं जयेत्याहुरसुराः समवस्थिताः ॥ ९ ॥

அசுரா:	அசுரர்கள்	ஜய	"நீ வெற்றிபெறுவாய் யாக."
சமவஸ்திதா:	உதலாஹக்கொண்ட வர்களாய்	ஹி	என்று
தசமீவம்	சாவணனைப்பார்த்து	அஹு:	மொழிந்தார்கள்.

देवा राममघोचुस्ते त्वं जयेति पुनः पुनः ॥ १० ॥

அய	அப்பொழுது	த்வம்	"தேவரீர்
ஸே	அந்த	ஜய	வெற்றிபெறுவீராக"
தேவா:	தேவர்கள்	ஹி	என்று
ரீமீ	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து	புன: புன:	மீண்டும் மீண்டும்
		கஹு:	மொழிந்தார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे क्रोधाद्राघवस्य स रावणः । महतुकामो दुष्टात्मा स्पृशन्महरणं महत् ॥ ११ ॥

वज्रसारं महानादं सर्वशत्रुनिबर्हणम् । शैलभृङ्गनिभैः कूटैश्चितं दृष्टिभयावहम् ॥ १२ ॥

सधूममिव तीक्ष्णाश्रं युगान्ताग्निचयोपमम् । अतिरौद्रमनासाद्यं कालेनापि दुरासदम् ॥ १३ ॥

त्रासने सर्वभूतानां दारणं भेदनं तदा । प्रदीप्तमिव रोषेण शूलं जग्राह रावणः ॥ १४ ॥

ஏதஸிந்நந்ரே	இந்த	ராவண	ஸ்ரீராமரிடம்
அந்ரே	சமயத்தில்	கோபா	கொபத்தால்
ஹுஷ்டாமா	துஷ்டா தீயவாயிவ	மஹதுகாம:	புடைக்கக்கருதியவ னாய்
ராவண:	யாவையும் கதறவடிக்க கும்	ததா	அப்பொழுது
ஸ:	அந்த	வஜ்ரசாரீ	வஜ்ரசாயுதத்திற்கு நிக ரான உறுதிகொண்ட
ராவண:	சாவணன்		

महत् प्रहरणं	கிந்த ஆயுதமும்	भगिर्भेदं	சிக்கிக்கொடியதும்
महानादं	பேரொலிக்கொண்டதும்	अनायासं	அணுகமுடியாததும்
सर्वशत्रुनिर्वाणं	எல்லா சத்ருக்களை யும் ஒழிக்கவல்லதும்	कालेन अपि	யமனாலும்
शैलशृङ्गनिभैः	பலைக்கொடுமுடிக்களை சிகர்த்த	दुरासदं	தடைக்கவரியதும்
शूरेः	சிகரங்களால்	सर्वभूतानां	எல்லாப் பிராணிகளை யும்
शिवां	சிரம்பியதும்	सासने	நடுக்கச்செய்வதும்
वृष्टिभयावहं	பார்க்க பயக்கரமான தும்	शरणं	சூளப்பதும்
सर्वम् इव	புகையுடன்கடியது போன்றதும்	मेदने	சினதப்பதும்
सीङ्गासं	சூரிய தலையுற்றதும்	रोषेण	கொபக்கொண்டு
युगायाम् प्र- चयोस्मं	ஊழிக்காலத்திக்குவி யலை சிகர்த்ததும்	प्रशंस इव	ஜ்வலிப்பதுபோன்றி ருப்பதுமான
		शूलं	சூலயுதத்தை
		खड्गम्	பற்றி
		जयाद्	எடுக்கலுற்றான்.

तच्छूलं परपकुट्टो जयाद् युधि वीर्यवान् । अनेकैः समरे शूरे राक्षसैः परिवारितः ॥

युधि	போலில்	राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்
वीर्यवान्	வீர்யசாலியாகிய ஆயன்	परिवारितः	சூழப்பெற்று
समरे	போலில்	परमकुट्टः	மிகக்கொபக்கொண்டு
शूरेः	சூரர்களால்	तन्	அந்த
अनेकैः	பல	शूलं	சூலத்தை
		जयाद्	கைக்கொண்டான்.

समुद्यम्य महाकायो ननाद् युधि भैरवम् । संरक्तनयनो रोषात्स्वसैन्यमभिहर्षयन् ॥१६॥

महाकायः	பேருடம்பெற்றவனாகும் ஆயன்	सैन्यं	தனது சேனையை
समुद्यम्य	துள்ளியெழுந்து	अभिहर्षयन्	உதறாக்கப்படுத்திக்
रोषात्	கொபத்தால்	युधि	போலில் [கொண்டு
संरक्तनयनः	கண்கள் சிவந்தவனாகி	भैरवं	பயக்கரமாய்
		ननाद्	கர்ஜித்தான்.

पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिशश्च प्रदिशस्तथा । प्राकम्पयत्तदा शब्दो राक्षसेन्द्रस्य दारुणः ॥

तथा	அப்பொழுது	पृथिवीं च	பூமியையும்
राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸமன்னனு ளைய	अन्तरिक्षं च	ஆகாயத்தையும்
दारुणः	பயக்கரமான	दिशः च	திக்குகளையும்
शब्दः	சத்தமானது	प्रदिशः तथा	விதிக்குகளையும்
		प्राकम्पयत्	நடுக்கச்செய்தது.

अतिनादस्य नादेन तेन तस्य दुरात्मनः। सर्वभूतानि वित्रेसुः सागरश्च पचुक्षुभे ॥ १८ ॥

अतिनादस्य	பேரொலிகொண்ட	सर्वभूतानि	எல்லாப்பிராணிகளும்
दुरात्मनः	துஷ்டா தீமாவான்	वित्रेसुः	நடுநடுக்கின.
तस्य	அவனுடைய	सागरः च	கடலும்
तेन	அந்த	पचुक्षुभे	சலக்கமுற்றது.
नादेन	சத்தத்தால்		

स गृहीत्वा महावीर्यः शूले तद्रावणो महत् । विनय सुमदानादं रामं परुषमवर्षीत् ॥१९॥

महावीर्यः	மகாவீரவீரணியாகிய	सुमदानादं	பேரொலிகொண்டு
सः	அந்த	विनय	கந்தித்து
रावणः	ராவணன்	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
तम्	அந்த	परुषं	கொடுமைபாக
महत् शूलं	மேலும் சூலத்தை	अवर्षीत्	பின்வருமாறு
गृहीत्वा	கைக்கொண்டு		மொழிந்தான் :

शूलोऽयं वज्रमारस्ते राम रोषान्मयोद्यतः । तव भ्रातृसहायस्य सद्यः प्राणान्हरिष्यति ॥

शूलः	சூலம்!	अयं	இந்த
ते	உன்னிடம்	शूलः	சூலமாக
रोषान्	கொபத்தால்	भ्रातृसहायस्य	தம்பிரைவக் துணையால்
मया	என்னால்	तव	உனது [கொண்ட
उद्यतः	கொன்னப்பட்ட	प्राणान्	உயிரை
वज्र परः	வஜ்ராயுதத்தின்	सद्यः	இக்கணமே
	உறுதிகொண்ட	हरिष्यति	வாக்கப்படுகிறது.

रक्षसामद्य शूराणां निहतानां चमूसुखे । त्वां निहत्य रणश्लाघिन्करोमि तरसा समम् ॥

रणश्लाघिन्	போர்ப்புகழ்கொண்ட டவளை!	चमूसुखे	படை முகத்தின்
शूराणां	வீரரவாய்	निहतानां	கொல்லப்பட்ட
त्वां	உன்னை	शूराणां	சூரர்களான
निहत्य	கொன்று,	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு
ऊद्य	இப்பொழுது	समं	சமனளாய்
		करोमि	செட்கிறேன்.

॥ २२ ॥

तिष्ठेदानीं निहन्मि त्वामेष शूलेन राघव

राघव	சாம!	एषः	இஃதா
इदानीं	இப்பொழுது	शूलेन	சூலத்தால்
तिष्ठ	சுற்றல்கிள்ளு.	निहन्मि	வதைக்கின்றேன்.
त्वां	உன்னை		

॥ २३ ॥

एवमुक्त्वा स चिक्षेप तच्छूलं राक्षसाधिपः

सः	அந்த	तम्	அந்த
राक्षसाधिपः	ராவணமன்னன்	शूलं	சூலத்தை
एवं	ஸ்ரீராமரை	वित्रेभ	விடுத்தான்.
उत्त ॥	கொழிவிட்டு		

तद्रावणकरान्मुक्तं विभुञ्ज्वालासमाकुलम् । अष्टवण्टं महानादं वियद्वतमशोभत ॥ २४ ॥

रावणकराव्	ராவணனது கைகயால்	महानादं	மேலொலிகொண்டது
मुक्तं	விடுக்கப்பட்டதும்	तन्	அது
विभुञ्ज्वाला-	} மின்னல்போன்ற சூரியகிரகனால்	वियद्वतं	ஆகாயத்தை அண்டந்த
सपाकुलं		தரய்	
अष्टवण्टं	எட்டுமணிகள் கட்டப் பெற்று	अशोभत	விளக்கிற்று.

तच्छूलं राघवो दृष्ट्वा उच्यन्तं घोरदर्शनम् । संसर्ज विशिखान्नामश्वापमायम्य वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீரயசாலியான	तन्	அந்த
राघवः	ரகுலதிலகர்	शूलं	சூலத்தை
रामः	ஸ்ரீராமர்	दृष्ट्वा	பார்த்து
उच्यन्ते	சுவஸித்துக்கொண்ட சூப்பதும்	वापं	விட்டை
घोरदर्शनं	பயங்கரத்தோற்ற முற்றதுமாவ	आयम्य	வளைத்து
		विशिखान्	பாணங்களை
		ससर्ज	விடுத்தார்.

आपतन्तं शरीरेण वारयामास राघवः । उत्पतन्तं युगान्ताग्निं जलौघैरिव वासवः ॥ २६ ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	इव	எவ்வாண்ணிறை அவி வண்ணமே
उत्पतन्तं	கிளம்பிய	आपतन्तं	எதிர்த்துவரும் அதை (சூலத்தை)
युगान्ताग्निं	பிரளயாக்களியை	शरीरेण	பாணசமுதாயத்தால்
जलौघैः	சூலவால்சுக்கனால்	वासवः	தகைத்தார்.
वासवः	இத்திரன்		

निर्ददाह स तान्वाणान्नामकामुक्तनिःसृतान् । रावणस्य महाशूलः पतङ्गानिव पावकः ॥

रावणस्य	ராவணனது	तान्	அந்த
सः	அந்த	वाणान्	பாணங்களை
महाशूलः	கிறந்த சூலபுதமாவது	पावकः	ஆக்ளி
रामकामुक्-	} ஸ்ரீராமரது வில்லினி ன்று வெளியாந்த	पतङ्गान्	விட்டடிங்களை
निःसृतान्		इव	எவ்வாறென அவ்வாறே
		निर्ददाह	பெறக்கொண்டது.

दृष्ट्वा तान् भस्मसाद्भूताञ्छूलमंस्पर्शचूर्णितान् । सायकानन्तरिक्षस्थान्राघवः क्रोधमाहरत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	भस्मसाद्भूतान्	சாம்பலாணவகனாய்
अन्तरिक्षस्थान्	ஆகாயத்தையண்டந்த	दृष्ट्वा	கவனித்து
तान् सायकान्	அந்த பாணங்களை	क्रोधं	கொபத்தை
शूलमंस्पर्श-	} சூலபுதத்தின் ஸ்பர் சத்தால் தூயாகி	आहरत्	கொண்டார்.
चूर्णितान्			

स तां मातलिनाऽऽनीतां शक्तिं वासवनिर्मिताम् । जगद्द परमकुब्जो राघवो रघुनन्दनः ॥

सः	அந்த	•	शानीतां	கொண்டு வரப்பட்ட
रघुनन्दनः	ரகுநுலக் கொல்லாரகிய			தாம்
राघवः	ரூராமர்		वासवनिर्मितां	இந்திரனும் சிருஷ்டி க்
परमकुब्जः	மிகக்கொடங்கொண்ட			கப்பட்ட துமரண
	காரய்		तां शक्तिं	அந்தக் சக்தியை
मातलिना	மாதலியால்		जगद्द	வைக்கொண்டார்.

सा तोलिता बलवता शक्तिर्घटाकृतस्वना । नभः प्रज्वालयामास युगान्तोदकेव सप्रभा ॥

बलवता	பலவலையாகிய	அவ	युगान्तोदका	வழிக்கொள்ளி
	ரால்		इव	எவ்வண்ணமோ அங்
तोलिता	பிரயோகிக்கப்பட்ட			வண்ணமே
सा शक्तिः	அந்தக் சக்தி		सप्रभा	ஒளிக்கொண்டதாய்
घटाकृतस्वना	மணியோணை	கொண்	नभः	வரணத்தை
	டதாய்		प्रज्वालयामास	ஒளிக்கொண்டது.

सा क्षिप्त्वा राक्षसेन्द्रस्य तस्मिञ्छूले पपात ह ॥ ३१ ॥

क्षिप्त्वा	பிரயோகிக்கப்பட்ட		तस्मिन्	அந்த
सा	அது		शूले	சூலத்தில்
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸமன்னனது		पपात ह	மோதியது.

भिन्नः शक्त्या महाञ्छूलो निपपात हतवृत्तिः ॥ ३२ ॥

भिन्नः	பிளவண்டதாய்		शक्त्या	சக்தியால்
हतवृत्तिः	பகிண்பயந்து		महाञ्छूलो	சூலமரணது
निपपात	செழுகழுந்தது.		शक्त्या	சக்தியால்

सांभु सांभ्विति भूतानि प्रशंसु रघूचमम् ॥ ३३ ॥

भूतानि	பிராணிகள்		रि	என்று
सांभु	" நன்றுமுடிந்தது,		रघूचमम्	ரூராமரை
सांभु	நன்றுமுடிந்தது "		प्रशंसुः	புகழ்த்துகொண்டார்.

निर्विभेद ततो बाणैर्हयानस्य महाजवान् । रामस्तीक्ष्णैर्षहावेगैर्षजकल्पैः शितैः शरैः ॥

रामः	ரூராமர்		तीक्ष्णैः	கொடியவைகளால்
ततः	அப்பொழுது		शरैः	கிண்கலா தூம்
अस्य	இவனது		महावेगैः	பெருவேகங்கொண்ட
महाजवान्	வேகங்கொண்ட		शितैः	உரிய
हयान्	குதிரைகளை		बाणैः	பாணங்கலா தூம்
षजकल्पैः	வாழ்ரயுத்தத்தை		निर्विभे	பிளந்தார்.
	கொடுத்த			

निर्विभेदोरसि ततो रावणं निशितैः शरैः । राघवः परमायत्तो ललाटे पत्रिभिस्त्रिभिः ॥

ततः	அப்பொழுது	निशितैः	கசிய
राघवः	ஸ்ரீராமர்	शरैः	பாணங்களால்
परमायत्तः	மிக வலக்கக்கொண்ட வராய்	ललाटे	தெற்றிரில்
रावणं	ராவணனை	त्रिभिः	மூன்று
उरसि	மார்பில்	पत्रिभिः	பாணங்களால்
		निर्विभेद	பிரிந்தார்.

स शरैर्भिन्नसर्वाङ्गो गात्रप्रसृतशोणितः । राक्षसेन्द्रः समूहस्यः कुल्लशोक इवावभौ ॥३६॥

समूहस्यः	பண்டரின் கடுகிலி	गात्रप्रसृतशोणितः	உடலினின்றும் சத்தம்
सः	அந்த [குக்கும்]		பெருக தின்றவனாய்
राक्षसेन्द्रः	ராஷ்டிரமன்னன்	कुल्लशोकः	பூத்த அசோகமரம்
शरैः	பாணங்களால்	इव	போல்
भिन्नसर्वाङ्गः	எல்லா ஆங்கங்களும் பிரிவுண்டவனாய்	आवभौ	பிரகாசித்தான்.

स रामवर्णैरभिविद्धगात्रो निशाचरेन्द्रः क्षतजादृगात्रः ।

जगाम खेदं च समाजमध्ये क्रोधं च चक्रे सुभृशं तदानीम् ॥ ३७ ॥

सः	அந்த	क्षतजादृगात्रः च	சத்தம் வழிந்த உட லுண்டவனாய்
निशाचरेन्द्रः	ராஷ்டிரமன்னன்	खेदं	வருத்தத்தை
समाजमध्ये	பொர்க்களத்தின் கடுகில்	जगाम	கொண்டான்.
रामवर्णैः	ராமபாணங்களால்	तदानीं	அப்பொழுது
अभिविद्धगात्रः	அவயவங்களில் தாக்க பட்டவனாய்	सुभृशं	மிக
		क्रोधं च	கொபத்தையும்
		चक्रे	கொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुरश्रशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19581

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4906

पञ्चोत्तरशततमः सर्गः—आर्णवतृत्वावतु सर्कम् ॥ १०५ ॥

युद्धाद्रावणरथापवाहनम्—रावणनाथु तैरु अत्तपत्तुत्तुवतु.

स तेन तु तथा क्रोधात्काकुत्स्थेनार्दितो रणे । रावणः समरश्लाघी महाक्रोधमुपागमत् ॥

समरश्लाघी	பொற்புகழ் கொண்ட	क्रोधात्	கொபக்கொண்டு
सः	அந்த [வனா]	तथा	அவ்வண்ணமாய்
रावणः	ராவணன்	अदितः	துன்புறுத்தப்பட்ட வனாய்
तु	அப்பொழுது		
रणे	போரில்	महाक्रोधं	பெருஞ்சினத்தை
न काकुत्स्थेन	அந்த ஸ்ரீராமரால்	उपागमत्	கொண்டான்.

स दीप्तनयनो रोषाञ्चापमायम्य वीर्यवान् । अभ्यर्दयत्सुसंकुद्धो राघवं परमाह्वे ॥ २ ॥

वीर्यवान्	விர்யவானுமிய	चापं	கிஸ்கை
सः	அவன்	आश्रय	வளைத்து
सुसंकुद्धः	சிகச்சினை கடுகாண்ட	परमाह्वे	கடுமீயிரலில்
रोषान्	கிணத்தரல் [வாணப	भाव्यं	பூராமரை
दीप्तनयनः	கண்கள் சூவல்கிளிந்து வளைய	अभ्यर्दयत्	தாக்கினான்.

वाणधारासहस्रैस्तेः स तोयद् इवाम्बरात् । राघवं रावणो वाणैस्तदाकपिव पूरयत् ॥ ३ ॥

सः	அந்த	भाव्यं	பூராமரை
रावणः	ராவணன்	वाणधारासहस्रैः	காணா வகங்களால் ஒருக்குண்ட
अम्बरात्	ஆகாயத்திலிருந்து	तैः	அந்த
तोयद्	மேகம்	वाणैः	பாணங்களால்
सटाकं	ஒரு தடாகத்தை	इव	முத்துப்
इव	எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே	पूरयत्	நிரப்பினான்.

पूरितः शरजालेन धनुर्मुक्तेन संयुगे । महागिरिरिवाकम्प्यः काकुत्स्थो न प्रकम्पते ॥ ४ ॥

महागिरिः इव	மாமலைபோல்	धनुर्मुक्तेन	கிஸ்ஸினிந்து கிடுக்க ப்பட்ட
अकम्प्यः	சலிக்காதவரான	शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
काकुत्स्थः	பூராமர்	पूरितः	நிரப்பப்பட்டவராய்
संयुगे	போலில்	प्रकम्पते न	சலியாதிருந்தார்.

स शरैः शरजालानि वारयन्समरे स्थितः । गभस्तीनिव सूर्यस्य प्रतिजग्राह वीर्यवान् ॥

समरे	போலில்	सूर्यस्य	சூரியனுடைய
वीर्यवान्	தனிகீராய்	गभस्तीन् इव	கிரணங்களை நிகர்த்த
स्थितः	கிற்கும்	शरजालानि	பாணஜாலங்களை
सः	அவர்	प्रतिजग्राह	பீண்டும் கைக்கொண்டார்.
शरैः	பாணங்களால்		
वारयन्	தடைப்பவராய்		

ततः शरसहस्राणि क्षिप्रहस्तो निशाचरः । निजघानोरसि क्रुद्धो राघवस्य महात्मनः ॥

क्षिप्रहस्तः	கரமிகமடைந்த	राघवस्य	பூராமரை
निशाचरः	ஆரக்கன்	उरसि	மார்பில்
क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு	शरसहस्राणि	பலபாணங்களை
ततः	அப்பொழுது	निजघान	மார்பினான்.
महात्मनः	மகாத்மாவைய		

स शोणितसमादिभ्यः समरे लक्ष्मणायजः । एतः फुल इवारण्ये सुमहान्किशुकद्रुमः ॥७॥

सः	உத்த	भरण्ये	சாட்டில்
लक्ष्मणायजः	புலீரணர்	फुलः	பூக்க
समरे	பேரில்	सुमहाय	பெரிய
शोणितसमादिभ्यः	சத்தத்தான புகைகள்	किशुकद्रुमः इव	பனாசாசாந்தோடான
	உத்தரம்	एव	காணியிட்டார்.

शराभिघातसंरन्धः सोऽपि जवाह सायकान् । काकुस्थः सुमहातेजा युगान्तादित्यतेजसः॥

सुमहातेजाः	பிற தெருங்கலியாகி	शराभिघात- संरन्धः	சுமஹாதிச- ரேகை	} கருநிலை ஆரியரின் நிகர் து ஒழிக்கொண்டவை களான
सः काकुस्थः अपि	உந்த புலீரணர்	शराभिघात- संरन्धः	சாயகான கவாஹ	

ततोऽन्योन्यं सुसंख्यावृधौ तौ रामराचणौ । शरान्धकारे समरे नोपालक्षयतां तदा ॥९॥

ततः	அப்பொழுது	शरान्धकारे	பாணங்களினால்
सुसंख्यौ	பிற ஆலோக்கொண்டவர்களால்	समरे	பேரில் [இருண்ட
तौ	உத்த	अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்
रामराचणौ	புலீரணர், சாவணன்	तदा	அப்பொழுது
के	இருவர்களும்	वपालक्षयतां न	கண்டுகொள்ளார்
			திருந்தனர்.

ततः शंघसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः । उवाच राखणं वीरः प्रहस्य परुषं वचः ॥१०॥

शंघः	விரகும்	राखणं	சாவணனைப்பார்த்து
दशरथात्मजः	தசரதர்க்கோவந்தி	प्रहस्य	நகைத்து
रामः	புலீரணர் [பாட்ட	परुषः	கடுமையான
ततः	அப்பொழுது	वचः	சொல்லொன்றை
शंघसमाविष्टः	சேரவும் செவிட்ட	उवाच	பின்வருமாறு ஆணைந்
	உத்தரம்		தார்.

मम भार्या जनस्थानादज्ञानाद्राक्षभावम । हता ते विदशा यस्मात्तस्मान् न नासि वीर्यवान् ॥

राक्षभावम	" இராக்கவையத்தி "	भजानान्	அதீயர் தவளராய்
ते	உகைநர்	हता	திருடிக்கொண்டு
विदशा	பாதிசயக		போகப்பட்டனர்.
मम	உத்த	यस्मान् तस्मान्	எதுகொ அந்தக்கார
भार्या	பிணை	न	இ [ணத்தால்
जन्स्थानात्	புகைத்தானத்தி	वीर्यान्	விப்பவரின்
	உத்த	भसि न	அல்ல.

மயா விரஹிதா ரீனா வர்மமானா மஹவநே । வேதேரீ பரபம் ஹ்வா ஶுரோஹமிதி மந்யஸே ॥12॥

மயா	" மயா மீனா	மயமம்	மயமம் துக்கமயமம்
விரஹிதா	மீரீயா	ஹ்வா	ஹிஹி கீரீயா
மஹவநே	மஹவநே மயமம்	மஹ ஶுர:	'மஹ ஶுரம'
வர்மமானா	ஹிஹிமயமம்	ஹி	மயமம்
ரீனா	மயமம் மயமம் மயமம்	மந்யஸே	மயமம் துக்கமயமம்
வேதேரீ	மயமம் மயமம்		மயமம் துக்கமயமம்

ஶ்ரீபு ஶுர விநாயாஸு பரதாராமிமயசக । க்ருவா காபுரூய கர்ப ஶுரோஹமிதி மந்யஸே ॥13॥

பரதாராமிமயசக	" பரதாராமிமயசக	ஶுர	ஶுர
ஶுர	ஶுரமீனா! [மயமம்]	மஹ	மயமம்
விநாயாஸு	மயமம் மயமம்	ஶுர:	ஶுரம'
ஶ்ரீபு	மயமம் மயமம்	ஹி	மயமம்
காபுரூய	ஶுரமீனா	மந்யஸே	மயமம் துக்கமயமம்
கர்ப	மயமம்		மயமம் துக்கமயமம்

மிந்நமயாந் நிர்லஜ்ஜ வாரிந்நேவநவஸ்திந । த்பாந்மந்யுமுதாடாய ஶுரோஹமிதி மந்யஸே ॥14॥

மிந்நமயாந்	" மிந்நமயாந்	த்பாந்	த்பாந்
நிர்லஜ்ஜ	மயமம் மயமம்	மஹ	மயமம்
வாரிந்நே	மயமம் மயமம்	ஶுர:	ஶுரம'
வநவஸ்திந	மயமம் மயமம்	ஹி	மயமம்
த்பாந்	மயமம் மயமம்	மந்யஸே	மயமம் துக்கமயமம்
ஶுர	மயமம்		மயமம் துக்கமயமம்

ஶுரேண வநதஶ்வாநா வலே: சமுஹிநேந ச । ஶ்ராயநாநே பரமஸ்யே ச க்ருநே கர்பே மஹவநா ॥

வநதஶ்வாநா	" வநதஶ்வாநா	ஶ்ராயநாநே	ஶ்ராயநாநே
வலே:	மயமம்	பரமஸ்யே	பரமஸ்யே
சமுஹிநேந ச	மயமம் மயமம்	க்ருநே	க்ருநே
கர்பே	மயமம்	மஹவநா	மஹவநா

அந்ஸேகேநாபிபந்நஸ்ய ரஹிதஸ்யாஹிதஸ்ய ச । கர்பண: பாயுஹிதானா தஸ்யாந் மூமஹநகலம் ॥

அந்ஸேகேநா	" அந்ஸேகேநா	கர்பண:	கர்பண:
பிபந்நஸ்ய	மயமம் மயமம்	பாயுஹி	பாயுஹி
ரஹிதஸ்ய	மயமம் மயமம்	தஸ்யாந்	தஸ்யாந்
ஹிதஸ்ய ச	மயமம் மயமம்	மூமஹ	மூமஹ
கலம்	மயமம்	நகலம்	நகலம்

स शोणितसमादिग्धः समरे लक्ष्मणायजः । दृष्टः फुल्ल इवारण्ये सुमहान्किशुकद्रुमः ॥७॥

ச:	அந்த	அரண்யே	காட்டில்
லக்ஷ்மணாயஜ:	ஸ்ரீராமர்	ஈசு:	பூச்சு
சமரே	போரில்	சுமஹான்	பெரிய
சோணிதஸமாடி:	ரத்தத்தால் பூசப்பட்ட டவராய்	கிசுகுசும: இவ	பலாசமரம்போல்
		தூ:	காணப்பட்டார்.

शराभिघातसंरन्धः सोऽपि जग्राह सायकान् । काकुत्स्थः सुमहातेजा युगान्तादित्यतेजसः ॥

சுமஹாஜா:	மிக தேஜஸ்கரியாகிய	யுகாந்தாதித்ய-	} உழிச்சூரியனை நிகர், த்
ச: காசுஸ்த: அபி	அந்த ஸ்ரீராமரும்	தேஜச:	
சராபி஘ாத-	} பாணக்களின் அடி	சாயகான்	களான
சர்ந்ந:		} யால் ஆவேசக்கொண்	ஜகராஹ
	ண்டவராய்		

ततोऽन्योन्यं सुसंन्धावुभौ तौ रामरावणौ । शरान्धकारे समरे नोपालक्षयतां तदा ॥९॥

தத:	அப்பொழுது	சரா-அகாரே	பாணக்களால்
சுசர்ந்நௌ	மிக ஆவேசக்கொண்	சமரே	போரில் [இருண்ட
	டவர்களாய்	அந்யோந்ய	ஒருவரை யொருவர்
தௌ	அந்த	ததா	அப்பொழுது
ராமராவணௌ	ஸ்ரீராமர், ராவணன்	அபாலக்ஷயதா ந	கண்டுகொள்ளா
தௌ	இருவர்களும்		திருந்தனர்.

ततः क्रोधसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः । उवाच रावणं वीरः प्रहस्य परुषं वचः ॥१०॥

தீர:	வீரரும்	ராவண்	ராவணனைப்பார் த்து
தசரதாஸ்தம:	தசரதசக்கிரவர் த்தி	புறய	நகைத்து
	யாரின் திருமகனாகு	புரூ	கடுமையான
ராம:	ஸ்ரீராமர் [மரிய	வச:	சொல்லொன்றை
தத:	அப்பொழுது	அவாச	பின்வருமாறு அதைந்
கோபஸமாவிஸ்த:	கொபம் மேலிட்ட		தார்:
	வராய்		

मम भार्या जनस्थानाद्भानाद्राक्षसाधम । हता ते विशा यस्मात्तस्मात्त्वं नासि वीर्यवान् ॥

ரஶ்ஸாஶம	" இராசுலப்பதரே!	அஜானாத்	அறியாதவனாய்
தே	உண்ணல்	ஹதா	திருடிக்கொண்டு
விஷா	பாதினயான		போகப்பட்டனர்.
மம	எனது	யஸாத் தஸாத்	எதுவோ அந்தக்கார
மார்யா	மனைவி	த்வம்	கீ [ஊத்தால்
ஜனஸ்தானாத்	ஊனஸ்தானத்திலி	வீரயவான்	வீரயவானி
	ருந்து	அஸி ந	அல்ல.

मया विरहितां दीनां वर्तमानां महावने । वैदेहीं प्रथमं हत्वा शूरोऽहमिति मन्यसे ॥१२॥

मया	" என்னை	प्रथमं	- பரம தகராடராய்
विरहितां	பிரிந்தது	हत्वा	திரும்பிட்டு
महावने	பெருங்காணில்	अहं शूरः	'நான் சூரன்'
वर्तमानां	இருக்கும்	इति	என்று
दीनां	எக்கக்கொண்ட	मन्यसे	நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனை.
वैदेहीं	ஐரவினை		

स्त्रीषु शूर विनाथासु परदाराभिर्मर्शक । कृत्वा कापुरुषं कर्म शूरोऽहमिति मन्यसे ॥१३॥

परदाराभिर्मर्शक	" பிரிந்தவர்களை மிசைக்கிற	हत्वा	புரிந்து
शूर	சூரனை ! [வினைமுடிவும்	अहं	'நான்'
विनाथासु	சகலவர் இல்லாத	शूरः	சூரன்'
स्त्रीषु	பெண்களிடம்	इति	என்று
कापुरुषं	இழிவ	मन्यसे	நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனை.
कर्म	தொழிலை		

भिन्नमर्षाद् निर्लेज्ज चारित्रेध्वनवस्थित । दर्पान्मुस्युमुपादाय शूरोऽहमिति मन्यसे ॥१४॥

भिन्नमर्षाद्	" வெறிகெட்டவனே !	उपादाय	நாடி
निर्लेज्ज	வெட்கமற்றவனே !	अहं	'நான்'
चारित्र्ये	நன்னடக்கைகளில்	शूरः	சூரன்'
ध्वनवस्थित	நாட்டமற்றவனே !	इति	என்று
दर्पात्	செருக்கால்	मन्यसे	நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனை.
मुस्यु	நமனை		

शूरेण धनदध्रात्रा वलैः समुदिनेन च । श्लाघनीयं यशस्यं च कृते कर्म पहच्यया ॥

धनदध्रात्रा	" குடியானது தம்பி	श्लाघनीयं	கொண்டாடத்தக்க
	யும்		தாம்
शूरेण	சூரனும்	यशस्यं च	புகழ்க்கும் பாத்திர
वलैः	சேனைகளோடு	महत्	பெரும் [மானதுமான
समुदिनेन च	கடியாவதுமான	कर्म	காரியம்
।क्या	உன்னால்	कृतम्	செய்தபுகழ்க்கப்பட்டது.

उत्सेकेनाभिपन्नस्य गर्हितस्याहितस्य च । कर्मणः प्राप्नुहोदानीं तस्याथ सुपहत्फलम् ॥

उत्सेकेन	" செருக்கால்	कर्मणः	காரியத்தின்
अभिपन्नस्य	வினைந்ததும்	सुमहत्	பெரும்
गर्हितस्य	இழிந்ததும்	फलम्	பயனை
अहितस्य च	நன்னடக்கிடமில்லாததான	अथ	இன்று
	தனது	इदानीं	இப்பொழுது
तस्य	அந்த	प्राप्नुहि	நீ பெறுவாய்.

शरोऽहमिति चात्मानमवगच्छसि दुर्मते

दुर्मते " துர்ப்புத் தீயே!
आत्मानं உன்னை
अहं च 'நான் தான்
शरः சூரன் "

॥ १७ ॥

इति எனது
अवगच्छसि எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனை.

नैव लज्जाऽस्ति ते सीतां चोरवद्व्यपकर्षतः

सीतां " சிதைவைய
चोरवत् திருடன்போல
व्यपकर्षतः திருடிய

॥ १८ ॥

ते உனக்கு
लज्जा வெட்கம்
अस्ति न एव இல்லவே இல்லை.

यदि मत्सन्निधौ सीता धर्षिता स्याच्चया बलात् । भ्रातरं तु खरं पश्येस्तदा मत्सायकैर्हतः॥

त्वया " உன்னால்
मत्सन्निधौ என் முன்னிலையில்
सीता சிதை
बलात् பலாத்காரமாய்
धर्षिता स्यात् கிட்டப்பெற்றிருப்ப
यदि ஆகில் [பான்

तदा அப்பொழுது
मत्सायकैः எனது பாணங்களால்
हतः கொல்லப்பட்டீ
भ्रातरं தம்பிரானிய
खरं तु காணையும்
पश्ये: கண்டாய்தரிசிப்பாய்.

दिष्ट्याऽसि मम दुष्टात्मंश्चक्षुर्विषयमागतः

दुष्टात्मन् " துராத்மாவே!
मम எனது
चक्षुर्विषयं கட்புலனை

॥ २० ॥

आगतः अस्ति கிட்டவிட்டனை.
दिष्ट्या பேசு, எனது கொள்கை சிந்தனையேறியது.

अथ त्वां सायकैस्ताक्ष्णैर्नया म यमसादनम्

अथ " இப்பொழுது
सायकैः கூரிய பாணங்களால்

॥ २१ ॥

त्वां உன்னை
यमसादनं நமனுக்குக்கு
नयानि அனுப்பினவக்கிறேன்.

अथ ते मच्छरैश्छिन्नं शिरः ज्वलितकुण्डलम् । क्रव्यादा व्यपकर्षन्तु विकीर्णं रणपांसुषु ॥

अथ " இப்பொழுது
मच्छरैः எனது பாணங்களால்
छिन्नं அறுக்கப்பட்டு
रणपांसुषु போர்ப்புழுதிகளில்
विकीर्णं புரளும்

ज्वलितकुण्डलं ஜ்வலிக்கும் குண்டலை
ते உனது [க்களுற்ற
शिरः தலைவைய
क्रव्यादा. ஊனுண்பவைகள்
व्यपकर्षन्तु இக்குமக்கும்
இழுக்கட்டும்.

निपत्योरसि गृध्रास्ते क्षितौ क्षिप्तस्य रावण । विवन्तु हथिरं तर्पाच्छरशल्यान्तरोत्थितम् ॥

रावण " ராவண!
गृध्राः கழுக்குகள்
क्षितौ பூமியில்
क्षिप्तस्य கீழ்த்தப்பட்ட
ते उरसि உனது மார்பில்

निपत्य உட்கார்த்து
शरशल्यान्तरोत्थितं பாணப்புண்களினின்று வெளிவரும்
हथिरं சீத்தந்தை
तर्पात् தாடித்துடன்
विवन्तु பருகட்டும்.

अथ पद्मानभिन्नस्य गतासोः पतितस्य ते । कर्पन्त्वान्त्राणि पतगा गरुत्पन्त इवोरमान् ॥

अथ	" இப்பொழுது	आन्त्राणि	காம்புகளை
पद्मानभिन्नस्य	உள்ளது பரணங்களை	पतगाः	பறவைகள்,
	பிராபுண்டு	उरमान्	பாம்புகளை
गतासोः	உயிரிழந்து	गरुत्पन्तः	கருடர்கள்
पतितस्य	சாய்ந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே,
ते	உள்ளது	कर्पन्तु	இழுக்கட்டும்

दृष्टोऽसि महतः कालाद्विष्ट्या दृष्टिपथं गतः । अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि सीतादरणसंभवम् ॥

दृष्टः	" தாண்டுவதில்	अद्य	இப்பொழுது
महतः	மீண்ட	सीतादरणसंभवे	சிதைதையைத் தீருதல்
कालात्	காலத்திற்குப்பின்		தாண்டுவதில்
दृष्टिपथं	கட்புலனை	क्रोधं	கிணத்தை
गतः असि	அடைந்திருக்கின்றாய்.	विमोक्ष्यामि	தணித்துக்கொள்
दिष्ट्या	மேல், கோரியது		வேள்."
	கிட்டிற்று		

इत्येवं संवदन्वीरो रामः शत्रुनिवर्हणः । राक्षसेन्द्रं समीपस्थं शरवर्षवाकिरत् ॥ २६ ॥

शत्रुनिवर्हणः	சத்ருணிவறண	समीपस्थं	சமீபத்திலிருக்கும்
वीरः	வீரராகிய	राक्षसेन्द्रं	ராஷ்டிரேந்திரனை
रामः	ராமர்	शरवर्षः	பரணவீரங்களை
इति एवं	இதற்கண்டவாறு	अवाकिरत्	பொழிந்தார்.
संवदन्	கூறிக்கொண்டே		

बभूव द्विगुणं वीर्यं बलं हर्षश्च संयुगे । रामस्यास्त्रबलं चैव शत्रोर्निधनकाङ्क्षिणः ॥ २७ ॥

शयोः	சத்ருவின்	बलं	ஆற்றலும்
निवर्हणक्षिणः	வறணையைக்கொரிய	हर्षः च	உக்கலத்தையும்
रामस्य	ராமரருக்கு	अस्त्रबलं एव	அஸ்திரசக்தியும்
संयुगे	போலில்		} அவ்வண்ணமும் திரும்பித் துணிக்கி யது.
वीर्यं	ஆண்மை	च	
द्विगुणे बभूव	இரட்டித்து விளக்கி யது.		

प्रादुर्धभूवुरस्त्राणि सर्वाणि विदितात्मनः । महर्षाञ्च महातेजाः शीघ्रहस्ततरोऽभवन् ॥ २८ ॥

विदितात्मनः	வாய்மையான, தந்த அடைய ருக்கு	महर्षाञ्च	மகா தேஜஸ்வியரகூட
सर्वाणि	எல்லா	महर्षात्	உத்தமாதந்தரால் (வா மிக விளந்த கைகளை
ःस्त्राणि च	அஸ்திரங்களும்	शीघ्रहस्ततरः	கங்கொண்டவராய்
प्रादुर्धभूवुः	முன்மேலான நின.	अभवन्	ஆனார்.

शुभान्येतानि चिह्नानि विज्ञायात्मगतानि सः । भूय एवादियद्राधो रावणं राक्षसान्तकृत् ॥

सः	ஆந்த	विज्ञाय	சுவளித்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	राक्षसान्तकृत्	அரக்கர்களுக்கும் அழிவை விளைவிப்பவராய்
एतानि	இந்த	रावणं	ராவணனை
आत्मगतानि	தன்னிடம் தேர்ந்தெடுத்த	भूयः एव	மீளவும்
शुभानि	சுப	अदियत्	தான் புதுக்தினார்.
चिह्नानि	சொருவகங்களை		

हरीणां चाश्मनिकरैः शरवैश्व राघवात् । हन्यमानो दशमीवो विघूर्णहृदयोऽभवत् ॥३०॥

हरीणां	காணார்களின்	हन्यमानः	புடைக்கப்படும்
अश्मनिकरैः च	சற்குணியல்களாலும்	दशमीवः	சாவணன்
राघवात्	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து	विघूर्णहृदयः	உள்ளமுதற்கொண்ட
शरवैः च	பாணவாய்வுகளாலும்	अभवत्	ஆனான். [டவனாய்]

यदा च शस्त्रं नारेभे न व्यकर्षच्छरासनम् । नास्य प्रत्यकरोद्दीर्यं विक्रवेनान्तरात्मना ॥
 शिक्षाश्चापि शरास्तेन शस्त्राणि विविधानि च । न रणार्थाय वर्तन्ते मृत्युकालेऽभिवर्ततः ॥
 सूतस्तु रथनेताऽस्य तदवस्थं समीक्ष्य तम् । शनैर्युद्धादसंभ्रान्तो रथं तस्यापवाहयत् ॥

यदा	எப்பொழுது	शस्त्राणि च	ஆயுதங்களும்
शस्त्रं	ஆயுதத்தை	रणार्थाय	போரில் பயனுற்றன
नारेभे न	கொடையில்லையோ	वर्तन्ते न	ஆகவில்லையோ அப்
शरासनं च	வில்லையும்	अस्य	இவனது [பொழுது]
व्यकर्षन् न	வளைக்கவில்லையோ	रथनेता	தேரோட்டும்
विक्रवेन	கவலாமுற்ற	सूतः तु	சூதர்தியும்
अन्तरात्मना	உள்ளத்தால்	तदवस्थं	அந்நிலைமையென்கொண்ட
अस्य	இவனது	तं	அவனை
दीर्यं	பீர்தரபமும்	समीक्ष्य	கவனித்து
प्रत्यकरोत् न	கொல்லாதிருந்ததே	असंभ्रान्तः	கலனா முற்றவனாய்
यदा	எப்பொழுது	शनैः	மெல்ல
तेन	அவனால்	युद्धात्	போரிலின்றி
शिक्षाः	கிடுக்கப்பட்ட	तस्य	அவனது
शराः अपि च	பாணங்களும்	रथं	தேரை
मृत्युकाले	சாவு(கிட்டிய)காலத்தில்	अपवाहयत्	அப்புறஞ்செலுத்தி
अभिवर्ततः	போருக்கு வந்திருக்க		னான்.
विविधानि	பல [கும் அவனது		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चोत्तरशततमः सर्गः ॥

பஹுந்ரஶதநம: சரீ:—ஆற்றுவது ஊர்க்கம் || ௨௨6 ||

ராவணரஶப்யநயநம்—ராவணனது நேரைத் திருப்பிக்கொண்டுவருவது.

ச து மோஶஸுஸ்குஶ: கृतான்தவலதோதित: | க்ரோதஸர்கநயநோ ராவண: சூநமந்நவீந் || 1 ||

கூதான்தவலதோதित:	கூதான்து சத்திக்மாட்	சூஸ்குஶ:	பீகக்கொபக்கொண் டவனது
ச:	ஆந்த	க்ரோதஸர்கநயந:	கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனாய்
ராவண: து	ராவணனும்	சூந்	சாரதியைப்பார்த்து
மோஶ	மந்திரயக்கத்தால்	அவநீந்	பிழ்வருவாறு மொழிந்தான்:

ஶீநவீரீயமிவாஸக்த் பீரூபேண விவநிதம் | பீரீ லஶுமிவாஸந் விஶீநமிவ நேஜஸா || 2 ||

விஸுக்நமிவ மாயா பிர்ஶீரீவ வஶிஸுக்நம் | மாமவஜாய துரூஷே ச்யா சூஷ்யா விவேஸே ||

துரூஷே	*கெடுமதிபனே!	ஶ	போன்றவாறும்
பீரூபேண விவநிதம்	சூண்மையற்று	மாயாமி: விஸுக்நம்	மாயைகளில்லாதவனை
அஸக்த்	கைவாலாகாத	ஶ	போன்றவாறும்,
ஶீநவீரீயம்	இழிவீரீயங்கொண்டவனை	அஸீ: வஶிஸுக்நம்	அஸ்திரமந்திரங்களுந் கப்புதப்பட்டவனை
ஶ	போன்றவாறும்,	ஶ	போன்றவாறும்,
அஸரவ்	ஆற்றலற்று	மா	என்னை
பீரீ	பயங்காளியான	அவஜாய	அவமதித்த
சூஷ்	ஆற்பனை	ச்யா	உனது
ஶ	போன்றவாறும்,	சூஷ்யா	புக்கொபக்கொண்டு
நேஜஸா விஶீநம்	பரிதாபமற்றவனை	விவேஸே	கடக்கதுர்நம்.

கிமரீயே மாமவஜாய மச்சந்நமநயேஷ்ய ச | த்வயா ஶஸோ: சமஸம் மெ ரயோஷ்யமவாஶித: || 3 ||

ச்யா	*உன்னால்	சமஸம்	முன்னிலையில்
மா	என்னை	மெ	எனது
அவஜாய	அவமதித்தும்	அய் ரய:	இந்தரதமாதை
மச்சந்நம்	எனதறிப்பிராயத்தை	கிமரீயே	எவ்வகாரணமாய்
அநயேஷ்ய ச	எதிர்ப்பரவமனும்	அவாஶித:	கப்புதநிகெடுக்கப்பட் டது?
ஸஸோ:	சத்ருஷய்நு		

த்வயாஷ்ய ஶி மமானரீய சிரகாலசமாரிதம் | ஶஸோ வீரீயே ச தேஜஸ ப்ரத்யயஸ்ய விநாஸித: ||

மனரீய	*சீலங்குணங்கவனே!	ஸஸோ:	புகழும்
அய ஶி	இப்பொழுதோ	வீரீயே	ஆற்றலும்
த்வயா	உன்னால்	தேஜ: ச	சூண்மையும்
மம	எனது	ப்ரத்யய: ச	கம்பிக்கையும்
சிரகாலசமாரிதம்	வெருகாநாபகச்சம்	ச	சூகிய எல்லாமும்
	பாதிக்கப்பெற்ற	விநாஸித:	அழிக்கப்பட்டது.

शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य रञ्जनीयस्य विभ्रमैः । पश्यतो सुद्धुव्योऽहं कृतः कापुरुषस्त्वया ॥

प्रख्यातवीर्यस्य	"புகழ்ப்படைத்து பிர தாயங்கொண்டு	सुद्धुव्यः	பொராவல் கொண்டு குந்த
विभ्रमैः	பரங்கிரமங்களால்	अहं	நான்
रञ्जनीयस्य	நாமுறத்தக்க	त्वया	உன்னால்
शत्रोः	பாற்றான்	कापुरुषः	இழிபுருஷனாக
पश्यतः	பார்க்குக்கொண்டு குக்கையில்	कृतः	செய்யப்பட்டேன்.

यस्त्वं रथमिमं मोहान्न चोद्धसि दुर्मते । सत्योऽयं प्रतिकी मे परेण त्वमुपस्कृतः ॥ ७ ॥

दुर्मते	"கெடுபதியினே!	उद्धसि न	ஓட்டிச் செல்லா திருக்க
यः	வந்த	अथ	இந்த [கின்றனையோ,
त्वं	நீ	मे	எனது
मोहान्	மதியக்கங்கொண்டு	प्रतिकीः	அனுபவம்
इमं	இந்த	सत्यः	உண்மையே.
रथं	ரதத்தை	त्वं	நீ
च	இன்னும்	परेण	சத்ருவால்
न हि तद्विद्यते कर्म सुहृदो हितकाङ्क्षिणः ।		उपस्कृतः	தயாரிக்கப்பட்டவன்.

रिपूणां सदृशं चैतन्न त्वयैतत्स्वनुष्ठितम् ॥

तन्	"அந்த	रिपूणां च	சத்ருக்களுக்கே
कर्म हि	காரியமே	सदृशं	எற்றது.
हितकाङ्क्षिणः	நலத்தை நாடிய	तु	இப்பொழுது
सुहृदः	நண்பனிடம்	एतत्	இது
विद्यते न	இராது.	त्वया	உன்னால்
एतत्	இது	स्वनुष्ठिते न	நன்மைக்காய்ச்செய்ய ப்படவில்லை.

निवर्तेय रथं शीघ्रं यावन्नोपैति मे रिपुः । यदि वाऽभ्युपितो वाऽसि स्मर्यन्ते यदि वा गुणाः ॥

अभ्युपितः	"அடுத்துப் பிழைத்த வனாக	मे	எனது
असि यदि वा	இருக்கிறவாகில்	रिपुः	சத்ரு
गुणाः वा	உபகாரங்களாகது	उपैति न यावत्	நாடி வருவதற்குள்
स्मर्यन्ते यदि वा	நினைக்கப்படுகின்றன வானாலும்	शीघ्रं	விசை வாய்
		रथं	ரதத்தை
		निवर्तेय	திரும்புவாயாக.

एवं परुषमुक्तस्तु हितबुद्धिरबुद्धिना । अत्रवीद्रावणं सूतो हिते सानुनयं वचः ॥ १० ॥

तु	அப்பொழுது	सूतः	காரதி
अबुद्धिना	அறிவிலியாகும் அவனால்	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	सानुनयं	தேற்றா வுடன்கூட
परुषं	கொடுமையாய்	हितं	நன்மை பயக்கும்
उक्तः	எசப்பெற்ற	वचः	சொல்லொன்றை
हितबुद्धिः	நலத்தை நாடி நின்ற	अत्रवीन्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

न भीतोऽस्मि न मूढोऽस्मि नोपजप्तोऽस्मि शत्रुभिः ।
न प्रमत्तो न निःस्नेहो विस्मृता न च सत्क्रिया

॥ ११ ॥

अस्मि " நாண்
भीतः பயர் தவண்
न अய்வண்.
अस्मि நாண்
मूढः அறிவிலி
न அய்வண்.
अस्मि நாண்
शत्रुभिः சத்ருக்களால்

उपजप्तः தயர்நிக்கப்பட்டவண்
न அய்வண்.
प्रमत्तः செருக்குற்றவனும்
न அய்வண்.
निःस्नेहः அன்பற்றவனும்
न அய்வண்.
सत्क्रिया च உபகாரமும்
विस्मृता न மறக்கப்பட்டவிலை.

मया तु हितकामेन यज्ञश्च परिरक्षता । स्नेहप्रस्कन्नमनसा मियमित्यभियं कृतम् ॥ १२ ॥

हितकामेन " கன்மைவாய்க்கொளி
यज्ञः புகழை [யவனும்
परिरक्षता ரகலிக்கின்றவனும்
स्नेहप्रस्कन्नमनसा च அன்பு தகுப்பிய மன
கொண்டவனுமாவ
मया என்னால்

तु துப்பொழுது
भियं கன்மை
हति எனக்கொண்டு
अभियं தேவரீர் கிரும்பப்
படாதது
कृतम् செய்யப்பட்டது.

नास्मिन्नर्थे महाराज त्वं मां मियहिते रतम् ।

कश्चिद्दुष्टुरिवानार्यो दोषतो गन्तुपर्हसि ॥

महाराज " உகாரசனுரை!
मियहिते கனத்திலும் சேறமத்
திலும்
रतं சடுபட்டிருக்கும்
मां என்னை
अस्मिन् अर्थे இந்தக் காரியத்தில்

द्वि தேவரீர்
अनार्यः சேயினர்
कश्चिद् ஒரு
दोषतु इव சாதாரணன்போன்று
दोषतो गन्तु குற்றங்கொள்ள
अर्हसि न கூடாது.

श्रूयतां त्वभिधास्यामि यन्निमित्तं मया रथः । नदीवेग इवाभोगे संयुगे विनिवर्तितः ॥

आभोगे " மேட்டில்
नदीवेगः நதிவெள்ளம்
इव எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
संयुगे போரில்
रथः சதமாவது
मया என்னால்

यन्निमित्तं சதகாரணமாய்
विनिवर्तितः திருப்பெயரப்பட்ட
கொண்டது
अभिधास्यामि நிண்ணப்பட்டதக்
கொள்கிறேன்.
तु துப்பொழுது
श्रूयताम् செவ்வாய்க்கப்பட்ட
இம்.

श्रवं तवावगच्छामि महता रणकर्मणा । न हि ते वीर सौमुख्यं प्रहर्षं वोपधारये ॥ १५ ॥

तव " தேவரீருக்கு
महता பெரும்
रणकर्मणा வெளிக்கொள்கிறீர்கள்
अमं களைப்பை
अवगच्छामि அறிவிக்கொண்டேன்.

वीर " சூரர்!
ते हि தேவரீரிடமோ
सौमुख्यं முகக்களைகையயும்
प्रहर्षं वा உதவாததனையும்
उपधारये न நான் காணவில்லை.

रथोद्धहनस्त्रिन्नाश्व त इमे रथवाजिनः । दीना घर्मपरिश्रान्ता गावो वर्षहता इव ॥ १६ ॥

ते	“ அந்த	इव	எவ்வாறோ அல்லவாறோ
इमे	இந்த	घर्मपरिश्रान्ताः	கொட்பரிசரல் களைத்து
रथवाजिनः च	தேர்க்கு திரைகளுக்கும்	दीनाः	தோர்ந்தலைகலராய்
वर्षहताः	மணமுதலால் தாக்	रथोद्धहनस्त्रिन्नाः	ரதத்தைவகித்துச்செ
गावः	பசுக்கள் [குண்ட		ல்ல வகுத்தமுற்றன:

निमित्तानि च भूयिष्ठं यानि प्रादुर्भवन्ति नः । तेषु तेष्वभिपन्नेषु लक्षयाम्यप्रदक्षिणम् ॥

नः	“ நமக்கு	अभिपन्नेषु	உண்டாகிய
भूयिष्ठं	பலவாய்.	तेषु तेषु	அனையனையகளிலும்
यानि निमित्तानि	எந்தக் கருணைக்கள்	अप्रदक्षिणं च	அகப்பத்தைமே
प्रादुर्भवन्ति	தோன்றினவோ	लक्षयामि	காண்கின்றேன்.

देशकालौ च विज्ञेयौ लक्षणानीह्नितानि च । दैन्यं खेदश्च हर्षश्च रथिनश्च बलाबलम् ॥

स्थलनिष्ठानि भूमेश्च समानि विषमणि च । युद्धकालश्च विज्ञेयः परस्यान्तरदर्शनम् ॥

उपयानापयाने च स्थानं प्रत्यवसर्पणम् । सर्वमेतद्रथस्थेन ज्ञेयं रथकुटुम्बिना ॥ २० ॥

रथस्थेन	“ ரதத்திலிருக்கும்	स्थलनिष्ठानि	பள்ள இடங்களும்
रथकुटुम्बिना	தேரோட்டும் காரதி	समानि	சம இடங்களும்
	யால்	विषमणि च	தாறுமாறான விடக்
देशकालौ च	தக்க இடமும் தக்க		களும்
	காலமும்	परस्य	மாற்றானின்
विज्ञेयौ	கவனிக்கத்தக்கவை,	अन्तरदर्शनं च	எந்திரத்தை அறித
लक्षणानि	சுருதுதல்கூறல்		ளும்
	களும்	उपयानापयाने च	கிட்டிப்போவதும்
रथिनः	ரதத்திலிருக்கும்		எட்டிப்போவதும்
	வீரனின்	स्थानं	திற்றளும்
ह्नितानि च	அக்கக்குறிப்புளும்	प्रत्यवसर्पणं	எதிர்த்துச்செல்லு
दैन्यं	எக்கமும்	एतत्	இது [தலும் ஆகிய
खेदः च	துக்கமும்	सर्वं	யாவும்
हर्षः च	உதலாறமும்	ज्ञेयं	அறிபத்தக்கது.
बलाबलम् च	பலமும் பலமின்மை	युद्धकालः च	போர்க்காலிய காலமும்
भूमिः	பூமியின் [யும்	विज्ञेयः	கவனிக்கத்தக்கது.

तव विश्रमहेतोश्च तथैषां रथवाजिनाम् । रौद्रं वर्जयता खेदं क्षमं कृतमिदं मया ॥ २१ ॥

तव च	“ தேவரிருக்கும்	रौद्रं खेदं	கொடிய களைப்பை
एषां	இந்த	वर्जयता	போக்குபதற்குரிய
रथवाजिनां तथा	தேர்க்கு திரைகளுக்	मया	என்னால்
	கும்	इदं	இப்பொழுது
विश्रमहेतोः	களைப்பாறுவதற்காக	क्षमं	தக்கதே
		कृतम्	புரியப்பட்டது.

न मया स्वेच्छया वीर रथोऽयमपवादितः

॥ २२ ॥

वीर " வீரரே!
मया என்னால்
अयं இங்க
रथः தேரரனது

स्वेच्छया எனது மனம்போன்ற
வாசுய்
अपवादितः न திருப்பிக்கொண்டு
வரப்படவில்லை.

भर्तृस्त्रेहपरीतेन मयेदं यत्कृतं विभो

॥ २३ ॥

विभो " பிரபுவே!
मया என்னால்
भर्तृस्त्रेहपरीतेन எனமர்ணரது அன்பிற்
கொடுத்தவனாய்

यत् எதுவே
इदं இது
कृतम् கொடுப்பப்பட்டது.

आज्ञापय यथातर्च्यं वक्ष्यस्यस्त्रिनिषूदन । तत्करिष्याम्यहं वीर गतानृप्येन चेतसा ॥२४॥

अस्त्रिनिषूदन " சத்ருவாய் ஹாரகரர
वीर வீரரே! [கிய
आज्ञापय உத்திரவிட்டிருக்கும்.
यथातर्च्यं உபபூயாய்
वक्ष्यसि கட்டிகொடுக்கிறேன்
அல்லவண்ணவே

तत् அதை
अहं நான்
गतानृप्येन கடனாய்கொண்ட
चेतसा உன்னத்தூடன்
करिष्यामि செய்துமுடிப்பேன்.

संतुष्टस्तेन वाक्येन रावणस्तस्य सारथेः । प्रशस्यैनं बहुविधं युद्धलुब्धोऽब्रवीदिदम् ॥

रावणः राவணன்
तस्य सारथेः அந்த வாரதியின்
तेन அந்த
वाक्येन சொல்லால்
सन्तुष्टः களிப்புற்றவனாய்
एने இவனை

बहुविधं பலவாசுய்
प्रशस्य புகழ்த்து
युद्धलुब्धः போராவல்கொண்ட
வனாய்
इदं பின்வருமாறு
अब्रवीत् ஆக்குரபித்தான்.

रथं शीघ्रमिवं सृत राघवाभिमुखं कुरु । नाहत्वा समरे शत्रुन्निवर्तिष्यति रावणः ॥ २६ ॥

सृत " சாரதி!
इमं रथं இந்த ரதத்தை
शीघ्रं விரைவாய்
राघवाभिमुखं ராமனுக்கெதிராய்
कुरु இருத்து.

रावणः ராவணன்
समरे போரில்
शत्रुन् பலகவர்களை
अहत्वा உதைக்காது
निवर्तिष्यति न திருப்பான்.

एवमुक्त्वा ततस्तुष्टो रावणो राजशेखरः । ददौ तस्मै शुभं वचनं हस्ताभरणमुत्तमम् ॥२७॥

राजशेखरः ராஜசேஷரன்
रावणः ராவணன்
एवं மேற்கண்டவாறு
उक्त्वा ஆக்குரபித்தவரின்
ततः அப்பொழுது
ददौ எந்திரவன்கொண்ட
வனாய்

तस्मै அவனுக்கு
एकं ஒரு
शुभं அழகியதாம்
वचनं சிறந்ததுமன
हस्ताभरणं हि கர்ப்புஷணத்தையும்
ददौ அளித்தான்.

श्रुत्वा रावणवाक्यं तु सारथिः संन्यवर्तत ॥ २८ ॥

श्रु	அறிவொழுது	रावणवाक्यं	ரா வணவா க்யம்
सारथिः	சாரதி	श्रुत्वा	சிறு துவா
		संन्यवर्तत	சென் னிய வர் ததம்.

ततो द्रुतं रावणवाक्यचोदितः प्रचोदयामास हयान्स सारथिः ।

स राक्षसेन्द्रस्य ततो महारथः क्षणेन रामस्य रणामतोऽभवत् ॥ २९ ॥

सः	அந்த	ततः	அறிவொழுது
सारथिः	சாரதி	राक्षसेन्द्रस्य	ரா க்ஷசென் டிர சய
ततः	அறிவொழுது	सः	அந்த
रावणवाक्यचोदितः	ரா வணவா க்யம் அட்டினை பெற்றவனாய்த்	महारथः	சிறந்த தேவரதம்
हयान्	குதிரைகளை	क्षणेन	கொடிபெறொழுதில்
द्रुतं	விரைவாய்த்	रामस्य	ராமரதனைய
प्रचोदयामास	துண்டிடுவான்.	रणामतः	பெராமதனில்
		अभवत्	விரைகொடுத்தது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षडुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19180

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4689

सप्तोत्तरशततमः सर्गः—आन्ध्रप्रोत्थानाद्युत्सर्गकम् ॥ १०७ ॥

आदित्यहृदयोपदेशः—शुद्धिर्भवति तत्र योऽपि गच्छति.

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥
 देवतैश्च समागम्य द्रुपमभ्यागतो रणम् । उषागम्यान्नवाद्राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥ २ ॥

देवतैः	தேவர்களோடு	चिन्तया	செய்தியுடன்
समागम्य	கூடி	स्थितं च	நிலை துகொண்டிருக்கும்
रणं	பெருமை	रावणं	ரா வணனை
दृष्टुं	பார்த்து	अग्रतः	முன்பாக
अभ्यागतः	வந்த	दृष्ट्वा	கண்டி
भगवान्	கடவுள் குணப்பரிபூர்ண	युद्धाय	கொடிகொடு
अगस्त्यः	அகஸ்திய [பரிசீலி]	समुपस्थितं	அருகே நிற்கிற
ऋषिः च	முனிவரும்	रामं	ராமரை
ततः	அறிவொழுது	उषागम्य	அருகி
युद्धपरिश्रान्तं	யுத்தத்தில் களைந்து	अग्रतो	நிலை துகொண்டிருக்கிற
समरे	பெருவில்		யுத்தமுனிவரும்:

राम राम महाबाहो शृणु गुणं सनातनम् । येन सर्वानन्वित्य सवरे विजयिष्यसि ॥
 आदित्यहृदयं पुष्पं सर्वशुचिनाशनम् । जवावटं जपेदित्यपक्षयं परमं शिवम् ॥ ४ ॥
 सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापनाशनम् । विन्ताशोकप्रशमनमायुर्वधनमुत्तमम् ॥ ५ ॥

राम	" (१) राम प्रपन्नः ।
राम	आदिभ्यः प्रपन्नः कश्चित् ।
राम	शुद्धिः प्रपन्नः ।
महाबाहो	महाबाहोः महाबाहोः ।
सवरे	सर्वेषु ।
येन	यत् ।
असीन्	असिः ।
सर्वान्	सर्वान् ।
विजयिष्यसि	विजयिष्यसि ।
शृणु	शृणु ।
गुणं	गुणं ।
सनातनं	सनातनं ।
पुष्पं	पुष्पं ।
सर्वशुचिनाशनं	सर्वशुचिनाशनं ।

जवावटं	जवावटं ।
अपक्षयं	अपक्षयं ।
परमं शिवं	परमं शिवं ।
सर्वमङ्गल-	सर्वमङ्गलं ।
माङ्गल्यं	माङ्गल्यं ।
सर्वपापनाशनं	सर्वपापनाशनं ।
विन्ताशोक-	विन्ताशोकं ।
प्रशमनं	प्रशमनं ।
आयुर्वधेन	आयुर्वधेन ।
उत्तमं	उत्तमं ।
आदित्यहृदयं	आदित्यहृदयं ।
शिवं	शिवं ।
जपेत्	जपेत् ।

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् । पूजयस्व विवस्यन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥

रश्मिमन्तं	रश्मिमन्तं ।
समुद्यन्तं	समुद्यन्तं ।
देवापुर-	देवापुरं ।
नमस्कृतं	नमस्कृतं ।

भास्करं	भास्करं ।
भुवनेश्वरं	भुवनेश्वरं ।
विवस्यन्तं	विवस्यन्तं ।
पूजयस्व	पूजयस्व ।

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः । एष देवासुरगणाहोक्रान्तिर्गभस्तिभिः ॥

एषः हि	एषः हि ।
सर्वदेवात्मकः	सर्वदेवात्मकः ।
तेजस्वी	तेजस्वी ।
रश्मिभावनः	रश्मिभावनः ।

एषः	एषः ।
देवासुरगणा-	देवासुरगणाः ।
होक्रान्ति-	होक्रान्तिः ।
गभस्तिभिः	गभस्तिभिः ।
पतिः	पतिः ।

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः पञ्चापतिः । महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यर्षा पतिः ॥

एषः हि	एषः हि ।
ब्रह्मा च	ब्रह्मा च ।
विष्णुः च	विष्णुः च ।
शिवः	शिवः ।
स्कन्दः	स्कन्दः ।
पञ्चापतिः	पञ्चापतिः ।

महेन्द्रः	महेन्द्रः ।
धनदः	धनदः ।
कालः	कालः ।
यमः	यमः ।
सोमः	सोमः ।
अर्षा पतिः	अर्षा पतिः ।

पितरो वसवः साध्या अश्विनौ परुतो मनुः । वायुर्बहिः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥

प्रभाकरः हि	" ஒளிவயத்தருபவ ராகிய இவர்தான்	मरुतः	மருத்துக்கள் ;
पितरः	பிதர்க்கள் ;	मनुः	மனுபுகவான் ;
वसवः	வசவ-தேவதைகள் ;	वायुः	வாயுதேவர் ;
साध्याः	ஸாத்யர்க்கள் ;	बहिः	அகன்றிதேவர் ;
अश्विनौ	அக்ஷினிதேவர்க்கள் ;	प्रजाप्राणः	பிரணைகளின் உயிர் ;
		ऋतुकर्ता	ருதக்களைப்படைத்தவர்.

आदित्यः सविता सूर्यः स्वर्गः पूषा गभस्तिमान् । सुवर्णसदृशो भानुर्हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

आदित्यः	" அதிதிதேவரின் புதல்வர் ;	गभस्तिमान्	கிரணங்களைபுடை யவர் ;
सविता	சிருஷ்டிப்பவர் ;	सुवर्णसदृशः	பொன்னிறம் கொண்டவர் ;
सूर्यः	சிரியைகளைச் செய்யு மாறு தூண்டுபவர் ;	भानुः	பிரகாசிப்பவர் ;
स्वर्गः	ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப் பவர் ;	हिरण्यरेताः	{ பொன்மயமான பிரம் மண்டத்தை உண் டாக்கியவர் ;
पूषा	மழையால் போஷிப் பவர் ;	दिवाकरः	பகலை ஆக்கியவர்.

हरिदम्बः सहस्रार्चिः सप्तसप्तमिरीचिमान् । तिमिरोन्मथनः शंभुस्त्वष्टा मार्तण्ड अंशुमान् ॥

हरिदम्बः	" பச்சைக்குதிரைக ளைக்கொண்டவர் ;	तिमिरोन्मथनः	இருளையொழிப்பவர் ;
सहस्रार्चिः	பல் கிரணங்களை புடையவர் ;	शम्भुः	சேதமற்றதத்தரு பவர் ;
सप्तसप्तः	ஸப்த என்ற குதிரை யையுடையவர் ;	त्वष्टा	ஸர்வஸம்ஹாரகர், ஸர்வசம்ஹாரத்தில் அழிந்தவற்றை மீண்டும் படைக்கு மாறு தேவநிபயவர் ;
मरीचिमान्	ஒளிக்கதிர்களைக் கொண்டவர் ;	मार्तण्डः	{
		अंशुमान्	பிரகாசிப்பவர்.

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः । अग्निर्भोजदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः ॥

हिरण्यगर्भः	பிரம்மாண்டத்தின் நடுவில் விளங்குபவர் ;	अग्निर्भोजः	{ பகலில் தம்மிடம் அக் ளியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர் ;
शिशिरः	{ (பனிந்தவர்களின் உள்ளத்தைக்) குளிரச் செய்பவர் ;	अदितेः	அதிதிதேவரின்
तपनः	தவிக்கச்செய்பவர் ;	पुत्रः	புதல்வர் ;
भास्करः	ஒளிவய உண்டாக்கு பவர் ;	शङ्खः	{ சாயக்காலத்தில் சுய மாகவே தனிவய யடைபவர் ;
रविः	வாலராமும் துதிக்கப் பட்டவர் ;	शिशिरनाशनः	பனிவய நாசுப்பண் னுபவர்.

ஹ்யோமநாதஸ்தமோமேதீ க்ரமயஜு:சாமபாஸ: | ஘நஹ்ரீரபாமித்ரோ விந்ஹ்யவீதீ ஸுவஹ்ம: ||

ஹ்யோமநாத:	"ஆகாயத்திற்கு மன்னவர்;	அபாமிஸ:	தண்ணீர்க்கு நண்பர்;
தமோமேதீ	ராசுகைவப்பினப்பவர்;	விந்ஹ்யவீதீ	விந்தியமலையை தகதி ணயனத்தில் செல் லும் வழியாகக்கொ ண்டவர்;
க்ரமயஜு:சாம- பாஸ:	ரீக, யஜு-ஸ், ஸாமம், என்னும் வேதங்க ளின் கரையைக்கண் டவர்;		
஘நஹ்ரீ:	பெரும்மலைமுயை உண்டாகுபவர்;	ஸுவஹ்ம:	புனல்போல் ஆகாயமா சிய கழுத்திரத்தில் செல்பவர்.

ஆதரீ மஹ்லீ மூயு: பிஹ்ல: சர்வதாபந: | கவிவிஸ்வோ மஹாதேஜா ரக: சர்வமவீஜவ: ||

ஆதரீ	* வெயிலையுண்டவவர்;	கவி:	பாவராலும் அதிக்கப் பெற்றவர்;
மஹ்லீ	வட்டவடிவமன்னவர்;	விஸ்வ:	இவ்வுலகத்தை நிர்வ ஹிக்கின்றவர்;
மூயு:	அண்டந்தவரது பகை வர்களை நாசம் பண் ணுபவர்;	மஹாதேஜா:	பெருக்காந்திபொருந் தீயவர்;
பிஹ்ல:		உதயகாலத்தில் பொன்றிறமன்னவர்;	ரக:
சர்வதாபந:	மத்தியானத்தில் எல்லாரையும் எரிக்க கின்றவர்;	சர்வமவீஜவ:	எல்லாரது எம்ஸாரத் தூக்கும் உட்பத்தி காரணி.

நக்ஷத்ரஹ்ராரணாமஹிஸோ விஸ்வாபவந: | தைசாமபி தைஸ்வீ த்வாடசாஸநமோஸ்து தை: || 15 ||

நக்ஷத்ரஹ்ராரணாமஹிஸோ	"நக்ஷத்திரங்கள், இர ணுகள், தாரைகள் இவைகளுக்கும் தலைவர்;	த்வாடசாஸநம்	(இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷா, மித்தி ரன், வருணன், ஆர் யமன், அர்ச்சுன், விவன்வான், த்வஷ் டா, ஸனிதா, சிஷ் ணு, ஏந்த) பன்னிர ண்டுமீர்ந்திகளாக இருப்பவரே!
விஸ்வாபவந:			
தைசாமபி	ஒளி பொருந்திய அக்ளி முதலியவற் றும்குள்ளும்	தை	தேவர்க்குக்கு
தைஸ்வீ	மிக்க ஒளிபொருந்திய வர்;	நம:	கமஸ்காரம்
		அஸ்து	பிரணங்கட்டும்.

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

पूर्वाय गिरये	{ * விழக்குமையை உதிக்குமிடமாக உடையவருக்கு }	नमः	நமஸ்காரம்.
पश्चिमाय अद्रये		{ மேற்குபுறையை அஸ் சிக்குமிடமாக உடையவருக்கு }	ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये
नमः		नमः	நமஸ்காரம்.

जयाय जयभद्राय हर्यशाय नमो नमः । नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥

जयाय	{ * உடையவருக்கு நெற் றிகொடுப்பவரும், }	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து
जयभद्राय		{ வெற்றி, சேஷமம், இவைகளை அளிப்ப வருமான }	सहस्रांशो
हर्यशाय	{ பச்சைவண்ணமுள்ள குதிரையை உடைய வருக்கு }	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம், ஆதிதிதேவரின் புதல் வருக்கு
		नमः नमः	விழுந்துவிழுந்து நமஸ்காரம்.

नम उमाय वीराय सारङ्गाय नमो नमः । नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥

उमाय	{ * உடையவா தவர்களி டம் கொடுமையை காட்டுகின்ற }	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து
वीराय		{ ஜனங்களை பாலதொழி லில் மூட்டுகின்ற தவ }	पद्मप्रबोधाय
नमः		नमः	நமஸ்காரம்.
सारङ्गाय	{ வெகுலைகமாக ஆக யத்தில் சந்திரிப்பவ ருக்கு }	नमः नमः	மார்த்தாண்டருக்கு பண்முறை நமஸ்காரம்.

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे । भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥

ब्रह्मेशानाच्यु- तेशाय	{ * நமஸ்காரமும், சிவ பிராணமும், விஷ்ணு மையும், எல்லா ஆ பத்துகளிலும் பால னம் பண்ணுகிறவ ரும் }	आदित्यवर्चसे	ஆதித்யமுடைய
		{ ஜனங்களைத்தொழில் செய்யுமாறு ஏவுப வரும் }	भास्वते
		सर्वभक्षाय	எல்லாவற்றையும்[ரும்]
		रौद्राय	ஆழிப்பவருமான
		वपुषे	எல்லாவற்றையும்
सूर्याय		नमः	அழிக்கையில் கடு மையான உருவத் தையுடையவருக்கு நமஸ்காரம்.

तमोद्गाय हिमद्गाय शबुद्गायामितात्मने । कुतद्गाय देवाय ज्योतिषां पत्ये नमः ॥२०॥

तमोद्गाय	" துருளைப் போக்கு யின் தவறும்	அமிதாत्मने	{ அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபத்தை உடை யவரும்
हिमद्गाय	பனிகூடப்போக்கு யின் தவறும்	कुतद्गाय	நான் நிவந்தவர்களை நாசிக்கெய்கின் தவறும்
शबुद्गाय	{ (தம்மை அடைந்தவா று) பாசகவரை அழி ப்பவரும்	देवाय ज्योतिषां पत्ये नमः	{ வினங்குபவருமான தேஜஸ்களின் நமஸ்காரம் [பதிக்கு

तप्तचार्माकराभाय वह्नये विश्वकर्माणे । नपस्तमोऽभिनिद्गाय रुचये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

तप्तचार्माकराभाय	" உருக்கூட்டாத நிறம் கொண்டவரும்	तमोऽभिनिद्गाय	அகநூல்கிருளைப் பிளப்பவரும்
वह्नये	{ அக்ளிநூபமாக தின்று ஹவிவை வறிய பவரும்	रुचये	ஒளிவுபவமானவரு டான
विश्वकर्माणे	எல்லா இகத்துக்கும் கர்த்தரவும்	लोकसाक्षिणे	{ அந்தர்யாமியாய் இரு த்தால் இனங்களின் புண்யபாபங்களுக்கு சாட்சியானவருக்கு நமஸ்காரம்.
		नमः	

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः । पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

एषः वै	" இவரே	पायति	எல்லாவற்றையும் வந்த அடிக்கின்றார்.
भूतं	இகத்தை	एषः	இவர்
नाशयति	அழிக்கின்றார்.	तपति	எதிர்த்துநிற்கின்றார்.
प्रभुः	பிரபுவரலுமிவர்	एषः	இவர்
तदेव	அதைதேய	गभस्तिभिः	கிரண்களால்
सृजति	உண்டாக்குகின்றார்.	वर्षति	மழையைப் பொழிகி ன்றார்.
एषः	இவர்		

एष सुप्तेषु जागति भूतेषु परिनिहितः । एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥

एषः	" இவர்	एषः एव	இவர்தான்
भूतेषु	பிரானிகள்	अग्निहोत्रं च	அக்னிஹோத்ரமாயி ருப்பவர்.
सुप्तेषु	உறங்கும்பொழுது	अग्निहोत्रिणां	அக்னிஹோத்ரம் செய்பவர்களுக்கு
परिनिहितः	அந்தர்யாமியான ருந்து	फलं च एव	பயனாகவுழிகுப்பவர்.
जागति	விழித்திருக்கின்றார்.		

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च । यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥

वेदाः च	" வேதங்களும்	कृत्यानि च	கரியங்களோ அனைவ
क्रतवः च	யாகங்களும்		களும்
क्रतूनां	யாகங்களின்	सर्वः	எல்லா மும்
फलं एव	பயனும்	एषः	இந்த
लोकेषु	உலகங்களின்	प्रभुः	ஸர்வசக்தராகிய
यानि	எந்த	रविः एव	சூர்யபகவானோ.

एनमापत्सु कुक्ष्येषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तयन्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥२५॥

राघव	" ஸ்ரீராம!	भयेषु च	மனக்கலவரங்களிலும்
कश्चित्	ஒரு	एवं	இதை (ஆசீத்யநிலிரு
पुरुषः	புருஷன்		தயத்தை)
भारतसु	ஆபந்தங்களிலும்	कीर्तयन्	ஒதுபவனாய்
कुक्ष्येषु	கவ்சுடங்களிலும்	अवसीदति न	வருந்தா திருக்கின்
कान्तारेषु	காடுகளிலும்		றான்.

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् । एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥२६॥

एकाग्रः	" ஏகாக்ரசித்தனாய்	पूजयस्व	பூஜிப்பாயாக.
देवदेवं	தேவர்களுக்கு	एतन्	இதை
	தேவரும்	त्रिगुणितं	மும்முறை
जगत्पतिं	லோகங்களுக்கு	जप्त्वा	ஐயித்து
	பதியமாகிற	युद्धेषु	போர்களில்
एवं	இவ்வாறு	विजयिष्यसि	வெற்றிபெறுவாய்.

अस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि । एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च ययागतम् ॥

महाबाहो	" மஹாபாகுவே!	तदा	அப்பொழுது
अस्मिन्	இந்த	अगस्त्यः	அகஸ்தியர்
क्षणे	சுநணமே	एवं	இவ்வாறு
त्वं	நீ	उक्त्वा	மொழிந்தருளினிட்டு
रावणं	ராவணனை	ययागतं च	வந்தவழியே
वधिष्यसि	வதைப்பாய்."	जगाम	திரும்பிச்சென்றார்.

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा । धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥२८॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்சியாகிய	अभवत्	ஆனார்.
	அவர்	राघवः	ஸ்ரீராமர்
एतत्	இதற்கு	सुप्रीतः	பிரகங்களிப்புற்றவராய்
श्रुत्वा	திருச்செவிகாய்த்து	प्रयतात्मवान्	மொழிகளை ஆடக்கி
तदा	அப்பொழுது		யவராய்
नष्टशोकः	கவலை நீக்கியவராய்	धारयामास	அதை தயாளித்தார்.

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்ப்பகர் விரிய சூழ்வார்	आदित्यं	சூரியனார்
प्रेक्ष्य	முன்புநோத	प्रेक्ष्य	பார் துக்கொண்டு
जप्त्वा	ஆசமனஞ்செய்து	जप्त्वा	சுசித்த
शुचिः	பரிசுத்தராக	तु	அப்பொழுது
मूवा	* ஆசி	परं	மிகுந்த
धनुः	விடிகை	हर्षं	ஆனந்தத்தை
आशय	வைக்கொண்டு	अवाप्तवान्	கொண்டார்.

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् । सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥

हृष्टात्मा	களித்த உள்ளக் கொண்ட அவர்	महता	பெரும்
रावणं	ராவணனை	सर्वयत्नेन	முழு யத்தனத்த
प्रेक्ष्य	பார் து	तस्य	அவனுடைய [டன்
युद्धाय	யுத்தத்திற்கு	वधे	வகையில்
समुपागमत्	நெருங்கிவந்தார்.	धृतः	உறுதிக்கொண்டவராய்
		अभवत्	இருந்தார்.

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।

निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्वरेति

॥ ३१ ॥

अथ	அப்பொழுது	निशिचरपतिसंक्षयं	ராவணனை நசுத்த
सुरगणमध्यगतः	தேவகணங்களின் நடுகிலிருக்கும்	विदित्वा	அணுகித்தருளி விட்டு
रविः	சூரியபகவான்	त्वर	"தரிதப்படுவாயாக"
परमं	மிக	इति	என்று
मुदितमनाः	உள்ளக்களித்து	वचः	சிறுபொழிகைய
प्रहृष्यमाणः	உத்தமனாகக்கொண்ட	अवदत्	தருவாய்மலர்ந்தருளி னார்.
रामं	ஸ்ரீராமரை [வராய்		
निरीक्ष्य	பார் து		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तोत्तरशततमः सर्गः ॥

अष्टोत्तरशततमः सर्गः—நாற்றெட்டாவது ஸர்க்கம் || १०८ ||

रावणदुर्निमित्तानि - ராவணனது அபசகுனங்கள்.

स रथं सारथिर्हृष्टः परसैन्यप्रहर्षणम् । गन्धर्वनगराकारं समुच्छ्रितपताकिनम् ॥ १ ॥
 युक्तं परमसंपन्नैर्वाजिभिर्हेममालिभिः । युद्धोपकरणैः पूर्णं पताकाध्वजमालिनम् ॥ २ ॥
 असन्तमिव चाकाशं नादयन्तं वसुन्धराम् । प्रणाशं परसैन्यानां स्वसैन्यानां प्रहर्षणम् ॥
 रावणस्य रथं क्षिप्रं चोदयामास सारथिः ॥ ३ ॥

சா:	அந்த	पूर्ण	நிறைந் துள்ள தும்
सारथिः	தேரைநட த்தும்	पताकाध्वज-	} நிகரண்கள், கொடிகள்
सारथिः	சாரதி	मालिनं	
इष्टः	களிப்புற்றவனாய்		ஹவைகளின் வரிசை
परसैन्यप्रहर्षणं	சத்ருவைள் யங்களை யழிக்கின்ற	आकाशं च	களமைந்ததும்
रथं	சதயான தும்	असन्तं हव	ஆகாயத்தையே
गन्धर्वनगराकारं	கந்தர்வநகரத்தை ஓத்ததும்	वसुन्धरां	விழுக்குவதுபோலி
समुच्छ्रितपताकिनं	உயர் த்தப்பட்ட நிகரண்களுடையதும்	नादयन्तं	சத்திக்கச்செய்கிற தும்
परमसंपन्नैः	மிகவேகக்கொண்ட வைகளும்	परसैन्यानां	சத்ருவைள் யங்களை
हेममालिभिः	} ஹமர்ணமாலிகள் பூட் டப்பெற்றவைகளு மான	प्रणाशं	அழிப்பதும்
वाजिभिः		குதிரைகளால்	स्वसैन्यानां
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	प्रहर्षणं	உதரை நிறப்படுத்த வதுமான
युद्धोपकरणैः	யுத்தக்கருவிகளால்	रावणस्य	ராவணனது
		रथं	தேரை
		क्षिप्रं	விசைவாய்
		चोदयामास	செலுத்தினான்.

तमापतन्तं सहसा स्वनन्तं महास्वनम् । रथं राक्षसराजस्य नरराजो ददर्श ह ॥ ४ ॥

नरराजः	மனிடசக்ரவர்த்தி (ஸ்ரீராமர்)	स्वनन्तं	சப்திக்கின்ற துயான
सहसा	விசைவாய்	राक्षसराजस्य	அரக்கமன்னனது
आपतन्तं	எதிர்த்துவருகிறதும்	ते	அந்த
महास्वनं	பெரெரணையாய்	रथं	சதத்தை
		ददर्श ह	கண்டார்.

कृष्णवाजिसमायुक्तं युक्तं रौद्रेण वर्चसा । दीप्यमानमिवाकाशे विमानं सूर्यवर्चसम् ॥ ५ ॥
 तद्विपताकागहनं दक्षितेन्द्रायुधायुधम् । शरधारा विमुञ्चन्तं धारासारमिवाम्बुदम् ॥ ६ ॥
 तं दृष्ट्वा मेघसङ्काशमापतन्तं रथं रिपोः । गिरेर्वज्राभिमूढस्य दीपितः सहस्रस्वनम् ॥ ७ ॥
 विस्फारयन्वै वेगेन बालचन्द्रनं धनुः । उवाच पातन्ति रामः सहस्राक्षस्य सारथिम् ॥

रामः சூரமான்
 कृष्णवजिसमायुक्तं கறுத்த கிருஷிகள்கள்
பூட்டப்பெற்றதும்
 गौत्रेण உக்கிரமூலன்
 वर्चसा ஒளிப்புடன்
 युक्तं கடியதும்
 आसन्नो ஆகாயத்தில்
 विमानं इव விமானம்போல்
 दीप्यमाने பிரகாசிக்கின்றதும்
 सूर्यवर्चसं சூரியனொளிகொண்டதும்
 तदित्यनाकागहनं பின்னல்போன்ற
கொடி களுற்றதும்
 इन्दितेन्द्रासुवासुधं இந்திராயுதங்கள்தோ
ன்ற ஆயுதங்களை
தொற்றுகிறதும்
 वागासां மலைத்தாரையை
பொழியும்
 अम्बुदे इव மேகம்போலவே
 शरधाराः சரமாதிகளை
 विमुञ्चन्ते பொழிகின்றதும்
 मातले पश्य संख्यमावनन्ते रथं रिपोः
 मातले "மாதலியே!
 रिपोः சத்ருவீனது
 यथाऽपसव्यं पतता वेगेन पहता पुनः । समरे हन्तुमात्मानं तथा तेन कृता मतिः ॥ १० ॥
 महता "பெரும்
 वेगेन வேகத்துடன்
 अपसव्यं तथा அப்பிரதக்ஷிணமாக
 पुनः மீளவும் [வே
 पतता வரும்
 तेन அவனால் (ராவணனால்)
 तदपवादमातिष्ठन्पुद्गच्छ रथं रिपोः । विध्वंसयितुमिच्छामि वायुर्वैष पवोत्थितम् ॥ ११ ॥
 सव "ஆகையால்
 अग्रमादं தூக்கிரகையால்
 आतिष्ठन् இருப்பவனாய்
 रिपोः சத்ருவின்
 रथं ரதத்தைக் கொண்டு
 प्रयुद्मश्छ எதிர்த்து செல்லுமாயாக.

मेवयूनां மேகத்தை சிகர்த்த
தும்
 तत्राभिसुपथ வஜாயுதத்தால்
தாக்கப்பட்டது
 शीघ्रतः வெடிக்கும்
 गिरः மலைக்கு
 सदृशसन् ஒத்த" ஒலிகொண்டு
 आपन्नं எதிர்த்துவருவது
 तं அந்த [மான்
 रथं ரதத்தை
 वृष्टा பார்த்து
 वेगेन வேகமாய்
 बालकान्तले இளம்பிழை சந்திரனை
சிகர்த்து வளைந்த
விடலை
 धनुः காணொலி செய்கின்ற
இந்திரனது [வாய்
 विस्कारवन् वै சாரதியை
 तत्राश्रय மாதலியைப்பார்த்து
 सारथि பின்வருமாறு யுகள்
சூர் :
 मातलि
 उवाच

॥ ९ ॥

संख्यं பித்தலகையால்
 आपन्नं எதிர்த்துவருகின்ற
 रथं पश्य ரதத்தைப் பார்.
 समरे போரில்
 आत्मानं தன்னை
 हन्तु வதைத்ததுகொண்ட
 मतिः பத்திரனது
 कृता यथा கொள்ளப்பட்டிருக்க
கின்றதுபோலும்.
 उत्थितं मेघं கொண்டிய மேகத்தை
 वायुः காற்று
 इव எவ்வண்ணியோ
அவ்வண்ணமே
 विध्वंसयितुं அவனை அழிக்க
 इच्छामि விருக்கியுள்ளேன்.

अविह्वयसंभ्रान्तमव्यग्रहृदयेक्षणम् । रश्मिसञ्चारनियतं प्रचोदय रथं द्रुतम् ॥ १२ ॥

अविह्वये असंभ्रान्तं	" களைக்காட்டுதல் கலவரங்கொள்ளாமல்	रश्मिसञ्चारनियतं	கைவின கொள்ளுவதில் தவறாதவனாகவும்
अव्यग्र- हृदयेक्षणे }	ஆய் உன்னமும் திருஷ்டி யும் ஐரக்கிரமத்த கொண்டும்	द्रुतं	வேகமாய்
		रथं	தேரை
		प्रचोदय	செய்துத் துவராய்க.

कामं न त्वं समाधेयः पुरन्दरयोचितः । पुयुत्सुरहमेकाग्रः स्मारये त्वां न शिक्षये ॥

पुरन्दर- योचितः	"தேவேந்திரனது தேரைச் செலுத்திப் பழகிய தீ	एकाग्रः	ஒப்பற்ற முயற்சி கொண்டு
त्वं	நீ	पुयुत्सुः	போலிட விரும்பியவ னாய்
कामं	அதிகம்	त्वं	உனக்கு
समाधेयः न	எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்டியவனல்லன்.	स्मारये	நூபகப்படுத்து கிறேன்.
अहं	நான்	शिक्षये न	சுற்பிக்கவில்லை "

परितुष्टः स रामस्य तेन वाक्येन मातलिः । प्रचोदयामास रथं सुरसारथिसत्तमः ॥ १४ ॥

सुरसारथिसत्तमः	சிறந்த தேவசாரதி பரன்	तेन	அந்த
सः	அந்த	वाक्येन	வாய்தத்தால்
मातलिः	மாதலி	परितुष्टः	யிக ஆனந்தங்கொண் டவனாய்
रामस्य	ராமரது	रथं	ரதத்தை [உவனாய்
		प्रचोदयामास	செலுத்தினான்.

अपसव्यं ततः कुर्वन्नावणस्य महारथम् । चकोत्क्षिप्तेन रजसा रावणं व्यवधानयत् ॥ १५ ॥

ततः	அப்பொழுது	चकोत्क्षिप्तेन	சக்கிரங்களால் சினம்பிடி
रावणस्य	ராவணனது	रजसा	துரியால்
महारथं	பெருந்தேரை	रावणं	ராவணனை
अपसव्यं	வலப்புறமாக	व्यवधानयत्	மறைத்தான்.
कुर्वन्	செய்துகொண்டு		

ततः क्रुद्धो दशरथस्तान्निष्कारितेक्षणः । रथप्रतिमुखं रामं सायकैरवभूतयत् ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	रथप्रतिमुखं	ரதத்திற்கு எதிராய், வரும்
दशरथः	ராவணன்	रामं	ராமரை
क्रुद्धः	கொபங்கொண்டு	सायकैः	பாணங்களால்
तान्निष्कारितेक्षणः	கிவந்து விரிந்த கண் செருந்தவனாய்	अवभूतयत्	தாக்கினான்.

धर्षणामर्षितो रामो धैर्यं रोषेण लम्भयन् । जग्राह सुमहावेगमैन्द्रं युधि शरासनम् ॥

शरांश्च सुमहातेजाः सूर्यरश्मिसमप्रभान् ॥ १७ ॥

சுமஹாஜை:	மிக்க தேஜஸ்ஸையாகிய	சுமஹாவே	மிக்கசக்தி படைக்கப்
ராம:	ஸ்ரீராமர்	மேன்	பெற்ற
யுधि	போரில்	शरासनं	இந்திரசக்தி
धर्षणामर्षितः	எதிர்ப்பாணை விமர்சன	सूर्यरश्मिसम-	வில்லையாம்
रोषेण	கேடபத்தால்	प्रभान्	மற்றொரு கிரணம்
धैर्यं	ஊக்கத்தை	जग्राह	களை சேர்த்த ஓளி
लम्भयन्	அதிகமாய்கொண்டவ		கொண்டவைகளால்
	ராய்		பாணங்களையும்
			கைக்கொண்டார்.

तदोषोढं महद्युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । परस्परामिमुखयोर्दम्भयोश्च सिद्धयोः ॥ १८ ॥

तदा	அப்பொழுது	परस्पराभि-	ஒருவரைபொருவர்
दम्भयोः	கொழுத்த	मुखयोः	எதிர்த்த அவர்கு
भिद्योः इव	சிம்மங்கள் போன்ற	महत्	வர்களுக்கும்
	வர்களாய்	युद्धं	பெரும்
अन्योन्य-	ஒருவரைபொருவர்	उपोटम्	யத்தானது
वधकाङ्क्षिणोः		கதைக்க நினைபு	கிழிநாடிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । समेषुर्दேस्यं द्रष्टुं रावणक्षयकाङ्क्षिणः ॥ १९ ॥

ततः	அப்பொழுது	सिद्धाः	சித்தர்களும்
रावणक्षय-	ராவணனை அழிவை	परमर्षयः च	மற்றவர்களும்
काङ्क्षिणः		ईरथं	இருக்கக்கூடும் சிவ
देवाः	தேவர்களும்	द्रष्टुं	பார்க்க [முன்போல]
सगन्धर्वाः	கந்தர்வர்களுள் ளிட்ட	समेषु:	வர்கள்.

समुत्पेतुरथोत्पाता दारुणा रोमहर्षणाः । रावणस्य विनाशाय राघवस्य जयाय च ॥ २० ॥

अथ	அப்பொழுது	उत्पाताः	உபசக்தவர்கள்
रोमहर्षणाः	மயிர்க்க, க்கொழிக்க	रावणस्य	ராவணனை
	கின்றவர்களும்	विनाशाय	அழிக்கும்
दारुणाः	மிக்க பயங்கரமான	राघवस्य	ஸ்ரீராமரை
	வைகளுடைய	जयाय च	வெற்றிக்காகவும்
		समुत्पेतुः	கொன்றவர்களை.

ववर्ष रुधिरं देवो रावणस्य स्थोपरि ॥ २१ ॥

देवः	ஓர் தேவன்	स्थोपरि	சக்திசெய்து
रावणस्य	ராவணனை	रुधिरं	சுத்தத்தை
		ववर्ष	வாழித்தான்.

अधिक्रवपसंभ्रान्तपच्यग्रहदयेक्षणम् । रश्मिसञ्चारनियतं प्रचोदय रथं द्रुतम् ॥ १२ ॥

अधिक्रव पसंभ्रान्त	"களைக்காட்டும் கலவரங்கொள்ளாம லும்	रश्मिसञ्चारनियतं	வாய்க்கை கொள்வதில் தவறாதவனாகவும்
अच्यग्र- हदयेक्षणम् }	உள்ளமும் திருவடி யும் ஐக்கிரகை கொண்டும்	द्रुतं	வேகமாய்
		रथं	தேரை
		प्रचोदय	செலுத்துவாயாக.

कामं न त्वं समाधेयः पुरन्दरस्योचितः । पुयुत्सुरहमेकामः सारये त्वां न शिक्षये ॥

पुरन्दर स्योचितः	"தேவேந்திரனது தேரைச் செலுத்திப் பழகிய	एकामः	ஒப்பற்ற முயற்சி கொண்டு
त्वं	நீ	पुयुत्सुः	போரிட லிரும்பியவ னாய்
कामं	அதிகம்	त्वां	உனக்கு
समाधेयः न	எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்டியவனல்லன்.	सारये	ஐரபகப்படுத்து கிறேன்.
अहं	கான்	शिक्षये न	கற்பிக்கவில்லை."

परितुष्टः स रामस्य तेन वाक्येन मातलिः । प्रचोदयामास रथं सुरसारथिसत्तमः ॥ १४ ॥

सुरसारथिसत्तमः	சிறந்த தேவசாரதி யான	तेन	அந்த
सः	அந்த	वाक्येन	வாய்ப்பத்தால்
मातलिः	மாதலி	परितुष्टः	யிக ஆனந்தங்கொண் டதத்தை [உவனாய்]
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	रथं	கொலுத்தினான்.
		प्रचोदयामास	

अपसव्ये ततः कुव्त्रावणस्य महारथम् । चक्रोत्क्षिप्तेन रजसा रावणं व्यवधानयत् ॥ १५ ॥

ततः	அப்பொழுது	चक्रोत्क्षिप्तेन	சக்கிரங்களால் இனம்பிய
रावणस्य	ராவணனது	रजा	தூளியால்
महारथं	பெருந்தேரை	रावणं	ராவணனை
अपसव्ये	வலப்புறமாக	व्यवधानयत्	மறைத்தான்.
कुव्त्रं	செய்துகொண்டு		

ततः क्रुद्धो दशवीवस्ताम्रविस्फारितेक्षणः । रथप्रतिमुखं रामं सायकैरवधूनयत् ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	रथप्रतिमुखं	ததத்திற்கு எதிராய், வரும்
दशवीवः	ராவணன்	रामं	ஸ்ரீராமரை
क्रुद्धः	கொபங்கொண்டு	सायकैः	பாணங்களால்
ताम्रविस्फारितेक्षणः	சிவந்து லிரிந்த கண் கருந்தவனாய்	अवधूनयत्	தாக்கினான்.

धर्षणामर्षितो रामो धैर्यं रोषेण व्यभयन् । जग्राह सुमहावेगैन्द्रं युधि शरासनम् ॥

शरांश्च सुमहाவேजा: सूर्यरश्मिसमप्रभान् ॥ १७ ॥

सुमहावेजा:	மிக்க தேஜஸ்ஸிவா கிய	सुमहावेगं	மிக்கச்சக்தி படைக்கப் பெற்ற
राम:	ஸ்ரீராமர்	ऐन्द्रं	இந்திரனது
युधि	போளில்	शरासनं	விச்சையம்
धर्षणामर्षितः	வ திர்ஷயவக விபாசுத வராய்	सूर्यरश्मिसम- प्रभान्	சூர்யரஸது கிரணக் களை சிந்தி ஒளி கொண்டனவகளை பாணங்கொய்யும் கைக்கொண்டார்.
रोषेण	கோபத்தால்	शरान् च	
वैर्यं	வரையத்தைய	जग्राह	
व्यभयन्	வ திவராய்கொண்டவ ராய்		

तदोपोहं महद्युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । परस्पराभिमुखयोर्द्वयोश्चि सिद्धयोः ॥ १८ ॥

तदा	அப்பொழுது	परस्पराभि- मुखयोः	ஒருவரையொருவர் எதிர்த்த அங்கிரு வர்களுக்கு
द्वययोः	கொழுத்த	महत्	பெரும்
विद्ययोः इव	சிம்மங்கள் போன்ற வர்களாய்	युद्धं	யுத்தமானது
अन्योन्य- वधकाङ्क्षिणोः	ஒருவரையொருவர் வதைக்க கிரியை	उपोवम्	கிழுவாயிற்று.

ततो देवाः समन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । समैयुर्द्वैरथं द्रष्टुं रावणक्षयकाङ्क्षिणः ॥ १९ ॥

ततः	அப்பொழுது	सिद्धाः	சித்தர்களுள்
रावणक्षय- काङ्क्षिणः	ராவணனது அழிவை இச்சிக்கும்	परमर्षयः च	பாணிக்களும்
देवाः	தேவர்களும்	द्वैरथं	இரூபகங்களுடன் சே பார்க்க [முன்போலா வந்தனர்.
समन्धर्वाः	கந்தர்வர்களுள் ளிட்ட	द्रष्टुं	
		समैयुः	

समुत्पेतुरथोत्पाता दारुणा रोमहर्षणाः । रावणस्य विनाशाय राघवस्य जयाय च ॥२०॥

अथ	அப்பொழுது	उत्पाताः	உபசூனங்கள்
रोमहर्षणाः	மயிர்க்கூச்செறிவித் கின்றவகளுக்கும்	रावणस्य	ராவணனது
दारुणाः	மிக்க பயங்கரமான வைகளுமாய்	विनाशाय	அழிவிக்கும்
		राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
		जयाय च	கொற்றிக்காகவும்
		समुत्पेतुः	தோன்றலாயின.

ववर्ष रुधिरं देवो रावणस्य रथोपरि ॥ २१ ॥

देवः	இந்திரன்	रथोपरि	ரதத்தின்மீது
रावणस्य	ராவணனது	रुधिरं	ரத்தத்தை
		ववर्ष	வாரித்தான்.

वाता मण्डलिनस्तीक्ष्णा अपसंख्यं प्रचक्रुः

॥ २२ ॥

वाताः हि

காற்றுக்களும்

तीक्ष्णाः

கனூரமரணவைகலளாய்

मण्डलिनः

சமுதூற்று

अप ख्यं

ஆப்பிரதகநிணமாய்

प्रचक्रुः

சஞ்சரித்தன.

महद्भृकुलं चास्य भ्रममाणं नभःस्थले । येन येन रथो याति तेन तेन प्रधावति ॥२३॥

महद्

பெரும்

रथः

தேர்

भृकुलं च

சமுதூக்குக்கட்டமும்

येन येन

எந்தெந்த வழியாய்

नभःस्थले

ஆகாயத்தில்

याति

செங்கின்றதே

भ्रममाणं

வட்டமிடுவதாய்

तेन तेन

அவ்வவ்வழியாய்

अस्य

இவளது

प्रधावति

திரிந்தன.

संध्यया चावृता लङ्का जवापुष्पनिकाशया । दृश्यते संप्रदीप्तेव दिवसेऽपि वसुन्धरा ॥२४॥

जवापुष्पनिकाशया

வெட்டியத்தைய மலமர
திகர்த்த

लङ्का च

இலங்கையும்

संध्यया

மாலையால்

संप्रदीप्ता

பற்றி எரியும்

दिवसे अपि

பகலிலேயே

वसुन्धरा

வூழிதலம்

आवृता

சூழப்பெற்ற

इव

போன்றவாறும்

दृश्यते

காணப்பட்டது.

सनिर्घाता महोल्काश्च संपचेर्ष्वहास्वनाः

॥ २५ ॥

महोल्काः च

பெருங்கொள்ளிகளும்

महास्वनाः

பெருமரணகொண்
டவைகளாய்

सनिर्घाताः

இடியுடன் கூடியவை
களாய்

संपचेष्टः

விழந்தன.

व्यषादयंस्ता रक्षांसि रावणस्य तदाऽहिताः

॥ २६ ॥

तदा

அப்பொழுது

रावणस्य

ராவணனது

अहिताः

தீயவைகளாய்

रक्षांसि

ஆரக்கர்களை

ताः

அவைகள் (கொள்ளி
கள்)

व्यषादयन्

தன்புறுத்தின.

रावणश्च यतस्तत्र सञ्चवाल वसुन्धरा । रक्षसां च प्रहरतां गृहीता इव बाहवः ॥ २७ ॥

रावणः

ராவணன்

रक्षसां

ஆரக்கர்கள்

यतः च

எங்கிருந்தாரே

प्रहरतां

அடிக்கும்பொழுது

तत्र

அங்கு

बाहवः च

வைகளோடுவன்றால்

वसुन्धरा

வூழிமரணது

गृहीताः इव

பிடிக்கப்பட்டனபோ
லிருந்தன.

सञ्चवाल

அசைத்தது.

ताम्राः पीताः सिताऽश्वेताः पतिताः सूर्यरश्मयः । दृश्यन्ते रावणस्थाङ्गे पर्वतस्येव धातवः॥

राम्रास्य

ராவணனுடைய

सूर्यरश्मयः

சூரியரணைக்கள்

अङ्गे

சரிதத்தில்

पतिताः

விழந்தனவாய்

ताम्राः

கிவந்தவைகளும்

पर्वतस्य

பர்வதத்திவிடம்

पीताः

மஞ்சளரணவைகளும்

धातवः

தாதுக்கள்

सिताश्वेताः

வெளுத்தவைகளும்

इव

எவ்வாறே அவ்வாறே

கருத்தவைகளுமரண

दृश्यन्ते

காணப்பட்டன.

சூரேரதுகநாசுாஸ்ய வமநஸ்ய ஜவலந் ஸுலீ: | ஸ்ரேதுர்ஸுரவமீக்ஷந்ய: சர்ஸ்யஸிவம் சிவா: || 29 ||

சிவா:	கரிமன்	அஸர	இவனது (ராவணனது)
ஸுலீ:	கழுஞ்சுக்களரல்	ஸுலீ	முதல்தனது
அஸுரநா:	பிண்டொடராய்ப்பட்டவராய்	ஈக்ஷந்ய: ச	பார்க்கின் தலைவகளாய்
ஸுலீ:	முதல்களரல்	சர்ஸ்ய	ஆரீவசக்கொண்டு
ஜவலந்	நீரைய	அசிவம்	அமல்களராய்
வமநஸ்ய:	கங்கிக்கொண்டு	ஸ்ரேது:	ஊரீர்பிட்டன.

ஸதிகூலம் யயீ வாயு ரணே ஸாமூந்ஸஸுதிகரந | தஸ்ய ராசஸராஜஸ்ய கர்வந்ரூஹிவிலோபநம் ||

ஸாயு:	காற்று	தஸ்ய	அந்த
ரணே	கொரீல்	ராசஸராஜஸ்ய	ராசஸஸமன்னரின்
ஸாமூந்	புழுதிகளை	ரூஹிவிலோபந் கர்வந்	கண்களை மறைத்துக் கொண்டு
ஸஸுதிகரந்	வாரியகை, தத்தும் கொண்டு	ஸதிகூலம்	பிரதிகூலமாய்
		யயீ	சென்றது.

நிபேதுரிந்ராசநய: சீந்யே சாஸ்ய சமந்நத: | டுர்விஸஹஸ்வநா டுரா விநா ஜலஹஸ்வநம் ||

அஸ்ய	இவனுடைய	ஜலஹஸ்வநம் விநா ச	மேகவோகஸரின் நியே
சீந்யே	சேகரீயரில்	டுரா:	பயக்கரங்களாய்
சமந்நத:	காற்றுதம்	டுர்விஸஹஸ்வநா:	அசுந்தயமான ஓகா
இந்ராசநய:	இடிகள்	நிபேது:	ஈழுந்தன. [கொண்டு

திசஸ்ய ஸதிச: சர்வா வஹுஸ்திமிராவூதா:

திச:	திக்குகளும்	32
ஸதிச: ச	ஈதிக்குகளும்	விமிராவூதா:
சர்வா:	மரவும்	இருள் குழப்பப்பட்டவைகளாய்
		வஹு:
		அரின.

ஸாமூவர்பேண மஹதா டுர்வீசீ ச நஹஸிவந்

மஹதா	பெருமம்	33
ஸாமூவர்பேண	புழுதிவர்புத்தரல்	டுர்வீசீ
நஸ: ச	ஆகாயமுமம்	அஸிவந்
		ஊரீந்த.

கர்வந்ந்ய: கலஹ் டுர் சாரிகாஸ்தத்யம் ஸதி |

ஸத்யம் ஸதி	அவனது ரதத்திற்கு மேல்	நிபேது: சதஸஸ்த்ர டாரூண் டாரூணரூதா:
சாரிகா:	ஈணவந்தான் பறவை	டாரூணரூதா:
டுர்	கொடிய [கள்	டாரூண்
கலஹ்	சண்டையை	பயக்கரமாய்
கர்வந்ந்ய:	இடுகின் தலைவகளாய்	சதஸ:
		தஸ
		நிபேது:
		ஈழுந்தன.

जघनेभ्यः स्फुलिङ्गान्श नेत्रेभ्योऽभूणि सन्ततम् । सुमुचुस्तस्य तुरगास्तुल्यसग्निं च वारि च ॥

तस्य	அவனது	अग्निं च	நீணையும்
तुरगाः	குதிரைகள்	तुल्य	அதற்கொப்பான
जघनेभ्यः	பின் தட்டுகளினின்று	वारि च	ஐந்தனையும்
स्फुलिङ्गान्	தீப்பொறிகளையும்	सन्तत	அடிக்கடி
नेत्रेभ्यः	கண்களினின்று	सुमुचुः	விட்டன.
अभूणि च	கண்டுவந்தனையும்		

एवंप्रकारा बहवः समुत्पाता भयावहाः । रावणस्य विनाशाय दारुणाः संप्रजज्ञिरे ॥

एवंप्रकाराः	இவ்வகையான	समुत्पाताः	அபகருணைக்கள்
दारुणाः	கடுமையானவைகளும்	रावणस्य	ராவணனது
भयावहाः	அஞ்சுதக்கவைகளும்	विनाशाय	அழிக்கப்பொருட்டு
बहवः	பல [மாண	संप्रजज्ञिरे	தொன்றின.

रामस्यापि निमित्तानि सौम्यानि च शुभानि च । बभूवुर्जयसंसीनि प्रादुर्भूतानि सर्वशः ॥

रामस्य	ராமன்க்கு	सौम्यानि च	மங்களை மாணவைகளும்
जयसंसीनि	ஜயத்தை சூசிப்பிக் கின்றனவைகளும்	निमित्तानि	சகூணைக்கள்
शुभानि च	நன்மை பயக்கத்தக்க வைகளும்	सर्वशः अपि	எங்கும்
		प्रादुर्भूतानि बभूवुः	தொன்றின.

निमित्तानि च सौम्यानि राघवः स्वजयाय च । दृष्ट्वा परमसंहृष्टो हतं मेने च रावणम् ॥

राघवः च	ராமன்க்கும்	परमसंहृष्टः	பிகவுள்ளம் பூரித்தவ
स्वजयाय	தனது வெற்றிக்கான	रावणं च	ராவணனையும் [ராய்
सौम्यानि	மங்களை	हतं च	கொல்லப்பட்டவ
निमित्तानि	சகூணைக்களை		இவ்வகையே
दृष्ट्वा	பார்த்து	मेने	நீர்மரணித்தார்.

ततो निरीक्ष्यात्मगतानि राघवो रणे निमित्तानि निमित्तकोविदः ।

जगाम हर्षं च परां च निर्वृतिं चकार युद्धे अधिकं च विक्रमम् ॥ ३९ ॥

निमित्तकोविदः	சகூணைக்களை நன்கு ணர்ந்த	हर्षं च	உக்கண்டுகூணையும்
राघवः	ராமர்	परां	மிகுந்த
रणे	போரில்	निर्वृतिं च	மனநிற்பதிலையும்
आत्मगतानि	தன்னிடம் தொன்றிய	जगाम	கொண்டார்.
निमित्तानि	சகூணைக்களை	युद्धे दि	போரிடும்
ततः	அப்பொழுது	अधिकं च	மிகுந்த
निरीक्ष्य	பார்த்து	विक्रमं	பிரதாபத்தையும்
		चकार	கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥

நயித்தரணநம: சரீ:—காந்திரெண்பதாலது ஸர்க்கம். || 109 ||

ராமராவணயோ: சமசமர:—ராமராவணர்களு ளையுத்தம்.

தத: பவூதே சுகூரம் ராமராவணயோஸ்ததா | சமஹ்ஹீரயே யுதம் சரவலோகமயாவஹம் || 1 ||

தத:	அப்பொழுது	சரவலோக-	} எல்லா உலகங்களுக் கும் பயத்தைத் தரு வதுமான
சுகூரம்	அங்கிலத்தில்	மயாவஹம்	
ராமராவணயோ:	ஸ்ரீராமருக்கும், ராவணருக்கும்	சமஹ்	பெரும்
சுகூரம்	பிகைக்கொடியதும்	ஹீரயே	ஹீரயைக்கொண்ட
சுகூரம்	பிகைக்கொடியதும்	யுதம் பவூதம்	பொருத்தமுடையதும்

ததா ராக்ஷசசேனயே ச ஹரீணா ச மஹ்ஹீரயே | பவூதமஹரணம் நிஷேத் சமநிஷுத || 2 ||

தத:	அப்பொழுது	சல ச	சேனையும்
ராக்ஷசசேனயே ச	அரக்கர்களையும்	பவூதமஹரணம்	ஆயுதங்களைக் கொடு கின்றது.
ஹரீணா	காவலர்களை	நிஷேத்	அங்கிலத்துக்கொண்டு
மஹ்	பெரும்	சமநிஷுத	சென்றது.

சம்பயுதௌ ததா வலவந்நரராக்ஷஸௌ | வ்யாக்ஷிமஹ்ஹீரயா: சரவே பரம் விசயமயாநதா: || 3 ||

தத:	அப்பொழுது	சரவே	யாவதும்
சம்பயுதௌ	தங்களுடைய செய்தும்	வ்யாக்ஷிமஹ்ஹீரயா:	மனக்கொடுத்தவர் களாய்
வலவந்நர- ராக்ஷஸௌ	} உலகங்களான மானி டனையும் அரக்களை யும்	பரம்	பிரகந்த
ததா		பார்த்து	விசயம்
ததா	பார்த்து	அநதா:	அடைந்தார்கள்.

நானாமஹரணேந்யேபுஜேவிஸிதயுதய: | தஸ்யு: ப்ரேக்ஷய ச சம்யாம நாபிஜமயு: பரஸ்பரம் || 4 ||

விஸிதயுதய:	} ஆச்சரியத்தைக்கொ ண்டானத்தினர் களான ஆயர்கள்	பயம்:	கருதகுத்த
சம்யாம		பிரகந்த	சுயே:
ப்ரேக்ஷய ச	பார்த்துக்கொண்டே	தஸ்யு:	சின்னங்கள்.
நானாமஹரண:	பல ஆயுதங்களைக் கொண்டு	பரஸ்பரம்	ஒருவரையொருவர்
		அபிஜமயு: ந	பொருதாதிருந்தார் கள்.

ராக்ஷஸா ராவண சாபி வானராணா ச ராக்ஷயம் | பஸ்யதா விஸிதாபாணா சேந்யே சிவ்மிவாஹமௌ ||

ராவண	ராவணனை	பஸ்யதா	பார்த்துக்கொண்டி ருக்கும்பொழுது
ராக்ஷஸா ச சாபி	அரக்கர்களும்	சேந்யே	சேனையானது
ராக்ஷயம்	ஸ்ரீராமரை	சிவ்	சுத்திரம்
வானராணா ச	காவலர்களும்	ஹ	பொன்றவராய்
விஸிவாஹமௌ	சிக்கைத்த பார்த்து கொண்டவர்களாகி	அவமௌ	விளங்கிற்று.

तौ तु तत्र निमित्तानि दृष्ट्वा रावणराघवौ । कृतबुद्धी स्थिरामपौ युयुधाते हभीतवत् ॥

தौ	அந்த	அமீராவர்	அச்சமற்றவர்களாய்
रावणराघवौ तु	ராவணனும், ஸ்ரீராம	कृतबुद्धी	மனவுறுதிகொண்ட
	ரும்		வர்களாய்
तत्र	அப்பொழுது	स्थिरामपौ	மிக்க கோபங்கொண்
निमित्तानि	சமூகங்களை		டவர்களாய்
दृष्ट्वा हि	கண்டும்	युयुधाते	போர் புரிந்தார்கள்.

जेतव्यमिति काकुत्स्थो मतेव्यमिति रावणः । धृतौ स्ववीर्यसर्वस्वं युद्धेऽदर्शयतां तदा ॥

काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்,	धृतौ	சிக்கயங்கொண்டவர்
जेतव्यं	"வெற்றிகொள்ள		களாய்
	வேண்டும்"	तदा	அப்பொழுது
इति	என்றும்	युद्धे	போரில்
रावणः	ராவணன்	स्ववीर्यसर्वस्वं	தங்களது முழு பலத்
मतेव्यं	செத்தே தீரவேண்		தின் வாரத்தையும்
	டும்."	अदर्शयताम्	காட்டிக்கொண்டார்
इति	என்றும்		கள்.

ततः क्रोधादशमीवः शरान्सन्धाय वीर्यवान् । सुपी च ध्वजमुदिश्य राघवस्य रथे स्थितम् ॥

ततः	அப்பொழுது	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
वीर्यवान्	வீர்யகாலியாகிய	रथे	ரதத்தில்
शमीवः	தசகண்டன்	स्थितं	இருக்கின்ற
क्रोधात्	கொபத்துடன்,	ध्वजं	கொடிமைய
शरान्	பாணங்களை	उदिश्य	குறிவைத்து
सन्धाय	கொடுத்த,	सुपीव	விடுக்தான்.

ते शस्तपनासाद्य पुनन्दरथध्वजम् । रथशक्तिं परामृश्य निपेतुर्धरणीतले ॥ ९ ॥

ते	அந்த	पुनन्दरथध्वजं	இந்திரனது ரதக்
शराः	பாணங்கள்		கொடிமைய
रथशक्तिं	ரதத்திலிருக்கும்	अनासाद्य	அணுகாது
परामृश्य	மொதி [சக்தியில்	धरणीतले	புதாத்தில்
तं	அந்த	निपेतुः	விழ்த்தன.

ततो रामोऽभिसंकुद्धश्चापमायम्य वीर्यवान् । कृतमतिकृतं कर्तुं मनसा संप्रचक्रमे ॥ १० ॥

वीर्यवान्	வீர்யகாலியாகிய	आयम्य	வளைத்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	कृतमतिकृतं	செய்ததற்கு மாறற
ततः	அப்பொழுது	कर्तुं	செய்ய
अभिसंकुद्धः	மிக்க சினந்தவராய்	मनसा संप्रचक्रमे	எண்ணினார்.
चापं	விடலை		

रावणध्वजमुद्दिश्य सुभोच निशितं शरम् । महासर्पमिवासत्वं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥ ११ ॥

निशितं	கூரியதும்	तेजसा	ஒளியால்
महासर्प	பெரும்பாம்பு	ज्वलन्तं	ஆவலிக்கின்றதுமன்ன
इव	போன்றதும்	शरं	பாணமொன்றை
असत्	சரிக்கொண்டது	रावणध्वजं	ராவணன் கொடியை
	தும்	उद्दिश्य	குறிவைத்து
स्वेन	தனது	सुभोच	விடுத்தார்.

जगाम स महीं छित्वा दशभोवध्वजं शरः ॥ १२ ॥

सः शरः	அந்த பாணமானது	छित्वा	தண்டித்துவிட்டு
दशभोवध्वजं	தசகண்டனது த்வ	महीं	பூமிக்குள்
	இந்தது	जगाम	சென்றது.

स निकृत्तोऽपतद्भूमौ रावणस्य रथध्वजः ॥ १३ ॥

रावणस्य	ராவணனது	निकृत्तः	அதுக்கப்பட்டு
सः	அந்த	भूमौ	பூமியில்
रथध्वजः	ரதத்தின் த்வனும	अपतत्	விழுந்தது.
	னது		

ध्वजस्योन्मथने दृष्ट्वा रावणः सुमहाबलः । संभ्रदीप्तोऽभवत्क्रोधादमर्षात्मद्दृत्रिव ॥ १४ ॥

सुमहाबलः	மிக்கபலகாலியான	मदहन इव	பொகக்குகின்றவன்
रावणः	ராவணன்		போலாய்
ध्वजस्य	த்வஜத்தின்	क्रोधात्	கொபத்தால்
उन्मथने दृष्ट्वा	ஆழிவைப்பார்ந்து,	संभ्रदीप्तः	மிக்க ஆவலிக்கின்றவ
अमर्षात्	பொருத்தன்மையால்	अभवत्	ஆனான் [ஆய்

स रोषवशमापन्नः शरवर्षं महद्गमन् । रामस्य तुरगान्दीप्तैः शरैर्विव्याध रावणः ॥ १५ ॥

सः	அந்த	वमन्	வந்தித்துக்கொண்டு
रावणः	ராவணன்	रामस्य	ராமரது
रोषवशं आपन्नः	கொபம் மேலிட்டவ	तुरगान्	குதிராகளை
	ஆய்	दीप्तैः	ஆவலிக்கின்ற
मदहन्	பொருள்	शरैः	பாணங்களால்
शरवर्षं	ராவல்கள்துவ	विव्याध	எய்தான்.

ते विद्धा हरयस्तत्र नास्वलन्नापि बभ्रुसुः । बभूवुः स्वस्थहृदयाः पद्मनालैरिवाहताः ॥

तत्र	அப்பொழுது	आहताः इव	அடிக்கப்பட்டவை கள் போலவே
विद्धाः	அடிக்கப்பட்டவை காரண	स्वस्थहृदयाः	மனகிம்மதிக்கொண்ட வைகளால்
ते	அந்த	बभूवुः	இருந்தன.
हरयः	குதிரைகள்,	अस्य नून	தமொருவரில்.
पद्मनालैः	தாமரைத்தண்டு காரண	बभ्रुसुः न अपि	கலவாமுழுதுமிருந் தன.

तेषामसंभ्रमं दृष्ट्वा वाणिनां रावणस्तदा । भूय एव सुसंकुदः शरवर्षं मुमोच ह ॥ १७ ॥

रावणः	ராவணன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
तदा	அப்பொழுது	सुसंकुदः	மிகக்கொபங்கொண் டவனாய்
तेषां	அந்த	भूयः एव	மீளவும்
वाणिनां	குதிரைகளின்	शरवर्षं	பரணவர்க்குத்ததை
असंभ्रमं	கலவாமண்டலாத் தன்மைமைய	मुमोच ह	விடுத்தான்.

तदाश्च परिचाश्वैव चक्राणि मुसञ्जानि च । गिरिशृङ्गाणि वृक्षांश्च तथा शूलपरश्वधान् ॥
मायाविहितमेतत्तु शस्त्रवर्षमपातयत् । तुमुलं त्रासजननं भीमं भीमप्रतिस्वनम् ॥ १९ ॥

तदाः च	கதைகளையும்	तुमुलं	கலவாமுண்டலக்கு வதும்
परिचाः च	உழுகைத்தடிகளையும்	त्रासजननं	பயத்தை விளைவிப் பதும்
चक्राणि एव	சக்கரையுக்களையும்	भीमं	கொடியரணதும்
मुसञ्जानि च	முண்டலையுக்களையும்	भीमप्रतिस्वनं	பயங்கரமான ஒலி கொண்டதுமான
गिरिशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்	शस्त्रवर्षं तु	ஆயுதவர்க்குத்தையும்
वृक्षांश्च	விருகைகளையும்	अपातयत्	பிரயோகித்தான்.
शूलपरश्वधान् तथा	சூலங்களையும், கோட இந்த [சிகளையும்		
एतत्	மாயையால் கருஷ்ட க்கப்பட்டதும்		
मायाविहितं			

तद्वर्षमभव युद्धे नैकशस्त्रमयं महत् । विमुच्य राववरथं समन्ताद्वा नरे वले ॥ २० ॥

युद्धे	போரில்	राववरथं	ராவரரது ரதத்தை
नैकशस्त्रमयं	பல ஆயுதக்கம்பல மைய	विमुच्य	விட்டுவிட்டு
महत्	அந்த	वा नरे	வானர
वर्षं	பெரும்	वले	வைகம்பத்தில்
	வர்க்குமானது	समन्तः	சாற்புறமும்
		अभवत्	விழுந்தது.

सायकैरन्तरिक्षं च चकाराशु निरन्तरम् ॥ २१ ॥

सायकैः	பாணக்களை	निरन्तरं	வெளியற்றதாய்
अन्तरिक्षं च	ஆகாசத்தையும்	आशु	வினாசவில்
		चकार	செய்தான்.

सहस्रशस्ततो बाणानश्रान्तहृद्योद्यमः । सुमोच च दशधीवो निःसङ्गेनान्तरात्मना ॥ २२ ॥

अश्रान्तहृद्योद्यमः	சலியாமன தூய் முயற் புக்கொண்ட	ततः	அப்பொழுது
दशधीवः	பதின்மூன்று	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான
निःसङ्गेन	சலிரக்கடற்ற	बाणान्	பாணக்களை
अन्तरात्मना च	உள்வந்துடன்	सुमोच	விடுத்தான்.

व्यायच्छमानं तं दृष्ट्वा तत्परं रावणं रणे । प्रहसन्निव काकुत्स्थः सन्ध्ये सायकाञ्छितान् ॥

काकुत्स्थः	ககூதர்	दृष्ट्वा	கவனித்து
तं	அந்த	प्रहसन् इव	புன்னைக்கொண்டு
रावणं	சாவணனை	शितान्	கூரிய
रणे	போரில்	सायकान्	பாணக்களை
तत्परं	மகக்கங்கொண்டு	संश्लेषे	தொடுத்தார்.
व्यायच्छमानं	எய்பவனாய்		

स सुमोच ततो बाणाव्रणे शतसहस्रशः । तान्दृष्ट्वा रावणश्चक्रे स्वशरैः खं निरन्तरम् ॥

सः	அவர்	रावणः	சாவணன்
ततः	அப்பொழுது	तान्	அவைகளை
रणे	போரில்	दृष्ट्वा	கவனித்து
शतसहस्रशः	நூற்றுக்கணக்கானவும் ஆயிரக்கணக்கானவும்	स्वशरैः	தனது பாணக்களால்
बाणान्	பாணக்களை	खं	ஆகாயத்தை
सुमोच	விடுத்தார்.	निरन्तरं	இடைவெளியற்றதாய்
		चक्रे	செய்தான்.

ततस्ताभ्यां प्रमुक्तन शरवर्षेण भास्वता । शरवद्भ्रमिवाभाति द्वितीयं भास्वदम्बरम् ॥ २५ ॥

ततः	அப்பொழுது	शरवर्षं	சரக்களால் கட்டப் பட்ட
ताभ्यां	அவ்விருவர்களால்	भास्वत्	பிரகாசிக்கும்
प्रमुक्तन	விடப்பட்டதும்	द्वितीयं	மற்றொரு
भास्वता	பிரகாசிக்கின்றது	अम्बरं इव	ஆகாயப்போல்
	பாண	आभाति	விளங்குகிறது.
शरवर्षेण	பாணவர்க்கத்தால்		

नानिमित्तोऽभवद्वाणो नातिमेत्ता न निष्फलः । तथा विस्मृतो वाणात्रामरावणयोर्मृधे ॥

மே	பொயில்	அநிமித்த:	குறிதப்படுததாக
तथा	அவ்வண்ணமாய்	अभवत् न	ஆகவில்லை.
रामरावणयोः	ஸ்ரீராமரும் ராவண னும்	अतिमेत्ता	வேறுகுறியில் பாய்ந்த தாகவும்
वाणान्	பாணங்களை	न	ஆகவில்லை.
विस्मृतोः	கிடுகையில்	निष्फलः	பயனற்றதாக
वणः	பாணமாத ன	न	ஆகவில்லை.

प्रायुद्धयतामविच्छिन्नमस्यन्तौ सव्यदक्षिणम् । चक्रतश्च शरौघैस्तौ निरुच्छ्वासमिवाम्बरम् ॥

सव्यदक्षिणं	வலமாகவும் இடமாக வும்	शरौघैः	பாணசூலங்களால்
अविच्छिन्नं	இடைவிடாது	अम्बरं	ஆகாயத்தை
अस्यन्तौ	எய்பவர்களாய்	हव	முற்றும்
प्रायुष्यतां	போரிட்டார்கள்.	निरुच्छ्वासं च	இடைவெளியற்ற தாகவே
तौ	அவர்கள்	चक्रतुः	செய்தார்கள்.

नान्तरं दृष्टो किञ्चित्पथ्यद्भिरनिमेषणम् । भूमिष्ठैः कपिरक्षोभिः खस्यैर्वा देवदानवैः ॥

अनिमेषणं	இடைக்கொட்டாது	खस्यैः	வானத்திலிருக்கின்ற
पथ्यद्भिः	பார்க்கும்	देवदानवैः वा	தேவர்களாலும் அசு-
भूमिष्ठैः	பூமிமீலிருக்கும்	किञ्चित्	கிதிது [பர்க்காலும்
कपिरक्षोभिः	வானரர்களாலும் அசுக்கர்களாலும்	नान्तरं	இடமும்
		दृष्टो न	காணப்படவில்லை.

रावणस्य ह्यात्रामो ह्यात्रामस्य रावणः । जघ्नतुस्तौ तथाऽन्योन्यं कृतानुकृतकारिणौ ॥

रावणस्य	ராவணனது	तथा	அவ்வண்ணமாய்
ह्यान्	குதிரைகளை	अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்
रामः	ஸ்ரீராமரும்,	कृतानुकृतकारिणौ	செய்யப்பட்டதற்கு மாறு செய்பவர் களாய்
रामस्य	ஸ்ரீராமரது		
ह्यान्	குதிரைகளை	अघ्नतुः	புடைத்துக்கொண் டார்கள்.
रावणः	ராவணனும்		
तौ	அவ்விருவர்களும்		

एवं तौ तु सुसंकुडौ चक्रतुर्बुद्धमद्भुतम् । मुहूर्तमभवद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ ३० ॥

एवं	இவ்வண்ணமாய்	चक्रतुः	செய்தார்கள்.
तौ तु	அவ்விருவர்களும்	मुहूर्तं	சிறிதுகாலம்
सुसंकुडौ	மிகக்கொப்பக்கொண் டவர்களாய்	युद्धं	யுத்தமானது
* युद्धं	ஆச்சர்யமான	तुमुलं	மிகக் குழப்பமாகவும்
युद्धं	போரை	रोमहर्षणं	மயிர்க்குச்செதிகிப்ப
		अभरणं	இருந்தது. [தாகவும்

प्रयुध्यमानौ समरे महाबलौ शितैः शरै रावणलक्षणाग्रजौ ।

ध्वजावपातेन स राक्षसाधिपौ भृशं प्रचुक्रोध तदा रघूत्तमे

॥ ३१ ॥

महाबलौ	மகாபலகாலிகளான	तदा	அப்பொழுது
रावणलक्षणाग्रजौ	ராவணனும் ஸ்ரீராமனும்	ध्वजावपातेन	தவளுத்தின் தாசத் தால்
समरे	போரில்	सः	அந்த
शितैः	கரிய	राक्षसाधिपः	ராவணமன்னன்
शरैः	புணக்களால்	रघूत्तमे	ஸ்ரீராமரிடத்தில்
प्रयुध्यमानौ	போரிட்டுக்கொண்டார்கள்.	भृशं	மிக
		प्रचुक्रोध	கேரபங்கொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे नवोत्तरशततमः सर्गः ॥

भांशितः श्लोकाः 19745

युद्धकाण्डे भांशितः श्लोकाः 5070

दशोत्तरशततमः सर्गः—आठ்துப்பத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ३१० ॥

रावणशिरश्छेदः—ராவணனை தலைமைய வெட்டுவது.

तौ तदा युद्धयमानौ तु समरे रामरावणौ । ददृशुः सर्वभूतानि विस्मितेनान्तरात्मना ॥

तदा	அப்பொழுது	सर्वभूतानि	எல்லா உயிரினங்களும்
समरे	போரில்	विस्मितेन	ஆச்சரியமுற்ற
युध्यमानौ	போரிடும்	अन्तरात्मना	உள்ளத்தோடு
तौ	அந்த	ददृशुः	பார்த்தார்கள்.
रामरावणौ तु	ஸ்ரீராமனையும் ராவணனையும்		

अद्वयन्तौ तु समरे तयोस्तौ स्वन्दनोत्तमौ । परस्परमभिक्रुद्धौ परस्परमभिद्रुतौ ॥

परस्परवधे युक्तौ घोररूपौ बभूवतुः

॥ २ ॥

तु	அப்பொழுது	अभिक्रुद्धौ	கொண்டொண்டு
तयोः	அவ்விருவர்களுடைய	परस्परं	ஒன்றை ஒன்று
तौ	அந்த	अभिद्रुतौ	எதிர்த்தவைகளாய்
स्वन्दनोत्तमौ	சிறந்த ரதங்களரிசண்டம்	परस्परवधे	ஒன்றையொன்று வதைப்பதில்
समरे	போரில்	युक्तौ	சேடிபட்டனவாய்
अद्वयन्तौ	அன்புறுத்துபவைகளாய்	घोररूपौ	பயங்கரமான கோரத்தங்கொண்டனவாய்
परस्परं	ஒன்றுநின்றொன்று	बभूवतुः	இருந்தன.

मण्डलानि च वीथीश्च गतप्रत्यागतानि च । दर्शयन्तौ बहुविधां सूतसारथ्यजां गतिम् ॥

मण्डलानि च	மண்டலகதிகளையும்	सूतसारथ्यजां	தேர்ப்பாக்கள் தே ரோட்டும் சாமர்த் தியத்தால் கிளைந்த
वीथीः च	கேர்ததிகளையும்		
गतप्रत्या- गतानि च	எதிர்த் தவருதல்களை யும் எதிர்த் துப்போ தல்களையும் ஆகிய	गति	கமலத்தை
बहुविधां	பலவிதமான	दर्शयन्तौ	அவர்கள் காட்டி நின்றனர்.

अर्दयन्नावणं रामो राघवं चापि रावणः । गतिवेगं समापन्नौ प्रवर्तननिवर्तने ॥ ४ ॥

रावणं	ராவணனை	च	அப்படியே தாக்கியும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	प्रवर्तननिवर्तने	முன்னே குதலிலும் பின்வருதலிலும்
अर्दयन्	தாக்கியும்	गतिवेगं	கடுகிய கதியை
राघवं अपि	ஸ்ரீராமனாரயும்	समापन्नौ	கொண்டார்கள்.
रावणः	ராவணன்		

क्षिपतोः शरजालानि तयोस्तौ स्यन्दनोत्तमौ । चेरतुः संयुगमर्द्दी सासारौ जलदौ यथा ॥

शरजालानि	பாணஜாலங்களை	सासारौ	வர்க்கிக்கும்
क्षिपतोः	பொழியும்	जलदौ	இருமேகங்கள்
तयोः	அவ்விருவர்களின்	यथा	போன்றவாறும்
तौ	அந்த	संयुगमर्द्दी	பொர்க்களைத்தில்
स्यन्दनोत्तमौ	இருகிறந்த ரதங்களும்	चेरतुः	சஞ்சரித்தனர்.

दर्शयित्वा तथा तौ तु गतिं बहुविधां रणे । परस्परस्याभिमुखौ पुनरेवावतस्यतुः ॥ ६ ॥

तौ तु	அவ்விருவர்களும்	दर्शयित्वा	காட்டி
रणे	போரில்	परस्परस्य	ஒன்றுக்கொன்று
तथा	அவ்வண்ணமே	अभिमुखौ	எதிர்ப்புக்கொண்டவ
बहुविधां	பலவிதமான	पुनः एव	மீளவும் [கொல்]
गतिं	கதியை	अवतस्यतुः	பொருதலின்றனர்.

धुरं धुरेण रथयोर्वक्तुं वक्त्रेण वाजिनाम् । पताकाश्च पताकाभिः समेयुः स्थितयोस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	वक्त्रं	முகம்
स्थितयोः	பொருதலின் த	वक्त्रेण	முகத்தோடும்
रथयोः	ரதங்களின்	पताकाः	கொடிகள்
धुरं	தகம்	पताकाभिः च	கொடி கிளைகளும்
धुरेण	தகத்தோடும்	समेयुः	தாக்கிக்கொண்டனர்.
वाजिनां	குதிரைகளின்		

रावणस्य ततो रामो धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः । चतुर्भिक्षतुरो दीर्घिह्यान्पत्यसर्पयत् ॥ ८ ॥

ततः	அப்பொழுது	शैः	பாணாக்களால்
रामः	ஸ்ரீராமர்	रावणस्य	ராவணானது
धनुर्मुक्तैः	கில்லிளின்று விடுக்க	चतुरः	சான்றகு
दीर्घैः	இவலிக்கும் [ப்பட்ட	ह्यान्	குதிரைகளை
शितैः	கூரிய	प्रत्यसर्पयत्	திரும்பி ஓடச்செய்
चतुर्भिः	சான்றகு		தார்

स क्रोधवशमापन्नो ह्यानामपसर्पणे । सुमोच निशितान्वाणान्त्राश्रवाय निशाचरः ॥ ९ ॥

सः	அந்த	ह्यानां अपसर्पणे	குதிரைகள் ஓடுவதில்
निशाचरः	ஆசர்கள்	रावणाय	ஸ்ரீராமர்மீது
क्रोधवशं भावन्नः	கொபம் மேலிட்டவ	निशितान्	கூரிய
	னும்	वाणान्	பாணாக்களை
		सुमोच	விடுத்தான்.

सोऽतिविद्धो क्लृप्ता दशभीवेण राववः । जगाम न विकारं च न चापि व्यथितोऽभवत् ॥

सः राववः	அந்த ஸ்ரீராமர்	विकारं च	கலவரத்தைதயும்
क्लृप्ता	பலதாலியாகிய	जगाम न	கொள்ளவில்லை;
दशभीवेण	தசகண்டனும்	व्यथितः अपि च	வருத்தமுற்றவராக
अतिविद्धः	எய்தியவரட்டவராய்	अभवत् न	ஆகவில்லை. [யும்.

चिक्षेप च पुनर्वाणान्वज्रपातसमस्त्रिनात् । सारथिं वज्रहस्तस्य समुद्दिश्य निशाचरः ॥

निशाचरः	ஆசர்கள்	वज्रपातसमस्त्रिनात्	வஜ்ராயுதத்தை திகர்
वज्रहस्तस्य	இந்திரனது		த்த ஓலிகொண்ட
सारथिं	சாரதியை	वाणान्	பாணாக்களை
समुद्दिश्य	குறிவைத்து	चिक्षेप	விடுத்தான்.
पुनः च	மீளவும்		

मातलेस्तु महावेगाः शरीरे पतिताः शराः । न सूक्ष्ममपि संमोहं व्यथां वा प्रदुर्बुधि ॥

युधि	போயில்	पतिताः	பாய்ந்தவைகளால்
महावेगाः	பகரவேகங்கொண்ட	वथां वा	வேதனைவையத்தானும்
शराः	பாணாக்கள்		கட்டும்
तु	அப்பொழுது	संमोहं	கலவரத்தைத்தானும்
मातलेः	மாதலின்	सूक्ष्मं अपि	சிறீதும் [கட்டும்
शरीरे	சரீரத்தில்	प्रदुः न	உண்டாக்கவில்லை.

तया धर्षणया क्रुद्धो मातलेर्न तथाऽऽत्वनः । चकार शरजालेन राघवो विमुखं रिपुम् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तथा न	அவ்வகிதம் கோபம்
मातलेः	மாதலீக்கு		கொள்ளவில்லை,
तया	ஆந்த	शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
धर्षणया	பரிபலத்தால்	रिपुं	சத்ருவை
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டார்.	विमुखं	உள்ளம் உதரலெடுத்
आत्मनः	தன்விஷயத்தில்	चकार	செய்தார். [தவறும்]

विशतं विशतं पष्टिं शतशोऽथ सहस्रशः । मुमोच राघवो वीरः सायकान्स्यन्दने रिपोः ॥

वीरः	ஞேரராகும்	विशतं	முப்பதாகவும்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	पष्टिं	அறுபதாகவும்
रिपोः	சத்ருவின்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
स्यन्दने	ரதத்தில்	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்
सायकान्	பாணங்களினை	अथ	ஆப்பொழுது
विशतं	இருபதாகவும்	मुमोच	விடுத்தார்.

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः । गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥ १५ ॥

रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	गदामुसल-)	கதாயுதங்கள் முசலா
रावणः अपि	ராமானனும்	वर्षेण)	யுதங்கள் இவைக
ततः	அப்பொழுது		ளின் வர்ஷத்தால்
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டு	प्रत्यर्दयत्	எதிர்த்துத்தான் புறுத்
रणे	போரில்		தினார்.

तस्मृत्तं महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ १६ ॥

तस्	ஆந்த	तुमुलं	நிகக்கலவரமாகவும்
महत्	பெரும்	रोमहर्षणं	மயிர் க்கூச்செறிவிப்ப
युद्धं	போராணது	प्रवृत्तम्	நிகழ்த்தது. [தாகவும்]

गदानां मुसलानां च परिघाणां च निस्त्रयैः । शराणां पुद्गपातैश्च क्षुभिताः सप्त सागराः ॥

सप्त	எழு	परिघाणां च	உழைத்தடி களுடைய
सागराः	சமுத்திரங்களும்	निस्त्रयैः	ஒலிகள் அனும். [வும்]
शरानां	கதை களுடையவும்	शराणां	பாணங்களின்
मुसलानां च	முசலாயுதக்களுடைய	पुद्गपातैः च	முனைப்பாய்க்கல்
	வும்	क्षुभिताः	களர அனும்
			கலக்கமுற்றன.

क्षुभानां सागराणां च पातालतलवासिनः । व्यथिताः पन्नगाः सर्वे दानवाश्च सहस्रशः ॥

सागराणां	சமுத்திரங்கள்	पन्नगाः	பன்னகர்களும்
क्षुभानां च	கலக்கமுறுகையில்	दानवाः	தானவர்களும்
पातालतलवासिनः	பாதாள உலகில்	सर्वे च	எவரும்
	வசிக்கும்	व्यथिताः	கொதனை யுற்றார்கள்.
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான		

चकम्पे मेदिनी कुम्भ्या सशैलवनकानना । भास्करो निष्प्रभश्चासीन्न ववौ चापि मारुतः॥

சசீலவன - } கானா } மேதினி கும்ப்யா சகம்ப்யே	மலைகளுக்கும் கானகளுக்கும் உள் பூமி [ளிட்ட முழுதும் அழிந்தது.	भास्करः च निष्प्रभः भासीन् मारुतः अपि च ववौ न	சூரியனும் நூரிடமுக்கியவனும் இருந்தான். காற்றும் விசலில்லை.
--	--	---	--

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । चिन्तामापेदिरे सर्वे सकिन्नरमहोरगाः ॥

ततः देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाः परमर्षयः च	அப்பொழுது தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ளிட்ட சித்தர்களும் மகரிஷிகளும்	सकिन्नरमहोरगाः सर्वे चिन्ता आपेदिरे	கின்னரர்களும் மகேச ரகர்களுமுள் ளிட்ட யாவரும் =வகையை அடைந்தார்கள்.
---	--	--	---

स्वस्ति गोब्राह्मणेभ्यस्तु शोकास्तिष्ठन्तु शाश्वताः ।

जयतां राघवः संख्ये राघवं राक्षसेश्वरम् ॥ २१ ॥

एवं जपन्तोऽप्यथंस्ते देवाः सर्षिगणास्तदा । रामरावणयोर्बुद्धं सुधोरं रोमहर्षणम् ॥ २२ ॥

तदा ते सर्षिगणाः देवाः गोब्राह्मणेभ्यः तु स्वरित शोकाः शाश्वता तिष्ठन्तु राघवः संख्ये राक्षसेश्वरं	அப்பொழுது அந்த சிவிகணங்களைய தேவர்கள் "பகக்களுக்கும் பிரா மணர்களுக்கும் கேழாமமுண்டாகட்டும். கேள அக்கள் அழிவற்றவைகளாய் இருக்கட்டும். சூரியன் பேரில் ராக்ஷஸன் ளாகிய	राघवं जयतां एवं जपन्तः रामरावणयोः सुधोरं रोमहर्षणं सुद्धं अपवपन्	ராவணனை வெற்றிக்கொண்டு கிளக்கட்டும்" என்றவரும் (தெய்வக்களைப்) பிரா மத்திப்பகர்களாய் சூரியனாகணர்களு டைய விடையக்காரரானதும் மறிக் கூக்கொறிக்கிப் பதமாய் யுத்தத்தை யாற்றுக்கொண்ட இருந்தார்கள்.
---	--	--	--

गन्धर्वाप्सरसां सङ्घा ददृशुर्बुद्धमद्भुतम् ॥ २३ ॥

गन्धर्वाप्सरसां सङ्घाः	{ கந்தர்வர்களுடைய வும் அப்பொஸர்களு டையவும் கூட்டங் ளும்	अद्भुतं सुद्धं ददृशुः	ஆச்சரியகரமான பொரை கவனித்தார்கள்.
---------------------------	---	-----------------------------	--

गगनं गगनाकारं सागरः सागरोपमः । रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिव ॥ २४ ॥
 एवमूचुस्तदालोक्य युद्धं ते रोमहर्षणम् ॥ २५ ॥

ते	அவர்கள்	सागरः	சமுத்திரமானது
तव	அந்த	सागरोपमः	சமுத்திரத்திற்கே சிகரானது.
रोमहर्षणे	மயிர்க்கூச்செறியிப்	रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர் களுடைய
युद्धं	யுத்தத்தை [பதான	युद्धं	போரானது
आलोक्य	கவனித்து	रामरावणयोः } इव	ஸ்ரீராமராவணர்களு டையதைப்பி சிகரத் தது.
एव	பின்வருமாறு		
उचुः	மொழிந்தார்கள்:		
गगनं	"ஆகாயமானது		
गगनाकारं	ஆகாயத்தையே சிகர்த்தது.		

ततः क्रुद्धो महाबाहू रघूणां कीर्तिवर्धनः । संघाय धनुषा रामः शरमाशीविषोपमम् ॥
 रावणस्य शिरोऽच्छिनच्छ्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् । तच्छिरः पतितं भूमौ हृष्टं लोकैस्त्रिभिस्तदा ॥

महाबाहुः	மகாபாகுவும்	रावणस्य	ராவணனுடைய
रघूणां	ரகுவம்சத்தவர் களுக்கு	श्रीमते	காத்திரெண்டதும்
कीर्तिवर्धनः	புகழைப்பெருக்குபவ	ज्वलितकुण्डलं	ஜ்வலிக்கும் குண்ட லக்களுடையதுமான
रामः	ஸ்ரீராமர் [ருமான	शिरः	தலையை
ततः	அப்பொழுது	अच्छिनत्	அறுத்தெறிந்தார்.
क्रुद्धः	கோபங்கொண்ட வராய்	तथा	அப்பொழுது
आशीविषोपमं	சர்ப்பத்தை சிகர்த்த	त्रिभिः लोकैः	மூவுலகங்களாலும்
शरं	பாணத்தை	तव शिरः	அந்த சிரசானது
धनुषा	கிவ்வில்	भूमौ	பூமியில்
संघाय	சூட்டி	पतितं	விழுந்ததாய்
		इष्टम्	பார்க்கப்பட்டது.

तस्यैव सदृशं चान्यद्रावणस्योत्थितं शिरः । तत्क्षिप्रं क्षिप्रहस्तेन रामेण क्षिप्रकारिणा ॥
 द्वितीयं रावणशिरश्छिन्नं संयति सायकैः । छिन्नमात्रं तु तच्छीर्षं पुनरन्यत्स दृश्यते ॥

रावणस्य	ராவணனிடம்	रामेण	ஸ்ரீராமால்
तस्य	அதற்கு	क्षिप्रं	கிரைவில்
सदृशं	சமானமான	संयति	பொசில்
अन्यत् शिरः च एव	வேறு தலையும்	सायकैः	கணைகளால்
उत्थितं	உண்டானது.	छिन्नं	அறுக்கப்பட்டது.
तव	அந்த	तव शीर्षं	அந்த தலை
द्वितीयं	இரண்டாவதான	क्षिप्रमात्रं तु	அறுக்கப்பட்டவளவி
रावणशिरः	ராவணசிரசானது	अन्यत्	வேறொன்று [லேயே
क्षिप्रहस्तेन	கைவேகங்கொண்ட வரும்	पुनः	மீளவும்
क्षिप्रकारिणा	எனதையும் கிரைவில் செய்பவருமான	दृश्यते स	தோன்றியது.

तदप्यशनिसंज्ञाशैश्छिन्नं रामेण सायकैः । एवमेकशतं छिन्नं शिरसां तुल्यवर्चसाम् ॥

तत् अवि
रामेण
अशनिसंज्ञाः
सायकैः
छिन्नं

அதுவும்
ஸ்ரீராமரால்
வஜ்ஜாயகத்தைய
பிரணங்களைக் கொண்டு
அறுக்கப்பட்டவை.

एवं
तुल्यवर्चसां
शिरसां
एकशत
छिन्नम्

இப்படியாய்
ஒத்த உருக்கொண்ட
தலைகளின்
ஒருதாயம்
அறுக்கப்பட்டது.

न चैव रावणस्यान्तो दृश्यते जीवितक्षये

॥ ३१ ॥

रावणस्य
जीवितक्षये

ராவணனுடைய
பிரணவாசலிவதயத்
தில்

अन्तः च
दृश्यते न एव

முடிவே
காணப்படவேயில்லை.

ततः सर्वास्त्रविदारः कौसल्यानन्दवर्धनः । मार्गणैर्बहुभिर्युक्तश्चिन्तयामास राघवः ॥ ३२ ॥

कौसल्यानन्द-
वर्धनः
सर्वास्त्रवि
दारः
वीरः

கௌஸல்யையின்
ஊனத்தக்கதப் பெருக்
குபவரும்
எல்லா அஸ்திரங்களை
யும் அறிந்தவரும்
வீரரும்

बहुभिः मार्गणैः
युक्तः
राघवः
ततः
चिन्तयामास

பல பாணங்களை
கூடிவருமான
ஸ்ரீராமர்
அப்பொழுது
சின்வருமாறு சிந்திக்க
துடிஞர்:

मारीचो निहतो यैस्तु खरो यैस्तु सदृषणः । कौञ्चावने विराधस्तु कवन्धो दण्डकावने ॥
त इमे सायकाः सर्वे युद्धे प्रात्ययिका मम । किं नु तत्कारणे येन रावणे मन्दतेजसः ॥

धैः तु
मारीचः
निहतः
धैः
सदृषणः
खरः
कौञ्चावने
विराधः
दण्डकावने
कवन्धो तु
तु
युद्धे

“எனவகனாளையே
மாரீசன்
கொல்லப்பட்டானே,
எனவகனாளையே
துஷணனோடுகூட
கரணம்,
கிரொளஞ்சவனத்தில்
விராதனும்,
தண்டகாவனத்தில்
கபத்தனும்,
அப்படியே கொல்லப்
பட்டார்களோ,
போலில்

मम
प्रात्ययिकाः
ते
इमे
सायकाः
सर्वे
येन
रावणे
मन्दतेजसः
तद्
कारणं
किं नु

எனக்கு
கம்பத்தக்கவகனோ,
அந்த
இந்த
பாணங்கள்
எல்லாம்
எக்கரசனத்தால்
ராவணனிடம்
பிரதாயம் குன்றின
வாயினவோ
அந்த
காரணம்
எதாவோ ?”

इति चिन्तापरश्वासीदप्रपत्तश्च संयुगे । वर्षे शरवर्षाणि राघवो रावणोरसि ॥ ३५ ॥

राघवः च इति चिन्तापरः आपीव संयुगे	ஸ்ரீராமரும் மேற்கண்டவாறு சின்னையில் ஆழ்ந்தவா இருந்தார். [ராம போலில்	अप्रपत्तः च शरवर्षाणि रावणोरसि वर्षे	இராமனைதயுற்றவராக கவே பாணவர்களுக்களை சரவணனது மார்பில் வர்க்கித்தார்.
---	---	---	---

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः । गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥ ३६ ॥

ततः रथस्थः राक्षसेश्वरः रावणः अपि क्रुद्धः रणे	அப்பொழுது ரதத்திலிருக்கும் ராட்சஸன் அனுகூல ராவணனும் கேடபங்கொண்டவ போலில் [ராம]	रामं गदामुसल- वर्षेण प्रत्यर्दय व	ஸ்ரீராமரை கடைதகளுடையவும், முனைவயுதங்களு டையவும் வர்க்கித் தால் எதிர்த்துத்தாக்கினான்.
---	--	---	--

तत्प्रवृत्तं महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् । अन्तरिक्षे च भूमौ च पुनश्च गिरिमूर्धनि ॥ ३७ ॥

तत् महत् युद्धं गिरिमूर्धनि च अन्तरिक्षे च	அந்த பெரும் பொரணது மலைச்சிகரத்திலும் ஆகாயத்திலும்	भूमौ च तुमुलं पुनः रोमहर्षणं मवृत्तम्	பூமியிலும் மிக் பவக்கரமாயும் மலர்க்கட்செறிவிப்ப கரயும் நடைபெற்றது.
--	---	--	--

देवदानवयक्षाणां पिशाचोरगरक्षसाम् । पश्यतां तन्महद्युद्धं सर्वरात्रपर्वत ॥ ३८ ॥

देवदानव- यक्षाणां पिशाचो(रा- क्षसां पश्यतां	தேவர்களும் தானவர் களும் யக்ஷர்களும் பிசாசர்களும் உரகர்க ளும் ராட்சஸர்களும் பார்க்கும்பொழுதே	सर्वरात्रं तव महत् युद्धं अवर्तत	இராமமுனைமயும் அந்த பெரும் பேர விகழ்ந்தது.
---	---	--	---

नैव रात्रं न दिवसं न मुहूर्तं न च क्षणम् । रामरावणयोर्युद्धं विराममुपगच्छति ॥ ३९ ॥

रामरावणयोः युद्धं रात्रं एव विरामं उपगच्छति न दिवसं	ஸ்ரீராமராவணர்களின் போரானது இரவிலும் ஒய்வை ஆடையளிக்கை பகலிலும்	न मुहूर्तं न क्षणं च न	ஒய்வு கொள்ளவில்லை. ஒரு முகூர்த்தமொத் திலும் ஒய்வு கொள்ளவில்லை. ஒர் வினாடி இயங்குட ய்வு கொள்ளவில்லை.
--	--	------------------------------------	--

दशरथसुतराक्षसेन्द्रयोजयमनवेक्ष्य रणे स राघवस्य ।

सुरवररथसारथिर्महाब्रणगतमेनमुवाच वाक्यमाशु

॥ ४० ॥

सः	அந்த	अनवेक्ष्य	காணாத
महान्	உத்தமனாகிய	रणगतं	போரில் முனைந்திருக்கும்
सुरवररथसारथिः	தேவெனத் திரளின் தேர் ப்பாகன் (மாதலி)	एनं	இவரைப்பார்த்து (முநீ ராமரைப்பார்த்து)
दशरथसुत- राक्षसेन्द्रयोः	} } முநீராமருடைகாவுள் ராவணனுடைகாவுள்	आशु	தசமுனமே
रणे	போரில்	वाक्यं	ஒரு விண்ணப்பத்தை
राघवस्य	முநீராமருக்கு	उवाच	தெரிவித்துக்கொண் டான்.
जयं	வெற்றியை		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दशोत्तरशततमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 19785

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 5110

एकादशोत्तरशततमः सर्गः—நாற்றுப்பதினொராவது ஸர்க்கம் ॥ १११ ॥

रावणवधः—ராவணவதம்.

अथ संस्मारयामास राघवं मातलिस्तथा । अजानन्निव कि वीर त्वमेनमनुवर्तसे ॥ १ ॥

अथ	அணந்தரம்	त्वं	தேவரீர்
मातलिः	மாதலி	अजानन् इव	ஒன்றும் அறிவாதவர்
तदा	அப்பொழுது		போல்
राघवं	முநீராமருக்கு	एनं	இவனை
संस्मारयामास	பின்வருமாறு ஓர்பக ப்படுத்தினான்:	कि	என்
वीर	"வீரரே!	अनुवर्तसे	எதிர்த்துக்கொண்டி ருக்கெதிர்.

विमृजाक्षी वधाय त्वमस्त्रं पैतामहं प्रभो । विनाशकालः कथितो यः सुरैः सोऽथ वर्तते ॥

प्रभो	"பிரபுவே!	सुरैः	தேவர்களால்
वधाय	வதத்தின்பொருட்டு	यः	எது
अस्त्रं	இவன்மீது	विनाशकालः	மரணகாலமாக
पैतामहं	பிரம்ம	कथितः	சொல்லப்பட்டதோ
अस्त्रं	அன்றிரத்தை	सः	அது
त्वं	தேவரீர்	अथ	இப்பொழுது
विमृज	பிரபுவைப்பிரபவ.	वर्तते	மெர்க்திருக்கிறது."

ततः संस्मारितो रामस्तेन वाक्येन पातलेः । जग्राह स शरं दीप्तं निःश्वसन्तमिवोरगम् ॥
 यमस्यै प्रथमं प्रादादगस्त्यो भगवानृषिः । ब्रह्मदत्तं महाबाणममोघं युधि वीर्यवान् ॥ ४ ॥
 ब्रह्मणा निर्मितं पूर्वमिन्द्रार्थममितौजसा । दत्तं सुरपतेः पूर्वं त्रिलोकजयकाङ्क्षिणः ॥ ५ ॥
 यस्य बाजेषु पवनः फले पावकभास्करो । शरीरमाकाशमयं गौरवे मेरुमन्दरो ॥ ६ ॥
 जाञ्ज्वल्यमानं वधुषा सुपुङ्गं हेमभूषितम् । तेजसा सर्वभूतानां कृतं भास्करवर्चसम् ॥ ७ ॥
 सधूममिव कालाग्निं दीप्तपाशीविषं यथा । परनागाश्ववृन्दानां भेदनं क्षिप्रकारिणम् ॥ ८ ॥
 द्वाराणां परिघाणां च गिरीणामपि भेदनम् । नानारुधिरसिक्ताङ्गं भेदोद्दिग्धं सुदारुणम् ॥ ९ ॥
 वज्रसारं महानादं नानासयित्तिदारणम् । सर्ववित्रासनं भीमं श्वसन्तमिव पन्नगम् ॥ १० ॥
 कङ्कशृध्रवलानां च गोमायुगणरक्षसाम् । नित्यं भक्ष्यपदं युद्धे यमरूपं भयानहम् ॥ ११ ॥
 नन्दनं वानरेन्द्राणां रक्षसामवसादनम् । वाजितं विविधैर्वाजैश्चारुचित्रैर्गरुत्मतः ॥ १२ ॥
 तमुत्तमेषु लोकानामिक्ष्वाकुभयनाशनम् । द्विषतां कीर्तिहरणं प्रहर्षकरमात्मनः ॥ १३ ॥

ततः	அப்பொழுது	इन्द्रार्थ	இந்திரனுக்காக
सः	அந்த	निर्मितं	சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	पूर्वं	முன்பு
पातलेः	மாதலியின்	त्रिलोकजयकाङ्क्षिणः	மூவுலகையும் வெற்றி கொள்ள விரும்பிய
तेन	அந்த	सुरपतेः	தேவந்திரனுக்கு
वाक्येन	சொல்லால்	दत्तं	அளிக்கப்பட்டதும்
संस्मारितः	ஞாபகப்படுத்தப்பட்ட	यस्य	எதனது
कृषिः	முனிவரும் [டவராய்	बाजेषु	இறகுக்களில்
वीर्यवान्	சக்திமூலமானவ	पवनः	வாயுபகவானோ
भगस्त्यः	அகஸ்திய	फले	முனையில்
भगवान्	பகவான்	पावकभास्करो	அக்னிபகவானும் சூர்யபகவானுமே,
प्रथमं	முதலில்	शरीरं	சரீரமானது
यस्यै	இவருக்கு (ஸ்ரீராம ருக்கு)	भक्ताशनयं	ஆகாசஸ்வரூபமோ
धं	எந்த	गौरवे	பளுவில்
ब्रह्मदत्तं	பிரம்மதேவரால் அளி க்கப்பட்டதும்	मेरुमन्दरो	{ மேருநிலைமும் மந் தரபர்வதமுமே அதிகிறதும்
युधि	போலில்	वधुषा	அழகுக்கொண்டு
अमोघं	விண்போகாததுமான	जाञ्ज्वल्यमानं	ஜ்வலிக்கின்றதும்
महाबाणं	உத்தமபாணத்தை	सुपुङ्गं	சன்முனையுற்றதும்
प्रादात्	அளித்தாரோ அதை	हमभूषितं	பொன்னுலகக்கரிக்கப் பட்டதும்
पूर्वं	முன்பு [முதும்	सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணிகளு
अमितौजसा	ஒப்பற்ற தேஜஸ்வி யாகிய		ண்டய
ब्रह्मणा	பிரம்மதேவரால்		

நெய்	ஸா க்கொண்டி	மொய்யுமார்ப்பா	கரிக்கட்டங்களுக்கும்
கூடு	உண்டாக்கப்பெற்ற	புனே	பிரகாசகளுக்கும்
	தும்	நிலை	போரில்
மாசுரவசை	சூரியபகவானது ஒளி	மஹமத்	எப்பொழுதும்
	கொண்டதும்	யமரூர்	உணவளிப்பதும்
சுபூம்	புலகயுடன்கூடிய		யாழ்வுக்கு நிகரான
காலாதி ஐவ	அழிந்திப்போன்றதும்		உருக்கொண்டதும்
வீசை	ஆவலிக்கும்	மயாவர்	பயத்தை விளைவிப்ப
ஆரீவிபி யதா	சர்ப்பம் போன்றதும்		தும்
பரிமாறா-)	பனகவரின் பாணிக்	வானேந்தாள்	வானிரைத்தமர்
கூண்டாள்)	கட்டங்கலையும்		களுக்கும்
	குதிரைக்கட்டங்	மந்நர்	ஆனந்தத்தைத்தர
	களையும்		வல்லதும்
மேதன்	பிளக்கவல்லதும்	ரஹர்	ஆக்கர்களை
சிரிசாமின்	விவரலிற் றதைபும்	அவசாதன்	ஆழிக்கவல்லதும்
	செய்யவல்லதும்	மருமத:	கருடபகவானின்
ஹாராள்	கேட்டடைவரலிற்	விரிபி:	பல
	களையும்	வாகுவி:	மிகவழிய
பரிவாள் வ	அகழிகளையும்	வாசி:	சிறகுளரால்
நிரிளா அபி	மலைகளையும்	வாஜிந்	கட்டப்பெற்றதும்
மேதன்	பிளக்கவல்லதும்	லோகாநா	உலகங்களுள்
நானா ஹி-)	பலபடிவாய் குருதி ப	தபாபு	சிறந்த பாணமாகிற
சிகாடி)	டிந்த உருக்கொண்		தும்
	டதும்	ஐவாகும-)	திசுந்தராகும்சத்த
மேதேவிள்	கொழுப்பால்	நாசன்)	உரலின் ஆபத்தை
	பூசப்பெற்றதும்		ஆழிக்கவல்லதும்
சுடாஹ்	மிக பயக்கரமானதும்	திரிபி	சத்தூக்களின்
வஜசார்	வஜாயுதத்தின்	கிரிஹர்	புகழை ஆழிக்கவல்ல
	உறுதிகொண்டதும்		தும்
மஹாநீ	பேராவசிகொண்	வா-மந:	கனக்கு
	டதும்	மஹீகர்	சந்தோஷத்தை விளை
நானாமிசி-)	பலவகைப் போர்களை		விப்பதும்
தாரண)	யும் சினதக்கவல்லதும்	வீசை	ஆவலிக்கின்றதும்
சர்விலாசன்	வாராயும் கடுக்கச்	நிபசந்	சிறகின்றதும்
	செய்வதும்	உரம் ஐ	சர்ப்பம்போன்றது
மீம	பயக்கரமானதும்		மான்
வசந்	சிறும்	ந்	அந்த
பரீமா ஐ	சர்ப்பம்போன்றதும்	வரீ	பாணத்தை
கடூரூ-)	கழுத்துகளுக்கும்	வமாஹ	கைக்கொண்டார்.
பலாநாள்)	பருந்தாகளுக்கும்		
	புளியினுக்கும்		

अभिमन्य ततो रामस्तं पहेषुं महाबलः । वेदप्रोक्तेन विधिना संदधे कामुके बली ॥

महाबलः	மகாசக்திமாளும்	वेदप्रोक्तेन	வேதத்தில் சாற்றப் பட்ட
बली	பலசாலியுமான	विधिना	முறைப்படி
रामः	ராமர்	अभिमन्य	அபிமந்திரித்து
ततः	அப்பொழுது	कामुकं	கோதண்டத்தில்
ते	அந்த	सन्धे	தொடுத்தார்.
पहेषुं	உத்தமபாணத்தை		

तस्मिन्संश्रीयमाने तु राघवेण शरोक्षे । सर्वभूतानि वित्रेसुश्चाल च वसुन्धरा ॥ १५॥

राघवेण	ராமரால்	संश्रीयमाने	தொடுக்கப்படுகின்ற போது
तु	அப்பொழுது	सर्वभूतानि	எல்லாப்பிராணிகளும்
तस्मिन्	அந்த	वित्रेसुः	மருண்டன.
शरोक्षे	சிறந்த பரணமானது	वसुन्धरा च	பூமியும்
		चाल	அதிர்த்தது.

स रावणाय संक्रुद्धो भृशमायम्य कामुकम् । चिक्षेप परमायत्तस्तं शरं मर्मघातिनम् ॥

संक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட	त	அந்த
सः	அவர்	मर्मघातिनं	மர்மத்தைப் பிளக்க வல்ல
परमायत्तः	மிக வலக்கங்கொண்டு	शरं	பாணத்தை
कामुकं	கிலகி	रावणाय	ராவணன்மீது
भृशं	மிக	चिक्षेप	வீடுத்தார்.
आयम्य	இழுத்து		

स वज्र इव दुर्धर्षो वज्रिबाहुविसर्जितः । कृतान्त इव चावार्यो न्यपतद्रावणोरसि । १७॥

वज्रिबाहु- विसर्जितः	இத்திரளது கரத்தால் வீடுக்கப்பட்ட	अवार्यः च	தடுக்கமுடியாதது மான
वज्रः इव	வஜ்ராயுதம்போன்ற வாறு	सः	அது (பரணமானது)
दुर्धर्षः	அணுகமுடியாததும்	रावणोरसि	ராவணனுடைய மார்பில்
कृतान्तः इव	பமன்போலவே	न्यपतत्	பாய்த்தது.

स विस्मृष्टो महावेगः शरीरान्तकरः शरः । विभेद हृदयं तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ १८॥

सहावेगः	மிகச் சக்திகொண்ட தும்	शरः	பரணமானது
शरीरान्तकरः	சரீரத்தை அழிக்க வல்லதுமான	तस्य	அந்த
सः	அந்த	दुरात्मनः	துஷ்டாத்மாவாகிய
विस्मृष्टः	வீடுக்கப்பட்ட	रावणस्य	ராவணனுடைய
		हृदयं	ஹிருதயத்தை
		विभेद	பிளந்தது.

रुधिराक्तः स वेगेन जीवितान्तकरः शरः । रावणस्य हस्नपागान्निवेश धरणीतन्त्रम् ॥

जीवितान्तकरः	உயிரை மாய்க்க வல்லன்	रावणस्य	ராவணனுடைய
सः	அந்த	पाणान्	உயிரை
शरः	பாணமானது	हस्	அபகரித்துக்கொண்டு
रुधिराक्तः	குருதியழிந்ததால்	धरणीतलं	பூமிய்க்குள்
वेगेन	வினாசமாய்	विशेष	புகுந்தது.

स शरो रावणं हत्वा रुधिरादीकृतच्छविः । कृतकर्मा निभृतवत्स्वतूर्णीं पुनरागमत् ॥२०॥

सः	அந்த	निभृतवत्	வேலைக்கார மாதிரி
शरः	பாணமானது	रुधिरादी	ரிடைய
रावणं	ராவணனை	कृतकर्मा	காரியத்தை முடித்து
हत्वा	கொன்று	पुनः	மீளவும் [விட்டதால்
रुधिरादीकृतच्छविः	ரத்தம் வழிந்த மருக்	स्वतूर्णीं	தனது அம்புறுத்து
	கொண்டதால்	आगमत्	வந்துசேர்ந்தது.

तस्य हस्ताद्धतस्याशु कार्मुकं तप्तसायकम् । निपपात सह पाणैर्भ्रंश्यमानस्य जीवितान् ॥

हस्तस्य	கொல்லப்பட்டு	तत्	அந்த
जीवितान्	உயிரை நீத்துக்	ससायकं	பாணத்தோடு உடிய
अश्यमानस्य	கொண்டிருக்கும்	कार्मुकं	வில்லானது
तस्य	அவனுடைய	पाणैः सह	பிராணனுடன்
हस्तात्	கைகளிலிருந்து	आशु निपपात	தகடினாமேதமுடையது.

गतासुर्भापवेगस्तु नैर्वाहनेन्द्रो महाच्युतिः । पपात स्यन्दनाद्भूमौ हृशो वज्रहतो यथा ॥२२॥

मीनवेगः	பயங்கரமான சக்தி	वृशः	விரூதராகரன்
	கொண்ட	यथा	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
महाच्युतिः	பெரும் பெருமை	तु	அப்பொழுது
	வாய்ந்தவனுடைய	स्यन्दनाव	சகத்திலின்று
नैर्वाहनेन्द्रः	இராமேஸ்வரமன்னன்	भूमौ	பூமியில்
गतासुः	உயிரிழந்தவனாய்	पपात	விழ்ந்தான்.
वज्रहतः	வஜ்ரசாயுதத்தால்		
	மாய்க்கப்பட்ட		

तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ हतशेषा निशाचराः । हतनाथा भयत्रस्ताः सर्वतः संप्रदुद्भुवुः ॥२३॥

हतशेषाः	கொல்லப்பட்டு	हतनाथाः	தலைவனையிழந்தவர்
निशाचराः	அசுக்கர்கள் [எஞ்சிய	भयत्रस्ताः	களாய்
तं	அவனை	सर्वतः	பயத்தால் மருண்ட
भूमौ	பூமியில்	संप्रदुद्भुवुः	வர்களால்
पतितं	சாய்ந்தவனாய்		
दृष्ट्वा	கவனித்து		

नर्दन्तश्चाभिषेतुस्तान्वानरा द्रुमयोधिनः

॥ २४ ॥

द्रुमयोधिनः 108, கந்தக் கொண்டு போர்ப்புரியும்
 வானரர்கள்
 नर्दन्तः கர்ஜிக்கின்றவர்களாய்

तान् च 208, அவர்களையும்
 अभिषेजुः கொட்டித் துதாக்கினார் கள்.

दशमीवधं दृष्ट्वा विजयं राघवस्य च । अर्दिता वानरेर्दुर्लभ्यामभ्यपतन्भयात् ॥

गताश्रयत्वात्कृष्णैर्वाग्प्रसूवणैर्मुखैः

॥ २५ ॥

दृष्टैः 108, கந்தக் கொண்டு
 वानरैः வானரர்களால்
 अर्दिता: தாக்கப்பட்ட அலர்கள்
 दशमीवधं 108, வானவது வதத் தையும்
 राघवस्य ஸ்ரீராமருடைய
 विजयं च வெற்றியையும்
 दृष्ट्वा கவனித்து

गताश्रयात् 208, ஆசிரயப்பெய்தித் தால்
 कृष्णैः கக்கக் கொண்டு
 वाग्प्रसूवणैः கண்ணிசைப்பெருக விடும்
 मुखैः முகங்களுடன்
 भयात् பயத்தால்
 दृष्ट्वा 108, கவனிக்கு
 अभ्यपतन् சென்றார்கள்.

ततो विनेदुः संहृष्टा वानरा जितकाशिनः ।

वदन्तो राघवजयं रावणस्य च तं वधम् ॥

जितकाशिनः வெற்றியால் விளங்கு கின்றவர்களும்
 संहृष्टा: 108, கந்தக் கொண்டு வர்களோடான
 वानरा: வானரர்கள்
 ततः அப்பொழுது

राघवजयं ஸ்ரீராமரது வெற்றி
 रावणस्य 108, வானவது [யையும்
 तं அந்த
 वधं च வதத்தையும்
 वदन्तः மொழியவர்களால்
 विनेदुः கர்ஜித்தனர்.

अधान्तरिक्षे व्यनदत्सौम्यस्त्रिदशदुन्दुभिः ।

दिव्यगन्धवहस्तत्र मारुतः सुसुखो ववौ ॥

अध 208, அப்பொழுது
 अन्तरिक्षे ஆகாயத்தில்
 सौम्यः 108, மென்மையான
 त्रिदशदुन्दुभिः 108, தேவதந்திரவாத்யம்
 व्यनदत् முழங்கியது.

तत्र 208, அப்பொழுது
 मारुतः காற்று
 दिव्यगन्धवहः 108, நறுமணங்கமழ்கின்ற
 सुसुखः 108, சுகமால் [கால்
 ववौ 108, விசிற்று.

निपपातान्तरिक्षाच्च पुष्पवृष्टिस्तदा भुवि । किरन्ती राघवरथं दुरवाया मनोरमा ॥ २६ ॥

तदा 208, அப்பொழுது
 भुवि பூமியில்
 अन्तरिक्षाच्च 208, ஆகாயத்தினின்றும்
 मनोरमा 108, மனோஹரமானதும்
 दुरवाया च 108, தோறயாருக்குள் கிட்டாததுயான

पुष्पवृष्टिः பூமரியானது
 राघवरथं ஸ்ரீராமரின் ரதத்தின் மீது
 किरन्ती இரைவதாய்
 निपपात 108, வீழ்த்தது.

राघवस्तवसंयुक्ता गगनेऽपि च श्रुयुवे । साधु साध्विति वाग्म्या देवानां महात्मनाम् ॥

गगने अपि	ஆகாயத்திலும்,	इति	என்று
महात्मनां	மஹாத்மனர்களுக்கிடையே	राघवस्यासंयुक्ता	ரஹுவலது தனிதேய
दैवानां	தேவர்களுக்கிடையே,	अव्या	கிதந்த [உண்கடிய]
साधु	சான்று	वाक् च	கிடுமொழியும்
साधु	சான்று	श्रुयुवे	கேட்டது.

आविवेश महान्दहो देवानां चारणैः सह । राघणे निहते रोद्रे सर्वलोकभयङ्करे ॥ ३० ॥

सर्वलोक-भयङ्करे	} எல்லா உலகங்களிலும் குடும் அச்சுறுத்தலுடைய	चारणैः सह	சாரணர்களுடன் கூட
रोद्रे		देवानां	தேவர்களுக்கும்
राघणे	கொடியனான [கந்த]	महान्	பெரும்
निहते	சாவணன்	हयैः	கந்தேதாலயானது
	மஹாண்டலா வரவில்	आविवेश	குடி கொண்டது.

ततः सकामं सुधीवमद्भुदं च महाबलम् । चकार राघवः प्रीतो हत्वा राक्षसपुङ्गवम् ॥३१॥

ततः	அப்பொழுது	सकामं	இலட்சம் கைதெய்வநினைவுகடும்
राघवः	ரஹுவல்	महाबलं	மஹாபலசாலையான
राक्षसपुङ्गवं	சாக்ஷதெய்வத்தையான	अद्भुतं	அச்சுறுத்தலான
हत्वा	கொன்று	च	அப்பொழுது இலட்சம் கைதெய்வநினைவுகடும்
प्रीतो	மனத்திருப்திகொண்டவராய்	चकार	செய்தார். [வாய்]
सुधीवं	சுமீர்வனான		

ततः प्रजम्बुः प्रशमं परुद्धणा दिशः प्रसेदुर्विमलं नभोऽभवन् ।
मही चक्रम्पे न हि पाऽस्तो ववौ स्थिरप्रभश्चाप्यमवदिवारः ॥ ३२ ॥

ततः	அப்பொழுது	अभवत्	இருந்தது.
परुद्धणाः	தேவர்களை சீக்கள்	मही दि	மீதிமம்
प्रशमं	சிரமத்தெய்வ	चक्रम्पे न	சுருகிய கிரகம் இருந்தது.
प्रजम्बुः	புளையுள்ள தாரகன்.	पास्तो	சாதிருந்த.
दिशः	திக்குகள்	ववौ	வீதிற்று.
प्रसेदुः	சிரமமடைபவன்.	दिवारः अपि च	சூரியனும்
नभोः	ஆகாயமும்	स्थिरप्रभः	நிலைமையான நிலைகொண்ட
विमलं	நிரம்பலான	अभवत्	ஆகியனும். [உவமும்]

ततस्तु सुग्रीवविभीषणादयः सुहृद्द्विशेषाः सहलक्ष्मणास्तदा ।

समेत्य हृष्टा विजयेन राघवं रणेऽभिरामं विधिना ह्यपूजयन्

॥ ३३ ॥

ततः तु	அப்பொழுது	अभिरामं	அழகராய் விளக்கி
सुग्रीवविभीषणादयः	சுமீரவன் விபீஷணர்		பவமுமரன்
	முதலிய	राघवं	ஸ்ரீராமரை
सुहृद्द्विशेषाः	உற்ற நண்பர்கள்	समेत्य	அணுகி
सहलक्ष्मणाः	லக்ஷ்மணரோடு கூட	विधिना	முறைப்படி
हृष्टाः हि	ஆனந்தக்கொண்டவர்	पना	அப்பொழுது
रणे	போரில் [களம்]	अपूजयन्	புகழ்ந்து கொண்டாடி
विजयेन	வெற்றியுடன்		ணர்கள்.

स तु निहतगिषुः स्थिरप्रतिज्ञः स्वजनबलाभिवृतो रणे रराज ।

रघुकुलनृपनन्दनो महौजास्त्रिदशगणैरभिसंवृतो यथेन्द्रः

॥ ३४ ॥

तु	அப்பொழுது	स्वजन-	} உற்றவர்களாலும்
महौजाः	மகாதேவனுடைய	बलाभिवृतः	
रघुकुलनृ- प- नन्दनः	} ரகுலம்சக்கரவர்த்தி திருணாமந்தராகும்	त्रिदशगणैः	குழப்பெற்றவரால்
सः		அவர்	अभिसंवृतः
रणे	போரில்	इन्द्रः	குழப்பெற்ற இந்திரன்
निहतगिषुः	சத்ருக்களொழிந்த வரசர்	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
स्थिरप्रतिज्ञः	பிரதிக்கூறு கிடைவே றியவரால்	राज	விளக்கினார்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदिनः श्लोकः 19819

युद्धकाण्डे आदिनः श्लोकः 5144

इत्यापि श्रीमद्रामायणे चतुर्विंशोऽङ्के वर्तमानकथामसङ्गः ॥

இவ்வீதம் சூதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸக்கீதியில் அக்ஷமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்துநான்காவது
தினத்தில் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[புரா குசலவாஸ்யா ஶ்ரீராமசத்ரிதாசத்வமேத்யஜ்வாஶ்டி ஹாவிஸ்திதினேசு ரீதே ஶ்ரீமத்யாமாயஜே
 பக்ஷவிஸேஷஶ்ரீ சுகுஶ்காஜே ஹாஶ்ரீஸரஜநநமஸ்யமாமாஶ்ய யாவக்ஷாஸ்டிசமாஸி
 (19820—20724 ஶ்லோகா:) மீனம் । நஸ்திந் தினே ரீதா: ஶ்லோகா: 905]

[ஆஸிஸில் மூசன் ஸைன் மூசர்காஸல் ஶ்ரீராமஸாகரீதிரிஸில் ஆஸ்க மிஸ்தயாகஸகஸிஸில்
 முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஶ்ரீயக் சாமாயணத்தில்
 இருபத்தைந்தாவது தினத்தில் யுக்தசாண்டத்தில் | 12-வதுஸர்க்கர்
 முதல் இரத்தக் காண்டம் முடியும் வரை (19820—20724)
 காணம் செய்யப்பட்டது.
 ஆண்டு காணம் செய்யப்பட்ட சுவீஸாக சங்கிஸை 905]

ஹாஶ்ரீஸரஜநநம: ஶ்ரீ:—ஹர்ஹப்பனிஸரண்டாவது ஸர்க்கம். || 222 ||

விஸீபணவிலாப:—விபிஷணவிலாபம்.

ஆதரம் நிக்஠ம் ஶ்ரீஷ்டா ஶ்யானம் ராமநிக்஠ம் । ஶாகஸேமபரீதாஸ்தா விலாப விஸீபண: ||

விஸீபண:	விபிஷணர்	ஶ்ரீஷ்டா	பார்க்கது
ஆதரம்	தாயண	ஶாகஸேமபரீதாஸ்தா	மிஸ்த்தயாம் மெ
ராமநிக்஠ம்	ஶ்ரீராமஸால் இயிக்கப் பட்டு	விலாப	விட்ட பஸத்தாகி மிஸ்தயாதா புலம்பி
நிக்஠ம்	கொல்லப்பட்டவளுகி		ஶ்ரீ:
ஶ்யானம்	சாய்ந்தகிடப்பவளுய்		

வீர விக்ரான்தவிஸ்யாத விநீத நயகோவித । மஹாஶ்யனோபேத கி ஶேஸ்ய ஶ்தோ ஶுவி ||
 விஸிஸ்ய ஶீவீ நிஷேஷீ ஶுஜாஸ்க்஠பூபிதீ । ஶுகுஶ்டேநாபஶ்டேந பாஸ்கராகாரவ்ஶஸா || 3 ||

விக்ரான்தவிஸ்யாத	"உல்லாஸரித்புகழ் கூடே! [பெற்ற கல்கு கல்விப் பரிதளி புற்றகூடே!	வூஜீ	கககிஸ
விநீத	ஆஸரீதி திபுணகூடே! விஸிஸ்யஸர்க்க சயன் த் நித்படுப்பகூடே!	நிஷேஷீ	கொஸத்தவகளாய்
நயகோவித		விஸிஸ்ய	பப்பக்ககொண்டு
மஹாஶ்யனோபேத		அபஶ்டேந	கிமுத்தகிடக்கும்
ஶுஜாஸ்க்஠பூபிதீ		பாஸ்கராகாரவ்ஶஸா	கூடபப்பத்தின் ஶுஶிகொண்ட
ஶுவி		ஶுகுஶ்டேந	கிடத்தடன்
பாஸ்கராகாரவ்ஶஸா		ஶுவி	சூயிஸில்
		அப	இப்பொழுது
		கி	ஶன்
		ஸே	சாய்ந்தகிடக்கிண்தீர்?

तदिदं वीर संप्राप्तं प्रया पूर्वं समीरितम् । काममोहपरीतस्य यत्ते न रुचितं वचः ॥ ४ ॥

वीर	“சூரரே!	காமத்தினாலும் மதி
पूर्वं	முன்பு	மயக்கத்தாலும்
प्रया	என்னும்	மேலிட்ட
यत्	எந்த	தேவரீருக்கு
वचः	சொல்லவனது	பிரிக்கவில்லை.
समीरितं	எடுத்துரைக்கப்பட்ட பேசா அது	ஆனகையால்
		இது கிட்டி விட்டது.

यत्र दर्पात्महस्तो वा नेन्द्रजिज्ञाषरे जनाः । न कुम्भकर्णोऽतिरथो नातिकायो नरान्तकः॥
न स्वयं त्वमन्येथास्तस्योदकोऽयमागतः ॥ ५ ॥

यत्र	“எனது (எனது சொல்லி)	न	மன திற்கொள்ளவில் கையோ,
त्वं	தேவரீர்	अतिरथः	அதிர தவிரணுகிய
स्वयं	எவ்வயமாகவே	अतिकायः	அதிகாயலும்
अमन्येथाः न	மன திற்கொள்ளாதி குந்திரே,	नरान्तकः	நரந்தகனும்
प्रहस्तः वा	பிரகஸ்தனும்	न	மன திற்கொள்ளவில்
दर्पात् न	செருக்கால் மன திற் கொள்ளவில்லைகையோ	अपरे	மற்ற [கையோ
इन्द्रजिज्ञा	இந்திரஜிஜ்ஞம்	जनाः	ஜனக்களும்
षरे	மன திற்கொள்ளவில் கையோ,	न	மன திற்கொள்ளவில்.
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனும்	तस्य	அதனது [கையோ,
		उदकः	பயனும்
		अयं	இது
		आगतः	விளைந்திருக்கிறது.

गतः सेतुः सुनीतानां गतो धर्मस्य विग्रहः । गतः सख्यस्य संक्षेपः प्रस्तावानां गतिर्गता ॥

सुनीतानां	“கண்ணெறிகளின்	सख्यस्य	பலத்தின்
सेतुः	கரை	संक्षेपः	குறியலும்
गतः	அழிந்துவிட்டது.	गतः	அழிந்தது.
धर्मस्य	தர்மத்தின்	प्रस्तावानां	புகழ்களுக்கு
विग्रहः	உரு	गतिः	இடமும்
गतः	குலைந்துவிட்டது.	गता	அழிந்துவிட்டது.

आदित्यः पतितो भूमौ मयस्तमसि चन्द्रमाः । चित्रभानुः प्रशान्तार्चिर्व्यवसायो निरुद्यमः॥

अस्मिन्निपतिते भूमौ वीरे शस्त्रभृतां वरे ॥ ७ ॥

शस्त्रभृतां	“ஆயுதம் தரித்தவர்	वीरे	சூரர்
वरे	உத்தமரான [கருள்	भूमौ	பூமியில்
अस्मिन्	இந்த	निपति	சாய்ந்தவளவில்

ஆத்ய: சூரியன்	சூரியன்	சிவமாமு: அக்னியும்	அக்னியும்
சூமி பூரிசில்	பூரிசில்	புசானாதி: ஜ்வாலையிழந்தாவிட்	ஜ்வாலையிழந்தாவிட்
பதித: ஸீழ்த் தாவிட்டான்.	ஸீழ்த் தாவிட்டான்.		டது.
பவமா: சந்திரன்	சந்திரன்	பவபாய: முயற்சிசக்தி	முயற்சிசக்தி
நமசி இரூளில்	இரூளில்	நிஹம: செயலற்றிருக்கின்	செயலற்றிருக்கின்
மம: மூழ்கிவிட்டான்.	மூழ்கிவிட்டான்.		றது.

किं शेषमिव लोकस्य हतवीरस्य सांप्रतम् । रणे राक्षसशार्दूले प्रसुप्त इव पांसुषु ॥ ८ ॥

ராக்ஷஸசார்டூலே ரணே பாंसுஷு இவ ப்ரஸுப்தே	* அரக்கப்பூணியாகு போரில் [மகர் பூழ்திகளில் முற்றும் வாடுந் தாயில் கொண்ட லளையில்	சா்வதே ஹதவீரஸ்ய லோகஸ்ய கி இவ சேபம்	இப்பொழுது வீரனை பிழந்த உலகத்தினிடம் எதுதான் எஞ்சியிருக்கிறதா கும்?
---	--	--	---

धृतिपवालः प्रसहाय्यपुष्पस्तपोवलः शौर्यनिबद्धमूलः ।

रणे महाब्राह्मसराजवृक्षः संपर्दितो राघवपास्तेन ॥ ९ ॥

ரணே ராஹவமாஹேன ஐதீபவால: ப்ரஸஹாய்யபுஷ்பஸ்தபோவல: தபோவல:	* போரில் ஸ்ரீராமராகிய காற்றால் கைதீயத்தையே தளி ராகக்கொண்டதும் { உதைபுமஞ்சுகித்தலை ஸீய கிறந்த புஷ்பமா கக்கொண்டதும் தகைத்தையே லார மாகக்கொண்டதும்	சौर्यनिबद्धमूल: महान् राजब्राह्मवृक्ष: संपर्दित: शौर्यनिबद्धमूल: महान् राजब्राह्मवृक्ष: संपर्दित:	பிரதாபமாகிற பரந்த வேகுற்றதுமான பெரும் அரசுமன்னனுடைய விருக்தானது முறித்துத்தள்ளப் பட்டது.
--	--	--	--

तेजोविषाणः कुलवंशवंशः कोपप्रसादापरगात्रहस्तः ।

इक्ष्वाकुसिंहाक्षसृहीतदेहः सुप्तः क्षितौ रावणगन्धहस्ती ॥ १० ॥

தேஜோவிஷாண: குலவ்ஸவ்ஸவ்ஸ: கோப்ரஸாடாப்ர- றாஸஹஸ்த:	* பிரதாபமாகிற தந்தல் களுடையதம் { கற்குலப்பிறணியாகிற பிண்பாகத்தையுட யதம் { கோபமும் அலுக்கொ கருமாகிற முதல்த யும் தசிக்கையைய முடையதுமாவ	रावणगन्धहस्ती इक्ष्वाकुसिंहार- सृहीतरह: क्षितौ सुप्त:	ராவணனுக்கிற மத பாணையானது இக்ஷ்வாகு குலத்தவ சாகிய வலிமறந்தால் தாக்கப்பட்ட சரீர; முடையதாய் பூமியில் சாய்ந்துவிட்டது.
--	--	---	---

पराक्रमोत्साहविजृम्भितार्चिर्निश्वासधूमः स्वबलप्रतापः ।
प्रतापवान्संयति राक्षसाग्निर्निर्वापितो रामपयोधरेण

॥ ११ ॥

संयति	“போலில்		
रामपयोधरेण	ஸ்ரீராமராகிற மேகத் தால்	स्वबलप्रतापः	{ தனது பலமாகிற வெம்பையைக் கொண்டதும்
पराक्रमोत्साह- विजृम्भितार्चिः	{ பாக்கிரமம், உற்சா ஹம் இவைகளாகிற முண்ட ஜுவாகை களுற்றதும்	प्रतापवान्	{ பிரதாபமடைந்தது மான்
निश्वासधूमः	பெருமூச்சாகிற புதை பையுடையதும்	राक्षसाग्निः	{ அரக்கமன்னராகிய அக்கினியானது
		निर्वापितः	அணைக்கப்பெற்றது.

सिंहर्षलाङ्गलककुद्दिषाणः पराभिजिद्वन्धनगन्धहस्ती ।
रक्षोवृषश्चापलकर्णचक्षुः सितीश्वरव्याघ्रहतोऽवसन्नः

॥ १२ ॥

सिंहर्षलाङ्गल- ककुद्दिषाणः	{ “ரங்குளர்களாகிற வாலைபும் துமிலை பும் கொம்பையும் கொண்டதும்	चापलकर्णचक्षुः	{ சபலத்தன் வாயாகிய காதுகளைபும்கண்ணை பும் கொண்டதுமான அரக்கனாகிய காளை மான்
पराभिजिद्वन्धन- गन्धहस्ती	{ சக்ரூக்களைபடக்கும் மதத்தால் கிறந்து விளக்குகிறதும்	सितीश्वर- व्याघ्रहतः	{ சக்கிரவர்த்தியாகிய பூதியால் அழையப் பெற்று
		अवसन्नः	அழிந்தது.

वदन्तं हेतुमद्वाक्यं परिमुष्टार्थनिश्चयम् । रामः शोकसमाविष्टमित्युवाच विभीषणम् ॥ १३ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	वदन्ति	கொல்லிக்கொண்டி. குப்பலரும்
परिमुष्टार्थनिश्चयं	கற்பொருள் விளந்த தும்	शोकसमाविष्टं	சோகம்மேலிட்டவரு மான்
हेतुमद्	காரணங்கள் வாய்த்த துமான்	विभीषणं इति	விஃஷ்ணரைப்பார்த்து “பின்கண்டவாறு
वाक्यं	கொல்லை	उवाच	உரைத்தார்.

नायं विनष्टो निश्चेष्टः समरे चण्डविक्रमः । अत्युन्नतमहोत्साहः पतितोऽयमशङ्कितः ॥

चण्डविक्रमः	“கொடியபாக்கிரமக் இவன் [கொண்ட போலில்	अत्युन्नत- महोत्साहः	{ மிகக் கிறந்த உற்சா ஹத்தைக்கொண் டவனாய்
अयं	இவன்	अशङ्कितः	அச்சமில்லாதவனாய்
समरे	போலில்	अयं	இவன்
निश्चेष्टः	செய்வென்றும் மேற் கொள்ளாது	पतितः	மடிந்தான்.
विनष्टः न	மடியவில்லை.		

नैवं विनष्टाः शोचन्ते क्षत्रधर्मवस्थिताः । वृद्धिमाशंसमाना ये निपतन्ति रणाजिरे ॥

रणाजिरे	"போர்க்களத்தில்	विनष्टाः	மடிந்தவர்களாய்
वृद्धि	ஆயத்ததை	निपतन्ति	சாய்ந்துகிடக்கின்றார்
भाशंसमानाः	விரும்பி		களை அடிகள்
क्षत्रधर्म	சுதந்திரியதர்மத்தை	एवं	இவ்வாறாய்
भवस्थिताः	வைக்கொண்டு	शोचन्ते न	ஆங்கிக்கப்படுகிறார்
ये	எவர்கள்		களில்லை.

येन सेन्द्रास्त्रयो लोकास्त्रासिता युधि धीमता ।
तस्मिन्कालसमायुक्ते न कालः परिशोचितुम्

॥ १६ ॥

धीमता	"புத்தியானுடைய	आसिताः	பயமுறுத்தப்பட்டன
येन	எயினால்		வே
युधि	போரில்	तस्मिन्	அகல்
सेन्द्राः	இந்திர ஆள்விட்ட	कालसमायुक्ते	மனமுற்றபொழுது
क्षयः	முடிவு	परिशोचितुम्	கொடுக்க
लोकः	உலகங்களும்	कालः न	சந்தாளமன்று.

नैकान्तविजयो युद्धे भूतपूर्वः कदाचन । परैर्वा हन्यते वीरः परान्वा हन्ति संयुगे ॥१७॥

युद्धे	"போரில்	संयुगे	போரில்
कदाचन	எப்பொழுதும்	परैः	படைகளால்
एकान्तविजयः	ஒரு சார்பாகவே	हन्यते	கொல்லப்படுகிறான்
	வேற்றியென்பதே	वा	அல்லது
भूतपूर्वः न	இதற்குமுன் நிகழ்ந்த	परान् वा	படைகளையாவது
वीरः	நர் வீரன் [திவலை]	हन्ति	கொடுக்கிறான்.

॥ १८ ॥

इयं हि पूर्वेः संदिष्टा गतिः क्षत्रियसंमता

इयं हि	"இதுதான்	पूर्वेः	முன் வேறுகளைக்
क्षत्रियसंमता	சுதந்திரியர்களுக்குக்	संदिष्टा	கடுத்தசாட்டாய்
गतिः	மரக்காலாக [தக்க]		பட்டுகிறது.

क्षत्रियो निहतः संख्ये न शोच्य इति निश्चयः ॥ १९ ॥

संख्ये	"போரில்	शोच्यः न	கொடுக்கத்தக்க
निहतः	கொல்லப்பட்ட	इति	என்று [உணர்வுகள்
क्षत्रियः	சுதந்திரியன்	निश्चयः	உடனடி]

तदेवं निश्चयं दृष्ट्वा तत्रमास्थाय विज्वरः । यदिहानन्तरं कार्यं कल्पं तदनुचिन्तय ॥

तत्र	"ஆகையால்	इत्	இப்பொழுது
एवं	இவ்வாறு	यत्	எதை
निश्चयं	உடனடித்தந்ததை	अनन्तरं	கடுத்தபடியாக
दृष्ट्वा	கவனித்தும்	कार्यं	சாரியமானது
तत्रै	உள்ளுள்ளவ	कल्पं	செய்யப்படுவண்டிய
आस्थाय	உள்ள நின்றுகொண்டும்	तत्	அதை [தே
विज्वरः	மனக்கவலையற்றவராய்	अनुचिन्तय	திட்டிமாளிப்பாயாக "

तमुक्तवाक्यं विक्रान्तं राजपुत्रं विभीषणः । उवाच शोकसन्तप्तो भ्रातुर्हितमनन्तरम् ॥

शोकसन्तप्तः	சோகத்தால் தடுப்பவ	तं	அவரை (ஸ்ரீராமரைப்)
विभीषणः	விபிஷணர் [ராமிய		பார்த்து
उक्तवाक्यं	திருமொழியைக்காற் நியுருளியவரும்	भ्रातुः	சகையனருக்கு
विक्रान्तं	விக்கிரமகாலியம்	अनन्तरं	பேஸ்தடக்கவேண்டிய
राजपुत्रं	சக்கிரவர்த்தித்திருக் குமாரகுமாரிய	हितं	நற்கருமத்தைப்பற்றி
		उवाच	பின்வருமாறு தெரிவி த்துக்கொண்டார்:

योऽयं विपदेषु न भग्नपूर्वः सुरैः समेतैः सह वासवेन ।

भवन्तमासाद्य रणे विभग्नो वेलामिवासाद्य यथा समुद्रः ॥ २२ ॥

यः	"எந்த	भवन्तं	தேவர்களை
अयं	இவர்	आसाद्य	எதிர்த்து
विपदेषु	பேரர்களில்	समुद्रः	கடல்
समेतैः	எல்லா	वेलां	கணையை
सुरैः सह	தேவர்களுடன்கூட	आसाद्य	தாக்கி
वासवेन	இக்கிரானல்	यथा इव	எப்படியோ அப்படி
भग्नपूर्वः न	முன்பு முறியடிக்கப்பட டவில்லையோ, அவர்	विभग्नः	முறியடிக்கப்பட்ட
रणे	போரில்		டார்.

अनेन दत्तानि सुपूजितानि भुक्ताश्च भोगा निभृताश्च भृत्याः ।

धनानि मित्रेषु समर्पितानि वैराण्यमित्रेषु च यापितानि ॥ २३ ॥

अनेन	" இவரால்	धनानि	தனங்களும்
सुपूजितानि	மிகச்சிறந்த வஸ்துக் கள்	मित्रेषु	உற்ற நண்பர்களிடத் தில்
दत्तानि	தானக்கொடுக்கப் பெற்றன.	समर्पितानि	அளிக்கப்பெற்றன.
भोगाः च	போகங்களும்	अमित्रेषु च	சத் தருக்களிடத்தி லும்
भुक्ताः	தகரப்பட்டன.	वैराणि	பழிகள்
भृत्याः च	பணியாளர்களும்	यापितानि	தீர்த்துக்கொள்ளப் பட்டன.
निभृताः	ஆதரிக்கப்பெற்றவர் கள்.		

एषोऽहिताग्निश्च महातपाश्च वेदान्तगः कर्मसु चाय्यवीर्यः ।

एतस्य यत्येतगतस्य कृत्यं तत्कर्तुमिच्छामि तव प्रसादात् ॥ २४ ॥

एषः	இவர்	महातपाः च	பெருந்தகம் புரிந்த வர்.
आहिताग्निः च	அக்கினியாதானம் செய்தவர்.	वेदान्तगः	வேதங்களின் கலை கண்டவர்.

कर्मसु च अट्यवीरैः	கர்மகர்மலில் சிறந்த வள்ளமை கொண்டவர்.	यत् तत् तत्	எதுகொ ஆதை தேவரீரது
प्रेतगतस्य पुत्रस्य कृशं	மரணமடைந்த இவருக்கு செய்யத்தக்கது	प्रमादात् कशुं इच्छामि	அருள் கொண்டு செய்ய விருப்புகின்றேன்.

स तस्य वाक्यैः कर्णैर्महात्मा संबोधितः साधु विभीषणेन ।

आज्ञापयामास नरेन्द्रमूतुः स्वर्गीयमाधानमर्दीनसत्त्वः

॥ २५ ॥

सः	அந்த	साधु	முறைப்படி
महात्मा	மகாத்மாவும்	सम्बोधितः	தெரிவித்துக்கொள் எப்பட்டவராய்
अर्दीनसत्त्वः	கலியா ஆற்றல் படைத்தவருமான	तस्य	அவனுக்கு (சாவண னுக்கு)
नरेन्द्रमूतुः	சக்கிரவர்த்தி நிருக்கு மாரர்	स्वर्गीय	மறமைக்குரிய
विभीषणेन	விபிஷணரால்	आधानं	சடக்கிற்கு
कर्णैः	இரக்கமான	आज्ञापयामास	பின்வருமாறு விடை கந்தருளினார் :
वाक्यैः	வாக்யங்கொண்டு		

मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥

वैराणि	“பகையெல்லாம்	यथा	எப்படியோ அப்படியே
मरणान्तानि	மரணபரியந்தந்தான்.	मम अवि	எனக்கும்.
नः	நமது	अस्य	இவனுக்கு
प्रयोजनं	மேற்கொண்ட கருமம்	संस्कारः	மறமைச்சடக்கு
निर्वृत्तं	முடிவுற்றது.	क्रियताम्	செய்துமுடிக்கப்பட ட்டு.
एषः	இவன்		
तव	உனக்கு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19845

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5170

त्रयोदशोत्तरशततमः सर्गः—ஆற்றுப்பதிமுன்னுலகு வர்க்கம் ॥ ११३ ॥

राघणान्तःपुरस्त्रीविलापः—ராவணனது அந்தப்புரத்தீர்த்தின் விலாபம்.

राघणं निहतं श्रुत्वा राघवेण महात्मना । अन्तःपुराद्दिनिष्येत् राक्षस्यः शोककशिताः ॥

महात्मना	மகாத்மாவான	राक्षस्यः	அசுரக்கள்
राघवेण	ஆராவணரால்	शोककशिताः	துயரத்தால் வாடி.
राघणं	ராவணனை	अन्तःपुरात्	அந்தப்புரத்தினின்றி
निहतं	மாய்க்கப்பட்டவனும்	दिनिष्येत्:	கொளிப்போந்தனர்.
श्रुत्वा	அறிந்து		

वार्यमाणाः सुबहुशो वेष्टन्त्यः श्रितिपांसुषु । विमुक्तकेस्यो दुःखार्ता गावो वत्सहता इव ॥

सुबहुशः	பலவாறும்	विमुक्तकेस्यः	கந்தலவிழந்து
वार्यमाणाः	தடுக்கப்படுமவர்கள்	वत्सहाः	கன்றிழந்த
श्रितिपांसुषु	புகழப்பழுதிகளில்	गावः इव	பகற்கொண
वेष्टन्त्यः	புரளுகின்றவர்களாய்	दुःखार्ताः	துயரத்தால் தவித்த னர்.

उत्तरेण विनिष्क्रम्य द्वारेण सह राक्षसैः । प्रविश्यायोधनं घोरं विचिन्वन्त्यो हतं पतिम् ॥
आर्येषुत्रेति वादिन्यो हा नाथेति च सर्वशः । परिपेतुः कवन्धाङ्गां महीं शोणितकर्दमाम् ॥

राक्षसै सह	அசக்கருடன்கூட	हा	'ஹ'
उत्तरेण	வட	नाथ	நாதனை'
द्वारेण	வாயிலால்	इति च	என்றும்
विनिष्क्रम्य	வெளிப்போந்து	आर्येषु	'ஆர்யபுத்திரரே'
घोरं	கொடிய	इति च	என்றும்
आयोधनं	பேரீக்களத்திற்கு	वादिन्यः	புலம்பிக்கொண்டு
प्रविश्य	வந்து	शोणितकर्दमां	சத்தக்கொற்றத்தும்
हतं	மரண்ட	कवन्धाङ्गां	முண்டங்கள் நிறைந்த
पतिम्	கணவனை	महीं	பூமியில் [துமாகிய
सर्वशः	எங்கும்	परिपेतुः	விழுந்துபுரண்டனர்.
विचिन्वन्त्यः	தேடுகின்றவர்களாய்		

ता वाष्पपरिपूर्णाक्ष्यो भर्तृशोकपराजिताः । करेण इव नर्दन्त्यो न रेजुर्हतयूथपाः ॥ ५ ॥

ताः	ஆவர்கள்	हतयूथपाः	தலைவனையிழந்த
वाष्पपरिपूर्णाक्ष्यः	கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுந்த	करेणः	பெண்யர்களை
भर्तृशोक- } पराजिताः }	கணவனைப்பற்றிய துயரத்தால் பெய் மறந்தவர்களாய்	इव	போல
		नर्दन्त्यः	கதறுகின்றவர்களாய்
		रेजुः न	கனையிழந்திருந்தனர்.

द्वृष्टुस्तं महार्शयं महाकायं महावृत्तिम् । रावणं निहतं भूमौ नीलाञ्जनचयोपमम् ॥ ६ ॥

महार्शयं	மகாஸீர்யசாஸியும்	नीलाञ्जनचयोपमं	கரியமைமலைமைய நிகர்த்து
महाकायं	கல்லுடல் பெற்றவ னும்	भूमौ	தரைமீல்
महावृत्ति म्	பெருமை மிக்கவறு த	निहतं	வீழ்த்தப்பட்ட கிடப்பவனாய்
रावणं	ஆந்த [மரண சாவணனை	दृष्टुः	கண்டனர்.

ताः पति सहसा दृष्ट्वा शयानं रणपांसुषु । निपेतुस्तस्य गात्रेषु छिन्ना वनलता इव ॥७॥

ताः	அவர்கள்	गात्रेषु	உடலின் மீது
रणपांसुषु	போர்த்தகலப்புழுதி களில்	छिन्नाः	அறுபட்ட
शयानं	சாய்ந்துகிடக்கும்	वनलताः	காட்டுக்கொடிகள்
पतिः दृष्ट्वा	நாயகனைக் கண்டு	इव	போல
तस्य	அவனது	सहसा	தக்கணமே
		निपेतुः	விழுந்தனர்.

बहुमानात्परिष्वज्य काचिदेनं रुरोद ह ॥ ८ ॥

काचित्	ஒருத்தி	परिष्वज्य	அணைந்துக்கொண்டு
एनं	இவளை	रुरोद ह	புலம்பினார்.
बहुमानात्	கொளையத்தால்		

चरणौ काचिदालिङ्ग्य काचित्कण्ठेऽवलम्ब्य च ॥ ९ ॥

उद्धृत्य च भुजौ काचिद्भूमौ स्म परिवर्तते ॥ १० ॥

काचित्	ஒருத்தி	अवलम्ब्य	கட்டிக்கொண்டு
चरणौ	பாதங்களை	च	அங்கணமே புரண்ட
आलिङ्ग्य	விழுந்துக்கொண்டு	काचित्	ஒருத்தி [னர்.
भूमौ	தரையில்	भुजौ	இருபுதுங்களை
परिवर्तते स्म	புரண்டனர்.	उद्धृत्य	உயர்த்தி
काचित्	ஒருத்தி	च	அங்கணமே புரண்ட
कण्ठे	அழுத்தில்		னர்.

इतस्य वदने दृष्ट्वा काचिन्मोहमुपागमत् ॥ ११ ॥

काचित्	ஒருத்தி	दृष्ट्वा	கவனித்து
इतस्य	மீண்டுக்கிடக்கும் அவனுடைய	मोहं	மூர்ச்சையை
वदने	முகத்தை	उपागमत्	கொண்டனர்.

काचिदङ्के शिरः कृत्वा रुरोद मुखपीक्षती । स्नापयन्ती मुखं वाष्पस्तुषारैरिव पङ्कजम् ॥

काचित्	ஒருத்தி	तुषारैः	பனி நீர் களால்
अङ्के	மடி மீது	पङ्कजं	தாமரை மலரை
शिरः	தலையை	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
कृत्वा	வைத்துக்கொண்டு	मुखं	முகத்தை
मुखं	முகத்தை	वाष्पैः	கண்ணீர்களால்
ईक्षती	பார்ப்பவாறாய்	स्नापयन्ती	நனைத்துக்கொண்டு
		रुरोद	அழுதனர்.

एवमाताः पतिं दृष्ट्वा रावणं निहतं भुवि । चुक्रुर्बहुधा शोकाद्भ्रूयस्ताः पर्यदेवयन् ॥१३॥

एवं .	இவ்வாறாய்	भ्रूयः	மீண்டும் மீண்டும்
आताः	ஆயாத்திலாழ்ந்து	बुधा	கவனித்து
ताः	அவர்கள் [கிடக்கும்]	शोकात्	ஆயத்தால்
पतिं	கணவனுசிய	बहुधा	பலவாறாய்
रावणं	ராவணனை	चुक्रुः	கதறியழுதார்கள்.
भुवि	பூமியில்	पर्यदेवयन्	பின்வருவாறாய்
निहंतं	மாண்டுக்கிடப்பவனாய்		புலம்பிஞ்சுர்கள்.

येन विव्रासितः शक्रो येन विव्रासितो यमः । येन वैश्रवणो राजा पुष्पकेण शियोजितः ॥
गन्धर्वाणामृषीणां च सुराणां च महात्मनाम् । भयं येन महदत्तं सोऽयं शेते रणे हतः ॥

येन	“எவரால்	गन्धर्वाणां	கந்தர்வர்களுக்கும்
शक्रः	இந்திரன்	महात्मनां	மகா த்மன்களாகிய
विव्रासितः	வெருட்டிப்படிக்கப்	अरुषीणां च	ரிஷிகளுக்கும்
येन	எவரால் [பட்டானே]	सुराणां च	தேவர்களுக்கும்
यमः	எமன்	महत	பெரும்
विव्रासितः	வெருட்டிப்படிக்கப்பட்ட	भयं	ஆபத்து
येन	எவரால் [பானே]	दत्तं	புரியப்பட்டதோ
वैश्रवणः	குபேர	सः	அந்த
राजा	மன்னன்	भयं	இவர்
पुष्पकेण	புஷ்பகனிமானத்தால்	रणे	போரில்
शियोजितः	பிசிக்கப்பட்டானே	हतः	மாண்டவராய்
येन	எவரால்	शेते	சாய்ந்துகிடக்கின்றார்.

असुरेभ्यः सुरेभ्यो वा पन्नगेभ्योऽपि वा तथा । न भयं यो विजानाति तस्येदं मानुषाद्भयम् ॥

यः	“எவர்	विजानाति न	அறியாதிருக்கின்
असुरेभ्यः वा	அசுரரிடமிருந்தும்	तस्य	அவருக்கு [குபேர
सुरेभ्यः वा	தேவரிடமிருந்தும்	इदं	இப்பொழுது
पन्नगेभ्यः अपि	சுப்பரிடமிருந்தும்	मानुषात्	மானிடரிடமிருந்து
भयं तथा	ஆபத்தென்ப்தேயே	भयम्	ஆபத்தெற்பட்டது.

अवधो देवतानां यस्तथा दानवरक्षसाश्च । हतः सोऽयं रणे शेते मानुषेण पदातिना ॥

याः	“எவர்	अयं	இவர்
देवतानां	தேவர்களாலும்	पदातिना	பதாதியாகிய
तथा	அவ்வன்னாமே	मानुषेण	மானிடனொருவனால்
दानवरक्षसां	அசுரர்களாலும் அரக் கர்களாலும்	रणे	போரில்
अवध्यः	கொல்லப்படமுடியாத	हतः	கொல்லப்பட்டு
सः	அந்த [குபேர	शेते	சாய்ந்துகிடக்கின் றார்.

यो नं कथयः सुखिन्तुं न यतीर्नामुं स्वथा । सोऽयं कश्चिदिवासन्थो मृत्युं मर्त्येन लम्बितः॥

यः	"எவர்	सः	அந்த
सुखैः	தேவர்களால்	अयं	இவர்
हन्तुं	கொல்ல	अथावः	சுற்றலற்ற
पत्नयः न	சா தயமாகாதவரோ	कश्चित्	எவனோ ஒருவன்
यज्ञैः	யசுநர்களால்	इव	போன்றவராய்
न	சா தயமாகாதவரோ	मर्त्युं	மரணி_னோருவனால்
असुखैः तथा	அசுகர்களாலும்	मृत्युं	மரணத்தை
न	சா தயமாகாதவரோ	लम्बितः	அடைவிக்கப்பட்டார்."

एवं वदन्त्यो बहुधा कुरुदुस्तस्य ताः स्त्रियः । भूय एव च दुःखार्ता विलेपुश्च पुनः पुनः ॥

तस्य	அவனது	कुरुदुः	அழுதார்கள்.
ताः	அந்த	पुनः पुनः च	பீண்டும் பீண்டும்
स्त्रियः	ஸ்திரீகள்	भूयः एव	மிக்க அதிகமாய்
एवं	மேற்கண்டவாறு	दुःखार्ताः	துயரத்தால் மேலிட டவர்களாய்
बहुधा च	பலவாறாய்	विलेपुः	கதறினார்கள்.
वदन्त्यः	புகழ்ப்பிக்கொண்டு		

अभृण्वता च सुहृदां सततं हितवादिनाम् । परणायान्मुता सीता पातिताश्च निशाचराः ॥

सततं	"எப்பொழுதும்	परणाय च	மரணத்திற்கே
हितवादिनां	நன்மைமையையே சொழி யும்	सीता	விளத
सुहृदो	நண்பர்களுக்கு	आहता	கொண்டுவாப்பட்ட
अभृण्वता	செவி காப்பக்கூட அவரால்	निशाचराः च	அடக்கர்களும் [டான்,
		पातिताः	கொல்லிக்கப்பட்டார் கள்.

पुताः सपदिदानीं ते वयवामा च पातिताः । मुवाणोऽपि हितं वाक्यमिष्टो भ्राता विभीषणः॥

ॐ पसपितो मोहान्वयाऽऽत्मवधकाङ्क्षिणा ॥ २१ ॥

इदानीं	"இப்பொழுது	विभीषणः	விபீசணர்
ते	தேவரீரது	हितं	நன்மையக்கும்
आत्मा	உயிரும்	वाक्यं	கொல்கை
पुताः	குந்த	मुवाणः भवि	மொழியவரானோ
वयं च	நான்களும்	आत्मवधकाङ्क्षिणा	தனது மரணத்தைக்
समं	வகநால்த்தில்	वया	தேவரீரால் [கொரிய
पातिताः	அழித்துவிடப்பட்ட பீடாம்.	मोहात्	மதையக்கத்தால்
दुः	ஆறுகூட	एष्ट	மேலாமாய்
खार्ता	தள்ளியாகிய	पसपितः	வக்கொற் கொல்லப் பட்டார்.

यदि निर्यातिता ते स्यात्सीता रामाय मैथिली । न नः स्याद्द्वयसनं घोरमिदं मूलहरं महत् ॥

ते	"தேவரீரால்	इदं	இந்த
मैथिली	குளகனின் புதல்வி	मूलहरं	வேளையறுக்கும்
	பான	घोरं	கொடிய
सीता	வரிதை	महत्	பெரும்
रामाय	ராமனிடம்	द्वयसनं	துக்கமானது
निर्यातिता	திருப்பிக்கொடுக்கப்	नः	நமக்கு
यदि स्यात्	பட்டிருப்பானாகில்	स्यात् न	வேராது.

वृत्तकामो भवेद्भ्राता रामो पितृकुलं भवेत् । वयं चाविधवाः सर्वाः सकामा न च शत्रवः ॥

भ्राता	"தம்பியும்	वयं	நாங்கள்
वृत्तकामः	மனோரதம் திறை	सर्वाः च	யாவரும்
	வேறப்பெற்றவராய்	अविधवाः	பதியையிழக்காதவர்
भवेत्	இருப்பார்.		களாவோம்.
रामः	ராமனும்	शत्रवः च	சந்ருக்களும்
पितृकुलं	குலகண்பளுக	सकामाः	இஷ்டம் திறைவேறிய
भवेत्	ஆவார்.	न	ஆகார்கள். [வர்களுராய்]

त्वया पुनर्वृशंसेन सीतां संरुन्धता बलात् । राक्षसा वयमात्मा च त्रयं तुल्यं निपातितम् ॥

नृशंसेन	"இரக்கம்ற்று	राक्षसाः	அரக்கர்களும்
बलात्	பலாத்கர்சமராய்	वयं	நாங்களும் ஆகிய
सीतां	சீதையை	त्रयं च	மூன்றும்
संरुन्धता	சிறைப்படுத்திய	तुल्यं	ஒரேமாதிரியாய்
त्वया पुनः	தேவரீராலேயே	निपातितम्	விழுத்தப்பட்டது.
भारता	பிரானனும்		

न कामकारः कामं वा तव राक्षसपुङ्गव । दैवं चेष्टयते सर्वं हतं दैवेन हन्यते ॥ २५ ॥

राक्षसपुङ्गव	"ரரசுமனோத்தமரே!	दैवं	தெய்வம்
तव	தேவரீரது	सर्वं	யாவற்றையும்
कामं	இஷ்டப்படி	चेष्टयते	சுடந்துகிறது.
कामकारः	வேண்டிமென்று	दैवेन	தெய்வத்தால்
	செய்த செயல்	हतं वा	அழிக்கப்பட்டது
न	அல்ல	हन्यते	அழிபடுகிறது. [நான்]

वानराणां विनाशोऽयं रक्षसां च महाहवे । तव चैव महाबाहो दैवयोगादुपागतः ॥ २६ ॥

महाबाहो	"மஹாபாகுவே!	वानराणां एव	வானரங்களுக்கும்
महाहवे	பெரும்பேரில்	अयं विनाशः	இந்த அழிவானது
तव च	தேவரீருக்கும்	दैवयोगात्	தெய்வச்செயலால்
रक्षसां च	அரக்கர்களுக்கும்	उपागतः	சம்பாவித்தது.

नैवार्थेन न कामेन विक्रमेण न चाज्ञया । शक्या दैवगतिर्लोके निर्वर्तयितुमुद्यता ॥२७॥

लोके	"உலகில்	कामेन	இச்சையாலும்
उद्यता	சம்பலிந்த	न	தடுக்க சாந்யமாகாத
दैवगतिः	தெய்வச்செயலானது	विक्रमेण	பிரதாபத்தாலும் [அ-
अर्थेन एव	பொருளாலும்	भाज्ञया च	ஆங்கிலையாலும்
निर्वर्तयितुं	தடுக்க	न	தடுக்க சாந்யமாகாத
शक्या न	சாந்யமாகாதது.		தது."

विलेपुरेवं दीनास्ता राक्षसाधिपयोपितः । कुर्य इव दुःखार्ता वाप्यपर्याकुलेशणाः ॥२८॥

ताः	ஆந்த	वाप्यपर्याकुलेशणाः	கண்ணீர் நிறைந்த
राक्षसाधिपयोपितः	ராட்சஸமன்னனின் பணிகளினர்		கண்களுற்றவர்களாய்
दीनाः	ஏக்கங்கொண்டவர் களாய்	कुर्यः	ஆன்றிப்பறவைகள்
		इव	போன்றவாறாய்
दुःखार्ताः	துயரத்தால் தடுப்ப வர்களாய்	एवं	மேற்கண்டவாறு
		विलेपुः	சுதறினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

सुदकाण्डे त्रयोदशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आश्रितः श्लोकाः 19873

सुदकाण्डे आश्रितः श्लोकाः 5198

चतुर्दशोत्तरशततमः सर्गः—இன்றுப்பதிகளன்காவது ஸர்க்கம். ॥ २७५ ॥

मण्डोदरीविलापः रावणसंस्कारश्च—மண்டிடாதர்விலாபமும்

ராவணனது சரமக்கீரையமும்.

तासां विलपमानानां तथा राक्षसयोपिताम् । ज्येष्ठा पत्नी मिया दीना भर्तारं समुद्देशत ॥

तथा	ஆங்காறாய்	ज्येष्ठा	ஆத்த
विलपमानानां	புலம்பும்	पत्नी	மனைவார்
तासां	ஆந்த	दीना	ஏக்கங்கொண்ட
राक्षसयोपितां	ராட்சஸமன்னன் பணிகளினர்	भर्तारं	கணவரை
मिया	பிரிவையவரை	समुद्देशत	உந்த சொக்கினர்.

दशमीवं हतं दृष्ट्वा रामेणाचिन्त्यकर्मणा । पतिं मण्डोदरी तत्र कृपणा पर्यदेवयत् ॥ २ ॥

तत्र	அப்பொழுது	रामेण	ராமரால்
मण्डोदरी	மண்டிடாதரி என்ற	हते	தொல்லப்பட்டவனாக
पतिं	கணவனுடைய [அவர்	दृष्ट्वा	கண்டு
दशमीवं	தசகண்டினர்	कृपणा	பரிதவித்தவளாய்
अचिन्त्यकर्मणा	எண்ணிக்கரிய செயல் கொண்ட	पर्यदेवयत्	பின்வருமாறு புலம்ப வாறாய் :

ननु नाम महाभाग तव वैश्रवणानुज । कुदस्य प्रमुखे स्थातुं त्रस्यत्यपि पुरन्दरः ॥ ३ ॥
त्रस्यन्ति ऋषयश्चैव गन्धर्वाश्च यशस्विनः ॥ ४ ॥

महाभाग वैश्रवणानुज	"மகா புகழ்பவர்தமாவே! சூழ்பவனின் தம்பி பாரே!	पुरन्दरः अपि ननु स्यति नाम ऋषयः च यशस्विनः गन्धर्वाः च स्यन्ति एव	இந்திரனும் இப்பொழுதும் அஞ்சுவார்களே! முனிவர்களும் புகழ்பயிர்க்க கந்தர்வர்களும் அஞ்சுவார்களே.
कुदस्य तव प्रमुखे स्थातुं	கேடபக்கொண்ட தேவரீரது முன்னிலையில் கிற்க		

ननु नाम तयोद्दिगाच्चारणाश्च दिशो गताः । स त्वं मानुषमात्रेण रामेण युधि निर्जितः ॥

तव उद्दिगात् चारणाः च दिशः गताः नाम	"தேவரீரிடம் பயத்தால் சாரணர்களும் திக்குகளில் ஓடினார்களே.	सः त्वं ननु युधि मानुषमात्रेण रामेण निर्जितः	அந்த தேவரீரும் போரில் ஓர் அற்புதமான ராமனால் ஐயிக்கப்பட்டார்.
---	--	---	---

न व्यपत्रपसे राजन्किमिदं राक्षसर्षभ ॥ ६ ॥

राजन् राक्षसर्षभ इदं	"மன்னவரே! ராக்ஷஸை த்தாமரே! இதைப்பற்றி	कि व्यपत्रपसे न	ஏனோ வெட்கமுறுதிருக்கின்ற தீர்?
----------------------------	---	--------------------	--------------------------------------

कथं त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रिया वीर्येण चान्वितम् । अविषहं जघान त्वां मानुषो वनगोचरः ॥

त्रैलोक्यं आक्रम्य श्रिया वीर्येण च अन्वितं	"மூவுலகையார் ஆக்கமித்த கீர்த்தியாலும் வீரயத்தாலும் விளக்குபவரும்	अविषहं त्वां वनगोचरः मानुषः कथं जघान	தகைக்கவொண்ணாத தேவரீரை [வருமான காட்டியிலேதிரியும் மாளிடனொருவன் எகவனம் வதைத்தான்?
---	--	---	--

मानुषाणामविषये चरतः कामरूपिणः । विनाशस्तव रामेण संयुगे नोपपद्यते ॥ ८ ॥

मानुषाणां अविषये कामरूपिणः चरतः	"மாணிடர்களுக்கு புலப்படாதவிடத்தில் நினைத்தவுருக் கொண்டி சஞ்சரிக்கும்	तव संयुगे रामेण विनाशः उपपद्यते न	தேவரீருக்கு போரில் ராமனால் அழிவென்பது பொருந்தாது.
--	--	---	---

न चैत्कर्षं रामस्य श्रद्धानि चमूमुखे । सर्वतः पशुपेनस्य तव तेनाभिमर्शनम् ॥ ९ ॥

सर्वतः	"எல்லா நோயும்	अभिमर्शनं	தாக்குதலென்ற
समुपेनस्य	போட்பட்டுடைய	एतन्	இந்த
तव	தேவர்களுக்கு	कर्म	செய்கை
चमूमुखे	பண்டமுகத்தின்	रामस्य च	ராமனுடையதாய்
तेन	அவனால்	श्रद्धानि न	நான் கம்பளிக்கை.

यदैव च जनस्थाने राक्षसैर्वहुभिर्वृतः । खरस्तव हतो भ्राता तदेवामौ न मानुषः ॥ १० ॥

जनस्थाने	"ஆளந்தானத்தில்	खरः च	கரனும்
बहुभिः	பல	यदा एव	எப்பொழுதே
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हतः	கொல்லப்பட்டதோடு
वृतः	சூழப்பட்டவனும்	तदा एव	அக்காரணத்தாலேயே
तव	தேவரிடது	भ्राता	இலன் (ராமன்)
भ्राता	தம்பியுமான	मानुषः न	மானிடனல்லன்.

यदैव नगरीं लङ्कां दृष्णवेशां सुरैरपि । प्रविष्टो हनुमान्वीर्यात्तदैव व्यथिता वयम् ॥ ११ ॥

सुरैः अपि	"தேவர்களாலாகூட	यदा एव	எப்பொழுதே
दृष्णवेशां	புகழுடையத	प्रविष्टः	பிரவேசித்ததோடு
लङ्कां	இலங்கை	तदा एव	எப்பொழுதே
नगरीं	நகரூள்	वयं	நாங்கள்
हनुमान्	ஹனுமான்	व्यथिताः	வேதனைகொண்டு
वीर्यात्	ஆற்றல்கொண்டு		எட்டினால்.

यदैव वानरैर्वैर्वहः सेतुर्महार्णवे । तदैव हृदयेनाहं शङ्के रामममानुषम् ॥ १२ ॥

घोरैः	"கொடிய	तदा एव	எப்பொழுதே
वानरैः	வானர்களால்	अहं	நான்
महार्णवे	பெருக்கடலில்	हृदयेन	மனதால்
यदा एव	எப்பொழுதே	रामे	ராமனை
सेतुः	அணையானது	अमानुषं	மானிடனல்லாத
वहः	கட்டப்பட்டதோடு	शङ्के	கிணத்தெற்கள்.

अथवा रामरूपेण कृतान्तः स्वयमागतः । मायां तव विनाशाय विधायापतितकिंताम् ॥

अथवा	"அல்லது	मायां	மாயையை (சிறையை)
कृतान्तः	சிறையினாலே	विधाय	செருவடித்து
तव	தேவர்களுக்கு	रामरूपेण	ராமவுருக்கொண்டு
विनाशाय	அழிக்கின்றபொருட்டு	स्वयं	நீரினேயே
अपतितकिंतां	எண்ணத்தரிபு	आगतः	வந்திருக்கின்றான்.

अथवा वासवेन त्वं धर्षितोऽसि महाबल ॥ १४ ॥

महाबल	“மகாபலசாலியே!	त्वं	தேவரீர்
अथवा	அல்லது	धर्षितः असि	நூக்கப்பட்டிருக்கின்
वासवेन	இந்திரனால்		தீர்.

वासवस्य कुतः शक्तिस्त्वां द्रष्टुमपि संशुगे ॥ १५ ॥

वासवस्य	“இந்திரனுக்கு	द्रष्टुं अपि	பார்க்கவும்கூட
त्वां	தேவரீரை	शक्तिः	சக்தி
संशुगे	பொலில்	कुतः	எது ?

व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः । अनादिमध्यनिधनो महतः परमो महान् ॥ १६ ॥
 तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः । श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजस्यः शाश्वतो ध्रुवः ॥
 मानुषं रूपमास्थाय विष्णुः सत्यपराक्रमः । सर्वैः परिवृतो देवैर्वा नरत्वमुपागतैः ॥ १८ ॥
 सर्वलोकेश्वरः साक्षाद्लोकानां हितकाम्यया । सराज्ञसपरीवारं हतवांस्त्वां महाश्रुतिः ॥

एषः	“ இவர் (ஸ்ரீராமர்)	श्रीरसवक्षाः	{ ஸ்ரீவத்ஸமேனும் திரு
महायोगी	மகாயோகியும்		மறவை திருமார்டில்
परमात्मा	பரமாத்மாவும்	नित्यश्रीः	கொண்டவரும்
सनातनः	புராணபுருஷரும்	अजस्यः	நித்யவக்ஷஸீஸமேத
अनादिमध्य- निधनः	} ஆதியும், மத்தியும், அந்தமும் இல்லாத	साधनः	ரும்
	வரும்	ध्रुवः	அஜெயரும்
महतः	பெரும்பொருளிலும்	सर्वलोकेश्वरः	எக்காலத்திலுமிருப்
परमः	சிறந்த		பவரும்
महान्	பெரும்பொருளும்	महाश्रुतिः	மாமூடா திருப்பவ
तमसः	இருளுக்கு (அக்ரா னத்திக்கு)		ரும்
परमः	அப்பறப்பட்டிருப்ப வரும்	साक्षाद् लोकानां	ஸர்வ ஜகத்களுக்க ரும் சக்வரரும்
धाता	திருஷ்டிப்பவரும்	विष्णुः	மகிமை மிக்கவருமா
शङ्खचक्र- गदाधरः	} சங்கத்தையும் சக்ரா புத்தையும் திருக் காத்திநீர்கொண்ட வரும்	व्यक्तं	கிப
		सत्यपराक्रमः	ஸாக்ஷாத்
		लोकानां	விஷ்ணுபகவான்.
			இது திண்ணம்.
			ஸத்யபரம பரமரம
			ங்கொண்ட இவர்
			உலகங்களுக்கும்

दिवकाम्यया	கன்மை புரியத் திருவு	देवैः सपैः	தேவர்கள் யாவராலும்
मानुषं	மரணிட [எங்கொண்டு	पश्वितः	குழப்பெற்றவராய்
रूपं	உருவத்தை	त्वां	தேவரீரை
आस्थाप	கொண்டு	सराक्षसपरीवारं	ஆரக்கபரிவாரங்களு
वानरैःवं	வானர உருவத்தை		டன்
उपगतेः	ஆடைந்த	हवान्	கொன்றுவிட்டார்.

इन्द्रियाणि पुरा जित्वा जितं त्रिभुवनं त्वया । स्मरद्भिव तद्वैरमिन्द्रियैरेव निर्जितः ॥

एषया	"தேவரீரால்	तव	அந்த
पुरा	முன்பு	वैरं	வைரத்தை
इन्द्रियाणि	தூத்திரியங்களினை	स्मरद्भिः इव	நினைத்துக்கொண்ட
जित्वा	வெற்றிபெறாண்டு		வைகன்பெற்று
त्रिभुवनं	மூவகமும்	इन्द्रियैः एव	தூத்திரியங்களாலேயே
जितं	ஜெயிக்கப்பட்டது.	निर्जितः	ஜெயிக்கப்பட்டுவிட்
			டார்.

क्रियतामविरोधश्च राघवेणेति यन्मया । उच्यमानो न गृह्णासि तस्येयं व्युष्टिरागता ॥

राघवेण	"ஸ்ரீராமரோடு	यत्	எதை
अविरोधः	விரோதமின்மை	गृह्णासि न	மனத்திற்கொள்ளா
क्रियतां	கொள்ளப்பட்டும்		திருத்திரோ
इति	என்று	तस्य	அதனது
मया	என்னால்	व्युष्टिः	பயனும்
उच्यमानः च	சொல்லப்பட்டும்	इयं	இது
	தேவரீரும்	अगता	சம்பவித்தது.

अकस्माद्वाभिकामोऽसि सीतां राक्षसपुङ्गव । ऐश्वर्यस्य विनाशाय देहस्य स्वजनस्य च ॥

राक्षसपुङ्गव	"ராஷஸைவந்தமரே !	देहस्य च	சீரத்திற்கும்
अकस्मान्	திடீரென	विनाशाय	அழிவிக்காக
ऐश्वर्यस्य	ஐசுவரியத்திற்கும்	सीतां च	சீதாதேவியிடமும்
स्वजनस्य	சனது ஐவத்திற்கும்	अभिकामः असि	ஆகாசகொண்டார்.

अरुन्धत्या विशिष्टां तां रोहिण्याश्वापि दुर्मते । सीतां धर्षयता मान्यां त्वया वसदृशं कृतम् ॥

दुर्मते	"மதிமயங்கியவரே !	मान्यां	வெகுமதிக்கத்தக்க
अरुन्धत्याः च	அருந்தநிதேவிய்க்கும்	सीतां	வீராதேவியை
रोहिण्याः अपि	ரோகிணியிதேவிய்க்கும்	धर्षयता	அவமதிக்கும்
विशिष्टां	மேம்பட்டவளரான	एषया	தேவரீரால்
तां	அந்த	असदृशं हि	தகாததே
		कृतम्	புரியப்பட்டது.

वसुधायाश्च वसुधां श्रियः श्रीं भर्तृवत्सलाम् । सीतां सर्वानवशाङ्गीमरण्ये विजने शुभाम् ॥
 आनयित्वा तु तां दीनां छाननाऽऽत्मस्वदूषण । अप्राप्य चैव तं कामं मैथिलीसङ्गमे कृतम् ॥
 पतिव्रतायास्तपसा नूनं दग्धोऽसि मे प्रभो ॥ २५ ॥

वसुधायाः च
 वसुधां
 श्रियः
 श्रीं
 भर्तृवत्सलां
 सर्वानवशाङ्गीं
 शुभां
 दीनां तु
 तां सीतां
 विजने
 अरण्ये
 छानना

"பூமிக்கும்
 ஶ்ரீ இடமாளகளும்
 அமர ஶ்ரீயை சக்திக்கு
 ஶ்ரீ ஆபரணமாள
 வளும்
 கணவரிடம் அசஞ்ச
 ஶ அன்புகொண்ட
 வளும்
 எவ்வாற்றாலும் குறை
 யற்ற திருமீமவியளும்
 துறிகொண்டவளும்
 ஏக்கக்கொண்டவளு
 மான
 அந்த வரீதாதேவியை
 திரீஜனமாள
 காட்டில்
 கபடமாக

आनयिष्या
 मैथिलीसङ्गमे
 कृतं
 तं
 कामं एव च
 अप्राप्य
 पतिव्रतायाः
 तपसा
 आत्मस्वदूषण
 मे
 प्रभो
 नूनं
 दग्धः असि

கொண்டுகொண்டு
 வரீதாதேவியை
 கொண்ட
 அந்த
 இஷ்டத்தையும்
 அடைவாது
 பதிலிருந்துதான்
 தவசத்தியால்
 தனக்கும் தன்னினத்
 தாருக்கும் கொடு
 விளைவித்த
 எனது
 ஶாதரீ
 இப்பொழுது
 பொசுக்கப்பட்ட
 விட்டார்.

तदैव यत्र दग्धस्त्वं धर्षयंस्तनुमध्यमां । देवा विभ्यति ते सर्वे सेन्द्राः साशिपुरोगमाः ॥

सेन्द्राः
 साशिपुरोगमाः
 देवाः
 सर्वे
 ते
 विभ्यति

"இந்திர ஶ்ரீயை விட்ட
 அக்னிமுதலானவரீ
 களுடன் கூடிய
 தேவர்கள்
 யாவரும்
 தேவரிடம்
 பயமுற்றிருக்கின்றார்
 கள்.

यत्र
 एवं
 तनुमध्यां
 धर्षयन्
 तदा एव
 दग्धः न

அங்காணத்தால்
 தேவரீர்
 ஶ்ரீயைவிட யானாரு
 மவளை
 கவர்த்து
 அப்பொழுதே
 பொசுக்கப்பட்ட திருநீ
 ரீர்.

अवश्यमेव लभते फलं पापस्य कर्मणः । घोरं पर्यागते काले कर्ता नास्त्यत्र संशयः ॥

कर्ता
 पापस्य
 कर्मणः
 घोरं
 फलं

"பாபத்தை செய்தவன்
 பாப
 கர்மரீயின்
 கொடிய
 பயனை

काले
 पर्यागते
 अवश्यं एव
 लभते
 अत्र
 संशयः अस्ति न

எற்றகாலம்
 வந்தபொழுது
 கட்டாயமாக
 அனியாபிக்கின்றான்.
 இதில்
 ஶ்ரீயில்லை.

शुभकृच्छुभमाप्नोति पापकृत्पापमश्नुते

॥ २८ ॥

शुभकृत् "சுபகாரகொய்தவன்
 शुभं சுபகாரகாரி
 आप्नोति அந்நாபிக்கும்முன்,

पापकृत् "பாபகாரகொய்தவன்
 पापं தீயப்பண
 अश्नुते அந்நாபிக்கும்முன்.

विभीषणः सुखं प्राप्तस्त्रं प्राप्तः पापपीदृशम्

॥ २९ ॥

विभीषणः "விபிஷணர்
 सुखं சிவநகந்தக
 प्राप्तः அடைந்தார்.
 त्वं தீதவரீர்

ईदृशं இவ்விதமான
 पापं தீயவை
 प्राप्तः அடைந்துள்ளார்.

सन्त्यन्याः प्रमदास्तुभ्यं रूपेणाप्रतिमा भुवि

॥ ३० ॥

भुवि "புவியில்
 रूपेण ரூபநகந்தால்
 अप्रतिमा: துன்பநிதவர்களை

अभ्या: "பெறுவ
 प्रमदा: ஸ்தரீகள்
 तुभ्यं தேவரீருக்கு
 सति இருக்கின்றார்கள்.

अनङ्गवशमापन्नस्त्वं तु मोहान्न बुध्यसे

॥ ३१ ॥

अनङ्गवशं भावसः "அனாங்கவசம்பட்ட
 त्वं தீதவரீர் [வராய்
 मोहान्न மதிமயக்கந்தால்

तु இவ்விதயத்தில்
 बुध्यसे न அறியாதிருக்கிறீர்.

न कुलेन न रूपेण न दक्षिण्येन मैथिली । मयाऽधिका वा तुल्या वा त्वं तु मोहान्न बुध्यसे॥

मैथिली "மேயிலி
 कुलेन குலந்தால்
 मया எனக்கு
 अधिका वा மேம்பட்டவனோ
 तुल्या वा சமமானவனோ
 न அல்ல.
 रूपेण ரூபந்தாலும்
 न அல்ல.

दक्षिण्येन "அடக்கல்யகுணந
 न அல்ல.
 त्वं தீதவரீர்
 मोहान्न மதிமயக்கந்தால்
 तु இவ்விதயத்தில்
 बुध्यसे न அறியாதிருக்கிறீர்.

सर्वथा सर्वभूतानां नास्ति मृत्युरलक्षणः । तव तावदयं मृत्युमैथिलीकृतलक्षणः ॥ ३३ ॥

सर्वभूतानां "எல்லாப்பிராணி
 मृत्यु: "மரணமானது
 सर्वथा எல்லாநிருணம்
 अलक्षणः "காசனத்தன்தர்
 मरिचि न "நீருத
 இருக்கிறதில்லை.

तावत् இப்பொழுது
 तव தேவரீருக்கு
 अयं இந்த
 मृत्यु: "மரணமானது
 मैथिलीकृत- } "மேயிலி ரூபமான காச
 अलक्षणः } ணத்தைக்கொண்ட
 இன்னது.

सीतानिमित्तजो मृत्युस्त्वया दूरादुपाहृतः

॥ ३४ ॥

त्वया "தேவரீரால்
दूरात् வெகுதூரத்தி
விருந்தே

सीतानिमित्तजः சீதை காரணமாய்
உண்டாகும்
मृत्युः மாணமரணது
उपाहृतः கொண்டுவரப்பட்டது.

मैथिली सह रामेण विशोका विहरिष्यति

॥ ३५ ॥

विशोका "சோகநீர்த், தவணை
मैथिली ஜானகி
रामेण सह ஸ்ரீராமரோடுகூட

विहरिष्यति இன்பமாய்க் காண்க
கழிப்பாள்.

अल्पपुण्या त्वहं घोरं पतिता शोकसागरे

॥ ३६ ॥

अल्पपुण्या "பாக்கங்குன்றிய
अहं तु காணோ

घोरं கொடிய
शोकसागरे தாயரக்கடலில்
पतिता முழுகிவிட்டேன்.

कैलासे मन्दरे मेरौ तथा चैत्ररथे वने । देवोद्यानेषु सर्वेषु विहृत्य सहिता त्वया ॥३७॥

विमानेनानुरूपेण या वाम्यतुलया श्रिया । पश्यन्ती विविधान्देशांस्तांस्तान्निवसंगम्बरा ॥

अंशिता कामभोगेभ्यः साऽस्मि वीर वधात्तव ॥ ३८ ॥

या "அந்த நான்
चित्तसगम्बरा { அழகிய மான்களையும்
வஸ்திரங்களையும்
குடியவளராய்
त्वया தேவரீரோடு
सहिता கூடியவளராய்
कैलासे கைலாஸபர்வதத்
திலும்
मन्दरे மந்தரபர்வதத்திலும்
मेरौ மேருபர்வதத்திலும்
तथा அல்லவண்ணாமே
चैत्ररथे லைந்ரரத
वने பூங்காவனத்திலும்
सर्वेषु எல்லா
देवोद्यानेषु தேவர்களது உத்யான
வனங்களிலும்
विहृत्य விளைவாடி

अतुलया ஒப்பற்ற
श्रिया செல்வத்திற்கு
अनुरूपेण ஏற்ற
विमानेन விமானத்திலேயி
पल பல
तान् तान् அந்தந்த
देवान् தேசங்களே
पश्यन्ती பார்ந்துக்கொண்டே
यामि சென் லுவந்தேனோ
सा அந்த நான்,
वीर வீரரே,
तव தேவரீரது
वधात् மாணத்தால்
कामभोगेभ्यः இன்பா லுபவங்களி
னின்று
अंशिता விலக்கப்பட்டவளராய்
अस्मि இருக்கின்றேன்.

सैवान्येवासि संवृता विद्याज्ञां चञ्चलाः श्रियः ॥ ३९ ॥

सा एव "அந்த நானே
अन्या इव வேறொருத்தியோன்ற
संवृता अस्मि ஆகிவிட்டேன் [வளராய்
राज्ञां அரசர்களின்

चञ्चलाः நிலையற்ற
श्रिया செல்வங்களே
विक् एப்படிவேண்டுமான
லும் ஏசுவாய்.

हा राजन्सुकुमारं ते सुधु सुत्वक् समुन्नतम् । कान्तिश्रीवृत्तिभिस्तुल्यमिन्दुपद्मदिवाकरैः ॥
 किरीटकृतोज्ज्वलितं ताभ्रास्यं दीप्तकुण्डलम् । मद्व्याकुललोलाङ्गं भूत्वा यत्पानभूमिषु ॥
 विविधस्रग्भरं चारु वल्लुस्मितकथं शुभम् । तदेवाद्य तवेदं हि वक्त्रं न भ्राजते प्रभो ॥
 रामसायकनिर्मिन्नं सिक्तं रुधिरविस्रवैः । विशीर्णमेशोपस्तिष्कं रुझं स्यन्दनरेणुभिः ॥

हा	“ ஹி
राजन्	மன்னவரே !
ते	தேவரீரது
यत्	எந்த
ताभ्रास्यं	செவ்வியமுதமானது
सुकुमारं	அழகியதும்
सुधु	அழகிய புருவங்கள் கமலத்ததும்
सुत्वक्	தகைப்பற்றுள்ளதும்
समुन्नतं	காசிகை நிமிர்ந்துள் ளதும்
कान्ति-	} காந்தியாலும் செளந்
श्रीवृत्तिभिः	
इन्दुपद्मदिवाकरैः	{ சந்திரனோடும் தாம கை மலரோடும் சூர்யனோடும்
तुल्यं	ஒத்ததும்,
किरीट-	} சிகரத்தை ஒத்த மகு டத்தால் விளங்கு கின்றதும்,
कृतोज्ज्वलितं	
दीप्तकुण्डलं	இவலிக்கும் சூண்ட லங்கள் கொண்டதும்
पानभूमिषु	பான பூமிகளில்
मद्व्याकुल-	} மதந்தால் கவலிவு தும், சலிப்பதமான கண்களையுடையதா கவும்
लोलाङ्गं	

भूत्वा	ஆகி
चारु	அழகியதும்
विविधस्रग्वरं	பலபுஷ்பமாகையலிந் ததும்
वायु रसकथं	{ அழகிய புன்கிரிப்பை யும் இயக்குகளையும் கொண்டதும்
शुभं	மக்களமுமாகைதொ, நாத,
प्रभो	அதெ
तत् एव	இந்த
इदं	தேவரீரது
तव	முதகைய
वक्त्रं हि	இப்பொழுது
भग्न	} சூர்யமானது பாணக்க ளால் பிளக்கப்பட்டி ரத்தப்படுகிறது
रामसायक- निर्मिन्नं	
रुधिरविस्रवैः	வழங்கு கரால்
सिक्तं	தகையும், கொழுப் பும் இத லில்
विशीर्णमेशोपस्तिष्कं	செறிவற்றுகொள் மயக்கமானதால்
स्यन्दनरेणुभिः	களைபிழங்குகா கட்டிக.
रुझं	
भ्राजते न	

हा पश्चिमा मे संभासा दशा वैधव्यकारिणी । वा मयाऽसीन संबुद्धा कदाचिदपि मन्द्या ॥

हा	“ ஹி
मे	எனக்கு
वैधव्य सारिणी	வைதவ்யத்தைக் கொடுக்கும்
पश्चिमा दशा	கனடசி அவண்ணத (மகண்பாஷந)

संभासा	சென்றதன்மீது
या	எதுவோ அது
मन्द्या	பேதைமையாக
मया	என்னால்
कदाचिदपि	ஒருபொழுதும்
संबुद्धा साक्षिण न	கொக்கப்பட்டதில்லை.

पिता दानवराजो मे भर्ता मे राक्षसेश्वरः । पुत्रो मे शकनिजेता इ-येवं गर्विता भृशम् ॥

मे .	" எனக்கு	मे	எனக்கு
पिता	அகந்தையார்	पुत्रः	புத்தல்வன்
दानवराजः	அகந்தையோர்;	शकनिजेता	இந்திரனை வென்றவன்;
मे	எனக்கு	इति एवं	என்றிப்படியாய்
भर्ता	கணவனார்	भृशं	பிக
राक्षसेश्वरः	அகந்தையோர்;	गर्विता	அகந்தையுற்றிருக்கிறேன்.

दृष्टारिर्दनाः शूराः मरुत्यातबलपौरुषाः । अकुतश्चिद्भया नाथा ममेत्यासीन्मतिर्दृढा ॥

दृष्टारिर्दनाः	" செருக்குற்ற பலகவரை ச்சிகைதப்பவர்களும்	नाथाः	அகந்தைகள்
मरुत्यातबल- पौरुषाः	பிரதித்திபெற்ற ஆற்றலும் ஆண்டையும்	मम	எனக்கு இருக்கின்
शूराः	ஞான்களும் [கொண்ட	इति	என்று
अकुतश्चिद्भयाः	எவரிடத்தினின்றும் ஆபத்துருதவர்களுமான்	दृढा	உறுதியானவ
		मतिः	எண்ணம்
		आसीत्	இருந்தது.

तेषामेवंप्रभावानां युष्माकं राक्षसर्षभ । कथं भयमसंनुद्धं मानुषादिदमागतम् ॥ ४७ ॥

राक्षसर्षभ	" அகந்தையோர் தம்பள,	असंनुद्धं	கருதப்படாத
तेषां	அந்த	इदं	இந்த
युष्माकं	நீங்கள்	भयं	ஆபத்தானது
एवंप्रभावानां	இவ்வீதமகிளை உடையவர்கள் இருக்கையில்	मानुषात्	மானிடனிடமிருந்து
		कथं	கவ்வனம்
		आगतम्	கிளைந்ததோ?

स्निग्धेन्द्रनीलनीलं तु प्रांशुशैलोपमं महत् । केयूराङ्गदवैहयंमुक्तादामस्रगुज्ज्वलम् ॥ ४८ ॥

कान्तं विहारेष्वधिकं दीप्तं संयामभूमिषु । भाल्याभरणभाभिर्यद्विद्युद्भिरिव तोयदः ॥ ४९ ॥

तदेवाद्य शरीरं ते तीक्ष्णैर्नैकैः शरैश्चितम् । पुनर्दुर्लभसंस्पर्शं परिष्वक्तुं न शक्यते ॥ ५० ॥

स्निग्धेन्द्रनीलनीलं	" அழகிய இத்திரிவிநிழலுற்றதும்	केयूराङ्गदवैहयं- मुक्तादामस्रगुज्ज्वलं	வகைகளாலும் தோள்வகைகளாலும்
प्रांशुशैलोपमं	உன்னதமகிளையடிகர்த்ததும்		கைடுர்யமாளிகைகளாலும் முத்துமாளிகைகளாலும் பிரகாசிப்பதும்
महत्	பெரியதும்		

विहारेषु	விஹாரட்டுகளில்	तत्	அந்த
अधिकं	மிக	ते	தேவரீரது
कान्तं	அழகாய் விளங்கு வதும்	शरीरे पुर	சரீரமே
संग्रामभूमिषु	போர்த்தலங்களில்	अथ	இப்பொழுது
शीले तु	இவலிப்ப துமாய்	नेके:	பல
विद्युभिः	மின்னல்களால்	वीधने:	கூடிய
तोयदः	மேகம்	शैः	பாணங்களால்
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	चिन्	பொத்தலாக்கப்பட்டு
आभरणभाभिः	ஆபரணவொளிகளால்	दुर्लभसंस्पर्शे पुनः	தொடவும்கடாதகாய்
सत भाति	எது விளங்கிற்றோ,	परिष्वक्तुं	ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ள
		शक्यते न	கடாதிருக்கின்றதே!

श्राविधः शल्लैर्यद्द्राणैर्लघैर्निरन्तरम् । स्वर्पितर्मर्मसु भृङ्गं संचिञ्चन्नायुवन्यनम् ॥

क्षितौ निपतितं राजञ्छयात्रं रुधिरसञ्छवि ॥ ५१ ॥

राजन्	“மன்னவரே!	यागे:	பாணங்களால்
श्राविधः	முன்னம்பன் நியின்	संचिञ्चन्नायुवन्यनं	நாற்புயலினைப்புகள் றுக்கப்பட்டதாய்
शल्लैः	முட்களால்	रुधिरसञ्छवि	குருதிரைக்கொண்ட தாய்
यद्द्रा	எவ்வாறோ அவ்வாறே	इषात्रं	கடுகிறக்கொண்ட
मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்	क्षितौ	பூமியில் [காட்
भृङ्गं	நன்சூ	निपतितम्	நிழைந்தடைந்தென்ற து
स्वर्पितैः	குத்தப்பெற்று		
निरन्तरं	இடைவெளியில்லாது		
करीः	பதிக்		

वज्रप्रहाराभिहतो विकीर्ण इव पर्वतः ॥ ५२ ॥

हा स्वप्नः सत्यमेवेदं त्वं रामेण कथं हतः ॥ ५३ ॥

इव	“தேவரீர்	इव	எவ்வாறே
कथं	என்னால்	विकीर्णः	தெண்டை
रामेण	ராமரால்	स्वप्नः	இதிகனம்
हतः	தாக்கப்பட்டு	हा	ஹே!
वज्रप्रहाराभिहतः	வஜ்ராயுதத்தால் தாக்க	इदं	இது
पर्वतः	பர்வதம் [கப்பட்ட	सत्यं पृथ	உண்மையேதான்!

त्वं मृत्योरपि मृत्युः स्याः कथं मृत्युवशं गतः ॥ ५४ ॥

त्वं	“தேவரீர்	स्याः	ஆயிற்றே
मृत्योः अपि	காலனாகும்	कथं	என்னால்
मृत्युः	காலன்	मृत्युवशं गतः	எமனுக்காட்பட்டார்!

त्रैलोक्यवसुभोक्तारं त्रैलोक्योद्देगदं महत् । जेतारं लोकपालानां क्षेप्तारं शङ्करस्य च ॥
 दृप्तानां निगृहीतारमाविष्कृतपराक्रमम् । लोकक्षोभयितारं च नार्दैर्भूतविराविणम् ॥ ५६ ॥
 ओजसा दृप्तवाक्यानां वक्तारं रिपुसन्निधौ । स्वयूथभृत्यवर्गाणां गोप्तारं भीमकर्मणाम् ॥
 हन्तारं दानवेन्द्राणां यक्षणां च सहस्रशः । निवातकवचानां च संग्रहीतारभीश्वरम् ॥
 नैकयज्ञविलोप्तारं त्रातारं स्वजनस्य च । धर्मव्यवस्थाभेत्तारं मायासृष्टारमाहवे ॥ ५९ ॥
 देवासुरनृकन्यानामाहृतारं ततस्ततः । शकुन्तीशोकदातारं नेतारं स्वजनस्य च ॥ ६० ॥
 लङ्काद्वीपस्य गोप्तारं कर्तारं भीमकर्मणाम् । अस्माकं कामभोगानां दातारं रथिनां वरम् ॥
 एवंभवां भर्तारं दृष्ट्वा रामेण पातितम् । स्थिराऽस्मि या देहमिमं धारयामि हतभिया ॥

त्रैலोक्य- வசுபோக்தார் }	" மூலுலகக்களின் சம்பந்தையும் அது பளிப்பவரும், மிக	स्वयूथ- भृत्यवर्गाणां }	தனது போர்வீரர் களையும் பணியாளர் களையும்
மஹத்	மிக	गोप्तारं	சகழிப்பவரும்,
त्रैलोक्योद्देगदं	{ மூலுலகத்திற்கும் பயத்தை விளைவிப் பவரும்,	सहस्रशः दानवेन्द्रेण	ஆயிரத்தணக்களான அசுரத்தலைவர்களை யும்
लोकपालानां	திப்பாளர்கள்களை	यक्षणां च	பகடர்க்களையும்
जेतारं	ஜெயித்தவரும்,	हन्तारं	கொன்றவரும்,
शङ्करस्य च	சிவபிரானையும்	निवातकवचानां च	நிவாதகவசர்க்களையும்
क्षेप्तारं	எதிர்த்தவரும்,	संग्रहीतारं	அடக்கியவரும்,
दृप्तानां	செருக்குற்றவர்களை	ईश्वरं	பாவருக்கும் தியான கரும்,
निगृहीतारं	அடக்கியவரும்,	नैकयज्ञविलोप्तारं	அநேக யாகங்களை அழித்தவரும்,
अविष्कृतपराक्रमं	பாரக்ரமத்தை வெளியிட்டு	स्वजनस्य त्रातारं च	தனது இனத்தவரை காப்பவரும்,
लोकक्षोभयितारं च	உலகத்தை கலக்கிய வரும்,	धर्मव्यवस्थाभेत्तारं	தருமவார்ப்பையறுத் தவரும்,
नार्दैः भूतविराविणं	காட்டிகளைய பிராவிடிகளை அழை அடிப்பவரும்,	आहवे मायासृष्टारं	போசில் மாயையையுண்டாக்கு பவரும்,
ओजसा दृप्तवाक्यानां	பிரதாபத்தால் செருக்குற்ற சொற்களை	ततस्ततः देवासुर- नृकन्यानां }	அக்காக்கு தேவர்கள் அசுரர்கள் மாளிடர்கள் இவர் களின் கண்ணிகை களை
रिपुसन्निधौ	சத்ருக்களின் முன்னி லையில்	आहृतिं	கொணர்ந்தவரும்,
वक्तारं	மொழிபவரும்,		
भीमकर्मणां	பயக்கரச்செயல் கொண்ட		

பாலுலி-) சோகதாதார்)	படைகலர்களின் பாத தயர்களுக்கு துயரத் தைக்கொடுப்பவரும்,	வர் ஏவ்மாவே	உத்தமகுமராய் இவ்வித மதிமை கொண்ட
स्वजनल नेतां च	இனத்தவரை பாதுகாப்பவரும்,	மார் ராமே	கணவரை ராமரால்
छद्माही रस्य गोप्तारं	இலங்கைத் தீவை சகிப்பவரும்,	पातिवं इष्टा	வீழ்த்தப்பட்டவராய் கண்டு
भीमकर्मणां	பயங்கரமான செயல் களை	या मिथ्या भरिम	எந்த காண் கலியாகிருக்கின்
कतारं असाकं कामभोगानां दातारं रथिनां	* செய்பவரும், எங்களுக்கு இன்பபொக்களை அளிப்பவரும், ரதவீரர்களுள்	हनविधा इमं देइं धारयामि	அன்புக்குறி [தேன், இந்த * உடலை இன்றுக்கொண்டிருக் கின்றேன்.

शयनेषु महाहैषु शयित्वा राक्षसेश्वर । इह कस्मात्प्रसुप्तोऽसि धरण्यां रेणुपाटलः ॥६३॥

राक्षसेश्वर	" அரசன்கர்வேந்தே!	कस्मात्	ஏதோ
महाहैषु	பிக்கக்கிறந்த	धरण्यां	கூதலத்தில்
शयनेषु	படுக்கைகளில்	रेणुपाटलः	புழுதிசுவந்த
शयित्वा	உறக்கிவிட்டு	प्रसुप्तः	ஆங்கியவர்
इह	இப்பொழுது	असि	ஆகி???

यदा मे तनयः शस्तो लक्ष्मणेनेन्द्रजिषुधि । तदाऽस्म्यभिहता तीव्रपथ त्वस्मिन्निपातिता ॥

यदा	" எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுதே
सुधि	போரில்	अस्मि	கான்
मे	எனது	अभिहता	அழியலுத்தேன்.
तनयः	புதல்வனாகிய	अथ तु	இப்பொழுதே
हन्द्रजित्	இந்திரஜிதன	अस्मिन्	இவ்விடமத்தில்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	तीव्रं	வீகக்கொடுமையாய்
शस्तः	கொல்லப்பட்டாரினு	निपातिता	விழ்த்தப்பட்டனிட்டேன்.

साऽहं बन्धुजनैहीना हीना नाथेन तु त्वया । विहीना कामभोगैश्च शोचिव्ये शाश्वतीः समा ॥

सा	" அந்த	हीना तु	இழந்தவளாயும்
अहं	கான்	कामभोगैः	இன்பபொக்களை
बन्धुजनैः	சுற்றத்தார்களை	विहीना च	இழந்தவளாயும்
हीना	இழந்தவளாய்	शाश्वतीः	பல
नाथेन	கணவராகிய	समाः	வருஷங்கள்
त्वया	தேவரீரை	शोचिव्ये	அங்கமுறப்போகின் தேன்.

मपन्नो दीर्घमध्वानं राजन्मयासि दुर्गमम्

॥ ६६ ॥

राजन्
अथ
दुर्गमं

"மன்னவரே!
இப்பொழுது
செல்லற்கரிய

दीर्घं मध्वानं
प्रयत्नः नसि

நாடுவழியை
கடந்துவிட்டார்.

नय मामपि दुःखातीं न वर्तिष्ये त्वया विना

॥ ६७ ॥

दुःखातीं

"துயரத்தால்
தவிக்கும்

मां अपि
नय

என்னையும்
அழைத்துச்செல்லீர்.

त्वया
विना
वर्तिष्ये न

தேவரீரை
விட்டுப்பிரிந்து
உழிந்துவிடுவேன்.

कस्मात्त्वं मां विहायेह कृपणां गन्तुमिच्छसि

॥ ६८ ॥

एहं

"தேவரீர்

कस्मात्
कृपणां
मां

என்ன காரணமால்
பரிதவிக்கும்
என்னை

इह
विहाय
गन्तुं
इच्छसि

இவ்விடத்தில்
விட்டு
செல்ல
துணிவுகொண்டீர்?

दीनां विलपितैर्मन्दां किं वा मां नाभिभाषसे

॥ ६९ ॥

विलपितैः
दीनां
मन्दां

"புலம்பல்களால்
சொல்லுகிறக்கும்
பேதைதயாகிய

मां
किं वा
अभिभाषसे न

என்னிடம்
ஏனோ
பேசுகிறுக்கின்றீர்?

दृष्ट्वा न खल्वसि कुट्टो मामिहानवकुण्डिताम् । निर्गतां नगरद्वारात्पद्भ्यामेवागतां प्रभो ॥

प्रभो
इह
नगरद्वारात्
अनवकुण्डितां
निर्गतां
पद्भ्यां एव

"கிரபுவே!
இப்பொழுது
நகரவாயினின்றும்
முக்காடிடாதவளாய்
வெளிப்பட்டு
கால்களாலேயே

आगतां
मां
दृष्ट्वा
कुट्टः असि न खलु

கடந்துவந்திருக்கும்
என்னை
பார்த்து
(தேவரீர்) கோபம்
கொண்டவல்லவோ.

पश्येष्टद्वार दारांस्ते भ्रष्टदृष्ट्वावकुण्डितान् । वहिर्निष्पतितान्सर्वान्कथं दृष्ट्वा न कुप्यसि ॥

इष्टद्वार
पश्य
ते
द्वारान्
सर्वान्
भ्रष्टदृष्ट्वावकुण्डितान्

"பனைவிபரக்கரிடம்
ஆள்புமிக்கவரே!
கவனிப்பீராக.
தேவரீரது
பனைமரட்டிகள்
யாவனையும்
வெட்கமும் முக்காடி
மிழந்து

वहिर्निष्पतितान्
दृष्ट्वा
कथं
कुप्यसि न

வெளிப்புறப்பட்டு
வந்தவர்களாய்
பார்த்தும்
எக்கனம்
கொடியா திருக்கின்
தீர்?

अये क्रीडासहायस्तेऽनाथो बालाप्यते जनः ॥ ७२ ॥

செ
கிரீடாசஹாய:
அயே

"தேவரீரது
கிரீடாடக்குகந்த
இந்த

जनः
अनाथः
बालाप्यते

ஸ்நரீஜனபாலனக
நாதரந்தராய்
தந்தளிக்கின்றது.

न चैनमाश्वासयसे किं वा न बहुमन्यसे ॥ ७३ ॥

एने
किं वा
आश्वासयसे न

"ஸ்நரீஜனத்தை
ஏனோ
தேற்றாவு படுத்தாதி
குக்கின்றீர்?

बहुमन्यसे न च

வெகுமதியாதமிருக்
கின்றீர்?

यास्त्वया विषवा राजन्कृता नैकाः कुलस्त्रियः । पतिव्रता धर्मपरा गुरुदुश्रुषणे रताः ॥
ताभिः शोकाभितसाभिः क्षप्तः परवशं गतः ॥ ७४ ॥

राजन्
पतिव्रताः
धर्मपराः
गुरुदुश्रुषणे
रताः
शाः

"அரசரே!
பதியிரவதாகளும்
தர்மத்தையே சர்வமு
ளாய்க்கொண்டவர்
களும்
பெரியோர்களை உபச
ரிப்பதில்
அசஞ்சலப்பற்று
டைஉவர்களுமர
ளந்த

नैकाः
कुलस्त्रियः
त्वया
विषवाः
कृताः
शोकाभितसाभिः
ताभिः
शप्तः
परवशं गतः

உகை
கந்தகுலமையந்தஸ் திரீ
தேவரீரால் [கன்
பதியிரந்தவர்களாய்
கூக்கப்பட்டார்களோ
கோகத்தால் பரிசுறிக
அவர்களால் [குக்
சடுக்கப்பட்டு
பகைவருக்காய்
பட்டார்.

त्वया विप्रकृताभिर्यत्तदा शप्तं तदागतम् ॥ ७५ ॥

त्वया
विप्रकृताभिः
यत्

"தேவரீரால்
திகிலெழுங்கப்பெற்ற
வர்களால்
எது

तदा
शप्तं
यत्
आगतम्

தப்பொழுது
சடுக்கப்பட்டதோ
எது
பலித்தகிட்டது.

प्रवादः सत्य एवायं त्वां प्रति प्रायशो नृप । पतिव्रतानां नाकस्मात्पतन्त्यश्रुणि भूतले ॥

नृप
त्वां प्रति
अयं
पतिव्रतानां
अश्रुणि

"மன்னவரே!
தேவரீரைப்பற்றிய
இந்த
பதியிரவதகளின்
கண்ணீர்கள்

अकस्मात्
भूतले
पतिव्रतानां
प्रायशः
सत्यः एव

பிங்காசனமாய்
பூதலத்தில்
பதியிரவதின் கண்ணீ
யத்தையானது
முற்றும்
உண்மைதேய.

कथं च नाम ते राजलोकानाक्रम्य तेजसा । नारीचौर्यपिदं क्षुद्रं कृतं शौण्डीर्यमानिना ॥

राजन्	" அரசர் !	इदं	இந்த
तेजसा	பரக்கிரமத்தால்	क्षुद्रं	அற்பமான
लोकान्	உலகங்களை	नारीचौर्यं	நாயலரைக்கவருவது
आक्रम्य	ஆக்ரமித்து	कथं च नाम	எங்கணாதான்
शौण्डीर्यमानिना	ஷீர்யச்செருக்குறி	कृतम्	செய்யப்பட்டதோ.
ते	தேவீரால்		

अपनीयाश्रमाद्रामं यन्मृगच्छन्ना त्वया । आनीता रामपत्नी सा तत्ते कातर्यलक्षणम् ॥

त्वया	" தேவீரால்	आनीता	கொண்டுவரப்பட்ட
मृगच्छना	மாள் என்ற வஞ்சனை		டான்
रामं	ராமரை [யால்]	यत्	என்றது எதுவே
आश्रमात्	ஆசிரமத்தினின்றும்	तत्	அது
अपनीय	அப்புறப்படுத்தி	ते	தேவீரது.
सा	அந்த	कातर्यलक्षणम्	பயத்தைக்காட்டு
रामपत्नी	ராமரது பார்வைய		கிறது.

कातर्यं च न ते युद्धे कदाचित्संस्मराम्यहम् । तत्तु भाग्यविपर्ययात् नूनं ते पकलक्षणम् ॥

युद्धे	" போரில்	भाग्यविपर्ययात्	பாக்கியவின்மைபால்
ते	தேவீருக்கு		{ அது (ராமரைத்தனிக்
कातर्यं	பயத்தை	तत्	{ கச்செய்து சிதைவை
कदाचित् च	ஒருபொழுதும்		{ திருடியது)
अहं	நான்	ते	தேவீருக்கு
संस्मरामि न	கினைக்கவும்லை	पकलक्षणम्	முடிவிற்குக்காரண
नूनं तु	இப்பொழுதோ		மானது.

अतीतानागतार्थज्ञो वर्तमानविचक्षणः । मैथिलीमाहतां दृष्ट्वा ध्यात्वा निश्चस्य चायतम् ॥

सत्यवाक् स महाभागो देवरो मे यदब्रवीत् । सोऽयं राक्षसमुख्यानां विनाशः पर्पुषस्थितः ॥

कामक्रोधसमुत्थेन व्यसनेन प्रसङ्गिना

॥ ८१ ॥

अतीतानागतार्थज्ञः	சென்றதையும் வரும் பொருளையும்	देवः	மைத்துரை (விடுதல
वर्तमानविचक्षणः	சிகழ்வதில் விபுணரும்		னர்)
सत्यवाक्	உண்மையையே சொ	मैथिली	ஜானகியை
	ழிப்பவரும்	आहतां	கொண்டுவரப்பட்டவ
महाभागः च	மகா புண்பாத்தவ		ளாக
	யாகிய	दृष्ट्वा	கண்டு
सः	அந்த	ध्यात्वा	சிந்தையுற்று
मे	எனது	आयतं	நிற்காமாய்
		निश्चय	பெருமூச்சுவிட்டு

यत्
अपवीन्
सः
अयं
विनाशः
निर्वृत्तस्त्वकृतोऽनर्थः सोऽयं मूलहरो महान्

"எனது
எடுத்துக்கொண்ட
ரோ
அந்த
இந்த
அழிவானது

कामक्रोधमद्येन
ममङ्गिना
एवमेव
राक्षसमुखानां
पर्युपस्थितः
॥ ८२ ॥
महान्
अनर्थः
मूलहरः

காமத்தாலும் கோபத்
தாலும் உண்டாகி
ஊன்றிய
துக்கத்துடன்
ராக்ஷஸைத்தாமாகளு
கிட்டிகிட்டது. [க்கு
பெரும்
விஞ்ஞானானது
முலதீனையே கிராவ
தாபிற்ற.

त्वकृते
निर्वृत्तः
सः
अयं
त्वया कृतमिदं सर्वमनाथं रक्षसां कुलम्

"தேவரிருக்கு
கேள்ந்த
அந்த
இந்த

॥ ८३ ॥
त्वया
अनाथं
कृतम्

தேவரிசால்
அதனாற்றதாய்
செய்யப்பட்டது.

इदं
रक्षसां
कुलं
सर्वं
न हि त्वं शोचितव्यो मे प्रख्यातबलपौरुषः।

"இந்த
ஆரக்கர்களின்
குலம்
எல்லாமும்

स्त्रीस्वभावात्तु मे बुद्धिः कारुण्ये परिवर्तते ॥
तु
स्त्रीस्वभावत्
मे
बुद्धिः
कारुण्ये
परिवर्तते

தேவரிசால்
அதனாற்றதாய்
செய்யப்பட்டது.
ஆறினும்
பெண்தன்மையால்
எனது
புத்தியானது
எளிய கருணையில்
அதனாடுகின்றது.

प्रख्यातबल- }
पौरुषः }
त्वं हि
मे
शोचितव्यः न

"விரகித்திபெற்ற ஆற்
றனும் ஆண்மையும்
தேவரிசோ [கொண்ட
என்னும்
கொசிக்கத்தக்கவரால்

॥ ८४ ॥
सुकृतं दुष्कृतं च त्वं गृहीत्वा स्यां गतिं गतः।
त्वं च
सुकृतं
दुष्कृतं
गृहीत्वा
स्यां गतिं
गतः

"தேவரிசோ
புண்யத்தையும்
பாபத்தையும்
எகக்கொண்டு
தமதுஸ்தானத்திற்கு
கொன்றவிட்டார்கள்.

॥ ८५ ॥
स्वद्वियोगेन
दुःखिता
आत्मानं
अनुशोचामि
स्वद्वियोगेन
दुःखिता
आत्मानं
अनुशोचामि

தேவரிசை பிரிவால்
துன்புற்றான்
என்னைக்குறித்த
மென்மேளாய் துக்கித்
துக்கொண்டிருக்
கின்றேன்.

सुहृदां हितकामानां न श्रुत्वा वचनं त्वया।
दशानन
हितकामानां
सुहृदां च
भ्रातॄणां अपि

"பந்த முகக்கள் ப
டைக்கப்பெற்றவரோ
மேதாவதனைக்கொரிய
நண்பர்களுடையவும்
தம்பிரியர்களுடையவும்
எடுத்து சொல்லப்
பட்ட

॥ ८६ ॥
भ्रातॄणां चापि कात्स्न्येन हितमुक्तं दशानन ॥
हितं
वचनं
कात्स्न्येन
त्वया
श्रुत्वा न

என்னை பயக்கத்தக்க
கொல்
முழுமையும்
தேவரிசால்
கொலிக்கொள்ளப்பட
கின்றேன்.

दशानन
हितकामानां
सुहृदां च
भ्रातॄणां अपि

"பந்த முகக்கள் ப
டைக்கப்பெற்றவரோ
மேதாவதனைக்கொரிய
நண்பர்களுடையவும்
தம்பிரியர்களுடையவும்
எடுத்து சொல்லப்
பட்ட

॥ ८७ ॥
दशानन
हितकामानां
सुहृदां च
भ्रातॄणां अपि

என்னை பயக்கத்தக்க
கொல்
முழுமையும்
தேவரிசால்
கொலிக்கொள்ளப்பட
கின்றேன்.

कथं च नाम ते राज्ञ्योक्तानाक्रम्य तेजसा । नारीचौर्यमिदं ध्रुवं कृतं शौण्डीर्यमानिना ॥

राजन्	" அரசரே ।	इदं	இந்த
तेजसा	பாசக் கிரமத்தால்	ध्रुवं	அற்பமான
लोकान्	உலகங்களை	नारीचौर्यं	நைபயலார் க்கவருவது
आक्रम्य	ஆக்ரமித்து	कथं च नाम	எங்கணந்தான்
शौण्डीर्यमानिना	விர்யக் கெருக்குற்ற	कृतम्	செய்யப்பட்டதே.
ते	தேவிரால்		

अपनीयाश्रमाद्रामं यन्सृगच्छद्गना त्वया । आनीता रामपत्नी सा तत्ते कातर्यलक्षणम् ॥

त्वया	" தேவிரால்	आनीता	கொண்டுவரப்பட்ட
सृगच्छद्गना	மான் என்ற வஞ்சகி		பாள்
रामं	ராமரை [பால்]	यत्	என்றது எதுவோ
आश्रमात्	ஆசிரமத்தினின்று	तत्	அது
अपनीय	அப்புறப்படுத்தி	ते	தேவிராது.
सा	அந்த	कातर्यलक्षणम्	பயத்தைக்காட்டு
रामपत्नी	ராமரது பார்வைய		இறது.

कातर्यं च न ते युद्धे कदाचित्संस्मराम्यहम् । तत्तु भाग्यविपर्ययात्तून् ते पकलक्षणम् ॥

युद्धे	" போரில்	भाग्यविपर्ययात्	பாக்கியமின்மைபால்
ते	தேவிராக்கு		{ அது (ராமரை த்தவிக்
कातर्यं	பயத்தை	तत्	கச்செய்து சிதைவைய
कदाचित् च	ஒருபொழுதும்		திருடியது)
अहं	நான்	ते	தேவிராக்கு
संस्मरामि न	கினைக்கவும்கினை	पकलक्षणम्	முடிவிற்குக்காரண
सूतं तु	இய்பொழுதோ		மரணது.

अतीतानागतार्थज्ञो वर्तमानविचक्षणः । मैथिलीमाहूतां हृष्टा ध्यात्वा निश्चस्य चायतम् ॥

सत्यवाक् स महाभागो देवरो मे यद्ब्रवीत् । सोऽयं राक्षसमुख्यानां विनाशः पर्वुपस्थितः ॥

कामक्रोधसमुत्थेन व्यसनेन प्रसङ्गिना

॥ ८१ ॥

अतीतानागतार्थज्ञः	சென்றதையும் வரும் பொருளையும்	देवः	மைத்தனர் (விடுவ
वर्तमानविचक्षणः	நிகழ்வதில் திபுணரும்		ணர்)
सत्यवाक्	உண்மையைபே சொ	मैथिली	ஜானகியை
	ழிபவரும்	आहूतां	கொண்டுவரப்பட்டவ
महाभागः च	மகா புண்பாத்தவ		ளாக
	மாகிய	हृष्टा	கண்டு
सः	அந்த	ध्यात्वा	சிந்தையற்று
मे	எனது	आयतं	தீர்க்கபாய்
		निश्चस्य	பெருமுக்கவிட்டு

यत्	"எதை
भवतीन्	எடுத்துக்கொண்டன
	ரோ
सः	அந்த
अयं	இந்த
विनाशः	அழிவானது

निर्वृत्तस्त्वल्कृतेऽनर्थः सोऽयं मूलहरो महान्

त्वल्कृते	"தேவர்களுக்கு
निर्वृत्तः	கொடுத்த
सः	அந்த
अयं	இந்த

त्वया कृतमिदं सर्वमनाथं रक्षसां कुलम्

इदं	"இந்த
रक्षसां	அரக்கர்களின்
कुलं	குலம்
सर्वं	எல்லாமும்

न हि त्वं शोचितव्यो मे प्रख्यातवलपौरुषः । स्त्रीस्वभावानु मे बुद्धिः कारुण्ये परिवर्तते ॥

प्रख्यातवल-	} "கேள்விதெய்வத்தின் ஆற்றலும் ஆண்மைமையும்
पौरुषः	
त्वं हि	தேவர்கேள்வி [கொண்ட
मे	என்னால்.
शोचितव्यः न	கேள்விக்கத்தக்கவரால்

कामकोधवमुख्येन	காமத்தாலும் கோபத்தாலும் உண்டாகி
-	
मपहिना	ஊன்றிய
वधनेन	துக்கத்துடன்
राक्षसमुखानां	ராட்சசமுகத்தால்களு
पशुवस्थितः	கிடமிட்டது. [க்கு

॥ ८२ ॥

महान्	பெரும்
अनर्थः	வினாசமானது
मूलहरः	மூலத்தைமே களைவதாயிற்று.

॥ ८३ ॥

त्वया	தேவரிடால்
अनाथं	அதனற்றதாய்
कुलम्	செய்யப்பட்டது.

वु	ஆயினும்
स्त्रीस्वभावानु	பெண், தன்மைமால்
मे	எனது
बुद्धिः	புத்தியானது
कारुण्ये	எளிய தன்மையில்
परिवर्तते	உலாவிகின்றது.

सुकृतं दुष्कृतं च त्वं गृहीत्वा स्वां गतिं गतः । आत्मानमनुशोचापि त्वद्विषोगेन दुःखिता ॥

त्वं च	"தேவர்கேள்வி
सुकृतं	புண்யத்தையும்
दुष्कृतं	பாபத்தையும்
गृहीत्वा	வைக்கொண்டு
स्वां गतिं	தமது ஸ்தானத்திற்கு
गतः	சென்றவிட்டார்கள்.

त्वद्विषोगेन	தேவரிடது பிரிவால்
दुःखिता	துயருற்ற நான்
आत्मानं	என்னைக்குறித்து
अनुशोचापि	{ பெண்மையை துக்கித் தக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

सुहृदां हितकामानां न श्रुतं वचनं त्वया । भ्रातॄणां चापि कारुण्येन हितमुक्तं दशानन ॥

वशासन	"பந்து முகங்கள் படைக்கப்பெற்றவரே!
हितकामानां	சேஷமத்தைக்கொரிய
सुहृदां च	கண்பர்களுடையவும்
भ्रातॄणां अपि	தம்பிரமர்களுடையவும்
वक्तं	எடுத்து சொல்லப்

वितं	உக்கையக்கத்தக்க
वचनं	சொல்
कारुण्येन	முழுமையும்
त्वया	தேவரிடால்
श्रुतं न	கேள்விக்கொள்ளப்பட

பட்ட

விக்கலை.

हेत्वर्थयुक्तं विधिवच्छेयस्करपदारुणम् । विधीषणेनाभिहितं न कृतं हेतुमच्चया ॥ ८७ ॥

विधीषणं	* விபிஷணரால்	अदारुणं	கடமாய்
विधिवत्	முறைதவறாது	हेतुमत्	சாரணங்களுடன்
हेत्वर्थयुक्तं	யுத்தமான பொருளுடன் கூடியதாய்	अभिहितं	சொல்லப்பட்டது.
शेयस्करं	நன்மை பயப்பதாய்	ख्या	தேவரீரால்
		कृतं न	கொள்ளப்படவில்லை.

मारीचकुम्भकर्णाभ्यां वाचयं मम पितुस्तदा । न श्रुतं वीर्यमत्तेन तस्येदं फलमीदृशम् ॥

सदा	* அப்பொழுது	श्रुतं न	கேட்கப்படவில்லை.
मारीचकुम्भकर्णाभ्यां	மாரீசன், சும்பகர்ணன் இவர்களுடன்	तस्य	அதனது
मम पितुः	எனது தந்தையினது	फलं	பலனுடையது
वाचयं	சொல்லானது	इदं	இப்பொழுது
वीर्यमत्तेन	வீரயச்செருக்குற்ற தேவரீரால்	इदृशम्	இப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது.

नीलवीमृतसङ्काश पीताम्बर शुभाङ्गद । स्वगात्राणि विनिक्षिप्य किं शेषे रुधिराश्रुतः ॥

नीलवीमृतसङ्काश	* கருமேகத்திற்கொப்பானவரே!	रुधिराश्रुतः	ரத்தம் வழிந்தவராய்
पीताम्बर	மஞ்சள்பட்டாடை உடுத்தவரே!	स्वगात्राणि	தமது ஆக்கங்களை
शुभाङ्गद	ஆழகிய தேர்நாவளைகள் புணந்தவரே!	विनिक्षिप्य	பார்ப்பிக்கொண்டு
		किं	ஏன்
		शेषे	படுத்தக்கிடக்கின்ற தீர்.

शसुप्त इव शोकार्ता किं मां न प्रतिभापसे ॥ ९० ॥

शोकार्ता	* துயரத்தால் பரித	किं	ஏன்
मां	என்னிடம் [விக்கும்	प्रतिभापसे न	பதிலுரைக்கா திருக்கின்ற தீர்.
शसुप्तः इव	கூங்கியவர்போல்		

महार्वायस्य दक्षस्य संयुगेष्वपलायिनः । यातुधानस्य दौहित्र किं च मां नाभ्युदीक्षसे ॥

महार्वायस्य	* மகாவீரயகாலியன்	यातुधानस्य	ஆரக்களுடைய (மகாலயலரனுடைய)
संयुगेषु	தோர்களை	दौहित्र	பெண்வழிய்போரே,
अपलायिनः	புறங்கொடாத	मां	என்னை
दक्षस्य	திருணைகொண்டவருடைய	किं च	என்னு
	மகன்	अभ्युदीक्षसे न	கண்ணெடுத்தாய்பாரா திருக்கின்ற தீர்?

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे प्राप्ते परिभवे नवे

नवे * "புகியதரம்
 परिभवे अन्वயம்
 प्राप्ते வந்திருக்கையில்
 कि एव

॥ ९२ ॥

शेषे உ. நன்கிக்கொண்டிருக்கின்றீர்?
 उत्तिष्ठ எழுந்திராக
 उत्तिष्ठ எழுந்திராக.

अद्य वै निर्भया लङ्कां प्रविष्टाः सूर्यरश्मयः

अद्य वै * "இன்றுதான்
 सूर्यरश्मयः * "சூரியக்கிரணங்கள்
 निर्भया: அச்சமற்றவைகளால்

॥ ९३ ॥

लङ्कां இலங்கைக்குள்
 प्रविष्टा: புகுந்தனர்.

येन सूदयसे शत्रुसमरे सूर्यवर्चसा । वज्रो वज्रधरस्येव सोऽयं ते सततचित्तः ॥ ९४ ॥

रणे शत्रुप्रहरणो हेमजालपरिष्कृतः । परिधो व्यवकीर्णस्ते वाणैश्छिन्नः सदस्रथा ॥९५॥
 सूर्यवर्चसा * "சூரியவொளி
 கொண்ட

सततचित्तः எப்பொழுதும் பூர்வக் கப்பெற்றதும்

येन ए. தனனால் (உழுதைத்தடியால்)

रणे போரில்
 शत्रुप्रहरणः சத்ருக்களை வதைப்பதம்

समरे போரில்
 शत्रुसमरे சத்ருக்களை
 सूर्यवर्चसे அழித்துவந்திரோ
 सः அந்த
 अयं இந்த
 वज्रधरस्य இந்திரனது
 वज्रः इव வஜ்ரரபுதம் போன்ற
 ते தேவரீரால் [தும்]

हेमजालपरिष्कृतः பொக்கரங்களைக்கலைக்கப்பட்டதுமாதேவரீரது

ते தேவரீரது
 परिवः உழுதைத்தடியானது
 वाणैः பாணங்களால்
 सदस्रथा பலதண்டுகளால்
 छिन्नः துண்டிக்கப்பட்டதால்
 व्यवकीर्णाः சேதமுண்டிக்கொண்டனர்.

प्रियामिवोपगुह्य त्वं शेषे समरमेदिनीम् । अप्रियामिव कस्माच्च मां नेच्छस्यभिभाषितुम् ॥

त्वं * "தேவரீர்
 समरमेदिनीं புத்தபூமியை
 प्रियां கா. தலையை
 इव எவ்வண்ணமோ அங் வண்ணமே
 उपगुह्य தழுவிக்கொண்டு
 शेषे படுத்துக்கொடுக்கின்றீர்.

अप्रियां உன்பவைக்காதது
 इव போன்றவாதே [தும்]
 मां என்னிடம்
 कस्मात् च எக்காரணம்பற்றியோ
 अभिभाषितुं பேச
 इच्छसि न ஆகையினால்சிறுக்கின்றீர்?

त्वयि पञ्चत्वमापन्ने फलने शोकराडित्तु ॥

त्वयि * "தேவரீர்
 पञ्चत्वं மரணத்தை
 आपन्ने அடைந்தவளில்
 यस्याः எந்த
 मम எனது
 शोकराडित्तु கொக்கத்தால், தவிக்கும்

इदं இந்த
 हृदये ஹிருதயமானது
 सदस्रथा பல சக்கங்களால்
 फलने न வெடிக்கவில்லையோ
 शिक् अस्तु சி இது சிரழிந்த ஜன்மமாயிற்று.*

इत्येवं विलपन्त्येव वाष्पव्याकुललोचना । स्नेहावस्कन्धहृदया देवी मोहसुपागपत् ॥९८॥

देवी	தேவி (மண்டோதரி)	वाष्पव्याकुललोचना	கண்ணீர் நிறைந்த
इति एवं	மேற்கண்டவாறு		கண்களுற்றவளாய்
विलपन्ती एवं	புலம்பிக்கொண்டே	मोहं	மூர்ச்சையை
स्नेहावस्कन्धहृदया	அன்பால் உருகிய மனத்தளாய்	वपागपत्	அடைந்துவிட்டாள்.

कमलाभिहता सञ्जा बभौ सा रावणोरसि । संध्यानुरक्ते जलदे दीप्ता विष्णुदिवासिते ॥

सा	அவள்	जलदे	மேகத்தில்
रावणोरसि	ராவணனது மார்பில்	दीप्ता	ஐயலிக்கும்
सञ्जा	சொர்ந்து	विष्णु	பின்னால்
कमलाभिहता	மூர்ச்சைகொண்டு கிழந்தவளாய்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
सन्धानुरक्ते	ஸந்தனியபால் சிவந்த	बभौ	விளங்கினாள்.
असि	கரிய		

तथागतां समुत्पत्य सपत्न्यस्ता भृशानुराः । पर्यवस्थापयामासु हृदन्त्यो रुदतीं भृशम् ॥

भृशानुराः	பிக்க வேதனை	भृशं	பிக
ताः	அந்த [கொண்ட	रुदतीं	அழுதுகொண்டிருக் கும் அவளை
सपत्न्यः	சக்கனத்திகள்	समुत्पत्य	அணுகி
हृदन्त्यो	அழுபவர்களாய்	पर्यवस्थापयामासुः	பின்வருமாறு தேற்றி ஞர்கள் :
तथागतां	அவ்விதம் கிழந்தவ ளாகி		

न ते सुविदिता देवि लोकानां स्थितिरधुवा । दशाविभागपर्याये राज्ञां चञ्चलया श्रिया ॥

देवि	“தேவியே!	लोकानां	உலகங்களின்
राज्ञां	மன்னர்களின்	स्थितिः	இயல்பானது
दशाविभागपर्याये	நீளமை மாறுதலை யுட்கால்	अधुवा	நிலையற்றதென
चञ्चलया	நிகலாத	ते	உம்மால்
श्रिया	சம்பந்தால்	सुविदिता न	உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளப்படவில்லை.

इत्येवमुच्यमाना सा सशब्दं पररोद ह । स्नापयन्ती त्वभिमुखी स्तनावस्त्राम्भुविस्रवैः ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	अभिमुखी	நிமர்ந்திருக்கும்
उच्यमाना	சொல்லப்படும்	स्तनौ	தளக்களை
सा	அவள் (மண்டோதரி)	स्नापयन्ती तु	நனைப்பவளாய்
अस्त्राम्भुविस्रवैः	கண்ணீர் பெருக்கு களால்	सशब्दं	ஞால்கொண்டு
		पररोद ह	அழுதாள்.

एतस्मिन्नन्तरे रामो विभीषणमुवाच ह । संस्कारः क्रियतां भ्रातुः स्त्रियश्चैता निवर्तय ॥

एतस्मिन्	இந்த	एताः	"இந்த
अन्तरे	சமயத்தின்	स्त्रियः	ஸ்த்ரீகளை
रामः च	ஸ்ரீராமரும்	निवर्तय	திரும்புவாயாக.
विभीषणं	விபீஷணரைப்பார்த்து	भ्रातुः	தமயனாக்கு
उवाच ह	பின்வருமாறு	संस्कारः	மறுமைச்சடங்கு
	புகள்தான்:	क्रियतां	செய்யப்படட்டும்."

तं प्रथितस्ततो रामं श्रुत्वावयो विभीषणः । विमृश्य बुद्ध्या धर्मज्ञः धर्मार्थमहिंनं वचः ॥
रामस्वैवानुवृत्त्यर्थमुत्तरं प्रत्यभाषत ॥ १०४ ॥

ततः	அப்பொழுது	वचः	புகள்கூறிய
श्रुत्वावयोः	திருமொழிக்குச்சொலி	बुद्ध्या	புத்தியால்
	சரய்த்த	विमृश्य	தீர்மானித்துக்
धर्मज्ञः	தர்மமறிந்தவரான	रामस्य	ஸ்ரீராமரின் [கொண்டு]
विभीषणः	விபீஷணர்	अनुवृत्त्यर्थं एव	ஆறுமுகைப்பெறுவ
तं	அந்த		தந்தாகவே
रामं	ஸ்ரீராமரை	उत्तरं	பதில்மொழியொன்
प्रथितः	வணங்கியவராய்		றை
धर्मार्थमहिंनं	தர்மய்ப்பொருள்கள்	प्रत्यभाषत	பின்வருமாறு புகள்
	யிறுநந்த		தான்:

त्यक्तधर्मव्रतं कूरं नृशंसमनृतं तथा । नाहमर्होऽस्मि संस्कर्तुं परदाराभिर्माशिनम् ॥ १०५ ॥

त्यक्तधर्मव्रतं	"அறநீதான் புகளை	परदाराभि-	} பிறர்மனைகளைக்கந
	விட்டவரும்	मशिनं	
कूरा	கொடிய	अहं	அவருக்கு
नृशंसं	கொலைபா தகரும்	संस्कर्तुं	என்
अनृतं	பொய்யரும்	अहः अस्मि न	எம்மன்காரதுசெய்த;
तथा	ஆள்வண்ணபே		அந்தான்களை.

भ्रातृरूपो हि मे शत्रुषु सर्वाहिते रतः । रावणो नाहिते पूजां पूज्योऽपि गुरुगौरवात् ॥

गुरुगौरवात्	"தமடனென்ற	मे	எனக்கு
	கொளவத்தால்	भ्रातृरुपः	தமயனாடுகொண்ட
पूज्यः भवि	புஜிக்கத்தக்கவராயி	राणः हि	சத்ருவுமான
	னாம்	एषः	இந்த
सर्वाहिते	பாவருக்கும் சீய்கி	रावणः	ராவணன்
	வைத்துத்தின்	पूजां	புஜைக்கு
रतः	எனப்பொழுதுகூட பாவரும்	अहिते न	உரியல்லவர்.

नृशंस इति मां राम वक्ष्यन्ति मनुजा भुवि । श्रुत्वा तस्यागुणान्तर्वे वक्ष्यन्ति सुकृतं पुनः ॥

राम	"ஸ்ரீராமரே,	सर्वे	யாவரும்
भुवि	உலகில்	तस्य	அவரது
मनुजाः	மனிடர்கள்	अगुणान्	தீயகுணங்களை
मां	என்னை	श्रुत्वा पुनः	கேட்டபிறகே
नृशंसः इति	கொடியவன் என்று	सुकृतं	நல்லவனுய் என்று
वक्ष्यन्ति	பேசுவார்கள்.	वक्ष्यन्ति	சொல்வார்கள்."

तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः । विभीषणमुवाचेद् वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥

वाक्यज्ञः	பேசுவதில் சிபுணரும்	परमप्रीतः	பிகச்சந்தேகரவுக்கொண்டவராய்
धर्मभृतां	தர்மவாங்களுள்	वाक्यकोविदं	பேசவல்லராகிய
वरः	உத்தமருமாகிய	विभीषणं	விபிஷணரைப்
रामः	ஸ்ரீராமர்		பார்த்து
तद्	அதை	इदं उवाच	பின்வருமாறு புகன்
श्रुत्वा	கேட்டு		ஞர்:

तवापि मे प्रियं कार्यं त्वत्प्रभावाच्च मे जितम् । अवश्यं तु क्षमं वाच्यो मया त्वं राक्षसेश्वरः ॥

तव अपि	"உனக்கும்	मया	என்னால்
मे	என்	राक्षसेश्वरः	அரக்கமுன்னனாகிய
प्रियं	இஷ்டமானது	त्वं	நீ
कार्यं	செய்யத்தக்கது.	अवश्यं	சட்டாயமாய்
त्वत्प्रभावाच्च	உனது வன்மையால்	तु	இப்பொழுது
	தான்	क्षमं	தக்கதை
मे	எனக்கு	वाच्यः	எடுத்துரைக்கப்படவேண்டியவன்.
जितं	வெற்றியேற்பட்டது.		

अधर्मानृतसंयुक्तः कामं त्वेष निशाचरः । तेजस्वी बलवाञ्छूरो संयुगेषु च नित्यशः ॥

अधर्मानृत- संयुक्तः	"இந்த அரக்கன் அதர்மமும் அஸ்தய மும் சூழ்கொண்ட வன்;	तेजस्वी	ஆண்மை பிக்கவன் ;
कामं तु	வாஸ்தவமே என்று ஹம்	बलवान्	ஆற்றல் பிருத்தவன் ;
		संयुगेषु	போர்களில்
		नित्यशः च	எப்பொழுதும்
		शूरो	ஞான்.

शतक्रतुमुखिर्देवैः श्रूयते न पराजितः । महात्मा बलसम्पन्नो रावणो लोकरावणः ॥१११॥

लोकरावणः	"உலகத்தைக் கடந்த வடித்த	पराजितः	தோற்கடிக்கப்பெற்ற வனுய்
रावणः	ராவணன்	श्रूयते न	கேட்கப்படவில்லை.
शतक्रतुमुखैः	இந்திரனை முக் கிட்ட	महात्मा	ஆண்மை பிக்கவன் ;
देवैः	தேவர்களாலும்	बलसम्पन्नः	சக்தியிகக் கொண்ட வன்.

परणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । क्रियतामस्य संस्कारो मयाप्येष यथा तव ॥

वैराणि	"பணகியெல்லாம்	तव	உனக்கு
परणान्तानि	மரணபர்யக் தந்தரன்.	यथा	எப்படி யோ அப்படியே
नः	நமது	मम अपि	எனக்கும்.
प्रयोजनं	செய்கொண்ட கருகம்	अस्य	இவனுக்கு
निर्वृत्तं	முடிவுற்றது.	संस्कारः	மறுமைச்சடங்கு
पुनः	இலவ்	क्रियताम्	செய்துமுடிக்கப்பட்ட இம்.

त्वत्सकाशाद्दशमीवः संस्कारं विधिपूर्वकम् । प्राप्तुमर्हति धर्मज्ञ त्वं यशोभागमविष्यसि ॥

धर्मज्ञ	"அறநெறியுணர்ந்த வனே!	प्राप्तुं	அடைய
दशमीवः	தசகண்டன்	अर्हति	கடவான்.
त्वात्सकाशाद्	உன்விடத்தினின்று	त्वं	நீ
विधिपूर्वकं	முறைப்படி.	यशोभाक्	கீர்த்தியைப் பெற்ற வனும்
संस्कारं	உத்திரக்கிரியையை	मविष्यसि	ஆகுவாய்."

राघवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो विभीषणः । संस्कारेणानुरूपेण योजयामास राघवम् ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	अनुरूपेण	எற்ற
राघवस्य	ரூராமனுடைய	संस्कारेण	கிரியையைக்கொண்டு
वचः	ஆக்களுகைய	राघवं	ராவணனுக்கு
श्रुत्वा	கொண்டறிந்து	योजयामास	உத்தமூற்றார்.
त्वरमाणो	பரபரப்புற்றவராய்		

चित्तां चन्दनकाष्ठानां पत्रकोशीरसंवृताम् । ब्राह्मचा संवेश्यांचकू राक्षशास्तरणावृताम् ॥

पत्रकोशीर- संवृतां	பத்திரகொன்ற காளையை -த்திரகியங்களை ஆம் விவாமிச்சுவர்களை ஆம் பரப்பப்பெற்ற மான்டோல் பரப்பப் பட்டதும்	चन्दनकाष्ठानां	சந்தனக்கட்டைகளின்
राक्षशास्तरणावृतां		चित्तां	சிந்தையை
		ब्राह्मचा	வேதனிதீப்படி
		संवेश्यांचकूः	உண்டாக்கினார்கள்.

वर्तते वेदविहितो राज्ञो वै पथिमः क्रतुः । प्रचकू राजसेन्द्रस्य पितृमेधमनुकमम् ॥११६॥

राज्ञः वै	மன்னனது	राजसेन्द्रस्य	ராமனுடையனுக்கு
पथिमः क्रतुः	மரணபரகமரனது	पितृमेधं	பிதிருமேகமென்ற ஸம்ஸ்காரத்தை
वेदविहितः	வேதத்தில் விதிக்கப் பட்டபடிவரக	अनुकमं	கிரமமாக
वर्तते	ஆரம்பப்படுத்தும்.	प्रचकूः	செய்யவூற்றினார்கள்.

वेदिं च दक्षिणप्राच्यां यथास्थानं च पावकम् । पृषदाज्येन संपूर्णं सुवं सर्वे प्रचक्षिपुः ॥

सर्वे	யார்களும்	पावकं च	ஆர்ணிகையையும்
दक्षिणप्राच्यां	தென்சிறுக்கில்	पृषदाज्येन	தமிழூடன் கலந்த
वेदिं	வேதிகையையும்	संपूर्णं	நிறைந்த [தெய்வால்]
यथास्थानं	அந்தந்த ஸ்தானத் தில்	सुवं च	காண்டிகையையும்
		प्रचक्षिपुः	வைத்தார்கள்.

पादयोः शकटं प्रादुरन्तरुशौरुखलम् । दाहासात्राणि सर्वाणि अरणिं चोत्तरारणिम् ॥

पादयोः	பாதங்களில்	सर्वाणि	எல்லா
शकटं	சகடத்தையும்	दाहासात्राणि	மரப்பாத்திரங்களை யும்
ऊर्वोः	தொடைகளின்	अरणिं	ஆர்ணிகையையும்
अन्तः	உட்கில்	उत्तरारणिं च	உத்தராரணிகையையும்
उखलं	உசலையும்	प्रादुः	வைத்தார்கள்.

दत्त्वा तु मुसलं चान्यथास्थानं विचक्षणः । शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिविहितेन च ॥

तत्र मेध्यं पशुं हत्वा राक्षसेन्द्रस्य राक्षसाः । परिस्तरणिकां राज्ञो घृताक्तां समवेशयन् ॥

विचक्षणाः	கற்றுணர்ந்த	महर्षिविहितेन च	மகர்ஷிகளால் கூறப் பட்ட விதிப்படியும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	मेध्यं	பரிசுத்தமான
मुसलं तु	உலக்கையை	पशुं	பசுவொன்றை
अन्यत् च	மற்றதையும்	हत्वा	கொன்று
यथास्थानं	அதனதன் ஸ்தானத் தில்	राज्ञः	மன்னன்மீது
दत्त्वा	அப்பொழுது	घृताक्तां	தெய்வில் நனைக்கப் பட்ட
तत्र	அங்குமன்னலுக்கு	परिस्तरणिकां	முடிசீலைப்பொன்றை
राक्षसेन्द्रस्य	காண்டிகளில்	समवेशयन्	போட்டார்கள்.
शास्त्रदृष्टेन	விதிப்படியும்		

गन्धैर्माल्यैरलङ्कृत्य रावणं दीनमानसाः । विभीषणसहायास्ते वस्त्रैश्च विविधैरपि ॥

लाजैश्चावकिरन्ति स्म बाष्पपूर्णमुखास्तदा ॥ १२१ ॥

तदा	அப்பொழுது	रावणं	ராவணனை
दीनमानसाः	பல ஏக்கங்கொண்ட வர்களாய்	गन्धैः	சந்தனைக்கொண்டும்
बाष्पपूर्णमुखाः	கண்ணீர் கிரம்பிய முகத்தவர்களாய்	माल्यैः च	புஷ்பக்கொண்டும்
विभीषणसहायाः	விபிஷணரை சகரய மாய்க்கொண்ட	विविधैः	பல
ते	அவர்கள்	वस्त्रैः अपि	வஸ்திரக்கொண்டும்
		अलङ्कृत्य	அலங்கரித்து
		लाजैः च	பொசிகொண்டும்
		अवकिरन्ति स्म	துகிணர்கள்.

ददौ च पावकं तस्य विधियुक्तं विधीषणः ॥ १२२ ॥

विधीषणः च तस्य	விதிஷணமும் அவனுக்கு (ஈரவண னுக்கு)	विधियुक्तं पावकं ददौ	விதிப்படி அக்கவிசைய இட்டார்.
-------------------	---	-------------------------	---------------------------------

स्नात्वा चैवार्द्रवस्त्रेण तिलान्दूर्वाभिषिञ्चितान् । उदकेन च संविश्रान्त्यदाय विधिपूर्वकम् ॥
प्रदाय चोदके तस्मै मूर्धा चैतं नमस्य च । ताः स्त्रियाऽनुनयामास सान्त्वयित्वा पुनः पुनः ।।
गम्यतामिति ताः सर्वा विविशुर्नगरं तदा ॥ १२५ ॥

तदा	அப்பொழுது	मूर्धा च	முடிதாழ்த்தி
स्नात्वा	ஸ்னாந்துக்கொண்டு	नमस्य च	நமஸ்கரித்துவிட்டும்
आर्द्रवस्त्रेण च एव	நரவ ஸ்திரத்தாடலே	ताः	அந்த
तिलान्	திலங்களை	स्त्रियाः	ஸ்திரிகளைப்பார்த்து
दूर्वाभिषिञ्चितान्	அருவாப்பற்கொண்டு கலந்தவைகளுமாய்	गम्यतां	'செல்லப்படட்டும்'
उदकेन	ஊலத்தோடு	इति	என்று
संविश्रान् च	கலந்தவைகளுமாய்	पुनः पुनः	மீண்டும் மீண்டும்
तस्मै	அவனுக்கு	सान्त्वि	சமாதானமாய்
प्रदाय	கொடுத்து	उन्वा	கொல்லி
उदके च	உதகக்கிழியையை	अनुनयामास	தெற்றாவு படுத்தி
विधिपूर्वकं	விதிப்படி	ताः	அவர்கள் [ஊர்.
प्रदाय	செய்துகொண்டு	सर्वाः	யாவரும்
एनं	இயனை	नगरं	நகருக்கு
		विविशुः	சென்றனர்.

प्रविशसु च सर्वासु राक्षसीषु विधीषणः । रामपार्श्वेषुपागम्य तदाऽतिष्ठद्विनीतवन् ॥ १२६ ॥

तदा	அப்பொழுது	विधीषणः	விதிஷணம்
राक्षसीषु	ராட்சஸஸ்திரிகள்	रामपार्श्वे	ராமரம்புறக்கரையில்
सर्वासु	யாவரும்	उपागम्य	வந்து
प्रविशसु च	சென்றவுடன்	विनीतवन्	வணக்கத்தடன்
		अतिष्ठत्	காத்தகொண்டார்.

रामोऽपि सह सैन्येन ससुग्रीवः सलक्ष्मणः । हर्षं लेभे रिपुं हत्वा यथा ह्यत्र गतकतुः ॥

रामः अपि	ராமரும்	ह्यत्र	ஹிருத்திராகரண
सैन्येन सह	சைன்யத்தோடுகூட	यथा	எவ்வாறே அவ்வாறே
	ஆம்	रिपुं	சக்குவை
ससुग्रीवः	சக்கீவனோடுகூடஆம்	हत्वा	கொன்று
सलक्ष्मणः	சலக்ஷ்மணனோடுகூட	हर्षं	சந்தேகமற்றதை
गतकतुः	இந்திரன் [ஆம்	लेभे	உடைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

चतुर्दशोत्तरशततमः सर्गः ॥

पञ्चदशोत्तरशततमः सर्गः—ஐந்துப்பதினேந்தாவது வர்க்கம். || ௨௬ ||

विभीषणाभिषेकः—வீபிஷணபட்டாபிஷேகம்.

ते रावणवधे दृष्ट्वा देवगन्धर्वदानवाः । जग्मुः स्वैः स्वैर्विमानैस्ते कथयन्तः शुभाः कथाः ॥

दे	அந்த	स्वैः स्वैः	அவரவர்களது
देवगन्धर्वदानवाः	தேவர்கள், கந்தர்வர் கள், தானவர்கள்	विमानैः	விமானக்கருடவன்
रावणवधे	ராவணவதத்தை	शुभाः	நற்களமான
दृष्ट्वा	பார்க்குகூட்டு	कथाः	பேச்சுக்களை
ते	அவர்கள்	कथयन्तः	பேசிக்கொண்டே
		जग्मुः	சென்றார்கள்.

रावणस्य वधे शीरे राघवस्य पराक्रमम् । सुसुद्धं वानराणां च सुर्योवस्य च मन्त्रितम् ॥
अनुरागं च वीर्यं च मास्तैर्लक्ष्मणस्य च । कथयन्तो महाभागा जग्मुर्दृष्ट्वा यथागतम् ॥

हृष्टः	ஆனந்தங்கொண்ட	सुसुद्धं च	சிறந்த போரையும்
महाभागाः	{ மகாத்மாக்களாகும் தேவ, கந்தர்வ, தா னவர்கள்	सुर्योवस्य	சூர்யனது
रावणस्य	ராவணனது	मन्त्रितं च	யோசனையையும்
शीरे	பயங்கரமான	मास्तैः	அனுமானருடையவும்
वधे	வதைகளையும்	लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணருடையவும்
राघवस्य	ரூராமரது	अनुरागं च	அனற்சொபத்திமையையும்
पराक्रमं	பராக்ரமத்தையும்	वीर्यं च	வீர்யத்தையும்
वानराणां	வானரர்களின்	कथयन्ताः	சொல்லிக்கொண்டே
		यथागतं	வந்தவழியே
		जग्मुः	சென்றார்கள்.

राघवस्तु रथं दिव्यमिन्द्रदत्तं शिखिप्रभम् । अनुज्ञाय महाभागो मातलिं प्रत्यपूजयत् ॥

महाभागः	மகாத்மாவாகிய	दिव्यं	சிறந்ததாம்
राघवः तु	ரூராமரும்	शिखिप्रभं	அக்ஷி ஓளி கொண்ட துமான
मातलिं	மாதலியிடம்	रथं	ரதத்தை
अनुज्ञाय	வினாக்கொடுத்த	प्रत्यपूजयत्	பூஜித்தார்.
इन्द्रदत्तं	இந்திரனால் அனுப்பப் பட்டதும்		

राघवेणाभ्यनुज्ञातो मातलिः शक्रसारथिः । दिव्यं तं रथमास्थाय दिवमेवारुरोह सः ॥

सः	அந்த	तं	அந்த
शक्रसारथिः	இந்திரசாரதியான	दिव्यं	சிறந்த
मातलिः	மாதலி	रथं	ரதத்தில்
राघवेण	ரூராமரால்	आस्थाय	நிற்க்கொண்டு
अभ्यनुज्ञातः	வினாக்கொடுக்கப்பட்ட வனாய்	दिव्यं एव	வீரர்க்கத்திற்கே
		आरूरोह	சென்றான்.

तस्मिस्तु दिवमारुहे सुरसारथिसत्तमे । राघवः परमप्रीतः सुग्रीवं परिपस्वजे ॥ ६ ॥

सुरसारथिसत्तमे	தெவவாரத திசீரே வுட இடிய	राघवः	ஸ்ரீராமர்
तस्मिन्	அவன்	परमप्रीतः	மிருந்த ஆனந்தம் கொண்டவராய்
दिवं	ஸ்வர்க்கத்திற்கு	सुग्रीवं	சுகிரீவரை
आरुहे तु	சென்றவளவில்	परिपस्वजे	தழுவிக்கொண்டார்.

परिष्वज्य च सुग्रीवं लक्ष्मणेन प्रचोदितः । पूज्यमानो हरिश्रेष्ठराजगाम वन्यालयम् ॥ ७ ॥

सुग्रीवं	சுகிரீவரை	हरिश्रेष्ठः	வாஸுதேவதேவர் கணால்
परिष्वज्य	ஆஸிங்கணம்செய்து	पूज्यमानः च	பூஜிக்கப்பட்டும்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால் [விட்டு]	वन्यालयं	செனூரிடயத்திற்கு
प्रचोदितः	விண்ணப்பிக்கப்பட்ட இம்	आजगाम	வந்துசென்றார்.

अन्नवीच तदा रामः समीपपरिवर्तिनम् । सौमित्रि सत्यसंपन्नं लक्ष्मणं दीप्तनेत्रसम् ॥ ८ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	सौमित्रि च	சமீத்திராதேவனின் புதல்வருமான
तदा	அப்பொழுது	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
समीपपरिवर्तिनं	மிக்க அருகில் நித்ப வரும்	अन्नवीच	பின்வருமாறு விதித் தருவினார் :
सत्यसंपन्नं	ஸத்தியஸம்பன்னரும்		
दीप्तनेत्रसं	ஆவளிக்கூட ஒளி கொண்டவரும்		

विभीषणमिमं सौम्य लङ्कायामभिषेचय । अनुरक्तं च भक्तं च मम चोपकारिणम् ॥९॥

सौम्य	"அப்பா!	मम	எனக்கு
इमं	இந்த	उपकारिणं एव च	உபகாரம் புரிந்தவரு
अनुरक्तं च	வழுலா அன்பு வைத்தவரும்	विभीषणं	விபிஷணரை [மனை]
भक्तं च	அடிக்களையத்தி கொண்டவரும்	लङ्कायां	லங்கையில்
		अभिषेचय	மட்டாரிவிசைம் செய்தவைப்பாராக.

एष मे परमः कामो यदीमं रावणानुजम् । लङ्कायां सौम्य पश्येदमभिषिक्तं विभीषणम् ॥

सौम्य	"அப்பா!	पश्येयं यदि	பார்ப்பீடனுசில்
रावणानुजं	ராவணன் சகோதர	मे	எனக்கு
इमं	இந்த [இடிய]	एषः	இந்த
विभीषणं	விபிஷணரை	कामः	கமினூதமாளாது
लङ्कायां	லங்கையில்	परमः	எதற்கும் மேம்பட் டது."
अभिषिक्तं	மட்டாரிவிசைம் செய்த யப்பாட்டவரால்		

एवमुक्तस्तु सौमित्रो राघवेण महात्मना । तथेत्युक्त्वा तु संहृष्टः सौवर्णं घटमाददे ॥ ११ ॥

महात्मना	மகாத்மாவாகிய	तथा	அவ்வண்ணமே செய்
राघवेण	ரூராமரால்	इति	என்று [கின்றேன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	उक्त्वा	விண்ணப்பித்துவிட்டு
वक्तुः	அக்குறிப்பிட்ட	तु	அப்பொழுது
सौमित्रिः तु	ஸக்திமணரும்	सौवर्णं घटं	சுவர்ணகடத்தை
संहृष्टः	ஆனந்தமுற்றவராய்	आददे	வைக்கொண்டார்.

तं घटं वानरेन्द्राणां हस्ते दत्त्वा मनोजवान् । आदिदेश महासत्त्वान्समुद्रसलिलानये ॥

तं घटं	அந்தக் கலசத்தை	महावजान्	மகா ஆற்றலையுடையவர்களு
वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்களு		களுமான அவர்களை
हस्ते	கையில் [கைய	समुद्रसलिलानये	{ சமுத்திரஜலத்தை
दत्त्वा	கொடுத்து		{ கொண்டு வருவதின்
मनोजवान्	மனோஜீவகம்கொண்ட	आदिदेश	பொருட்டு
	வர்களுந்		ஆக்குறிப்பித்தார்.

इति शीघ्रं चतो गत्वा वानरास्ते महाबलाः । आगतास्तज्जलं गृह्य समुद्राद्दानरोचमाः ॥

वानरोचमाः	வானரர்களில் உத்த	गतः	அவ்விடத்திலின்றி
	மர்களாகிய	गत्वा	சென்று
से	அந்த	समुद्राय	சமுத்திரத்திலிருந்து
महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	जलं	அந்த
वानराः	வானரகள்	जहं	தீர்த்தத்தை
इति	மேற்கண்ட கட்டளைப்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
शीघ्रं	விரைவாய் [படி	भागताः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ततस्त्वेकं घटं गृह्य संस्थाप्य परमासने । घटेन तेन सौमित्रिरभ्यपिञ्चद्विभीषणम् ॥ १४ ॥

ततः	அனந்தரம்	गृह्य	வைக்கொண்டு
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	तेन	அந்த
विभीषणं	விபிஷணரை	घटेन	கலசத்தால்
परमासने	சிட்மாஸனத்தில்	तु	அப்பொழுது
संस्थाप्य	விந்நிருக்கச்செய்து	अभ्यपिञ्च	அபிஷேகஞ்செய்தார்.
एकं घटं	ஒரு கலசத்தை		

लङ्कायां रक्षसां मध्ये राजानं रामशासनात् । विधिना मन्वदृष्टेन सुहृद्रणसमाहृतम् ॥

अभ्यपिञ्चत्स धर्मात्मा शुद्धात्मानं विभीषणम् ॥ १५ ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகும்	मन्वदृष्टेन	மேதவர்களிற்காணப்
सः	அவர் (ஸக்திமணர்)	विधिना	முறைப்படி [பெற்ற
रामशासनात्	ராமராமரால் ஆக்களுப்	सुहृद्रणसमाहृतम्	மண்பார்வர்க்கங்களால்
	படியே		சூழப்பட்டவரும்

சூதாமானே
விभीषणे
கட்கூயா
ராஜானே

பரிசுத்தமுத்தியுள்ள
விபீஷணரை
இலங்கையில்
பாண்டவராய்

रा-
सभवे
अभ्यपिञ्चन्

அரக்கர் களின்
சபையில்
பட்டாபிஷேகஞ்
செய்தார்.

तस्याभत्या जहूपिरे भक्ता ये चास्य राक्षसाः । दृष्ट्वाऽभिषिक्तं लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणम् ॥

तस्य
अभत्याः
ये
भस्य
भक्ताः
राक्षसाः च

விபீஷணரை
பக்திரிகளும்
எவர்கள்
இவரிடம்
பக்திவைத்திருந்தார்
கனோ அந்த
அரக்கர்களும்

विभीषणं
लङ्कायां
राक्षसेन्द्रं
अभिषिक्तं
दृष्ट्वा
जहूपिरे

விபீஷணரை
இலங்கையில்
ராட்சஸேந்திரராய்
பட்டாபிஷேகம் செய்
கண்டு [பட்டாபிஷேக
ஆணைத்தக்கொண்டார்
கள்.

स तद्राज्यं महत्याप्य रामदत्तं विभीषणः । प्रकृतीः सान्त्वयित्वा च ततो राममुपागमन् ॥

सः विभीषणः
रामदत्तं
तत्
महत
राज्यं

அந்த விபீஷணர்
ஸ்ரீராமரால் அளிக்கப்
பெற்ற
அந்த
கிறந்த
ராஜ்யத்தை

प्राप्य
प्रकृतीः
सान्त्वयित्वा
ततः
रामं च
उपागमन्

தடைந்த
பிராணிகளை
தேற்றவுடன்த
அந்தரம் [விட்டு
ஸ்ரீராமரிடமே
வந்துசேர்ந்தார்.

अक्षतान्पोद्कांल्लान्दिव्याः सुमनसस्तदा । आजहृथ संहृष्टाः पौरास्तस्मै निशाचराः ॥

तदा
पौराः
निशाचराः
तस्मै
अक्षतान्
मोदकान्

அப்பொழுது
நகரவாசிகளான
அரக்கர்கள்
விபீஷணருக்கு
அகந்தைகளையும்
மேதகைகளையும்

आजान्
दिव्याः
सुमनसः भ
संहृष्टाः
[अहुः

பொசிகளையும்
கிறந்த
புகழ்க்களையும்
கள்கொண்டவர்
களாய்
கொண்டாரர்கள்.

स तान्पृहीत्वा दुर्धर्षो राघवाय न्यवेदयन् । मङ्गल्यं मङ्गल्यं सर्वं लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ॥

दुर्धर्षः
वीर्यवान् सः
तान्
पृहीत्वा
मङ्गल्यं

வெல்லற்கரிய
வீரயசாவிடைய விபீ
ஷணரை
அணவகளை [புணர்
வாங்கிக்கொண்டு
பங்களைகொண்ட

मङ्गल्यं
सर्वं
राघवाय
लक्ष्मणाय च
न्यवेदयन्

பங்களைத்திரவயம்
பாகற்றையும்
ஸ்ரீராமரிடமே
லக்ஷ்மணரிடமும்
வரப்படுத்தார்.

कृतकार्यं समुद्धार्यं दृष्ट्वा रामो विभीषणम् । प्रतिजग्दाह तत्सर्वं तस्यैव प्रियकाम्यया ॥

रामः
विभीषणं
कृतकार्यं
समुद्धार्यं

ஸ்ரீராமர்
விபீஷணரை
பெற்றகொண்ட கருமம்
நிறைவேற்றப்பெற்றது
மனோரமம் நிறை
பெற்றப்பெற்றவரால்

दृष्ट्वा
तस्य
प्रियकाम्यया
तत्
सर्वं एव
प्रतिजग्दाह

கண்டு
அவருக்கு
பிரியத்தைதரவே
விரும்பத்தால்
பங்களைத் திரவியம்
பாகற்றையும்
பெற்றுக்கொண்டார்.

ततः शैलोपमं वीरं प्राञ्जलि पार्श्वतः स्थितम् । अत्रवीद्राघवो वाक्यं हनुमन्तं पुवङ्गमम् ॥

ततः	அப்பொழுது	पुवङ्गमं वीरं	வானர வீரருடைய
पार्श्वतः	பக்கலில்	हनुमन्तं	ஆளுக்கனையரைப்
प्राञ्जलि	அஞ்சலிமறண்தராய்	राघवः	ஸ்ரீராமன் [பார்ந்து
स्थितं	நிற்பவரும்	वाक्यं	கட்டளை யொன்றை
शैलोपमं	பர்வதத்திற்கொப் பானமரும்	अत्रवीत्	பின்வருமாறு கிதித் தருளிஞர்:

बहुमानय राजानमिमं सौम्य विभीषणम् ॥ २२ ॥

सौम्य	* அப்பா,	विभीषणं	விபீஷணரை
राजानं	மன்னராகிய	बहुमानय	வெகுமதிப்பாயாக.
इमं	இந்த		

गच्छ सौम्य पुरीं लङ्कामनुज्ञाप्य यथाविधि । प्रविश्य रावणसूदं विजयेनाभिनन्द्य च ॥
वेदेही मां कुशलिनं ससुयीवं सलक्ष्मणम् । आचक्ष्व वदतां श्रेष्ठ रावणं च मया हतम् ॥

सौम्य	* புண்டுகாசியே,	अभिनन्द्य	மகிழ்ச்சித்து
वदतां	பேசுபவர்களுள்	वेदेही	சீதாதேவிகிடம்
श्रेष्ठ	உத்தமரே!	मां	என்னை
यथाविधि	முறைப்படி	ससुयीवं	சுகீவனோடுகூடவும்
अनुज्ञाप्य	விடைபெற்றுக்கொ	सलक्ष्मणं	உத்தமனோடுகூட வும்
सूदं	துவக்கை [ண்டு	कुशलिने च	சேஷமயாபிருப்பவனு
पुरीं	தகருக்கு	रावणं	ராவணனை [கவும்
गच्छ	செல்லாயாக,	मया	என்னால்
रावणसूदं	ராவணனது மாளி	हतं च	கொல்லப்பட்டானாக
प्रविश्य	புகுந்து [கைக்குள்	आचक्ष्व	தெரிவிப்பாயாக. [வும்
विजयेन	வெற்றியால்		

पियमेतद्दुदाहृत्य मैथिल्यास्त्वं हरीश्वर । प्रतिशूय च सन्देशमुपावर्तितुमर्हसि ॥ २५ ॥

हरीश्वर	* வானரே தந்தம!	उदाहृत्य	தெரிவித்துவிட்டு
मै	நீ	सन्देशं	பதிவுகையை
मैथिल्याः	மீனாசியிடம்	प्रतिशूय च	பெற்றுக்கொண்டுப்
एतत्	இந்த	उपावर्तितुं	திரும்பிவர
विषं	பிரியமாய்க்காததை	अर्हसि	கடவாய்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चदशोत्तरशततमः सर्गः ॥

பேடசோத்தரததம: சரி:—ஊற்றம்பதினாறுவது ஊர்க்கம். || 116 ||

ஹனுமஸீதாசுவாத:—ஹனுமதஸ் தாமஸ்வாதம்.

ஐதி ப்ரதீசமாதிஶ்டோ ஹனுமானுமாதாஶ்மஜ: | ப்ரவீஷ புரி ழகூர் பூவ்யமானோ நிஷாசுரீ: || 1 ||

ஐதி	இமற்கண்டவாறு	பூவ்யமான:	கொண்டாடப்படுபவ
ப்ரதீசமாதிஶ்ட:	ஆக்டுரபிக்கப்பட்ட		ராய்
மாஶுதாஶ்மஜ:	வாயுமாதம் தராகிய	ழகூர்	இளங்கை
ஹனுமானு	அனுமார்	புரி	சகலங்குள்
நிஷாசுரீ:	அசுரக்கர்களால்	ப்ரவீஷ	புகுந்தார்.

ப்ரவீஷ்ய ச மஶாதேஜா ராவஸ்ய நிவீஷனம | டதர்ஷ ஶசினா ஶீனா சாதகூர்மிவ ரோஶிணீம |

ஶுக்ரமூலே நிரானந்நா ராக்ஷஸீபி: சமாஶுதாம || 2 ||

மஶாதேஜா:	மகாதேஜஸ்வீயாகு	நிரானந்நா	சந்தேதாஶமொழிந்திரு
	மவர்		ப்பவளை
ராவஸ்ய	ராவணனாறு	ஶசினா ஶீனா	சந்திரனை விட்டுப்
நிவீஷனம்	அரண்மனைக்குள்		பிரிந்த
ப்ரவீஷ்ய	புகுந்து	ரோஶிணீ ஶு	ரோஶிணீபெந்தவ
ஶுக்ரமூலே	மாதந்தடிபில்		ராய்
ராக்ஷஸீபி:	அசுரக்கினரால்	சாதகூர்	உள்ளத்தணித்துக்
சமாஶுதா	சூழப்பட்டு	டதர்ஷ	கொண்டிருப்பவரால்
			கவனித்தார்.

நிஶுத: ப்ரணத: ப்ரஶ: சோஶிமீமீயாபிவாத ச || 3 ||

ப்ரணத:	புத்தியானம்	அபிமீரய	அருகிற்றென்ற
ப்ரஶ: ச	பக்தியானமாகிய	அபிவாத	பெயர்ந்த
ச	அவர்	நிஶுத:	வணக்கிற்றார்.

ஶுபூ தமாஸத தேவீ ஹனுமந் மஶாஶலம | தூஷ்ணீமாஸ்த ததா ஶுபூ ஶ்மத்வா ப்ரஸுஶிதாஶ்மவந் ||

தேவீ	சீதாதேவி	ததா	தமதொழுது
ஸ	அந்த	தூஷ்ணீ மாஸ்த	பெயர்வாயிருந்தார்.
மஶாஶலம்	மகாபலகாஸீயாகிய	ஷ்மத்வா	நின்றொலக்கண்டு
ஹனுமந்	அனுமனார்		கொண்டு
ஆஸத	வந்தவராய்	ப்ரஸுஶிதா	சூகந்தக்கொண்ட
ஶுபூ ஶுபூ	பார்சுக்கப்பார்சு	அம்வந்	சூனம் [வளராய்

சோமீயே ஶுபூ ஶுக்ரே தஸ்யா ஹனுமானுபவோசும: | ராமஸ்ய வசனே ஶர்மாவ்யாதுமபசகமே || 4 ||

ஶுபவோசும:	வாஸதிரோத்தமராகிய	ராமஸ்ய	பூதாமாறு
ஶுபூ	அனுமார்	வசனே	செய்தி
தஸ்யா:	அவளாறு	ஸர்	எல்லா வந்ததையும்
சோமீயே	மக்களாரால்	ஆஸ்யாது	செய்க்க
ஶுக்ரே ஶுபூ	முடிக்காத கொண்டு	அபசகமே	மீதாடங்கினார்.

वैदेहि कुशली रामः सहसुग्रीवलक्ष्मणः । विभीषणसहायश्च हरीणां सहितो बलैः ॥६॥

वैदेहि	"ஆங்கியம்மையே!	हरीणां	வரணர்
रामः	ஸ்ரீராமர்	बलैः	சேனைகளோடு
सहसुग्रीवलक्ष्मणः	சகீஸ்கிரீடும் ஸந்தாம ணரோடு கூடவும்	सहितः च	கூடவும்
विभीषणसहायः	விபிஷணசேனரோடு கூடவும்	कुशली	சேனாபாலரகி குக் கின்றுள்.

कुशलं चाह सिद्धार्थो हतशत्रुररिन्दमः

॥ ७ ॥

अरिन्दमः च	"சத்ருகலம்முது சகரம் ய அலரும்	सिद्धार्थः	மதினோதம் திணறலெற ப்பெற்றவராய்
हतशत्रुः	சத்ருக்களைக்கொண்ட து	कुशलं आह	சேதமத்தை வினாவுகின்றார்.

विभीषणसहायेन रामेण हरिभिः सह । निहतो रावणो देवि लक्ष्मणस्य नयेन च ॥८॥

देवि	"அம்மையே!	लक्ष्मणस्य	ஸந்தாமணரது
विभीषणसहायेन	விபிஷணசேனர மாய்க்கொண்ட	नयेन च	நற்செய்கையாலும்
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	रावणः	ராவணன்
हरिभिः सह	வரணர்களை கூடவும்	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.

पृष्ठा तु कुशलं रामो वीरस्त्वां रघुनन्दनः । अवशीत्परमशीतः कृतार्थेनान्तरात्मना ॥९॥

रघुनन्दनः	"ரகுநாமனந்தரும்	पृष्ठा	வினாவிவிட்டு
वीरः	வீரரும்	कृतार्थेन	{ மேற்கொண்டது திணறலெறித்திருத்தி கொண்ட
पारमशीतः तु	பரமசீதத்தைக் கொண்டவருமாயின		
रामः	ஸ்ரீராமர்	अवशीत्	உள்ளத்துடன்
त्वां	தெனியாரிடம்	अवशीतः	பின்வருமாறு புகன்ற குறிஞர்:
कुशलं	சேதமத்தை		

प्रियमाख्यामि ते देवि त्वां तु भूयः सभाजये ॥ १० ॥

देवि	"ஓதனி,	त्वां	உன்னை
ते	உனக்கு	भूयः तु	பிகவதிகமாய்
प्रियं	பிரியத்தை	सभाजये	பெருமைப்படுத்து கின்றேன்.
आख्यामि	தெரிவிக்கின்றேன்.		

दिष्ट्या जीवसि धर्मज्ञे जयमे प्रतिश्रुत्वाम् ॥ ११ ॥

धर्मज्ञे	"தர்மஜியே	मे	எனது
दिष्ट्या	பாக்கியவாயாய்	जयः	வெற்றியானது
जीवसि	பிழைத்திருக்கின்றாய்	प्रतिश्रुत्वाम्	மனத்திற்கொள்ளப் பட்டீடுள்.

लब्धो नो विजयः सीते स्वस्था भव गर्भव्या ॥ १२ ॥

सीते	“ சீதா என்கி,	गर्भव्या	துயரமற்றவளாய்
नः	நமக்கு	स्वस्था	மனநிம்மதியுற்ற
विजयः	வெற்றியானது		வளரக
लब्धः	கிடைத்தாவிட்டது.	भव	இருப்பாயாக.

रावणश्च हतः शत्रुलङ्का च ये वशे स्थिता ॥ १३ ॥

शत्रुः	“ சந்ருவாகிய	इयं	இந்த
रावणः च	சரவணனும்	लङ्का च	இலங்கையும்
हतः	கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.	वशे स्थिता	வசமாகிற்று.

मया ह्यलब्धनिद्रेण हृदेन तव निर्जये ! प्रतिज्ञैषा विनिस्तीर्णा बद्ध्वा सेतुं महोदधौ ॥

अलब्धनिद्रेण	“ தூக்கமும் கொள்	महोदधौ	சமுத்திரத்தின்
	உறதவனும்	सेतुं	அணைவை
तव	உனது	बद्ध्वा	கட்டி
निर्जये	நீட்சிவின்	एषा	இந்த
हृदेन	உறுகிக்கொண்ட	प्रतिज्ञाः हि	பிரதிக்கூறும்
मया	என்னால்	विनिस्तीर्णा	கிறதென்றப்பட்டது.

संभ्रमश्च न गन्तव्यो वर्तन्त्या रावणालये ॥ १५ ॥

रावणालये	“ சரவணனது மாளிகையில்	संभ्रमः च	மனக்கலவரமும்
वर्तन्त्या	இருப்பவளான உன்னால்	गन्तव्यः न	கொள்ளத்தக்கதன்று.

विभीषणविधेयं हि लङ्कैश्वर्यमिदं कृतम् ॥ १६ ॥

इदं	“ இந்த	विभीषणविधेयं हि	விபிஷணனுக்குரிய
लङ्कैश्वर्यं	இலங்கையில் சம்பந்தமானது		தரகவும்
	கூறும்	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

तदाश्वसिहि विश्वस्ता स्वगृहे परिवर्तसे ॥ १७ ॥

तव	“ ஆனையால்	आश्वसिहि	செந்தகதுறவாயாக.
विश्वस्ता	மனச்சாங்கிக்கொண்ட	स्वगृहे	உனது வீட்டிலேயே
	வளராய்	परिवर्तसे	உதிக்கின்றாய்.

अयं चाभ्येति संहृष्टस्वदर्शनसमुत्सुकः ॥ १८ ॥

संहृष्टः	“ கவலிக்கொண்ட	स्वदर्शनं समुत्सुकः	உன்னைக்கான ஆவல்
अयं च	இவரும் (விபிஷணன்)		கொண்டவராய்
	ஆர்	अभ्येति	வருகிறார்.

एवमुक्ता समुत्पत्य सीता शशिनिभानना । महर्षेणावरुद्धा सा व्याजहार न किञ्चन ॥

समुत्पत्य	அருகில்வந்து	सा	அந்த
पूर्वे	மேற்கண்டவாறு	सीता	வீதாதேவியார்
उक्ता	தெரிவிக்கப்பட்ட	महर्षेण	சந்தேதரவுடம்
शशिनिभानना	{ சந்திரனைப்போத்த திரு முதலமண்டலம் பண்டக் கப்பெற்றவளான	अवरुद्धा	மேலிட்டவளாய்
		किञ्चन	ஒன்றையும்
		व्याजहार न	மொழியா திருந்தான்.

अब्रवीच्च हरिश्रेष्ठः सीतामप्रतिजल्पतीम् ॥ २० ॥

हरिश्रेष्ठः च	வானரோத்தமராகும் அவரும்	सीता	வீதாதேவியைப் பார்த்து
अप्रतिजल्पती	மறுமொழிகூறாத	अब्रवीत्	பின்வருமாறு வினாவி னார் :

किं नु चिन्तयसे देवि किं नु मां नाभिभापसे ॥ २१ ॥

देवि	* அம்மணி,	किं नु	எனோ
किं नु	ஏன்	मां	என்னிடம்
चिन्तयसे	கிண்தகொள் ளுகின் தீர் ?	अभिभापसे न	பதிலுரைக்கா திருக்க கின்றீர்? "

एवमुक्ता हनुमता सीता धर्मे व्यवस्थिता । अब्रवीत्परमपीता हर्षगद्गदया गिरा ॥ २२ ॥

धर्मे	தர்மத்தில்	परमपीता	பிகச்சந்தேதரவுடங்கொ ண்டவளாய்
व्यवस्थिता	வழுபாப்பற்றுடைய	हर्षगद्गदया	சந்தேதரவுத்தால் தழு தழுத்த
सीता	சீதாதேவி	गिरा	கொற்கொண்டு
हनुमता	ஹனுமரால்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகன் னார் :
पूर्व	மேற்கண்டவாறு		
उक्ता	வினாவுப்பட்டவளாய்		

भियमेतदुपप्लुत्य भर्तुर्विजयसंश्रितम् । महर्षवशमापन्ना निर्वाक्याऽस्मि क्षणान्तरम् ॥ २३ ॥

भर्तुः	* கணவாறு	महर्षवश	ஆணத்தத்திலாழ்ந்த
विजयसंश्रितम्	வெற்றியைச்சார்ந்த	क्षणान्तरं	சிறிதுகாலம் [வளாய்
एतत्	இந்த	निर्वाक्या	ஒரு மொழியும் கூறாதவளாய்
विशं	பிரியசமாசாரத்தை	अस्मि	இருக்கின்றோன்.
उपप्लुत्य	கேட்டு,		

न हि पश्यामि सदृशं चिन्तयन्ती पृवङ्गम् । मत्प्रियारुह्यानकस्येह तव मत्प्रभिनन्दनम् ॥

पृवङ्गम्	* வானரோ!	मदृशं	எற்ற
इह	இப்பொழுது	मत्प्रभिनन्दनं	பிர திமரியாதையை
मत्प्रियारुह्यानकस्य	எனக்குப்பிரியசமா சாரத்தைத்தெரிவித்த உமக்கு	चिन्तयन्ती हि	ஆலோசித்துப்பார்த்த தும்
तव		पश्यामि न	அறிகிலேன்.

न हि पश्यामि तस्मैम्य पृथिव्यामपि वानर । सदृशं पत्न्याख्याने तव दातुं भवेत्समम् ॥

சமீய	" புண்டா தம் வான	दातुं	கொடுக்க
வானர	வானரே!	सदृशं	ஏற்றமும்
மயிவாசுயானே	எனக்குப் பிரியமானவா	समं भवेत् तव	சல்லதுமாகிய ஒன்றை
	ரத்த உரைத்த வி	पृथिव्यां अपि हि	உலகிலேயே
तव	உமக்கு [உயத்தில்]	पश्यामि न	காண்கிலேன்.

द्विष्यं वा सुवर्णं वा रत्नानि विविधानि च । राज्यं वा त्रिषु लोकेषु नैतदहंति भाषितुम् ॥

द्विष्यं वा	" தக்கந் தானாகட்டும்	त्रिषु	மூன்று
सुवर्णं वा	பொன்னையந்தா	लोकेषु	உலகங்களில்
	னாகட்டும்	राज्यं वा	அரசுபுரிதல்தானாகட்ட
विविधानि	பலவகை	एतद्	இது ஒன்றும் [டும்]
रत्नानि च	ரத்தினங்கள் தானாக	भाषितुं	கொல்ல
	கட்டும்	अहंति न	தகுதியற்றது."

एवमुक्तस्तु वंदेद्या मत्पुत्राच पुत्रह्वयः । गृहीतप्राञ्जलिर्वाक्यं सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥

एवमुक्तस्तु	அப்பொழுது	सीतायाः	சீதாதேவியை
वंदेद्या	ஜானகிதேவியால்	प्रमुखे	முன்னிலையில்
पुत्रं	மேற்கண்டவாறு	स्थितः	நித்பயராய்
वक्तुः	மொழியப்பட்ட	वाक्यं	கொல்லொன்றை
पुत्रह्वयः	அனுமார்	मत्पुत्राच	பின்வருமாறு பதிலு
गृहीतप्राञ्जलिः	அஞ்சலிபந்தம் செய்		தந்தார்:
	துகொண்டு		

भर्तुः प्रियहिते युक्ते भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणि । स्निग्धमेवंविधं वाक्यं त्वमेवाहंसि भाषितुम् ॥

भर्तुः	" கணவரது	विजयकाङ्क्षिणि	கெத்தியுட்கொரிய
प्रियहिते	இஷ்டவியத்திலும்	एवं एव	தேவியார்தான் [வசை!
	கண்ணவிலும்	एवंविधं	இவ்விதமான
युक्ते	அசஞ்சலப்பற்றுண்ட	स्निग्धं	மெதுவ
	யவரே!	वाक्यं	திருமொழியை
भर्तुः	கணவரது	भाषितुं	மொழிய
		अहंति	உரிமையற்ற.

तवैतद्दहनं सौम्ये सारवत्स्निग्धमेव च । रत्नौघाद्विधाच्चापि देवराज्याद्विशिष्यते ॥ २९ ॥

तवैतद्दहनं	" புண்டாசீயே!	विधाच्	பல
सौम्ये	தேவியாரது	रत्नौघात् च	இரத்தினக்குண்டுகை
तव	இந்த		காட்டிலும்
एतद्	திருமொழியும்	देवराज्यात् अपि	தேவராஜ்யத்ததை
वचनं च	அத்தந்த கருக்கற்றது		காட்டிலும்
सारवत्	அன்பு தருங்கிறதது.	विशिष्यते	மொப்பட்டிருக்கிறது.

अर्थतश्च मया प्राप्ता देवराज्यादयो गुणाः । हतशत्रुं विजयितं रामं पश्यामि सुस्थितम् ॥

रामं	" श्रीरामரை	अर्थतः च	இப்பிரையோஜனத்தா
हतशत्रुं	சத்ருக்களைக்கொன்று	मया	என்னால் [வேதிய
विजयितं	வீஜயசாஸியால்	देवराज्यादयः	ஸ்வர்க்கம் முதலான
सुस्थितं	சுகமாயிருப்பவராக	गुणाः	பயன்களும்
पश्यामि	தரிசிக்கின்றேன்.	प्राप्ताः	அடையப்பட்டு
			விட்டன."

तस्य तद्दचनं श्रुत्वा मैथिली जनकात्मजा । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥

जनकात्मजा	ஜனகர் திருமகனாகும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
मैथिली	மீதாதேவி	पवनात्मजं	மாருதியைப்பார்ந்து
ततः	அப்பொழுது	शुभतरं	மிக அழகிய
तस्य	அவரது	वाक्यं	திருமொழியொன்றை
तत्	அந்த	उवाच	பின்வருமாறு மொழி
दचनं	சொல்லி		ந்தருளினான் :

अतिलक्षणसम्पन्नं माधुर्यगुणभूषितम् । बुद्ध्या शृष्टाङ्ग्या युक्तं त्वमेवाहंसि भाषितम् ॥

अतिलक्षणसम्पन्नं	" சிறந்த சொல்லிலக்க	बुद्ध्या	புத்தியோடு
	ணக்களோடுகூடியதும்	युक्तं हि	கூடியதுமாகியதை
माधुर्यगुणभूषितं	இன்கவை தனம்பி	भाषितुं	பேச
	யதும்	त्वं एव	நீரே
शृष्टाङ्ग्या	எட்டுவகையான"	अहंसि	உரியவராகிதீர்.

[* இரகணம், தரணம், ஸாரணம், பிரதிபாதணம், ணதணம், அபொதணம், அந்தவிஞ்ஞானம், தத்வக்ஞானம் என]

श्लाघनीयोऽनिलस्य त्वं पुत्रः परमधार्मिकः । बलं शौर्यं श्रुतं सत्त्वं विक्रमो दाक्ष्यमुत्तमम् ॥
तेजः क्षमा धृतिर्धैर्यं विनीतत्वं न संशयः । एते चान्ये च बहवो गुणास्त्वय्येव शोभनाः ॥

श्ल	" தீர்	तेजः	அமைதியைச்சுத்தி
अनिलस्य	வாய்ப்பகவானுக்கு	क्षमा	பொருமை
परमधार्मिकः	பரமதர்மசெலகும்	धृतिः	விடா முயற்சி
श्लाघनीयः	கொண்டாடத்தக்கவ	वैश्व	எதற்கும் மனம்
पुत्रः	புதல்வர். [ருமனை		சலியாத தன்மை
बलं	ஆற்றல்	विनीतरी च	இந்திரியநிச்சிரகம்
शौर्यं	ஆண்மை	एते	இவைகளும் [ஆகிய
श्रुतं	சாஸ்திர விஞ்ஞானம்	अन्ये च	மற்றவைகளுடான
सत्त्वं	பிறவிக்குணப்	बहवः	பல
	பெருமை	शोभनाः	மங்களமான
विक्रमः	சத்ருக்களைபடக்கு	गुणाः	குணக்கள்
उत्तमं	சிறந்த [கல்	वैश्व एव	உம்மிடமேதானிருக்
दाक्ष्यं	தர்மவீர நி வருவாதி	संशयः न	கின்றன ;
	குந்தல்		இதில் ஐயமில்லை."

अथोवाच पुनः सीतामसंभ्रान्तो विनीतवत् । प्रगृहीताञ्जलिर्हर्षात्सीतायाः प्रमुखे स्थितः॥

अथ	ஆப்பொழுது	स्थितः	நின்றவராய்
असंभ्रान्तः	சர்வம் சிந்தித்துமுழுத ஆவர்	हर्षात्	சந்திரதாஷத்தூடன்
प्रगृहीताञ्जलिः	அந்தரலிடந்தம் செய்தவராகி	विनीतवत्	வணக்கமாய்
सीतायाः	சீதாதேவியின்	सीतां	சீதாதேவியைப்
प्रमुखे	முன்னிலையில்	पुनः	மீளவும் [பார்த்து
		उवाच	பின்வருமாறு தெரி யித்துக்கொண்டார்:

इमास्तु खलु राक्षस्यो यदि त्वमनुमन्यसे । इन्तुमिच्छाम्यहं सर्वा याभिरुखं तर्जिता पुरा॥

खं	“ தேவியார்	इमाः	இந்த
अनुमन्यसे यदि	உத்தரவனிப்பிராகில்	राक्षस्यः	ஆரக்கிகள்
याभिः	எவர்களால்	सर्वाः खलु तु	யாவரையும் இப்
पुरा	முன்பு	इन्तु	கொல்ல [பொழுது
खं	தேவியார்	अहं	நான்
तर्जिता	மிரட்டப்பட்டவர்களை	इच्छामि	விருப்புகின்றேன்.

क्रिश्यन्तीं पतिदेवां त्वामशोकवनिकां गताम् । घोररूपसमाचाराः कूराः क्रूरतरेक्षणाः ॥

राक्षस्यो दारुणकथा वरमेतत्प्रयच्छ मे ॥ ३७ ॥

मुष्टिभिः पाणिभिः सर्वाक्षरणैश्चैव शोभने । इच्छामि विविधैर्वातैर्हन्तुमेताः सुदारुणाः ॥

शोभने	“ புண்பவதியே!	सुदारुणाः	மிக்க பயங்கரமான வர்களும்
अशोकवनिकां	ஆசோகவனத்தை	एताः	இந்த
गतां	அடைந்து	राक्षस्यः	ஆரக்கிகள்
क्रिश्यन्तीं	பரிதவிப்பவரும்	सर्वाः	யாவரையும்
पतिदेवां	{ கணவரையே தெய்வ மாகக்கொண்டாடுப வளுமான	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
खं	தேவியாரிடம்	पाणिभिः	கைகளாலும்
दारुणकथाः	கொடுமைபாய் கொழி பவர்களும்	चरुणैः एव	கால்களாலும்
घोररूप- } समाचाराः }	பயங்கரமான உருவ மும் நடத்தையும் கொண்டவர்களும்	विविधैः	பல
कूराः	கொடியவர்களும்	वातैः च	ஆறககளாலும்
क्रूरतरेक्षणाः	{ மிக்கபயங்கரமான கண்களைக்கொண்ட வர்களும்	इन्तु	கொல்ல
		इच्छामि	விருப்புகின்றேன் ;
		मे	எனக்கு
		एतत्	இந்த
		वरं	வரத்தை
		प्रयच्छ	தந்தருள்விராக.

घातैर्जानुमहारेषु दशनानां च पातनैः । भक्षणैः कर्णनासानां केशानां लुञ्चनैस्तथा ॥
 नखैः शुष्कमुखीभिश्च दारणैर्लङ्घनैर्हतैः । निपात्य हन्तुमिच्छामि तव विप्रियकारिणीः ॥

तव
 विप्रियकारिणीः
 घातैः
 जानुमहारेः च
 दशनानां
 पातनैः च
 कर्णनासानां
 भक्षणैः
 केशानां

लुञ्चनैः तथा
 शुष्कमुखीभिः
 नखैः
 दारणैः च
 लङ्घनैः
 हतैः
 निपात्य
 हन्तु
 इच्छामि

एवंप्रकारैर्वहुभिर्विप्रकारैर्यशस्विनि । हन्तुमिच्छाम्यहं देवि तवेमाः कृतकिल्बिषाः ॥ ४१ ॥

यशस्विनि
 देवि
 तव
 कृतकिल्बिषाः
 इमाः

एवंप्रकारैः
 बहुभिः विप्रकारैः
 हन्तु
 अहं
 इच्छामि

एवमुक्त्वा हनुमता वैदेहीं जनकात्मजा । उवाच धर्मसहितं हनुमन्तं यशस्विनी ॥ ४२ ॥

जनकात्मजा
 यशस्विनी
 वैदेहीं
 हनुमता
 एव

उवाच
 हनुमन्तं
 धर्मसहितं
 उवाच

राजसंश्रयवश्यानां कुर्वन्तीनां पराज्ञया । विधेयानां च दासीनां कः कुप्येद्दानरोत्तम ॥

वानरोत्तम
 राजसंश्रयवश्यानां
 पराज्ञया
 विधेयानां

कुर्वन्तीनां च
 दासीनां
 कः
 कुप्येत्

भाण्यवैषम्ययोगेन पुरा दुश्चरितेन च । मयैतत्प्राप्यते सर्वं स्वकृतं हुपभुञ्जते ॥ ४४ ॥

भाण्यवैषम्ययोगेन
 पुरा दुश्चरितेन च
 मया
 पत्न्यु सर्वं

प्राप्यते
 स्वकृतं हि
 उपभुञ्जते

கிறதா.

மாஸவ்ய து த்ஷாயோமாவ்யைதததி நித்யிதம் | தாஸீநா் ராவணஸ்யாஹ் மர்ப்யாமிஹ துவீலா ||

தாஸயோமாவ்ய	" விதிப்பவனாய்	நித்யிதம்	என்று கொண்கை
மயா	என்னால்	துவீலா	திடீரெழிற் திருக்கும்
து	இப்பொழுது	அஹ்	நான்
ஐதத்	இது	ஹ	இவ்வியதயத்தில்
மாஸவ்ய	அனுப்பிக்கவேண்டியது	ராவணஸ்ய	ராவணனது
		தாஸீநா்	வேலைக்காரிகளை
		மர்ப்யாமி	மன்னிக்கின்றேன்.

ஆஜ்ஸா ராவணேநீதா ராஜஸ்யோ மாமதர்ஜயந் | ஹே தஸ்யிந்ந கர்யூஹி தர்ஜனம் வானரோதம || 46 ||

வானரோதம	" வானரகிரேஷ்டரே!	மா்	என்னை
ஶுதா:	இந்த	அதர்ஜயந்	பிரட்டினூர்கள்.
ராஜஸ்ய:	அரக்கிகள்	தஸ்யிந்ந ஹி	அவனை
ராவணேந	ராவணனால்	ஹே	இதந்தபொழுது
ஆஜ்ஸா:	கட்டளைபிடிப்பட்டவர்களாய்	தர்ஜனம் கர்யூ: ந	பிரட்டினூட்டர்கள்.

அயம் வ்யாஶ்ரஸமீபே து புராணோ தர்மஸ்திஸ்தி: | க்ஷேயே மீத: ஶ்லோகோ மே தநிவோத ஶுவஜ்ஜம ||

புராண:	" புராணமானதும்	க்ஷேய	ஓர் கரடியால்
தர்மஸ்திஸ்தி: து	அறநெறிவழுவாதது	மீத:	மொழியப்பட்டது.
	மான	ஶுவஜ்ஜம	வானரரே,
அயம்	இந்த	தத்	அதை
ஶ்லோக:	சீலோகமானது	மே	என்னிடம்
வ்யாஶ்ரஸமீபே	ஓர் புலியினருகில்	நிவோத	செட்டிராக:

ந பர: பாபமாடதே பரேவா் பாபகர்மணாஸு | சமயோ ரஸிதவ்யஸ்து சந்ததாரித்ரஶூவணா: || 47 ||

பர:	"ஐருவன் (நற்புருடன்)	சமய: து	நன்னெறியேதான்
பாபகர்மணா்	பாபத்தைதப்புரியும்	ரஸிதவ்ய:	பாதுகாக்கக்கட்கது.
பரேவா்	மற்றவர்களுக்கும் (சீயவர்களுக்கும்)	சந்த:	நல்லோர்கள்
பாப	தீக்கை	தாரித்-	நன்னடத்தைபையே
ஆததே ந	புரிவிருளில்லை.	ஶூவணா:	ஆபரணமாகக்கொண்டவர்கள்.

[முன்னொருநாள் ஓர் காவகத்தின் கண், வேல்கையால் துறத்தப்பெற்ற ஓர் வேடன் மரமொன்றில் ஏற, அர்மாத்திவிருக்கும் கரடியைக்கண்டு அஞ்சி, அவன் அந்நெறிமே சரண்புக, அக்காலை, அப்புலி, வேடனைகிடத்தன்னுமாது கரடியை வேண்டியும் அதுமறுக்க பின்னர் கரடி உறங்கும்காலை வேடனைகேட்கி, கரடியை தள்ளிவிடு, உன்னை விட்டுவிடுவேனென வேடனும், உறங்கும் கரடியைப் பிழ்த்தள்ள அக்காலை கரடி சிழி விழாது கிளையென்றைப் பற்றிநிர்வப்புலிகண்டு, உன்னைத் தள்ளிய வேடுவனைக்கிழ விழ்த்துலாயாக என்று மண்ணடி வேண்டப்பட்டும், கரடியானது நஞ்சுமுற்றலனை எவ்வாறானும் தீக்கு புரியென் எனப்பின்வரும் தீதப் பாலை எடுத்துரைத்தது எனப்புராணக்கதை.]

पापानां वा शुभानां वा वधाहानां पुत्रङ्गम् । कार्यं करुणपार्येण न कश्चिन्नापराध्यति ॥

पुत्रङ्गम्	"வானாரோ!	आर्येण	நல்லொழுக்கங்கொண்டவனும்
पापानां वा	பாபிகளிடந்தானாகட்டும்	करुणं	தனமயே
शुभानां वा	நல்லொர்க்கரிடந்தானாகட்டும்	कार्यं	புரியத்தக்கது.
वधाहानां	வதைக்குரியவர்களிடந்தானாகட்டும்	कश्चिन्	எவனும்
		न अपराध्यति न	குற்றம் புரியாதிரான்.

लोकहिंसाविहाराणां रक्षसां कामरूपिणाम् । कुर्वतामपि पापानि नैव कार्यमशोभनम् ॥

लोकहिंसा- विहाराणां	} "லோகங்களின் ஹிம்ஸையைப் பொழுது போக்காகக் கொண்டவர்களாய்	पापानि अपि	தீமைகளையே
		कुर्वतां	செய்யும்
		रक्षसां एव	ரக்ஷஸர்களுக்கும்
कामरूपिणां	கிளைந்த உருவம் கொண்டோ	अशोभनं	தீம்கரணது
		कार्यं न	செய்யத்தக்கதன்று."

एवमुक्तस्तु हनुमानसीतया वाचयकोविदः । प्रत्युवाच ततः सीतां रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥

वाचयकोविदः	பேசுவதில் கிபுணரான	रामपत्नीं	ஸ்ரீராமாது பார்வையும
हनुमान् तु	ஹனுமாரும்	यशस्विनीं	கீர்த்திமதிபுமான
सीतया	சீதாபதிராட்டியவால்	सीतां	சீதாதேவியாரைப் பார்த்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்:
उक्त्वा	சொல்லப்பட்டவராய்		
ततः	அப்பொழுது		

युक्ता रामस्य भवती धर्मपत्नी यशस्विनी । प्रतिसन्दिश मां देवि गमिष्ये यत्र राघवः ॥

देवि	"அம்மணி,	मां	எனக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமகுக்கு	प्रतिसन्दिश	விடைதந்தருள்வீராக.
युक्ता	ஏற்ற	राघवः	ஸ்ரீராமர்
यशस्विनी	யாஸ்வியான	यत्र	எங்கேன அக்கு
धर्मपत्नी	தர்மமனைவாளாகும்	गमिष्ये	செல்வேன்."
भवती	தேவியார்		

एवमुक्ता हनुमता वैदेहीं दानवसला । अब्रवीद्भूमिच्छामि भर्तारं वानरोत्तम ॥ ५३ ॥

हनुमता	ஆனுமாரால்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகன்றான்:
एवं	மேற்கண்டவாறு	वानरोत्तम	"வானரசுகிரேஷ்டரே!
उक्त्वा	சொழியப்பெற்ற	भर्तारं	கணவரை
दीनवसला	தினதயாளுவாகிய	ब्रह्म	தரிசிக்க
वैदेही	ஐரணிடீதேவியார்	इच्छामि	விரும்புகின்றேன்."

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान्मारुतात्पुत्रः । हर्षयन्धैथिलीं वाक्यमुवाचेदं महाद्युतिः ॥५४॥

माहतात्मजः	வாயுமாமந்தரும்	शुचा	கேட்டு,
महाद्युतिः	மகாபகிமைகொண்ட வருமாயிய	मैथिलीं	ஐரணிகிதவிபாணை
हनुमान्	அனுமார்	हर्षयन्	சந்தேசம்செய்து பவராய்
तस्याः	அவளது	वाचयं	சொல்லொன்றை
वत्	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
वचनं	திருமொழியை	उवाच	புகன்றார் :

पूर्णचन्द्राननं रामं द्रक्ष्यस्यार्यं सख्यमणम् । स्थिरमित्रं हतामित्रं शचीव त्रिदशेश्वरम् ॥

भाव्यं	“கற்குணசீவரே !	सख्यमणम्	{ வக்தமணசேரடுகூட இருக்கப்பெற்றவரு மாயிய
पूर्णचन्द्राननं	{ முழுமதியை திகர்த்த திருமுகமண்டலம் ப டைக்கப்பெற்றவரும்	रामं	“ஸ்ரீராமபிரானை
स्थिरमित्रं	உற்றநண்பர்களுற்ற வரும்	शची	இந்திராணிகிதவி
हतामित्रं	மாய்க்கப்பெற்ற மாந் ருணை உடையவரும்	त्रिदशेश्वरं	தேவேந்திரனை
		इव	எவ்வாறே அவ்வாறே
		द्रक्ष्यसि	தரிசிப்பீராக.”

तामेवमुक्त्वा राजन्तीं सीतां साक्षादिव श्रियम् । आजगाम महावेगो हनुमान्यत्र राघवः ॥

हनुमान्	ஆளுசீனையர்	एव	மேற்கண்டவாறு
साक्षात्	சாட்சராத்	उन्वा	தெரிவித்துவிட்டு
श्रियं इव	மஹாஸக்தியிப்போன்று	महावेगः	மிக்கவேகமுற்றவராய்
राजन्तीं	விளங்கிய	राघवः	ரகுநாதசீலகர்
तां	அந்த	यत्	எக்கோ அங்கு
सीतां	ஸீதாபிராட்டியிடம்	आजगाम	வந்துசேர்ந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षोडशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20081

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5406

सप्तदशोत्तरशततमः सर्गः—अनुष्ठुप्पतीनेपुलावतु णक्कम्. ॥ २२७ ॥

सीतानयनम्—ஸீதைதையயழைத்துவருவது.

स उवाच महाप्राज्ञमभिगम्य पुत्रङ्गमः । रामं वचनमर्थज्ञो वरं सर्वधनुष्यताम् ॥ १ ॥

सः	அந்த	वरं	மேம்பட்டவருமாயிய
अर्थज्ञः	பொருளறிந்த	रामं	ஸ்ரீராமபிரானை
पुत्रङ्गमः	வரணர் (மருதி)	अभिगम्य	கிட்டி அணுகி
महामार्त्	பேரறிவாளரும்	वचनं	ஒரு மொழியை
सर्वधनुष्यतां	எல்லா விடவாசி என்றும்	उवाच	பின்வருமாறு மொ ழிக்தார்:

यन्निमित्तोऽयमारम्भः कर्मणां च फलोदयः । तां देवीं शोकसन्तप्तान् मैथिलीं द्रष्टुमर्हसि ॥

अयं	" இந்த	च	அப்படியே எவளைக்
आरम्भः	முயற்சியானது	तां	காரணமாகக்கொண்டு
यन्निमित्तः	எவளை யிழித்ததாகக்	शोकसन्तप्तान्	அந்த [டதோ
कर्मणां	கொண்டதோ	मैथिलीं देवीं	துயருற்றிருந்த
फलोदयः	முயற்சிகளின்	द्रष्टुं अर्हसि	இணக்கிதேனியை
	பலப்பாப்தியும்		காணத் திருவுளம்
			கொள்விராக.

सा हि शोकसमाविष्टा वाष्पपर्याकुलेक्षणा । मैथिली विजयं श्रुत्वा तत्र हर्षमुपायमत् ॥३॥

वाष्पपर्याकुलेक्षणा	" கண்ணீர் ததும்பிய	तत्र	தேவரீர்து
	கண்களூற்றவளாய்	विजयं	வெற்றியை
शोकसमाविष्टा	துயரம் மேலிட்டிருந்த	श्रुत्वा	கேட்டு,
सा	அந்த	हर्ष	ஆனந்தத்தை
मैथिली हि	எவதேவரீ அம்மையும்	उपायमत्	ஆடைத்தான்.

पूर्वकात्प्रत्ययाच्चाहमुक्तो विश्वस्तया तथा । भर्तारं द्रष्टुमिच्छामि कृतार्थं सहलक्ष्मणम् ॥

अहं च	" நானும்	सहलक्ष्मणं	லக்த்மணாரோடுகூட
पूर्वकात् प्रत्ययात्	முந்திய பரிச்சயத்தால்		இருக்கப்பெற்ற
विश्वस्तया	தம்பிக்கைகொண்ட	भर्तारं	கணவரை
तथा	வீ தாப்பிரசாட்டியால்	द्रष्टुं	தரிசிக்க
उक्तः	பின்வருமாறு மொழிக்	इच्छामि	ஆவல்கொண்டிருக்க
कृतार्थं	மனோசுதம் நிறைவேற		கிறேன்."
	ப்பெற்று		

एवमुक्तो हनुमता रामो धर्मभृतां वरः । अगच्छत्सहसा ध्यानपीपद्वाष्पपरिप्लुतः ॥ ५ ॥

हनुमता	ஹனுமாரால்	रामः	சீராமபிரான்
एव	மேற்கண்டவண்ண	ईषद्वाष्पपरिप्लुतः	சற்று ததும்பிய கண்
	மாய்		ணீர் கொண்டவராய்
उक्तः	தெரிவிக்கப்பெற்ற	सहसा	தக்கணமே
	வரும்	ध्यानं अगच्छत्	சற்று ஆலோசிக்க
धर्मभृतां	தர்மபூதர்களுள்		லானார்.
वरः	உத்தமருமைய		

दीर्घसुष्णं विनिश्चस्य मेदिनीपवलोक्तयन् । उवाच मेघसङ्काशं विभीषणमुपस्थितम् ॥६॥

दीर्घ	நீளவும்	मेघसङ्काशं	மேகத்தை நிகர்த்த
सुष्णं	வெப்பமாகவும்	विभीषणं	விபிஷணரைப்
विनिश्चस्य	பெருமூச்சளிட்டு		பார்த்து
मेदिनी	பூமியை	उवाच	பின்வருமாறு உரைத்
अव रो ह्यन्	கோக்கியவராய்		தருகிறார்.
उपस्थितं	பக்கலில் காத்துநிற்கும்		

दिव्याङ्गराणां वैदेहीं दिव्याभरणभूषिताम् । इह सीतां शिरःस्नातामुपस्थापय मा चिरम् ॥

इह	“ இப்பொழுது	दिव्याङ्गराणां	சிறந்த மேனிப்பூச்சு
वैदेहीं	ஜனகர்மகளாகும்		கொண்டவளாயும்
सीतां	விலையை	दिव्याभरणभूषितां	சிறந்த ஆபரணங்கள்
शिरःस्नातां	சொஸ்தானம் செய்தவ		பூண்டவளாயும்
	ளாயும்	मा चिः	விரைவாக
		उपस्थापय	அழைவிப்பாயாக.”

एवमुक्तस्तु रामेण त्वरमाणो विभीषणः । प्रविश्यान्तःपुरं सीतां स्थाभिः स्त्रीभिरचोदयत् ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	अन्तःपुरं	அந்தப்புரத்திற்கு
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रविश्य	சென்று
उक्तः	உரைத்தருளப்பெற்ற	स्थाभिः	தன்னைச்சார்ந்த
विभीषणः	விபிஷணர்	स्त्रीभिः	ஸ்திரீகளைக்கொண்டு
तु	அப்பொழுது	सीतां	வீதாப்பிராட்டியை
त्वरमाणः	வேகமுற்றவராய்	अचोदयत्	பின்வருமாறு
			அழைத்தார்:

दिव्याङ्गराणां वैदेहि दिव्याभरणभूषिता । यानमारोह भद्रं ते भर्ता त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥

वैदेहि	“ ஜானகியும்மேயே !	दिव्याङ्गराणां	சிறந்த மேனிப்பூச்சு
भद्रं ते	நேகியாருக்கு மகக்		கொண்டவளாய்
	ளம் பெருகுக.	दिव्याभरणभूषिता	சிறந்த ஆபரணங்கள்
भर्ता	கணவனார்		பூண்டவளாய்
त्वां द्रष्टुं	நீக்கியாரைக் காண	यानं	பல்லக்கில்
इच्छति	தருவள்ளம் கொண்டி-	आरोह	ஏறியருள்வீராக.”
	ருக்கின்றார்.		

एवमुक्ता तु वैदेही प्रत्युवाच विभीषणम् । अस्नाता द्रष्टुमिच्छामि भर्तारं राक्षसाधिप ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பதில்
उक्ता	கிண்ணப்பிக்கப்		மொழிந்தருவினார்:
	பெற்ற	राक्षसाधिप	“ரசநகைமன்ன !
वैदेही	ஜானகிதேவியும்	भर्तारं	கணவரை
तु	அப்பொழுது	अस्नाता	ஸ்தானம் செய்யாதவ
विभीषणं	விபிஷணரைப்	इष्टुं	தரிசிக்க [எனக்கவே
	பார்த்து	इच्छामि	கிரும்புகின்றேன்.”

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः

विभीषणः	விபிஷணர்
तस्याः	வீதாதேவியினது
सव	அந்த

॥ ११ ॥

वचनं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு
प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலு
	ரைத்தார்:

यदाह रामो भर्ता ते तप्तया कर्तुमर्हसि

॥ १२ ॥

ते ⁴தேவியாரது
 भर्ता கணவராகிய
 रामः ஸ்ரீராமர்
 यत् எதொன்றை
 आह சாற்றியருளினாரே

तत् அதை
 तथा அல்லவண்ணமாகவே
 कर्तुं செய்ய
 भर्त्सि திருவுளம் கொள்வி
 रा.க.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिली भर्तृदेवता । भर्तृभक्तिवशा साध्वी तथेति प्रत्यभाषत ॥ १३ ॥

भर्तृदेवता கணவராகியே தெய்வ
 மாகக்கொண்டவரும்
 भर्तृभक्ति- } கணவரிடந்து பக்தி
 वशा } வையே சர்வமுமாய்க்
 கொண்டவரும்
 साध्वी சத்ருணசீலையுமாயிய
 मैथिली நூனகிதேவியார்
 तस्य அவரது

तत् அந்த
 वचनं மொழிக்கு
 श्रुत्वा திருச்செவிகாய்த்து
 तथा அல்லவண்ணமே செய்
 किन्देपेन கிண்டேபன்
 हति என்து
 प्रत्यभाषत மறுமொழி புகன்றரு
 णिणो.

ततः सीतां शिरःस्नातां युवतीभिरलङ्कृताम् । महार्हाभरणोपेतां महार्हाम्बरधारिणीम् ॥
 आरोप्य शिविकां दीप्तां परार्ध्याम्बरसंहताम् । रक्षोभिर्वहुभिर्गुह्यापानहार विभीषणः ॥

विभीषणः விபீஷணர்
 ततः அப்பொழுது
 युवतीभिः மங்கைமாள்களால்
 शिरःस्नातां தலைநீராடியவளும்
 महार्हाभरणोपेतां கெறந்த ஆபரணங்கள்
 सुண்டு
 अलङ्कृतां அலங்கரிக்கப்பட்ட
 वरुणம்
 महार्हाम्बरधारिणी மகச்சிறந்த ஆடை
 புடுத்தவளுமாய்

सीतां சீதாப்பிராட்டியாரை
 परार्ध्याम्बर- } கெறந்த வஸ்திரத்தால்
 संहतां } மூடப்பெற்றதும்
 बहुभिः பல
 रक्षो भः அரக்கர்களால்
 गुह्यां ரகிக்கப்பட்டதும்
 शिवां ஒளிபொருந்தியது
 शिविकां பல்லக்கில் [மரண
 आरोप्य ஏற்றுவித்து
 गानहार அழைத்துவந்தார்.

सोऽभिगम्य महात्मानं ज्ञात्वाऽपि ध्यानमास्थितम् । प्रणतश्च बहुश्व प्राप्तो सीतां न्यवेदयत् ॥

सः அவர் (விபீஷணர்)
 शावा अपि அறிந்திருந்தும்
 ध्यानं சிந்தையை
 मास्थितं கொண்டிருப்பவரும்
 महात्मानं மஹாத்மாவுமாகிய
 अवणा
 अभिगम्य அணுகி

प्रणतः च நமஸ்கரித்தார்.
 बहुश्व ஆணர்தங்கொண்ட
 वराय
 सीतां லீதாதேவியை
 प्राप्तो எழுந்தருளியவளாய்
 न्यवेदयत् தெரிவித்துக்கொண்
 दा.

तामागतामुपश्रुत्य रक्षोगृहचिरोपिताम् । हर्षो दैन्यं च रोषश्च त्रयं राघवमाविशत् ॥१७॥

रक्षोगृह- चिरोपितां }	அரசர்கள் அரசன்மனை யில் கெடுக்காமைக்க வசிக்க அவளை	राघः हर्षः दैन्यं च रोषः च त्रयं आविशत्	ஸ்ரீராமருக்கு கந்திதாஷமும் இரக்கமும் கோபமும் ஆகிய மூன்றும் மேலிட்டது.
तां आगतां उपश्रुत्य	அவளை வந்தவளாய் கேட்டு,		

ततः पार्श्वगतं दृष्ट्वा सविमर्शं विचारयन् । विभीषणमिदं वाक्यं प्रहृष्टो राघवोऽब्रवीत् ॥१८॥

राघवः ततः सविमर्शं विचारयन् प्रहृष्टः	ஸ்ரீராமர் அப்பொழுது கவனத்துடன் கூர்ந்து ஆலோசித்த வராய் ஆனந்தக்கொண்டு	पार्श्वगतं विभीषणं दृष्ट्वा वाक्यं इदं अब्रवीत्	பக்கவில் வந்திருக்கும் விபிஷணரை பார்த்து சொல்லொன்றை பின்வருமாறு புனைந்தருளினார்:
---	---	--	---

राक्षसाधिपते सौम्य नित्यं मद्विजये रत । वैदेही सन्निकर्षं मे शीघ्रं समुपगच्छतु ॥१९॥

सौम्य नित्यं मद्विजये रत	“புண்பாக்கமாகவும் எப்பொழுதும் எனது வெற்றியில் அசஞ்சலரப்பற்றுடை யவனுமாகிய	राक्षसाधिपते वैदेही मे सन्निकर्षं शीघ्रं समुपगच्छतु	அரசக்கமன்னா! ஜானகி எனது சமீபத்திற்கு விரைவாய் வந்துசேரட்டும்.”
-----------------------------------	--	--	---

स तद्वचनमाज्ञाय राघवस्य विभीषणः । तूर्णमुत्सारेणे यत्रं कारयामास सर्वतः ॥ २० ॥

सः विभीषणः राघवस्य तत्र वचनं भाज्ञाय	அந்த விபிஷணர் ஸ்ரீராமரது அந்த கட்டளைையை சிரமெற்கொண்டு	तूर्णं सर्वतः उत्सारेणे यत्रं कारयामास	விரைவாய் எங்கும் ஜனங்களை விலக்கு முயற்சியை [வதில் செய்யக்கட்டளையிட டார்.
---	--	--	---

कञ्चुकोष्णीषिणस्तत्र वेत्रजर्जरपाणयः । उत्सारयन्तः पुरुषाः समन्तात्परिचक्रमुः ॥२१॥

तस कञ्चुकोष्णीषिणः वेत्रजर्जर- पाणयः }	அப்பொழுது சட்டைகளையும் தலைப் பானைகளையும் அணி ந்தவர்களும் பிரம்பைப் பிடித்து தழும்புகொண்டவை களுற்றவர்களுமான	पुरुषाः समन्तात् उत्सारयन्तः परिचक्रमुः	புருஷர்கள் நாற்புறத்திலும் விலக்குபவர்களாய் சஞ்சரித்தார்கள்.
---	--	--	---

ऋक्षाणां वानराणां च राक्षसानां च सर्वशः । वृन्दान्मुत्सार्थमाणानि दूरमुत्ससृजुस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	31	विमानानि	வினக்கப்படும்
सर्वशः	எப்புறமும்	वृन्दानि	கூட்டங்கள்	
ऋक्षाणां	கரடி கஞுடையவும்	दूरं	தூரத்தில்	
वानराणां च	வானரர்கஞுடையவும்	उत्ससृजुः	வினக்கிக்கொண்டன.	
राक्षसानां च	ஆரக்கர்கஞுடையவும்			

तेषामुत्सार्थमाणानां सर्वेषां ध्वनिरुत्थितः । वायुनोद्धतमानस्य सागरस्येव निखनः ॥

उत्सार्थमाणानां	வினக்கி ஓதுக்கப்படும்	उद्धतमानस्य	அலைக்கப்படும்
तेषां	அவர்கள்	सागरस्य	சமுத்திரத்தில்
सर्वेषां	பாவநுடையவும்	निखनः	ஓசை
ध्वनिः	ஓசையானது	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
वायुना	காற்றுள்	उत्थितः	கிளம்பிற்று.

उत्सार्थमाणानांस्तान्दृष्ट्वा समन्ताज्जातसंभ्रमान् । दाक्षिण्यात्तदमर्षाच्च वारयापास राघवः ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	दृष्ट्वा	கண்டு
समन्तात्	நாற்புறமும்	दाक्षिण्यात्	திரிவந்தாலும்
उत्सार्थमाणान्	வினக்கப்படும்	तदमर्षाच्च	விபேஷணரிடம்
तान्	அவர்களை		கொபத்தாலும்
जातसंभ्रमान्	பரபரப்புற்றவர்	वारयापास	அதை தடுக்கஓர்ந்துர்.

संरब्धश्चावर्षाद्रामश्चक्षुषा प्रदहन्निव । विभीषणं महाप्राज्ञं सोपालम्भमिदं वचः ॥ २५ ॥

रामः च	ஸ்ரீராமரும்	विभीषणं	விபேஷணரைப்
संरब्धः	கொபமுற்றவராய்		பார்க்குது
चक्षुषा	கண்ணால்	सोपालम्भं	கிந்தனைபான
प्रदहन् इव	பொகக்குபவர்	वचः	கொல்வொன்றை
	போலாய்	इदं	பின்வருமாறு
महाप्राज्ञं	மகா நண்ணறிவான	अवशिष्टं	புகண்ணார்:
	ராகிய		

किमर्थं मामनादृत्य ऋड्यतेऽप्ये त्वया जनः । निवर्तयेन्सुयोगं जनोऽयं स्वजनो मम ॥

मां	“என்னிடம்	ऋड्यते	தன்புறந்தப்படு
अनादृत्य	{ மரியாதையால் வரும் பயத்தை விட்டு ழித்து	एवं	இந்த [கிறதும்]
अयं	இந்த	सुयोगं	காரியத்தை
जनः	ஐனமானது	निवर्तये	தடுப்பாயாக
किमर्थं	ஏன்	अयं	இந்த
त्वया	உன்னால்	जनः	ஐனமானது
		मम	எனது
		स्वजनः	கொந்த ஐனம்.

न गृहाणि न वस्त्राणि न प्राकारास्तिरस्त्रियाः । नैश्या राजसत्कारा वृत्तमावरणं स्त्रियाः ॥

स्त्रियाः " ஒரு பக்கங்களுக்கு
 भाव णं காலல்
 वृत्तं நல்லிய முக்கமே,
 गृहाणि न வீடுகளல்ல,
 वस्त्राणि न வஸ்திரங்கள் அல்ல.

प्राकाराः மதில்களும்
 तिरस्त्रियाः न திரஸ்தகளும் அல்ல.
 श्रियाः இப்படிப்பட்ட
 राज सकारा: ராஜ்யபரிபாலககளும்
 न அல்ல.

व्यसनेषु न कृच्छ्रेषु न युद्धेषु स्वयंवरे । न क्रतौ न विवाहे च दर्शनं दुष्यति स्त्रियाः ॥

स्त्रियाः " ஒரு ஸ்திரீயை
 दर्शनं பார் த்தலானது
 व्यसनेषु ஆபத்தங்களில்
 दुष्यति न குற்றமாகாது.
 कृच्छ्रेषु கஷ்டங்களில்
 न குற்றமாகாது.

युद्धेषु புத்தகங்களிலும்
 स्वयंवरे ஸ்வயம்வரத்திலும்
 न குற்றமாகாது.
 क्रतौ காலத்திலும்
 न குற்றமாகாது.
 विवाहे च விவாகத்திலும்
 न குற்றமாகாது.

सैषा युद्धमता चैव कृच्छ्रे च महति स्थिता । दर्शनेऽस्या न दोषः स्यान्पत्सर्वापे विशेषतः ॥

सा " அந்த
 एषा च இவளினா
 युद्धमता போர், த்தலைத்தையடை
 महति பெரும் [ந்தவளரல்
 कृच्छ्रे च கஷ்டத்திலும்
 स्थिता இருக்கின்றாள்.

अस्याः இவளை
 विशेषतः அதிலும் விசேஷமாக
 पत्सर्वापे எனதருகில்
 दर्शने காணுவதில்
 दोषः एव குற்றமே
 स्यात् न ஆகாது.

तदानय समीपं मे शीघ्रमेनां विभीषण । सीता पश्यतु मामेपा सुहृद्गणवृत्तं स्थितम् ॥३०॥

विभीषण " விபிஷண !
 तत् ஆணையால்
 एनां இவளை
 शीघ्रं விரைவாய்
 मे समीपं எனது சமீபத்திற்கு
 आनय அழைத்துவருவா

एषा இவள்
 सीता வீதை
 सुहृद्गणवृत्तं கணபர்வர்க்கத்தால்
 स्थितं குழப்பம்
 मां என்னை
 पश्यतु பார்க்கட்டும்."

एवमुक्तस्तु रामेण सविषशो विभीषणः । रामस्योपाजयसर्वातां सन्निरुपे विनीतवत् ॥

तु அப்பொழுது
 एवं மேற்கண்டவாறு
 रामेण ஸ்ரீராமரால்
 उक्तः விதித்தருளப்பெற்ற
 विभीषणः விபிஷணர்
 सविषशः முயிவ வித்தறிந்தவரால்

विनीतवत् மிக வணக்கத்துடன்
 सीता வீதையை
 रामस्य ஸ்ரீராமரது
 सन्निरुपे சமீபத்திற்கு
 उदानवत् அழைத்துவந்தார்.

ततो लक्ष्मणसुग्रीवौ हनुमांश्च पुनङ्गमः । निशम्य वाचं रामस्य बभूवुर्व्यथिता भृशम् ॥

ततः	அப்பொழுது	वाचं	சொல்லி
लक्ष्मणसुग्रीवौ	லக்ஷ்மணரும் சுகிரீவரும்	निशम्य	கேட்டு
पुनङ्गमः	புனங்காமும்	भृशं	பிக
हनुमान् च	ஹனுமாரும்	व्यथिताः	துயரங்கொண்டவர் களாய்
रामस्य	ராமரது	बभूवुः	ஆளுர்கள்.

कलत्रनिरपेक्षैश्च इङ्गितैरस्य दारुणैः । अपीतमिव सीतायां तर्कयन्ति स्म राघवम् ॥३३॥

राघवं	ராமரை	सीतायां	சீதாதேவியிடம்
कलत्रनिरपेक्षैः	கலத்ரநிரபேக்ஷை மற்றவைகளும்	अपीतं इव	கிறிது திருப்தியில் எதவராக
दारुणैः च	கடும்பவைகளையுள்ள	तर्कयन्ति स्म	அவர்கள் ஊகித்தார் கள்.
अस्य	இவரது		
इङ्गितैः	குறிப்புக்களால்		

लज्जया त्ववलीयन्ती स्वेषु गात्रेषु मैथिली । विभीषणेनानुगता भर्तारं साऽभ्यर्चते ॥

सा	அந்த	अवलीयन्ती	குன்றியவளாய்
मैथिली तु	ஜானகிதேவியும்	विभीषणेन	விபீஷணரால்
लज्जया	லஜ்ஜையால்	अनुगता	பின்தொடரப்பெற்ற வளாய்
स्वेषु	தனது	भर्तारं	கணவரை
गात्रेषु	அவயவங்களில்	अभ्यर्चते	அணுகுகின்றார்.

सा बह्वसंख्दमुखी लज्जया जनसंसदि । हरोदासाद्य भर्तारमार्यपुत्रेति भाषिणी ॥ ३५ ॥

सा	அவள் (வலித்தேவியி)	भर्तारं	கணவரிடம்
जनसंसदि	ஜனசங்கட்டத்தில்	आसाद्य	அருகிற்சென்று
लज्जया	கெட்கத்தால்	आर्यपुत्र	'ஆர்யபுத்தரே'
बह्वसंख्दमु खी	{ வஸ்திரத்தால் மறைக்கப்பட்ட திருமுக முடையவளாய்	इति	என்று
		भाषिणी	மொழிபவளாய்
		हरोद	அழுதான்.

विस्मयाच्च प्रहर्षाच्च स्नेहाच्च पतिदेवता । उद्दक्षत मुखं भर्तुः सौम्यं सौम्यतरानना ॥३६॥

सौम्यतरानना	{ மிக்க மக்களமான திருமுகம் படைக்கப்பெற்றவளும்	सौम्यं	மக்களமான
पतिदेवता	{ கணவனாயே தெய்வமாய்க்கொண்டவளுமான் அவன்	मुखं	திருமுகமண்டலத்தை
भर्तुः	கணவரது	विस्मयात् च	ஆச்சர்யத்தோடும்
		प्रहर्षात् च	ஆனந்தத்தோடும்
		स्नेहात् च	அசஞ்சல அன்போடும்
		उद्दक्षत	உற்று மொக்கினார்.

अथ समपनुदन्वतः कृपं सा सुचिरमदृष्टुदीक्ष्य वै मियस्य ।
वदनमुदितपूर्णचन्द्रकान्तं विमलशशाङ्कनिभानना तदाऽऽसीत् ॥ ३७ ॥

अथ	அப்பொழுது	उदितपूर्णे- चन्द्रकान्तं }	உதித்த சூர்ணசந்திர கைபோல் மனோஹ மான
सा	ஆவள்	वदनं उदीक्ष्य वै	திருமுகமண்டலத்தை கண்டவுடனேயே
मनःकृपं	மனக் கிருபையை	विमलशशाङ्क- निभानना }	விமலமான சந்திரனை யொத்த திருமுகம்
समपनुदत्	விட்டொழிந்தாள்.	आसीत्	கொண்டவளாய்
तदा	அப்பொழுது		ஆளுள்.
वियस्य	காதலானது		
सुचिरं	வெகுநேரமாய்		
अदृष्टं	கரிசிக்கப்பெறாத		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्तदशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आशितः श्लोकाः 20118

युद्धकाण्डे आशितः श्लोकाः 5443

अष्टादशोत्तरशततमः सर्गः—आर्ण्युपपत्तिशेखरवतु षष्ठीकम् ॥ १२८ ॥

श्रीरामपरयोक्तिः—श्रीरामं कदन्तु शेखरवतु.

तां तु पार्श्वस्थितां प्रह्लां रामः संप्रेक्ष्य मैथिलीम् । हृदयान्तर्गतक्रोधो व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥

रामः	श्रीरामம்	संक्ष्य	பார்்த்த
तु	அப்பொழுது	हृदयान्तर्गतक्रोधः	ஹிருதயத்திலாழ்ந்த கொபமுந்தவீராய்
प्रह्लां	வணக்கமுற்று	व्याहर्तुं	பின்வருமாறு சொல்ல
पार्श्वस्थितां	பக்கத்தில் நிற்றும்	उपचक्रमे	தலைப்பட்டார்.
तां	அந்த		
मैथिलीं	ஜானகி தேவியை		

एषाऽसि निर्जिता भद्रे शत्रुं जित्वा मया रणे । पौरुषाद्यदनुष्ठेयं तदेतदुपशान्तम् ॥ २ ॥

भद्रे	“மக்களேயே!	पौरुषात्	பேர்தாயத்தால்
एषा	இந்த நீ	यत्	எது
रणे	போரில்	अनुष्ठेयं	செய்யப்படவேண்டி
शत्रुं	பகைவனை	तत्	அந்த [யதோ
जित्वा	வென்று	एतत्	இது
मया	என்னால்	उपशान्तम्	செய்த முடிக்கப்பட்டது.
निर्जिता असि	நீட்கப்பெற்றாய்.		

गतोऽस्म्यन्तमर्षस्य ध्वंणा संप्रमार्जिता । अवमानश्च शत्रुश्च मया यु।पदुद्धृतौ ॥ ३ ॥

अमर्षस्य	“கொபத்திற்கு	संप्रमार्जिता	தக்கவடிவிலிக்கப்பட்டது.
अन्त	முடிவாக	अवमानः च	அவமானமும் [உது.
गतः अस्मि	ஆடைந்து விட்டேன்.	शत्रुः च	பகைவனும்
ध्वंणा	ஆபரணமுடன்	मया	என்னால்
		युद्धरतौ	என்காலத்தில்
		उद्धृतौ	ஒழிக்கப்பட்டன.

अद्य मे पौरुषं दृष्ट्वाद्य मे सफलः श्रमः । अद्य तीर्णमतिज्ञत्वात्पभवामाह चात्मनः ॥ ४ ॥

अद्य	இப்பொழுது	अद्य	இப்பொழுது
मे	எனது	तीर्णमतिज्ञत्वात्	{ பிரதிக்ஷையை நிறைவேற்றிக் கொண்டனையால்
पौरुषं	பிரதாபமானது	इह च	இப்பொழுதுதான்
दृष्टं	காணப்பட்டது.	श्रमः	தனக்கு
अद्य	இப்பொழுது	भवामि	எவ்வதற்கிரமுற்றவனாகிறேன்.
मे	எனது		
श्रमः	முயற்சியும்		
सफलः	பயன்பெற்றது.		

या त्वं विरहिता नीता चलचित्तेन रक्षसा । देवसंपादितो द्रोणो मानुषेण मया जितः ॥

या त्वं	"எந்த நீ	देवसंपादितः	தெய்வத்தால் வருஷிக்கப்பட்ட
चलचित्तेन	சஞ்சலித்தனான	द्रोणः	தேவதமானது
रक्षसा	அரக்கனால்	मानुषेण	மானிடனுடைய
विरहिता	பிரிக்கப்பட்டு	मया	என்னால்
नीता	கொண்டுபோகப்பட்ட	जितः	குழிக்கப்பட்டது.
	டாயே அந்த		

संभासमवमानं यस्तेजसा न प्रमार्जति । कस्तस्य पुरुषार्थोऽस्ति पुरुषस्याल्पतेजसः ॥ ६ ॥

संभास	"எவன்	तस्य	அந்த
अवमानं	வந்த	अल्पतेजसः	ஆற்றல் குன்றிய
तेजसा	அவமானத்தை	पुरुषस्य	புருஷனுக்கு
प्रमार्जति न	ஆற்றலால்	कः	எந்த
	அகற்று திருக்கின்	पुरुषार्थः	புருஷார்த்தம்
	குடுகு	अस्ति	இருக்கின்றது.

लङ्घनं च समुद्रस्य लङ्कायाश्चावर्षदनम् । सफलं तस्य तच्छ्लाघ्यं महत्कर्म हनूमतः ॥

लङ्घनं च	"சமுத்திரத்தை	हनूमतः	அனுமாருடைய
समुद्रस्य	தாண்டியதும்	तस्य	அந்த
लङ्कायाः	இலங்கையை	श्लाघ्यं	சிறந்த
अवर्षदनं च	அழித்ததுமாகிய	महत् कर्म	பெரும் செயலும்
तस्य	அந்த	सफलम्	பயனுற்றதாயிற்று.

युद्धे विक्रमतश्चैव हिते मन्त्रयतश्च मे । सुग्रीवस्य समैन्यस्य सफलोऽद्य परिश्रमः ॥ ८ ॥

युद्धे	போரில்	समैन्यस्य	சைன்யத்தோடுகூடிய
विक्रमतः च	பிராபத்தை மேற் கொண்டவனும்	सुग्रीवस्य	சுகீரவனுடைய
मे	எனக்கு	परिश्रमः एव	பெருமயற்சியும்
हितं	நலிதமால்	अद्य	இப்பொழுது
मन्त्रयतः च	ஆலோசனை கூறியவனும்	सफलः	பயன்பெற்றதாயிற்று.
	ஹாயகிய		

निर्गुणं भ्रातरं त्यक्त्वा यो मां स्वयमुपस्थितः । विभीषणस्य भक्तस्य सफलोऽद्य परिश्रमः ॥

ய:	" எவன்	भक्तस्य	அசஞ்சலரபத்திமை
निर्गुणं	நற்குணமில்லாத	विभीषणस्य	கொண்ட
भ्रातरं	தம்பனை	परिश्रमः	விபிஷணரது
त्यक्त्वा	விட்டொழிந்து	अद्य	பெருமுயற்சியும்
मां	என்னிடம்	सफलः	இப்பொழுது
स्वयं	தானாகவே		பயன் பெற்றதாயிற்று."
उपस्थितः	வந்துசென்றதானே		

इत्येवं ब्रुवतस्तस्य सीता रामस्य तद्वचः । मृगीवोत्कुलनयना बभूवाभ्युपरिप्लुता ॥ १० ॥

तस्य	அந்த	सीता	சிதாதேவியும்
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	सुगी इव	சூர் பெண்மான்போல்
इति पर्व	மேற்கண்டவாறும்	उत्कुलनयना	கண்களை மலங்க
सत्	அந்த		விழித்தவளாய்
वचः	கொண்ட	अभ्युपरिप्लुता	கண்ணிர் பெருக்கியவ
ब्रुवतः	கொல்லுமையில்	बभूव	ஆளுள். [எரய]

पश्यतस्तां तु रामस्य भूयः क्रोधो व्यवर्धत । प्रभूताज्यावसिक्तस्य पावकस्येव दीप्यतः ॥

प्रभूताज्यावसिक्तस्य	மிகுந்த நெய்வார்க்கப்	तां	அவளை (சிதாதேவி
	பட்டு	पश्यतः	பார்க்கும்
दीप्यतः	ஃவளிக்கும்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
पावकस्य	அக்னிக்கு	क्रोधः	கோபமானது
इव	எவ்வண்ணமோ	भूयः तु	முன்னிலுமநிகமாய்
	அவ்வண்ணமே	व्यवर्धत	பொங்கியெழுந்தது.

स बद्ध्वा भ्रुकुटीं वक्त्रे तिर्यग्भेक्षितलोचनः । अब्रवीत्परुषं सीतां मध्ये वानररक्षसाम् ॥

सः	அவர்	मध्ये	கடுவில்
वक्त्रे	முகத்தில்	सीतां	விதாதேவியை
भ्रुकुटीं बद्ध्वा	புருகும்கொறித்து	परुषं	கடுமையாய் [கொத்தி
तिर्यग्भेक्षित-	குறுக்காக பார்க்கும்	अनीति	யின்வழியாத மொ
लोचनः	கண்களுந்நவராய்		ழித்தார்.
वानररक्षसां	வானர அரக்கர்களின்		

यत्कृतव्यं मनुष्येण धर्मणां परिमार्जता । तत्कृतं सकलं सीते शबुहस्तादमर्पणात् ॥ १३ ॥

सीते	" சிதாய்!	यत्	அது
अमर्पणात्	சகியாதத்தன்மைபரல்	कृतव्यं	செய்த,உக்கரீதர
शबुहस्तात्	சுந்ருவசமிருந்து	तत्	அது
धर्मणां	அவமர்வத்தை	सकलं	முழுமையும்
परिमार्जता	பொக்கும்	कृतम्	செய்துமுடிக்கப்பட்ட
मनुष्येण	மனிட்டுருவானால்		டது.

निर्जिता जीवलोकस्य तपसा भावितात्मना । अगस्त्येन दुराधर्षा मुनिना दक्षिणेव दिक् ॥

तरसा	"தபத்தால்	दुराधर्षा	தடைக்கவரிய
भावितात्मना	ஆகம்பொருளும் படைக்க கப்பெற்றவரான	दक्षिणा	தென்
अगस्त्येन	அகஸ்திய	दिक्	திசை
मुनिना	முனிவரால்	इव	எவ்வண்ணமோ
जीवलोकस्य	ஜீவலோகத்தினது	निर्जिता	அவ்வண்ணமே நீ மீட்கப்பட்டாய்.

विदितश्चास्तु ते भद्रे योऽयं रणपरिश्रमः । स तोर्णः सुहृदां वीर्यान्न त्वर्थं मया कृतः ॥
रक्षता तु मया वृत्तपवादां च सर्वशः । प्रख्यातस्यात्मवंशस्य न्यङ्गं च परिमार्जता ॥

भद्रे	"உத்தமியே!	प्रख्यातस्य	பிரசித்திபெற்ற
अयं	இது	आत्मवंशस्य	எனது வம்சத்திற்கு
ते च	உனக்கும்	न्यङ्गं च	குறையையும்
विदितः अस्तु	தெரிந்திருக்கட்டும்.	परिमार्जता	அகற்றும்
यः	எந்த	मया	என்னால்
सः	அந்த	सुहृदां	நண்பர்களின்
रणपरिश्रमः	போரின் பரிசீரமை	वीर्यान्	வீரயத்தைக்கொண்டு
वृत्तं	நன்னெறியை [எது	तोर्णः	கடக்கப்பட்டது.
रक्षता तु	பாதுகாற்ப்பலனும்	त्वर्थं	உனக்காக
सर्वशः	பலவாற்றினும்	मया	என்னால்
अपवादां च	அபவாதத்தையும்	कृतः न	செய்யப்படவில்லை.

प्राप्तचारित्रसंदेहा मम प्रतिमुखे स्थिता । दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलाऽसि मे हृदय् ॥

मम	"எனது	दीपः	விளக்கு
प्रतिमुखे	முன்னிலையில்	इव	எவ்வண்ணமோ அங்
प्राप्तचारित्रसंदेहा	சாதித்திரணம்சய மேற்பட்டவளாய்	मे	எனக்கு [வண்ணமே
स्थिता	இருக்குமி	हृदं	மிகவும்
नेत्रातुरस्य	கண்ணையுற்றவனுக்கு	प्रतिकूला असि	வேண்டாதவளாய் இருக்கின்றனை.

तद्वच्छ ह्यभ्यनुज्ञाता यथेष्टं जनकात्मजे । एता दश दिशो भद्रे कार्यमस्ति न मे त्वया ॥

भद्रे	"உத்தமியான	दश	பத்து
जनकात्मजे	ஔரகி!	दिशः	திசைகளிலும்
तव	ஆகையால்	गच्छ	செல்லுவாயாக.
अभ्यनुज्ञाता	விடைபெற்றுக்கொண் டவளாய்	त्वया	உன்னால்
यथेष्टं	இக்டப்படி	मे	எனக்கு
एताः	இந்த	कार्यं हि	ஆவதென்றமே
		न अस्ति	இல்லை.

कः पुमान् हि कुले जानः स्त्रियं परगृहोपिताम् । तेजस्वी पुनराद्यात्सुहृद्वेख्येन चेतसा ॥

कुले	" நற்குலத்தில்	परगृहोपितां	பிறர் மனைலில் வசித்த
जातः	பிறழிகொண்டவனும்	स्त्रियं	மனைவாட்டியை
तेजस्वी	பெருமையமைந்தவனு மாகிய	पुनः	மீளவும்
कः	எந்த	सुहृद्वेख्येन	அன்புக்குகந்த
पुमान् हि	புருஷன் தான்	चेतसा	மனத்துடன்
		आद्यात्	அங்கீகரிப்பான் ?

रावणाङ्गपरिभ्रष्टां दृष्टां दुष्टेन चक्षुषा । कथं त्वां पुनराद्यां कुलं व्यपदिशन्महत् ॥२०॥

महत्	" பெருமை வாய்ந்த	चक्षुषा	கண்ணால்
कुलं	நற்குலத்தை	दृष्टां	பார்க்கப்பட்டவளுமா
व्यपदिशन्	பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளும் நான்	दां	உன்னை
रावणाङ्ग- परिभ्रष्टां	ராவணனது பாபத் தால் இகழ்ச்சி யடைந்தவளும்	पुनः	மீளவும்
दुष्टेन	திய	कथं	எங்ஙனம்
		आद्याम्	ஏற்றுக்கொள்ளு வேன் ?

तदर्थं निर्जिता मे त्वं यशः प्रत्याहृतं मया ॥ २१ ॥

मया	" எனனால்	मे	எனனால்
यशः	நற்கீர்த்தியானது	त्वं	நீ
प्रत्याहृतं	சம்பதிக்கப்பட்டது.	निर्जिता	மீட்கப்பெற்றாய்.
तदर्थं	அதற்காகவே		

नास्ति मे त्वय्यभिष्वङ्गो यथेष्टं गम्यतामितः ॥ २२ ॥

मे	" எனக்கு	अस्ति न	இல்லை.
त्वयि	உன்னிடம்	यथेष्टं	நினைப்பிரகாரம்
अभिष्वङ्गः	மணப்பற்று	इतः	இதுவகிடத்தினின்று
		गम्यताम्	செல்லப்பட்டும்

इति प्रव्याहृतं भद्रे गवैतस्कृतबुद्धिना । लक्ष्मणे भरते वा त्वं कुह बुद्धिं यथासुखम् ॥२३॥

भद्रे	" உந்தமிழே!	लक्ष्मणे	லக்ஷ்மணனிடத்திலே
कृतबुद्धिना	தீர்மானங்கொண்ட	भरते वा	பாதலிடமோ
मया	எனனால்		இருக்க
एतन्	இது	यथासुखं	உன்னிருப்பம்போல்
इति	மேற்கண்டவாறும்	त्वं	நீ
प्रव्याहृतं	எடுத்துரைக்கப் பட்டது.	बुद्धिं	தீர்மானத்தை
		कुह	செய்துகொள்.

सुग्रीवे वानरेन्द्रे वा राक्षसेन्द्रे विभीषणे । निवेशय मनः सीते यथा वा सुखमात्मनः ॥

सीते	" சீதை!	विभीषणे वा	விபீஷணனிடமிருக்க
वानरेन्द्रे	வானரமன்னனுடைய	आत्मनः	உணக்கு [யோ
सुग्रीवे	சுகிரீவனிடமிருக்க	सुखं	விரும்பும்
	யோ	यथा वा	எப்படியோ அப்படி.
		मनः	மனதை
राक्षसेन्द्रे	ஆரக்கர்மன்னனுடைய	निवेशय	திட்ப்படுத்திக்கொள்.

न हि त्वां रावणो दृष्ट्वा दिव्यरूपां मनोरमाम् । र्षयेत चिरं सीते स्व गृहे परिवर्तिनीम् ॥

सीते	" சீதை!	त्वां	உன்னை
रावणः	ராவணன்	दृष्ट्वा हि	கண்டுவிட்டு
दिव्यरूपां	சிறந்த வணப்புற்று	चिरं	வெகுநாளாய்
मनोरमां	மனதைக்குவர்க்கு	मर्षयेत न	மறந்திருக்கமாட்ட
स्व गृहे	தனது வீட்டில்		டான்."
परिवर्तिनी	இருந்துவரும்		

ततः प्रियाहंश्रवणा तदप्रियं प्रियादुपश्रुत्य चिरस्य मैथिली ।

सुमोच वाष्पं सुभृशं प्रवेपिता गजेन्द्रहस्ताभिहतेव सल्लुकी

॥ २६ ॥

प्रियाहंश्रवणा	பிரியத்திற்குக் கந்தவை	सल्लुकी	யானை வணக்கிக்கொடி
	களைவ கேட்டுக் குந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
मैथिली	சீதை	प्रवेपिता	உடல்கடுக்கம் கொண்
ततः	அப்பொழுது		டவளாய்
तत्	அந்த	सुभृशं	மிக
अप्रियं	அப்பிரியத்தை	प्रवेपिता	உடல்கடுக்கமெய்திய
प्रियात्	காதலிடமிருந்து		வளாய்
उपश्रुत्य	கேட்டு	चिरस्य	வெகுநேரம்
भृशं	மிக	वाष्पं	கண்ணீரை
गजेन्द्र-	சிறந்த யானையின் து	सुमोच	பெரிசினான்.
हस्ताभिहता			
	திகைகயால் அதைக்		
	கப்பட்ட		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

एकोनविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—இற்றுப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ११२ ॥

सीताश्लिषवेशः—ஸீதைதயின் அக்ளிப்புவேசம்.

एवमुक्त्वा तु वैदेही परुषं रोमहर्षणम् । राघवेण सरोषेण भृशं प्रव्यथिताऽभवत् ॥ १ ॥

வேதீ	சீதாதேவி	एषं	மேற்கண்டவண்ண
तु	அப்பொழுது		மாய்
सरोषेण	சினமுற்ற	रुक्मा	சொல்லப்பட்டவளாய்
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	भृशं	மிகக்
रोमहर्षणं	மயிர்க்குச்செறியும் படியான	प्रव्यथिता	துயரத்தால் பரிதபித் தவளாய்
परुषं	கொடியதை	अभवत्	ஆயினள்.

सा तद्भ्रुतपूर्वं हि जने महति मैथिली । श्रुत्वा भर्तृवचो रुक्मं लज्जया व्रीडिताऽभवत् ॥

सा	“அந்த	रुक्मं	மிகத்தொடுமையான
मैथिली हि	ஜானகிதேவியும்	भर्तृवचः	கணவரது ஏச்சை
महति	பெரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
जने	கூட்டத்தில்	लज्जया	வெட்கத்தால்
अभ्रुतपूर्वं	இதற்குமுன் கேட்கப்	व्रीडिता	தகிசூனிர்தவளாய்
तव्	அந்த [பட்டேயிராத	अभवत्	ஆயினள்.

प्रविशन्तीव गात्राणि स्वान्येव जनकात्मजा । वाक्छल्यैस्तैः सशल्या इव भृशमभ्रुण्यवर्तयत् ॥

जनकात्मजा	ஜானகிதேவி	वाक्छलयैः	வசைமொழிகளாகிய
स्वानि	தனது		உம்புமுனைகளால்
गात्राणि एव	அவயகங்குகளிலேயே	सशल्या इव	முத்தும் புண்படுத்த கட்பட்டவளாய்
प्रविशन्ती इव	முற்றும் குன்றியவ ளாய்	भृशं	மிகவும்
ॐ:	அந்த	अभ्रुणि	கண்ணிகா
		अवर्तयत्	உய்த்தனள்.

ततो वाष्पपरिक्षिप्तं प्रमार्जन्ती स्वधाननम् । शनैर्गद्गदया वाचा भर्तारमिदमवर्षीत् ॥ ४ ॥

ततः	அப்பொழுது	वाचा	சொற்கொண்டு
वाष्पपरिक्षिप्तं	கண்ணிர் வழிந்த	शनैः	மெள்ள
स्व	தனது	भर्तारं	கணவரைப்பார்ந்து
आननं	முகத்தை	इदं	பின்வருமாறு
प्रमार्जन्ती	துடைத்துக்கொண்ட	अवर्षीत्	விண்ணப்பிற்றுக் கொண்டாள்:
गद्गदया	தழுதழுத்த [வலாய்		

कि मासतदृशं वावयोदृशं श्रोत्रदारुणम् । रुद्रं श्रावयसे वीर प्राकृतः प्राकृतामिव ॥

वीर
प्राकृतः
प्राकृतां
इव
मां
ईदृशं

" वा யகரே !
சாதாரண மனிதன்
சாதாரண ஸ்திரீயினி
டர்
எவ்வாறோ அல்லாறே
என்றிடம்
இப்படிப்பட்ட

असृगे
श्रोत्रदारुणं
रुद्रं
श्रावयसे
वीर
प्राकृतः
प्राकृतामिव

தகாததான
கர்ணகடோரமான
கொடிய
கொல்லை
வன்
தேவரீர் கொல்லுகின்
றீர் ?

न तथाऽस्मि महाबाहो यथा त्वमवगच्छसि । प्रत्ययं गच्छ मे स्वेन चारित्र्येणैव मे शपे ॥

महाबाहो
एवं
यथा
अवगच्छसि
तथा
अस्मि न

" மகாபாலுடே !
தேவரீர்
எவ்வண்ணமாய்
நினைக்கின்றீரோ
அவ்வண்ணமாய்
நான் இருக்கவில்லை.

मे
एवं
चारित्र्येण एव
शपे
मे
प्रत्ययं
गच्छ

எனது
சொந்த
ஒழுக்கத்தாலேயே
ஆண்பரிடுதின்றேன்.
என்றிடம்
நம்பிக்கையை
கொண்டருள்கீராக.

पृथक्स्त्रीणां प्रचारेण जाति तां परिशङ्कसे

॥ ७ ॥

पृथक्स्त्रीणां
प्रचारेण
तां

" பாமர ஸ்திரீகளின்
நடத்தையால்
ஆந்த

जाति
परिशङ्कसे

ஜாதியிடம் (ஸ்திரீவர்க்
கத்திடமே)
சம்சயம் கொள்
கின்றீர்.

परित्यजेमां शङ्कां तु यदि तेऽहं परीक्षिता

॥ ८ ॥

तु
अहं
ते

" இப்பொழுது
நான்
தேவரீரால்

परीक्षिता यदि
इमां
शङ्कां
परित्यजे

பரீக்சிக்கப்பட்டு
இந்த [விடிவ்
சம்சயத்தை
அகற்றியருள்கீர்.

यद्यहं गात्रसंस्पर्शं गताऽस्मि विवशा प्रभो । कामकारो न मे तत्र देवं तत्रापराध्यति ॥

प्रभो
विवशा
अहं
गात्रसंस्पर्शं
गता अस्मि यदि
तस्य

" பிரப்புடே !
பிரக்ஷேபத்த
நான்
அங்கஸ்பரிசுத்ததை
அடைந்திருந்தேனா
கில்
அப்பொழுது

मे
कामकारः
न
तस्य
देवं
अपराध्यति

எனது
நினைவுடன் செய்தது
அல்ல.
அதுவிஷயத்தில்
நிதய்வமானது
குற்றம் புரிந்ததானின்
றது.

मदर्शीने तु यत्नमे हृदयं त्वयि वर्तते । पराधीनेषु गात्रेषु किं करिष्याम्यनीश्वरा ॥१०॥

मदर्शीने	" என் வசமாயுள்ளா	वर्तते	ஆயுட்குத் திருக்கின் றது.
यत्	எதுவே	पराधीनेषु	பரவசமான
तत्	அந்த	गात्रेषु तु	அங்கங்கலின் விவரய
मे	எனது		த்திலே
हृदयं	உள்ளமாயது	अनीश्वरा	வல்லாளல்லாளாளாளன்
त्वयि	தேவரிடத்தில்	किं करिष्यामि	எது செய்வேன்?

सह संवृद्धभावाच्च संसर्गेण च मानद् । यद्यहं ते न विज्ञाता हता तेनास्मिं शाश्वतम् ॥

मानद्	" பாஸ தீவாத காந்த	विज्ञाता यदि न	என்னடிய அறியப்
अहं	நான் [ருன்பவரே!		படாதவளாகில்
ते	தேவரிருடைய	तेन	அதனால்
संसर्गेण च	பரிசயத்தாலும்	साश्वतं	என்றும்
सह संवृद्धभावाच्च	கூடவளர்ந்த தன்மை	हता अस्मि	அழிந்தவளாகில்
	யாலும்		தேன்.

भेषितस्ते यदा वीरो हनुमानवलोककः । लङ्कास्थाऽहं त्वया वीर किं तदा न विस्मिता ॥

यदा	" எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுதே.
ते	தேவிரால்	त्वया	தேவிரால்
वीरः	ஞரராகிய	अहं	நான்
हनुमान्	ஹனுமார்	लङ्कास्था	இலங்கையில் நுப்பவ
भवलोककः	கவனித்துவருபவராய்	किं	என் [என்கிறே
भेषितः	அனுப்பப்பட்டாரே	विस्मिता न	அறக்கப்பட்டிருக்க
वीर	காதிரே,		வில்லை.

प्रत्यक्षं वानरेन्द्रस्य त्वद्वाक्यसमनन्तरम् । त्वया संसक्तया वीर त्यक्तं स्याज्जीवितं मया ॥

वीर	" நா திரே!	मया	என்னால்
त्वद्वाक्यसमनन्तरं	தேவிரது கட்டளைக்	वानरेन्द्रस्य	வானிரே தீவரது
	குமறுஷணமே	प्रत्यक्षं	கண்களுக்குக்கதிரில்
त्वया	தேவரிடம்	जीवितं	உயிர்
संसक्तया	அசஞ்சலரபற்று	त्यक्तं स्यात्	அறக்கப்பட்டிருக்கும்.
	வைத்திருக்கும்		

न वृथा ते श्रपोऽयं स्वात्संशये न्यस्य जीवितम् । सुहृज्जनपरिक्षेशो न चायं निष्फलस्तव ॥

ते	" தேவரிருக்கு	स्यात् न	ஆகியதாது.
संशये	ஆபத்தில்	तव	தேவிரது
जीविनं	உயிரை	अयं	இந்த
न्यस्य	இருத்தி	सुहृज्जनपरिक्षेशः च	சுண்டர்வர்க்கத்தின்
अयं	இந்த		பரிசரமறும்
धमः	சிரமமானது	निष्फलः न	பயனற்றதாய் ஆகிய
वृथा.	கின்பிரயோஜனமாய்		யது.

त्वया तु नरशार्दूल बोधमेवानुवर्तता । लघुनेव मनुष्येण स्त्रीत्वमेव पुरस्कृतम् ॥ १५ ॥

नरशार्दूल	"புருஷோத்தமரே!	बोध एव	கோபத்தைதயே
लघुना	பாமர	अनुवर्तता	மேற்கொண்ட
मनुष्येण	மனுஷ்யனால்	स्वया	தேவரீரால்
इव	எவ்வண்ணிரே	स्त्रीत्वं एव	என்னிடம் பெண்தன்மைதயே
	அவ்வண்ணமே	पुरस्कृतम्	முற்கொள்ளப்பட்டது.
तु	இப்பொழுது		

अपदेशेन जनकानोत्पत्तिर्वसुधातलात् । मम वृत्तं च वृत्तज्ञ बहु तेन पुरस्कृतम् ॥ १६ ॥

जनकान्	"இனகரிடமிருந்து	बहु	பெரும்
अपदेशेन	சீர்த்தியோடு	वृत्तं च	சரித்திரமும்
वसुधातलात्	பூசலத்தினின்றும்	तेन	{ அதனால் கோபத்தை யே மேற்கொண்ட மைபால்
उत्पत्तिः	உத்பத்தி.	पुरस्कृतं न	கொள்கிக்கப்பட்ட வில்லை.
वृत्तज्ञ	சரித்திரமறிந்தவரே!		
मम	எனது		

न प्रमाणीकृतः पाणिर्बाल्ये बालेन पीडितः । मम भक्तिश्च शीलं च सर्वं ते पृष्टतः कृतम् ॥

बाल्ये	"இளம்பருவத்தில்	शीलं च	கல்லொழுக்கமும்
बालेन	பாலராகிய தேவரீரால்		ஆகிய
पीडितः	கொள்ளப்பட்ட	सर्वं	யாவும்
पाणिः	கரமும்	ते	தேவரீரால்
प्रमाणीकृतः न	மதிக்கப்படவில்லை.	पृष्टतः कृतम्	அகந்தையம் செய்யப் பட்டது."
मम	எனது		
भक्तिः च	அகந்துகலாபத்தினையும்		

एवं ब्रुवाणा रुदती बाष्पगद्गद्भाषिणी । अन्नवील्लक्ष्मणं सीता दीने ध्यानपरं स्थितम् ॥

रुदती	அழுதுகொண்டு	ध्यानपरं	சிந்தையினாழ்ந்தவரு மாய்
बाष्पगद्गद्भाषिणी	கண்ணீருடன் தழதழ த்துப்பேசிக்கொண்டு	सिपिनं	இருக்கும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ब्रुवाणा	மொழிபவளாகிய	अन्वरीन्	நின்வருமாறு
सीता	வீதாதேவியார்		மொழிந்தாள்:
दीने	எங்கக்கொண்டவரும்		

चित्तां मे कुरु सौमित्रे व्यसनस्यास्य भेषजम् । मिथ्योपघातोपहता नाहं जीवितुमुत्सहे ॥

सौमित्रे	"லக்ஷ்மணரே!	कुरु	செய்கிராக.
मे	எனது	मिथ्योपघातोपहता	பொய்ப்பழியால்
अस्य	இந்த		கேடுற்ற
व्यसनस्य	துக்கத்திற்கு	अहं	கான்
भेषजं	மருந்தாகிய	जीवितुं	உயிருடனிருக்க
चित्तां	சினையை	उत्सहे न	பொறேன்:

அபீதஸ்ய குறீர்ம்துஸ்யக்தாயா ஜநஸம்ஸதி | யா ஶ்மா மே மதிர்ம்துஸ்யே ஹ்வயவாஹநம் ||

அபீதஸ்ய	*திருப்ப்திகொள்ளாத	யா	எந்த
ம்து:	கணவரின்	மதி:	இடமாளது
குறீ:	குணங்களால்	ம்து:	செல்ல
ஜநஸம்ஸதி	ஐனக் கூட்டத்தில்	ஷ்மா	தக்கதெர அந்த
ஸ்யக்தாயா:	துறக்கப்பட்ட	ஹ்வயவாஹநம்	அக்ளியில்
மே	எனக்கு	முவ்யே	புகுவென்.

ஏவமுக்தஸ்து வேஷா லக்ஷமண: பரவீரஹ | அமபீவஸ்யமாபந்நோ ராஹவானநம்பீஸத || 21 ||

பரவீரஹ	சத்ருவீரசம்ஹாரக	ஸு	அப்பொழுது
லக்ஷமண:	லக்ஷ்மணர் [ராகிய	அமபீவஸ்யம்	கொடம்
வேஷா	ஐனகி தேவியால்	மாபந்ந:	மேலிட்டவராய்
ஏவ	மேற்கண்டவாறு	ராஹவானம்	ஸ்ரீராமரது முகத்தை
ஸக:	சொல்லப்பட்டவராய்	பீஸத	உற்றுநோக்கினார்.

ஸ விஜாய ததஸ்தஸ்தம் ராமஸ்யாகாஸூசிதம் | சிதா சகார சௌமித்ரிமநே ராமஸ்ய வீரீயவான் ||

ஸ:	அப்பொழுது	ஸ்தம்	திருவுள்ளத்தை
வீரீயவான்	வீரீயவானாகிய	விஜாய	உதீர்துகொண்டு
ஸ:	அந்த	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
சௌமித்ரி:	லக்ஷ்மணர்	மநே	திருவுள்ளத்தின்படி
ஆகாஸூசிதம்	குறிய்பால் தெரிவிக்கப்பட்ட	சிதா	சுதையை
		சகார	செய்கார்.

அஹோமுக்தஸ்த ததா ராமீ ஶநீ: க்ருவா ம்ரதஸிஸம் | ஸவாஸ்பத வேஹீ ஶீப்யமானம் ஹுதாஸநம் ||

ததா	அப்பொழுது	ம்ரதஸிஸம்	மீதவினைத்தை
வேஹீ	ஐனகிதேவி	கூஸா	செய்தவிட்டு
அஹோமுக்தஸ்த	முதல் குளிந்து	வீப்யமானம்	ஐனக்கு
ராமீ	ஸ்ரீராமரை [சிற்கும்	ஹுதாஸநம்	உக்கனைய
ஸநீ:	மென்ன	ஸவாஸ்பத	உறுகிவின்றான்.

மரணமய தேவதாஹ்யஸ்த வ்ரஹ்மணேஹ்யஸ்த மீதிலீ | வஹ்மணஸிஸுதா சேதமுவாசாஶிஸமீபத: || 22 ||

மீதிலீ ச	வைதேஹிதேவியும்	வ்ரஹ்மணஸிஸுதா	தேவஸிஸந்தம் செய்த
தேவதாஹ்ய: ச	தேவதைகளுக்கும்		வளசய்
வ்ரஹ்மணேஹ்ய: ச	ஸ்ரீராமரைக்கும்	அஶிஸமீபத:	அக்ளியின் ஶீதிரியில்
மரணமய	நாஸ்கரித்தவிட்டு	ஶ	மீன்வருமாறு
		ஸவாச	சாந்தியருளினான்:

यथा मे हृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् । तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः॥

मे हृदयं	" எனது உள்ளம்	लोकस्य	உலகத்திற்கு
नित्यं	எப்பொழுதும்	साक्षी	சாക്ഷியாகிய
राघवात्	சூராமலிடத்தினின்று	पावकः	அகனிபகவான்
नापसर्पति न	அகலாதிருக்கின்றது	मां	என்னை
यथा तथा	என்றது உண்மையாகில்	सर्वतः	முற்றும்
		पातु	சகிப்பாராக.

यथा मां शुद्धचारित्रां दुष्टां जानाति राघवः । तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः॥

राघवः	" சூராமன்	यथा तथा	உள்ளபடி
मां	என்னை	लोकस्य	உலகத்திற்கு
दुष्टां	இழுக்குற்றவனாக	साक्षी	சாക്ഷியான
जानाति	எண்ணுகின்றார்.	पावकः	அகனிபகவான்
शुद्धचारित्रां	புனிதமான ஒழுக்கம்	सर्वतः	முற்றும்
मां	என்னை [கொண்ட	पातु	சகிப்பாராக.

कर्मणा मनसा वाचा यथा नातिचराम्यहम् । राघवं सर्वधर्मज्ञं तथा मां पातु पावकः ॥

आदित्यो भगवान्वासुर्दिशश्चन्द्रस्तथैव च । अहश्चापि तथा संध्ये रात्रिश्च पृथिवी तथा ॥

यथान्येऽपि विजानन्ति तथा चारित्रसंयुताम् ॥ २८ ॥

अहं	" நான்	विशः च	திக்குகளும்
सर्वधर्मज्ञं	எல்லா தர்மங்களையும் உணர்ந்தவராகிய	चन्द्रः एव	சந்திரபகவானும்
राघवं	சூராமலிடம்	अहः अवि च	பகலும்
कर्मणा	செயலாலும்	संध्ये तथा	இரு சந்திகாலங்களும்
मनसा	மனத்தாலும்	रात्रिः च	இரவும்
वाचा	வாக்காலும்	पृथिवी तथा	பூதேவியும்
अतिचरामि न	பிழையுறு திருக்கின் றேன்	अन्ये अपि	மற்றவர்களும்
यथा तथा	என்றது உண்மையாக	चारित्रसंयुतां	நல்லொழுக்கத்தோடு கூடியவனாக
आदित्यः	சூரிய [யானால்	विजानन्ति	அறிகின்றார்கள்
भगवान् च	பகவானும்	यथा तथा	என்றது உண்மையாக
वायुः तथा	வாயுபகவானும்	पावकः	அகனிபகவான் [கில்
		मां पातु	என்னை சகிப்பாராக.

एवमुक्त्वा तु वैदेही परिक्रम्य हुताशनम् । विवेश ज्वलनं दीप्तं निःसङ्गेनान्तरात्मना ॥

वैदेही	ஐனகிதேவி	दीप्तं	ஐவலிக்கும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	ज्वलनं	அகரிகில்
उक्त्वा	கொழிந்து விட்டு	निःसङ्गेन	பற்றற்ற (சீரத்தில் விருப்பமில்லா)
तु	அப்பொழுது	अन्तरात्मना	உள்ளத்துடன்
हुताशनं	அக்னியை	विश	புகுந்தான்.
परिक्रम्य	வலம்வந்து		

जनः स सुमहांसुस्तौ बालवृद्धसमाकुलः । ददर्श पैथिलीं तत्र प्रविशन्तीं हुताशनम् ॥

बालवृद्धसमाकुलः	கிழவர்களும் முதியவர்களும் சிவந்தந்த	जनः	திகில்கொண்டு
सः	ஆந்த	तत्र	அப்பொழுது
सुमहान्	பெரிய	पैथिलीं	ஊளாவிடேதனியானா
जनः	ஊளக்கூட்டமானது	हुताशनं	அக்கனியில்
		प्रविशन्तीं	புகுபவளாய்
		ददर्श	கண்டது.

सा तप्तनवहेमाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । पपात ज्वलनं द्राप्तं सर्वलोकस्य सन्निधौ ॥ ३१ ॥

तप्तनवहेमाभा	{ உருக்கிய புதிய பொன்னின் ஒளி கொண்டவளும்	धीतं	ஐயலிக்கும்
तप्तकाञ्चन-भूषणा	{ சுத்தப்பெரிய பூசணங்களைப் பூண்டவளுமாய	ज्वलनं	அக்கனியில்
सा	அவள், (சீதாதேவி யார்)	सर्वलोकस्य	ஊளக்கண் கண்ணாறு
		सन्निधौ	ஊளாவிடேதனியில்
		पपात	குதித்தாள்.

ददृशुस्तां विशालार्क्षीं पतन्तीं हव्यवाहने । सीतां सर्वाणि रूपाणि हव्यवेदिनिभां तदा ॥

सर्वाणि	எல்லா	विशालार्क्षीं	தடக்கண்ணாளுமாய
रूपाणि	பிராணிகளும்	तां सीतां	அந்த வீராதேவியை
तदा	அப்பொழுது	हव्यवाहने	அக்கனியில்
हव्यवेदिनिभां	தக்கவேதனைகைய சிகரத்தவளும்	पतन्तीं	ஊர்த்துபவளாய்
		ददृशुः	கண்டார்கள்.

प्रचुकुशुः स्त्रियः सर्वास्तां दृष्ट्वा हव्यवाहने । पतन्तीं संस्कृतां मन्त्रैर्वसोधाराभिवाध्वरे ॥

स्त्रियः	ஸ்திரீகள்	धारां इव	தாரையைப்போன்றவாறாய்
सर्वाः	யாவரும்	तां	அவளை. (சீதாதேவி யை)
अध्वरे	யாகத்தில்	हव्यवाहने	அக்கனியில்
मन्त्रैः	மந்திரங்களால்	पतन्तीं	ஊர்த்துபவளாய்
संस्कृतां	புனிதமாக்கப்பட்ட	दृष्ट्वा	பார்த்து
वसोः	வெய்யின்	प्रचुकुशुः	சுதறினார்கள்.

ददृशुस्तां त्रयो लोका देवगन्धर्वदानवाः । शशां पतन्तीं निरये त्रिदिवादेवतामिव ॥३४॥

त्रयोः	மூன்று	निरये	நாகத்தில்
लोकाः	உலகங்களும்	पतन्तीं	விழுந்
देवगन्धर्वदानवाः	தேவர்களும் கந்தரவர்களும் தரணவர்களும்	देवतां इव	ஊர் தேவதைகையப் போன்றவாறாய்
शशां	சரிக்கப்பட்டு	तां	அவளை
त्रिदिवात्	மூன்றுக்கத்தினின்றும்	ददृशुः	கண்டார்கள்.

तस्यामग्निं विशन्त्यां तु हा हेति विपुलः खनः । रक्षसां वानराणां च संवभूवाद्भुतोपमः ॥

तस्यां	அகுவன் (சிகரத்தி)	हा हा इति	ஹ ஹ ஈன் தி
अग्निं	அக்கனியில்	विपुलः	பெரும்
विशन्त्यां तु	விழுதிகள் தபொழுது	खनः	சத்தமானது
रक्षसं	அரக்கர்களுடையவும்	अद्भुतोपमः	ஓய்மாற்றதாய்
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்	संवभूव	உண்டானது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकोनविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20179

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5504

विंशत्युत्तरशततमः सर्गः—ஐந்திருபதாவது ஸர்க்கம். ॥ ௧௨௦ ॥

श्रीरामस्तवः—ஸ்ரீராமஸ்துதி.

ततो हि दुर्मना रामः श्रुत्वा वै वदतां गिरः । दध्यौ मुहुर्तं धर्मात्मा वाष्पव्याकुललोचनः ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	ततः हि	அதனாலேயே
रामः	ஸ்ரீராமர்	दुर्मनाः	குழப்பமடைந்த
एवं	மேற்சொல்லிய		மனத்தராய்
	விதமாய்	वाष्पव्याकुललोचनः	கண்ணீரால் கலங்கிய
वदतां	சத்தமிடுபவர்களு		கண்களுற்றவராய்
	டைய	मुहुर्तं	சற்றுநேரம்
गिरः	சத்தங்களை	दध्यौ	தமக்குள்ளேயே
श्रुत्वा	கேட்டு,		ஆலோசித்தார்.

ततो वैश्रवणो राजा यमध्यामित्रकर्शनः । सहस्राक्षो महेन्द्रश्च वरुणश्च परंतपः ॥ २ ॥

पडर्धनयनः श्रीमान्महादेवो वृषध्वजः । कर्ता सर्वस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥

एने सर्वे समागम्य विमानैः सूर्यसन्निभैः । आगम्य नगरीं लङ्कापभिजग्मुश्च राघवम् ॥

ततः	அதேசமயத்தில்	वरुणः च	வருணனும்
वैश्रवणः	குபேரனும்	पडर्धनयनः	முக்கண்ணாரானவரும்
अत्रिकर्शनः	எவர்களை பொடியாக்க	वृषध्वजः	இடபத்வஜம் பிடித்த
	கும்		தவரும்
यमः	இயமதரும்	श्रीमान्	ஸ்ரீமான் மாகித
राजा च	ராஜனும்	महादेवः	மஹாதேவரும்
सहस्राक्षः	ஆயிரக்கண்ணான	सर्वस्य	சகல
महेन्द्रः च	மஹேந்திரனும்	लोकस्य	உலகுக்கும்
पान्तवः	தனது சத்குக்களை	कर्ता	கர்த்தராய்
	தயிக்கச்செய்யும்	ब्रह्मविदां	பிரம்மவிதர்க்களில்

वः	தலைவர்ப்பட்டவரு	समागस्य	குண்டு கடவு
मत्ता च	பிரம்பலா வழி [மரண	लङ्गा	இலங்கை
प्ले	இலர்கள்	नगरी	நகருக்கு
सर्वे	எல்லோரும்	आगस्य	வந்து
सूर्यसन्निभेः	சூரியனை யொத்த	रावरे	சூரிய மலை
विमानैः	விமானங்களிலேறிக் கொண்டு	अभिजसमुः	தரிசித்தார்கள்.

ततः सहस्राभरणान्पमृद्य विपुलान्भुजान् । असुरंस्त्रिशश्रेष्ठाः प्राञ्जलिं राघवं स्थितम् ॥

विश्वश्रेष्ठाः	திசுவர்க்கோஷ்டர்கள்	प्राञ्जलि	அஞ்சலியெய்து கொண்டு
ततः	அப்பொழுது	स्त्रिशं	திரிசு கொண்டிருந்த
सहस्राभरणान्	ஹைகலோகங்களித்த	रावरे	சூரியமலையப்பார்த்து
विपुलान् भुजान्	விண்டலககளை	अभुवन्	பின்வருமாறு
पमृद्य	உயர்த்துக்கிக் கொண்டு		சாந்திரர்கள்:

कर्ता सर्वस्य लोकस्य श्रेष्ठो ज्ञानवतां वरः । उपेक्षसे कथं सीतां पतन्तीं हन्यवाहने ॥

सीतां	“வரிஷதையை	ज्ञानवतां	ஞானிகளுக்குள்
हन्यवाहने	அக்கலியில்	वरः	உத்தமராய்
पतन्तीं	குதிப்பவளாய்	उपेक्षः	கொண்டகொண்டெயார் புண்டவருமான
कथं	எனினு	उपेक्षसे	நீடார்த்துக்கொண் டுக்குகிறீர்.
सर्वस्य लोकस्य	சகல உலகுக்கும்		
कर्ता	கர்த்தா வழி		

कथं देवगणश्रेष्ठात्मानं नावबुध्यसे ॥ ७ ॥

आत्मानं	“தன்னை	कथं	என்காணு
देवगणश्रेष्ठं	திசுவகணங்களில் சீரேஷ்டராய்	न अबबुध्यसे	தெரிந்துக்கொள்ளாம லிருக்கிறீர்?

ऋतधामा वसुः पूर्वं वसूनां त्वं प्रजापतिः । वयाणां त्वं हि लोकानापादिकर्ता स्वयंभुः ॥

त्वं	“தேவரீர்	प्रजापतिः	ஸ்ருஷ்டிக்கும் தெய் வம்.
पूर्वं	கிருஷ்டிக்குமுன்	स्वयंभुः	தானாய் உண்டான
वसूनां	வசுக்குளுக்குள்	व हि	தேவரீரொருவரே
ऋतधामा	஋ததாம வசுவியை உண்ட	वयाणां	புன்று
वसुः	வசு	लोकानां	உலகங்களுக்குக்கும்
		आदिकर्ता	முதல்கர்த்தா.

रुद्राणां रुद्रः साध्यानापसि पञ्चमः । अश्विनौ चापि ते कर्णौ चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी ॥

रुद्राणां अष्टमः	"உருத்திரர்களுக்குள் எட்டாவதாகும் (சங்கரரெனப் பெயர் பூண்ட) உருத்திரர யும்	पञ्चमः अशि ते कर्णौ च अश्विनौ अपि चक्षुषी च चन्द्रसूर्यौ	ஐந்தாவதாயும் ஆசிரிர். தேவர்களுக்கு இரு செவிகள் அசினிவி தேவர்களே. இருகண்கள் சந்திரசூர்யர்களே.
साध्यानां	ஸாஹ்யர்களைன்ற தேவர்களுக்குள்		

अन्ते चादौ च लोकानां दृश्यसे त्वं परन्तप । उपेक्षसे च वैदेहीं मानुषः प्राकृतो यथा ॥

परन्तप	"பணகவர்களை தழிக் கச்செய்கிறவரே !	च	அப்படியிருக்கும்
एदौ	தேவரீர்	प्राकृतः	ஒன்றுமறியாத
लोकानां	உலகங்களில்	मानुषः यथा	மானிடன்போல்
आदौ च	முன்னும்	वैदेहीं	வைதேகியை
अन्ते च	பின்னும்	उपेक्षसे	அசட்டை செய்கின் றீர்."
दृश्यसे	காணப்படுகிறீர்.		

इत्युक्तो लोकपालैस्तैः स्वामी लोकस्य राघवः । अववीत्तिदशश्रेष्ठांश्रामो धर्मभृतां वरः ॥

तैः	அந்த	धर्मभृतां	தர்மங்களை நிலைநிறுத் துபவர்களில்
लोकपालैः	லோகபாலர்களால்	वरः	உத்தமருமான
इति	மேற்கண்டவண்ணமாய்	रामः	ஸ்ரீராமர்
अन्तः	தொல்லக்கேட்டவரும்	विदशश्रेष्ठान्	தேவச்சீரேஷ்டர்களைப் பார்த்து
लोकस्य	உலகுக்கு	अववीत्	பின்வருமாறு சொன் னார் :
स्वामी	பிரதபகூடெய்வமாய்		
राघवः	ஸ்ரீராமருவத்தலைவத ரித்தவரும்		

आत्मानं मानुषं मन्ये रामं दशरथात्मजम् । योऽहं यस्य यतश्चाहं भगवांस्तद्वीतु मे ॥

आत्मानं	"என்னை	य.	யாரோ
दशरथात्मजं	தசரதரின் புத்திரனாய்	यस्य	யாருடன் சம்பந்த
रामं	ஸ்ரீராமனைப்பெயர் பூண்டவனாய்	अहं	நான் [முண்டயவனோ
मानुषं	மானிடனென	यतः	எதுகாரணமாய்ப்
मन्ये	அறிவேன்.	तन्	ஆதை [பிறந்தவனோ
च	ஆகையால்	मे .	எனக்கு
अहं	நான்	भगवन्	பிரம்மன்
		यवी ।	உபதேசிக்கட்டும்."

सेनानीर्यामणीश्च त्वं बुद्धिः सत्त्वं क्षमा दमः । प्रभवश्चाप्ययश्च त्वमुपेन्द्रो मधुसूदनः ॥

त्वं "தேவரீரீர்
 सेनानी: தேவனைவன்யரீர்வா ஹகர்.
 आमणी: च त्विவ்ய தேகங்கணை காப்பாந்துவிறவர்.
 बुद्धि: புத்திப்பரவர்த்தகர்.
 सत्त्वं ஸத்வகுணமானவர்.
 क्षमा பக்தாபராதங்களை பொறுப்பவர்.

दमः இத்திரியசிகரகங்களை நடத்துபவர்.
 त्वं தேவரீர்
 प्रभवः நெலகசினுஷ்டியகர்,த்தர.
 च அப்படியே
 अप्ययः च பிரளயகர்,த்தர.
 उपेन्द्रः இத்திராணனுய் முதலவாதரித்தவர்.
 मधुसूदनः மதுவென்கிற கைதக்யனைக் கொன்றவர்.

इन्द्रकर्मा महेन्द्रस्त्वं पद्मनाभो रणान्तकृत् ।

त्वं "தேவரீரீர்
 इन्द्रकर्मा இத்திராணுடைய கர்மத்தை அத அனுஷ்டிப்பவர் ;
 महेन्द्रः அபரிமித ஐச்வர்ய ஸம்பன்னர் ;
 पद्मनाभः காபிரில் கிளங்கும் தாமரைமலருள்ளவர்.

शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः ॥

रणान्तकृत् போரில் சத்ருகரசத்தைச் செய்பவர்.
 दिव्याः தேவனோகத்து
 महर्षयः மகரிஷிகள்
 त्वां च தேவரீரையே
 शरणं அடைக்கலைப் புகுமிட
 शरण्यं ரகுகாராயம் [மாயும்
 आहुः சொல்லுவினார் கள்.

सहस्रशृङ्गो वेदात्मा शतजिह्वो महर्षभः । त्वं त्रयाणां हि लोकानामादिकर्ता स्वयंभुः ॥

सिद्धानामपि साध्यानामाश्रयश्चासि पूर्वजः

त्वं हि "தேவரீரீரே
 सहस्रशृङ्गः { ஆயிரம் காலைகளுடைய கொம்புடைய டையவர்.
 शतजिह्वः { அநேககவிதமாய் ரீரே நீப்பிக்கும் காஷ்டையவர்.
 महर्षभः சகல கர்மரக்களை யும் ஆலோசிக்கச்செய்யும்
 वेदात्मा வேதஸ்வரூபி.

॥ २० ॥

त्रयाणां மூன்று
 लोकानां உலகங்களுக்கும்
 आदिकर्ता ஆதிகர்,த்தர.
 स्वयंभुः வேடுருருவரால் ஏவமுடியாதவர்.
 सिद्धानां சித்தர்களுக்கும்
 साध्यानां अश्रि சாத்யர்களுக்கும்
 पूर्वजः முந்திரே ஸ்நிய
 आश्रयः च असि அடைக்கலமாகவும் இருக்கிறீர்.

त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्ववाङ्कारः परन्तरः । प्रभवं निधनं वा ते न विदुः को भवानिति ॥

यज्ञः "யக்ஞமென்பது
 त्वं தேவரீரே.
 वषट्कारः வஷட்காரமென்பதும்
 त्वं தேவரீரே.
 वाङ्कारः ஒங்காரமென்பதும்
 परन्तरः மேலான தவமும்
 त्वं தேவரீரே.

ते உரது
 प्रभवं உத்பத்தியையாவது
 निधनं वा முடிவையாவது
 भवान् தேவரீர்
 कः ஏப்படி.
 इति உன்னவரென்பதை
 न विदुः அறிபவர்கள். [யாவது

जगत्सर्वं शरीरं ते स्थैर्यं ते वसुधातलम् । अग्निः कोपः प्रसादस्ते सोमः श्रीवत्सलक्षणः॥

ते	"தேவரீரூக்கு	अग्निः	அக்னி
शरीरं	சரீரம்	ते	தேவரீரது
सर्वं जगत्	எல்லா உலகமும்,	कोपः	கொபம்.
ते	தேவரீண்டவ	श्रीवत्सलक्षणः	ஸ்ரீவத்ஸம்ஸீபால்
स्थैर्यं	பொறுமை என்பது	सोमः	சந்திரன் [விளங்கும்]
वसुधातलं	பூமியே.	प्रसादः	அருள்.

त्वया लोकान्वयः क्रान्ताः पुराणे विक्रमैस्त्रिभिः । महेन्द्रश्च कृतो राजा बलि वद्वा महासुरम्॥

पुराणे	"முற்காலத்தில்	महासुरं	மஹாசூரனுள்
त्वया	உம்கால்	बलि	பலிச்சக்கிரவர்த்தியை
त्रिभिः	மூன்று	बद्ध्वा	ஆடக்கி
विक्रमैः	காலடி களால்	महेन्द्रः च	மஹேந்திரனே
अयः लोकाः	மூன்று உலகங்களும்	राजा	மன்னனாக
क्रान्ताः	விவாதிக்கப்பட்டன.	कृतः	ஆக்கப்பட்டான்.

सीता लक्ष्मीर्भवान्विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः । वधार्थं रावणस्येह प्रविष्टो मानुषीं तनुम्॥

सीता	"சீதாபிஷாட்டிமார்	रावणस्य	இராவணனுடைய
लक्ष्मीः	லக்ஷ்மீதேவி.	वधार्थं	கொலைகாரணமாய்
प्रजापतिः	சிருஷ்டிதேவராகிய	इह	இம்மண்ணிலில்
विष्णुः देवः	விஷ்ணுதேவராகும்	मानुषीं	மானிட
भवान्	தேவரீர்	तनुं	உடலை
कृष्णः	கிராமனவர்க்காய்	प्रविष्टः	கொண்டார்.

तदिदं नः कृतं कार्यं त्वया धर्मभृतां वर

धर्मभृतां	"தர்மத்தை நிலைநிறுத்தியவர்களுக்குள்	कार्यं	காரியம்
वर	தலைமைப்பட்டவரே!	नः	எங்களுக்குக்காக
तव	உந்த	त्वया	தேவரீரால்
इदं	இந்த	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

निहतो रावणो राम प्रहृष्टो दिवमाक्रम

राम	"ஸ்ரீராம!	प्रहृष्टः	திருப்தியடைந்தவராய்
रावणः	ராவணன்	दिवं	தெய்வலோகத்திற்கு
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	आक्रम	எழுந்தருளலாம்.

अमोघं बलवीर्यं ते अमोघस्ते पराक्रमः

ते	"தேவரீரது	ते	தேவரீரது
बलवीर्यं	பலத்தினுக்கிரம்	पराक्रमः	பார்க்கிரமம்
अमोघं	இலக்குத்தவராதது.	अमोघः	விண்டேபகாதது.

अमोघं दर्शनं राम न च मोघः स्तवस्तव ॥ ३३ ॥

राम दर्शनं अमोघं स्तव	" श्रीराम ! தர்சனம் வீண்போகாதது. தேவரீருடைய	स्तवः च मोघः न	தேர்த்திரமும் பயன்படாததரக ஆகிறதில்லை.
--------------------------------	--	----------------------	---

अमोघास्ते भविष्यन्ति भक्तिमन्तश्च ये नराः ॥ ३४ ॥

ते भक्तिमन्तः नराः	" தேவரீருக்கு பக்திபண்ணுவும் மனிதர்கள்	ये अमोघाः च भविष्यन्ति	எனர்களை அனர்கள் கொரியவைகளைக் கண்டவர்களாய் ஆகிறார்கள்.
--------------------------	--	------------------------------	--

ये त्वां देवं ध्रुवं भक्ताः पुराणं पुरुषोत्तमम् । प्राप्नुवन्ति सदा कामानिह लोके परत्र च ॥

पुराणं ध्रुवं	" புராணமாயும் எப்போதுமுள்ளவ ராயும்	ये इह लोके परत्र च सदा कामान्	எனர்களை அனர்கள் இந்த உலகத்திலும் மறுமையிலும் எக்காலத்திலும் எதைப்பிரார்த்தித் தார்த்தனை அவைகளை ப्राप्नुவन्ति அடைகிறார்கள்.
पुरुषोत्तमं	{ வேதங்களில் புருஷோ த்தமரெனக்கூறப் படும்	प्राप्नुवन्ति	
देवं त्वां भक्ताः	தேவராகிய தேவரீருக்கு பக்திபண்ணுபவர்கள்		

इमार्थं स्तवं नित्यमितिहासं पुरातनम् । ये नराः कीर्तयिष्यन्ति नास्ति तेषां पराभवः ॥

ये नराः इमं आर्थं	" எந்த மனிதர்கள் இந்த வேதசம்பந்தமான தும்	स्तवं नित्यं कीर्तयिष्यन्ति	எந்தேர்த்திரந்தை உத்யமாய் கீர்த்தனை செய்கின்ற ஒர்களை
पुरातनं इतिहासं	பழைய இதிறாசயாகிய	तेषां पराभवः न अस्ति	அவர்களுக்கு தேவ்வியென்பது கிடையாது."

इत्यार्थं श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः— ஐந்திருபத்தேதாராவது ஸர்க்கம் || 121 ||

सीतसीकारः— ஸீதா தேவியை யங்கீகரிப்பது.

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं पितामहसमीरितम् । अङ्केनादाय वैदेहीसुत्पपात विभावसुः ॥ १ ॥

पितामहसमीरितं	பிரம்மதேவரால் மொழிந்தருணப்பெற்ற	विभावसुः	அக்னிபகவான்
एतत्	இந்த	वैदेही	ஜானமீதேவியை
शुभं	மக்களமான	अङ्केन	மடிமீது
वाक्यं	திருமொழியை	आदाय	வகித்துக்கொண்டு
श्रुत्वा	கேட்டு	उत्पपात	வெளித்தேரன் நிறுள்.

स विधूय चितां तां तु वैदेहीं हव्यवाहनः । उत्तस्थौ मूर्तिमानाशु गृहीत्वा जनकात्मजाम् ॥

मूर्तिमान्	மூர்த்திகரித்தவராகிய	चितां	கிடைதையை
सः	அந்த	विधूय	கிடுத்து
हव्यवाहनः	அக்னிபகவான்	जनकात्मजां	ஜனகர் திருமகனாரும்
तु	அப்பொழுது	वैदेहीं	வீதா தேவியை
आशु	விண்ணாய்	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
तां	அந்த	उत्तस्थौ	வெளிவந்தார்.

तरुणादित्यसङ्काशां तप्तकाञ्चनभूषणाम् । रक्ताम्बरधरां चालां नीलकुञ्चितसूर्धजाम् ॥
अक्षिष्माल्याभरणां तथारूपां मनस्विनीम् । ददौ रामाय वैदेहीमङ्के कृत्वा विभावसुः ॥

विभावसुः	அக்னிபகவான்	तथारूपां	அதே உருவத்தைக் கொண்டவளும்
तरुणादित्यसङ्काशां	பாலசூரியனை நிகர்த்தவளும்	मनस्विनीं	உத்தமியும்
तप्तकाञ्चनभूषणां	சுத்தப்பொன்னுபாணங்களைப் பூண்டவளும்	चालां	பரிசுத்தைபுராகிய
रक्ताम्बरधरां	செவ்விய ஆடையை அணிந்தவளும்	वैदेहीं	ஜானமீதேவியை
नीलकुञ्चितसूर्धजां	கறுத்த கருண்டகுந்தைக்கொண்டவளும்	अङ्के	மடிமீது
अक्षिष्माल्या- भरणां	வாடாது புஷ்பங்களை யும் ஆபாணங்களை யும் பூண்டவளும்	कृत्वा	கொண்டு
		रामाय	ஸ்ரீராமரிடம்
		ददौ	சமர்ப்பித்தார்.

अब्रवीच्च तदा रामं साक्षी लोकस्य पावकः ॥ ५ ॥

तदा	அப்பொழுது	रामं च	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
लोकस्य	உலகத்திற்கு	अब्रवीत्	பின் வருமாறு விண்ண
साक्षी	சாക്ഷியாகிய		ப்பித்துக்கொண்டார்.
पावकः	அக்னிபகவான்		

विशुद्धभावां निष्पापां प्रतिगृह्णीष्व राघव । न किञ्चिदभिधातव्यमहमाज्ञापयामि ते ॥११॥

राघव	"ஸ்ரீராமா !	किञ्चिद्	ஒன்றுமீ
विशुद्धभावां	நிச்சுத்தவர்கள் மட்டும்	अभिधातव्यं न	சொல்வதற்கிடமில்லை.
	வளும்	अहं	நான்
निष्पापां	கன்மவழியில்லாதவரு	ते	தேவர்களுக்கு
	மாகிய இவளை	आज्ञापयामि	உறுதியாய் சொல்லு
प्रतिगृह्णीष्या	அங்கீகரிப்பிராக.		கின்றேன்."

ततः पीतमना रामः श्रुत्वाैतद्दत्तां वरः । दध्यौ सुहूर्ते धर्मात्मा वाप्यव्याकुललोचनः ॥१२॥

वदतां	பேசுபவர்களுள்	ततः	அதனால்
वरः	சீரேவ்ந்தரும்	पीतमनाः	மனத்திருப்திகொண்டவராய்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	वाप्यव्याकुललोचनः	கண்ணீர் ததும்பிய கண்களுற்றவராய்
रामः	ஸ்ரீராமர்		
एतद्	இதற்கு	सुहूर्ते	சிறிதுகாலம்
श्रुत्वा	திருச்செவிராய்த் து	दध्यौ	ஆலோசிக்கார்.

एवमुक्तो महातेजा च्युतिमान्दहविक्रमः । अब्रवीत्तद्दशश्रेष्ठं रामो धर्मभृतां वरः ॥ १३ ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	धर्मभृतां	தர்மிஷ்டர்களுள்
उक्तः	கிண்ணப்பிக்கப்	वरः	உத்தமருமாகிய
	பெற்றவரும்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महातेजाः	மஹாதேஜன்வியும்	दशश्रेष्ठं	{ தேவச்சீரேவ்ந்தரை (அக்னிபகவானை)ப் பார்த்து
च्युतिमान्	மகிமைகொண்டவரும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்:
दहविक्रमः	பெரும் பராக்ரீமம் கொண்டவரும்		

अवश्यं त्रिषु लोकेषु सीता पावनमर्हति । दीर्घकालोपिता हीयं रावणान्तःपुरे शुभा ॥

शुभा	"நல்லொழுக்கமுள்ளவளும்	सीता हि	சீதைமேயாவெனில்
रावणान्तःपुरे	ராவணனுடைய அந்தப் புரத்தில்	अवश्यं	அவசியமாய்
दीर्घकालोपिता	நெடுங்காலம் வசித்த	त्रिषु	மூன்று
हीयं	இந்த இவளுமாகிய	लोकेषु	உலகங்களிலும்
		पावनं	பரிசுத்திக்கு
		अर्हति	உரியவளாக இருள்.

वालिशः खलु कामात्मा रामो दशरथात्मजः । इति वक्ष्यन्ति मां सन्तो जानकीमविशोधय हि ॥

जानकी	"சீதைமைய	रामः	ராமன்
अविशोभ्य हि	சுத்திசெய்வாவிடவே	कामात्मा	காமத்தில் ஞாழ்கிய உன்னக்கொண்ட
मां	என்னைப்பற்றி	वालिशः खलु	முழு ஞாடனல்லவோ"
सन्तः	ஸாதுக்கள்	इति	என்று
दशरथात्मजः	"தசரதபுத்திரனான	वक्ष्यन्ति	சொல்லார்கள்.

अनन्यहृदयां भक्तां मच्चित्तपरिवर्तिनीम् । अहपथ्यवगच्छामि मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥

अहं अपि	"நானும்	भक्तां	அசஞ்சலாபத்தினைம பூண்டிம்
जन कात्मजां	இனகர்மகனான	मच्चित्त- परिवर्तिनीं }	எனது மனத்திற்கிசைசந் தவாது நடப்பவனா
मैथिलीं	மீகையை	अवगच्छामि	உள்ளபடி அறிவேன்.
अनन्यहृदयां	வேறொன்றிலும் மன த்கொடுக்கொடாதது		

प्रत्ययार्थं तु लोकानां त्रयाणां सत्यसंशयः । उपेक्षे चापि वैदेहीं प्रविशन्तीं हुताशनम् ॥

सत्यसंशयः	{ "சத்தியத்தையே சர்வமுமாய்க்கொ ண்ட நான்	हुताशने	அகனியில்
त्रयाणां लोकानां	மூவடிவகங்களின்	प्रविशन्तीं	புகும்
प्रत्ययार्थं तु	கம்பிக்கைக்காரகளை	वैदेहीं अत्र च	இவ்விலையும்கூட
		उपेक्षे	உபேக்சித்தொய்க்கென்.

इमामपि विशालाक्षीं रक्षितां स्वेन तेजसा । रावणो नातिवर्तेत येनानिव महोदधिः ॥

स्वेन तेजसा	"தனது மகிமைமயால்	येलां	கனரகைய
रक्षितां	காத்துக்கொள்ளப் பெற்ற	महोदधिः	சமுத்திரம்
विशालाक्षीं	தடங்கண்ணாளான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
इमां	இவளை (சீதைகைய)	अतिवर्तेन न	கொடுக்காமாட் டான்.
रावणः अपि	ராவணனும்		

न हि शक्तः स दुष्टात्मा मनसाऽपि हि मैथिलीम् । प्रधर्षयितुपरामां दीप्तामग्निशिखापि ॥

सः	"அந்த	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
दुष्टात्मा हि	துஷாத்தமாவே	मनसा अपि	மனத்தினால்கூட
अपामां	இணக்காத	प्रधर्षयितुं	செடுக்க
मैथिलीं	மீகையை	शक्तः न हि	கொடுக்கொடான்.
दीप्तां	இவளிக்கூட		
अग्निशिखां	அகனி இவையைய		

नेयमर्हति चैश्वर्यं रावणान्तःपुरे शुभा । अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा ॥

शुभा	"உத்தமியான	सीता	மீகை
इयं	இவள் (சீதை)	भास्करेण	சூர்யனோடு
रावणान्तःपुरे	ராவணனது அந்தப் புரத்தில்	प्रभा	ஒளி
ऐश्वर्यं च	இவ்வாயத்தைய	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
अर्हति न	கொடுக்கான்.	मया	என்னுடன்
हि	யெனையில்	अनन्या	வேறொருபுடற்றவள்.

विशुद्धा त्रिषु लोकेषु मैथिली जनकात्मजा । न हि हातुमियं शक्या कीर्तिरात्मवता यथा ॥

त्रिषु	"மூன்று	आत्मवता	சத்புகுஷணம்
लोकेषु	உலகங்களிலும்	कीर्तिः	கீர்த்தி
विशुद्धा	யிகப்பரிசுத்தமான	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
इयं	இந்த	हातुं	துறக்க
जनकात्मजा	ஜனகபுத்திரியாகும்	शक्या न	முடியாதவள்.
मैथिली हि	சிந்தியோவெனில்		

अवश्यं तु मया कार्यं सर्वेषां वो वचो हितम् । स्निधानां लोकमान्यानामेवं न ब्रुवतां हितम् ॥

स्निधानां	"அன்புகொண்டவர் களாய்	लोकमान्यानां च	நிலைகய்களால் கொண்ட பாடப்படுபவர்களு உங்கள் [மான பாபுருண்டயவும் நலத்தரும் சொல்லானது என்னால் அவசியம் கொள்ளத்தக்கதே."
एवं	மேற்கண்டவாரும்	वः	
हितं	நன்மைபை	सर्वेषां	
ब्रुवतां	எடுத்துரைப்பவர் களும்	हिते	
		वचः	
		मया	
		अवश्यं	
		कार्यं तु	

इतीदमुक्त्वा विदितं महाबलैः प्रशस्यमानः स्वकृतेन कर्मणा ।

समेत्य रामः प्रियया महाबलः सुखं सुखाहोऽनुभूय राधवः ॥ २२ ॥

महाबलैः	மகிமை மிக்கவர் களால்	प्रशस्यमानः	புகழ்படுபவரும்
विदितं	விண்ணப்பிக்கப்பட்ட தந்து	महाबलः	மகாபலசாலியும்
इति	மேற்கண்டவாரும்	सुखार्हः	சுகந்திற்கிக உரிய வரும்
इदं	இப்பொழுது	राधवः	ரகுநுவதிலகருமாகிய ஸ்ரீராமர்
उक्त्वा	பதினாறு த்துவிட்டு	प्रियया	காதலியுடன்
स्वकृतेन	தன்னால் செய்தருளப் பெற்ற	समेत्य	சேர்ந்து
कर्मणा	செயலால்	सुखं	மனத்திருப்தியை
		अनुभूय	கொண்டார்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

श्रीविश्वयुत्तरशततमः सर्गः—நாட்திருபத்திராண்டாவது ஸர்க்கம் || 122 ||

दशरथानुशासनम्—தசரதரது உபதேசம்.

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं राघवेण सुभाषितम् । इदं शुभतरं वाक्यं व्याजहार महेश्वरः ॥

महेश्वरः	சக்கரபகவான்	वापथं	திருமொழிக்கு
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	शुभा	திருச்செவிசாற்றி
सुभाषितं	மொழிந்தருளப்	शुभतरं	பிக்க மக்களமாகிய
	பெற்ற	वाक्यं	திருமொழியொன்றை
शुभं	மக்களமான்	इदं	பின்வருமாறு
एतत्	இந்த	व्याजहार	மொழிந்தருளினார்:

शुक्रराक्ष महाबाहो महावक्षः परन्तप । दिष्ट्या कृतामिदं कर्म त्वया शस्त्रभृतां वर ॥ 2 ॥

शुक्रराक्ष	“செந்தரபரைக்கண் னானே!	शस्त्रभृतां	ஆயுதம் கொண்டவர்
महाबाहो	மகரபாகுவே!	वर	உத்தமனே! [கருள்
महावक्षः	ஆகன்ற மார்புற்ற வனே!	इदं कर्म	இந்த கர்மமானது
परन्तप	சத்ருஸம்ஹாரக!	दिष्ट्या	பாக்கவசத்தால்
		कृतम्	செய்யப்பட்டது.

दिष्ट्या सर्वस्य लोकस्य मृदुदं दारुणं तपः । अपाहृतं त्वया संख्ये राम रावणजं भयम् ॥

राम	“ஸ்ரீராம!	रावणजं	ராவணனால் உண்டா
सर्वस्य	எல்லா	भयं	ஆபத்தானது [கிய
लोकस्य	லோகத்தினிடமும்	त्वया	உன்னால்
मृदुदं	மூண்ட	संख्ये	பெரிசீல்
दारुणं	பயங்கரமான	अपाहृतं	ஒழிக்கப்பெற்றது.
तपः	இருணாகும்	दिष्ट्या	உத்யமே பாக்கயம்.

आश्वस्य भरते दीने कौसल्यां च यशस्विनीम् । कैकेयीं च सुमित्रां च दृष्ट्वा लक्ष्मणमातरम् ॥

प्राप्य राज्यमयोध्यक्षां नन्दयित्वा सुहृज्जनम् । इत्वाकूणां कुले वंशं स्थापयित्वा महाबल ॥

दृष्ट्वा तु गममेवेन प्राप्य चानुत्तरं यशः । ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा त्रिविधं गन्तुमर्हसि ॥६॥

महाबल	“ரகசம், திகொண்ட வனே!	कौसल्यां च	கௌஸல்யையையும்
दीने	பய்கிரிசுக்கும்	कैकेयीं च	கைகேயியையும்
भरते	பரதனை	लक्ष्मणमातरं	லக்ஷ்மணனது ஆன் னையாகிய
आश्वस्य	தேற்றரவுபடுத்தி	सुमित्रां च	சுமித்திரையையும்
यशस्विनीं	பித்திரிதியாகிய	दृष्ट्वा	தரிசித்து

अथोप्यायं	அதேயாக்கிரமம்	दृष्ट्वा	பாசுந்துவெய்து
राज्यं	அரசாளுவாயை	अनुत्तमं	நிகர்நிறந்த
प्राप्य	ஊகக்கொண்டு	यथा:	புகழையும்
सुहृजनें	நண்பர்வர்க்கத்தை	प्राप्य	பெற்று
मन्दविवा	கனியிட்டு	माक्षणेभ्यः	அந்தணர்களுக்கு
हृदवाकूणां	இசந்தவாசுமலின்	धने	தனத்தை
कुले	வாசத்தின்	द्रवा च	அளித்துவிட்டும்
वंशं	சுலமுறையை	किदिवं	ஸ்வர்க்கத்திற்கு
स्थापयिवा	நிலைநிறுத்தி	गन्तु	செல்ல
तुरगमेधेन	அசுவதிரைகாசுத்தால்	अर्हसि	கடவாய்.

एष राजा विमानस्थः पिता दशरथस्तव । काकुत्स्थ मानुषे लोके गुरुस्तव महायशाः ॥
 इन्द्रलोके गतः श्रीमान्स्त्वया पुत्रेण तारितः । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा त्वमेतमभियादय ॥

काकुत्स्थ	* ஸ்ரீராம!	आत्वा	தம்பியாகும்
पुत्रः	இடைய	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணனுடன்கூட
विमानस्थः	விமானத்திலிருப்ப	पुत्रेण	புத்திரனாகும்
तव	உனது	त्वया	உன்னால்
पिता	திருத்தந்தையாகிய	तारितः	ஸம்ஸ்காரத்தால்
दशरथः	தசரத		கணையெற்றப்பட்டு
राजा	சக்கிரவர்த்தி.	इन्द्रलोकं	இந்திரலோகத்தை
मानुषे लोके	மானிடஉலகில்	गतः	அடைந்து
तत्र	உனக்கு	श्रीमान्	திருவோடு விளங்க
गुरुः	திருத்தந்தையாய்	एवं	ஈ [குபவர்.
महायशाः	பெரும்புகழ்கொண்டவர்.	एनं	இவரை
		अभियादय	நமஸ்கரிப்பாயாக.

महादेववचः श्रुत्वा काकुत्स्थः सहलक्ष्मणः । विमानशिवरस्यस्य प्रणाममकरोत्पितुः ॥

सहलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்கூட	श्रुत्वा	திருக்கெவியாய்த் து
	கிருக்கப்பெற்ற	विमान-	கிரத்தையொத்த
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	शिवरस्यस्य	விமானத்திலிருக்கும்
महादेववचः	சிவபெருமானது	पितुः	திருத்தந்தையாருக்கு
	திருமொழிக்கு	प्रणामं	நமஸ்காரத்தை
		अकरोत्	செய்தார்.

दीप्यमानं स्वया लक्ष्म्या विरजोऽम्बरधारिणम् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा ददर्श पितरं विभुः ॥

विभुः	சர்வசக்தராமவர்	विरजोऽम्बरधारिणं	நிர்மலமான வஸ்திரத்தை
	(ஸ்ரீராமர்)		உடுத்தவருமான
स्वया	தனது	पितरं	திருத்தந்தையாரை
लक्ष्म्या	திருவினால்	आत्वा	தம்பியாகிய
दीप्यमानं	ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவரால்	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணருடன்கூட
		दर्शं	நினைத்தார்.

ஹேண மஹதா஽஽விஹி விமானஸ்யோ மஹீபதி: | ப்ரானே: பிஸதரே ட்ரூபா புத்ரே ட்ஷஸ்தஸ்தடா ||
 ஆரோப்யாங்ங் மஹாவாஹ்ரீஸாஸநகத: ப்ரஹு: | வாஹூப்யா சம்பரிஸ்வஜ்ய தநோ வாங்யே சமாட்டே ||

தடா	அப்பொழுது	மஹா	பெரும்
பாஸநகத:	நிறந்த ஆரணத்தில	ஹேண	ஆண்கத்தெதாடு
	பர்த்து	ஆவிஃ	கடையவராய்
விமானஸ்ய:	விமானத்தில் வீற்றி	பஹு	பலபீது
	ருப்பவரும்	ஆரோப்ய	எற்றிகலந்தும்
மஹாவாஹு:	மகாபாலரும்		கொண்டு
ப்ரஹு:	நிரபுலான	வாஹூப்யா	திருக்கலகால்
ட்ஷஸ்த:	தசாத	சம்பரிஸ்வஜ்ய	திருக்கலகலம்
மஹீபதி:	சங்கிரஹத்தியார்		செய்துகொண்டு
ப்ரானே:	உரிநிலும்	தந:	அப்பொழுது
பிஸதரே	மிக இவ்டபான	வாஸநே	குருநிருஹிழ்கைய
புத்ரே ட்ரூபா	புதல்கலாய் பர்த்து	சமாட்டே	புதல்நுள்நுள்:

ந மெ ஸ்வரீஹி வஹுமத: சம்மானத்வ சூர்பிபி: | த்வயா ராம விஹீனஸ்ய மந்யே ப்ரதிஸுஹிமி தை ||

ராம	"சூரீராம!	மெ	எனக்கு
தை	உண்ணிடம்	ஸ்வரீ:	எனக்கெதும்
சமயே	உண்ணாமாய்	வஹுமத: ந	எதும்பப்பட்டதில்லை,
ப்ரதிஸுஹிமி	உறுதிகுறுகின்றேன்.	சூர்பிபி:	தெவர்க்கினால்
த்வயா	உன்னை	சம்மான:	கெஞ்சாமரும்
விஹீனஸ்ய	விட்டுப்பிடுக்திருக்கும்	வ	அப்படியே எதும்பப்
			பட்டதில்லை.

கேகேய்யா யானி சோக்தானி வாங்யானி வடதா வர | தவ ப்ரவாஜநார்த்தானி ஸ்திதானி ஹ்ருத்யே மம ||

வடதா	"பேசுபவர்க்களில்	வாங்யானி	வாத்தல்கள்
வர	உத்தமனே!	சோக்தானி	உதப்பட்டனகொ
கேகேய்யா	கைகேயியால்		அவைகள்
தவ	உனது	மம	எனது
ப்ரவாஜநார்த்தானி	வாணவரணமித்தமாய்	ஹ்ருத்யே	உண்ணத்திலேயே
யானி	வந்த	ஸ்திதானி	உதித்திருக்கின்றன.

த்வா து ட்ரூபா குஸலினே பரிஸ்வஜ்ய சலஹ்மணம் |

அய து:ஸ்வாஹிமுக்நோ஽ஸி நோஹாராதிவ ப்ரஹ்ஸுர:

|| 14 ||

சலஹ்மணம்	"சலஹ்மணனுடன்	ப்ரஹ்ஸுர:	நீயபகவான்
த்வா	உன்னை [உய	ஹ்ரு	எனவண்ணமே அன்
குஸலினே	செந்தாமாஹிருப்பவ		வண்ணமே
ட்ரூபா	கண்டிம் [ஹி	அய து	திப்பொழுதுதான்
பரிஸ்வஜ்ய	இருக்கத்தெனினி	து:ஸ்வா	அக்கத்தினின்ற
	ண்டிம்	விமுக்ந: அஸி	விடுபட்டிருக்கின்
நோஹாராதி	பாசிரிசினின்று		நேன்.

तारितोऽहं त्वया पुन सुपुत्रेण महात्मना । अष्टावकेण धर्मात्मा कहोत्यो ब्राह्मणो यथा ॥

புவ	"ஊந்தல்!	கஹோ:	அஷ்டாவகன்
சுபுத்ரேண	சுந்தர்தந்திரனும்	மஹாத்மா:	பிரமணன்
மஹாத்மனா	மகாத்மாவழகன	யதா	எவ்வாண்வணமோ அங் வண்ணமே
ரவயா	உன்னால்	தாரி:	நற்குடியடைவிக்கப் பட்டேன்.
அஹ்	நான்		
அஷ்டாவகேண	அஷ்டாவகரால்		
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவான		

इदानीं तु विजानामि यथा सौम्य सुरेश्वरैः । वधार्थं रावणस्येदं विहितं पुण्योत्तम ॥

சௌம்ய	"அப்பா,	इदं	இன்றிதமாய்
புண்யோத்தம	புண்யோத்தம!	विहितं यथा	செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்பதை
சுரேஷ்வரै:	தேவக்ரோஷ்டர்களால்	इदानीं तु	இப்பொழுதுதான்
रावणस्य	ராவணனது	विजानामि	கான் தெரிந்து கொண்டேன்.
वधार्थं	வதைக்காக		

सिद्धार्थां खलु कौसल्या या त्वां राम शूहं गतम् । वनाच्चिवृत्तं संहृष्टा द्रक्ष्यत्यरिनिघ्नान् ॥

அரிநிघ்நான்	"சத்ருஸம்ஹாரக ரான்	या	எவள்
राम	ஸ்ரீராம!	संहृष्टा	சந்தேஹங்கொண்ட வளரய்
वनात्	காட்டினின்ற	द्रक्ष्यति	பார்க்கப்போகிறாளா அந்த
निवृत्तं	திரும்பி	कौसल्या खलु	கௌஸல்யைதான்
शूहं	அரண்மனைக்கு	सिद्धार्थां	கொடுத்தவைத்த வள்.
गतं	வந்த		
एषा	உள்ளே		

सिद्धार्थाः खलु ते राम नरा ये त्वां पुरीं गतम् । जलाद्रमभिषिक्तं च द्रक्ष्यन्ति वसुधाधिपम् ॥

ராம	"ஸ்ரீராம!	ये	எந்த
पुरीं गतं	நகரை அடைந்து	नरा:	மனிடர்கள்
जलाद्रं	தீர்ந்தாயிழித்தனும்	द्रक्ष्यन्ति च	காணப்போகின்றார் களை
वसुधाधिपं	சக்கிரவர்த்தியாய்	ये खलु	அவர்கள் தான்
अभिषिक्तं	பட்டாபிஷேகம் செய் யப்பட்டவனும்	सिद्धार्थाः	கொடுத்தவைத்தவர் கள்.
त्वां	உள்ளே		

अनुरक्तेन बलिना युचिना धर्मचारिणा । इच्छामि त्वामहं द्रष्टुं भरतेन समागतम् ॥२०॥

அனुरக்தேன	"அசஞ்சல அன்பு கொண்டவனும்	भरतेन	பாதனோடு
बलिना	சக்திமானும்	समागतं	கேள்க் திருப்பவனும்
युचिना	பரிசுத்தனும்	त्वां द्रष्टुं	உள்ளைக் காண நான்
धर्मचारिणा	தர்பிஷ்டனாகிய	इच्छामि	நிரூபிக்கின்றேன்.

चतुर्दश समाः सौम्य वने निर्वीचितास्तथा । वसता सीतया सार्धं लक्ष्मणेन च धीमता ॥

சௌம்ய	" அப்பா !	வசதா	வசிக்கும்
சீதயா	சீதையோடு	ஸ்தயா	உண்ணும்
धीमता	புத்திமான்னுசிய	चतुर्वा	பநிரான்கு
लक्ष्मणेन च सार्धं	லக்ஷ்மணனோடும்கூட	समाः	வருஷம்கூறும்
वने	வாட்டில்	निर्वीचिताः	கடந்தப்பட்டன.

निवृत्तवनवासोऽसि प्रतिज्ञा सफला कृता । रावणं च रणे इत्या देवास्ते परितोषिताः ॥

निवृत्तवनवासः	" வணவாஸத்தைக்க	रणे	போரில்
असि	ஆகினை. [புத்தவனுய்	इत्या	கொன்று
प्रतिज्ञा	உறுதிமொழியானது	ते	உண்ணும்
सफला	பயனுற்றதாய்	देवाः च	தேவர்களும்
कृता	செய்யப்பட்டது.	परितोषिताः	கொடுக்கப்பெற்றார்
रावणम्	ராவணனை		கள்.

कृतं कर्म यशः श्लाघ्यं प्राप्तं ते शत्रुहृदय । आतृभिः सह राज्यस्यो दीर्घमायुरवाप्सुहि ॥

कृतं कर्म	" சத்தரும்குறாசக]	आतृभिः सह	அடைபட்டது.
यशः	உண்ணும்	राज्यस्यः	தம்பிரமர்களுட்கூட
श्लाघ्यं	மேற்கொண்ட நாரியம்	दीर्घं	உடனானுபவனாய்
प्राप्तं	செய்துமுடிக்கப்பட்ட	आयुः	கீண்ட
ते	சிறந்த [உறு.	अवाप्सुहि	ஆயுளை
शत्रुहृदय	புகழும்		கொண்டிருப்பாயாக".

॥ २४ ॥

इति ब्रुवाणं राजानं रामः माञ्जुकिरव्वीत्

इति	மேற்கண்டவாறு	माञ्जुकिः	கைகடப்பியவராய்
ब्रुवाणं	மொழிந்தருளியவரான	रव्वीत्	யின்வருமாறுகிண்ண
राजानं	சக்கிரவர்த்தியைப்		பயித்துக்கொண்டார்:
रामः	ஸ்ரீராமர் [பார்த்து		

हुरु प्रसादं धर्मज्ञ कैकेय्या भरतस्य च । सपुत्रां त्वां त्यजामासि यदुक्त्वा कैकयी त्वया ॥

धर्मज्ञ	" தர்மவழியுணர்ந்த	कता	சரிசெய்யப்பட்டாரோ
सपुत्रां	' புத்திரனுள்ள [கொ!]	यत्	உக்கிரரணத்தால்
त्वां	உண்டீ	कैकेय्याः	கைகேயிதேவியிடமும்
त्यजामि	தன் கிணவக்கின்றதென்	भरतस्य च	பாதவிடமும்
इति	என்று	प्रसाद	மணக்காத்கிணய
त्वया	தேவரீரால்	दुष्ट	கொண்டருள்வீராக.
कैकयी	கைகேயிதேவியரால்		

॥ २५ ॥

स शपः कैकयी घोरः सपुत्रां न स्पृशेत्प्रभो

प्रभो	" பிரபுகோ!]	सपुत्रां	புத்திரனுள்ள
शः	அந்த	कैकयी	கைகேயிதேவியை
घोरः	பாங்காயமான	स्पृशेत् न	பற்றவேண்டாம்."
शपः	சராய்		

स तथेति महाराजो राममुक्त्वा कृताञ्जलिम् । लक्ष्मणं च परिष्वज्य पुनर्वाक्यमुवाच ह ॥

ச:	அந்த	லட்சுமணம் ச	சக்திமணசையும்
• महाराजः	சக்கிரவர்த்தியரசர்	परिष्वज्य	ஐந்துகத்தழுவிக்கொண்டு
कृताञ्जलि	அஞ்சலிஹஸ்தாநா	पुनः	மீளவும்
रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து	वाक्यं	திருமொழியொன்றை
तथा	அப்படியே	उवाच ह	பின்வருமாறு மொழிந்தருளிணர்:
इति	என்று		
उक्त्वा	மொழிக்கருளிகிட்டு		

रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया । कृता मम महापीतिः प्राप्तं धर्मफलं च ते ॥

वैदेह्या	"ஐனகர் புதல்கியான்	मम	எனக்கு
सीतया सह	சீதைபுடன்கூட	महापीतिः	பெரும்பீதியானது
रामं	ஸ்ரீராமனை	कृता	விளைவிக்கப்பட்டது.
भक्त्या	பக்திகொண்டு	ते	உன்னால்
शुश्रूषता	சுர்நுஷ்ட புரியும்	धर्मफलं च	தர்மத்தின் பயனும்
	உன்னால்	प्राप्तम्	பெறப்பட்டது.

धर्मं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ यशश्च विपुलं भुवि । रामे प्रसन्ने स्वर्गं च महिमानं तथैव च ॥२९॥

धर्मज्ञ	"தர்மமறிந்தவனே!	विपुलं	செடும்
रामे	ஸ்ரீராமன்	यशः च	புகழையும்
प्रसन्ने	மனத்திருப்திகொண்டவளவில்	तथा	அவ்வண்ணமே
धर्मं च	தர்மப்பயனையும்	महिमानं एव	மகிமைமையையும்
भुवि	உலகில்	स्वर्गं च	ஸ்வர்க்கத்தையும்
		प्राप्स्यसि	கீ பெறுவாய்.

रामं शुश्रूष भद्रं ते सुमित्रानन्दवर्धन । रामः सर्वस्य लोकस्य शुभेष्वभिरतः सदा ॥३०॥

सुमित्रानन्दवर्धन	{ "ஸுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனே!	रामः	ஸ்ரீராமன்
रामं	ஸ்ரீராமனை	सर्वस्य	எல்லா
शुश्रूष	பரிசரிப்பாயாக.	लोकस्य	உலகத்தின்
ते	உனக்கு	शुभेषु	சன்மைகளிலும்
भद्रं	மங்களம் பெருகும்.	सदा	எப்பொழுதும்
		अभिरतः	வழுதரப்பற்றுடையவன்.

एते सेन्द्रास्त्रवो लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः । अभिगम्य महात्मानमर्चन्ति पुरुषोत्तमम् ॥

एते	"இந்த	परमर्षयः	மகரிஷிகளும்
सेन्द्राः	இந்திரனின் சீட்ட	महात्मानं	மஹாத்மாவாகிய
स्यः	முன்று	पुरुषोत्तमं	புருஷோத்தமனை
लोकाः	உலகங்களும்	अभिगम्य	அணுகி [(ஸ்ரீராமரை)
सिद्धाः च	சித்தர்களும்	वर्चन्ति	பூஜிக்கின்றார்கள்.

एतत्तदुक्तमव्यक्तपक्षरं ब्रह्मसंमितम् । देवानां हृदयं सौम्य गुह्यं रामः परन्तपः ॥ ३२ ॥

சௌம்ய அவ்யக்தம்	"ஆய்ப்பா! மடுவோவாக்காயக்களுக்க குப் புலப்படாததும் அழிவாத்ததும்	परन्तपः	ச.த்ருவம்ஹாராகளுகிய
அப்சர வஹ்சமிதம்	வேதங்களால் கூறப் பட்டதும்	रामः	ஸ்ரீராமன்.
गुह्यं	சுவாஸ்யமானதுமான	एतत्	இந்த
तपः	பிரம்மம்	हृदयं	ஈகரிமமானது
		देवानां	தேவர்களால்
		उक्तम्	உபநிசகித்தருளப் பட்டது.

अवाप्तं धर्मचरणं यशश्च विपुलं त्वया । रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया ॥ ३३ ॥

வேதேஹி	"விசேதஹமன்னன் புத்திரியான	श्वया	உன்னால்
सीतया सह	சீதையோடுகூட	धर्मचरणं	தர்மபலன்
रामं	ஸ்ரீராமனை	अवाप्तं	கடையப்பட்டது.
भक्त्या	பக்திகொண்டு	विपुलं	பார்த்த
शुश्रूषता	பரிசரிக்கும்	यशः	புகழும்
		च	ஆய்ப்பா யே கடையப் பட்டது."

स तद्योक्त्वा महाबाहुर्लक्ष्मणं प्राञ्जलिं स्थितम् । उवाच राजा धर्मात्प्रा वैदेहीं वचनं शुभम् ॥

धर्मात्प्रा	தர்மாத்மாவும்	तथा	மேற்கண்டவாறும்
महाबाहुः	மகாபாஹுவமான	उक्त्वा	கொழிந்தருளிவிட்டு
सः	அந்த	वैदेहीं	வீதேஹியைப்ப பார்த்து
राजा	சக்கிரவர்த்தியார்		
प्राञ्जलिं	அஞ்சலிஹஸ்தராய்	शुभं	மங்கள
स्थितं	இருக்கும்	वचनं	சொல்லொன்வற
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து	उवाच	பின்வருமாறு கொழி ந்தருளினார் :

कर्तव्यो न तु वैदेहि मनुस्स्वामिपिं प्रति । रामेण त्वद्विशुद्धचर्यं कृतमेतद्धितोपिणा ॥

வேதேஹி	"ஆரணகி!	कर्तव्यः न	கொள்ளத்தகாதது.
तु	இப்பொழுது	द्वितोपिणा	கனத்தகாதது
इमं	இந்த	रामेण	ஸ்ரீராமனால்
स्थानं प्रति	பரித்தியாகத்தைக் குறித்து	त्वद्विशुद्धचर्यं	உனது பரிசுத்திக்காக
		एतत्	இது
मनुः	கேரபமானது	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

न त्वं शुभु समाधेया पतिशुश्रूषणं प्रति । अवश्यं तु मया वाच्यमेप ते देवते परम् ॥ ३६ ॥

சுபு பதிசுசுஷுணம் பதி	"ஸகிரத்தனமே! பதிகர்ருவைகையைப் பதி [பதி]	एवः तु	இவன் (ஸ்ரீராமன்)தான்
समाधेया न	எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியவாஸ்து.	परं	எதற்கும்
ते	எனக்கு	देवते	கொம்பட்ட தெய்வம்
		मया	என்னால் [என்பது
		वाच्यम्	கட்டாயமாய்
		परम्	கொல்லத்தக்கது."

इति प्रतिसमादिश्य पुत्रौ सीतां तथा स्तुषाम् । इन्द्रलोकं विमानेन ययौ दशरथो ज्वलन् ॥

दशरथः	தசரதரக்கிரவர் த்தி டார்	इति	மேற்கண்டவாறு
पुत्रौ	இரு புதல்வர்களுக்	प्रतिसमादिश्य	புகன்றருளிகிட்டு
तथा	அவ்வண்ணமே [கும்	विमानेन	விமானத்தில்
स्तुषां	மருகியான	ज्वलन्	ஜ்வலிப்பவராய்
सीतां	ஸீதா தேவிகேக்கும்	इन्द्रलोकं	இந்திரலோகத்திற்கு
		ययौ	வழுந்தருளினார்.

इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 20275

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 5600

त्रयोविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—நாழ்நிருபத்துழன்றவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௨௩ ॥

वानरोजीवनम्—மாண்ட வாணர்கள் உயிர்பெறல்.

प्रतियाते तु काकुत्स्थे महेन्द्रः पाकशासनः । अववीत्परमप्रीतो राघवं प्राञ्जलिं स्थितम् ॥

काकुत्स्थे	காகுஸ்தவம்சத்தவர்	परमप्रीतः	பரிசுசந்தவழ கொண்டவராய்
तु	அப்பொழுது	प्राञ्जलिं	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
प्रियाते	சென்றவுடன்	स्थितम्	நிற்கும்
पाकशासनः	பாகஸென்ற அசுர கைக்கொன்ற	राघवं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
महेन्द्रः	இந்திரபகவான்	अववीत्	பின்வருமாறு மொ ழிக்தருளினார் :

अमोघं दर्शनं राम तवास्माकं परन्तप । प्रीतियुक्ताः स तेन त्वं ब्रूहि यन्मनसेच्छसि ॥

परन्तप	"சத்ருசம்ஹாரக!	प्रीतियुक्ताः स	புக்திருப்திகொண்
राम	ஸ்ரீராம,	त्वं	நீ [டோம்.
अस्माकं	எங்களுக்கு	मनसा	மனதால்
तव	உனது	यत्	எதை
दर्शनं	தர்சனம்	इच्छसि	விரும்புகின்றாயோ
अमोघं	பரமபலம் தருவது.	ब्रूहि	அதை தெரிவிப்பாயாக."
तेन	அதனால்		

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच कृताञ्जलिः । लक्षणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	भार्यया	தம்பபத்தனியாகிய
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	सीतया	சீதாதேவியோடு
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	सह	கூடவும்
तु	அப்பொழுது	कृताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
भ्रात्रा	தம்பியான	प्रत्युवाच	{ பின்வருமாறு விண் னப்படுத்திக்கொண் டார் :
लक्षणेन	வழங்கையோடு		
सह	கூடவும்		

यदि प्रीतिः समुत्पन्ना मयि सर्वसुरेश्वर । वक्ष्यामि कुरु ते संत्यं वचनं वदतां वर ॥ ४ ॥

सर्वसुरेश्वर	"எல்லா தேவர்களுக்கும் வேந்தரே!	वर्नां	பேசுபவர்களுள்
मयि	என்னிடம்	वर	உத்தமரே!
प्रीतिः	பிரீதியானது	ते	தேவரீரது
समुत्पन्ना यदि	ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால்	वचनं	திருவாக்கை
वक्ष्यामि	விண்ணப்பித்துக் கொள்வேன்.	सत्यं	ஸத்யமாய்
		कुरु	செய்தருள்வீராக.

मम हेतोः पराक्रान्ता ये गता यमसादनम् । ते सर्वे जीवितं प्राप्य समुत्तिष्ठन्तु वानराः ॥

मम	"எனது	यमसादनं	யமனுலகத்தை
हेतोः	நிமித்தமாய்	गताः	அடைந்தார்கள்போல
पराक्रान्ताः	பிரதாபத்தை மேற்கொண்ட	ते सर्वे	அவர்கள் யாவரும்
		जीवितं	உயிரை
ये	எந்த	प्राप्य	பெற்று
वानराः	வானரர்கள்	समुत्तिष्ठन्तु	எழுந்திருக்கட்டும்

मत्कृते विप्रयुक्ता ये पुत्रैर्दारैश्च वानराः । तान् प्रीतमनसः सर्वान् इष्टमिच्छामि मानद ॥

मानद	"கொளவந்தைக் கொடுப்பவரே!	विप्रयुक्ताः	விட்டுப்போனதார்
ये	எந்த	तान्	அந்த [களை
वानराः	வானரர்கள்	सर्वान्	யாவரையும்
मत्कृते च	எனக்காகவே	प्रीतमनसः	சந்ததுக்குகொண்ட மனத்தினர்களாய்
पुत्रैर्दारैः	புத்திரர்களையும் பணிகளையும்	इष्टमिच्छामि	பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

विक्रान्ताश्चापि शूराश्च न मृत्युं गणयन्ति च । कृतयन्त्रा विपन्नाश्च जीवयैतान् पुरन्दर ॥

पुरन्दर	"தேவேந்திரரே!	विपन्नाः च	மரணமடைந்தவர்க
विक्रान्ताः	பிரதாபம் மேற்கொண்டு	मृत्युं अपि च	மரணத்தையும் [எனாய்
		गणयन्ति न	மதியாதிருந்தார்கள்.
कृतयन्त्रा च	பெருமுயற்சிகொண்டவர்களான	एतान्	அவர்களை
		जीवय	விரைப்படுத்தருள்கிறீ
शूराः	சூரர்கள்		ராக.

मत्प्रियेष्वभिरक्ताश्च न मृत्युं गणयन्ति च । त्वत्प्रसादात्समेयुस्ते वरमेतदहं वृणे ॥ ८ ॥

मत्प्रियेषु च	"எனது கிருப்பவர் களிடையே	त्वत्प्रसादान्	நீதவரீரது அருள்சக்தி தரல்
अभिरक्ताः	அரளுக்கலாப்பற்றைக் கொண்டு	समेयुः	எழுவார்களாக.
		अहं	நான்
मृत्युं च	மரணத்தையும்	एतत्	இந்த
गणयन्ति न	மதியாதிருந்தார்கள்.	वरं	வரத்தை
ते	அவர்கள்	वृणे	வேண்டுகின்றேன்.

नीरुजो विव्रणांश्चैव सम्पन्नबलपौरुषान् । गोलाङ्गुलांस्तथैवक्षान्द्रुपिच्छामि मानद ॥९॥

मानदः	“கொளவத் தையளிப் பவரே!	निर्वणान् च	காலம் மற்றவர்களாகவும்
गोलाङ्गुलान्	வானர்களை யும்	सम्पन्नबल- पौरुषान् एव }	பூர்ணமான ஆற்றலும் ஆண்மை யும் கொண் டவர்களாகவும்
तथा एव	ஆவ்வண்ணமே		
कक्षान्	காடி களை யும்	द्रष्टुं	காண
नीरुजः	வேதனை யற்றவர் களாகவும்	इच्छामि	விளும்புகின்றேன்.

अकाले चापि मुख्यानि मूलानि च फलानि च । नद्यश्च विमलास्तत्र तिष्ठेयुर्यत्र वानराः ॥

वानराः	“வானர்கள்	मूलानि च	கிழங்குகளும்
यल	எங்கிலா	फलानि च	பழக்களும்
तत्र	அங்கு	विमलाः	நீர்மலமான
अकाले अपि च	அகாலத்திலுங்கூட	नद्यः च	நதிகளும்
मुख्यानि	சிறக்க	तिष्ठेयुः	இருக்கவேண்டும்.”

श्रुत्वा तु वचनं तस्य राघवस्य महात्मनः । महेन्द्रः प्रत्युवाचेदं वचनं प्रीतिलक्षणम् ॥११॥

महेन्द्रः	தேவேந்திரபகவான்	श्रुत्वा	செவிகாய்த்து
तु	அப்பொழுது	प्रीतिलक्षणं	பீதிபலமாகிய
महात्मनः	மஹாத்மாவாகிய	वचनं	திருமொழி ஒன்றை
तस्य	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
राघवस्य	ரூராவாது	प्रत्युवाच	புகன்றகுளிஞர்:
वचनं	விண்ணப்பத்திற்கு		

महानयं वरस्तात त्वयोक्तो रघुनन्दन । द्विर्वा नोक्तपूर्वं हि तस्मादेतद्भविष्यति ॥१२॥

तात	“அப்பா!	मया	என்னால்
रघुनन्दन	ரூராகவ,	द्विः	இருபிரகாரமாய்
त्वया	உன்னால்	उक्तपूर्वं न हि	சொல்லப்பட்டதே
उक्तः	கூறப்பட்ட	तस्मान्	ஆகையால் [பின்னை.
अयं वरः	இந்த வரமானது	एतत्	இது
महान्	மிகப்பெரிது.	भविष्यति	அப்படியே ஆகும்.

समुत्तिष्ठन्तु ते सर्वे हता ये युधि राक्षसैः । कक्षाश्च सहगोपुच्छा निकृत्ताननवाहवः ॥

युधि	“போரில்	कक्षाः	காடிகள்
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हताः	கொல்லப்பட்டார்
निकृत्ताननवाहवः	முக்கங்களும், கைகளு மறுக்கப்பட்டு	ते	அவர்கள்
सहगोपुच्छाः	வானர்களுடன்கூட	सर्वे च	பாவரும்
ये	எந்த	समुत्तिष्ठन्तु	எழுந்திருக்கட்டும்.

नीरुजो निर्णयैव सम्पन्नवल्पोरुपाः । समुन्थास्यन्ति हरयः पुष्पा निद्राक्षये यथा ॥

हरयः	" வரணர்கள்	पुष्पाः	தூய்வியவர்கள்
नीरुजः	வேதனை வற்றவர்களாகவும்	निद्राक्षये	வித்திரைகியின் முடிவில்
निर्णयः च	கரவற்றவர்களாகவும்	यथा	எவ்வண்ணமோ
सम्पन्नवल्- पोरुपाः एव	} பூர்ணமான ஆற்ற தூய் ஆண்டவர்களாக கொண்டவர்களாக வும்	समुन्थास्यन्ति	எழுவார்களே

सुहृद्विर्वाण्वयैश्चैव ज्ञातिभिः स्वजनैरपि । सर्वे एव समेध्यन्ति संयुक्ताः परया मुदा । १५॥

सर्वे एव	" பாவரும்	वर्णवैः एव	பந்துக்களோடும்
पथा	பாத	ज्ञातिभिः	நாதிக்களோடும்
मुदा	ஆனந்தத்தூடன்	स्वजनेः अपि	தம் இனங்களுடும்
संयुक्ताः	கடியவர்களாய்	समेध्यन्ति	இசைந்திரும்பார்கள்.
सुहृद्विः च	சிறிசகிதர்களுடும்		

अकाले पुष्पशबलाः फलरन्तश्च पादपाः । भविष्यन्ति महेश्वास नद्यश्च सलिलायुताः ॥

महेश्वास	" சிறந்த வில்லாஸியே,	फलरन्तः	பழங்கள் செறிந்தன
अकाले च	அகாலத்திலும்		வாகவும்
पादपाः	விருஷைக்கள்	नद्यः	நதிகள்
पुष्पशबलाः	புஷ்பங்கள் நிறைந்த எவரகவும்	सलिलायुताः च	சீர் திறந்தனவாகவும்
		भविव्यन्ति	ஆகும்.

सव्रणैः प्रथमं गात्रैः संवृत्तैर्निर्घणैः पुनः

॥ १७ ॥

ततः समुत्थिताः सर्वे सुप्तेव हरिपुङ्गवाः । ते समेत्य मुदा युक्ता राधवायाभ्यवादयन् ॥

ततः	அனந்தரம்	गात्रैः	காலகங்களுடன்
हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	सुप्तेव इव	சுக்கிவிட்டதுபோல
सर्वे	பாவரும்	समुत्थिताः	எழுந்தவர்களாய்
प्रथमं	முன்பு	मुदा	சந்தேதாதத்தூடன்
सव्रणैः	காபமுண்டிருந்து	युक्ताः	கூடவர்களாய்
पुनः	மீளவும்	ते समेत्य	உவர்கள் ஒன்றுகூடி
निर्घणैः	கடிய மற்றவைகளாய்	राधवाय	ஸீயாமுக்கு
संवृत्तैः	ஆண	अभ्यवादयन्	வணங்கித்தார்கள்.

तान् दृष्ट्वा युद्धनिहतान् पुनरेव समुत्थितान् । बभूवुर्वातराः सर्वे किमेतदिति विस्मिताः॥

युद्धनिहतान्	யுத்தத்தில் கொல்லப்	सर्वे	பாவரும்
तान्	அவர்களை [பட்ட	एतन्	இது
पुनः एव	மீளவும்	कि इति	என்ன என்று
समुत्थितान्	எழுந்தவர்களாய்	विस्मिताः	ஆச்சரியங்கொண்ட வர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து		
वातराः	வானர்கள்	बभूवुः	இருந்தவர்கள்.

काकुत्स्थं परिपूर्णार्थं दृष्ट्वा सर्वे सुरोत्तमाः । ऊचुस्ते प्रथमं स्तुत्वा स्तुवाहं सहस्रक्षमणम् ॥

ते	அந்த	सवहं	துதிக்குரியரான
सुरोत्तमाः	தேவச்சீரேந்தர்கள்	सहस्रक्षमं	ஸசந்தமணரோடுகூட விருக்கும் அவரை
सर्वे	யாவரும்	प्रथमं	முதலில்
काकुत्स्थं	சூரராமரை	स्तुत्वा	துதித்துவிட்டு
परिपूर्णार्थं	மனோரமம் திறைதேவ றப்பெற்றவராக	ऊचुः	{ பின்வருமாறு விண் ணப்பித்துக்கொண் டார்கள்:
दृष्ट्वा	கண்டு		

गच्छायोध्यापितो वीर विसर्जय च वानरान् । मैथिलीं सान्त्वयस्वैनामनुरक्तां तपस्विनीम् ॥

शत्रुघ्नं च महात्मानं मातृः सर्वाः परन्तप

॥ २१ ॥

परन्तप	"சத்ருசம்ஹாரகாரண	तपस्विनीं	நற்றவசீலையமாகிய
वीर	விம்ஹுபகவானே!	एनां	இந்த
इतः	இவ்விடத்திலின்றி	मैथिलीं	ஐதலிதேவியையும்
अयोध्यां	அயோத்திக்கு	महात्मानं	மகாத்மாவாகிய
गच्छ	சென்றருள்வீராக.	शत्रुघ्नं च	சத்ருக்ஷணரையும்
वानरान् च	வானரர்களையும்	मातृः	அன்னைமாதர்கள்
विसर्जय	விடைகொடுத்தனுப்பு வீராக.	सर्वाः	யாவரையும்
अनुरक्तं	அசஞ்சலப்பற்று கொண்டவரும்	सान्त्वयस्व	தேற்றியருள்வீராக."

भ्रातरं पश्य भरतं त्वच्छोकाद्दूतधारिणम् ।

एवच्छोकात् " தேவரீர்நிமித்தமான
கொசுத்தால்

वतधारिणं விருத்ததை
மேற்கொண்ட

भ्रातरं தம்பியாகிய

भरतं பரதரை

पश्य கண்டருள்வீராக.

अभिप्रेचय चात्मानं पौरान्नात्वा प्रहर्षय ॥

गत्वा சென்று
पौरान् நகரவாசிகளை
प्रहर्षय ஆனந்தப்படுத்து
வீராக.

आत्मानं च தேவரீருக்கும்
अभिप्रेचय திருமகுடாபிஷேகம்
கொண்டருள்வீராக."

एवमुक्त्वा तवामन्त्र्य रापं सौमित्रिणा सह । विमानैः सूर्यसङ्काशैर्हृष्टा जम्बुः सुरा दिवम् ॥

सुराः	தேவர்கள்	आमन्त्र्य	விடைபெற்றதாக கொண்டு
एव	மேற்கண்டவாறு	हृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்டவர் களாய்
उक्तवा	விண்ணப்பித்துவிட்டு	सूर्यसङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்த
सौमित्रिणा	ஸசந்தமணருடன்	विमानैः	விமானங்களால்
सह	கூட	दिवं	விண்ணுலகத்திற்கு
तं	அந்த	जम्बुः	சென்றார்கள்.
रामं	சூரராமரிடம்		

अभिवाद्य च काकुत्स्थः सर्वास्तांस्त्रिदशोत्तमान् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वासमाज्ञापयत्तदा ॥

काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	सर्वांश्च	யாவருக்கும்
भ्रात्रा	தம்பிரியாகிய	भाभवाद्य च	கமஸ்கரித் துலிட்டி
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு	तदा	அப்பொழுது
सह	கூட	वसं	தங்கியினைப்பாறு
तान्	அந்த		வதற்காக
त्रिदशोत्तमान्	தேவதரோஷ்டர்கள்	आज्ञापयन्	கட்டளைபிட்டார்.

ततस्तु सा लक्ष्मणरामपान्निता महाचमूर्हपुत्रना यशस्विनी ।
श्रिया उवलन्ती विरराज सर्वतो निशा प्रगतेव हि शीतगन्धिना ॥ २५ ॥

ततः	அப்பொழுது	सा	அந்த
हृष्टजना	களிப்புற்ற ஜனக்களை க்கொண்டதும்	महाचमूः	பெரும் சீரணமாளன்
यशस्विनी	புகழ்பெற்றதும்	शीतगन्धिना	சுகந்திப்பூ
सर्वतो	நாற்புறமும்	प्रगतेव	வளங்குகின்ற
श्रिया	திரியினால்	निशा	இரவு
उवलन्ती	ஜுவலிக்கின்றதும்	इव हि	எவ்வண்ணமோ
लक्ष्मणराम- पान्निता तु	லக்ஷ்மணராலும் ஸ்ரீ ராமராலும் பரிபாலி க்கப்பட்டதுமான	विरराज	விளங்கிற்று.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्रयोविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 20300

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 5625

चतुर्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः—தந்திர்புத்தமாளக்காவது ஸர்க்கம். ॥ २२४ ॥

श्रीरामस्य विभीषणसत्कारः—ஸ்ரீராமனா விபீஷணர் உபசரிப்பது.

तां रात्रिमुपितं राधं सुखोत्थितपरिन्दमम् । अत्रयत्पाञ्जलिर्वाक्यं जयं वृष्टा विभीषणः ॥

तां	அந்த	विभीषणः	விபீஷணர்
रात्रिं	ராத்திரிகைய	प्राजलिः	அஞ்சலிதலஸ்தராய்
उपितं	கழித்து	जयं वृष्टा	'ஜய விஷயி பல'
सुखोत्थितं	கவலாய் கழித்து கிய	व.क्यं	கண்டு முதலில் கூறி
परिन्दमम्	சற்றுநாள் தூரமாகிய	अप्रीत्य	விண்ணப்பமொன்றை
राधं	ஸ்ரீராமரிடம்		பின்வருமாறு தெரி யித் துக்கொண்டார் :

स्नानानि चाङ्गराणि वस्त्राण्याभरणानि च ।
 चन्दनानि च दिव्यानि माल्यानि विविधानि च ॥ २ ॥
 अलङ्कारविशेषा नार्यः पद्मनिभेषणाः ।
 उपस्थितास्त्वां विधिवत्स्नापयिष्यन्ति राघव ॥
 प्रतिगृहीष्व तत्सर्वं मदनुग्रहकाम्यया ॥ ३ ॥

राघव अलङ्कारविदः	“ श्रीराम ! அலங்காரிப்பதில் ரிபு ணர்களும்	मदनुग्रहकाम्यया	என்னை அநுஹந்திக்கத் திருவுள்ளக்கொண்டு
पद्मनिभेषणाः च	தாமரைப்புஷ்பங்களை பொத்த கண்டனா டைபவர்களுமான	स्नानानि च अङ्गराणि वस्त्राणि आभरणानि च दिव्यानि चन्दनानि च विविधानि माल्यानि च सर्वं प्रतिगृह्णीष्व	ஸ்காணக்களையும் மேனிப்பூச்சுகளையும் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் சிறந்த சந்தனங்களையும் பலகளை மாலிகளையும் ஆகிய அனை எல்லாவற்றையும் அக்கிரித்தருள் வீராக.”
इमाः नार्यः उपस्थिताः त्वां विधिवत् स्नापयिष्यन्ति	இந்த மடந்தையர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். தேவர்களுக்கு முறைப்படி அபிஷேகஞ்செய்திப் பார்கள்.		

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणम् । हरीन्सुग्रीवमुख्यांस्त्वं स्नानेनाभिनिमन्त्रय ॥

तु एवं उक्तः काकुत्स्थः विभीषणं	அப்பொழுது மேற்கண்டவாறு விஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட சூராமர் விபீஷணரைப் பார்த்து	स्व सुग्रीवमुख्यान् हरीन् स्नानेन अभिनिमन्त्रय	“ஃ சுகீவன் முதன்மை யாகக்கொண்ட வானரர்களை ஸ்காணத்தால் அபிநிமன்சய
प्रत्युवाच	பின்வகுமாறு புகன்ற குறிஞர்:		உபசரிப்பாயாக.

स तु ताम्यति धर्मान्मा मम हेतोः सुखोचितः । सुकुमारो महाबाहुः कुमारः सत्यश्रवः ॥

तु सः धर्मान्मा महाबाहुः सुकुमारः सुखोचितः	“இப்பொழுது அந்த தர்ம தமரவும் மகாபாருவும் கட்டழகனும் சுகத்திற்கே உரியவ னும்	सत्यश्रवः कुमारः मम हेतोः ताम्यति	{ ஸத்யத்தையே நூதற் கும் மேம்பட்டதாய்க் கொண்டவனுமான குழந்தை பரதன் என்காரணமாய் தனித்துக்கொண்ட ருக்கிருவர்.
---	--	--	---

तं विना कैकयीपुत्रे भरतं धर्मचारिणम् । न मे स्नानं बहुमतं वस्त्राभरणानि च ॥ ६ ॥

तं	" அந்த	स्नानம்	ஸ்நானமும்
कैकयीपुत्रे	கைகேயிரீதவியாரின்	बहुमतं न	கிரும்பப்படவில்லை.
	புதல்வனுடைய	वस्त्राणि	வஸ்திரங்களும்
धर्मचारिणं	தர்மசீர்டனான	अभरणानि	ஆபரணங்களும்
भरतं विना	பரதனை விடுத்து	च	அப்படியே கிரும்பப்
मे	எனக்கு		படவில்லை.

इत एव पथा क्षिप्रं प्रतिगच्छामि तां पुरीम् । अयोध्यामागतो ह्येष पन्थाः परमदुर्गमः ॥७॥

इतः	" இந்த	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
पथा एव	மசர்க்கமாகவே	आगतः	செல்லும்
तां पुरीं	அந்த நகருக்கு (அயோத்திக்கு)	एषः	இந்த
क्षिप्रं	கிரைவாய்	पन्थाः हि	மசர்க்கமாக
प्रतिगच्छामि	கிரும்பிச்செல்கின் தேன்.	परमदुर्गमः	செல்லக் கஷ்டமான து.

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थं मयुवाच विभीषणः । अह्ना त्वां मापयिष्यामि तां पुरीं पारिवारमज्ज ॥

तु	அப்பொழுது	पारिवारमज्ज	" சக்கிரவர்த்தி கிரும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	त्वां	தேவரீசர் [கனூசர்!
उक्तः	மொழிந்தருளப்பட்ட	तां	அந்த
विभीषणः	விபிஷணர்	पुरीं	பட்டணத்திற்கு
काकुत्स्थं	காகுதஸ்தம்பரர் து	अह्ना	ஒரு பகலிலேயே
मयुवाच	பின்வருமாறு கிண்ண ப்பித்துக்கொண்டார்:	मापयिष्यामि	எழுந்தருளச்செய் கிந்தேன்.

पुष्पकं नाम भद्रं ते विमानं सूर्यसन्निभम् । मम भ्रातुः कुबेरस्य रावणेनाहृतं वलान् ॥

भद्रं ते	" தேவரீர் கிருபை	पुष्पकं नाम	புஷ்பகமென்ற
मम	எனது [பெருகட்டும்.	विमानं	கிமானமானது
भ्रातुः	தமையனாகிய	रावणेन	ராவணனால்
कुबेरस्य	குபேசரது	वलान्	பலக் கார்பாய்
सूर्यसन्निभं	சூர்யனை நிகர்ந்த	आहृतम्	கொண்டுவரப்பட்டது.

हृतं निजित्य संग्रामे काम्पं दिव्यमुत्तमम् । त्वद्यै पालितं चैतत्तिष्ठत्यनुत्तिक्रम ॥ १० ॥

अनुत्तिक्रम	" ஒப்பற்ற பிரதர்பம் கொண்டவசை!	उत्तमं	சிறந்ததம்
संग्रामे निजित्य	போரில் வென்று	दिव्यं	தெய்வத்தன்மைபுற்ற தமையன்
हृतं	கொண்டுவரப்பட்ட புதல்	एतत्	இது (கிமானம்)
काम्पं	நிலை தகைய சொல்ல வல்லதும்	एद्यै च	தேவரீசர்களாகவே
		पालितं	சாதிக்கப்பட்டு
		तिष्ठति	காத்திருக்கிறது.

तदिदं मेघसङ्काशं विमानमिह तिष्ठति । तेन यास्यसि यानेन त्वमयोध्यां गतञ्चरः ॥

तव्	"அந்த	१३	தேவரீரீ
इदं	இந்த	तेन	அந்த
मेघसङ्काशं	மேகந்னைதயொத்த	यानेन	விமானத்தால்
विमानं	விமானம்	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
इह	இங்கு	गतञ्चरः	நிக்நிந்தையராக
तिष्ठति	காத்துநிற்கின்றது.	यास्यसि	எழுந்தருள்வீராக.

अहं ते यद्यनुयायो यदि स्मरसि मे गुणान् । वस तावदिह माइ यवस्ति मयि सौहृदम् ॥

माइ	"போதிவாரோ!	स्मरसि यदि	திருவுளத்தில் கொள் வீராகில்
अहं	அடியேன்	मयि	அடியேனிடம்
ते	தேவரீரால்	सौहृदं	அன்பானது
अनुयायः यदि	அனுக்காணிக்கப்பாத் திரணுகில்	अस्ति यदि	இருக்குமராகில்
मे	அடியேனது	इह	இங்கு
गुणान्	குணக்களை	तावत्	இப்பொழுது
		वस	வஸித்தருள்வீராக.

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया । अर्चितः सर्वकामैस्त्वं ततो राम गमिष्यसि ॥

राम	"ஸ்ரீராம!	वैदेह्या अपि च	ஐானகிதேவியோடும்
त्वं	தேவரீரீ	सर्वकामैः	ஸர்வபோகக்களரஹும்
भ्रात्रा	தம்பியாகிய	अर्चितः	பூஜிக்கப்பட்டவராய்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு	ततः	அதன்பின்னர்
सह	கூடவும்	गमिष्यसि	எழுந்தருள்வீராக.
भार्यया	தர்மபத்னியான		

श्रीतियुक्तस्य मे राम ससैन्यः समुहद्रुणः । सत्क्रियां विहितां तावद्द्रुहाण त्वं मयोद्यताम् ॥

राम	"ஸ்ரீராம!	मे	என்னிடம்
त्वं	தேவரீரீ	तावत्	இப்பொழுது
ससैन्यः	சைன்யக்களோடு கூடவும்	मया	அடியேனால்
समुहद्रुणः	சண்டர்களோடு கூடவும்	विहितां	செய்யப்பட்டும்
श्रीतियुक्तस्य	வழுவாப்பந்து கொண்ட	वयतां	சித்தமாயிருக்கும்
		सत्क्रियां	உபகாரணமாய்
		गृहाण	எற்றுக்கொண்டருள் வீராக.

प्रणयाद्बहुमानाच्च मोहदेन च राघव । प्रसाद्यामि प्रप्योऽहं न खल्वाज्ञापयामि ते ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	मोहदेन च	மட்டுமேஹும்
प्रैवः	தவனாகிய	प्रसाद्यामि	வேண்டிக்கொள்கின்
अहं	என்	ते	தேவரீருக்கு [தேன்.
प्रणयात्	அன்பானத்தாலும்	अज्ञापयामि न	வருந்துகொள்கவில்லை.
बहुमानान् च	வெருமானத்தாலும்	खतु	இது சத்யம்.

एवमुक्तस्ततो रामः प्रत्युवाच विभीषणम् । रक्षसां वानराणां च सर्वेषां चोपशृण्वताम् ॥

पूर्वं	இன்புறமை	सर्वेषां च	யாவரும்
उक्तः	கேள்வியைப்பிடிக்கப்பட்ட	उपशृण्वतां	கேட்கையில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	विभीषणं	விபிஷணரைப் பார்த்து
ततः	அப்பொழுது	प्रद्युवाच	பின்வருமாறு மறுபொ ழி புதல்வருகினார்:
रक्षसां	அரக்கர்களும்		
वानराणां च	வானரர்களும்		

पूजितोऽहं त्वया सौम्य साचिव्येन परन्तप । सर्वात्मना च वेषाभिः सौहृदेनोत्तमेन च ॥

सौम्य	“ புண்பசிலனே !	वेषाभिः च	செயல்களாலும்
परन्तप	சத்ருமைநிறாக !	उत्तमेन	சிறந்த
अहं	நான்	सौहृदेन च	கம்பிணாலும்
त्वया	உன்னால்	सर्वात्मना पूजितः	முற்றும் கௌரவிக்க ப்பட்டேன்.
साचिव्येन	மந்திராளோசனையா லும்		

न खल्वेतन्न कुर्यां ते वचनं राक्षसेश्वर । तं तु मे भ्रातरं द्रष्टुं भरतं त्वरते मनः ॥ १८ ॥

मां निर्वर्तयितुं योऽसौ चित्रकूटमुपागतः । शिरसा याचतो यस्य वचनं न कृतं मया ॥

कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् । गुरुंश्च सुहृदश्चैव पौरांश्च तनयैः सह ॥

राक्षसेश्वर	“ ராக்ஷஸமன்னு !	कृतं न	கொள்ளப்படவில்லை யா
ते	உனது	तं	அந்த
पुत्रव	இந்த	भ्रातरं	தம்பியாகிய
वचनं	விண்ணப்பத்தை	भरतं	யாசையும
कुर्यां न	கொள்ளமாட்டே னென்பது	कौसल्यां च	கௌசல தேவியை யும்

न खलु	இல்லவே இல்லை.	सुमित्रां च	சும்மீத்ர தேவியை யும்
तु	ஆயினும்	यशस्विनीं	யசஸ்திரியியை
यः	எந்த	कैकेयीं	கைகேயி தேவியை யும்
असौ	இவன்	गुरुं च	குரூர் உட்களையும்
मां	என்னை	सुहृदः एव च	சுஹ்ருட்களையும்
निर्वर्तयितुं	நிறும்ப ஆழைக்கூச் செல்வதற்கு	तनयैः सह	புத்திரர்களுடன் கூடிய பட்டணத்து ஐனங் களையும்

चित्रकूटं	சித்திரகூடத்திற்கு	पौरान् च	பட்டணத்து ஐனங் களையும்
उपागतः	வந்தாரனோ	इष्टं	காண
शिरसा	முடித்துக்கூறி	मे	எனது
याचतः	வேண்டிக்கொள்ளும்	मनः	மனப்பாணது
यस्य	எவனது	वरते	துடிக்கின்றது.
वचनं	விண்ணப்பமாவது		
मया	வன்னால்		

उपस्थापय मे क्षिप्रं विमानं राक्षसेश्वर । कृतकार्यस्य मे वासः कथंस्विदिह संमतः ॥

राक्षसेश्वर	" २२ சுதனமன் னு!	கृतகார්ය	மேற்கொண்ட காரிய
विमानं	விமானத்தை	मे	தனது முடி தீதுகூறிட்ட
क्षिप्रं	கிரைவாய்	इह	எனக்கு
मे	எனக்கு	वासः	இவ்விடத்தில்
उपस्थापय	அருகில் கொண்டுவந்து	कथंस्वित्	வாஸமரணது
	கிறுத்துவாயாக.	संमतः	எப்படி தீதரன்
			ஸம்மதமாகும்?

अनुजानीहि मां सौम्य पूजितोऽस्मि विभीषण । मन्युर्न खलु कर्तव्यस्त्वरितं त्वाऽनुमानये॥

सौम्य	" புண்பு தமரே!	मन्युः खलु	கேரபமே
विभीषण	விபிஷண!	कर्तव्यः न	கொள்ள தக்கதன்று.
पूजितः अस्मि	பூஜிக்கப்பட்டுகிட்ட	एवा	உன்னிடம்
मां	எனக்கு [தேன்.	स्वरितं	கிரைவாக
अनुजानीहि	விடைகொடுப்பாயாக.	अनुमानये	விடைகொடுக்கின்றேன்."

राघवस्य तच्चः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो विभीषणः । तं विमानं समादाय तूर्णं प्रतिनिवर्तत ॥
 ततः काञ्चनचित्राङ्गं वैदूर्यमयवेदिकम् । कूटगारैः परिक्षिप्तं सर्वतो रजतप्रभम् ॥ २४ ॥
 पाण्डुराभिः पताकाभिर्ध्वजैश्च समलंकृतम् । शोभितं काञ्चनैर्हर्म्यैर्होमपद्मविभूषितम् ॥ २५ ॥
 प्रकीर्णं किङ्किणीजालैर्मुक्तामणिगवाक्षितम् । घण्टाजालैः परिक्षिप्तं सर्वतो मधुरस्वनम् ॥
 यन्मेरुशिखिराकारं निर्मितं विश्वकर्मणा । बहुभिर्भूषितं हर्म्यैर्मुक्तारजतसन्निभैः ॥ २७ ॥
 तलैः स्फाटिकचित्राङ्गैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः । महार्हास्तरणोपैतरुपद्मं महाधनैः ॥ २८ ॥

राक्षसेन्द्रः	சுதனமன் னனுதிய	पाण्डुराभिः	வெளிநிற
विभीषणः	விபிஷணர்	पताकाभिः	நிகாண்களா னும்
राघवस्य	பூராமரது	ध्वजैः च	கொடிக்களா னும்
तच्चः	தீருமொழிக்கு	समलंकृतं	அலங்கரிக்கப்பட்ட
श्रुत्वा	செவிகாந்தி		தும்
तवः	அப்பொழுது	काञ्चनैः	எவ்வண்ணைய
		हर्म्यैः	உப்பரிக்கைகளால்
काञ्चनचित्राङ्गं	{ பொன்னுலினைதக்கப் பட்ட அருகிகொண் டதம்	शोभितं	அழகுற்று கிரைக்குவ தும்
वैदूर्यमयवेदिकं	ககர்ப்பமயமண மேடைகளுந்ததும்	होमपद्म- विभूषितं	{ பொன்றாமரை மணர் களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தும்
कूटगारैः	மண்டபக்களால்	किङ्किणीजालैः	சுதக்கைகள் தாக்களால்
परिक्षिप्तं	நினைந்த தும்	प्रकीर्णं	நினைந்த தும்
सर्वतो	எங்கும்		
रजतप्रभं	வெள்ளிஒளிகொண்ட தும்		

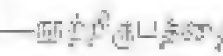

सुकामि- गवाक्षि	முக்கனகனரலும் ரக்கனகனரலும் இனமுத்த இன்னல் களுற்றதும்	इषि. भुवि	இஷிமரடக்கனரல் அழகாய் வினக்குவ தும்
घण्टाजालैः परिक्षिं सर्वतः ससुरस्त्रे	மணிவரிசைகளால் நிறைந்து எங்கும் இளையவேலை கொண்டதும்	रफाटि रुचिसाङ्गैः सर्वैः महाशीलाणोदसैः महाचनैः वैदूर्यैः च	படிக்கத்தகளைமற்ற தகைகளோடும் சிறந்த விரிப்புகள் விரி க்கப்பட்டவைகளும் விரியுயர் தவைகளும் வைபரியிகழக்கப் பெற்றவைகளையுடைய சிறந்த ஆஸைக்க ளோடு
विश्वकर्मणा मेरुशिखराकारं	விசுவகர்மா விசுவம் மேருபர்வதசிகரத் திற்கொப்பாய்	उपसन्नं तं विमानं समादाय तृणै पशुनिवर्षण	உடியதுமாகிய அந்த விமானத்தை கொடுத்ததிகொண்டு விசுவாய் கொண்டுவந்தார்.
निर्मितं यन्	செய்யப்பட்டது எதுவே அதாகிற தும்		
सुकारजससिम्भैः बहुभिः	முத்தூக்களுக்கும் வெ ள்கிக்கும்ஒப்பான பல		

उपस्थितमनाभूयं तद्विमानं मनोजवम् । निवेदयित्वा रामाय तस्थौ तत्र विभीषणः ॥

उपस्थितः विभीषणः रामाय अनास्थं मनोजवं	அப்பொழுது விபிஷணர் ராமரிடம் ஒப்பற்றதும் மனோஜவக்கொண் டதுமாகிய	तत् विमानं उपस्थितं निवेदयित्वा तस्थौ	அந்த விமானத்தை உத்தேசப்பதாய் நிவேதனத்த காந்ததென்றார்.
---	---	---	---

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे चतुर्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 20329 युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 5654

पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः— ॥ २२५ ॥
वानरसेनासंमाननम्— (வானரசேனாசனாசனம்— உத்தேசப்பதாய்).

उपस्थितुं तु तं दृष्ट्वा पुष्पकं पुष्पभूषितम् । अविदूरस्थितो रामं पशुवाच विभीषणः ॥

अविदूरस्थितः विभीषणः रामं दृष्ट्वा तं पुष्पभूषितं	அருகில் இருக்கும் விபிஷணர் ராமரைப் பார்த்த அந்த புஷ்பகங்கரணங்களைக் கொண்ட	पुष्पकं उपस्थितं तु पशुवाच	புஷ்பககர்மானத்தை வந்துவிட்டதாய் து அப்பொழுது விண்ணப்பித்ததன் கொண்டார்.
---	---	-------------------------------------	---

स तु बद्धाञ्जलिः प्रहो विनीतो राक्षसेश्वरः । अब्रवीच्चरयोपेतः किं करोमीति राघवम् ॥

ச:	அந்த	உபேதா	பாபாப்புடன்
प्रहो:	பக்திகொண்டவரும்	उपेतः	கடியவராய்
विनीतः तु	வினாயசம்பன்னரு மான	राघवं	ஸ்ரீராமரிடம்
राक्षसेश्वरः	ராக்காஷமன்னர்	किं करोमि	'அடியென் செய்கிற என்று [தென்ன]
बद्धाञ्जलिः	கைகடப்பிக்கொண்டு	इति	வினாயினார்.
		अब्रवीत्	

तमब्रवीन्महातेजा लक्ष्मणस्योपसृध्वतः । विमृश्य राघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतम् ॥

महातेजा:	மகாதேஜன் விசாகிய	तं	அவரை
राघवः	ஸ்ரீராமர்	स्नेहपुरस्कृतं	அன்பு தரும்பிய
विमृश्य	ஆலோசித்து	वाक्यं	கொல்லொன்றை
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணர்	इदं	பின்வருமாறு
उपसृध्वतः	தேட்டுக்கொண்டிருக்க கையில்	अब्रवीत्	புகன்றருளினார்:

कृतप्रयत्नकर्माणो विभीषण वनौकसः । रत्रैरथैश्च विविधैर्भूषणैश्चापि पूजय ॥ ४ ॥

विभीषण	" விபிஷண !	अथैः च	பொருள்களாலும்
कृतप्रयत्नकर्माणः	முடிக்கப்பட்ட அரிய செயல்களுடைய	विविधैः	பலவகை
वनौकसः	வானரர்களை	भूषणैः च अपि	ஆபரணங்களாலும்
रत्रैः	ரத்னங்களாலும்	पूजय	உபசரிப்பாயாக.

सहैभिरजिता लङ्का निर्जिता राक्षसेश्वर । हृष्टैः प्राणभयं त्यक्त्वा संग्रामेष्वनिवर्तिभिः ॥

राक्षसेश्वर	" ராக்காஷமன்ன !	संग्रामेषु	போர்களில்
अजिता	வெல்லப்படாத	अनिवर्तिभिः	புறங்கொடாதவர்களு மீள்
लङ्का	இலங்கையானது	एभिः सह	இவர்களுடன் கூடி (வானரர்களுடன்)
प्राणभयं	உயிரில் பயத்தையும்	निर्जिता	ஐதிக்஑ப்பட்டது.
त्यक्त्वा	விட்டுவிட்டுழித்து		
हृष्टैः	உதேவாறுக்கொண்ட வர்களும்		

त इमे कृतकर्माणः पूजयन्तां सर्वानराः । धनरत्नप्रदानेन कर्षेपां सफलं कुरु ॥ ६ ॥

कृतकर्माणः	" செய்துகொண்ட காரிய ங்களை செய்துமுடித்த அந்த	पूजयन्तां	உபசரிக்கப்பட்டும்.
ते	இந்த	एषां	இவர்களுடைய
इमे	எல்லா வானரர்களும்	कर्षे	காரியத்தை
सर्वानराः	பொருள்களுடைய வும் இரத்தினங்களு டையவும்கொண்டவரல்	सफलं	பயன்பெற்றதாய்
धनरत्नप्रदानेन		कुरु	செய்வாயாக.

एवं सम्मानिताश्चैते मानार्हा मानद त्वया । भविष्यन्ति कृतज्ञेन निर्भृता हरियूथपाः ॥७॥

मानद	"மரியாதைதரணிப்ப வனை !	கூடென	செய்கள் நியுணர்ந்தவ
मानार्हाः	கொஞ்ச திக்புரிவர் களரண	உயா	உன்னால் [ஊதிய
पूने	ஆந்த	एवं	மேற்கண்டவாறு
हरियूथपाः च	வரலாசேனைந்தனைவர் கனும்	संमानिताः	கொள்கிறக்கப்பட்ட வர்களாய்
		निर्भृताः	கந்திதாவதற்கொண்ட
		भविष्यन्ति	ஆவார்கள். [வர்களாய்

त्यागिनं संग्रहीतारं सानुक्रोशं यशस्विनम् । सर्वे त्यागवगाच्छन्ति ततः संवोधयाम्यहम् ॥

सर्वे	"யாவரும்	यशस्विनं	புகழ்மிக்கவனாயும்
त्यागिनं	உன்னை	अवगाच्छन्ति	ஆழிவர்கள்.
संग्रहीतारं	கொண்டவரவியாயும்	ततः	ஆகையால்
सानुक्रोशं	ஆதரிப்பவனாயும்	अहं	நான்
	தனையுள்ளவனாயும்	सम्बोधयामि	எடுத்தவரைக்கின் மேன்.

हीनं रतिगुणैः सर्वैरभिहन्तारमाह्वे । त्यजन्ति वृपतिं सैन्याः संविश्राप्तं नरेश्वरम् ॥९॥

रतिगुणैः	"மனதைக்களிப்படுக் கும் குணங்கள்	नरेश्वरं	இளங்குருக்கதிபதியு
सर्वैः	யாவற்றாலும்	वृपतिं	ஆர்ச [மான்
हीनं	குன்வனும்	सैन्याः	மன்னை
आह्वे	மேளில்	संविश्राः	சைவன்பங்கள் மனம் குன்றியவர் களாய்
अभिहन्तारं	மேலிடுபவனும்	त्यजन्ति	சகல தேவன்யர்கள்.

एवमुक्तस्तु रामेण वानरांस्तान्विभीषणः । रत्नार्थैः संविभागेन सर्वानेवाभ्यपूजयत् ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	सर्वान् पूज	யாவரையும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	संविभागेन	ஒகைதப்படிவாய்
उक्तः	கொல்லப்பட்ட	रत्नार्थैः	தகவர்களாலும் பொருள்களாலும்
विभीषणः तु	விபிஷணரும்	अभ्यपूजयत्	பூஜித்தார்.
तान्	ஆந்த		
वानरान्	வானரர்கள்		

ततस्तान्पूजितान्दृष्ट्वा रत्नैरथैश्च यूथपान् । आसुरोह ततो रामस्तद्विमानमनुत्तमम् ॥ ११ ॥

अङ्कनादाय वैदेहीं लज्जमानां यशस्विनीम् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विक्रान्तेन धनुष्मता ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	रत्नैः	தகவர்களாலும்
ततः	அப்பொழுது	अर्थैः च	பொருள்களாலும்
तान्	ஆந்த	पूजितान्	பூஜிக்கப்பட்டவர் களாய்
यूथपान्	யுதனைந்தனைவர் கொ		

दृष्ट्वा	கவனித்து	यस्मिन्	இரத்திமதியுமாகிய
ततः	அதன்மேல்	वेदेही	ஜானகிதேவியை
आत्ता	தம்பியும்	अङ्गुल	மடியீது
विक्रान्तेन	பராக்ரமசாலியும்	आदाय	கொண்டு
पुनश्च	மீள்வாளியுமாகிய	तन्	அந்த
लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணருடன்கூட	अनुचमं	சிறந்த
लज्जमानां	ஸஜ்ஜைகொண்டவ ளும்	विमानं	விமானத்தின்மீது
		आश्रोह	வந்திரார்.

अत्रवीच विमानस्थः पूजयन्सर्ववानरान् । सुग्रीवं च महावीर्यं काकुत्स्थः सविभीषणम् ॥

विमानस्थः	விமானத்தில் வீற்றி	सर्ववानरान् च	எல்லா வானரர்
काकुत्स्थः	கூராமர் [கூக்கும்		கணையும்
महावीर्यं	மகாவீர்யவானுடைய	पूजयन्	கொண்டாடியவராய்
सविभीषणं	விபிஷணருடன் கூடிய	अमवीत्	பின்வருமாறு புகள்
सुग्रीवं च	சுகரீகணையும்		தருவினார்;

मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरोत्तमाः । अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं प्रतिगच्छत ॥ १४ ॥

भवद्भिः	உங்களால்	वानरोत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்
मित्रकार्यं	மித்திரர்களின்	सर्वे	யாவரும்
	கடனமயானது	मया	என்னால்
इदं	இப்பொழுது	अनुज्ञाताः	விடைகொடுக்கப்பட்ட
कृतं	செய்துமுடிக்கப்பட்ட	यथेष्टं	சகமாய் [டவர்களாய்
	டது.	प्रतिगच्छत	சென்றுவருங்கள்.

यत्तु कार्यं वयस्येन सुहृदा वा परन्तप । कृतं सुग्रीव तत्सर्वं भवताऽधर्मभीरुणा ॥ १५ ॥

परन्तप	சத்ருஸம்ஹாசகராகிய	कार्यं	செய்யப்படவேண்டிய
		तत्	அது [யதோ
सुग्रीव	சுகரீவ!	सर्वं तु	எல்லாமும்
वयस्येन	நன்பனால்தானாகட்டும்	अधर्मभीरुणा	அதர்மத்தில் அச்சம்
सुहृदा वा	பக்திகொண்டவனால்	भवता	உன்னால் [கொண்ட
	தானாகட்டும்	कृतम्	செய்துமுடிக்கப்பட்ட
यत्	எது		டது.

किष्किन्धां प्रतियाहाशु स्वसैन्येनाभिसंहृतः ॥ १६ ॥

स्वसैन्येन	தனதுசேனையால்	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
अभिसंहृतः	சூழப்பட்டவனால்	आशु	விசைவராய்
		प्रतियाहि	திரும்பிச்செல்வாயாக.

स्वराज्ये वस लङ्कायां मया दत्ते विभीषण । न त्वां धर्षयितुं शक्ताः सेन्द्रा अपि दिवोकसः ॥

விभीஷண	"கிபிஷண!	त्वां	உன்னை
मया	என்னால்	सेन्द्राः	இந்திரனுள் எரிட்ட
दत्ते	கொடுக்கப்பட்ட	दिवौ हसः अपि	தேவர் களும்
स्वराज्ये	சொக்தரரசுமகான	धर्षयितुं	தகைக்க
लङ्कायां	இலங்கையில்	शक्ताः न	வல்லா வல்லர்.
वस	வசிக்குவருவாயாக.		

अयोध्यां प्रतिवास्यामि राजधानीं पितुर्मम । अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि सर्वाभामन्त्रयापि वः ॥

मम	"எனது	अभ्यनुज्ञातुं	விடைகொடுக்க
पितुः	தந்தையாரது	इच्छामि	வேண்டுகிறேன்.
राजधानीं	ரரசுகளையாகிய	वः	உங்கள்
अयोध्यां	அயோத்திக்கு	सर्वान् च	யாவரிடமும்
प्रतिवास्यामि	செல்வேன்.	आम वयामि	சொல்லித்தொல்லின் றேன்."

एवमुक्त्वास्तु रामेण वानरास्ते महाबलाः । उच्युः प्राञ्जलयो रामं राजसस्य विभीषणः ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	विभीषणः च	கிபிஷணரும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्राञ्जलयः	அஞ்சலிஹஸ்தர் களாய்
उक्ताः	சொல்லப்பட்ட	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
ते	அந்த	उच्युः	{ பின்வருமாறு வின் ணப்பித்துக்கொண் டார்கள்:
महाबलाः	மகாபலகாலிகளான		
वानराः तु	வானரர்களும்		
राजसः	அரக்கராகிய		

अयोध्यां गन्तुमिच्छामः सर्वात्रयतु नो भवान् । उच्युक्ता विचरिष्यामो वनानि नगराणि च ॥

अयोध्यां	"அயோத்திக்கு	गन्तुं	வர
गन्तुं	வர	उच्युक्ताः	அழைத்துச்செல் விராக.
इच्छामः	கிரும்புகின்றோம்.	वनानि	வனங்களைக்கொண்டவர்
भवान्	தேவரீர்	नगराणि च	காடுகளிலும் [களாய்
नः	எங்கள்	विचरिष्यामः	நகரங்களிலும் சந்துசரிப்போம்.
सर्वान्	எல்லோரையும்		

दृष्ट्वा त्वामभिषेकार्द्रं कौसल्यामभिवाद्य च । अचिरेणागमिष्यामः स्वान् गृहान् कृपतेः सुत ॥

दृष्ट्वा	"சக்கிரவர்த்தியின்	कौसल्यां	கௌசலாதேவியை
त्वामभिषेकार्द्रं	கிருக்குமாரசே, தேவரீரை	अभिवाद्य च	நமஸ்கரித்துகிட்டும்
दृष्ट्वा	பட்டாபிஷேகவர்	अचिरेण	சிக்கிரமாகவே
	செய்யப்பட்டவராய்	स्वान् गृहान्	எங்களது வீடுகளுக்கு
	தரிசித்துகிட்டும்	आगमिष्यामः	கிரும்பிச்செல்லோர்."

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा वानरैः सविभीषणैः । अब्रवीद्राघवः श्रीमान्ससुग्रीवविभीषणान् ॥

सविभीषणैः	கிரிஷ்ணருள்வரிட்ட	तु	அப்பொழுது
वानरैः	வானரர்களால்	ससुग्रीव-	} ஸசுக்ரீவனுடனும்
एवं	மேற்கண்டவாறும்	विभीषणान्	
वक्तुः	கிஞ்சுரபிக்கப்பட்ட		கூடகிருக்கும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும் [வரும்]		அவர்களைப்பார்ந்து
श्रीमान्	ஸ்ரீமான்னுமாகிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொ
राघवः	ஸ்ரீராமர்		ழிந்தருளினார் :

प्रियात्प्रियतरं लब्धे यदहं समुहजनः । सर्वैर्भवद्भिः सहितः प्रीतिं लप्स्ये पुरीं गतः ॥

अहं	"நான்	प्रीतिं	சந்தோஷத்தை
भवद्भिः	உங்கள்	लब्धे	அடைவேன்.
सर्वैः सहितः	யாவரோடும்சுடி	यत्	என்ற இக்காரணத்
समुहजनः	நண்பர் வாக்கத்து		தால்
	டன் கூடியவனும்	प्रियात्	ஆனந்தத்தினும்
पुरीं	நகருக்கு	प्रियतरं	மிக்க ஆனந்தமானது
गतः	சென்று	लब्धम्	அடையப்பட்டது.

श्लिष्यमारोह सुग्रीव विमानं वानरैः सह । त्वभ्यारोह सामात्यो राक्षसेन्द्र विभीषण ॥

सुग्रीव	"சுக்ரீவ,	राक्षसेन्द्र	ஆரக்கமன்னனாகிய
वानरैः सह	வானரர்களுடன்கூட	विभीषण	கிரிஷ்ண !
श्लिष्यं	கிரைவாய்	सामात्यः	மக்கிரிமர்களுடன்
विमानं	விமானத்தில்	सह	நீயும் [கூட
आरोह	ஏறுவாயாக.	अभ्यारोह	ஏறுவாயாக."

ततस्तत्पुष्पकं दिव्यं सुग्रीवः सह सेनया । अभ्यारोहस्वरञ्छीघ्रं सामात्यश्च विभीषणः ॥

ततः	அப்பொழுது	अभ्यारोहन्	ஏறிக்கொண்டான்.
सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	सामात्यः	மக்கிரிமர்களுடன்
सेनया सह	சேனையுடன்கூட		கூட
शीघ्रं	கிரைவாய்.	विभीषणः	கிரிஷ்ணரும்
तत्	அந்த	त्वरन्	குரிதராய்
दिव्यं	உத்தமமான	च	அவ்விதமே ஏறிக்
पुष्पकं	புஷ்பகவிமானத்தில்		கொண்டார்.

तेष्वारूढेषु सर्वेषु कौबेरं परमासनम् । राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपात विहायसम् ॥ १६ ॥

तेषु	அவர்கள்	राघवेण	ஸ்ரீராமரால்
सर्वेषु	யாவரும்	अभ्यनुज्ञातं	ஆஞ்சுரபிக்கப்பட்ட
आरूढेषु	ஏறிக்கொண்டவள்		தாய்
कौबेरं	குபேரரை [வில்]	विहायसम्	ஆகாயத்தில்
परमासनं	விமானமானது	उत्पपात	கீழ்ப்பித்து.

ययौ तेन विमानेन हंसयुक्तेन भास्वता । प्रहृष्टश्च प्रतीतश्च ययौ रामः कुबेरवत् ॥ १७ ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	யயௌ	சென்றார்.
ஹ்ஸயுக்தேன	அண்ணப்பறவைகளு டன்கூடியதும்	குவேரவத்	சூரபொன்டோலவே
மாஸ்வதா	பிரகாசிக்கின்றது	மஹத: ச	ஆனந்தக்கொண்ட வரையும்
தேன	அந்த [மான	மரீத: ச	கொண்டாடப்பட்ட வரையும்
விமானேன	விமானத்திலேறிக் கொண்டு	யயௌ	விளங்கினார்.

ते सर्वे वानरा हृष्टा राक्षसाश्च महाबलाः । यथासुखपसंवाधे दिव्ये तस्मिन्नुपाविशन् ॥

ஹஸ:	உத்தமா ஹக்கொண்ட வர்களும்	திவ்யே	தெய்வத்தன்மை வாய்க்க
மஹாவலா:	மகாபலசரஸிகளுமான	தஸிமந்	அதில் (விமானத்தில்)
வானரா:	வானரர்களும்	யதாஸுக்	சுகமாயும்
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்களான	அஸம்வாடி	வருத்தமில்லாமலும்
தே	அவர்கள்	உபாவிஷந்	உட்கார்ந்திருந்தார் கள்.
சர்வே ச	யாவரும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

भावितः श्लोकाः 20357

युद्धकाण्डे भाविनः श्लोकाः 5682

पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—आर्णवीकुपत्ताणुवतु णर्ककम् ॥ १२६ ॥

सीतायै तत्तद्देशप्रदर्शनम्—सीताதேவிக்கு அந்தந்த தேசங்களை காண்பிப்பது.

अनुज्ञातं तु रामेण तद्विमानमनुत्तमम् । उत्पपात महामेघः भ्रसनेनोद्धतो यथा ॥ १ ॥

து	அப்பொழுது	மஹமேவ:	பெரும் மேகமானது
ராமேண	ஸ்ரீராமால்	அஸனேன	காற்றும்
அனுஜாத்	ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட	உத்த:	ஏவப்பட்டு
தத்	அந்த	யதா	எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே
அனுத்தமம்	மிக உத்தமமான	உபஸாத	உயரப் பறந்தசேன் றது.
விமானம்	விமானமானது		

पातयित्वा ततश्चक्षुः सर्वतो रघुनन्दनः । अब्रह्मिन्मैथिलीं सीतां रामः शशिनिभाननाम् ॥

ரஹுநந்ந:	ரகுநுஸ்திகராகிய	அசிநிபானநா	{ சந்திரையோத்த முக மண்டலம் படைக்கப் பெற்றவளும்
ராம:	ஸ்ரீராமர்	மேயிலீ	இனகர் திருமகளுமா கிய
தத:	அப்பொழுது	சீதா	வீதாதேவியைப் பார்த்து
சர்வத:	நாற்புறமும்	அஸவீத்	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:
சக்ஷு:	பார்வை		
பாதயித்வா	செலுத்தி		

कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् । लङ्काभीक्ष्ण्य वेदेहि निर्मितां विश्वकर्मणा ॥

வேடி	"ஜானகி!	स्थिता	இருக்கின்றதும்
कैलासशिखराकारे	கைலாஸசிகரத்தை	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவால்
	யொத்த	निर्मितां	சிருஷ்டிக்கப்பட்டது
त्रिकूटशिखरे	திரிகூடபர்வதத்தில்	लङ्कां	இலங்கையை [மான்
	சிகரத்தில்	ईक्ष्ण्य	பார்ப்பாய்.

एतदायोधनं पश्य मांसशोणितकर्दमम् । हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥४॥

सीते	"சீதாய்!	महत्	பெரும்
मांसशोणितकर्दमं	{ மாம்சத்தாலும் ரத் தந்தாலும் சேருகிய தும்	विशसनं	கொடியற்றதுமாகிய
हरीणां	வானரர்களுடையவும்	एतत्	இந்த
राक्षसानां च	அரக்கர்களுடையவும்	आयोधनं	பேரர்க்களத்தை
		पश्य	பாராய்.

अत्र दत्तवरः शेते प्रमाथी राक्षसेश्वरः । तव हेतोर्विशालाक्षि रावणो निहतो मया ॥५॥

विशालाक्ष	"தடங்கண்ணாய்!	रावणः	ராவணன்
अत्र	இவ்விடத்தில்	तव हेतोः	உனது காரணமாய்
राक्षसेश्वरः	அரக்கர்மன்னனும்	मया	என்னால்
दत्तवरः	வரக்கள் பெற்றவனும்	निहतः	கொல்லப்பட்ட
प्रमाथी	உழிம்மைகளுமான	शेते	சாய்ந்துகிடக்கின்றான்.

कुम्भकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः । धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनुमता ॥६॥

अत्र	"இவ்விடத்தில்	अत्र च	இவ்விடத்தில்தான்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वानरेण	வானரராகிய
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	हनुमता	ஹனுமரால்
निशाचरः	அரக்கனாகிய	धूम्राक्षः	தும்ராசுதன்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தனும்	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
च	அவ்விடமே கொல்லப் பட்டான்.		

विद्युन्माली हतश्चात्र सुषेणेन महान्मना ॥ ७ ॥

अत्र च	"இவ்விடத்தில்தான்	महान्मना	மகா ஆற்றல்கொண்ட
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலியென்	सुषेणेन	ஸுஷேணனால்
	பவன்	हतः	கொல்லப்பட்டான்.

लक्ष्मणेनेन्द्रजिवात् रावणिर्निहतो रणे । अङ्गदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ॥८॥

अत्र च	இவ்விடத்தில்தான்	अत्र	இவ்விடத்தில்
रणे	போரில்	अङ्गदेन	அங்கதனால்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	विकटः नाम	விகடன் என்ற
रावणिः	ராவணனுடைய புதல்வ	राक्षसः	அரக்கன்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து [னாகிய	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.		

विरुपाक्षश्च दुर्धर्षो महापार्थिवहोदरौ । अकम्पनश्च निहतो बलिनोऽन्ये च राक्षसाः ॥९॥

त्रिशिराश्चातिकायश्च देवान्तकनरान्तकौ । युद्धोन्मत्तश्च मत्तश्च राक्षसपवरारुभौ ॥ १० ॥

दुर्धर्षः	* "வெள்ளற்கரிய	अतिकायः च	அதிகாயனும்
विरुपाक्षः च	விருபாக்ஷனும்	देवान्तकनरान्तकौ	திவாந்தகனரும் நாரக்ஷனும்
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	राक्षसपवरी	ராக்ஷசேவரத்தகடர்
महापार्थिवहोदरौ	மகாபார்த்திவனும் மகிதகரனும்	उभौ	இரு
अकम्पनः च	அகம்பனனும்	युद्धोन्मतः च	யுத்தேதாண்டத்தனும்
अन्ये	மற்றும்	मत्तः च	மத்தனும்
बलिनः	பலசாலிகனான	च	அப்படியே இங்கு
राक्षसाः	ஆரக்ஷர்களாகிய		கொல்லப்பட்டார்கள்.
त्रिशिराः च	த்ரிகிரணும்		

मकराक्षश्च दुर्धर्षो मया युधि निपातितः । यज्ञशत्रुर्वृक्षशत्रुः शोणिताश्च धीर्यवान् ॥११॥

युधि	* "போரில்	यज्ञशत्रुः	யக்துசத்ருவும்
मया	என்னால்	वृक्षशत्रुः	பிரம்பக்ஷத்ருவும்
दुर्धर्षः	வெள்ளற்கரிய	धीर्यवान्	கீர்யவானாகிய
मकराक्षः च	மகராக்ஷனும்	शोणिताश्च	சொணிக்கூடனும்
निपातितः	கொல்லப்பட்டான்.	च	அப்படியே கொல்லப்பட்டார்கள்.

यूपाक्षश्च मजङ्गुश्च निहतौ तु महाहवे । विद्युज्जिह्वोऽत्र निहतो राक्षसो भीमदर्शनः ॥१२॥

अस तु	* "இவ்விடத்தில்தான்	भीमदर्शनः	பயக்காத் தேத்தற
यूपाक्षः च	யூபாக்ஷனும்	राक्षसः	ராக்கனாகிய
मजङ्गुः च	பிரஜங்கனும்	विद्युजिह्वः	வித்யஜிஹ்வனும்
महाहवे	பெரும் போரில்	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
निहतौ	கொல்லப்பட்டார்கள்.		

निकुम्भश्चैव कुम्भश्च कुम्भकर्णान्मजो बली । वज्रदंष्ट्रश्च दंष्ट्रश्च बहवो राक्षसा हताः ॥१३॥

कुम्भकर्णाःमजः	* "கும்பகர்ணன் புதல் வனாகிய	वज्रदंष्ट्रः च	வஜ்ரதண்ட்ரனும்
बली	பலசாலியான	दंष्ट्रः	தண்ட்ரனும் ஆகிய
निकुम्भः च	நிகும்பனும்	बहवः	பல
कुम्भः च	கும்பனும்	राक्षसाः एव	ராக்கர்களும்
		हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.

अत्र मण्डोदरी नाम भार्या तं पर्यदेवयत् । सपत्नीनां सहस्रेण सास्रेण परिवारिता ॥१४॥

अस	* "இங்கு	सपत्नीनां	சகலாத்திகளின்
भार्या	மனைவியான	सहस्रेण	ஆயிரத்தவரால்
मण्डोदरी नाम	மண்டோதரி	परिवारिता	குழம்பட்டவளாய்
	என் மனைவியின்	तं	சாவணனைக்குறித்து
सास्रेण	கண்ணிர் கொண்டு	पर्यदेवयत्	புலம்பியழுந்தாள்.

एतत्तु दृश्यते तीर्थं समुद्रस्य वरानने । यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुपिता वयम् ॥ १५ ॥

वरानने	"கந்தரி !	वयं	நாங்கள்
एतत्	இதே	सागरं	சமுத்திரத்தை
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தில்	उत्तीर्य	தாண்டி
तीर्थं	கரை	तां	அந்த
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	रात्रि	ராத்திரியை
यत्र तु	எதுவோ அதில்தான்	उपिता:	கழித்தோம்.

एष सेतुर्मया बद्धः सागरे सलिलार्णवे । तत्र हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥ १६ ॥

विशालाक्षि	"சடங்கண்ணாப்!	नलसेतुः	நலசேதுவைன்ற
तत्र हेतोः	உனதுகாரணமாய்	एषः	இதே
सलिलार्णवे	நீர்நிறைந்த	सेतुः	அணையானது
सागरे	சமுத்திரத்தில்	मया	என்னால்
सुदुष्करः	கட்டுவதற்கரிய	बद्धः	கட்டப்பட்டது.

पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि बरुणालयम् । अपारमभिगर्जन्तं शङ्खशुक्तिनिषेवितम् ॥ १७ ॥

वैदेहि	"ஐனகி !	अभिगर्जन्तं	முழங்குவதும்
अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாததாய்	शङ्खशुक्ति- निषेवितं	சங்குகளாலும் முத்த அச்சிப்பிகளாலும் நிறைந்ததுமள
बरुणालयं	வருணனுக்கிரப்பிட மாளமும்	सागरं	சமுத்திரத்தை
अपारं	கரையில்காந்ததும்	पश्य	பாராய்.

हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिलि । विश्वामर्यं हनुमतो भिक्षा सागरमुत्थितम् ॥

मैथिलि	"ஐனகி !	उथितं	வெளிவந்த
हनुमतः	துணைமருதிசு	काञ्चनं	பொன்மயமான
विश्वामर्यं	கிரப்பாறுவதற்காக	हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं	மைனாகமகிச்சிரேஷ் டத்தை
सागरं	சமுத்திரத்தை	पश्य	பாராய்.
भिक्षा	பிசகதுகொண்டு		

एतत्कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ॥ १९ ॥

समुद्रस्य	"சமுத்திரத்தில்	एतत्	இது
कुक्षौ	கடுவில்	स्कन्धावारनिवेशनम्	சேலைக்கட்டங்கள் தங்குமிடம்.

एतत्तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महान्वनः । सेतुवन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ॥

शुभं पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥ २० ॥

सेतुवन्धः इति	"சேதுவந்தம் என்று	अभिपूजितं	கொண்டாடப்பட்ட
शुभं	புகித்தமானதும்	शुभं	கனிதருவதும் [தும்
पवित्रं	முடிவாகத்தானும்	परमं	மிகவும்
महापातकनाशनम्			

பயித்	பாக்காபாக்கா தூர்	சாபஸ	சமுத்திரத்தின்
மஹாபானகநாசனம்	பெரியும் பாக்கக்கரை ஒழிக்கவாங்கல தூமாண	நீய்	கணாயாண து
மஹாத்மன:	மகா த்மாண கிய	புலந்	குடுகா
		தூய்	காணப்படுகின்றது.

अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादपकरोन्मभुः

॥ २१ ॥

அன	" இன்னிடத்தில்	மஹாதேவ:	கிங்கிணியான
பூர்வ	முன்பு	பிரசாத் பகரோ	அருகேகிரகித்தார்.
பமு:	சரிசாரத்தாரகிய		

अत्र राक्षसराजोऽथमाजगाम विभीषणः

॥ २२ ॥

அன	" இங்கு	விभीஷண:	கிங்கிணியான
அய்	இந்த	மாஜகாம	கூட்டுகான்.
ராட்சசராஜ:	ராட்சசராமகணானுகிய		

एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना । सूर्यावस्य पुरी रम्या यत्र वार्ता मया हतः॥

சீதை	" சீதாம்பி!	ஏசா	சூர்ய
யவ	கங்கு	சூர்யவஸ்ய	சூர்யவண து
மயா	கண்ணல்	ரம்யா புரீ	அழகிய கராமா
வாலீ	வாலி	சிவகானநா	குதிரியீசா கிங்கனூற்ற
ஹ:	கொல்லப்பட்டானே	கிங்கிணா	கிங்கிணக
ஸா	அந்த	தூய்	காணப்படுகின்றது."

अथ दृष्ट्वा पुरीं सीता किष्किन्धां वालिपालिताम् । अब्रवीन्प्रथितं वान्यं रामं प्रणयमाध्वसा ॥

அய	அப்பொழுது	பணயமாபரண	கண்டவர் அச்சம் கொண்டவளாய்
சீதா	சீதாதேவீ	ரமே	பூர்வமீட்டம்
வாலிபாலிதா	வாலியால் பாலிபாலிக்	பரிந்	கணக்காய்
கிங்கிணா	கிங்கிணத்தா [கப்பட்ட	வாய்	கொங்கிணக
புரீ	கராமா	அதவீத்	கிங்கிணக து கொ பூர்க்கான்.
தூ	பார்க்கு		

सुश्रीवप्रियभार्याभिस्ताराम्मुखतो वृष । अन्येषां वानरेन्द्राणां ह्यभिः परिवृता बहम् ॥

गन्तुमिच्छे सहायोध्यां राजधानीं त्वयाऽनघ ॥ २५ ॥

அனவ	"கணக்காய் கங்கிணத்தையாசீ!	ஹிமி:	கிங்கிணக தூம்
வூ	கான்	பரிவூ	கூட்டுப்பட்டவளாகியே
அஃ	கான்	பரவா சஃ	கணக்குடன்குட
தாமமுஹ:	தாமமுஹகண	மரகலீ	ராஜகாலியாகிய
சுசூரீவபிரியபாரியாமி:	கங்கிணக து கிங்கிண கிங்கிணக தூம்	அபி:	கிங்கிணக
அ.யேபா	கங்கிணக	வஃ	கெல்ல
வானரேந்திரா	வானரேந்திரகங்கிணக	ஹி:	கிங்கிணகிணகிணக."

एवमुक्तोऽथ वैदेह्या राघवः प्रत्युवाच ताम् । एवमस्तिवति किष्किन्धां प्राप्य संस्थाप्य राघवः॥

विमानं प्रेक्ष्य सुग्रीवं वाक्यमेतदुवाच ह

॥ २६ ॥

अथ	அப்பொழுது	राघवः	ஸ்ரீராமர்
वैदेह्या	வீதா தேவியால்	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
पूर्व	மேற்கண்டவாறு	प्राप्य	வந்து
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	विमानं	விமானத்தை
राघवः	ஸ்ரீராமர்	संस्थाप्य	நிறுத்தி
सां	அவனைப்பார், தன	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை
एवं	‘அப்படியே	प्रेक्ष्य	பார்க்குது
अस्तु	ஆகட்டும்’	एतन्	பின்வரும்
इति	என்று	वाक्यं	சொல்லை
प्रत्युवाच	பதிலுரைத்தார்.	उवाच ह	மொழிந்தார்:

ब्रूहि वानरशार्दूल सर्वान्वानरपुङ्गवान् । स्वदारसहिताः सर्वे ह्ययोध्यां यान्तु सीतया ॥

वानरशार्दूल	* வானரோத்தம !	सर्वे हि	யாவரும்
सर्वान्	எல்லா	स्वदारसहिताः	தனது பத்தினிகளுடன் கடினவர்களால்
वानरपुङ्गवान्	வானரோத்தமர்களை	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
	யும்	सीतया	சீதைவுடன்
ब्रूहि	பின்வருமாறு ஆக்கு பிப்பாய்.	यान्तु	புறப்படுவாட்டும்.

तथा त्वमपि सर्वाभिः स्त्रीभिः सह महाबल । अयोध्यां याहि सीतायाः काम एष प्रपूर्यताम् ॥

अभित्वरस्व सुग्रीव गच्छामः पुवगेश्वर

॥ २८ ॥

महाबल	* மகாபலசாலியே !	एषः	இந்த
तथा	அவ்வண்ணமே	कामः	மனோரதம்
एवं अपि	நீயும்	प्रपूर्यतां	பூர்த்திசெய்யப்பட்ட டும்.
सर्वाभिः	எல்லா	पुवगेश्वर	வானரமன்னனாகிய
स्त्रीभिः	மனைவிகளுடன்	सुग्रीव	சுக்ரீவ !
सह	கூட	अभित्वरस्व	தரிதப்படுத்தவா வாக
अयोध्यां	அயோத்திக்கு	गच्छामः	புறப்படுவோம்.
याहि	புறப்படுவாயாக.		
सीतायाः	சீதைவின்		

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणापितनेजसा । वानराधिपतिः श्रीमांस्तेष्व सर्वैः समावृतः ॥

प्रविश्यान्तःपुरं शीघ्रं तारामुद्रीक्ष्य सोऽब्रवीत्

॥ २९ ॥

अनितनेजसा	ஒப்பின மனைவ கொண்ட	श्रीमान्	ஸ்ரீமன்னம்
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	वानराधिपतिः	வானரமன்னனுமாகிய
एवं	மேற்கண்டவாறு	सुग्रीवः	சுக்ரீவன்
उक्तः	சொல்லப்பட்டவனும்	तु	அப்பொழுது
		तैः	அவர்கள்

सर्वैः च
समावृतः
शीघ्रं
अन्तःपुरं
प्रविश्य

யாவாரணம்
குழப்பப்பட்டவனாய்
விசைவாய்
அந்தப்புரத்திற்கு
சென்றா

तारां
उद्दीश्य
सः
अन्वीत्

தரையைய
பார்த்து
ஆவன்
பின்வருமாறு மொழிந்தான்:

श्रिये त्वं सह नारीभिर्वा नराणां महात्मनाम् । राघवेणाभ्यनुज्ञाता मैथिलीमिव काम्यया ॥

श्रिये
महात्मनां
वानराणां
नारीभिः सह

“காதலி!
மகா ஆற்றல்கொண்ட
வானரர்களின்
மனைவிமர்களுடன்
கூட

इं
मैथिलीमिव-
काम्यया
राघवेण
अभ्यनुज्ञाता

ஈ
ஜானகியின் மனோரத
த்தை நிறைவேற்ற
கிருப்பத்தால்
ஸ்ரீராமரால்
ஆக்குநாடுக்கப்பட்டாய்.

त्वर त्वपभिगच्छामो गृह्य वानरयोपितः । अयोध्यां दर्शयिष्यामः सर्वा दशरथस्त्रियः ॥

इं
त्वर
वानरयोपितः
गृह्य
अयोध्यां

“ஈ
தரிதப்படுவாயாக.
வானரஸ்தீர்களை
ஆழைத்துக்கொண்டு
ஆயோத்திக்கு

अभिगच्छामः
दशरथस्त्रियः
सर्वाः
दर्शयिष्यामः

செல்வோம்.
தசரதரின் மனைவி
மர்கள்
யாவளையும்
தரிசிப்போம்.”

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा तारा सर्वाङ्गशोभना । आहूय चाब्रवीत्सर्वा वानराणां तु योपितः ॥

सर्वाङ्गशोभना
तारा
सुग्रीवस्य
वचः
श्रुत्वा
तु

சர்வாங்கசந்தரியான
தரைய
சுக்ரீவனது
மொழியை
சிரமீமற்கொண்டு
அப்பொழுது

वानराणां
योपितः
सर्वाः च
आहूय
अब्रवीत्

வானரர்களுடைய
மனைவிமர்கள்
யாவளையும்
ஆழைத்து
பின்வருமாறு புகள்

सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञाता गन्तुं सर्वैश्च वानरैः । मम चापि श्रियं कार्यमयोध्यादर्शनेन च ॥३३॥
प्रवेशं चापि रामस्य पौरजानपदैः सह । विभूतिं चैव सर्वासां स्त्रीणां दशरथस्य च ॥

अयोध्यादर्शनेन
दशरथस्य
स्त्रीणां
सर्वासां
विभूतिं च एव
पौरजानपदैः सह
रामस्य
प्रवेशं अपि च

“ஆயோத்தியின்
தரிசனத்தோடு
தசரதரின்
மனைவிமர்கள்
எல்லாருடைய
பெருமைக்காகவும்
தசரதரனக்களையுடன்
கூட
ஸ்ரீராமது
பிரமீவசத்திற்காகவும்

वानरैः
सर्वैः च
च एव
गन्तुं
सुग्रीवेण
अभ्यनुज्ञाताः
मम
श्रियं अपि च
कार्यम्

வானரர்கள்
யாவர்களுடைய
தசரதரின்
செய்தல்
சுக்ரீவரால்
ஆக்குநாடுக்கப்பட்டவர்
கள்.
எனது
இஷ்டம்கவும்
செய்யப்படவேண்டிய
யது.”

तारया चाभ्यनुज्ञाताः सर्वा वानरयोषितः । नेपथ्यं विधिपूर्वेण कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥
अध्यारोहन्विमानं तस्तीतादर्शनकाङ्क्षया । दृष्ट्वा सीतां ततः सर्वा विस्मिता वाग्भिरीडिरे ॥

तारया	தாரையார்	तत् विमानं	அந்த விமானத்தில்
अभ्यनुज्ञाताः	ஆக்குறூபிக்கப்பட்ட	अध्यारोहन्	ஏறினார்கள்.
वानर योषितः	வானர யோசிகள்	ततः	அங்கு
सर्वाः च	யாவரும்	सर्वाः	யாவரும்
नेपथ्यं	அஸ்காரத்தையும்	सीतां	வீதாதேவியை
विधिपूर्वेण	முறைப்படி	दृष्ट्वा	தரிசித்து
प्रदक्षिणं	மடல்காரத்தையும்	विस्मिताः	ஆச்சர்யங்கொண்ட வர்களாய்
कृत्वा अपि च	செய்துவிட்டும்	वाग्भिः	மொழிகள் கொண்டு
सीतादर्शनकाङ्क्षया	வீதாதேவியைக்காண ஆவதூடல்	ईडिरे	குத்தினர்.

ताभिः सहोत्थितं शीघ्रं विमानं प्रेक्ष्य राघवः । ऋश्यमूकसमीपे तु वैदेहीं पुनरब्रवीत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तु	அப்பொழுது
विमानं	விமானத்தை	ऋश्यमूकसमीपे	ரிச்யமூக சமீபத்தில்
ताभिः सह	அவர்களுடன்கூட	वैदेहीं	ஜானகிதேவியைப்
शीघ्रं	விரைவாய்	पुनः	மீளவும் [பார்த்து
उत्थितं	உயர்த்தினமெய்தாய்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொ ழிக்தார் :
प्रेक्ष्य	கவனித்து		

दृश्यतेऽसौ महान्सीते सविद्युदिव तोयदः । ऋश्यमूको गिरिशेष्टः काञ्चनैर्धातुंभिर्वृतः ॥

सीते	"வீதாய்!	गिरिशेष्टः	பர்வதேசத்தமையர்
महान्	பெரிதும்	सविद्युत्	மின்னல்களுடன் கடிய
काञ्चनः	பொன்	तोयदः इव	மேகம் எவ்வண்ண மொ ஆவ்வண்ணமே
धातुरिवः	தாதுக்கனால்	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
वृतः	நிறைந்ததுமாத		
असौ	இந்த		
ऋश्यमूकः	ரிச்யமூக		

अत्राह वानरेन्द्रेण सूर्यावेण समागतः । समयश्च कृतः सीते वधार्थं वालिनो मया ॥

सीते	"வீதாய்!	मया	என்னால்
अत्र	இவ்விடத்தில்	वालिनः	வாலினது
अहं	நான்	वधार्थं	வதைக்காக
वानरेन्द्रेण	வானரமன்னனாகிய	समयः च	பிரதிகளையும்
सूर्यावेण	சூர்யவேண்டு	कृतः	செய்யப்பட்டது.
समागतः	நட்புற்றேன்.		

एषा सा दृश्यते पद्मा नलिनी चित्रकानना । त्वया विहीनो यत्राहं विललाप सुदुःखितः॥

யல்
அஃ
ஊயா விஹீன:
சுது:கித:
விலலாய

"எதில்
நான்
உண்ணப்பிரிந்து
மிக்கத் துயரம் மேலி
ட்டவனாய்
புலம்பிக்கதறினேனோ

ஸா
விரகானனா
படியா
நலினி
ஊயஸ்
ஊயா
தூயஸே

அந்த
அழகியகொலைகளுந்
பம்பா
ஸயஸ்
இதோ
காணப்படுகிறது.

अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी । अत्र योजनवाद्बुध कवन्धो निहतो मया ॥

அஸ்யா:
தீரி
மயா
தர்மசாரிணி
சாவரி
தூஷா

"இதனது
கரையில்
என்னால்
தர்மபிஷ்டையாகும்
சபரி
காணப்பட்டாள்.

அல ச
யோஜனவாஃ
கவந்:
மயா
நிஹத:

இவ்விடத்தில்தான்
எட்டு மைல் திண்ட
கைகள் கொண்ட
கயந்தன்
என்னால்
கொல்லப்பட்டான்.

दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान्वनस्पतिः । यत्र युद्धं महद्दत्तं तव हतोर्विद्यासिनि ॥
रावणस्य नृशंसस्य जटायोश्च महात्मनः ॥ ४२ ॥

விலாஸினி
சி:
தவ ஹேதோ:
யல்
நூசன்ஸ்ய
ராவணஸ்ய ச
மஹாத்மந:

"அந்தரி!
வந்தாய்!
உனது சிமித்தமாய்
எவ்விடத்தில்
கொடியனாகிய
ராவணனுக்கும்
மகாத்மராகிய

ஜடாயோ: ச
மஹ யுத்
வூச
ஜநஸ்தானே
ஷீமானு
வநஸ்ய த:
தூயஸே

ஊடாயுக்கும்
மெரும் போரானது
செய்திருக்கொடுத்த
ஊன்தானத்தில்
சித்தியென்ற
விடுகவானது
காணப்படுகிறது.

खरश्च निहतो यत्र दूषणश्च निपातितः । त्रिशिराश्च महार्वायों मया वाणैरजिह्वगैः ॥
एतत्तदाश्रमपदमस्माकं वरवर्णिनि ॥ ४३ ॥

வரவரணி
யல்
மயா
அஜிஹ்வை:
வாணி:
ஊர்: ச
நிஹத:
நூஷண: ச

"உத்தமியே!
எங்கு
என்னால்
குறிதப்பாது
பாயவால்
பாணக்கொசல்
கரணம்
கொல்லப்பட்டானோ
துயரவனாய்

நிபாதித:
மஹர்வாயை:
விரிசிரா:
ச
நர்
அஸாக்
அஷமபர்
ஊர்வ

விடுத்தயாட்டானோ
கொன்றவராகிய
கரிசெவ்வால்
அப்படியே கொல்லப்
பட்டானோ
அந்த
கமது
ஆசிரமஸ்தானம்
இது.

पर्णशाला तथा चित्रा दृश्यते शुभदर्शना । यत्र त्वं राक्षसेन्द्रेण रावणेन हता बलात् ॥

யல	"எங்கு	தயா	அப்படிப்பட்ட
त्वं	நீ	चित्रा	அழகியதும்
राक्षसेन्द्रेण	ராக்கசைமன்னனாகிய	शुभदर्शना	மங்களமான தோற்ற
रावणेन	ராவணனால்		முற்ற துமான
बलात्	பலாத்காரமாய்	पर्णशाला	பர்ணசாலை
हता	அபகரிக்கப்பட்டனை	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

एषा गोदावरी रम्या प्रसन्नसलिला शिवा । अगस्त्यस्याश्रमो ह्येष दृश्यते पश्य मैथिलि ॥

एषा	"இது	मैथिलि	ஜானகி!
रम्या	அழகியதும்	एषः	இதோ
प्रसन्नसलिना	தெளிந்த ஜலமுற்ற	अगस्त्य	அகஸ்தியரது
	தும்	आश्रमः हि	ஆசிரமமும்
शिवा	பாவனமான துமான	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
गोदावरी	கோதாவரீரதி.	पश्य	பாராய்!

दीप्तशैवाश्रमो ह्येष सुतीक्ष्णस्य महात्मनः ॥ ४६ ॥

महात्मनः	"மகா தீமாவாகிய	आश्रमः एष च	ஆசிரமமும்
सुतीक्ष्णस्य	சுதீக்ஷ்ணரது	एषः हि	இதோ தான் இருக்கிறது.
शैवः	ஜீவலிக்கும்		

वेदेहि दृश्यते चात्र शरभङ्गाश्रमो महान् । उपातः सहस्राक्षो यत्र शक्रः पुरन्दरः ॥

वेदेहि	"ஜானகி!	शक्रः	இந்திரர்
यत्र	எங்கு	उपातः	எழுந்தருளினாரோ
सहस्राक्षः	ஆயிரம் கண்களுற்ற	महान्	உத்தமமான [அந்த
	வரும்	शरभङ्गाश्रमः	சரபங்காசிரமமானது
पुरन्दरः च	சத்ரகரங்களையழிப்	अत्र	இவ்விடத்தில்
	பவருமான	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

अस्मिन्देशे महाकायो विराधो निहतो मया ॥ ४८ ॥

- स्मिन्	"இந்த	विराधः	விராதன்
देशे	இடத்தில்	मया	என்னால்
महाकायः	பேருடல்கொண்ட	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
	வனான		

एते हि तापसावाप्तो दृश्यन्ते तनुमध्यमे । अत्रिः कुलपतिर्यत्र सूर्यवैश्वानरमभः ॥

एते	"அண்ணிடைபாய்!	तापसावाप्तः	புனிவர்களின் ஆசிர
तनुमध्यमे	வீதாய்!	दृश्यते	மங்கள்
सीते	இதோ		காணப்படுகின்றன.
एते			

சூர்யவீகானரபம:	{ சூர்யவீகானரபம அக்னி வையபம் சிகர்த்த ஜூலிகொண்ட	பசு ஹி	இவ்விடத்தில்தான்
கூலபதி:		வயா	உன்னால்
பலி:	சூலபதியாகிய	பமேவாரிணி	தர்மிஷ்டையாகும்
யசு	அக்ரிமுணியவர்	நாபஸி	முனிவர் மணியி (அனுஸரயாதேவி)
	எங்கிருக்கின்றாரோ	ஓஷா	தரிசிக்கப்பட்டான்.
	அந்த		

असौ सुतनु शैलेन्द्रशिवकूटः प्रकाशते । यत्र मां कैकर्यापुत्रः प्रसादयितुमागतः ॥५०॥

சுதனு	"சந்தரி!	சுவகூட:	சித்திரகூட
யசு	எங்கு	சீலேந்த:	பர்வதச்சீரேஷ்டம்
கைகரியபுத்ர:	பாதன்	அசு	இதே
மா	என்னை	பகாஸதே	விளக்குகிறது.
பசாடியிது	பிரார்த்திக்க		
அகாத:	வந்தாரே அந்த		

एषा सा यमुना दूराद्दृश्यते चित्रकानना ॥ ५१ ॥

ஸா	"அந்த	யமுனா	பமுனையானது
ஏஸா	இந்த	தூரம்	தூரத்திலே
சிவகானனா	அழகியசீரேஷ்டகளுற்ற	ஓஸதே	காணப்படுகிறது.

भरद्वाजाश्रमो यत्र श्रीमानेष प्रकाशते ॥ ५२ ॥

யசு	"எதுவே அதில்	பரதவாஜாஸ்ரம:	பரதவாஜமுனிவரான சூக்ரமம்
ஏய:	இதே	பகாஸதே	விளக்குகிறது.
சீமானு	புகழை மிக்க		

एषा विषथगा गङ्गा दृश्यते वरवर्णिनि । नानाद्विजगणाकीर्णा संप्रपुष्पितकानना ॥५३॥

வரவரீனி	"சந்தரி!	சம்புஷ்பிதகானனா	எங்கு பூக்க கொலை களுற்றதுமான
விஷயகா	முன்வழியால்	கா	சந்திரி
	செல்வதும்	புஷா	இதே
நானாதிஜகணாகீர்ணா	பல பறவைகள் கூட்டம் கள் நிறைந்ததும்	ஓஸதே	காணப்படுகிறது.

शृङ्गिवेरपुरं चैतद्दृहो यत्र समागतः । ॥ ५४ ॥

யசு	"எங்கு	சுங்கிவரபுரம்	சுருங்கிவரபுரம்
சுர:	குதன்	ஏதவ ச	இதுதான்.
சமாஸத:	நட்புக்கொண்டவீளை அந்த		

एषा सा दृश्यते सीते स (यूयुपमालिनी । नानातरुशताकीर्णा संपुष्पितकानना ॥ ५५ ॥

सीते	"சிதாய்!	संपुष्पितकानना	நன்கு பூத்த கோலை கனற்ற தாமர
यूयुमालिनी	} நூபஸ்தம்பங்களின் வரிசைகளை க்கொண்ட டதம்	सा	அந்த
नानातरु- शताकीर्णा		सस्युः	சரயூந்தி
}	} பல மரங்களின் கூட்ட ங்களால் நிறைந்த தம்	एषा	இதோ
		दृश्यते	காணப்படுகிறது.

एषा सा दृश्यतेऽयोध्या राजधानी पितुर्मम । अयोध्यां कुरु वैदेहि मणामं पुनरागता ॥

मम पितुः	"எனது நந்தையாரது	वैदेहि	ஜானகி!
राजधानी	ராஜதானியாகிய	पुनः आगता	திரும்பிவந்துசேர்ந்த வளரான
सा	அந்த	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
अयोध्या	அயோத்தியானது	मणामं	மணக்காரத்தை
एषा	இதோ	कुरु	செய்வாயாக."
दृश्यते	காணப்படுகிறது.		

ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसश्च विभीषणः । उत्पत्योत्पत्य ददृशुस्तां पुरीं शुभदर्शनाम् ॥

ततः	அப்பொழுது	उत्पत्य उत्पत्य	எழுந்தெழுந்து
ते	அந்த	तां	அந்த
वानराः	வானர்கள்	शुभदर्शनां	மங்களகரமான தோற் றங்கொண்ட
सर्वे	யாவரும்	पुरीं	நகரை
राक्षसः	ஆக்கராகிய	ददृशुः	பார்த்தார்கள்.
विभीषणः च	விபீஷணரும்		

ततस्तु तां पाण्डुरहर्म्यमालिनीं विशालकक्ष्यां गजवाजिसङ्कुलाम् ॥

पुरीमयोध्यां ददृशुः सुवङ्गमाः पुरीं महेन्द्रस्य यथाऽमरावतीम् ॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	पाण्डुरहर्म्य- मालिनीं	} வெளிநிய ஆரண்மலை களின் வரிசைகள் கொண்டதாகவும்
सुवङ्गमाः	வானர்கள்	विशालकक्ष्यां	
महेन्द्रस्य	தேவனந்திரனது	गजवाजिसङ्कुलां	} யானைகளாலும் குதி ரைகளாலும் நிறைந் ந்ததாகவும்
पुरीं	பட்டணமாகிய	ददृशुः	
अमरावतीं	அமராவதியை		
यथा	போன்றதான		
तां	அந்த		
अयोध्यां	அயோத்திய		
पुरीं	பட்டணத்தை		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

सप्तविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—காந்திரூபத்தேழாவது ஸர்க்கம்-॥ १२७ ॥

भरद्वाजाभमप्राप्तिः—பரத்வாஜாஸ்ரமத்தையடைவது.

पूर्णे चतुर्दशे वर्षे पञ्चम्यां लक्ष्मणाग्रजः । भरद्वाजाश्रमं प्राप्य ववन्दे नियतो मुनिम् ॥१॥

लक्ष्मणाग्रजः	ஸ்ரீராமர்	भरद्वाजाश्रमं	பரத்வாஜாஸ்ரமத்தை
चतुर्दशे	பதின்ன்காவது	प्राप्य	அடைந்தது
वर्षे	வருஷம்	नियतः	பக்திமிசூந்தவராய்
पूर्णे	நிகைய	मुनि	முனிவருக்கு
पञ्चम्यां	பஞ்சமி திதியில்	ववन्दे	நமஸ்கரித்தார்.

सोऽपृच्छद्भिवाचिनं भरद्वाजं तपोधनम् ॥ २ ॥

सः	அவர் (ஸ்ரீராமர்)	भरद्वाजं	பரத்வாஜமுனிவரை
एनं	அந்த	अभिवाच	நமஸ்கரித்து
तपोधनं	தவத்தையே சொல்ல மாய்க்கொண்ட	अपृच्छत्	பின்புராமாறு வினாவி னார்:

शृणोषि क्वचिद्भगवन्मुभिक्षानामयं पुरे । क्वचिच्च युक्तो भरतो जीवन्त्यपि च मातरः ॥

भगवन्	“பகவானே!	मातरः	தாய்மார்கள்
पुरे	நகரில்	जीवन्ति अपि	சகலாய் வாழ்ந்துவரு கின்றார்கள்,
मुभिक्षानामयं } क्वचित् }	செழுமையும் ஆரோக் யமும் இருக்கின்றதா.	च	ஆகிய துகை
भतः	பரதன்	शृणोषि क्वचित्	சேவரர் அறிவின்றி காரா?
युक्तः च	அகற்றலா அன்பு விருக்கின்றானே.		

एवमुक्तस्तु रामेण भरद्वाजो महासुनिः । मत्पुत्राच रघुश्रेष्ठं स्मितपूर्वं महृष्टवन् ॥ ४ ॥

रामेण	ஸ்ரீராமனால்	महृष्टवन्	உவகையுடன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	स्मितपूर्वं	புன்னைகையோடு
उक्तः	கிறைவப்பட்ட	रघुश्रेष्ठं	சூதுவகைகரைப் பார்ந்து
भरद्वाजः	பரத்வாஜ	मत्पुत्राच	மீன்சுருமாறுமொழிக் தருவினார்:
महासुनिः	மகரிஷியும்		
सुं	அப்பொழுது		

पङ्कदिग्भस्तु भरतो जटिलस्त्वां प्रतीक्षते । पादुके ते पुरस्कृत्य सर्वं च कुशलं गृहे ॥ ५ ॥

भरतः	“பரதன்	सं तु	உன்னையே
पङ्कदिग्भः	அழிந்துப் படித்த	प्रतीक्षते	எதிர்பார்க்குதுக் கொண்டிருக்கிறான்.
जटिलः	குடாதாரியாய்	गृहे	அரண்மனைவில்
ते	உனது	सर्वं च	யாவும்
पादुके	இந் பரதுகைகளை	कुशलम्	செத்தமே.
पुरस्कृत्य	முன்னைகையோடு கொண்டு		

त्वां पुरा चीरवसनं प्रविशन्तं महावनम् । स्त्रीतृतीयं च्युतं राज्याद्धर्मकामं च केवलम् ॥
 पदार्तिं त्यक्तसर्वस्वं पितृवचनकारिणम् । सर्वभोगैः परित्यक्तं स्वर्गच्युतमिषामरम् ॥ ७ ॥
 दृष्ट्वा तु करुणा पूर्वं ममासीत्समितिक्षय । कैकेयीवचने युक्तं वन्यमूलफलाशिनम् ॥ ८ ॥

समितिक्षय	"போரில் கொற்றி சூழலவனே!	स्वर्गच्युतं	ஸ்வர் க்கத்தினின்று நழுவின
पुरा	முன்பு	अमरं इव	தெவன்போல்
त्वां	உன்னை	सर्वभोगैः	எல்லா போகக்கனா லும்
चीरवसनं	மரவுரியடுத்தவனாய்	परित्यक्तं	நீக்கப்பெற்றவனாய்
स्त्रीतृतीयं	{ மனைவியை மூன்றாவது தரக்கொண்டுசெல் பவனாய்	कैकेयीवचने	கைகேயியின் கட்டளை யில்
राज्यात्	ராஜ்யத்தினின்று	दुक्तं	அசஞ்சலாபத்தி கொண்டவனாய்
च्युतं	அகன்றவனாய்	वन्यमूल- फलाशिनं तु	காட்டி-ஹண்டாகும் சிழங்குகளிகளைப் புகிப்பவனாய்
केवलं	தனித்து	महावनं	பெருக்காளில்
धर्मकामं च	தர்மக்காமையே சர்வமு மாய்க்கொண்டவனாய்	प्रविशन्तं	புகுபவனாக
पदार्तिं	பாதசாரியாய்	दृष्ट्वा	கண்டு
त्यक्तसर्वस्वं	பொருள்கள் யாவை யும் (தன்னைவைத்து)	मम	எனக்கு
विदुः	தந்தையாரது	करुणा	துக்கமானது
वचनकारिणं	சூக்கனாய்ப்படி நடப்ப வனாய்	पूर्व आसीत्	முதலில் உண்டானது.

सांप्रतं सुसमृद्ध्यै समित्रगणवान्धवम् । समीक्ष्य विजितारिं त्वां मम प्रीतिरनुत्तमा ॥९॥

सांप्रतं	"இப்பொழுது	त्वां	உன்னை
विजितारिं	சத்ருக்கள் நாசஞ் செய்யப்பெற்று	समीक्ष्य	பார்த்து
सुसमृद्ध्यै	மேற்கொண்ட கருமம் நிறைவேறப்பெற்று	मम	எனக்கு
समित्रगण- वान्धवं	கண்பகணங்களினாரும் கற்றந்தாரர்களினாரும் கடியவனாய்	अनुत्तमा	அனலிதந்த
		प्रीतिः	பணச்சக்திவந்தி. உண்டாகிறது.

सर्वं च सुखदुःखं ते विदितं मम राघव

॥ १० ॥

राघव	"சீராம!	सर्वं च	யாவும்
ते	உனது	मम	என்னால்
सुखदुःखं	சுகதுக்கம்	विदितम्	அறியப்பட்டது.

यच्चया विपुलं प्राप्तं जनस्थानवधादिकम् । ब्राह्मणार्थं नियुक्तस्य रक्षितुः सर्वतापसान् ॥
 रावणेन हृता भार्या बभूवेयमनिन्दिता । मारीचदर्शनं चैव सीतोन्मथनमेव च ॥ १२ ॥
 कवन्धदर्शनं चैव पम्पाभिगमनं तथा । सुग्रीवेण च ते संख्यं यच्च वाली हतस्त्वया ॥
 मार्गणं चैव वैदेह्याः कर्म वातात्मजस्य च । विदितायां च वैदेह्यां नलसेतुर्यथा कृतः ॥
 यथा वा दीपिता लङ्का प्रहृष्टैरिगुथपैः । सपुत्रवान्धवामात्यः सबलः सहवाहनः ॥ १५ ॥
 यथा विनिहतः संख्ये रावणो देवकण्ठकः । समागमश्च त्रिदर्शनयथा द्रवश्च ते वरः ॥ १६ ॥
 सर्वं ममैतद्विदितं तपसा धर्मवत्सल । संपतन्ति च मे शिष्या प्रवृत्त्याख्याः पुरीषितः ॥ १७ ॥

धर्मवत्सல " தர்மத்தில் வழுவாப்
 பற்றுடையவனே !
 த்வயா உன்னால்
 விபுலம் பெரிய
 जनस्थानवधादिकं ஜனஸ்தானத்தில்
 வதை முதலியது
 प्राप्तं நடத்தப்பட்டது
 यत् எதுவோ அதுவும்,
 ब्राह्मणार्थं பிராம்மணர்களுக்காக
 नियुक्तस्य அசஞ்சலாபக்தி
 கொண்டு
 सर्वतापसान् எல்லா முனிவர்களை
 யும்
 रक्षितुः பாதுகாக்கும் உணது
 हृय इति இத
 अनिन्दिता கிரீதொழையான
 भार्या தர்மமனையான்
 रावणेन ராவணனால்
 हृता बभूव திருநடக்கொண்டுபோக
 ப்பட்டான் என்பதும்
 मारीचदर्शनं एव च மாரீசனைக்கண்டதும்,
 सीतोन्मथनं एव च வரீதாவிஷயமான
 பெரும் துக்கமும்
 कवन्धदर्शनं च एव கபந்தனைக்கண்டதும்
 पम्पाभिगमनं तथा பம்பாபிசிற்குத்
 சென்றதும்
 ते உணக்கு
 सुग्रीवेण சுக்ரீவனோடு
 संख्यं च நட்பும்,
 त्वया உன்னால்
 वाली वाली

इतः च கொல்லப்பட்டது
 यत् எதுவோ அதுவும்
 वैदेह्याः சிதைதல்
 मार्गणं च एव தேடினதும்,
 वातात्मजस्य மாருதியினது
 कर्म च செயலும்,
 वैदेह्यां ஜாணகி
 विदितायां च அறியப்பட்டவுடன்
 नलसेतुः நளசைக்கொண்டு
 அணையானது
 यथा என்பது
 कृतः கட்டப்பட்டதோ
 अत्तयम्, அதையும்,
 प्रहृष्टैः १. த்னாஹர்க்கொண்ட
 हरियुथपैः २. மாரீசனைத்தலைவர்
 களால்
 लङ्का லங்கைகயானது
 यथा वा எப்படியும்
 दीपिता கொளுத்தப்பட்டதோ
 அதையும்,
 देवकण्ठकः ३. தலைத் துணாகிய
 रावणः ४. ராவணன்
 संख्ये ५. கொள்ள
 सपुत्र- ६. பத்திரர்களைரிடம்
 वान्धवामात्यः ७. வந்தக்கணர்களும்
 ८. சிதைகளைரிடம்
 कुलव्यम् கூடவும்
 सबलः ९. சினைகளுடன்
 सहवाहनः १०. வரற்றுளங்களுடன்
 कुलव्यम् கூடவும்

யா
 யிநிஹி: எப்படி
 கொல்லப்பட்டானே
 அதுவும்,
 நிஹி: தேவர்களோடு
 சமாஹம: ச கடியதும்
 நே உணக்கு
 யயா எப்படியாய்
 வர: வாமானது
 டத: ச கொடுக்கப்பட்டதோ
 அதுவும் ஆகிய
 பூர்வ இது

சர்வ யாவும்
 தாஸா தவத்தால்
 மம எனக்கு
 விஹி அறியப்பெற்றது.
 மே எனக்கு
 மஹாஸுவா: செய்கையைச்சொல்
 சிஷ்யா: ச சிஷ்யர்களும் [ஆம்
 டத: இங்கிருந்து
 புரி கருக்கு
 சப்தநி சென்றுவருகின்றார்
 கள்.

அஹமப்யந்ந தெ டயி வர் ஶக்ஷமூதா வர்
 ஶக்ஷமூதா வர் "வீரர்களால் உத்தம!
 மவ "இப்பொழுது
 அஹி வி காணும்

॥ 18 ॥
 தெ உணக்கு
 வர் வா மொன்றை
 டயி அழிக்கின்றேன்.

அஹ்யமய மூஹாணெடமயோஹ்யா ஶ்வோ மபிஷ்யசி
 மய "இன்று
 டி அஹ்ய இந்தப் பூஜையை
 மூஹாண ஏற்றுக்கொள்;

॥ 19 ॥
 ஶ: கரணையதினம்
 அயோஹ்யா அயோத்திக்கு
 மபிஷ்யசி செல்வாய்."

தஸ்ய தந்நிஶ்ரஸா வாக்யம் ப்ரதிமூஶ்ய நூபாத்மஜ: |
 நூபாத்மஜ: சக்கிரவர்த்தி திருமக
 ஶ்ரே: ஆனந்தங்கொண்ட
 தஸ்ய அவரது [வராய்
 தந் அந்த
 வாக்யம் கட்டளைவை
 விரஸா கிரகால்

வாடமியேவ சஹ்ரோ ஶீமான்வரமயாசத ॥20॥
 ப்ரதிமூஶ்ய வலித்த
 வாஶ் ஏவ 'அப்படியே ஆகட்டும்'
 டி ஶன்று சொல்லி
 ஶீமானு போதிவாளர்
 வர் வரத்தை
 அயாசத சின்வருமாறு
 வேண்டினார்:

அஶாலே ஶலினோ வூஷா: சர்வே சாபி மபூஸுவா: |
 மவந்து மாஶே மஶவந்நயோஹ்யா ப்ரதிமூஶ்யத:
 மஶவந் "பாவானே!
 அயோஹ்யா அயோத்திக்கு
 ப்ரதிமூஶ்யத: திரும்பிச்சொல்லும்
 மாஶே வழியில் [எனது
 வூஷா: மரங்கள்
 மவ ச எல்லாபூதம்
 மஶலே ப்ரதி காமமலலாத காலத்தி
 ஶும்

॥ 21 ॥
 ஶலின: பழக்கள் செறிந்தனவும்
 மபூஸுவா: தேனை பெருக்குவன
 வுமரணவைகளாய்
 விவிவானி பாவவை
 வஹி கணக்கற்ற
 அமூதகரஸானி அமிருதத்திற்கொப்
 ஶயானி ச பழக்களும் [பாஸ
 மவந்நு யுருகுவேண்டும்."

तथेति च प्रतिज्ञाते वचनात्समनन्तरम् । अभवन्पादपास्तत्र स्वर्गपादपसन्निभाः ॥ २२ ॥

वचनात्	வேண்டுகொணுக்கு	तत्र	அங்கு
समनन्तरं च	மறுகணமே	पादपाः	விருக்தங்கள்
तथा	"ஆவ்வண்ணமே	स्वर्गपादप-}	ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்
इति	என்று [வாகட்டும்."	सन्निभाः }	கும் விருக்தங்களை
प्रतिज्ञाते	வாக்களிக்கப்பட்ட		நிகர்த்தனவாய்
	வளவில்	अभवन्	சூழின.

निष्फलाः फलिनश्वासन्विपुष्पाः पुष्पशालिनः । शुष्काः समग्रपत्रास्ते नगाश्चैव मधुस्रवाः ॥
सर्वतो योजनास्त्रीणि गच्छतामभवंस्तदा ॥ २३ ॥

तदा	அப்பொழுது	ते	அவைகள்
सर्वतोः	எங்கும்	पुष्पशालिनः च	புஷ்பங்கொண்டன
योजनास्त्रीणि	ஏன்றுயோனை தூசம்		வாகவும்
गच्छतां	செல்லுமவர்களுக்கு	शुष्काः	காய்க்தவைகள்
निष्फलाः	களியற்ற	समग्रपत्राः च	இலைகள் தலைத்தன
नगाः च	விருக்தங்களும்		வாயும்,
फलिनः	பழங்கள் செறித்தன	मधुस्रवाः एव	தேனைப்பெருக்குகின்
आसन्	இருந்தன.		தனவாயும்,
विपुष्पाः	புஷ்பமற்ற	अभवन्	இருந்தன.

ततः प्रहृष्टाः पुत्रगर्षभास्ते बहूनि दिव्यानि फलानि चैव ।
कामादुषाश्रन्ति सहस्रवास्ते मुदाऽन्विताः स्वर्गजितो यथैव ॥ २४ ॥

ततः	அப்பொழுது	उषाश्रन्ति	புகித்தார்கள்.
ते	அந்த	स्वर्गजितः	ஸ்வர்க்கத்தையடைந்
पुत्रगर्षभाः एव	வளரர்களும்த		தவர்கள்
प्रहृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்டவர்	यथा एव	எவ்வண்ணமே அங்
बहूनि	பல [களாய்		வண்ணமே
दिव्यानि	சிறந்த	ते	அவர்கள் (வளரர்க
फलानि च	பழங்களையும்		கள்)
सहस्रवाः	ஆயிரக்கணக்காக	मुदा अन्विताः	ஆனந்தத்தடம்
कामात्	இவ்விடப்படி		விளங்கினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तविंशत्युत्तरशततमः सर्गः

अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—ஆற்றிருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் || १२८ ||

अरतं प्रति हनुमत्प्रेषणम्—பாதிரிடம் ஹனுமாரையனுப்புவது.

अयोध्यां तु समालोक्य चिन्तयामास राघवः । प्रियकायः प्रियं रामस्ततस्त्वरितविक्रमः ॥

स्वरितविक्रमः	சூரிதம்பான பரக்கி சமம் கொண்டுவரும்	रामः	ஸ்ரீராமர்
प्रियकायः	பரியந்தை சதா கிரும்புவரும்	ततः	அப்பொழுது
राघवः	ராகுவதலைகருமாகிய	अयोध्यां	அயோத்தியையை
		समालोक्य	கிளைந்து
		प्रियं तु	சேதமத்தைப்பற்றி
		चिन्तयामास	சிந்தித்தார்.

|| २ ||

चिन्तयित्वा ततो दृष्टिं वानरेषु न्यपातयत्

ततः	அப்பொழுது	वानरेषु	வானர்களிடம்
चिन्तयित्वा	ஆலோசித்துவிட்டு	दृष्टिं	பார்வையை
		न्यपातयत्	கொளுத்தினார்.

उवाच धीमांस्तेजस्वी हनुमन्तं प्रवक्ष्यामि । अयोध्यां त्वरितो गत्वा शीघ्रं प्रवगसत्तम ॥

जानीहि कश्चिक्कुशली जनो नृपतिमन्दिरे

धीमान्	பேசறிவாளரும்	शीघ्रं	சீக்கிரம்
तेजस्वी	தேஜஸ்சியுமா குமவர்	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
प्रवक्ष्यामि	வாசாசன	गत्वा	சென்று
हनुमन्तं	ஹனுமாராப்பார்த்து	नृपतिमन्दिरे	அரசர் மாளிகையில்
उवाच	பின்வருமாறு ஆக்ஷர பித்தார்.	जनः	யாவரும்
प्रवगसत्तम	"வாசரேரத்தம்!	कुशली कश्चित्	சேதமமா என்று
स्वरितः	வேகமுற்றவனாய்	जानीहि	அறிக் துவருவாயாக.

शृङ्गिवेपुरं प्राप्य गुहं गहनगोचरम् । निषादाधिपतिं शूहि कुशलं वचनान्मम ॥ ४ ॥

शृङ्गिवेपुरं	"சீருக்கிபேரகருக்கு	गुहं	குகனிடம்
प्राप्य	சென்று	मम	எனது
गहनगोचरं	வனவாஸியம்	वचनात्	கொற்படி
निषादाधिपतिं	கேடுவத்தலைவனுமா கிய	कुशलं	சேதமத்தை
		शूहि	வினாவுவாயாக.

श्रुत्वा तु मां कुशलिनपरो गं विगतज्वरम् । भविष्यति गुहः प्रीतः स ममात्मसमः सर्वा ॥

श्रुत्वा	சுர்து	प्रीतः	ஆனந்தங்கொண்டவ னாய்
तु	என்னை	भविष्यति	ஆவான்.
मां	சேதமமாயும்	सः	அவன்
कुशलिनपरो	சேசகமற்றவனாகவும்	मम	எனக்கு
गं	மனக்கவலையில்லாத வனாகவும்	आत्मसमः	உயிருக்குச்சமமான
विगतज्वरम्	கேட்டவுடன்	सर्वा	நொழுவன்.

अयोध्यायाश्च ते मार्गं प्रवृत्तिं भरतस्य च । निवेदयिष्यति प्रीतो निषादाधिपतिर्गुहः ॥

பிரீத:	"ஆனந்தங்கொண்ட	அயோத்யா:	அயோத்யாநகரம்
निषादाधिपति:	நிஷாடாதிபதி	मार्गं च	மார்஑்க்குந்நைதாயும்
गुहः	கு஑ம்	भरतस्य	பரதஸ்ய
ते	உ஑க்கு	प्रवृत्तिं च	புவூத்திரந்த்நைதாயும்
		निवेदयिष्यति	நிவீதயிஷ்யதி

भरतस्तु त्वया वाच्यः कुशलं वचनान्मम । सिद्धार्थं शंस मां तस्मै सभायै सहलक्ष्मणम् ॥

भरत	"பரதஸ்ய	सहलक्ष्मणं तु	ச஑லக்ஷ்மணம் து
वचनात्	வசனாத்	मां	மாம்
त्वया	தவ்யா	सिद्धार्थं	சி஑்தார்தம்
भरतः	பரதஸ்ய	तस्मै	தஸுமீ
कुशलं	குசலம்	शंस	சஸம்
वाच्यः	வாச்ய: ॥		
सभायै	சபாயை		

हरणं चापि वैदेह्या रावणेन बलीयसा । सुग्रीवेण च संसर्गं वालिनश्च वधं रणे ॥ ८ ॥
 मैथिल्यन्वेषणं चैव यथा चाधिगता त्वया । लङ्घयित्वा महातोयमापगापतिमव्ययम् ॥ ९ ॥
 उपयानं समुद्रस्य सागरस्य च दर्शनम् । यथा च कारितः सेतु रावणश्च यथा इतः ॥
 वरदानं महेंद्रेण ब्रह्मणा वरुणेन च । महादेवप्रसादाच्च पित्रा मम समागमम् ॥ ११ ॥
 उपयातं च मां सौम्य भरताय निवेदय । सह राक्षसराजेन हरीणामोश्वरेण च ॥ १२ ॥

सौम्य	"புண்யாத்தமாவே!	लङ्घयित्वा	லங்஑யிதவா
बलीयसा	பலியஸா	त्वया	தவ்யா
रावणेन	ராவணேன	यथा	யதா
वैदेह्याः	வீதே஑்யா:	अधिगता च	அதி஑தா த
हरणं अपि च	஑ரணம் அபி த		
सुग्रीवेण	சு஑ரீவீனே	समुद्रस्य	சமு஑்ரஸ்ய
संसर्गं च	சஸர்஑ம் த	उपयानं	அபயானம்
रणे	ரணே	सागरस्य	ச஑ரஸ்ய
वालिनः	வாலின:	दर्शनं च	தர்சனம் த
वधं च	வதம் த	यथा	யதா
मैथिल्यन्वेषणं च एव	மீதில்யந்வேசணம் த	सेतुः	சீது:
		कारितः च	காரித: த
महातोयं	ம஑ாதோயம்		
अपयणं	அபயணம்	रावणः	ராவண:
आपगापति	அப஑ாபதி	यथा	யதா

दत्तः च "கொல்லப்பட்டாரோ
ஆனதையும்
महेन्द्रेण தேவைந்திரராலும்
ब्रह्मणा பிரம்மதேவராலும்
यष्टेन வருணதேவராலும்
वरदानं च வரதானத்தையும்
महादेवप्रसादान् சிவபெருமானது
அணுகாதந்தால்
मम எனக்கு

पित्वा தந்தையாரோடு
समागमं च ஸமாமதத்தையும்
राक्षसराजेन ராட்சஸமன்னனோடும்
हरीर्षा ईश्वरेण வானரர்களின் பண்ண
सह கூட [சேரரும்
उपयातं வந்திருப்பவனாய்
मां च என்னையும்
भरताय பரதனுக்கு
निवेदय தெரிவிப்பாயாக.

जित्वा शत्रुगणान्नामः प्राप्य चानुत्तमं यज्ञः । उपयाति समृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥
एतच्छ्रुत्वा यमाकारं भजते भरतस्तदा । स च ते वेदितव्यः स्यात्सर्वं यच्चापि मां प्रति ॥

रामः "ஸ்ரீராமர்
शत्रुगणान् சத்ருவர்க்கங்களை
जित्वा வென்றும்
अनुत्तमं ஒப்பற்ற
यज्ञः புகழை
प्राप्य च அடைந்தும்
समृद्धार्थः மனோரதம் நிறைவேற
ப்பெற்றவராய்
महाबलैः மகாபலசாலிகளான
मित्रैः सह நண்பர்களுடன்கூட
उपयाति வருகின்றார் என்ற
एतव श्रुत्वा இதைக்கேட்டு,

तदा அப்பொழுது
भरतः பரதன்
यं எந்த
आकारं முகக்குறியை
भजते கொள்கின்றானோ
सः च அதுவும்
ते உன்னால்
वेदितव्यः स्यात् கவனிக்கத்தக்கதா
मां प्रति என்னைப்பற்றி [கும்;
यव எதுவோ அது
सर्वं अपि எல்லாமும் அப்படியே
च कவனிக்கத்தக்கது.

ज्ञेयाश्च सर्वे वृत्तान्ता भरतस्येङ्गितानि च । तच्चेन मुखवर्णेन दृष्ट्या व्याभाषणेन च ॥

भरतस्य "பரதனது
वृत्तान्ताः सर्वे च செய்திகள் யாவும்
ज्ञेयाः அறியத்தக்கவை.
मुखवर्णेन முகவொளிபாடும்
दृष्ट्या பார்வையாலும்

व्याभाषणेन च பேச்சாலும்
दृष्टितानि உள்ளக்கருத்துகள்
तच्चेन உள்ளபடி
च அறிவிப்போடு அறியத்
தக்கவை.

सर्वकामसमृद्धं हि हस्त्यश्वरथसंकुलम् । पितृपैतामहं राज्यं कस्य नावर्तयेन्मनः ॥ १६ ॥

सर्वकामसमृद्धं { "எல்லா மனோரதத்
தையும் பூர்த்திசெய்
தலைப்பதும்
हस्त्यश्वरथ- } யான்களும், குதிரை
संकुलं } களும் சதக்களும்
நிறைந்ததும்

पितृपैतामहं { தகப்பன் பாட்டன்
முறைமையால் வந்தது
மரண
राज्यं ராஜ்யமொன்று
कस्य எவனது
मनः हि மனதைத்தான்
आवर्तयेन् न மறுபாடச்செய்யாது.

सङ्गत्या भरतः श्रीमात्राज्यार्थी वेत्स्वयं भवेत् । प्रशास्तु वसुधां कृत्स्नामखिलां रघुनन्दनः॥

श्रीमान्	"ஸ்ரீமாத் தாம்"	भवेत् वसु	ஆகில்
रघुनन्दनः	ரகுநுநாயு, கந்திர னு	स्वयं	ஆவனே
मत्तः	மாத் தன் [மாதிரி]	अखिलां	ஆகண்டமாத்
सङ्गत्या	ஆகையால்	वसुधां	பூமி
राज्यार्थी	ஆரண்யகிராமத்தியவ னுய்	कुम्भा	முழுமுகைதயும்
		प्रशास्तु	ஆரண்யகண்டிதும்.

तस्य बुद्धिं च विज्ञाय व्यवसायं च वानर । यावन्न दूरं यताः सः शिपमागन्तुमर्हसि ॥

वानर	"வானர!"	दूरं	கெடுவழி
तस्य	அவனது	यताः सः न यावत्	தாம் வருவதற்குள்
बुद्धिं च	உள்ள தகையதும்	शिपं	கிரைவாய்
व्यवसायं च	முயற்சியையதும்	आगन्तुं	கண்டு கொள்ள
विज्ञाय	அறிந்துகொண்டு	अर्हसि	கி வேண்டும்."

इति प्रतिसमादिष्टो हनुमानमारुतात्मजः । मानुषं धारयन्पयोध्यां त्वरितो ययौ ॥१९॥

इति	மேற்கண்டவண்ணம்	रूपं	உருவத்தை
प्रतिसमादिष्टः	ஆக்தூர்பிக்கப்பட்ட	धारयन्	கொண்டு
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தல்வராகிய	अयोध्यां	அயோத்தியைப் போய்க்
हनुमान्	ஹனுமார்	त्वरितः	கிரைந்து
मानुषं	மானிட	ययौ	கொண்டுவந்தார்.

अधोत्पपात वेगेन हनुमानमारुतात्मजः । गरुत्मानिव वेगेन जिघृक्षन्भुजगोक्षपम् ॥ २० ॥

अध	அப்பொழுது	गरुमान्	கருடன்
मारुतात्मजः	வாயுமலர், தகாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ
हनुमान्	ஹனுமார்		அவ்வண்ணமே
भुजगोक्षमं	பெருமலாய்கைய	वेगेन	வேகமாய்
जिघृक्षन्	கொள்ளுகிரும்பி	अपपात	உயரக்கொம்பினார்.
वेगेन	வேகமாய்		

लङ्घयित्वा पितृपदं भुजगेन्द्रालयं शुभम् । गङ्गायुनयोर्मध्यं सन्निपातपर्वात् च ॥ २१ ॥

शृङ्गिवेरपुरं प्राप्य सुहमासाद्य वीर्यवान् । स वाचा शुभया हृष्टो हनुमानिदमब्रवीत् ॥२२॥

लङ्घयित्वा	ஆகைய, கந்திர	सन्निपातं	அகையான
पितृपदं	தாவி	मध्यं	மத்தியப்பிரதேசத்
भुजगेन्द्रालयं	கிரை, தகாய் வங்குழை, கி. வானகூடம்	अतीत्य च	கடந்ததும் [கை
शुभं	மக்களகாரான தமாத	शृङ्गिवेरपुरं	சுருங்கிபேரபுரத்தை
गङ्गायुनयोः	கங்கையினுடைய, கங்கை	प्राप्य	அடைந்து
स वाचा	சமுதேயத்தினுடையதும்	गुहं	குறையினை
		आसाद्य	அறுதுகி

हृष्टः	மகிழ்ச்சிக்கொண்ட	शुभया	அழகிய
वीथवान्	விரயவானாகிய	शवा	கொற்கொண்டு
सः	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
हनुमान्	ஹனுமார்	अवधीत्	புகன்றார் :

सखा तु तव काकुत्स्थो रामः सत्यपराक्रमः । सहसीतः ससौमित्रिः स त्वां कुशलमब्रवीत् ॥

तव	“உமது	रामः	ஸ்ரீராமர்
सखा	கோழரும்	सहसीतः	சேதாதேவியோடு
सत्यपराक्रमः	{ சத்யத்தையே பராக் கிரமமாய்க்கொண்ட வரும்	ससौमित्रिः	சக்தாமணியோடு கூடவும்
काकुत्स्थः तु	கருத்த வம்சத்த வருமான	त्वां	உம்மிடம்
सः	அந்த	कुशलं	கேடமத்தை
		अवधीत्	வினாவினார்.

पञ्चपीपथ रजनीमुपित्वा वचनान्मुनेः । भद्राजाभ्यनुज्ञातं द्रक्ष्यस्यथैव राघवम् ॥ २४ ॥

मुनेः	“ முனிவரின்	उपित्वा	வசித்து
वचनात्	ஆக்கிரையால்	भद्राजाभ्यनुज्ञातं	பாத்ராஜமுனிவரால் விடைகொடுக்கப்பட்ட
अथ	இன்று	राघवं	ஸ்ரீராமரை
पञ्चमी	பஞ்சமினது	अथ एव	சுடுதியிலேயே
रजनी	நிரவை	द्रक्ष्यसि	காண்பீர்.”

एवमुक्त्वा महातेजाः संपहृष्टतनूरुहः । उत्पपात महावेगो हनुमानविचारयन् ॥ २५ ॥

महातेजाः	புலாதேஜஸ்வியாகிய	संपहृष्टतनूरुहः	மகிழ்ச்சிவிப்புற்றவ ரால்
हनुमान्	ஹனுமார்	महावेगः	வேகம் மிகுந்தவராய்
एवं	மேற்கண்டவாறு	अविचारयन्	ஒன்றையும் கருத்த வராய்
उक्त्वा	புகன்றவிட்டு	उत्पपात	உயரக்கினம்பினார்.

सोऽपश्यद्रामतीर्थं च नदीं वालुकिनीं तथा । गोमतीं तां च सोऽपश्यद्भीमं सालवनं तथा ॥

सः	அவர்	भीमं	பயங்கரமான
रामतीर्थं च	ராமதீர் தத்தையையும்	सालवनं तथा	ஆச்சரமரக்கரட்டை யும்
वाळुकिनीं	வாலுகினி என்ற	बहुसाहस्रीः	பல்லாயிரக்கணக்கான
नदीं तथा	நதியையும்	प्रजाः च	ஜனக்களையும்
अपश्यत्	கண்டார்.	स्फीतान्	வளமுற்ற
सः	அவர்	अनपदान् अपि	பட்டணக்களையும்
तां	அந்த	अपश्यत्	கண்டார்.
गोमतीं च	கோமதிநதியையும்		

स मत्वा दूरमध्वानं त्वरितः कपिकुञ्जः । आसमाद् द्रुमान्फुल्लान्दिग्धावसमीपमान् ॥
 स्त्रीभिः सपुत्रैर्द्वैश्च रषमाणैरलंकृतान् । सुराधिपस्योपवने यथा वैश्वरथे द्रुमान् ॥ २८ ॥

सः	அந்த	रममागिः	வினியாடுகிறவர்
कपिकुञ्जः	காண்டோத்தமர்	अलंकृतान्	கனால்
त्वरितः	வேகமுற்றவராய்	सुराधिपस्य	அலங்கரிக்கப்பட்ட
दूरं	தெடு	उपवने	காவகளும்த
अध्वानं	வழியை	वैश्वरथे	தேவெந்திர ஓட்டைய
मत्वा	கடந்து	द्रुमान् यथा	உத்தியானவனத்
नन्दिग्राम- } समीपमान् }	கந்திக்கிராமத்தின்கு கிணிகுப்பவகளும்த	द्रुमान् यथा	திலும்
फुल्लान्	புஷ்பித்தவகளும்த	आसमाद्	காத்திராத உத்தியான
स्त्रीभिः	ஸ்த்ரீகளோடும்		கனத்திணுகும்
सपुत्रैः	புத்தலவர்களோடுகூடிய		காவகளும்தான
द्वैः च	முதியவர்களோடும்		

क्रोशपात्रे त्वयोध्यायाश्चीरकृष्णाजिनाम्बरम् । ददर्श भरते दीने कृशपाश्रमवासिनम् ॥
 जटिलं मलदिग्धाङ्गं भ्रान्तव्यसनकर्शितम् । फलमूलाशिनं दान्तं तापसं धर्मचारिणम् ॥
 समुन्नतजटाभारं बलकलाजिनवाससम् । नियतं भावितात्मानं ब्रह्मपिसमनेजसम् ॥ ३० ॥
 पादुके ते पुरस्कृत्य शासन्तं वै वसुन्धराम् । चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य व्रातारं सर्वतो भयात् ॥
 उपस्थितमपात्यैश्च शुचिभिश्च पुरोहितैः । बलमुख्यैश्च युक्तैश्च काषायाम्बरधारिभिः ॥

अयोध्यायाः	அயோத்திக்கு	धर्मचारिण	தர்மத்தையோற்ற
क्रोशपात्रे	கப்பிடுகூரத்தில்த	समुन्नतजटाभारं	கொண்டவரும்
आश्रमवासिनं	ஆசிரமத்தில்த வலிப் பவரும்	बलकलाजिन-) वाससं)	பெரிந்தகூடாமண்டலம் கொண்டவரும்
चीरकृष्णाजिनाम्बरं	மரவுழியையும் மாந் தேரையுமுடுத்தவரும்	नियतं	யாவிடையும் மான் கொண்டும் போர்க் தவரும்
जटिलं	ஐடாநாசியும்	भावितात्मानं	அதிசீகாபக்தி கொண்டவரும்
मलदिग्धाङ्गं	அழுக்குப்படித்த மே னிபுற்றவரும்	ब्रह्मपिसमनेजसं	உள்ளத்தை தியானத் தில் சேஷத்தியவரும்
भ्रान्तव्यसनकर्शितं	தமயளுகாப்பற்றி கோகத்தால் நாடி வரும்	ते	யாம்ரவிடக்கு திகரா ன தேஜஸ் கொண் டவரும்
फलमूलाशिनं	கனிகளையும் சீதக்கு களையும் புதியவரும்	पादुके	அந்த இரு திருப்பாதம்
दान्तं	நனவதயடக்கியவரும்		களையும்
तापसं	தபஸ்கம்மிகொண்ட		

पुरस्कृत्य
 वसुधां वै
 शासन्तं
 लोऽस्य
 चातुर्धैस्य

 सर्वतः
 भयात्
 क्षातारं
 काषायाम्बुधरिभिः
 युक्तैः च

முன்னிடீட்டுக்கொண்டு
 துமினையே
 ஆள்பவரும்
 உலகத்தின்
 சதுர்வர்க்களின்
 தருமத்தையும்
 எல்லா
 ஆபத்தினின்றும்
 சுகலிப்பவரும்
 காஷாய ஆடைகளைப்
 ணிந்தவர்களும்
 அசஞ்சலாபக்தி கொ
 ண்டவர்களுமான்

अमालीः च
 शुचिभिः
 पुरोहितैः च
 बलमुखैः च

 उपस्थितं
 धीनं
 कृशं

 भरतं
 तु
 ददती

மக்திரிகளாலும்
 பரிசுத்தர்களான
 புரோகிதர்களாலும்
 செனைத்தலைவர்
 களாலும்
 சேனிக்கப்பெற்றவரும்
 வக்கங்கொண்டு
 இளைத்திருப்பவரு
 மான
 பரதரை
 அப்பொழுது
 கண்டார்.

न हि ते राजपुत्रं तं चीरकृष्णाजिनाम्बरम् । परिभोक्तुं व्यवस्यन्ति पौंस वै धर्मवत्सलम् ॥

चीरकृष्णाजिनाम्बरं
 धर्मवासलं
 तं

பரவுரியையும் மான்
 தேரையுமுடுத்தவரும்
 தருமத்திலசஞ்சலா
 பற்றுடையவருமான
 அந்த

राजपुत्रं वै
 ते पौंसः
 परिभोक्तुं हि
 व्यवस्यन्ति न

சகலரவர்த்தி திருக்
 குமாரரை (பரதரை)
 அந்த நகரஜனங்கள்
 சுகத்திருக்கச்செய்ய
 முடிந்தார்களில்லை.

तं धर्ममिव धर्मज्ञ देहवन्तमिवापरम् । उवाच प्राज्ञलिवाक्यं हनुमान्मारुतात्मजः ॥ ३५ ॥

मारुतात्मजः
 हनुमान्
 प्राज्ञलिः
 देहवन्तं
 अपरं
 धर्म इव

வாயுமைந்தராகிய
 ஹனுமார்
 அஞ்ஜலிஹஸ்தராய்
 உருவெடுத்த
 மற்றொரு
 தம்மம்போன்றிருப்
 பவரும்

इव
 धर्मज्ञं
 तं
 वाक्यं
 उवाच

முற்றும்
 அறநெறியுணர்ந்தவ
 ருமான
 அவரிடம்
 ஒரு சொல்லை
 பின்வருமாறு
 மொழிந்தார்:

वसन्तं दण्डकारण्ये यं त्वं चीरजटाधरम् । अनुशोचसि काकुत्स्थं स त्वां कुशलमवधीत् ॥

वसन्तं
 दण्डकारण्ये
 वसन्तं
 यं
 काकुत्स्थं

“தேவரீர்
 பரவுரியையும் ஜடை
 களையும் தரித்து
 தண்டகாரணயத்தில்
 வசிக்கின் தவரான
 எந்த
 ஸ்ரீராமருக்காக

अनुशोचसि
 सः
 त्वां
 कुशलं
 अवधीत्

தாயாமுற்றிரோ
 அவர் (ஸ்ரீராமர்)
 தேவரிடம்
 சேடித்ததை
 சொல்லியிருந்திருக்
 கினார்.

प्रियमाख्यामि ते देव शोकं त्यक्ष्यसि दारुणम् । अस्मिन्मुहूर्ते भ्रात्रा त्वं रामेण सह सङ्गतः ॥
लक्ष्मणेन च वैदेह्या परां प्रीतिमवाप्स्यसि । ३७ ॥

देव "ஐயனே!
ते உமக்கு
प्रियं பிரியத்தை
आख्यामि தெரிவிக்கின்றேன்.
त्वं தேவரீர்
अस्मिन् இந்த
मुहूर्ते சுண்ணத்தில்
भ्रात्रா தமயனாராகும்
रामेण ஸ்ரீராமரோடும்

लक्ष्मणेन ஸக்தமணரோடும்
वैदेह्या च ஜானகிதேவியாரோ
सङ्गतः கூடியவராய் [டும்
दारुणं கொடிய
शोकं துயரத்தை
त्यक्ष्यसि விட்டொழிப்பீர்.
परां பாட
प्रीतिं மனத்குப்தியை
अवाप्स्यसि பெறுவீராக.

निहत्य रावणं रामः प्रतिलभ्य च मैथिलीम् । उपयाति समुद्रार्थः सह मित्रमहाबलैः ।
लक्ष्मणश्च महातेजा वैदेही च यशस्विनी । सीता समग्रा रामेण महेंद्रेण यथा शची ॥

ராமः "ஸ்ரீராமர்
रावणं ராவணனை
निहत्य கொன்று
मैथिलीं च ஜானகிதேவியாரையும்
प्रतिलभ्य மீட்டுக்கொண்டு
समुद्रार्थः மடுனாரதம் நினை
வேறப்பெற்றவராய்
महाबलैः மகாபலசாலிகளான
मित्रैः सह நண்பர்களுடன்கூட
उपयाति வருகின்றார்.
महातेजाः மகாதேவஜஸ்வியாராகும்
लक्ष्मणः च ஸக்தமணரும்

यशस्विनी சீர்த்திபதியம்
वैदेही ஜனகிள் திருமகளு
MAAN
सीता च சீதாபதியாட்டியார்
महेंद्रेण தேவமீர்திரனோடு
शची ஜூர்திரானிதேவி
यथा எவ்வண்ணமோ ஆவ்
வண்ணமே
रामेण ஸ்ரீராமரோடு
समग्रा கூடியவராயும்
च கூடியவரையே வருகின்ற
ருக்கள்.

एवमुक्तो हनुमता भरतो भ्रातृवत्सलः । पपात सहसा हृष्टो इषान्मोहं जगाम ह ॥४०॥

हनुमता தறனுமாரால்
एवं மேற்கண்டவாறு
उक्तः தெரிவிக்கப்பெற்ற
भ्रातृवत्सलः தமையனாரிடம் வரு
வா அன்புகொண்ட
भरतः பரதர்

हृष्टः மனமகிழ்தந்தவராய்
सहसा தகதனைமே
पपात விழித்தார்.
इषान् துணர்த்தகால்
मोहं ஸூர்த்தசையை
जगाम ह கொண்டார்.

ततो मुहूर्तादुत्थाय प्रयाश्वस्य च राघवः । हनुमन्तमुवाचेद् भरतः प्रियवादिनम् ॥ ४१ ॥

राघवः ராகுசுவதிககரராயி
भरतः பரதர்
ततः அப்பிவிடமுது
मुहूर्तात् சுண்ணமேத்தில்
प्रयाश्वस्य च ஸூர்த்தனா தெவிந்து

उत्थाय எழுந்து
प्रियवादिनं பிரியத்தைத்தெரி
வித்த
हनुमन्तं ஹனுமானைப்பார்த்து
इद् इवाच பின்வருமாறு மொ
ழித்தார்:

अशोकजैः प्रीतिमयैः कविमालिङ्ग्य संभ्रमान् । सिपेच भरतः श्रीमान्विपुलैरास्रविन्दुभिः॥

श्रीमान् भरतः	ஸ்ரீமானவிய பரதர்	अशोकैः	ஆசைந்தந்தகால்பெ
संभ्रमान्	பாபரப்பிடன்		குடியவைகளும
कवि मालिङ्ग्य	காவிரரைத் தழுவி	विपुलैः	ஏராளமானவைகளு
प्रीतिमयैः	பிரீதியையமானவை		மரண
	கனும்	श्रावविन्दुभिः	கண்ணீர் த் தூவி
		सिपेच	களைத்தார். [களரல்

देवो वा मानुषो वा त्वमनुकोशादिहागतः । प्रियाख्यानस्य ते सौम्य ददामि ब्रुवतः प्रियम् ॥
 गवां शतसहस्रं च आवाणां च शतं परम् । सुकुण्डलाः शुभाचारा भार्याः कन्याश्च पौदशः॥
 हेमवर्णाः सुनासोरुः शशिसौम्यान्नाः स्त्रियः । सर्वाभरणसंपन्नाः संपन्नाः कुलजातिभिः॥

अनुकोशात्	“கருகளை கூர்ந்து	भार्याः	விவாகத்திற்குரியவர்
इह आगतः	இன்றிடத்திற்கு		களுமரண
एवं	தேவரீர் [வந்தருளிய	पौदशः	பதினாறு
देवः वा	தேவரோ	कन्याः च	கன்னிகைகளையும
मानुषः वा	மானிடரோ !	हेमवर्णाः	தங்கவிநங்கொண்ட
सौम्य	புண்பரத்தமே!		வர்களும்
प्रियाख्यानस्य	பிரியமொழிகொண்டு	सुनासोरुः	அழகிய தொடைகளை
प्रियं	பிரியத்தை		உடையவர்களும்
ब्रुवतः	தெரிவிக்கும்	शशिसौम्यान्नाः	சத்திரளைப்பேசுன்ற
ते	தேவர்களுக்கு		முகமுடையவர்களும்
गवां	பசுக்களின்	सर्वाभरणसंपन्नाः	எல்லா அணிகளும்முந்
शतसहस्रं च	நூறாயிரத்தையும்		நவர்களும்
आवाणां	கிராமங்களின்	कुलजातिभिः	பிறப்பினதும்
परं शतं च	சிறந்த நூறையும்		நன்னாற்பாறும்
सुकुण्डलाः	அழகிய குண்டலக்க	संपन्नाः	சிறந்தவர்களும்மரண
	ளைபுடையவர்களும்	स्त्रियः	வந்தீர்களையும்
शुभाचाराः	சிறந்த நடத்தைபுடை	ददामि	அளிக்கின்றேன்”.
	யவர்களும்		

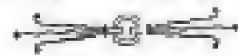
निशम्य रामागमनं नृपात्मजः कपिप्रवीरस्य तद्भृतोपमम् ।

प्रहर्षितो रामदिरक्षयाऽभवत्पुनश्च हर्षादिदमनवीरुचः

॥ ४६ ॥

नृपात्मजः	சக்கிரவர்க்கு திருக்கு	प्रहर्षितः	உள்ளம் பூரிக்கவராய்
	மாரர் (பரதர்)	अभङ्	இருத்தார்.
कपिप्रवीरस्य	காவிரைத்தமரிடம்	हर्षा	களிப்புபிசையால்
तत् भृतोपमं	அந்த ஓப்பந்ததான	पुनः च	பீனவும்
रामागमनं	ஸ்ரீராமர்னு வரவை	वचः	சொல்லொன்றை
निशम्य	கேட்டு,	इदं	பின்வருமாறு
रामदिरक्षया	ஸ்ரீராமரைக் காண	अमवीर	மொழிந்தார்:
	ஆவல்கொண்டு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ।

एकोनविंशदुत्तरशततमः सर्गः—ஐந்திருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் || १२९ ||

हनुमता श्रीरामवृत्तान्तनिवेदनम्—ஹனுமார் ப்ரீராமரது விருத்தாந்தத்தைச்சொல்வது.

बहूनि नाम वर्षाणि गतस्य सुमहद्वनम् । शृणोम्यहं प्रीतिकरं मम नाथस्य कीर्तनम् ॥

बहूनि	"பல	नाथस्य	நாதரின்
वर्षाणि	வருஷங்களை	प्रीतिकरं	உவப்பாசிக்கும்
सुमहत्	பெரும்	कीर्तनं	செய்தியை
वनं	காட்டிற்கு	अहं नाम	நான் தானே
गतस्य	சென்றுகடத்திய	शृणोमि	கேட்கின்றேன்?
मम	எனது		

कल्याणी वत गाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे । एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि ॥

जीकते	"உயிர் வாழும்	लौकिकी	உலகத்தாரால் வழங்கப்படும்
नरं	ஒரு மனிதனை	गाथा	முதுமொழி
वर्षशतात् अपि	பலவருட்கள் கழிந்ததாயினும்	कल्याणी	உண்மையாகவே
आनन्दः	ஆனந்தமானது	मे	என்கிவயத்தில்
एति	வந்தடைகிறது	प्रतिभाति	தோற்றுகிறது;
इयं	என்ற இந்த	वत	சந்தேகம்.

राघवस्य हरीणां च कथमासीत्समागमः । कस्मिन्देशे किमाश्रित्य तच्चमाख्याहि पृच्छतः॥

कस्मिन् देशे	"எந்த தேசத்தில்	समागमः	பட்டினத்து
किं आश्रित्य	எதைக்கொண்டு	आसीत्	தற்பட்டது?
कथं	எகவனம்	पृच्छतः	கினுவும் எனக்கு
राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கும்	तत्त्वं	உள்ளபடி
हरीणां च	வானரர்களுக்கும்	आख्याहि	சொல்லிப்பிரகம்.

स पृष्ठो राजपुत्रेण वृष्यां समुपवेशितः । आचक्षे ततः सर्वं रामस्य चरितं वने ॥ ४ ॥

सः	அவர் (ஹனுமான்)	वने	காட்டில்
राजपुत्रेण	சக்கிரவர்த்தி திருக்குமாரரால் (பரதரால்)	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
वृष्यां	குசாமனைத்தில்	चरितं	விருத்தாந்தம்
समुपवेशितः	உட்கொளிக்கப்பட்டு	सर्वं	முழுமையையும்
पृष्ठः	கினுவப்பட்டவராய்	आचक्षे	பின்வருமாறு
ततः	அப்பொழுது		சொல்லுங்கள்:

यथा प्रव्राजितो रामो मातुर्दत्तो वरस्त्व । यथा च पुत्रशोकेन राजा दशरथो मृतः ॥
 यथा दूतस्त्वमानीतस्तूर्णं राजगृहात्प्रभो । त्वयाऽयोध्यां प्रविष्टेन यथा राज्यं न चेत्सितम् ॥
 चित्रकूटं गिरिं गत्वा राज्येनामित्रकर्शेन । निमन्त्रितस्त्वया भ्राता धर्ममाचरता सताम् ॥
 स्थितेन राज्ञो वचने यथा राज्यं विसर्जितम् । आर्यस्य पादुके गृह्य यथाऽसि पुनरागतः ॥
 सर्वमेतन्महाबाहो यथावद्विदितं तव । त्वयि प्रतिप्रयाते तु यदुक्तं तन्निवोध मे ॥ ९ ॥

प्रभो "பிரபுவே!
 अमितकर्शन சத்ருசம்ஹாராகரே!
 महाबाहो महाபாகுவே!
 तव தேவரீரது
 मातुः தாயாகுக்கு
 वरः வரமானது
 वृत्तः கொடுக்கப்பட்ட
 रामः ஸ்ரீராமர்
 यथा எப்படியாய்
 प्रव्राजितः காட்டி நகலுப்பப்பட்ட
 दशरथः தசரத
 राजा சக்கிரவர்த்தியார்
 पुत्रशोकेन புத்திரசோகத்தால்
 यथा எப்படியாய்
 मृतः च மறலோகஞ்சென்ற
 त्वं தேவரீர்
 दूतैः தூதர்களால்
 राजगृहात् மன்னர் அரண்மனையி
 तूर्णं லிசைவாய் [னின்ற
 यथा எவ்வளம்
 आनीतः அழைத்துவாப்பட்ட
 अयोध्यां அயோத்திக்கு
 प्रविष्टेन வந்த
 त्वया தேவரீரால்
 यथा எப்படியாய்
 राज्यं ராஜ்யமானது
 ईक्षितं व निரும்பப்படவில்லை
 सतां சரணேறர்களின்
 धर्मं தர்மத்தை
 आचरता பற்றியொழுகும்

त्वया தேவரீரால்
 चित्रकूटं சித்திரகூட
 गिरिं மலைக்கு
 गत्वा சென்று
 भ्राता தமயனார்
 राज्येन அரசைக்கொண்டு
 निमन्त्रितः च பிரார்த்தித்தழைக்கப்
 பட்டதும்
 राज्ञः சக்கிரவர்த்தியாரது
 वचने ஆக்கனையில்
 स्थितेन இருக்கின்ற அவரால்
 (ஸ்ரீராமரால்)
 राज्यं ராஜ்யமானது
 यथा எப்படியாய்
 विसर्जितं மறுக்கப்பட்டதோ
 आर्यस्य தமயனாரது [அதுவும்
 पादुके பாதுகைகளை
 गृह्य கொண்டு
 यथा எப்படியாய்
 पुनः மீளவும்
 आगतः असि திரும்பிவந்தீரோ அ
 एतत् இது [அதும் ஆகிய
 सर्वं யாவும்
 तव தேவரீருக்கு
 यथावत् உன்னபடி
 विदितं தெரிந்ததே.
 त्वयि தேவரீர்
 प्रतिप्रयाते तु எழுந்தருளியவுடன்
 यत् எனது
 वृत्तं நடைபெற்றதோ
 तत् அதை
 मे என்னிடம்
 निवोध கேட்டருள்வீராக.

अपयाते त्वयि तदा समुद्भ्रान्तमृगद्विजम् । परिच्युनमिवात्यर्थं तद्वनं समपश्यत् ॥ १० ॥

त्वयि	" தேவரீர்	समुद्भ्रान्तमृगद्विजं	{ கலவரமுற்ற மிருகங்களை யும் பறவைகளை யும் கொண்டதாய் மிகவும் பரிதவிப்பதுபோன்ற இருந்தது. [தாய்
अपयाते	எழுந்தருளியவளவில்		
तदा	அப்பொழுது		
तद्व	அந்த		
वनं	வனம்		

तद्धस्तिमृदितं घोरं सिंहव्याघ्रमृगायुतम् । प्रविवेशाथ विजनं सुमहदृणकावनम् ॥ ११ ॥

अथ	" அப்பொழுது	विजनं	நீர்ஜனமானதும்
हस्तिमृदितं	யானைகளால் அழிக்கப்பட்டதும்	घोरं	பயங்கரமானதுமாகிய
सिंहव्याघ्र- मृगायुतं }	சிம்மங்களும் புலிகளும் மரங்களும் வசிக்கப்பெற்றதும்	सुमहदृ	அந்த
		प्रविवेश	பெரும்பெருந்தகை வனத்திற்குள் ஶ்ரீராமர் புகுந்தார்.

तेषां पुरस्ताद्बलवान्माच्छतां महने वने । निनदन्सुमहानादं विराधः मत्पदृश्यत् ॥ १२ ॥

महने	" அடர்ந்த	बलवान्	பலவானாகிய
वने	வனத்தில்	विराधः	விராதனைப் பவன்
माच्छतां	செல்லும்	सुमहानादं	பேரோசைகொண்டு
तेषां	அவர்களுடைய	निनदन्	கர்ஜிக்கின்றவனும்
पुरस्तात्	முன்பாக	मत्पदृश्यत्	தொன்றினான்.

तमुन्क्षिप्य महानादसुर्ध्वबाहुमधोमुखम् । निखाते प्रक्षिपन्ति स्म नदन्तमिव कुञ्जरम् ॥

महानादं	" போராசைகொண்டவனும்	ऊर्ध्वबाहुं	உயர்த்திய கைகள் கொண்டவனும்
नदन्तं	குளிர்றுகின்ற	अधोमुखं	குளிர்ந்த முகங்கொண்டவனான அவனை
कुञ्जरं इव	யானைபோன்றவனும்	निखाते	குழியொளத்தில்
ते	அவனை	प्रक्षिपन्ति स्म	தள்ளினார்கள்.
उन्क्षिप्य	தூக்கியெறிந்து		

तत्कृत्वा दुष्करं कर्म भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । सायाह्ने शरभङ्गस्य रम्यमाश्रममायतुः ॥

भ्रातरौ	" பிராநாதர்களாகிய	कृत्वा	செய்து முடித்து
रामलक्ष्मणौ	ஶ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்	सायाह्ने	யானையில்
तत्	அந்த	शरभङ्गस्य	சரபங்கரது
दुष्करं	செயற்கரிய	रम्यं	அழகான
कर्म	கொய்கை	आश्रमं	ஆசிரமத்திற்கு
		ईयतुः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

शरभङ्गे दिवं प्राप्ते रामः सत्यपराक्रमः । अभिवाच मुनीन्सर्वाङ्जनस्थानमुपागमत् ॥

दृष्ट्वाऽगस्त्यं महात्मानं तेन दत्तवरायुधः

॥ १५ ॥

सत्यपराक्रमः

“வின்போகா பராக்
கிரமங்கொண்ட

रामः

ஸ்ரீராமர்

शरभङ्गे

சரபங்கமுனிவர்

दिवं

தேவதேவாகத்திற்கு

प्राप्ते

எழுந்தருளியவுடன்

सर्वान्

எல்லா

मुनीन्

மகரிஷிகளையும்

अभिवाच

நமஸ்கரித்துவிட்டு

जनस्थानं

ஜனஸ்தானத்திற்கு

उपागमत्

வந்துசேர்ந்தார்,

महात्मानं

மகாத்மாவாகிய

अगस्त्यं

அகஸ்தியரை

दृष्ट्वा

தரிசித்து

तेन

ஆவரால்

दत्तवरायुधः

{ திறந்த ஆயுதங்கள்
கொடுத்தருளப்பட்ட
டார்.

ततः पश्चाच्छूर्पणखा रामपार्श्वमुपागता

॥ १६ ॥

ततः पश्चात्

“அதன்பிறகு

शूर्पणखा

சூர்பணகை என்பவள்

रामपार्श्वं

ஸ்ரீராமரது சமீபத்
திற்கு

उपागता

வந்தாள்.

ततो रामेण संदिष्टो लक्ष्मणः सहस्रोत्थितः ।

प्रगृह्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासं महाबलः ॥

ततः

“அப்பொழுது

रामेण

ஸ்ரீராமரால்

संदिष्टः

ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட

महाबलः

மகாபலசாலியாகிய

लक्ष्मणः

லக்ஷ்மணர்

सहसा

சடக்கென

उत्थितः

எழுந்து

खड्गं

கத்தியை

प्रगृह्य

கைக்கொண்டு

कर्णनासं

காதுகளையும்

चिच्छेद

முற்றுகையும்
அறுத்துவிட்டார்.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ।

हतानि वसता तत्र राघवेण महात्मना ॥१८॥

तत्र

அங்கு

वसता

வாழிக்கும்

महात्मना

மகாத்மாவாகிய

राघवेण

ஸ்ரீராமரால்

भीमकर्मणां

பயங்கரமான செயல்
கொண்ட

रक्षसां

அரக்கர்களின்

चतुर्दशसहस्राणि

பதினான்காயிரத்தவர்

हतानि

கொல்லப்பட்டார்கள்.

एकेन सह सङ्गम्य रणे रामेण सङ्गताः ।

अद्वैतुर्यभागेन निःशेषा राक्षसा कृताः ॥

रणे

போரில்

राक्षसाः

அரக்கர்கள்

सङ्गताः

ஒன்றுகூடியவர்களாய்

एकेन

தனித்த

रामेण

ஸ்ரீராமர் ஒருவரோடு

सह

கூட

सङ्गम्य

பொருதி

अहः

பகலின்

अतुर्यभागेन

ஓர் நான்காம் பாகத்
திலே

निःशेषाः

பாக்கிரவில்லாதவர்

कृताः

களாக

कृताः

செய்யப்பட்டார்கள்.

महाबला महावीर्यास्त्रासो विघ्नहरिणः । निहता राघवेगानो दण्डकारण्यवासिनः ॥

மஹாபலா: "பலம் பிக்கவர் களும்
 महावीर्या: ஆண்மை பிஞ்சுந்தவர்
 त्रयसः தவத் திருகு [களும்
 विघ्नहरिणः இடைநீறு செய்பவர்
 களுமாண

दण्डकारण्यवासिनः தண்டகாரண்யாஸி
 कान् (அரக்கர்கள்)
 राघवेण ஸ்ரீராமரால்
 भाजी போசில்
 निहता: கொல்லப்பட்டார்கள்.

राक्षसाश्च विनिष्पिष्टाः खरश्च निहतो रणे ॥ २१ ॥

राक्षसाः च "அரக்கர்களும்
 विनिष्पिष्टाः அழிக்கப்பட்டார்கள்.

खरः च கரணும்
 रणे போசில்
 निहतः கொல்லப்பட்டான்.

ततस्तेनार्दिता बाला रावणं समुपागता ॥ २२ ॥

ततः "அப்பொழுது
 तेन அவரால் (வந்தமண
 अर्दिता னிம்வலிக்கப்பட்ட

बाला ஸ்திரீ (சூர்ப்பணகை)
 रावणं ராவணனிடம்
 समुपागता சென்றான்.

रावणानुचरो घोरो मारीचो नाम राक्षसः । लोभयामास वैदेहीं भूत्वा रत्नमयो सृगः ॥

रावणानुचरः "ராவணனது உணர்
 घोरा: பயங்கரனுமான
 मारीचः नाम மாரீசனென்ற
 राक्षसः அரக்கன்

रत्नमयः ரத்னமயமான
 सृगः மரணுக
 भूत्वा ஆகி
 वैदेहीं ஜானகிதெனியாருக்கு
 लोभयामास ஆகாக்காட்டினான்.

अथैनमब्रवीद्रामं वैदेही मृद्वतामिति । अहो मनोहरः कान्त आश्रयो नो भविष्यति ॥

वैदेही "ஜானகிதெனியார்
 एनं இந்த
 रामं ஸ்ரீராமரிடம்
 मृद्वतां 'இது மிடிக்கப்பட்ட
 इति என்றும்,
 अथ நின்றுமுடும்

कमवीन् தெரிவித்துக்கொண்
 कान्त 'காதல்! [டான்:
 नः நமது
 आश्रमः ஆசிரமமானது
 मनोहरः அழகியதாய்
 अहो ஆர்சாயகரமாய்
 भविष्यति ஆய்ப்பொத்தது.

ततो रामो धनुष्याणिर्धान्तमनुभावति । स तं जवान धावन्तं श्रेणानतर्षणा ॥ २५ ॥

ततः "அப்பொழுது
 रामः ஸ்ரீராமர்
 धनुष्याणि: கோதண்டபாணியாய்
 धावन्तं ஓடுகதை
 अनुभावति பிந்தொடர்கதிராய்
 னார்.

सः அவர்
 धावन्तं ஓடும்
 तं ஆகை
 आतनर्षणा துணிவிரைந்த
 श्रेण பிந்தொடர்கதிராய்
 जवान கொன்றார்.

अथ सौम्य दशमीवो मृगं याते तु राघवे । लक्ष्मणे चापि निष्क्रान्ते प्रविवेशाश्रमं तदा ॥

சௌம்ய	“ புண்டரீகமாவே !	நிஷ்க்ரானோ	வெளியே சென்ற
अथ	அப்பொழுது		வளையில்
राघवे	ஸ்ரீ ராமர்	दशमीवः	தசமீவன்
मृगं	மரணை	तदा	அப்பொழுது
याते तु	யின்பற்றியவளையில்	आश्रमं	ஆசிரமத்திற்கு
लक्ष्मणे अपि	லக்ஷ்மணரும்	प्रविवेश	வந்தான்.

जग्राह तरसा सीतां ग्रहः खे रोहिणीमिव । शत्रुकामं ततो युद्धे हत्वा मृगं जटायुषम् ॥
प्रमृश सीतां सहसा जगामाशु स रावणः ॥ २८ ॥

सः	“ அந்த	शत्रुकामं	ரகநிகம் ஆவல்கொ
रावणः	ராவணன்	जटायुषं	ஜடாயு வன்ற [ண்ட
खे	ஆகாசத்தில்	मृगं	கழுதை
ग्रहः	நீர் கிரகமானது	युद्धे	போரில்
रोहिणी	ரோஹினியை	हत्वा	வதைத்து
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	सहसा	தகூறாமே
सीतां	சீதாதேவியை	सीतां	சீதாதேவியை
तरसा	விரைவாய்	प्रमृश	எடுத்துக்கொண்டு
जग्राह	திரும்பிச்சென்றான்.	आशु	விரைவாய்
ततः	அப்பொழுது	जगाम	சென்றுவிட்டான்.

ततस्त्वद्भृतसङ्काशाः स्थिताः पर्वतमूर्धनि । सीतां गृहीत्वा गच्छन्तं वानराः पर्वतोपमाः ॥
ददृशुर्विस्मितास्तत्र रावणं राक्षसाधिपम् ॥ २९ ॥

ततः	“ அப்பொழுது	तस	அங்கு
पर्वतमूर्धनि	பர்வதகிரத்தில்	सीतां	வீதாதேவியை
स्थिताः	இருப்பவர்களும்	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
अभृतसङ्काशाः	ஆச்சர்யமான உருவம் கொண்டவர்களும்	गच्छन्ते	செல்லின்ற
पर्वतोपमाः तु	பர்வதத்தை மிகுந்த வர்களையான	राक्षसाधिपं	ராக்ஷஸமன்னனான
वानराः	வானரர்கள்	रावणं	ராவணனை
		विस्मिताः	ஆச்சர்யம்கொண்டவர் கண்டார்கள். [களரய்
		ददृशुः	

प्रविवेश ततो लङ्कां रावणो लोकरावणः ॥ ३० ॥

ततः	“ அனந்தரம்	रावणः	ராவணன்
लोकरावणः	லோகத்தைக்கதறச் செய்யும்	लङ्कां	இலங்கைக்கு
		प्रविवेश	சென்றான்.

तां सुवर्णपरिक्रान्ते शुभे महति वेदमनि । प्रवेश्य मैथिलीं वावयैः सान्त्वयामास रावणः॥

रावणः	"राவணன்	महति	பெரும்
तां	அந்த	वेदमनि	அரண்மனை யில்
मैथिलीं	மீதா தேவியை	प्रवेश्य	தீருக்கணவந்து
सुवर्णपरिक्रान्ते	பொன்னால் கட்டப் பெற்று	वावयैः	நன்மொழிகள் கொண்டு
शुभे	அழகிய	सान्त्वयामास	தெந்தரவுகூறினான்.

तृणकद्रापितं तस्य तं च नैर्ऋतपुङ्गवम् । अचिन्तयन्ती वैदेहीं अशोकवनिकां गता ॥३२॥

अशोकवनिकां	"அசோகவனத்தில்	तृणवत्	தீருண்டாய் பசித்து
गता	இருக்கும்	तं	அந்த
वैदेहीं	இரண்டிதேவியை	नैर्ऋतपुङ्गवं च	நாயுண்டாய்க்கொண்ட பொ
तस्य	அவனது	अचिन्तयन्ती	பொருட்படுத்தாத குந்தான்.
भाषितं	சொல்லி		

न्यवर्तत ततो रामो मृगं हत्वा महावने । निवर्तमानः काकुत्स्थ अद्दृष्ट्वा विव्यये स्वगम् ॥
 मृधं हतं ततो दग्ध्वा रामः मियसखं पितुः । मार्गमाणस्तु वैदेहीं राघवः सहस्रक्ष्मणः ॥
 गोदावरीमन्वचरदूनोदेशांश्च पुष्पितान् ॥ ३४ ॥

ततः	"அப்பொழுது	मार्गमाणः	தேவமுடையாய்,
रामः	ஸ்ரீராமர்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महावने	பெருங்காட்டில்	पितुः	சகலமொது
मृगं	மாடு	मियसखं	தீரும்புண்டாயும்
हत्वा	கொண்டு	खगं	அகியை
न्यवर्तत	திரும்பினார்.	हत्वं	கொடுத்தபெட்டி செய்தபொழுது
निवर्तमानः	திரும்பிவந்த	मृधं	மழுக்க (தொடக்கம்)
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	ततः	அப்பொழுது
वैदेहीं	மீதா தேவியை	हत्वा	கொண்டெடுத்தபெட்டி
अद्दृष्ट्वा	காணாது	गोदावरी	கொண்டெடுத்தபெட்டி
विव्यये	தலித்தார்.	पुष्पितान्	பூக்க [பூக்களும்]
तु	அப்பொழுது	दूनोदेशान् च	கொண்டெடுத்தபெட்டி
सहस्रक्ष्मणः	சகலமொதுடன் கூட	अवचरत्	கந்தார் தந்தார். [இருள்]
राघवः	ஸ்ரீராமர்		

आसेदुर्तुमहारण्ये कवन्धं नाम राजसम् ॥ ३५ ॥

महारण्ये	"பெருங்காட்டில்	रासम्	அரக்களை
कवन्धं नाम	கவந்தொன்ற	आसेदुः	தாக்கினார்கள்.

ततः कवन्धवचनाद्रामः सत्यपराक्रमः । ऋश्यमूकं गिरिं गत्वा सुग्रीवेण समागतः ॥

सत्यपराक्रमः	" வீண்பொகாப் பரா கிராமக்கொண்ட	ऋश्यमूकं	ரிச்யமூக
रामः	ஸ்ரீராமர்	गिरिं	பர்வதத்திற்கு
ततः	அப்பொழுது	गत्वा	சென்று
कवन्धवचनात्	கவந்தனது விக்குறிய னத்தால்	सुग्रीवेण	சுகிரீவருடன்
		समागतः	நட்புக்கொண்டார்.

तयोः समागमः पूर्वं प्रीत्या हादौ व्यजायत । भ्रात्रा निरस्तः क्रुद्धेन सुग्रीवो वालिना पुरा ॥

इतरेतरसंवादात्मगाढः प्रणयस्तयोः

॥ ३७ ॥

तयोः	" அவ்விருவர்களுக்கும்	तयोः	அவ்விருவர்களுக்கிடைய
पूर्वं	முதலில்	प्रणयः	கிளைகமானது
प्रीत्या	அன்புடன்	प्रगाढः	அதிகமாகிற்று.
हादौ	மனமொப்பிய	पुरा	முன்னொருகால்
समागमः	நட்பு	सुग्रीवः	சுகிரீவர்
व्यजायत	ஏற்பட்டது	क्रुद्धेन	கோபக்கொண்ட
इतरेतरसंवादात्	ஒருவரொடொருவர் சம்பந்தமடையால்	भ्रात्रा वालिना	தம்பலனாகிய வாலியால்
		निरस्तः	வெருட்டப்பட்டார்.

रामस्य बाहुवीर्येण स्वराज्यं प्रत्यपादयत् । वालिनं समरे इत्वा महाकायं महाबलम् ॥ ३८ ॥

रामस्य	" ஸ்ரீராமரது	वालिनं	வாலியை
बाहुवीर्येण	பாசுபலத்தால்	इत्वा	கொண்டு
समरे	போரில்	स्वराज्यं	தனது ராஜ்யத்தை
महाबलं	மகாபலசாலியும்	प्रत्यपादयत्	அவர் (சுகிரீவர்) பெற்றார்.
महाकायं	பெருந்தசீரம் கொண்ட டவனுமாகிய		

सुग्रीवः स्थापितो राज्ये सहितः सर्वानरैः । रामाय प्रतिजानीते राजपुत्र्याश्च मार्गणम् ॥

राज्ये	" ராஜ்யத்தில்	राजपुत्र्याः	ராஜகுமாரியை (வலீதா தேவியை)
स्थापितः	ஸ்தாபிக்கப்பட்டு	मार्गणं च	கண்டுபிடித்தலைப் பற்றி
सर्वानरैः	எல்லா வானரர் களோடும்		

सहितः	கூடியவரான	रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு
सुग्रीवः	சுகிரீவர்	प्रतिजानीते	வாக்களித்தார்.

आदिष्टा वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण महात्मना । दश कोट्यः पुत्रज्ञानां सर्वाः प्रस्थापिता दिशः ॥

वानरेन्द्रेण	" வானரமன்னரும்	दश कोट्यः	பத்துக்கோடிய்கள்
महात्मना	மஹாத்மாவாகிய	सर्वाः	எல்லா
सुग्रीवेण	சுகிரீவரால்	दिशः	திக்குகளிலும்
आदिष्टाः	ஆக்குறியிக்கப்பட்ட	प्रस्थापिताः	சென்றார்கள்.

तेषां नो विप्रकृष्टानां विन्ध्ये पर्वतसत्तमे । भृशं शोकाभितप्तानां महान्कालोऽत्यवर्तत ॥

विन्ध्ये "விந்திய
 पर्वतसत्तमे பர்வதச்சீரேஷ்டத்தில்
 விப்குஷானா தாமதித்து
 भृशं மிக
 शोकाभितप्तानां துயரத்தால் தயிக்கும்

तेषां அந்த
 नः எங்களுக்கு
 महान् நீண்ட
 कालः காலமானது
 अत्यवर्तत கடந்தது.

भ्राता तु युधराजस्य संपातिनाम वीर्यवान् । समाख्याति स वसति सीताया रावणालये ॥

युधराजस्य "கழுஞ் சூரனின்
 (ஜடாயுவின்)
 भ्राता தாயனாரும்
 वीर्यवान् வீரவசாவியுமாகிய
 संपातिः नाम ஸம்பாதி என்பவர்
 तु அப்பொழுது

रावणालये ராவணனது ஆரண்
 மனைலில்
 सीताया: சீதாதேவியாரின்
 वसति வாஸத்தை
 समाख्याति स தெரிவித்தார்.

सोऽहं शोकपरीतानां दुःखं तज्ज्ञातिनां सुदन् । आत्मवीर्यं समास्थाय योजनानां शतं पुतः॥

सः "அந்த
 अहं நான்
 शोकपरीतानां துயரம் மேலிட்டிருந்த
 ज्ञातिनां இனத்தவர்களின்
 तद् அந்த

दुःखं துக்கத்தை
 सुदन् போக்குபவனும்
 आत्मवीर्यं எனது வீரத்தை
 समास्थाय மேற்கொண்டு
 योजनानां शतं நூறுயோஜனைதூரம்
 पुतः தாண்டிக்கென்றேன்.

तत्राहमेकामद्राक्षमशोकवनिकां गताम् । कौशेयवस्त्रां पलिनां निरानन्दां दृष्टवताम् ॥४४॥

तत्र அங்கு
 अशोकवनिकां அசோகவனத்தில்
 गतां இருப்பவளும்
 एकं தனித்திருப்பவளும்
 कौशेयवस्त्रां கொண்பட்டை உடிக்
 தியவளும்

पलिनां பழுதியகச்சீருப்பவ
 निरानन्दां மகிழ்ச்சியற்றிருப்பவ
 ளளும்
 दृष्टवतां { அசீருசனாயத்தி
 கொண்டவளுமாகிய
 சீதாதேவியை
 நான் தரிசிக்கேன்.

तथा समेत्य विधिवत्पृष्टा सर्वमनिन्दिताम् । अभिज्ञानं मया इत्तं रामनामाङ्गुलीयकम् ॥

तथा "அவளிடம்
 समेत्य அனுகூலி
 अनिन्दितां நிர்நீதானவையான
 வீரதாதேவியிடம்
 विधिवत् ஆதரவுடன்
 सर्वं யாவற்றையும்கூட
 पृष्टा வினாவி

मया எனனும்
 रामनामाङ्गुलीयकं { சீராமனது திருநாமம்
 கையடங்கெற்ற
 கிணையாழி
 अभिज्ञानं அகையாளமாய்
 वक्ष्यम् ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

तं दृष्ट्वा परमपीता विश्वास च मैथिली

॥ ४६ ॥

தீ
 दृष्ट्वा
 मैथिली च

"அந்த என்னை
 பார்த்து
 ஜானகியாலும்

परमपीता
 विश्वास

மிகமகிழ்ச்சிகொண்ட
 உணர்வு
 தேற்றரவுகொண்டார்.

रावणं च ततो दृष्ट्वा कृत्वा लङ्कां च भस्मसात् । अभिज्ञानं मणि लब्ध्वा चरितार्थोऽहमागतः ॥

ततः
 रावणं
 दृष्ट्वा
 लङ्कां
 भस्मसात् कृत्वा
 अभिज्ञानं

"அனந்தரம்
 ராவணனையும்
 பார்த்துவிட்டு
 இலங்கையை
 நீளுக்கியும்
 அபிஞானமான

मणि
 लब्ध्वा
 चरितार्थः
 अहं
 च च
 आगतः

ரத்தினத்தை
 பெற்றுக்கொண்டு
 மனோரதம் நிறைவேற
 நான் [ப்பெற்றவனாய்
 தகவுண்டே
 வந்துசேர்ந்தேன்.

मया च पुनरागम्य रामस्याक्षिप्तकर्मणः । अभिज्ञानं मया दत्तपरिष्पान्स महामणिः ॥

मया
 पुनः च
 आगम्य
 अक्षिप्तकर्मणः
 रामस्य

"என்னால்
 திருப்ப
 வந்துசேர்ந்து
 குற்றமற்ற செயல்
 கொண்ட
 ஸ்ரீராமரிடம்

अर्चिष्मान्
 सः
 महामणिः
 अभिज्ञानं
 मया
 दत्तम्

ஒளிபொருந்திய
 அந்த
 சிறந்த ரத்தினமாலும்
 அபிஞானமானது
 எனனால்
 வழங்கப்பட்டது.

श्रुत्वा तु मैथिलीं हृष्टस्त्वाशशंसे च जीवितम् । जीवितान्तमनुयासः पीत्वाऽमृतमिवातुरः ॥

मैथिलीं तु
 श्रुत्वा
 हृष्टः
 जीवितान्तं
 अनुयासः
 आतुरः

"மேதிலிதேவியை
 அறிந்து [ப்பற்றி
 மகிழ்வற்றவர்
 (ஸ்ரீராமர்)
 மரணவன்னை
 அடைந்த
 நோயாளி ஒருவன்

अमृतं
 पीत्वा
 इव
 तु
 जीवितं च
 आशशंसे

அமிருதத்தை
 பருகி
 எவ்வண்ணமோ
 அவ்வண்ணமே
 அப்பொழுது
 உயிரிலும்
 ஆகைகொண்டார்.

उद्योजयिष्यन्द्योगं दध्ने कामं वधे मनः । जिघांसुरिव लोकान्ते सर्वालोकान्विभावसुः ॥

लोकान्ते
 सर्वान्
 लोकान्
 जिघांसुः
 विभावसुः

"பிரயசகாலத்தில்
 எல்லா
 உலகங்களையும்
 ஆழிக்க கிருப்பங்க
 கொண்ட
 அக்னிபகவான்

इव
 उद्योगं
 उद्योजयिष्यन्
 वधे
 कामं मनः दध्ने

போன்றிருக்குமவர்
 பிரயத்தனத்தை
 மேற்கொண்டவராய்
 ராவணவதையில்
 திடமான உறுதி
 கொண்டார்.

ततः समुद्रमासाद्य नदं सेतुपकारयत् । अतरकपिबीराणां बाहिनी तेन सेतुना ॥ ५१ ॥

ततः	"அந்தன் பிரகு	असायत्	கட்டுவித்தார்.
समुद्रं	சமுத்திரத் தாய்க்கு	तेन सेतुना	அந்த ஸேதுவழியால்
आसाद्य	வந்து	कपिवीराणां	வானர வீரர்களின்
नदं	நதனானால்	बाहिनी	ஸேனையானது
सेतुं	ஸேதுவை	अतरत्	கடந்தது.

प्रहस्तपवर्धीर्नीलः कुम्भकर्णं तु राघवः । लक्ष्मणो रावणमुतं स्वयं रामस्तु रावणम् ॥

प्रहस्ते	ப்ரஹஸ்தனை	रावणमुते	ராவணன் பகல்வானான
नीलः	நீலன்		இந்திரஜிதனையும்
अवधीत्	கொன்றான்.	रामः	ஸ்ரீராமர்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	स्वयं	தானே
राघवः	ஸ்ரீராமர்	रावणं	ராவணனையும்
तु	அப்படியேகொன்றார்.	तु	அப்படியே கொன்றார்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		கள்.

स शक्रेण समागम्य वसेन वरुणेन च । महेश्वरस्वयंभूभ्यां तथा दशरथेन च ॥ ५२ ॥

तैश्च दत्तवरः श्रीमानृषिभिश्च समागतैः । सुरर्षिभिश्च काकुत्स्थो वराह्ये परन्तपः ॥५४॥

सः	"அந்த	तथा	அவ்வாறே
परस्तपः	சத்திரார் நூராகராகிய	दशरथेन च	தசரதரோடும்
श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	समागम्य	நுந்துசேர்ந்தது
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	सैः	அவர்களால்
शक्रेण	இந்திரரோடும்	समागतैः	எழுந்தருளிய
वसेन	யமதர்மதேவரோடும்	ऋषिभिः च	மதர்ஷிகளானும்
वरुणेन च	கருணாதேவரோடும்	सुरर्षिभिः च	தேவர்களானும்
तथा	அவ்வண்ணமே	दत्तवरः	உத்கலிங்கரோடுக்கப் பெற்று
महेश्वरस्वयंभूभ्यां	மேவபெருமானோடும் பிரம்மதேவரோடும்	वरान्	மரோதங்களை
		हेभे	பெற்றிருக்கின்றார்.

स तु दत्तवरः श्रीत्या वानरैश्च समागतः । समग्रबलसंयुक्तो रावणं दत्त्वा विभीषणे ॥

पुष्पकेण विमानेन किष्किन्धामभ्युपागमत् ॥ ५५ ॥

दत्तवरः	"வாய்கள் கொடுக்கப் பெற்று	रावणं	ராவத்தை (லங்கா ராவத்தை)
समग्रबलसंयुक्तः	{ ஸமஸ்தமான கைள் யம்முடன் கூடியவ ரான	दत्त्वा	தந்து
सः	அவர்	वानरैः च	வானர் களுடன்
तु	அப்பொழுது	समागतः	கூடியவரால்
श्रीत्या	அந்திரகாண்டு	पुष्पकेण विमानेन	உப்பகையானத் தினேறிக்கொண்டு
विभीषणे	விபிஷணரிடம்	किष्किंधां	கிஸ்கிந்தைக்கு
		अभ्युपागमत्	வந்துசேர்ந்தார்.

तै गङ्गां पुनरासाद्य वसन्तं मुनिसन्निधौ । अविघ्नं पुष्ययोगेन श्वो रामं द्रष्टुमर्हसि ॥५६॥

गङ्गां	" கங்கா தீரத்திற்கு	रामं	ஸ்ரீராமரை
पुनः	திரும்பவும்	पुष्ययोगेन	புஷ்யயுக்தத்திரத்தின்
आसाद्य	வந்து		யோகத்தால்
मुनिसन्निधौ	முனிவரின் (பாத்வாறு ரின்) ஸன்னிதியில்	अविघ्नं	சுற்றமற்ற
वसन्तं	வலிக்கும்	श्वः	நாயகினை
तै	அந்த	द्रष्टुं	தரிசிக்க
		अर्हसि	கடவீர்."

ततस्तु सत्यं हनुमद्वचो महन्निश्चम्य हृष्टो भरतः कृताञ्जलिः ।

उवाच वाणीं मनसः प्रहर्षिणीं चिरस्य पूर्णः खलु मे मनोरथः ॥ ५७ ॥

ततः	அப்பொழுது	चिरस्य	'வெகுநேரத்திய
सत्यं	உண்மையானதும்	मे	எனது
महन्	சிறந்ததுமான	मनोरथः	மனோரதமானது
हनुमद्वचः	ஹனுமாத் தமொ ழிக்கு	वु	இப்பொழுது
विशम्य	செவியாய்த்து	पूर्णः खलु	நிறைவேறியதன்றோ'
हृष्टः	உள்ளம்பூரித்த	मनसः	மனதை [என்ற
भरतं	பாதர்	प्रहर्षिणीं	மகிழ்விக்கும்
कृताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராய்	वाणीं	திருமொழியை
		उवाच	சொல்லிக்கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनत्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20542

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5867

त्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः—நற்றயமுப்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ३३० ॥

श्रीरामभरतसमागमः—ஸ்ரீராமரும் பாதரும் ஸக்திப்பது.

श्रुत्वा तु परमानन्दं भरतः सत्यविक्रमः । हृष्टमाज्ञापयामास शत्रुघ्नं परवीरहा ॥ १ ॥

सत्यविक्रमः	வீண்போகா பரக்கி ரமம் படைத்தவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
परवीरहा	சத்ருவீரர்களைப்பொ ழிப்பவருமாகிய	हृष्टं	மிகச்சந்துஷ்டியுடனி ருந்த
भरतः	பாதர்	शत्रुघ्नं	சத்ருக்ளைணைப்பார்ந்து
परमानन्दं	மிக ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றதை	वु	இப்பொழுது
		आज्ञापयामास	பின்வருமாறு கட ளைவிட்டார்.

दैवतानि च सर्वाणि चैत्यानि नगरस्य च । सुमन्धपाख्यैर्वादिर्வெர்வந்து ஶுசயோ நரா: ॥

ஶுசய:	*பரிசுத்தர்களாகிய	चैत्यानि च	மண்டபங்களையும்
नरा:	மனிதர்கள்	सुमन्धपाख्यै:	எல்ல வாகளை பொருத்
दैवतानि	தெய்வலிக்கிரகங்கள்	वादिभि:	திய மலர்களாலும்
सर्वाणि च	எல்லவற்றையும்	अवन्तु	வாத்தியகோஷங்க
नगरस्य	பட்டணத்தினது		ளாலும்
			புகழ செயல்பட்டும்.

सूताः स्तुतिपुराणज्ञाः सर्वे वैतालिकास्तथा । सर्वे वादिवकुशला मणिगाथापि सद्बुधाः ॥

राजदारास्तथाऽभाल्याः सैन्याः सेनागणाङ्गनाः ।

ब्राह्मणाश्च सराजन्याः श्रेष्ठाः मुख्यास्तथा गणाः ॥ ४ ॥

अभिनिर्यान्तु राषस्य द्रष्टुं शशिनिभं मुखम् ॥ ५ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

स्तुतिपुराणज्ञाः	{ ஸ்தோத்திரங்களையும் புராணங்களையும் கண்கறித்த	सेनागणाङ्गनाः	சைன்யக் கூட்டங்களி ன் பெண்மணிகளும்
सूताः	பாடகர்களும்	राराजन्याः	சூத்திரிபர்களும் கூடிய
तथा	அவ்வண்ணமே	वाह्यणाः च	தொழ்மண்களும்
वैतालिकाः	வைதாலிகர்கள்	केरीमुख्याः	கிரிமுகத்தலைவர் களும்
सर्वे	எல்லோரும்	तथा	அவ்வண்ணமே
वादिवकुशलाः	வாத்தியங்களில் சமர் த்தர்களான	गणाः	பரிசுத்தவர்களும்
सर्वे	எல்லோரும்	सद्बुधाः	சட்டக்கட்பரக ஞானமுடைய
मणिगाः अपि च	மணிகாத்தர்களும்	राषस्य	ராஷஸது
तथा	அவ்வண்ணமே	शशिनिभं	சந்திரனுகொட்டான
राजदाराः	ராஜபத்தினிகளும்	मुखं	நெருக்கமண்டலத்தை தரிக்க
अभाल्याः	மத்திரிமர்களும்	द्रष्टुं	சீர்கொண்டு
सैन्याः	சைனிகளும்	अभिनिर्यान्तु	செல்லப்படுவர்.

भरतस्य वचः श्रुत्वा शत्रुघ्नः परवीरहा । विशीरनेकसाहस्राभोदयावास वीर्यवान् ॥ ६ ॥

परवीरहा	சத்ருவீரர்களை பொழிக்குவர்	अनेकसाहसाः	அநேகசாஹசர்களை செய்த
वीर्यवान्	வீரயவானாக	विशीः	{ சம்பளம் காங்காது வைதகர்யம் செய்து சந்தமனசம்பர்த்து பின்வருவாறு ஆக்கு பித்தவர்:
शत्रुघ्नः	சத்ருய்வன்	श्रीरामः	சீராமன்
भरतस्य	பரதரது		
वचः	ஆய்வோசை		
श्रुत्वा	நிசர்வீரிகொண்டி		

समीकुरुत निम्नानि विषमाणि सवानि च । स्थलानि च निरस्यन्तां वन्दियामादितः परम् ॥

नन्दिमावात्	" நந்திக்கிராமத்திலி ருந்தி	समानि	ஸமன்பர்ணைவகனரக
इतः परं निम्नानि विषमाणि च	இதுவரைக்குள் பள்ளத்தாக்குகளும் மேடுபள்ளங்கள் களும்	समीकुरुत	ஸமீயாகச்செய்யுங்கள்.
		स्थलानि च	மேடுபூமிகளும்
		निरस्यन्ताम्	சீர்படுத்தப்பட்டும்.

सिञ्चन्तु पृथिवीं कृत्वा हिमशीतेन वारिणा । ततोऽभ्यवकिरन्त्वन्ये लाजैः पुण्यैश्च सर्वशः ॥

अन्ये	" வேறுகிவர்	ततः	அதன்பிழல்
पृथिवीं	பூகலத்தை	लाजैः	பொலிகரைலும்
कृत्वा	சங்கும்	पुण्यैः च	புன்பங்களாலும்
हिमशीतेन	பனிபோல் குளிர்ந்த	सर्वशः	எல்லா பக்கங்களிலும்
वारिणा	ஐந்தால்	अभ्यवकिरन्तु	இறைக்கட்டும்.
सिञ्चन्तु	நனைக்கட்டும்.		

समुच्छ्रितपताकास्तु रथवाः पुरवरोत्तमे । शोभयन्तु च वैश्वानि सूर्यस्योदयनं प्रति ॥

स्रग्दामभिर्मुक्तपुष्पैः सुगन्धैः पञ्चवर्णकैः । राजमार्गमसंशोधं किरन्तु शतशो नराः ॥ १० ॥

सतशः	" நூற்றுக்கணக்கான	स्रग्दामनिः	மரணிகளின் வரிசை களாலும்
नराः	மாணிடர்கள்	मुक्तपुष्पैः	விடுதிமலர்களாலும்
पुरवरोत्तमे	{ சிறைவட்டங்களில் முதல் மையாய் விளங்கும் தில்	शोभयन्तु	அலங்கரிக்கட்டும்.
सूर्यस्य उदयनं प्रति	சூரியோதயத்திற்குள்	असंशोधं	விஸ்தாரமாயுள்ள
रथवाः तु	ராஜனீதிகளையும்	राजमार्गं	சக்கிரவர்த்திவரும் மரணக்கத்தை
समुच्छ्रित- पताकाः }	உபாந்துக்கி விழுத் தப்பட்ட கொடிகளை யுடையவைகளாகவும்	सुगन्धैः	சுவ்வாசனை வீச கின்ற
वैश्वानि च	கிருகங்களையும்	पञ्चवर्णकैः	ஐவகைக் கொலப் பொடிகளாலும்
		किरन्तु	கொலமிட்டும். ॥

धृष्टिर्जयन्तो विजयः सिद्धार्थो ह्यर्थसाधकः । अशोको मन्त्रपालश्च सुमन्त्रश्चापि निर्ययुः ॥

मत्तैर्नागसहस्रैश्च शतकुम्भविभूषितैः

॥ ११ ॥

धृष्टिः	திருஷ்டியும்	सुमन्त्रः अपि	ஸுமந்திரரும்
जयन्तः	ஜயந்தரும்	शतकुम्भविभूषितैः	பொன்னுபரணங்களால் வலங்கரிக்கப்பட்ட
विजयः	விஜயரும்	मन्त्रः	கொழுத்த
सिद्धार्थः	ஸித்தார்த்தரும்	नागसहस्रैः च	ஆரக்கணக்கான யானைகளோடும்
ह्यर्थसाधकः हि	அர்த்தஸாதாரும்	निर्ययुः	புறப்பட்டார்கள்.
अशोकः च	அசோகரும்		
मन्त्रपालः च	மந்திரபாலரும்		

अपरे हेमकक्ष्याभिः समजाभिः करेणुभिः । निर्वयुस्तुरगाक्रान्ते रथेषु मुपहारयाः ॥

अपरे	வேறு	रुगाक्रान्तिः	சூன்யாகிரகனோடு கூடிய
सुमहायाः	பிரஸித்திபெற்ற மஹாரதர்கள்	करेणुभिः	பெய்க்கையாகி கனோடும்
हेमकक्ष्याभिः	பொன்னுலாச பட கனையுடையவை களும்	तुरगाक्रान्तेः	குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற
		रथैः च	ரதங்கனோடும்
		निर्वयुः	புறப்பட்டார்கள்.

शक्ययुष्टिप्रासहस्तानां सध्वजानां पताकिनाम् । तुरगाणां सहस्रैश्च मृग्यैर्मृगयनरान्वितैः ॥ १३ ॥

वीराः	வீரர்கள்	तुरगाणां	குதிரைகளின்
शक्ययुष्टिप्रास- हस्तानां	சக்தி, சிக்தி, பரமம் இளைவகளைக் கையிலுடையவர்களும்	सहस्रैः च	சூழ்ச்சிகளாலும்
		पशूनीनां	சாஸ்ப்படைகளின்
सध्वजानां	தவஜங்களே கையிலே கொண்டவர்களும்	मृग्यैर्मृगयनरान्वितैः	தெர்த மானிடர்க
पताकिनां	பிரசங்கனையுடையவர்களும்	सहस्रैः च	தெர்த [கனோடுகூடிய அனைக்கனாலும்
		परिवृताः	குதப்பட்டவர்களால்
		ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

ततो यानान्युपाख्वाः सर्वा दशरथस्त्रियः । कौसल्यां प्रमुखे कृत्वा सुमित्रां चापि निर्वयुः ॥

ततः	ஆப்பொழுது	कौसल्यां च	கௌசலியாதேவியை
दशरथस्त्रियः	தசரதரக்ஷிவர்த்தி யின் மனைவிமர்கள்	सुमित्रां अपि	சுமீத் திரி தேவியையும்
सर्वाः	எல்லோரும்	प्रमुखे कृत्वा	முன்னிட்டுக்கொண்டு
यानानि	வாகனங்களில்	निर्वयुः	புறப்பட்டார்கள்.
उपाख्याः	எழிக்கொண்டவர் களாய்		

कैकेय्या सहिताः सर्वा नन्दिग्राममुपागमन् । ॥ १५ ॥

सर्वाः	எல்லோரும்	सहिताः	கூட திரும்பவர்களாக
कैकेय्या	கைகேயியிடமிருந்து	नन्दिग्रामं	நந்திகிராமத்தை [வே
		उपागमन्	கொண்டார்கள்.

अश्वानां सुरशब्देन रथनेमिसनेन च । शङ्खदुन्दुभिनादेन संवचालेव मेदिनी ॥ १६ ॥

मेदिनी	பூமியானது	रथनेमिसनेन च	தேர்களின் சகரவட்டங்களின் சத்தத்தாலும்
अश्वानां	குதிரைகளின்		
सुरशब्देन च	குளம்படிக்காரின் சத்தத்தாலும்	शङ्खदुन्दुभिनादेन	சங்கதங்குழியின் கோலத்தாலும்

शङ्खदुन्दुभिनिस्वैः	சங்கதுந் துநிகோவுந் கனோடு	तत्	அப்பொழுது
गजानां	யானைகளின்	नगरं	பட்டணம்
धृष्टिः अपि	கர்ஜனைகளை லும்	कुञ्जं च	எல்லா முழுமே
सञ्चाल इव	முற்றும் அசைந்தது.	नन्दिमामं तु	நந்திக்கிராமத்திற்கே
		उषामम्	வந்துசேர்ந்தது.

द्विजातिमुख्यैर्धर्मात्मा श्रेणीमुख्यैः सनैगमैः । मालवशोदकहस्तैश्च मन्त्रिभिर्भरतो वृतः ॥ १८ ॥
 शङ्खभेरीनिनादैश्च वन्दिभिश्चाभिवन्दिताः । आर्षपादौ गृहीत्वा तु शिरसा धर्मकोविदः ॥
 पाण्डुरं छत्रपादाय शुक्रमालयोपशोभितम् । शुक्रं च बालव्यजने राजाहं हेमभूषिते ॥
 उषवासकुशो दीनधीरकुण्णाजिनाम्बरः । भ्रातुरागमनं श्रुत्वा तत्पूर्वं हर्षभागतः ॥ २१ ॥
 प्रत्युद्यौ ततो रामं महात्मा सचिवैः सह ॥ २२ ॥

धर्मात्मा	தர்மா த்மாவும்	वृतः	சூழப்பட்டவராயும்
धर्मकोविदः	தர்மத்தின் துட்ப மறிந்தவரும்	शङ्खभेरीनिनादैः च	சக்கம் பேரி இவைக ளினொலிகளா லும்
उषवासकुशः	உபவாஸத்தால் உடம் பு இளைத்தவரும்	वन्दिभिः	வந்தியர்களா லும்
दीनः	பரிதாபத்தோற்ற முன்னவரும்	अभिवन्दिताः च	பெருமைப்படுத்தப் பட்டவராகவும்
चीरकुण्णाजिनाम्बरः	மரவுரியும் மான்தோ லுமுடுத்தவரும்	शुक्रमालयोपशोभितं	வெண்மாலையால் விளங்கும்
भ्रातुः	தகையனார்	पाण्डुरं	வெண்
भागमनं	வரண	उषं	குடைவையும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	हेमभूषिते	தங்கப்பிடி யுள்ளவை களும்
तत्पूर्वं	அதுமுதல்	राजाहं	மன்னர்களுக்குரிய வைகளான
हर्षं भागतः	மனஸந்த கிடிசென் டவரும்	शुक्रं	வெண்
महात्मा	மகா த்மாவான	वाङ्मन्ये च	இரண்டு சாமரக் களையும்
भ्रातः	பாதர்	अद्य च	எடுத்துக்கொண்டும்
द्विजातिमुख्यैः	பிராமபிணுத்தவர் களாலும்	सचिवैः	பந்திரிமர்களைசுடு
सनैगमैः	விவாபாசிகளுள்ளிட்ட	सह	கடவே
श्रेणामुख्यैः	வைத்தொழில்கள் கனோடும்	ततः तु	அப்பவும்
मालवशोदक- हस्तैः	மாலையையும் மோதக க்களையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு ருந்த	आशवा ()	பெரியவரின் பாதுகை களை
मन्त्रिभिः	மந்திரிமர்களாலும்	शिरसा	முடியில்து
		गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
		रामं	பூராமரை
		प्रत्युद्यौ	எதிர்கொண்டு சென் ருள்.

समीक्ष्य भरतो वाक्यमुवाच पवनात्मजम्

॥ २३ ॥

भरतः
पवनात्मजं
समीक्ष्य

வரன்
ஊருமொழியை
உவாசி
பின்வருமாறு மொழிந்தார் :

कश्चिन्न खलु कापेयी सेव्यते चञ्चित्तता । न हि पश्यामि काकुत्स्थं राममार्यं परन्तपम् ॥

कश्चिन्न खलु दृश्यन्ते वानराः कामरूपिणः

॥ २४ ॥

कापेयी
चञ्चित्तता
सेव्यते न
कश्चित्

பரந்தர்
அத்துக்களைத்தவிக்க
அடிப்பவரும்
அறி
பூம்பருமையை
ஸ்ரீராமரை
கான் காணவில்லை.
களைத்த உருவம்
எடுக்கவல்ல

खलु हि
काकुत्स्थं

வானரா: ஊரு
கச்சிர்
ந டூய்ந்
காணப்படவில்லை."

अथैवमुक्ते वचने हनुमानिदमवर्षीन् । अर्थं विज्ञापयन्नेव भरतं सत्यविक्रमम् ॥ २५ ॥

एवं
वचने उक्ते भय
हनुमान्
अर्थं एव
विज्ञापयन्

சத்யவிக்ரம்
வின்போகாத விக்கி
மகாபாயகிய
பரதரைப்பாசித்த
பின்வருமாறு
பதிலுரைத்தார்:

सदाफलान्कुसुमितान्शृङ्गान्वाप्य मधुसवान् । भद्राजपसादेन मत्तभ्रपरनादितान् ॥ २६ ॥

तस्य चैष वरो दत्तो वासवेन परन्तप । ससैन्यस्य तथाऽऽतिथ्यं कृतं सर्वगुणान्वितम् ॥

परन्तप
ससैन्यस्य
तस्य
वासवेन च
वृक्षान्
सशरकान्
कुसुमितान् च
एषः वरः
दत्ताः

तथा
मधुसवान्
मत्तभ्रम(-)
नादितान्)
प्राप्य
भद्राजपसादेन
सर्वगुणान्वितं
आतिथ्यं
कृतम्

निस्वनः श्रूयते भीमः प्रहृष्टानां वनौकसाम् । मन्ये वानरसेना सा नदीं तरति गोमतीम् ॥

प्रहृष्टानां	"மிக்க மனஸம் துஷ்டி கொண்ட	सा	அந்த
वनौकसां	வானரர்களுடைய	वानरसेना	வானர சேனையானது
भीमः	பெரும்	गोमती	கோமதி
निस्वनः	சத்தமானது	नदीं	நதியை
श्रूयते	கேட்கப்படுகிறது.	तरति	தாண்டுகிறது என்று
		मन्ये	நான் நினைக்கிறேன்.

रजोवर्षं समुद्रतं पश्य बालुकिनीं प्रति । मन्ये सालवनं रम्यं लोलयन्ति पुवङ्गमाः ॥२९॥

बालुकिनीं प्रति	"வாலுகினி நதியை பாரும். [கொக்கி	रम्यं	அழகிய
पश्य	தூலிவர்ப்புமானது	सालवनं	ஸாலவனத்தில்
रजोवर्षं	கொம்பியிருக்கிறது.	लोलयन्ति	குதிக்கின்றார்கள் என்று
समुद्रतं	வானர்கள்	मन्ये	நினைக்கிறேன்.

तदेतद्दृश्यते दूराद्विमलं चन्द्रसन्निभम् । विमानं पुष्पकं दिव्यं मनसा ब्रह्मनिर्मितम् ॥
रावणं बान्धवैः सार्धं हत्वा लब्धं महात्मना ॥ ३० ॥

दूरम्	"தூரத்தில்	सार्धं	கூட
एतद्	இந்த	रावणं	ராவணனை
विमलं	கனக்கமற்றதும்	हत्वा	கொன்று
चन्द्रसन्निभं	சந்திரனை நிகர்த்ததும்	महात्मना	மஹாத்மாவினால்
मनसा	தன்னிஷ்டத்தால்	लब्धं	அடையப்பட்டது மான்
ब्रह्मनिर्मितं	பிரம்மதேவரால் சிரு ஷ்டிக்கப்பட்டதும்	पुष्पकं	புஷ்பக
दिव्यं	தெய்வத்தன்மை கொண்டதும்	विमानं	விமானம்
बान्धवैः	பந்துக்களோடு	तत्	இப்பொழுது
		दृश्यते	காணப்படுகிறது.

तरुणादित्यसङ्काशं विमानं रामवाहनम् । धनदस्य प्रसादेन दिव्यमेतन्ननोजवम् ॥३१॥

एतद्	"இந்த	प्रसादेन	மஹிமைக்குணத்தால்
रामवाहनं	ராமருடைய வாகன மையிருக்கிற	दिव्यं	தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது.
विमानं	புஷ்பகவிமான மானது	मनोजवं	மனோவேகமாய் செல்லவல்லது.
धनदस्य	குபேரனுடைய	तरुणादित्यसङ्काशम्	இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த தது.

एतस्मिन्भ्रातरौ वीरौ वैदेवा सह राघवौ । सुग्रीवश्च महातेजा राक्षसश्च विभीषणः ॥

एतस्मिन्	" இவ்விரைவர்	महातेजाः	வெகு ஆற்றலுடைய
वैदेवा सह	வந்தேவர்களியாக	सुग्रीवः च	சகீவரும்
वीरौ	வீரர்களும்	राक्षसः	ஆரக்கர்மன்னனாகிய
भ्रातरौ	பிரதரர்களுமாயின	विभीषणः च	விபிஷணரும் இருக்க
राघवौ	ஸ்ரீராமரும் வயங்குமண		கின்றார்கள். "

एवं ब्रुवति काकुत्स्थं हनूमत्सतिवैगिना । विमानेनाभवन्सर्वे नन्दिग्रामसमीपगाः ॥ ३३ ॥

काकुत्स्थं	பாநகரிடம்	नतिवैगिना	மக வேகமாய்ச் செல்
हनूमति	நறுனுடையர்	विमानेन	வழிபகவியானத்தோடு
एवं	போற்கண்டவாறு	नन्दिग्राम-)	உத்திகிராமத்திற்குச்
ब्रुवति	சொல்லுகையில்	समीपगाः)	சமீபத்தில் வந்து
सर्वे	எல்லோரும்	अभवन्	ஆனார்கள்.

ततो हर्षसमुद्भूतो निम्बनो दिवस्पृशत् । श्रीवालयुववृद्धानां रामोऽयमिति कीर्तिते ॥

ततः	ஆப்பொழுது	इति	என்று
श्रीवाल-)	பெண்கள், குழந்தை	कीर्तिते	சொல்லில்
वृद्धानां }	கள், சிறுவர்கள்,	हर्षसमुद्भूतः	ஹரிதாவத்தால்
	விருத்தர்கள் இவர்		கிளைந்த
	கருவைய	निम्बनः	சந்தமானது
अयं	'இதோ	दिवं	ஆகாததை
रामः	ஸ்ரீராமர்'	अस्मृशत्	முட்டித்த.

रथकुञ्जराजिभ्यस्तेऽवतीर्य महीं गताः । दद्रुशुस्तं विमानस्थं नराः सोमपिवाम्बरे ॥

ते	அந்த	सोमं	சக்திரகை
नराः	மாணிடர்கள்	इव	எவ்வண்ணமோ
रथकुञ्ज-)	உதக்கள், யானைகள்,		அவ்வண்ணமே
वाजिभ्यः }	குதிரைகள் இவ்வ	विमानस्थं	வழிபகவியானத்தில்
	களிலின்றி		எழுந்தருளியிருக்கும்
अवतीर्य	இறங்கி	सं	உணர்
महीं गताः	ஸ்ரீயில் கிழிந்தவர்	वश्युः	கரித்தார்கள்.
अम्बरे	ஆகாசத்தில் [களாய்		

प्राञ्जलिर्भरतो भूत्वा महृषो राघवोन्मुखः । स्वागतेन यथाथेन ततो रामपूजयत् ॥ ३६ ॥

राघवोऽमुखः	ஸ்ரீராமரை எதிர்	महृषः	வள்ளம் ஸ்ரீத்தவராய்
	பார்த்தவண்ணமே	ततः	ஆப்பொழுது
भरतः	பரதர் [முக்கு	प्राञ्जलिः भूत्वा	வகையியவராய் ஆகி
यथाथेन	கவந்தவரித்தவண்ண	रामं	ஸ்ரீராமரை
	மே	अपूजयत्	நனது மகநிணுள்
स्वागतेन	வந்தவரவராய்		கொண்டாடினார்.

मनसा ब्रह्मणा सृष्टे विमाने भरताग्रजः । रराज पृथुदीर्घाक्षो वज्रपाशिरिचापरः ॥ ३७ ॥

पृथुदीर्घाक्षः	அன்று நீண்ட கண் சனூற்ற	वृष्टे	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
भरताग्रजः	பரதன் தமையனார் (ஸ்ரீராமர்)	विमाने	புஷ்பகவிமானத்தில்
ब्रह्मणा	பிரம்மதேவரால்	कपरः	ஐரண்டாவது
मनसा	மனதால்	वज्रपाणिः	தேவேந்திரன்
		इव	போல
		रराज	விளங்கினார்.

ततो विमानाग्रगतं भरतो भ्रातरं तदा । ववन्दे प्रयतो राषं मेहस्थिविव भास्करम् ॥ ३८ ॥

तदा	அப்பொழுது	रामं	ஸ்ரீராமரை
प्रयतः	கவ்வடிவற்ற தரும மூர்த்தியான	ततः	அங்கிடத்திலேயே
भरतः	பரதர்	मेहस्थं	மேருபர்வதத்திலிருக்
विमानाग्रगतं	விமானத்தினது ஓரத் தில் வந்திருத்த	भास्करं	சூரியபகவானை [சூம்
भ्रातरं	தமையனாராகிய	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
		ववन्दे	வேகித்தார்.

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् । हंसयुक्तं महावेगं निष्पपात महीतले ॥ ३९ ॥

ततः	அப்பொழுது	महावेगं	வெகுவேகமாகச் செல்லவல்ல துயான
तत्	அந்த	विमानं	புஷ்பகவிமானம்
अनुत्तमं	ஒப்புயர்கில்லாத தமம்	रामाभ्यनुज्ञातं	ஸ்ரீராமருடைய ஆக் கணையைப்பெற்றதாய்
हंसयुक्तं	{ அன்னப்பறவைகளின் சித்திரம் வரையப் பெற்றதம்	महीतले	பூமியில்
		निष्पपात	இறக்கிற்று.

आरोपितो विमानं तद्भरतः सत्यविक्रमः । राधमासाद्य मुदितः पुनरेवाभ्यवादयत् ॥ ४० ॥

तत्	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
विमानं	விமானத்தில்	आसाद्य	தரிசித்து
आरोपितः	ஏற்றிக்கொள்ளப் பெற்றவரும்	मुदितः	களிப்புற்றவராகி
सत्यविक्रमः	சத்திடமே பரக்கிரம மாடமுடையவருமான	पुनः इव	மீளவும்
भरतः	பரதர்	अभ्यवादयत्	முடிதாழ்த்தி விழுந்து வேகித்தார்.

तं समुत्थाप्य काकुत्स्थश्चिरस्याक्षिपथं गतम् । अङ्के भरतपारोप्य मुदितः परिपश्यजे ॥

काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	भरतं	பரதரை
चिरम्	வெகுவானத்திற்கப் பால்	समुत्थाप्य	எழுப்பி
अक्षिपथं गतं	{ கேசில் பார்க்கப்படும் தகையில் இருக்கின் றவரான	अङ्के	மடிவில்
तं	அந்த	आरोप्य	ஏற்றிவைத்துக்கொ ண்டு
		मुदितः	திருமுனமுயத்தவராய்
		परिपश्यजे	வட்டித்தழுவினார்.

ततो लक्ष्मणमायाय वैदेहीं च परन्तरः । अभिवाद्य ततः प्रीतो भरतो नाम चाब्रवीत् ॥

परन्तरः	சந்ருக்களைத் தந்தவர்க அடிக்கும் அவர்	अभिवाद्य	நிறுவடிவகளில் கிறுந்து கொனித்து விட்டு
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை	ततः	அதன்பேரில்
आयाय च	கண்டுவிட்டு	भरतः नाम च	{ பரதன் என்பது என து பெயர் என்கிற அபிவாதனைத்தையும்
ततः	அதன்பேரில்	अब्रवीत्	கொன்னார்.
वैदेहीं	விதையேவியை		
प्रीतः	மனகீழ்மதி கொண் டவராய்		

सुधीवं कैकयीपुत्रो जाम्बवन्तं तथाऽङ्गदम् । मैत्रं च द्विविदं नीलमृषभं परिपस्वजे ॥

कैकयीपुत्रः	கைகையிரியின் புதல் வர் (பரதர்)	मैत्रं	கைமர்த்தனையும்
सुधीवं	சுகீகரணையும்	द्विविदं	தனிவிதனையும்
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தனையும்	नीलं	நீலனையும்
तथा	அவ்வண்ணமே	मृषभं च	நிஷபனையும்
अङ्गदं	அங்கதனையும்	परिपस्वजे	ஆசரிக்கணம் செய்து கொண்டார்.

सुपेणं च नलं चैव गवाक्षं गन्धमादनम् । शरभं पनसं चैव भरतः परिपस्वजे ॥ ४४ ॥

भरतः	பரதர்	गन्धमादनं च	கந்தமாதனையும்
सुपेणं च	ஸுபேஷணனையும்	शरभं एव	சரபனையும்
नलं	நலனையும்	पनसं च	பனசனையும்
गवाक्षं एव	கவாக்ஷனையும்	परिपस्वजे	ஆசரிக்கணம் செய்து கொண்டார்.

ते कृत्वा मानुषं रूपं वानराः काशरूपिणः । कुशलं पश्यच्छंस्ते महृषा भरतं तदा ॥४५॥

ते	அந்த	मानुषं रूपं	மானிட ரூபத்தை
वानराः	வானரர்கள்	कुशलं	சுகந்தகொண்டது
काशरूपिणः	காசரூபத்த உருவம் உட க்க வால்வர்கள்.	महृषाः	கரிமடந்தவர்களும்
ते	அவர்கள்	भरते	பரதரை
तदा	அப்பொழுது	कुशलं	சுகந்தத்தை
		पश्यच्छन्	கொடுத்தார்கள்.

अथाब्रवीद्राजपुत्रः सुधीवं वानरर्षभम् । परिष्वज्य महानेजा भरतो धर्मिणां वरः ॥४६॥

राजपुत्रः	சக்கிரவர்த்தியின் கிருந்திரமாரும்	भरतः	பரதர்
महानेजाः	மஹானேஜரையும்	वानरर्षभं	வானரேசத்தமணுவிய சுகீகரண
धर्मिणां	தர்மியர்களை ஆராய்ந்த நீத்தாரும்	सुधीवं	சுகீகரண
वरः	உத்தமராய்வரன்	परिष्वज्य	மட்டுத் தழுவிக்கொ ண்டிருமாறு [கண்டு]
		अब्रवीत्	கொழிந்தார்.

त्वस्माकं चतुर्णां तु भ्राता सुमीव पञ्चवः । सौहृदाज्जायते विन्नमपकारोऽरिः क्षयम् ॥

सुमीव	"சுமீவரே !	१५	தேவரீர்.
भस्माकं	எங்கள்	मिसे	எங்கேகமனது
चतुर्णां	நான்குநூற்று	सौहृदाव	உட்காரத்தால்
तु	ஆப்பால்	जायते	விளக்குகிறது
पञ्चमः	ஐந்தாமது	अपकारः	அபகாரமானது
भ्राता	சகோதரர்	अरिः क्षयम्	சத்துக்களுக்கடையா யம்."

विभीषणं च भरतः सान्त्ववाक्यमवाच शत्रु । दिष्ट्या न्वया सहायेन कृत्वं कर्म सुदुष्करम् ॥

भरतः	பரதர்	सुदुष्करं	"எவராலும் செய்யமுடி செய்யானது [பரத
विभीषणं	விபீஷணவரப் பர்த்து	कर्म	செய்யானது [பரத
सान्त्ववाक्यं	சுநிர்த்த சொல்லொ ன்றை	दया	தேவரீரது
अप	பின்வருமாறு	सहायेन च	உதவியாலேயே
अवधीव	மொழிந்தார் :	कृतं	செய்துமுடிக்கப்பட்ட டது
		दिष्ट्या	எங்கனது பரந்தானிசே ஷமேயிது."

शत्रुश्च तदा रामपविवाद्य सलक्ष्मणम् । सीतायाश्चरणौ पश्चाद्वन्दे विनयान्वितः ॥४९॥

विनयान्वितः	மரியாதைகளை கண்டு அறிந்த	शत्रु	ஆய்வியமுது
शत्रुश्च	சத்துக்களும்	अपिवाद्य	ஸேவித்துவிட்டு
सलक्ष्मणं	என்புமணகுடனிருக் கும்	पश्चात्	அதன்மேல்
रामं	ஸ்ரீராமரை	सीताया	ஸீதாதேவியின்
		चरणौ	திருவடிகளில்
		वन्दे	கிறுந்து ஸேவித்தார்.

रापो मातरमासाद्य विषणां शोककशिताम् । जगद् भगतः पादौ मनो मातुः पसादयन् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	मनः	மனதை
विषणां	உதவாகும் குன்றி	पसादयन्	குனிசச்செய்கின்ற வராகி
शोककशितां	சோகத்தில் மூழ்கிக் தாயாரை கிடந்த	भगतः	சாண்டரங்கயா ய்விழுந் துசேவிக்கின் தவராய்
मातरं	தாயாரை	पादौ	திருவடிகளை
आसाद्य	கிட்டி	जगद्	பிடித்துக்கொண்டார்.
मातुः	தாயின்		

अभिवाद्य सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् । स भूतश्च ततः सर्वोः पुरोहितयुपागमत् ॥

सः	ஆவர்	मातुः	தாய்மார்கள்
सुमित्रां च	கயித்திரிதேவியை யும்	सर्वोः च	எல்லோரையுமே
यशस्विनीं	புகழ்பெற்ற	अभिवाद्य	முடிதாழ்த்தி கமஸ்க ரித்துவிட்டு
कैकेयीं च	கைகேயிதேவியை யும்	पुरोहितं	குலகுழுவை
		उपागमत्	ஆவடிந்தார்.

स्वागतं ते महाबाहो कौसल्यानन्दर्वचन । इति प्राञ्जलयः सर्वं नागरा राषमञ्जुवन् ॥५२॥

ते	ஆந்த	स्वाग ।	நல்வரவாங்கல் நன்மன
नागराः	நகரவாஸிகள்		
सर्वे	எல்லோரும்		தொடுபொற்றுக்கொடும்'
प्राञ्जलयाः	வைகடப்பிக்கொண்டு	इति	என்று
महाबाहो	'மஹாபாகுவே,	वानं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
कौसल्यानन्द- र्वचन	கௌஸல்யனின் ஆ வந்தத்தைப் பெருக ச்செய்யவரே,	अञ्जुवन्	உணர்ச்சிகள்.

तान्यञ्जलिसद्वृत्तिभिः शृद्धीतानि नागरैः । व्याप्यैव तेषां पञ्चानि दूर्वा भरतायजः ॥

भरतायजः	பரதரின் தனையஞ்சு மவர்	व्याप्यै	ஆந்த
नागरैः	பட்டணத்தினுண் களால்	अञ्जलि इत्याण	பல அஞ்சலிகளை
शृद्धीतानि	கொள்ளப்பட்ட	पञ्चानि दूर्वा	ஐந்துமணிந்த தாண்டுகள் போல பார்த்தார்.

पादुके ते तु रामस्य शृद्धीत्या भरतः स्वयम् । चरणाभ्यां नरेन्द्रस्य योजयामास धर्मवित् ॥

धर्मवित्	தர்மத்தையறிந்த	स्वयं तु	தானே
भरतः	பரதர்	शृद्धीत्या	எடுத்திக்கொண்டு
रामस्य	ஸ்ரீராமபிரானது	नरेन्द्रस्य	பருவேந்தரது
ते	ஆந்த	चरणाभ्यां	திருச்செவ்வகாலும்
पादुके	பாதுகைகளின ண்டையும்	योजयामास	உய்த்தார்.

अग्रशीच तदा रामं भरतः स कृताञ्जलिः ॥ ५५ ॥

तदा	அப்பொழுது	कृताञ्जलिः च	கூறியதற்க்கொ டுவே
सः	ஆந்த	अग्रशीच	முன்புமுதல் போல கொள்:
भरतः	பரதர்		
रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து		

एतत्ते रक्षिते राज्यराज्यं विद्याविते मया । अत्र अन्नं पुत्रानि मे वृक्षान्ध मदीरथः ॥५६॥

राज्यं	*சக்கிரவர்த்தியை!	अन्नं च	உணவானது தான்
पुत्रान्	இடம்	व	வந்தனது
ते	நெய்க்கிருக்காத	अथ	அதற்க்கு
रक्षितं	பாதுகாக்கப்பட்டது.	इत्यायं	உய்க்கொடுத்தது.
मया	ஆடிவியால்	मदीरथः	மனநில் ஸர்வமுதலாய்
राज्यं	சரணாகரத்து		கொண்டிருந்ததும்
विद्याविते	திருநாடி உய்க்கொ டுவியப்பட்டது.	वृक्षान्	*இடையதாதது.

यस्त्वां पश्यामि राजानमयोध्यां पुनरागतम् । अवेक्षतां भवान्कोशं कौष्ठागारं पुरं बलम् ॥
भवतस्तेजसा सर्वं कृतं दशगुणं मया ॥ ५७ ॥

ய:	“எவனோ அந்த அடி	வல்	ஸேனையையும்
வ்ளா	தேவிரை [பெண்	அவேஷதா	கடாங்கித்தருள்
அயோப்யா	அயோத்திக்கு		வீராக.
புன: அமரத்	திரும்பிவந்தவராய்	சவ்	எல்லாமும்
ராஜானம்	சக்கிரவர்த்தியாய்	भवत:	தேவீருடைய
पश्यामि	கண்குளிப்பார்க்	तेजसा	அருளால்
भवान्	தேவீர் [ஐதேன்.	मया	அடியேனால்
कोशं	பொக்கிஷத்தையும்	दशगुणं	பதின்மடங்கதிகமாக
कौष्ठागारं	தான்பசாஸனையயும்	कृतम्	செய்யப்பட்டிருக்
पुरं	ககரத்தையும்		கிறது.”

तथा ब्रुवाणं भरतं दृष्ट्वा तं भ्रातृवत्सलम् । सुमुचुर्वाचरा बाष्पं राक्षसश्च विभीषणः ॥

தானரா:	வானரர்களும்	மரத்	பாதரை
राक्षस:	அரக்கர்மன்னனாகிய	आनृवत्सलं	நமையனாரிடம் அசஞ்
विभीषणः च	விபீஷணனும்		சரபற்றுடையவராக
तथा	மேற்கண்டவாறு	दृष्ट्वा	பார்த்து
ब्रुवाणं	கிண்ணப்பம்செய்யும்	बाष्पं	ஆனத்தபாஷ்பத்தை
सं	அந்த	सुमुचु:	வடித்தார்கள்.

ततः प्रहर्षाद्भरतमङ्गमारोप्य राघवः । ययौ तेन विमानेन ससैन्यो भरताश्रमम् ॥ ५९ ॥

சத:	அதன்மேல்	तेन	அந்த
राघवः	ஸ்ரீராமர்	विमानेन	{ புஷ்பகவிமானத்தில் எழுந்தருளியவண் ணமே
ससैन्यः	தனது சேனையுடன்		
प्रहर्षात्	மிக்க ஸந்தோஷத்	भरताश्रमं	பாதருடைய ஆசிரமத்
भरत	பாதரை [தால்		கிற்கு
अङ्गं	மடியீது	ययौ	எழுந்தருளிணர்.
आरोप्य	ஏற்றினவத்துக்		
	கொண்டு		

भरताश्रममासाद्य ससैन्यो राघवस्तदा । अवतीर्य विमानायादवतस्थे महीतले ॥ ६० ॥

ததா	அப்பொழுது	आसद्य	அடைந்து
राघवः	ஸ்ரீராமர்	विमानायात्	உத்தயபுஷ்பகவிமா னத்திலிருந்து
ससैन्यः	தனது சேனையோடு		
	கடவே	अवतीर्य	இறங்கி
भरताश्रमं	பாதருடைய ஆசிரமத்	महीतले	பூமியில்
	தை	अवतस्थे	நின்றார்.

अन्नवीच तदा रामस्तद्विमानमनुत्तमम् । वह वैश्रवणं देवमनुजानामि गम्यताम् ॥ ६१ ॥

तदा	அன்பியாழுது	वैश्रवणं	“சூரியர்!
रामः	ஸ்ரீராமர்	देव च	தேவருக்கீக
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத	वह	வாறவனாகவிரும்பினார்
तम्	அந்த		யாக.
विमानं	புஷ்பகவிமானத்தைப் பார்த்து	अनुजानामि	போகவிடைதருகின்ற தேன்.
अन्नवीच	பின்வருமாறு ஆன்றா பித்தருளினார்;	गम्यताम्	சீரும்பிச் செல்வப் பட்டினம்.”

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् । उत्तरां दिशभागम्य जगाम धनदालयम् ॥ ६२ ॥

ततः	அதன்பின்	उत्तरां	வடக்கு
तम्	அந்த	दिशं	திசையை
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத	आगम्य	தோக்கி
विमानं	புஷ்பகவிமான மானது	धनदालयं	சூப்போனது திருமா லிடைக்க்கு
रामाभ्यनुज्ञातं	ஸ்ரீராமரால் விடைகொ டுக்கப்பட்டதாய்	जगाम	சென்றது.

पुरोहितस्यात्मसमस्य राघवो बृहस्पतेः शक्र इवामराधिपः ।

निर्षाड्य पादौ पृथगासने शुभे सहैव तेनोपविशेश वीर्यवान् ॥ ६३ ॥

वीर्यवान्	வீரயசாலியாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ உவ்வண்ணமே
राघवः	ஸ்ரீராமர்	निर्षाड्य	எழுந்தனென்தது
आत्मसमस्य	தனக்கேற்றவராகிய	शुभे	மக்களையான
पुरोहितस्य	சூலசூருளினது	पृथगासने	மேலது ஆட்கள்கொள் தில்
पादौ	திருவடிகளில்	तेन	உவமோடு
अमराधिपः	தேவர்களுள் மன்ன	सह एव	உடனே
शक्रः	சேகரவந்திரன் [ஐசூயம்]	उपविशेश	உட்கார்ந்தார்.
बृहस्पतेः	பிருகஸ்பதியைவிடத் தில்		

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे विशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

एकविंशदुत्तरशततमः सर्गः—ஊற்றுமுப்பத்தேராவது ணக்கம். || 131 ||

श्रीरामपट्टाभिवेकः—ஸ்ரீராமபட்டாபிவேகம்.

शिरस्यञ्जलिमाधाय कैकेयानन्दवर्धनः । वभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ १ ॥

கைகேயானந்தவர்த்தன:	கைகேயியின் பிரியத் திற்குபாதிரிமான	ராம	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
भरतः	பரதர்	शिरसि	சிரஸில்
ज्येष्ठं	முத்தவரும்	अध्वनि	அஞ்சலியை
सत्यपराक्रमं	விண்மொகாத பராக் கிராமமுடையவருமான	आधाय	செய்து
		वभाषे	பின்வருமாறு விண் ணப்பஞ்செய்தார் :

पूजिता मामिका माता इत्तं राज्यमिदं मम । तद्दामि पुनस्तुभ्यं यथा त्वमददा मम ॥

மாமிகா	"எனது	मम	எனக்கு
माता	தாயார்	यथा अददाः	எப்படிக்கொடுத்தீ ரோ அப்படியே
पूजिता	பெருமைப்படுத்தப்	त्व	அதை
इत्तं	இத்த [பட்டான்.	पुनः	மீளவும்
राज्यं	ராஜ்யமானது	तुभ्यं	தேவரீருக்கு
मम	எனக்கு	दामि	திரும்பிக்கொடுக்கி றேன்.
इत्तं	கொடுக்கப்பட்டது.		
त्वं	தேவரீர்		

धुरमेकाकिना न्यस्तामृषभेण बलीयसा । किशोरवदुर्लभारं न वोदुमहसुरसहै ॥ ३ ॥

एकाकिना	"உதவியெண்டாத	किशोरवत्	இளம்கன்று எப்படி
बलीयसा	வெகு பலம் பொருத் திய	अहं	நான் [யோ அப்படி
मृषभेण	ஓர் எருதால்	गुरुं	மஹத்தான
न्यस्तां	ஒப்புவிக்கப்பட்ட	भारं	பொறுப்பை
धुरे	பாரத்தை	वोदुं	வாழிக்க
		न उन्हे	வல்லவனல்லன்.

वारिवेगेन महता धिन्मः सेतुरिह क्षरन् । दुर्वन्धनमिदं मन्ये राज्यमिच्छमन्वृतम् ॥ ४ ॥

மஹதா	"அளவுகடந்த	इत्तं	இத்த
वारिवेगेन	ஊலப்ரவாறுத்தரால்	अन्वृतं	ஒருவராலும் நடப்ப படாத
धिनः	உடைந்து	राजमिच्छं	ராஜ்யக்குறையானது
क्षरन्	கரைந்தோடும்	दुर्वन्धनं	சரிப்படுத்த முடியாத நாய்
सेतुः	கரை	मन्ये	நான் மனைக்கிறேன்.
इव	எப்படியோ அப்படியே		

मतिं खर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः । नान्वेतुमुत्सहे राम तव मार्गमरिन्द्रम् ॥ ५ ॥

राम	" ஸ்ரீராம !	हंसस्य च	ஹம்ஸத்திணுடைய
अरिन्द्रम्	சத்ருக்களைவடக்கு	वायसः	காகம் [கதிரைய]
अश्वस्य	குதிரையின் [பளரே!]	इव	எப்படியோ அப்படி
मतिं	கமனத்தை	तव	தெனீருடைய [யும்]
खरः	வழுதை	मार्ग	அரிய ரெயலை
इव	எப்படியோ அப்படி	अन्वेषुं	அணுகடிக்க
	யும்	न उत्सहे	நான் வல்லவல்லேன்.

यथा आरोपितो वृक्षो जाःश्वान्तनिवेशने । महाश्व मुदुरारोहो महास्कन्धप्रशाखवान् ॥
 शीघ्रैत पुण्ड्रितो भू-या न फलानि प्रदर्शयन् । तस्य नानुपवेदर्थं यम्य हेतोः स रोप्यते ॥
 एषोपमा महाश्वो तदर्थं वेत्तुमर्हसि । यद्यस्मान्पनुजेन्द्र त्वं भक्तान्मृत्यान् शधि हि ॥

महाश्वो	" மகாபாகுடைய!	पुण्ड्रितः च	புத்திரகவும்
मनुजेन्द्र	சக்ரவர்த்தியே!	मृषा	ஆகி
त्वं	தெனீர்	फलानि	பழக்களை
भक्तान्	பக்தியுள்ள	न प्रदर्शयन्	கொடாத
मृत्यान्	ஆடிமைகளாகும்	शीघ्रैत पथा	பயிற்யோகுமெய
अस्मान् हि	எங்களையே		னும்
न शधि यदि	பரிபாஷைம் செய்யா விடில்,	सि	சி
वृक्षः	ஸ்ரீ மரம்	यस्य हेतोः	எது காரணமாய்
अन्तनिवेशने	விட்டினுள்	रोप्यते	உள்ளிடப்படும்போது
आरोपितः	வைக்கப்பட்டது	सस्य	கத்தலுடைய
महान् च	பெரிதாயும்	अथ	பலவே
नहार (श्व-)	ரெருக்கிளைகளையும்	न अनुभवं	ஒருபின்னொன்றுவிக்க
प्रशाखवान्)	சிறுகப்புக்களைபுடைய தாயும்	मृषा	தூத மிரட்டான்.
		उत्समा	தெய்வத்தம்
मुदुरारोहः च	எறமுடியாததாயும்	वदर्थं	தெனீர்வெடத்திலும்
जातः	உளர்ந்ததும்	वेत्तुं अर्हसि	கொடுதவகாய் கண்டிக்கவே.

जगदद्यामिपिक्तं त्वाश्वसुपश्यतु सर्वतः। प्रतपन्तमिवाहित्यं मध्याह्ने दीप्तवेजसम् ॥ ९ ॥

त्वं	" தெனீரை	प्रतपन्तं	தொழும்
अथ	ஸ்ரீமகாஸுரே	आदित्य इव	சூர்யகவணைய்
अमिपिक्तं	பட்டாளிலேகம் செய் யப்பட்டவராய்		போன்றவராய்
मध्याह्ने	கடும்பகடும்	जगत्	உலகு
दीप्तवेजसं	நிக்கலிளவிகுடைய வராய்	आदित्य	சூர்யகம்
		अश्वसु	அஸ்ஸுக்கரணட்டும்.

तूर्यसङ्घातनिर्घोषैः काश्चीनूपुरनिस्वनैः । मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व राघव ॥ १० ॥

राघव तूर्यसङ्घात- निर्घोषैः	“ஸ்ரீ சஞ்சுகவதிகள்! வினை, குழல், வாய்ப் பாட்டு, யிருதக்கம் இவை சேர்ந்த கச் சேரிகளின் ஒலிக ளாலும்	काञ्चीनूपुर- निस्वनैः मधुरैः गीतशब्दैः च प्रतिबुध्यस्व	சூடலின் வெகலை, சிலர்பு இவைகளின் தூயிய [நூல்களாலும் துயிலெழுப்பும் பாடல்களாலும் கிணத்துயிலெழுப்பும்.
-----------------------------------	---	--	--

यावदावर्तते चक्रं यावती च वसुन्धरा । तावच्चमिह सर्वस्य स्वाप्तिस्वप्नुवर्तय ॥ ११ ॥

चक्रं यावत् आवर्तते वसुन्धरा यावती च	“சூரியசக்திரர்களடங் கிய ஜோ திமண்டலம் எவ்வளவுகாலம் சமுதூயிததேதா பூம் எவ்வளவு விஸ்தார மோ	तावत् सर्वस्य स्वामिभ्यं एवं इह अनुवर्तय	அவ்வளவுகாலம் அந்த எல்லாவற்றிற் கும் சக்கிரவர்த்தியாயிருந் தேவரீர் [தலை இப்பொழுது வகித்தருள்வீராகா.
--	--	---	--

भरतस्य वचः श्रुत्वा रामः परपुरञ्जयः । तथेति प्रतिजग्राह निपसादासने शुभे ॥ १२ ॥

परपुरञ्जयः रामः भरतस्य वचः श्रुत्वा	சத்ருக்களை ஆடக்கிய ஸ்ரீராமர் பா தருண்டய விண்ணப்பத்தை கேட்டு	तथा इति प्रतिजग्राह शुभे आसने निपसाद्	அப்படியே ஆகட்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டார். அழகான ஒர் ஆஸனத்தில் அமர்ந்தார்.
---	---	--	---

ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः इमशुवर्षकाः । सुखहस्ताः सुशीघ्राश्च राघवं पर्युपासत ॥ १३ ॥

ततः शत्रुघ्नवचनात् सुखहस्ताः	அப்பொழுது சத்ருக்ளரங்களை பையக்கொண்டு வேலைசெய்கிறதே தெ ரிபாதபடி வேலை செய்பவர்களும்	सुशीघ्राः निपुणाः च इमशुवर्षकाः राघवं पर्युपासत	சீக்கிரம் வேலை செய் பவர்களும் சாமர்த்தியசாலிகளு காலிதர்கள் [மரண ஸ்ரீராமருக்கு செதனரம் செய்தார் கள்.
------------------------------------	--	---	---

पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले । सुश्रावे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे ॥ १४ ॥

विशोधितजटः स्नाताश्चित्रमाल्यानुलेपनः । महाहिवसनो रामस्तस्यो तत्र थिया ज्वलन् ॥

पूर्वं भरो स्नाते	முதலில் பாதர் ஸ்நானம் செய்த பின்னர்	तु महाबले लक्ष्मणे च	அப்படியே மகாபலரலியாசிய என்பானரும் அப்படியே
-------------------------	--	-------------------------------	---

वानरैश्च सुग्रीवे राक्षसेन्द्रे	வானரரஜனுகிய சுகிரீவரும் அரக்கர் மன்னனுகிய	आताः महाह्वयनः	வானம்செய்தவராய் மிகச்சிறந்த ஆண்ட- யணிக்தவராய்
विभीषणो च	{ விபீஷணரும் அப்புடி யே ஸ்ரீமான்செய்த பின்னர்	विमालवानुदेनः	{ சிறந்த மாலைகளையும் பூச்சுக்களையுமுண்ட- யவராய்
तस्य रामः विशोधितजटः	அப்பொழுது ஸ்ரீராமர் செங்குநீக்கிய சண்ட- களையுண்டயவராய்	श्रिया उवलन् तस्यै	கரத்தியரால் விளக்கிக்கொண்டு இருந்தார்.

प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास वीर्यवान् । लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवानिश्वाकुकुलवर्धनः ॥

वीर्यवान् लक्ष्मीवान् इश्वाकुकुलवर्धनः	வீரயவானும் ஸ்ரீமான்னுமான இஷ்வாகுகுலவர்தினர் (சத்ருக்களர்)	रामस्य च लक्ष्मणस्य च प्रतिकर्म कारयामास	ஸ்ரீராமருக்கும் லக்ஷ்மணருக்கும் அனல்காரத்தை செய்தார்.
--	--	---	--

प्रतिकर्म च सीतायाः सर्वा दशरथस्त्रियः । आत्मनैव तदा चक्रुर्मेनस्त्रियो मनोहरम् ॥

तदा मनस्त्रियः दशरथस्त्रियः सर्वाः च	அப்பொழுது உத்தமிகளரள் தசரதமனைவிகள் எல்லோரும்	आत्मनैव सीतायाः मनोहरं प्रतिकर्म चक्रुः	தாமே வழிதைத்து அழகிய அனல்காரத்தை செய்தார்கள்.
---	---	---	---

ततो वानरपत्नीनां सर्वासामेव शोभनम् । चकार यज्ञात्कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रवत्सला ॥

ततः पुत्रवत्सला कौसल्या प्रहृष्टा	அப்பொழுது புத்திரனிடத்தில் யே ரன்புனைவத்தவரான கௌசல்யாதேவி மிகமகிழ்ந்து	सर्वां वानरपत्नीनां एव शोभनं यज्ञात् चकार	எல்லா வானரபதனிகளுக் அனல்காரத்தை [ரும் சொந்தையுடன் செய்தார்.
--	--	---	---

ततः शत्रुघ्नवचनात्सुमन्त्रो नाम सारथिः । योजयित्वाऽभिचक्राम रथे सर्वाङ्गशोभनम् ॥

ततः शत्रुघ्नवचनात् सुमन्त्रो नाम सारथिः	பிறகு சத்ருக்களர் ஆக்கிரை யால் காரந்தரபென்ற சாரதி	सर्वाङ्गशोभनं रि योजयित्वा अभिचक्राम	எக்குமழகு வாய்ந்த ரதத்தை தயாரித்து கொண்டுவந்து நிறுத்தி தினார்.
--	---	---	---

अर्कमण्डलसङ्काशं दिव्यं दृष्ट्वा रयोत्तमम् । आरुरोह महाबाहू रामः सत्यपराक्रमः ॥

सत्यपराक्रमः	விண்டுபோகா பராக் கிரமத்தைபுடைய	दिव्यं	அழகாயுள்ள
महाबाहुः	மஹாபாகுவான	रयोत्तमं	இறந்த ரதத்தைத்
रामः	சீராமர்	दृष्ट्वा	வந்துவிட்டதாகக்
अर्कमण्डलसङ्काशं	சூரியமண்டலத்தை நிகர்த்த	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டார். கண்டு

सुग्रीवो हनुमांश्चैव महेंद्रसदृशद्युती । स्नातौ दिव्यनिर्मैवसैर्जन्मतुः शुभकुण्डलौ ॥ २१ ॥

स्नातौ	ஸ்நானம் செய்தவர் களும்	महेन्द्र- सदृशद्युती	இந்திரனை நிகர்த்து ஒளிக்கொண்டு விளங்க குபவருமான
शुभकुण्डलौ	அழகிய சூண்டலங்க னைபணிந்தவர்களும்	सुग्रीवः च	சகீர்வரும்
दिव्यनिर्मैः	திவ்யநர் திபெற்ற	हनुमान् एव	ஹனுமாரும்
वसैः	ஆடைகளால்	जन्मतुः	புறப்பட்டார்கள்.

वराभरणसम्पन्ना ययुस्ताः शुभकुण्डलाः । सुग्रीवपत्न्यः सीता च द्रष्टुं नगरमुत्सुकाः ॥

सीता	வீதாபிராட்டியாரும்	द्रष्टुं	பார்க்க
वराभरणसम्पन्नाः	உயர்ந்த ஆபரணத் களைபணிந்து	उत्सुकाः	ஆவதூடனிருந்த
शुभकुण्डलाः	அழகிய கம்மல்களைப்	ताः	அந்த
नगरं	பட்டணத்தை [பூண்டு]	सुग्रीवपत्न्यः च	சகீர்வபத்னிகளும்
		ययुः	போனார்கள்.

अयोध्यायां तु सचिवा राज्ञो दशरथस्य ये । पुरोहितं पुरस्कृत्य मन्त्रयामासुरथवत् ॥

अयोध्यायां	அயோத்தியில்	पुरोहितं	புரோஹிதரை (வலி வட்டரை)
दशरथस्य राज्ञः	தசரதசக்கிரவர்த்தியின் ஊடைய	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டு
सचिवाः	மந்திரிமார்கள்	अथवत्	நிறப்பாய்நடக்கவேண் டியதைக்குறித்து
ये तु	எவர்களோ அவர் களை	मन्त्रयामासुः	ஆலோசித்தார்கள்.

अशोको विजयश्चैव सुमन्त्रश्चैव सङ्गताः । मन्त्रयन्त्रामृद्दचर्यमृद्दचर्यं नगरस्य च ॥ २४ ॥

अशोकः च	அசோகரும்	नगरस्य	பட்டணத்தின்
विजयः च	விஜயரும்	मृद्दचर्यं च	சேஷமத்திற்காகவும்
सुमन्त्रः एव	சுமந்திரரும்	मन्त्रयन्	பின்வருமாறு சொன் னார்கள்.
सङ्गताः	ஒன்றுகூடி		
राममृद्दचर्यं एव	சீராமரின் பெருமைக் காகவும்		

सर्वमेवाभिप्रेकार्थं जयाहस्य महात्मनः । कर्तुमर्हथ रामस्य यद्यन्मङ्गलपूर्वकम् ॥ २५ ॥

जयाहस्य	“வெற்றிக்கூறிய	मङ्गलपूर्वकं	மங்கல பூர்வமாக
महात्मनः	மகாத்மாவான	यत् यत्	எது எதுவோ
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	सर्वमेव	அது எல்லாவற்றை
अभिप्रेकार्थं	பட்டாபிஷேகத்திற்கு காக	कर्तुं	நீர் செய்ய [யும்
		अर्हथ	வேண்டும்.”

इति ते मन्त्रिणः सर्वे सन्दिश्य तु पुरोहितम् । नगरान्निर्ययुस्तूर्णं रामदर्शनबुद्धयः ॥ २६ ॥

ते मन्त्रिणः	அந்த மந்திரிமார்கள்	रामदर्शनबुद्धयः	ஸ்ரீராமரைக்காண ஆ
सर्वे	எல்லோரும்		காண்கொண்டவர்களாய்
पुरोहितं	புரோஹிதரைப் பாத்து	नगरान्	நகரத்தினின்றும்
		तूर्णं	வினாவிட
इति	மேற்கண்டவாறு	निर्ययुः	வெளிப்புறப்பட்டார்
सन्दिश्य तु	கொல்லிவிட்டு		கள்.

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवानघः । प्रययौ रथमास्थाय रामो नगरमुत्तमम् ॥ २७ ॥

हरियुक्तं	குதிரைகள் பூட்டப் பட்ட	रामः	ஸ்ரீராமர்
रथं	ரதத்தில்	रथं	ரதத்தில்
सहस्राक्षः	ஆயிரம்கண்ணாகிய	आस्थाय	எறிக்கொண்டு
इन्द्रः इव	இந்திரன் போலவே	उत्तमं	உத்தமமான
अनघः	தேவரூபிதராகிய	नगरं	நகரத்திற்கு
		प्रययौ	புறப்பட்டார்.

जयाह भरतो रश्मीञ्छत्रुघ्नश्छत्रमाददे । लक्ष्मणो व्यजनं तस्य मूर्ध्नि सम्पर्यवीजयन् ॥

भरतः	பரதர்	आददे	பிடித்தார்.
रश्मीन्	குதிரைக்கடிவாளாக களை	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
जयाह	பிடித்துக்கொண்ட	तस्य	தமது
शत्रुघ्नः	சத்ருகளை [டார்.	मूर्ध्नि	மேலில்
छत्रं	குடைகைய	व्यजनं	வெண்காமத்ததை
		संपर्यवीजयन्	விசிறார்.

श्वेतं च बालव्यजनं जयाह पुरतःस्थितः । अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥

राक्षसेन्द्रः	அரக்கமண்ணாகிய	अपरं	மற்றொரு
विभीषणः च	விபிஷணரும்	चन्द्रसङ्काशं	சந்திரனை நிகர்த்த
पुरतः	முன்	श्वेतं बालव्यजनं	வெண்காமத்ததை
स्थितः	நின்றகொண்டு	जयाह	விசிறார்.

ऋषिसङ्घैस्तदाऽऽकाशे देवैश्च समरुद्रैः । स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः ॥

तदा	அப்பொழுது	देवैः च	தேவர்களாலும்
भाकाशे	ஆகாசத்தில்	रामस्य	ஸ்ரீராமர்
ऋषिसङ्घैः	ரிஷிகணக்களாலும்	स्तूयमानस्य	புகழப்படுகையில்
समरुद्रैः	மருத்கணக்களோடு	मधुरध्वनिः	இன்னொலி
	கடிய	शुश्रुवे	கேட்கப்பட்டது.

ततः शत्रुञ्जयं नाम कुञ्जरं पर्वतोपमम् । आरूढो महातेजाः सुग्रीवः पुवर्गर्पभः ॥ ३१ ॥

महातेजाः	மஹா பலவாலும்	शत्रुञ्जयं नाम	சத்ருஞ்ஜயமெனும்
पुवर्गर्पभः	வானரமன்னனுமாகிய	पर्वतोपमं	மலைபோல் விளங்கிய
सुग्रीवः	சுகீவர்	कुञ्जरं	யானையின் மீது
ततः	அப்பொழுது	आरूढो	ஏறிக்கொண்டார்.

नव नागसहस्राणि यथुरास्थाय वानराः । मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३२ ॥

वानराः	வானரர்கள்	नव नागसहस्राणि	ஒன்பதினூயிரம்
मानुषं विग्रहं	மானிட உருவத்தை		யானையின் மீது
कृत्वा	பெற்று		
सर्वाभरण-	எல்லாவகை ஆபரண	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
भूषिताः }	க்களையும் அணிந்த	ययुः	சென்றார்கள்.
	வராய்		

शङ्खभेरीप्रणादैश्च हुन्दुभीनां च निस्वनैः । प्रययौ पुरुषव्याघस्तां पुरीं हर्म्यमालिनीम् ॥

पुरुषव्याघ्रः	புருஷோத்தமர்	निस्वनैः च	ஒலிகளோடும்
शङ्खभेरी- } प्रणादैः च }	சங்கு, பேர் இவைக ளின் ஒலிகளோடும்	हर्म्यमालिनीं	பல அரண்மனைகளு டன் விளங்கும்
हुन्दुभीनां	தந்துபிவாத்பக்க குடைய	तां	அந்த
		पुरीं	நகருக்கு
		प्रययौ	புறப்பட்டார்.

ददृशुस्ते समायान्तं राघवं सपुरःसरम् । विराजमानं वपुषा रथेनातिरथं तदा ॥ ३४ ॥

ते	அவர்கள்	राघवं	ஸ்ரீராமரை
सपुरःसरं	பரிவாகக்களோடு கடியவராய்	तदा	அப்பொழுது
वपुषा	அழகால்	रथेन	ரதத்திலேறிக்கொண்டு
विराजमानं	விளங்கிக்கொண்ட ருக்கும்	समायान्तं	வந்துகொண்டிருக்கி ன்றவராய்
अतिरथं	மகாபொர்ளிப்பான	ददृशुः	கண்டார்கள்.

ते वर्षयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनन्दिताः । अनुजम्புமஹாத்மனம் ப்ராத்மிஃ பரிவாரிதம் ॥

ते	அவர்கள்	वर्षयित्वा	'ஐய கிஜயீபவ' என வாழ்த்தினிட்டு
भ्रातृभिः	சகோதரர்களால்	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
परिवारितं	சூழப்பட்டவரான	प्रतिनन्दिताः	பிரதிநிந்தியதை செய் யப்பெற்றவர்களால்
महात्मानं	மகாத்மாவாகிய	अनुजम्बुः	அனுஜம்பு: பின்பற்றிவந்தார்கள்.
काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரை		

अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिर्वृतः । श्रिया विरुचये रामो नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः ॥३६॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	चन्द्रमाः	சந்திரபகவான்
अमात्यैः एव	மந்திரியர்களாலும்	नक्षत्रैः	நக்சத்ரிகளால்
ब्राह्मणैः च	பிராமணர்களாலும்	इव	எப்படியோ அப்படியே
प्रकृतिभिः तथा	சூழ்களாலும்	श्रिया	தேஜஸினால்
वृतः	சூழப்பட்டவரால்	विरुचये	விளங்கினார்.

स पुरोगामिभिस्तु वैस्तालस्वस्तिकपाणिभिः । प्रव्याहरद्विमुदितैर्मङ्गलानि ययौ वृतः ॥

सः	அவர்	मङ्गलानि	ஆதிர்வாதங்களை
पुरोगामिभिः	முன்செல்லும்	मुदितैः	பொனந்தக்கொண்டு
तुल्यैः	தூர்யவாத்யங்கள்	प्रव्याहरदिः	பாடுபவர்களாலும்
तालस्वस्तिक- पाणिभिः	தாளம், ஸ்வஸ்திகம் எனும் வாத்யங்களை கையிலெடுத்துச் சென்றவர்களாலும்	वृतः	சூழப்பெற்றவரால்
		ययौ	சென்றார்.

अक्षतं जातरूपं च गावः कन्यास्तथा द्विजाः । नरा मोदकहस्ताश्च रामस्य पुरतो ययुः ॥

जातरूपे	மஞ்சள் சூக்குமம் இடப்பட்ட	मोदकहस्ताः	மோதகத்தை கையி லெந்திய
अक्षतं च	மண்களாகத்தையும்	नराः च	மனிதர்களும்
गावः	பசுக்களும்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
कन्याः	கன்னிகைகளும்	पुरतः	முன்பின்
द्विजाः तथा	பிராமணர்களும்	ययुः	சென்றார்கள்.

सख्यं च रामः सुधीवे प्रभावं चानिलात्मजे । वानराणां च तत्कर्म राजसानां च तद्वलम् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	तत्कर्म च	அதற்குச் செய்கப்பட்ட நியம்
सुधीवे	ஸுகீவன் கிஷயத் தில்	राजसानां	அரசர்களிடைய
सख्यं च	கட்பைப்பற்றியும்	तद्वलं च	ஆச்சியமான பலத் தைப்பற்றியும்
अनिलात्मजे	வாயுகுமார் கிஷயத் தில்	विभीषणस्य	விபிஷணருடைய
प्रभावं च	அமர லக்ஷயசக்தியைப் பற்றியும்	संयोगे च	சமூகநிபையப் பற்றியும்
वानराणां	வானரர்களுடைய	मन्त्रिणां	மந்திரியர்களுக்கு
		आचक्षुः	சொன்னார்.

श्रुत्वा तु विस्मयं जम्बुरयोध्यापुरवासिनः ॥ ४० ॥

अयोध्यापुरवासिनः	அயோத்யாபுரவாசினர் வாசிகள்	तु	அதனால்
श्रुत्वा	செட்டு,	विस्मयं	ஆச்சர்யத்தை
		जम्बुः	அடைந்தார்கள்.

युतिमानेतदाख्याय रामो वानरसंवृतः । हृष्टपुष्टजनाकीर्णामयोध्यां प्रविवेश ह ॥ ४१ ॥

युतिमान्	தேஜன்கியாகும்	हृष्टपुष्टजनाकीर्णां	{ முற்றிலும் மனத்திரு ப்தி கொண்ட ஜனங் களால் நிறைந்துள்ள
रामः	ஸ்ரீராமர்		
पुष्ट	இளைத	अयोध्यां	அயோத்யாகிராமம்
आख्याय	சொல்லிவிட்டு	प्रविवेश ह	புகுந்தார்.
वानरसंवृतः	வானரர்களால் குழப்பப்பட்டவரால்		

ततो ह्यभ्युच्यन्पौराः पताकास्ते गृहे गृहे ॥ ४२ ॥

ततः	அப்பொழுது	पताकाः	கொடிகளை
ते	அந்த	गृहे गृहे हि	ஓவ்வொரு வீட்டிலும்
पौराः	பட்டணத்தினர் கள்	अभ्युच्यन्	உயர்ந்திகாட்டினர் கள்.

ऐश्वकाध्युषितं रम्यमाससाद् पितुर्गृहम् ॥ ४३ ॥

ऐश्वकाध्युषितं	{ இசைவாகுடிசைத்த வர்களால் வரவும் செய்யப்பட்ட	रम्यं	அழகிய
पितुः	தந்தையினது	गृहं	திருமாளிகையை
		आससाद्	அடைந்தார்.

पितुर्भवनमासाद्य प्रविश्य च महात्मनः । कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीमभिवाद्य च ॥
अथाब्रवीद्राजसुतो भरतं धर्मिणां वरम् । अर्षोपहितया वाचा मधुरं रघुनन्दनः ॥ ४५ ॥

अद्य	அப்பொழுது	कैकेयीं च	கைகேயிதேவிக்கும்
राजसुतः	சக்கிரவர்த்தி திருமக	अभिवाद्य	முடிதாழ்த்தி நமஸ்க ரித்து
रघुनन्दनः	ஸ்ரீராமர் [ஆகும்	धर्मिणां	தர்மியுட்களுக்கும்
महात्मनः	மகாத்மாவைய	वरं	உத்தமரான
पितुः	தந்தையினது	भरतं	பரதரைப்பார்த்து
ममने	அரண்மனையை	अर्षोपहितया	அன்பாற்றி
आसाद्य	அடைந்து	वाचा	சொற்கொண்டு
प्रविश्य च	துறைந்து	मधुरं	பின்வருமாறு இனி
कौसल्यां च	கௌஸல்யாதேவிக்கு கும்	अश्वीन	அசுவியன்
सुमित्रां च	சுமித்ராதேவிக்கும்		ஆக்குறியித்தார்.

यच्च मद्रवने श्रेष्ठं साशोकवनिकं पद्म् । सुकाविहूर्यसङ्कीर्णं सुधीवाय निवेद्य ॥ ४६ ॥

साशोकवनिकं	{ "अशोकமரங்களடர் ந்த ம. த்யானவனத்து டனிருக்கிறது முத்துக்கள், வைகுர் யங்கள் பதிக்கப்பெ ற்றதும்	श्रेष्ठं	சிறந்ததும்
सुकाविहूर्यसङ्कीर्णं		मद्म्	விசாலமான துமான
		मद्रवने	எனது மாளிகை
		यन् च	எதுவோ அதையே
		सुधीवाय निवेद्य	சகீவருக்குக்கொடு.

तस्य तद्वचने श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः । पाणौ गृहीत्वा सुधीवं प्रविवेश तमालयम् ॥

सत्यविक्रमः	சரியான பரமீசிரமம் பெற்ற	सुधीवं	சகீவரை
भरतः	பரதர்	पाणौ गृहीत्वा	கைபிடித்தகையத்துக் கொண்டு
तस्य	அவரது	तं	அந்த
तन् वचनं	அம்மொழியை	आलयं	மாளிகைக்கு
श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு	प्रविवेश	சென்றார்.

ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यङ्कास्तरणानि च । गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शशुब्रेन प्रचोदिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	पर्यङ्कास्तरणानि च	கட்டிக்கொடும் விசிப் புகளையும்
शशुब्रेन	சக்குள்ளால்	गृहीत्वा	எடுத்தத்கொண்டு
प्रचोदिताः	ஆக்குபிக்கப்பட்ட வேலைபாட்கள்	क्षिप्रं	சீக்கிரம்
तैलप्रदीपान् च	எண்ணெய் விளக்கு களையும்	विविशुः	வந்தனர்.

उवाच च महातेजाः सुधीवं राघवानुजः । अभिषेकाय रामस्य दूतानाज्ञापय मभो ॥ ४७ ॥

महातेजाः	மகாதேஜன் விசாலசிய	रामस्य	ராமசுவாமிய
राघवानुजः	பரதர்	अभिषेकाय	அபிஷேகத்தின் பொருட்டு
सुधीवं	சகீவரைப்பார்த்து	दूतान्	துதர்களை
उवाच	பின்வருமாறு சொன்	आज्ञापय च	விட்டகொண்டும்
मभो	"மொழியே ணர்:		

सौवर्णान्वातरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान् । ददौ क्षिप्रं स सुधीवः सर्वरत्नविभूषितान् ॥

सः	அந்த	घटान्	குடங்கள்
सुधीवः	சகீவர்	चतुरः	என்கை
क्षिप्रं	உடனே	वातरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்கள்
सर्वरत्नविभूषितान्	எல்லா வகை ரத்னக் கருவியையுடையெற்ற	चतुर्णां	நால்வர்களிடம்
सौवर्णान्	பொன்	ददौ	கொடுத்தார்.

यथा प्रलूयसमये चतुर्णां सागराम्भसाम् । पूर्णैर्घटैः प्रतीक्षध्वं तथा कुरुत वानराः ॥५१॥

வானரா:	“வானரர்களே!	घटैः	குடங்களோடு
चतुर्णां	நான்கு	प्रलूयसमये	ஆதிகாசியில்
सागराम्भसां	சாகா தீர்த்தங்களால்	प्रतीक्षध्वं यथा तथा	காத்துக்கொண்டிருக்கும்வண்ணம்
पूर्णैः	கிடைந்த	कुल	செய்யுங்கள்.”

एवमुक्त्वा महात्मानो वानरा वारणोपमाः । उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडा इव शीघ्रगाः ॥५२॥

एवं	இங்கனம்	शीघ्रगाः	வேகம் செல்பவர்களுடைய
उक्त्वा:	ஆங்கூறிய	वानरा:	வானரர்கள்
महात्मानः	மகாத்மாக்களும்	शीघ्रं	கிடைசியில்
वारणोपमाः	வாரணகளை சிவந்தவர்களும்	गगनं	ஆகாசத்தில்
गरुडाः इव	கருடபகவான்கள்கடுத்த	उत्पेतुः	கிளம்பினார்கள்.

जाम्बवांश्च हनुमांश्च वेगदर्शी च वानरः । ऋषभश्चैव कलशाञ्जलपूर्णांनथानयन् ॥ ५३ ॥

जाम्बवान् च	ஜம்பவானும்	ऋषभः च	ரிஷபனும்
वानरः	வானரகளை	जलपूर्णान्	தீர்த்தம் கிடைந்த
हनुमान् च	ஹனுமாளும்	कलशान्	குடங்களை
वेगदर्शी च	வேகதர்சியும்	अथ एव	அப்பொழுதே
		आनयन्	கொண்டு வந்தார்கள்.

नदीशतानां पञ्चानां जलं कुम्भेषु चाहरन् ॥ ५४ ॥

कुम्भेषु	கும்பங்களில்	जलं च	தீர்த்தத்தையும்
पञ्चानां नदीशतानां	ஐந்து நதிகளுடைய	आहरन्	கொண்டுவந்தார்கள்.

पूर्वात्समुद्रात्कलशं जलपूर्णमथानयन् । जाम्बवान् सत्त्वसम्पन्नः सर्वरत्नविभूषितम् ॥५५॥

समुद्रात्	பலகாலியிலிருந்து	सर्वरत्नविभूषितं	பலவித ரத்னமிடையிலும்
जाम्बवान्	ஜம்பவந்தர்		கப்பட்ட
पूर्वात्	கிழக்கு	कलशं	குடத்தை
समुद्रात्	சமுத்திரத்திலிருந்து	अथ	அப்பொழுது
जलपूर्णं	கனம் கிடைந்த	आनयन्	கொண்டு வந்தார்.

ऋषभो दक्षिणाचूर्णं समुद्राञ्जलमाहरन् । रक्तचन्दनशाखाभिः संवृतं काञ्चनं घटम् ॥

ऋषभः	ரிஷபனென்ற	संवृतं	முடப்பட்ட
दक्षिणात्	தென் [வானரர்	काञ्चनं घटं	பொன் குடத்தில்
समुद्रात्	சமுத்திரத்திலிருந்து	जलं	தீர்த்தத்தை
रक्तचन्दनशाखाभिः	சிவந்த சந்தனமாக	एवं	கிடைவாய்
	கொடுக்காரம்	आहरन्	கொண்டு வந்தார்.

श्रीराम-दरवार

गवयः पश्चिमात्तोयमाजहार महार्णवात् । रत्नकुम्भेन महता शीतं मारुतविक्रमः ॥ ५७ ॥

मारुतविक्रमः	வாயுவேகம் பெற்ற	மஹதா	பெரிய
गवयः	கவயனைன்ற வானார்	ரத்னகும્பேன	ரத்னக்குடத்தால்
पश्चिमात्	பேற்றிலு	शीतं	சூளிர்ந்த
महार्णवात्	கடலினின்றும்	रोषं	திந்தத்தை
		आजहार	கொண்டுவந்தார்.

उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः । आजहार स धर्मात्मा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

सः	அந்த	हनुमान्	ஹனுமார்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும்	उत्तराच्च	உதரமுத்திரத்தி னின்றும்
गरुडानिल- विक्रमः	கருடனையும் வாயுவை வானையும் திகர்த்த வேகமுற்றவரும்	जलं	தீர்த்தத்தை
मारुतात्मजः	வாயுகுமாரகுமான்	शीघ्रं	சீக்கிரமே
		आजहार	கொண்டுவந்தார்.

ततस्तैर्वानरश्रेष्ठैरानीतं प्रेक्ष्य तज्जलम् । अभिषेकाय रामस्य शत्रुघ्नः सचिवैः सह ॥
पुरोहिताय श्रेष्ठाय सुहृद्भ्यश्च न्यवेदयत् ॥ ५९ ॥

ततः	அப்பொழுது	शत्रुघ्नः	சத்ருக்ஷர்
तैः	அந்த	सचिवैः सह	மந்திரியர்களுடன் கூட
वानरश्रेष्ठैः	வானரோத்தமர்க	प्रेक्ष्य	பார்த்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய [எனல்	श्रेष्ठाय	பெரியவாடைய
अभिषेकाय	அபிஷேகத்திற்கு	पुरोहिताय	புரோஹிதருக்கும்
आनीतं	கொண்டுவரப்பட்ட	सुहृद्भ्यः च	சண்டர்களுக்கும்
तत्	அந்த	न्यवेदयत्	கேள்வித்தார்.
जलं	திந்தத்தை		

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीरामस्य पट्टाभिषेकघट्टः ॥

ततः स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह । रामं रत्नमये पीठे सहस्रीतं न्यवेशयत् ॥

ततः	அதன்பிறகு	ब्राह्मणैः सह	பிராமணர்களுடன்
वृद्धः	பெரியவரும்	रामं	ஸ்ரீராமன் [கூட
प्रयतः	அதி ஆகையுடனிருந்	सहस्रीतं	ஶ்ரீராமையுடன்
सः	அந்த [கவகுமான்	रत्नमये	ரத்னமயமான
वसिष्ठः	வஸிஷ்டபகவான்	पीठे	பீடமேகளைத்தில்
		न्यवेशयत्	விந்நிருக்கவைத்தார்.

वसिष्ठो वाग्देवश्च जावालिनश्च काश्यपः । कात्यायनः सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा ॥
अभ्यपिञ्चन्नव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना । सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥६२॥

வசிஸ்த: வயலிஷ்டபகவா னும்
 வாग्देव: च வா ம தே த வ ரு ம்
 जावालि: भश्च ஜா வ ல ி யு ம்
 काश्यपः काश्यपரு ம்
 कात्यायनः கா த்யா ய ன ரு ம்
 सुयज्ञः च ஸு ய ஜ் ஞ ரு ம்
 गौतमः கோ த ம ரு ம்
 विजयः तथा வி ஜ ய ரு ம்,
 वसवः * அ வ ள் வ ஸு வு க்க ன்

वासः திரிஸோகா திப தியா கிய
 सहस्राक्षं இக் திர ணை
 यथा எ ப் ப டி யோ அ ப் ப டி யே,
 सुगन्धिना சு து ம ண ன க் க ம மூ ழ ம்
 प्रसन्नेन ம ன் திர மோ தி ப் பு ணி த
 सलिलेन தீ ர் த த த் த ள் [ம ன
 नरग्याघ्रं பு ரு ளே ளா த் த ம க ர
 अभ्यपिञ्चन् ம க் க ளா ய ி ளே ள க ம்
 செய்வித் த ர ி க ன்.

[* அப அல்லது ஆஹ, துருவ, ஸோம, தர ஆல்லது தவ, அளில, அணல, ப்ரத்யூக, ப்ராபாஸ ஆகிய]

ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः पूर्वं कन्याभिर्मन्त्रिभिस्तदा । योधैश्चैवाभ्यपिञ्चंस्ते संपहृष्टाः सनैगमैः ॥
सर्वोषधिरसैर्दिव्यैर्देवतैर्नभसि स्थितैः । चतुर्भिर्लोकपालैश्च सर्वैर्देवैश्च सङ्गतैः ॥ ६४ ॥

ते ஆ வ ர் க ன்
 संपहृष्टाः உ ள் ள ம் பூ ரி த் த வ ர்
 पूर्वं முத ளில் [க ளா ய்
 ऋत्विभिः சி த் தி க் கு க ளை க் கொ
 ண் டி ம்
 ब्राह्मणैः பிரா ம் ம ண ர் க ளை க்
 तथा பி த கு கொ ண் டி ம்,
 कन्याभिः க ன் ளி கை க ளை க்
 கொ ண் டி ம்
 मन्त्रिभिः एवं ம ன் திரிகளை க் கொ ண் டி ம்
 सनैगमैः வீ யா பாரிகளுடன் கூடிய
 योधिः च பட ர் க ளை க் கொ ண் டி ம்
 नभसि ஆ கா ச த் தில்

स्थितैः வ சி ப் ப வ ர் க ளா ன
 देवतैः தே வ தை க ளை க்
 चतुर्भिः நா ன் கு [கொ ண் டி ம்
 लोकपालैः च { லோ கா பால ர் க ளை க் கொ
 ண் டி ம் (பிரம்மா, விஷ்
 णु, ருத் திர இத் திர)
 सङ्गतैः ஒ ன் று கூ டி ய
 सर्वैः देवैः च எ ள் ளா தே வ தை க ளை க்
 கொ ண் டி ம்
 दिव्यैः தி வ்ய க் க ளா ன
 सर्वोषधिरसैः எ ள் ளா மூ ளி கை க ளை
 णு டைய ர ண ன க் க ளா னு ம்
 अभ्यपिञ्चन् அ பி ளே ள க ளு ி செய் வி த்
 த ன ர்.

छत्रं तु तस्य जग्राह शत्रुघ्नः पाण्डुरं शुभम् । श्वेतं च वालव्यजनं सुर्यीवो वानरेश्वरः ॥
अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ ६५ ॥

शत्रुघ्नः ச த் த ரு க் க ன்
 शुभं ஆ ழ கா ன
 पाण्डुरं छत्रं வெ ண் று டைய
 तस्य ஆ வ ரு க் கு
 जग्राह பி டி த் த ன ர்.
 वानरेश्वरः வ ன ர ம ண் ன னு கிய
 सुर्यीवः சு ரீ வ ர்
 श्वेतं वालव्यजनं வெ ண் றா ம ர த் தை

तु அ ப் ப டி யே ஆ வ ரு க் கு
 வீ சி னு ர்.
 राक्षसेन्द्रः ரா க்ஷ ண ம ண் ன னு கிய
 विभीषणः வி பி ள ண ர்
 चन्द्रसङ्काशं ச த் திர ணை வி வ ர் த் த
 अपः ம த் கொ ரு கா மா த் தை
 च அ ப் ப டி யே ஆ வ ரு க் கு
 வீ சி னு ர்.

मालां ज्वलन्तीं वपुषा काञ्चनीं शतपुष्कराम् । राघवाय ददौ वायुर्वासवेन प्रचोदितः ॥

वासवेन	இந்திரனுல்	वपुषा	அழகால்
प्रचोदितः	ஆக்குறாசிக் கப்பட்ட	ज्वलन्तीं	ஒளியுற்றுவிளக்கும்
वायुः	வாயுபகவான்	मालां	ஒரு மாலையை
काञ्चनीं	பொன்மயமான	राघवाय	ஸ்ரீராமனுக்கு
शतपुष्करां	நூற்றுதரபலமலர்கள் கோக்கப்பெற்று	दशौ	அளித்தார்.

सर्वरत्नसमायुक्तं मणिरत्नविभूषितम् । मुक्ताहारं नरेन्द्राय ददौ शक्रप्रचोदितः ॥ ६७ ॥

सर्वरत्नसमायुक्तं	எல்லாநன்னைகளுக்கும் யிணைக்கப்பெற்று	मुक्ताहारं	ஒரு முத்துமாலையை
मणिरत्नविभूषितं	நணையகமணிமால் அழகுற்று விளக்கும்	नरेन्द्राय	புருஷோத்தமனுக்கு
		शक्रप्रचोदितः	இந்திரனுல் ஆக்குறா சிக் கப்பெற்ற அவர்
		दशौ	அளித்தார்.

प्रजगुर्देवगन्धर्वा ननुतुक्षाप्सरोगणाः । अभिषेके तदर्हस्य तदा रामस्य भीमतः ॥ ६८ ॥

तदा	அப்பொழுது	देवगन्धर्वाः	தேவர்களும் கர்திகர் களும்
तदर्हस्य	அதற்கேற்றவரான	प्रजगुः	காணம்செய்தனர்.
भीमतः	அந்நின்றுநின்ற	अप्सरोगणाः च	அப்பொல்தீரணம் களும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	ननुतुः	நந்தனம் செய்தனர் கள்.
अभिषेके	பட்டாபிஷேகத்தில்		

भूमिः सस्यवती चैव फलवन्तश्च पादपाः । गन्धवन्ति च पुष्पाणि वभूवु राघवोत्सवे ॥

राघवोत्सवे	ஸ்ரீராமர் பட்டாபி ஷேகத்தில்	फलवन्तः च	பழஞ்செய்தனம் களாகவும்
भूमिः एव	பூமி முழுமையும்	पुष्पाणि	பூக்களும்
सस्यवती च	செழித்துப் பயிர்களை புடையதாகவும்	गन्धवन्ति च	நறுமணக்கொழிந்த வைகளாகவும்
पादपाः	விருகட்களும்	वभूवुः	ஆயின.

सहस्रशतमश्वानां धेनूनां च गवां तथा । ददौ शतं वृषान्पूर्वं द्विजेभ्यो मनुजर्षभः ॥७०॥

मनुजर्षभः	புருஷோத்தமர்	गवां	பாக்களைவும்
अश्वानां सहस्रशती	எகாநம் குறியாகளை யும்	शतं	நூறு
		वृषान्	காளை மாகளையும்
		पूर्वं	முதலில்
तथा च	அப்படியே எகாநம்	द्विजेभ्यः	பிராம்மணர்களுக்கு
धेनूनां	அப்பொல்தீர	दशौ	நூறம் செய்தனர்.

त्रिंशत्कोटीर्हिरण्यस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः । नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः ॥

राघवः श्रीरामர்
 पुनः மீண்டும்
 ब्राह्मणेभ्यः பிராம்மணர்களுக்கு
 त्रिंशत्कोटीः முப்பதுகொடி
 हिरण्यस्य பொன்னாணயங்களை
 யும்

महार्हाणि மிக விலையுயர்ந்த
 नानाभरण- } பலவகை ஆபரணங்க
 वस्त्राणि च) னையும் வஸ்திரங்க
 னையும்
 ददौ தர்னம்செய்தனர்.

अर्करश्मिपतीकाशां काञ्चनीं मणिविग्रहाम् । सुग्रीवाय सृजं दिव्यां प्रायच्छन्मनुजर्षभः ॥

मनुजर्षभः புருஷோத்தமர்
 अर्करश्मिपतीकाशां சூரியகிரணங்களை
 சிகர்த்து
 मणिविग्रहाम् சத்தனங்களிழைக்கப்
 பெற்று

दिव्यां அழகாய் விளங்கிய
 काञ्चनी பொன்மயமான
 सृजं ஹாரத்தை
 सुग्रीवाय சுகிரீவருக்கு
 प्रायच्छन् அளித்தனர்.

वैदूर्यमणिचित्रे च वज्ररत्नविभूषिते । वाल्मिपुत्राय धृतिमानङ्गदायाङ्गदे ददौ ॥ ७३ ॥

एतिमान् மிக மகிழ்ச்சி கொண்ட
 ஆவர்
 वैदूर्यमणिचित्रे வைபூர்யரத்தனங்களை
 பதிக்கப்பெற்று
 वज्ररत्नविभूषिते च சடுள வஜரணியால்
 சூற்று விளங்கும்

अङ्गदे இசூ தெரள வளைகளை
 वाल्मिपुत्राय வாலமிமந்தனாகிய
 अङ्गदाय அங்கதனுக்கு
 ददौ அளித்தனர்.

मणिप्रवरजुष्टं च मुक्ताहारमनुचमम् । सीतायै प्रददौ रामश्चन्द्रशिससमभम् ॥ ७४ ॥

रामः श्रीராமர்
 मणिप्रवरजुष्टं சிறந்த மணிகளிழைக்
 கப்பெற்று
 चन्द्रशिससमभम् சந்திரசைபோவ் சை
 பித்தூக்கொண்ட

अनुचमं च ஒப்புயர்வில்லாதது
 மாண
 मुक्ताहारं முக்தாஹாரமொன்
 सीतायै சிதாதைவிக்கு [ஹை
 प्रददौ அளித்தனர்.

भरजे वाससी दिव्ये शुभान्याभरणानि च । अवेक्षमाणा वैदेही प्रददौ वायुसूनवे ॥

वैदेही சிதாப்பிராப்தியார்
 अवेक्षमाणा கடாவிக்கின்றவளாய்
 वायुसूनवे ஹனுமனுக்கு
 भरजे பரிசுத்தமாய்
 दिव्ये திவ்யமான

वासी இரண்டு வஸ்திரங்க
 களையும்
 शुभानि சிறந்த
 आभरणानि च ஆபரணங்களையும்
 प्रददौ அளித்தனர்.

अवमुच्यात्मनः कण्ठाद्धारं जनकनन्दिनी । अवैक्षत हरीन्सर्वान्भर्तारं च मुहुर्मुहुः ॥ ७६ ॥

जनकनन्दिनी தனகரின் திருமகன்
 आत्मनः தனது
 कण्ठाद् கழுத்தினின்றும்
 हारं ஹாரமொன்றை
 अवमुच्या கழற்றி

हरीन् வானர்கள்
 सर्वान் எல்லோரையும்
 भर्तारं च கணவனையும்
 मुहुः मुहुः பலதரம்
 अवैक्षत பார்த்தனர்.

तामिङ्गितज्ञः संपेक्ष्य वभाषे जनकात्मजाम् । प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टाऽसि भामिनि ॥
 तेजो धृतिर्यशो दाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयो नयः । पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि सर्वशः ॥

इङ्गितज्ञः	{ முகக்குறிகளால்மீளு ரதக்களை அறிவதில் நிபுணராகுமவர்	नयः	முன்னிலைசெய்யும்
जनकात्मजां	ஐனகர் திருமகனான	पौरुषं	ஆற்றலும்
तां	அவளை	विक्रमः	சத்ருக்களை யடக்கும் சக்தியும்
संपेक्ष्य	பார்த்து	बुद्धिः	மன்கூல்க்கும்
वभाषे	பின்வருமாறு திருவா ழ்வலர்ந்தருவினார்:	एतानि	ஆகிய இவைகள்
सुभगे	“ அன்பர்ந்த	सर्वशः	எல்லாமும்
भामिनि	சந்தரி!	यस्मिन्	யாரிடத்தினிருக்கின்ற வகையோ
तेजः	ஆளா ஊழியசக்தியும்	यस्य	எவன் விடயத்தில்
धृतिः	விடாமுயற்சியும்	तुष्टा	சந்தேகவந்கொண்ட வளரல்
यशः	புகழும்	अपि	நீ இருக்கிறீயோ அவனுக்கு
दाक्ष्यं	சத்யப்ரவர்த்தனையும்	हारं	ஹாரத்தை
सामर्थ्यं	சாமர்த்த்யமும்	प्रदेहि	கொடு.”
विनयो	மரியாதையும்		

इदौ सा वायुपुत्राय तं हारमसितेक्षणा ॥ ७९ ॥

असितेक्षणा	சுருத்த கண்ணை	हारं	ஹாரத்தை
	யுடைய	वायुपुत्राय	வாயுபுத்திரனுக்கு (ஹனுமனுக்கு)
सा	அவள்	इदौ	அளித்தான்.
तं	அந்த		

हनुमान्स्तेन हारेण शुशुभे वानरर्षभः । चन्द्रांशुचयगौरेण श्वेताश्रेण यथाऽचलः ॥ ८० ॥

वानरर्षभः	வானரோசத்தமாய்க்கிய	अचलः	நிர்வகிப்பானது
हनुमान्	ஹனுமான்	श्वेताश्रेण	வெண்மேகத்தால்
चन्द्रांशुचय- गौरेण	{ சிவகுந்த நிலவொளி பென்று வெண்மை யாகிய	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
तेन हारेण	அந்த ஹாரத்தால்	शुशुभे	விளங்கினார்.

ततो द्विविदमैन्द्राभ्यां नीलाय च परन्तपः । सर्वान्कामगुणान्नीक्ष्य पद्दौ वसुधाधिपः ॥

परन्तपः	சத்ருர்ப்ஹாரவராய்க்கிய	द्विविदमैन्द्राभ्यां	நிலைநீலம், கைந்தன்
वसुधाधिपः	நந்தவர்க்கியாகுமவர்		இருவர்களுக்கும்
सर्वान्	எல்லாவையும்	नीलाय च	நீலனுக்கும்
धीष्ये	பார்த்து	कामगुणान्	வந்த, சிறந்த பரிசு
ततः	அதன்பின்	पद्दौ	அளித்தார். [களை

सर्वानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरेश्वराः । वासोभिर्भूषणैश्चैव यथाहं प्रतिपूजिताः ॥ ८२ ॥

सर्वानरवृद्धाः	வானரப்பெரியோர் கனெல்லோரும்	वासोभिः च	ஆடைகளாலும்
अन्ये	மற்றுமுள்ள	भूषणैः एव	ஆபரணங்களாலும்
वानरेश्वराः	வானரத்தலைவர்கள்	यथाहं	அவரவருக்கேற்றபடி
ये च	எவர்களோ அவர் களும்	प्रतिपूजिताः	கொளவிக்கப்பெற்றார் கள்.

विभीषणोऽथ सुग्रीवो हनुमाञ्जाम्बवांस्तथा । सर्वानरमुख्याश्च रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ८३ ॥
यथाहं पूजिताः सर्वैः कामै रत्रैश्च पुष्कलैः । महृष्टमनसः सर्वे जसुरेव यथागतम् ॥ ८४ ॥

अथ	அனந்தரம்	अक्लिष्टकर्मणा	எதையும் குறைவின்றி முடிக்கும்
विभीषणः	விபிஷணரும்	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
सुग्रीवः	சுகரீவரும்	यथाहं	அவரவருக்கேற்றபடி
हनुमान्	ஹனுமாரும்	पूजिताः	கொளவிக்கப்பட்ட வர்களால்
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்	सर्वैः	எல்லோருமே
तथा	மற்றுமுள்ள	महृष्टमनसः	உள்ளம்பூரித்தவர் களாகி
सर्वानरमुख्याः च	வானரச்சீரேஷ்டர்கள் னெல்லோருமே	यथागतं एव जसुः	வந்தவாரே திரும்பிச் சென்றார்கள்.
सर्वैः	சகலவித		
कामैः	சிறந்த		
पुष्कलैः	அளவுகடந்த		
रत्रैः च	ரத்தனங்களாலும்		

नत्वा सर्वे महात्मानं ततस्ते पुत्रगर्षभाः । विस्मृष्टाः पार्थिवेन्द्रेण किष्किन्धामभ्युपागमन् ॥

ते	அந்த	तवः	அதன்மேல்
पुत्रगर्षभाः	வானிரோத்தமர்கள்	पार्थिवेन्द्रेण	சகரவர்த்தியால்
सर्वे	எல்லோரும்	विस्मृष्टाः	விடைகொடுக்கப்பட்டு
महात्मानं	மகாத்மனை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
नत्वा	நமஸ்கரித்துவிட்டு	अभ्युपागमन्	பேசிய்சீரேந்தரர்கள்.

सुग्रीवो वानरश्रेष्ठो दृष्ट्वा रामाभिपेचनम् । पूजितश्चैव रामेण किष्किन्धां प्राविशत्पुरीम् ॥

वानरश्रेष्ठः	வானிரோத்தமராகிய	रामेण एव	ஸ்ரீராமராலேயே
सुग्रीवः च	சுகரீவரும்	पूजितः	கொளவிக்கப்பட்ட
रामाभिपेचनं	ஸ்ரீராமரது பட்டாபி ஷேதத்தை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தை [வரம் நகரை
दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு	प्राविशत्	அடைந்தார்கள்.

विभीषणोऽपि धर्मात्मा सह तैर्नैकैर्तर्पभैः । लब्ध्वा कुलधनं राजा लङ्कां प्रायान्महायशाः॥

महायशाः	பெரும் புகழ் படைத் தவறும்	उत्पथा तैः	பெற்றுக்கொண்டு அந்த
धर्मात्मा	தர்மாவதர்மாவான	भैर्नैकैर्भिः सह	அரக்கர்க்கொத்தவர் களுடன்
विभीषणः	விபிஷண	लङ्कां	இலங்கைக்கு
राजा अपि	மன்னரும்	प्रायात्	போய்க்கொந்தார்.
कुलधनं	குலபூதனைய		

स राज्यमखिलं शासन्निहतारिर्महायशाः । राघवः परमोदारः शशास परया मुदा ॥८८॥

सः	அந்த	अखिलं	எல்லாவற்றையும்
निहतिरिः	சத்ருக்களையொழித்த வராய்	शावन्	காப்பாற்றிக்கொண்டு
महायशाः	பெரும் புகழ்பெற்ற	परमोदारः	மிக்க ஓட தாய்முள்ள மிக்க [வராய்
राघवः	ரூராயர்	सुदा	சந்தோவத்துடன்
राज्यं	ராஜ்யம்	शशास	ஆண்டு வந்தார்.

उवाच लक्ष्मणं रामो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः ॥ ८९ ॥

धर्मवत्सलः	தர்மத்தில் அசந்துள்ள ப்பற்றுடைய	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து
रामः	ராமர்	उवाच	செவ்வருமாறு திரு வாய்மலர்ந்த குள்ளார்:
धर्मज्ञं	அறநெறி அறிந்த		

आतिष्ठ धर्मज्ञं मया सहैषां गां पूर्वराजाध्युपितां वलेन ।

तुल्यं मया स्वं पितृभिर्वृता या तां यौवराज्ये धुरमुद्गहस्य ॥ ९० ॥

धर्मज्ञं	“ அறநெறியறிந்த வனே!	पितृभिः	தகப்பனார் முதலிய முன்னோர்களால்
पूर्वराजा- ध्युपितां }	முர்வமுன்னோர்க ளான சகலவர்த்தி களால் பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்ட	एता या तां स्वं	பர்பார் க்கப்பட்டது சதுவே அதை ஈ
इमां गां वलेन	இந்த பூமியை சகலமுனை	मया तुल्यं * यौवराज्ये	எனக்கு சமமானதாக வே
मया सह आतिष्ठः	என்னோடுகூட அரசுகூறிவரவாக.	धुरं उद्गहस्य	இளவரசில் பொறுப்பை வகிப்பாயாக.”

सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो यदा न सौमित्रिरूपैति योगम् ।

नियुज्यमानोऽपि च यौवराज्ये ततोऽभ्यपिञ्चद्भरतं महात्मा

॥ ९१ ॥

சௌமித்ரி:	ஸகந்தமணர்	उपैति न	ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
सर्वात्मना	பலவகையாலும்	यदा	அப்பொழுது
पर्यनुनीयमानः	{ பலமுறை நல்வார்த்தை சொல்லப்பட்டவராகவும்	ततः	அக்காரணத்தால்
नियुज्यमानः	வேண்டப்பட்டவராக	महात्मा	மகாத்மாவாகிய ஆவர்
अपि च	ஆகியும் [கவும்]	भरतं	பரதரை
योगं	பொறுப்பை	यौवराज्ये	இளவரசில்
		अभ्यपिञ्चत्	அபிவிழைகம் பண்ணி வைத்தார்.

पौण्डरीकाश्वमेधाभ्यां वाजपेयेन चासकृत् ।

अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैर्यजत्पार्थिवर्षभः ॥ ९२ ॥

पार्थिवर्षभः	திருக்கோவர்த்தியார்	अन्यैः	வேறு
पौण्डरीकाश्व- मेधाभ्यां	{ பெளண்டரீகம், அர்வமேதமெனும் யாகங்களாலும்	विविधैः	பல
वाजपेयेन च	வாஜபேயமெனும் யாகத்தாலும்	यज्ञैः च	யாகங்களாலும்
		असकृत्	பலமுறை
		अयजत्	தேவதைகளை ஆராதித்தனர்.

राज्यं दश सहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः ।

शताश्वमेधानाजहे सदश्वान्भूरिदक्षिणान् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	सदश्वान्	சிறந்த குதிரைகளைக் கொண்டதும்
दश सहस्राणि	பதினாயிரம்	भूरिदक्षिणान्	மிகுந்த தகழினைகளுள்ள துமான
वर्षाणि	வருஷங்கள்	शताश्वमेधान्	நூறு அச்வமேதயாக
राज्यं	ராஜ்யத்தை	आजहे	செய்தார். [களை
प्राप्य	பரிபாவித்து		

आजानुलम्बवाहुः स महास्कन्धः प्रतापवान् ।

लक्ष्मणानुचरो रामः पृथिवीमन्वपालयत् ॥

आजानुलम्बवाहुः	{ முழங்கால்வரை தொக்கும் கைகளையுடையவரும்	सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்
महास्कन्धः	பெரும் தேன்களை யுடையவரும்	लक्ष्मणानुचरः	{ லக்ஷ்மணரால் திருத்தெரண்டு செய்யப்பட்டவராய்
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுடைய	पृथिवी	பூமியை
		अन्वपालयत्	அரசாண்டுவந்தார்.

राघवश्चापि धर्मात्मा प्राप्य राज्यमनुत्तमम् ।

इजे बहुविधैर्யज्ञैः समुह्यज्ञातिवान्धवैः ॥ ९५ ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகும்	प्राप्य च	அனுபவித்தாக் கொண்டும்
राघवः अपि	ஸ்ரீராமரும்	बहुविधैः	பலவித
अनुत्तमं	ஒப்புவர்வற்ற	यज्ञैः	யாகங்களால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	इजे	தேவதைகளை ஆராதித்தார்.
समुह्यज्ञाति- वान्धवैः	{ நண்பர்கள், ஸாதி, சுற்றத்தார் இவர்களைடுகடி		

न पर्यदेवन्विधवा न च व्यालकृतं भयम् । न व्याधिजं भयं वापि रामे राज्यं प्रशासति ॥

ராமே	ஸ்ரீராமர்	வ்யாலகூதம்	துஷ்டமிருகங்களால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	व्याधिजं	ஆண்டாடும்
प्रशासति	பரிபாலனம் பண்ணி	भयं च	ஆபத்து என்பதே
	வந்தகாலத்தில்	न	கிடையாது.
विधवाः	வந்திரிகள் விதவை	व्याधिजे	வியாதிகளால் ஆண்டா
	காலகி		டும்
न पर्यदेवन्	புறம்பாவில்லை.	भयं अपि वा	கஷ்டமென்பதும்
		न	உண்டாகவில்லை.

निर्देश्युरभवह्योको नानर्थः कंचिदस्पृशत् । न च स वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते ॥
सर्वे मुदितमेवासीत्सर्वो धर्मपरोऽभवत् । राममेवानुपश्यन्तो नाभ्यहिसन्वस्परम् ॥ ९८ ॥
आसन्वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः । निरामया विशोकाश्च रामे राज्यं प्रशासति ॥

ராமே	ஸ்ரீராமர்	आसीत्	இருந்தது.
राज्यं	ராஜ்யத்தை	सर्वः	ஒவ்வொருவனும்
प्रशासति	பரிபாலனம் பண்ணி	धर्मपरोः	தாய்த்தில் பற்றுடைய
	வந்தகாலத்தில்		வனும்
लोकः	உலகம்	अभवत्	இருந்தான்.
निर्देश्युः	திருடர்கள் நிறதராக	राम एव	ஸ்ரீராமரையே
अभवत्	இருந்தது ;	अनुपश्यन्तोः	சாளுகக்கொண்டு
अनर्थः	கெடுதி		(பார்த்ததும் பின்பற்றி)
कश्चिन्	ஒருவனையும்	परस्परं	ஒருவர்க்கொருவர்
न अस्पृशत्	ஆணுகவில்லை.	अभ्यहिसन् न	தீங்கு விளைவிக்கவில்
वृद्धाः	பெரியவர்கள்	तथा	உய்வண்ணமே [இ].
बालानां	கிறுவர்களுக்கு	पुत्रसहस्रिणः	யிக மக்கட்டினரப்
प्रेतकार्याणि	உத்தரக்கிரிமைகளை		பெற்றவர்களால்
कुर्वते स न च	செய்யவேரில்லை.	निरामयाः	கொடற்றவர்களாகவு
सर्वे	எல்லாரும்	विशोकाः च	குறைபற்றவர்களாக
मुदिते एव	சந்தேதாவமுற்றதாக	वर्षसहस्राणि	பல ஆண்டுகள் [வம்
	வே	आसन्	இருந்தனர்

रामो रामो राम इति प्रजानामभवत् कथाः । रामभूतं जगद्भूदामे राज्यं प्रशासति ॥

ராமே	ஸ்ரீராமர்	कथाः	சம்பாஷனைகள்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	प्रजानां	குடிசைக்குள்
प्रशासति	ஆண்டுவிடவந்தகாலத்தில்	अभवत्	கேள்விதான்.
रामः रामः रामः	'ராம ராம ராம'	जगद्	உலகு
इति	என்று	रामभूतं	ராமரையாகவே
		अभूत्	ஆனது.

नित्यपुण्या नित्यफलास्तरवः स्कन्धविस्तृताः । काले वर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा लोभविवर्जिताः । स्वकर्मसु प्रवर्तन्ते तुष्टाः स्वैरेव कर्मभिः ॥
 आसन्धजा धर्मरता रामे शासति नाश्रुताः । सर्वे लक्षणसंपन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः ॥

रामे	ஸ்ரீராமர்	लोभविवर्जिताः	{ பேராசையற்றவர்களாகி (எதையும் தனக்குரியதாக நினைக்கும்) பேராசையற்று)
शासति	ஆளுகையில்,	सैः	அவரவர்களது
तरवः	விருகூழ்க்கள்	कर्मभिः एव	கர்மங்களின் பயன்
नित्यपुण्याः	எப்பொழுதும் புஷ்பிக்கிறவைகளாகவும்	तुष्टाः	களாதேலியே மனத்திருப்திகொண்டவர்களாய்
नित्यफलाः	{ எப்பொழுதும் பழக்களைத் தருகிறவைகளாகவும்	स्वकर्मसु	அவரவர்கள் காரியங்களில்
स्कन्धविस्तृताः	பாலிய கிளைகளை யுடையவைகளாகவும்	प्रवर्तन्ते	நடுபடுகின்றனர்.
पर्जन्यः	இந்திரன் ஆரின்.	प्रजाः	பிரஜைகள்
काले	சரியான காலத்தில்	धर्मरताः	தர்மசுந்தனையுற்றவர்களாக
वर्षी च	மழை பொழிந்தான்.	आसन्	இருந்தனர்.
मारुतः	வாயுபகவான்	अश्रुताः	பொய் பேசுபவர்கள்
सुखस्पर्शः च	வேண்டிய அளவு வீசுபவனாக இருந்தான்.	न	இல்லை.
ब्राह्मणाः	பிராமம்ணர்களும்	सर्वे	யாவரும்
क्षत्रियाः	கூத்திரியர்களும்	लक्षणसंपन्नाः	சகல பாக்யங்களும் பெற்றவர்கள்.
वैश्याः	வைசியர்களும்	सर्वे	யாவரும்
शूद्राः	சூத்தர்களும்	धर्मपरायणाः	அறநெறி வழுவாதவர்கள்.

दश वर्षसहस्राणि दश वर्षशतानि च । भ्रातृभिः सहितः श्रीमात्रामो राज्यमकारयन् ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	दश वर्षसहस्राणि	} பதினொன்றாயிரம்
रामः	ஸ்ரீராமர்	दशवर्षशतानि च	
भ्रातृभिः	தம்பிமார்களோடு	राज्यं	கோகபரிபாலனத்தை
सहितः	கூட இருந்துகொண்டு	अकारयन्	செய்தருவினார்.

धन्यं यशस्यमायुष्यं राक्षं च विजया महम् । आदिकान्यमिदं त्वार्थं पुरा वाल्मीकिना कृतम् ॥
 यः पठेच्छृणुयद्भोके नरः पापादिमुच्यते ॥ १०५ ॥

पुरा	முன்பு கத்தில்	तु	இப்படி யாய்
वाल्मीकिना	வால்மீகிபகவானால்	आपं	அரை நூல்பயப்பனைத்
कृतं	இயற்றப்பட்டதும்	इदं	இந்த [தரும்
धन्यं	பொருளை யளிக்கவல்ல	आदिकायं	காய்களில் முதல்
यशस्यं	புகழையளிக் [தும்	लोके	உலகில் [காய்க்கதை
	கவல்லதும்	यः नरः	எந்த ஒரு மனிதன்
आयुष्यं	நோயற்ற நீண்ட ஆயு	पठेत्	படிக்கின்றானே
	ளை யளிக்கவல்லதும்	शृणुयात्	கேட்கின்றானே அவன்
राक्षं	மன்னர்களுக்கும்	यापान्	தீவினைப்பயனிலிய
विजयावहं च	விசேஷவெற்றியை	निमुच्यते	விடுபடுகிறான். [கூறு
	யளிக்கவல்லதும்		

पुत्रकामस्तु पुत्रान्वै धनकामो धनानि च । उभते मनुजो लोके श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥
 महीं विजयते राजा रिपूंश्चाप्यधितिष्ठति । राघवेण यथा माता सुमित्रा लक्ष्मणेन च ॥
 भरतेनैव कैकेयी जीवपुत्रास्तथा स्त्रियः ॥ १०७ ॥

लोके	உலகில்	रिपून् च	சතුக்களையும்
मनुजः	மனிதன்	अधितिष्ठति	அடக்கியானாகிறான்.
रामाभिषेचनं	ஸ்ரீராமரது பட்டாபி	स्त्रियः	ஸ்த்ரீகள்,
श्रुत्वा	கேட்டு [வேகத்தை	माता	தாய், கௌஸல்ய
तु	அதனால்		தேவி
पुत्रकामः	புத்திரபாக்கத்தை	राघवेण यथा	ஸ்ரீராமரால் போலும்
	பிரார்த்திக்கிறவன்	सुमित्रा	சுமித்ராதேவி
पुत्रान् वै	புதல்வர்களையும்,	लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணரால்போலும்
धनकामः	பொருளைப் பிரார்த்த	कैकेयी	கைகேயிதேவி
	ிக்கிறவன்	भरतेन इव	பாதரால் போலும்
धनानि च	செல்வங்களையும்	जीवपुत्राः }	தீர்க்காயுளுடைய
उभते	ஆடைகொண்;	तथा }	புதல்வர்களையுடைய
राजा अपि	அரசனும்		வர்களைக் திருத்தின்
महीं	பூமிகைய		ள்கள்.
विजयते	வெற்றிகொள்கிறான்;		

श्रुत्वा रामायणमिदं दीर्घमायुश्च विन्दति । रामस्य विजयं चैव सर्वमहिष्कर्मणः ॥ १०८ ॥

अहिष्कर्मणः	குற்றமற்ற செயலை	रामायणं	ஸ்ரீமதராமாயணத்தை
	உடைய	सर्वं एव	முழுமையுமே
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	श्रुत्वा	கேட்டு
विजयं च	வெற்றியைப் பற்றிய	दीर्घं	நீண்ட
इदं	இந்த	आयुः च	ஆயுளையும்
		विन्दति	அடைகொண்.

शृणोति य इदं काव्यमार्थं वाल्मीकिना कृतम् । श्रद्धानो जितक्रोधो दुर्गाण्यतितरत्यसौ ॥
समागमं प्रवासान्ते लभते चापि बान्धवैः । प्रार्थितांश्च वरान्सर्वान्प्राप्नुयादिह राघवात् ॥

यः	எவன்	अतितरति	எளிதில்கடக்கின்றான்.
वाल्मीकिना	வால்மீகிபகவானால்	अपि च	அன்றியும்
कृतं	இயற்றப்பட்ட	प्रवासान्ते	தூரதேசயா த்நார யின் முடிவில்
इदं	இந்த	बान्धवैः	பந்துக்க ளோடு
आर्थं	புராதனமான	समागमं	சேர்க்கையை
काव्यं	காவ்யத்தை	लभते	அடைகிறான்.
श्रद्धानः	யிருந்த சிரத்தையு டையவனும்	राघवात्	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து
शृणोति	கேட்கிறானே	प्रार्थितान्	பிரார்த்திக்கப்படும்
असौ	அவன்	वरान्	மனோரதங்கள்
जितक्रोधः	கோபத்தைவென்ற வனாகி	सर्वान् च	எல்லாவற்றையும்
दुर्गाणि	பேரபத்துகளையும்	इह	இவ்வுலகில்
		प्राप्नुयात्	அடைவான்.

श्रवणेन सुराः सर्वे प्रीयन्ते संप्रशृण्वताम् । विनायकाश्च शाम्यन्ति गृहे तिष्ठन्ति यस्य वै ॥

सुराः	தேவர்கள்	प्रीयन्ते	அருள்புரிகின்றார்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்	यस्य	எவனது
श्रवणेन	ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமா யணத்தைச் சீரவ ணம் செய்வதால்	गृहे	ஈட்டில்
संप्रशृण्वतां		विनायकाः	இடையூறுகள்
	சிரத்தையுடன் கேட் பவர்களுக்கு	तिष्ठन्ति वै च	இருக்கின்றனவோ அவைகள்
		शाम्यन्ति	ஒழிகின்றன.

विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान्ब्रजेत् । स्त्रियो रजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान्मूयुरनुत्तमान् ॥

श्रुत्वा	ராமாயணத்தைக்	ब्रजेत्	செல்வான்.
राजा	அரசன் [கேட்டு	रजस्वलाः	புத்திரர்களைப்பெற ஏற்றவயதிலிருக்கும்
महीं	பூமியை	स्त्रियः	ஸ்திரீகள்
विजयेत	வெற்றிகொண்டு ஆளு வான்.	अनुत्तमान्	சிறந்த
प्रवासी	யாத்நரை செய்பவன்	पुत्रान्	புத்திரர்களை
स्वस्तिमान्	சேஷமரகவே	सूयुः	பெறுவார்கள்.

पूजयंश्च पठंश्चेममितिहासं पुरातनम् । सर्वपापात्प्रमुच्येत दीर्घमायुरवामुयात् ॥ ११३ ॥

इमं	இந்த	पठन् च	பாராயணம் செய்கிற வனும்
पुरातनं	புராதனமான	सर्वपापात्	சகல கஷ்டத்திலின்
इतिहासं	உண்மையான சரித் திரத்தை	प्रमुच्येत	விடுபடுவான். [தூய் நீண்ட ஆயுடையும்
पूजयन् च	பூஜைசெய்கிறவனும்	दीर्घ आयुः	நீண்ட ஆயுடையும்
		अवाप्नुयात्	அடைவான்.

मणम्य शिरसा नित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्द्विजात् । ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः ॥

क्षत्रியै:	கந்திரியர்களால்	श्रोतव्यं	கேட்கத்தக்கது.
नित्यं	பிரதிநிதமும்	ऐश्वर्यं	ஐசுவரியம்
शिरसा	முடிதாழ்த்தி	भविष्यति	உண்டாகும்;
मणम्य	மணங்கரித்து	पुत्र लाभः	புத்திரப்பேறும்
द्विजात्	பிராமணனிடமிருந்து	च	உண்டாகும்.
		संशयः न	இதற்கையயில்லை.

रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा । प्रीयते सततं रामः स हि विष्णुः सनातनः ॥

आदिदेवो महाबाहुर्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ ११५ ॥

विष्णुः	விஷ்ணுவும்	आदिदेवः	ஆதிதேவருமாகிய
हरिः	ஹரி என்கிற நாமம்	सः	அந்த
	பூண்டவரும்	रामः द्वि	ஸ்ரீராமரே,
		हदं	இந்த
नारायणः	{ பாற்கடலில் பள்ளி	रामायणं	ராமாயணத்தை
	கொண்டதால் நாராயண	कृत्स्नं	முழுமையும்
	யென திருநாமக்கொண்டவரும்	सदा	எப்பொழுதும்
सनातनः	ஆதியில்லாதவரும்,	शृण्वतः	கேட்கிறவனுக்கும்
प्रभुः	சர்வேசுவரரும்,	सततं	எப்பொழுதும்
महाबाहुः	புருஷோத்தமரும்,	पठतः	படிக்கின்றவனுக்கும்
		प्रीयते	அருள்புரிகின்றார்.

कुटुम्बवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च ।

श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं प्राप्नोति सर्वा भुवि चार्थसिद्धिम् ॥ ११६ ॥

इदं	இந்த	मुख्याः	குணவதிகளான
महार्थं	பெரும் பொருளடங்க	स्त्रियः	மனைசிகளையும்
शुभं	புண்பமான [கிய	उत्तरं	உத்தமமான
काव्यं	காவ்யத்தை	सुखं च	மனத்திருப்தியையும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	सर्वा	சகல
भुवि च	இவ்வுலகிலேயே	अर्थसिद्धिं च	மனோதங்களின்
कुटुम्बवृद्धिं	வம்சவிருத்தியையும்		தித்தியையும்
धनधान्यवृद्धिं	தனதான்பவிருத்தியையும்	प्राप्नोति	அடைகெடுவர்.

आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं सौभ्रातृकं बुद्धिकरं सुखं च ।

श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्भिरारुहानमोजस्करसृष्टिकामैः ॥ ११७ ॥

ऋष्टिकामैः	சம்பத்தைக் கோரும்	यशस्यं	புகழையளிக்கவல்ல
सन्निः	புண்பாத்மர்களால்	सौभ्रातृकं	தும்
आयुष्यं	தீர்க்காயுளை		பாதிக்களின் கட்ட
	அளிக்கவல்லதும்	बुद्धिकरं	வை அளிக்கவல்லதும்
आरोग्यकरं	ஆரோக்யத்தையளிக்க		நற்புத்தி புகட்டவல்ல
	வல்லதும்		தும்

सुखं	செவ்வீழ்ச்சியதும்	आख्यानं	ஆக்யானம்
ओजस्करं च	தேஜஸையளிப்பது	नियमेन	சீர்த்தையுடன்
एतत्	இந்த [மரண]	श्रोत्रयम्	கேட்கத்தக்கது.

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः । प्रव्याहरत विसृज्यं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥

एवं	இந்தப்பிரகாரம்	भद्रं	மங்களம்
पुरावृत्तं	முன்கடந்த	अस्तु	உண்டாகட்டும்.
एतत्	இந்த	विष्णोः	மகாவீஷ்ணுவின் அணு
आख्यानं	சரித்திரத்தை		கூகத்தாளுண்டாகும்
विसृज्यं	கம்பிக்கையாய்	बलं	பலமானது
प्रव्याहरत	சொல்லுங்கள்.	प्रवर्धताम्	லோகத்தில் விருத்தி
वः	உங்களுக்கு		அடையட்டும்.

देवाश्च सर्वे तुष्यन्ति ग्रहणाच्छ्रवणात्तथा । रामायणस्य श्रवणात्तुष्यन्ति पितरस्तथा ॥

सर्वे	எல்லா	तुष्यन्ति	திருப்தியடைகின்றார்
देवाः च	தேவர்களும்	रामायणस्य	ராமாயணத்தை [கள்.
ग्रहणात्	சரியாய் அறிதலா	श्रवणात्	கேட்பதால்
	லும்	पितरः	பித்ருதேவதைகளும்
तथा	அப்படியே	तथा तुष्यन्ति	மிகவும் திருப்தியடை
श्रवणात्	கேட்பதாலும்		கின்றார்கள்.

भक्त्या रामस्य ये चेमां संहितामृषिणा कृताम् । लेखयन्तीह च नरास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे॥

ऋषिणा	ரிஷியினால்	ये नराः	எந்த மனிதர்கள்
कृतां	இயற்றப்பட்ட	भक्त्या	பத்திமையுடன்
इमां	இந்த	लेखयन्ती च	எழுதுகின்றார்களோ
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	तेषां	அவர்களுக்கு
संहितां	சரித்திரகாவ்யத்தை	त्रिविष्टपे	ஸ்வர்க்கத்தில்
इह	இவ்வுலகில்	वासः च	வாஸம்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकत्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 20724

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 6049

इत्यापि श्रीमद्रामायणे पञ्चविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்வீதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் வந்தீதியில் அச்வமேத யாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்தைந்தாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

श्री गोमतीतीरे नैमिशाण्ये अश्वमेवयज्ञशरगतमुनीन्द्रदिनेन्द्रनरेन्द्रकशोपुच्छवानेन्द्रराक्षसेन्द्रपरिवृत्तस्य मुनिवृन्दारकवृन्दवन्धमानकोरकाकारवाद्युगलस्य अयोध्यापुराधीशस्य राजाधारास्य क्राजस्य सकललोकशरभस्य सकलजगदक्षणजागरुकस्य लोकाभिरामस्य श्रीरामवन्दस्य निकटे गायतोः श्रीरामारामजयोः कुशलवयोः आख्याने श्रीमद्रामायणे वर्तमानकथाप्रसङ्गः

